

ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும்

பி. இரயாகரன்

உரிமை: © பி. இரயாகரன், 2001

ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும்

விமர்சனங்களுக்கு:

P. RAYAKARAN
32, RUE TROUILLET DEREL
92600 ASNIERES SUR - SEINE
FRANCE.

பி. இரயாகரன்

விலை: ரூ. 90.00

கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம்,
10, அவுலியா சாகிபு தெரு, எல்லீசு சாலை,
சென்னை - 600 002.
தொ.பே. 044 - 8412367

□ ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும். பி. இரயாகரன். □ முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2001. □ வெளியீடு: கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம், 10, அவுலியா சாகிபு தெரு, எல்லீசு சாலை, சென்னை - 600002. தொலைபேசி: 044-8412367. e-mail: keezhaikatru@hotmail.com □ அச்சாக்கம்: எழில் பிரிண்ட்ஸ், சென்னை - 24, தொலைபேசி: 4835887. □ நூலாக்க விபரம் 16 கி.கிரீம் ஓ, 10 புள்ளி எழுத்து.

பொருளடக்கம்	பக்க எண்
-------------	----------

முதல் வாக்க ஒடுக்குமுறை மீது மார்க்சியம்.....	012
பெண் அடிமைத்தனமும் ஆணாதிக்கத்தின் வளர்ச்சியும்.....	027
பெண் எப்படி அடிமையானாள்?.....	034
புணர்ச்சியும் குடும்பமும்	038
1. காட்டுமிராண்டி நிலை (குழுமணம்)	039
அ. கடைக்கட்டம்	039
ஆ. இடைக்கட்டம்	039
இ. தலைக்கட்டம்	040
2. அநாகரிக நிலை	040
அ. கடைக்கட்டம்	040
ஆ. இடைக்கட்டம்	040
இ. தலைக்கட்டம்	041
3. நாகரிக நிலை	048
அ. இரத்த உறவுக் குடும்பம்	048
ஆ. பூனலுவா குடும்பம்	049
இ. இணைக் குடும்பம்	053
ஈ. ஒருதாரமணம்	060
மதங்களும் பெண்ணும்	063
ஆணாதிக்கக் கிறிஸ்தவ மதமும் பெண்ணும்	064
ஆணாதிக்க முஸ்லிம் மதமும் பெண்ணும்	077
ஆணாதிக்கப் புத்த மதமும் பெண்ணும்	090
மனுவுக்கும், கௌடில்யர் காலத்துக்கும் இடையிலான	
ஆணாதிக்க வளர்ச்சியை ஒப்பிடல்	096
இந்து ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியத்தில், சாதி வடிவில் இறுகிய	
குடும்பத் தன்மைகள்	113
ஆணாதிக்க இந்து மதமும் பெண்ணும்	130
இந்து மதத்தில் ஆண் பெண்ணின் வக்கரித்த உறவுகள்.....	164
இலக்கியத்தில் ஆணாதிக்கமும் பெண்களின்	
போராட்டங்களும்.....	200
அ. திருக்குறளும் ஆணாதிக்கமும்	202
ஆ. சங்க இலக்கியத்தில் ஆணாதிக்கம்	210
இ. திருப்பாவையின் ஆணாதிக்க வக்கிரம்.....	227
ஈ. திருமந்திரத்தில் ஆணாதிக்கம்	230
உ. சமயம் சார்ந்த பெண் வெறுப்பு ஆணாதிக்கம்.....	233
ஊ. சித்தர்களின் ஆணாதிக்கம்	234
எ. மகாபாரதத்தில் ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும்	236
ஆணாதிக்கப் பழமொழிகள்	241
பாலியலை ஒட்டிய மனித முரண்பாடுகள்	249
இலக்கியமும் பாலியலும்	256

பதிப்பாளர் குறிப்பு

இந்த நூல், மார்க்சியம் மீது நவீனப் (முதலாளித்துவப்) பெண்ணியவாதிகள் எழுப்பும் கேள்விகளுக்கு, அவதூறுகளுக்குப் பதில் அளிக்கிறது. சமுதாயத்தின் சரிபாதி யான பெண்களின் மீது, சூவிந்து இருக்கும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கும், சமுதாய அமைப்பின் முழுமைக்கும் உள்ள உறவை, முரணைச் சமுதாய வாழ்வின் நடத்தை யிலிருந்து ஆய்ந்து அறிவிக்கின்றது இந்த நூல். பெண்ணியம் என்பது பிறிது எது ஒன்றோடும் இணைத்துப் பேசமுடியாத, பேசக் கூடாத தனிப்பிரச்சினை என்று கூறி பாலியல் நுகர்வு வேட்டையையே பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக முன் வைக்கின்றன நவீன ஆணாதிக்க ஆய்வுகள். வாக்க ஒடுக்குமுறையின் நீட்சியாக விளைந்த ஆணாதிக்கம் பெண்களின் மீதான அதன் சூர வகைவகையான ஒடுக்குமுறைகளையும், அதனை அடித்து நொறுக்குவதற்கான பெண்களின் போராட்டம் எப்படி தவிர்க்க இயலாமல் வர்க்கப் போராட்டத்துடன் இணைந்தே இருக்கிறது என்பதை விளக்குவதில் இந்த நூல் மற்ற பெண்ணியவாத ஆய்வுகளிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

966 பக்கங்களில் முழுமையான ஆய்வாக பி. இரயாகரன் அவர்கள் எழுதியிருக்கும் நூலில் முதல் தொகுதியை மட்டுமே தற்போது வெளியிடுகிறோம். மேற்கூலகம், உலகமயமாக்கச் சூழல், நவீனவகை ஆணாதிக்கத் தொடர்ச்சிகள், மார்க்சியத்தின் மீதான முதலாளித்துவப் பெண்ணியவாதிகளின் அவதூறுகள், குற்றச் சாட்டுகள் பற்றியும், தீர்வையும் அடுத்தடுத்து வெளிவர இருக்கும் தொகுதிகளில் வாசகர்கள் காணலாம். விவாதங்கள் தொடர்டும். ஆணாதிக்கம் அழியட்டும்!

மு ன் னு ரை

ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராக மார்க்சியம் போராடவில்லை அல்லது கவனமெடுக்கவில்லை என்று கூறும் மார்க்சியம் அல்லாத பெண்ணியவாதிகளின் பெண்ணியத்தையும், மார்க்சியத்தின் போராட்ட வரலாற்றையும் இந்த நூல் ஆய்வு செய்கின்றது. மார்க்சியம் பெண்களின் பிரச்சனையை ஒட்டி கவனம் எடுக்கவில்லை, ஆய்வு செய்யவில்லை என்பதைத் தகர்ப்பதிலும், பெண்ணியத்தின் பின், அரங்கேறும் ஆணாதிக்கச் சலுகைகளையும் இந்த நூல் அம்பலப்படுத்துகின்றது. இதேபோல் தேசியம், மதம், நிறம், காலனித்துவம் போன்றவற்றிலும் அதாவது நேரடி வர்க்கப் போராட்டம் தவிர்ந்தவற்றில் மார்க்சியம் கவனம் எடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகள் எப்படி வெறும் அபத்தங்களோ, அதேபோலத்தான் பெண்ணியமும். வர்க்கப் போராட்டம் என்பது சமூக இயக்கத்தின் அனைத்துத் துறையிலும் உள் ளடங் கியது என்பதை மார்க்சியம் உட்கிரகித்தமையால்தான் அது வெல்ல முடியாத மக்களின் போராட்டத் தத்துவமாகவுள்ளது.

உலகளாவிய ரீதியிலும், புரட்சி நடந்த நாடுகளிலும் மார்க்சியக் கோட்பாடு மீது திரிபுவாதத்தைப் புகுத்தி முதலாளித்துவ அமைப்பாக மாற்றியதைத் தொடர்ந்து, உலகளாவிய அனைத்துப் போராட்டங்களும் வீழ்ச்சி அடைந்தன. மக்களின் தன்னெழுச்சிப் போராட்டங்கள், இருந்த அமைப்புகள் சார்ந்த போராட்டங்கள் எல்லாம் இந்தத் திரிபு மார்க்சியத்தின் போக்கால் சிதைந்து போகின்றது. சுரண்டும் வர்க்கம் மிகப் பெரும் பலத்துடன் முன்னெப்போதையும் விட மிகக் கொடுமையாகவே மக்கள் பெற்ற உரிமைகளைப் பறிப்பதிலும், ஒடுக்குவதிலும் உலகமயமாதலை நோக்கி வேகநடை போடுகின்றது.

இந்தப் போக்கில் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டங்கள் தன்னளவில் சிதையத் தொடங்கியது. அதேநேரம் பெண்ணின் உரிமையை மழுங்கடிக்க பல்வேறு கோட்பாடுகளைச் சுரண்டும் வர்க்கமே, பெண்கள் மீது திணித்தது. அதாவது போராட்டத்துக்குப் பதில் தன்னார்வக் குழுக்கள் எதை முன்வைக்கின்றனரோ, அதையே பெண்ணியவாதிகளும் பல வடிவில் முன்வைக்கின்றனர்.

உலகமயமாதல் தீவிரமாகிய நிலையில் ஏகாதிபத்தியம் எல்லை கடந்த சூறையாடலைச் செய்கின்றபோது, உழைக்கும் மனிதர்களின்

இடைவெளிகளை இவை மேல் இருந்து தகர்க்கின்றது. இது பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உள்ள இடைவெளியைக் கடப்பதை நிபந்தனையாக்குகின்றது. இந்த இடைவெளி கடத்தல் என்பது எல்லை கடந்த மொழி, பண்பாடு, கலாச்சாரம், நிறம், சாதி எனப் பல தளத்தில் சூறையாடும் போக்கில் மனித அடிமைத்தனத்தைப் பொதுமைப்படுத்துகின்றது. இதனால் சமுதாயங்கள் தமக்குள் இணைகின்றன. வர்க்க ஜக்கியங்கள் முரண்பாட்டைக் கடந்து வேகம் பெறுகின்றது. இது எல்லாவிதமான பால், இன, நிற, சாதி, மொழி, கலாச்சாரம், மதம் போன்றவற்றைப் பின் தள்ளி சொந்த எதிரியை அடையாளம் காண்பதும், போராடுவதும் எதார்த்தமாக்கி வருகின்றது. அதேநேரம் உழைக்கும் மக்களுக்கும் சுரண்டும் வர்க்கத்துக்குமிடையில் இடைவெளி ஆழமாகின்றது. இது பொருளாதாரம், பண்பாடு, கலாச்சாரம், ஆணாதிக்கம் என அனைத்திலும் தீவிரமான பிளவை நிரந்தரமாக்குகின்றது. இதைக் கடக்க பாட்டாளி வர்க்கம் தன்னை ஆயுதபாணியாக்குகின்றது. அதை நோக்கிய இந்நூல் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான தத்துவத்தை ஒழுங்கமைக்கின்றது.

இன்று உலகமயமாதலில் ஆணாதிக்கச் சுரண்டலை நியாயப்படுத்த வழக்கம்போல் பெண்ணைப் பயன்படுத்தப்படுவது அவசியமாகின்றது. தேசங்களின் தேசிய எல்லையை மீறும் உரிமையை ஜனநாயகப்படுத்த, அதாவது தேசம் என்ற தாயைக் கற்பழிப்பது அல்லது விபச்சாரம் செய்யும் நிலைக்குத் தரம் தாழ்த்துவது என்ற தேர்வுக்கு, உலகமயமாதல் விபச்சாரத்தைப் பண்பாடாக்கியது.

இதில் பெண்ணின் ஒருதார மணத்திலான சொந்தக் காதலையும் அன்பையும் தகர்ப்பதன் மூலம், ஆணாதிக்க ஆண்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்கும் இயல்பை விபச்சாரமாக்குவது உலகமயமாதலுக்கு நிபந்தனையாக்குகின்றது. ஆண் தனது பலதார மணத்தை மேலும் விபச்சார நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதன் மூலம், உலகளாவிய சூறையாடலை வேகப்படுத்த முடிந்தது.

மனித வரலாறு வர்க்கங்களின் யுத்தங்களால் ஆனவை. அனைத்து யுத்தத்திலும் அடக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடியதே மனித வரலாறு என்பதும், ஆளும் வர்க்கங்கள் தமது வர்க்க நலனில் இந்த யுத்தத்தை நியாயப்படுத்துவதில் பின்நின்றதில்லை. இதற்காகப் பலவகை வண்ணக் கோட்பாடுகளை உற்பத்தியாக்குவதும், இட்டு நிரப்பித் தள்ளுவதுமாக வரலாறு நகர்ந்துள்ளது. இது முடிந்துவிடவில்லை, தொடருகின்றது.

மனித வரலாறு முழுவதும் அண்ணளவாக 14,500 யுத்தங்கள்¹ நிகழ்ந்துள்ளன. இந்த யுத்தத்தில் 360 கோடி¹ மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட இழப்பு பூமியின் மத்திய கோட்டைச் சுற்றி 10 கி.மீ அகலமும் 8 கி.மீ¹ கனமும் கொண்ட தங்கத்தின் பெறுமதிக்குச்

சமமானது. இந்த வகையில் ஆளும் வர்க்க நலன்களினால் உருவான யுத்தங்கள் மனிதக் குலத்தை வேட்டையாடி, சமூகச் சொத்தை அழித்ததன் மூலம், தனது சொத்தைக் குவித்து தனது வர்க்க ஆட்சியை நிலை நிறுத்தியுள்ளது. இந்த வர்க்க ஆட்சியில் உருவான தனிச் சொத்துரிமை, பரந்துபட்ட மக்களின் சொத்தை அழித்து, சொத்துக் குவிப்பை மையப்படுத்தி, அதைப் பாதுகாத்து, அதை நீடிப்பதற்கு அவசியமான ஆணாதிக்கத்தை, பெண்களின் மீது கையாளுகின்றது.

ஆணாதிக்கத்தைத் தனிச்சொத்துரிமையில் பாதுகாக்க, பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத் தளத்தை அதி உச்ச நிலையில், வரலாறு முழுக்க சுரண்டும் வர்க்கம் பயன்படுத்தி வருகின்றது. இந்த வகையில் உலகமெங்கும் 25,000¹ வானொலி நிலையங்களையும், 200 கோடிக்கு² மேற்பட்ட வானொலிப் பெட்டிகளையும் (ரேடியோ), 100 கோடி² தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளையும், இலட்சக்கணக்கான செய்தித் தாள்களையும், வெளியீடுகளையும், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட செய்தி வழங்கும் நிறுவனங்களையும் கொண்டே உலகத்தின் ஆணாதிக்க வர்க்க ஆட்சி பாதுகாக்கப்படுகின்றது. அதேநேரம் 96.5 கோடி மக்கள்² எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவராக உள்ளனர். அதேநேரம் 10 கோடி குழந்தைகள்² பாடசாலை செல்லாமல் உள்ளனர். இந்த வகையில் உள்ள மக்களில் பெண்களின் பங்கே அதிகமானது. ஆணாதிக்கத்தின் எல்லைக்குள் சிக்கி பெண்ணின் கல்வி என்பது தகாத செயலாகப் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரங்கள் கருதியதன் விளைவே இது. பெண் பிள்ளை பெறவும், வீட்டு வேலை செய்யவும், கணவனின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவும், காதலுடன் கூடிய அன்பாக, ஒருதார மணத்தில் சேவகம் செய்யவும், கணவனின் பலதாரமணம் சார்ந்த பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவும் கோரும், பண்பாட்டுக் கலாச்சார இடைவெளியில், குறிப்பாக இவை அதிகம் பாதிக்கின்றது.

ஒருபுறம் பல்வேறு செய்தி அமைப்புகள் பெருகியுள்ள நிலையில் அதில் மக்களின் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் எந்த விதமான நிகழ்ச்சிகளையும் மறுத்து, பகற் கணவுகளில் புகுந்து, கற்பனைத் தளத்தில் திளைக்கக் கோரும் போதையின் தரத்தில், இந்தச் செய்தி ஊடகங்கள் ஆணாதிக்க வர்க்கச் சமூகத்தை அதன் அச்சில் நிலைநிறுத்தி பாதுகாக்கின்றன. இங்கு நாட்டுக்கு நாடு, பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு வேறுபட்ட வகையில், ஒரே விடயத்தை வெளிப்படுத்தும் இந்தச் செய்தி ஊடகங்கள் பெண்ணைக் கீழ் நிலையில், ஆணின் அடிமையாக கியே அனைத்தையும் அரங்கேற்றுகின்றன. இந்தக் கீழ்நிலைப் பாத்திரம்தான் இந்தச் சமூக அமைப்பின் இரசனைக்குரிய விடயமாகவும், கவர்ச்சிக்குரிய பண்பாடாகவும், அழகுக்குரிய கலையாகவும், கலைக்குரிய இலக்கியமாகவும், இலக்கியத்துக்குரிய சமூக மறுப்பாகவும் இந்த ஆணாதிக்கத் தனிச்

சொத்துரிமையின் எல்லைக்குள், மனித மூளைகளை வெதும்பப் பண்ணி, விகாரமாக்கப்படுகின்றன.

பெண்ணின் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடுகள் ஒருதர மணத்தில் ஒரு குடும்பத்துக்குள் எப்படிப் பாதுகாக்கப்படுகின்றதோ அதுபோல், ஒரு தேசத்தின் எல்லைக்குள் பொருளாதாரம் பாதுகாக்கப்படுவதை, எல்லை கடந்த ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் சீற்றத்துடன் எதிர் கொண்டது, கொள்கின்றது.

குடும்பத்தில் நீடித்த சோரம் போதல், கள்ளக் காதல், விபச்சாரம் போன்ற இந்த ஒருதர மணத்துக்கேயுரிய பண்பாக இருந்தாலும், தேசத்தின் பொருளாதாரத்தைக் கூவி விற்கும் விபச்சாரத் தரக்களாக அரசுகளும், அதன் எடுபடிகளும் இருந்தாலும், இந்தத் தேசச் சமூகங்கள் பெயரளவில் தேசங்களாக இருந்தன. இந்தப் பெயரளவிலான தேசம், தேவையற்றது என்கின்ற நிலையை உலகமயமாதல் கோரியபோது, கள்ளக் காதல், சோரம் போதல்..... என்பவையும் அவசியமற்றதாகின்றது. இது திறந்த விபச்சார உலகில் புகுந்த நிலையில், பெண்கள் அதை எப்படி எதிர் கொண்டு பழையதை மறுத்தபடி, ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலை ஏற்கும் ஏதார்த்தமே இச்சமூகத்துக்குள்ளான பெண்ணியக் கோட்பாடாகியது.

இந்தப் பெண்ணியம் மார்க்சியம் மீதான தாக்குதலை அடிப்படையாகக் கொண்டு போராட்டமாக்குகின்றது. ஆனால், மார்க்சியம், பெண்ணின் விடுதலையை அதன் தனிச் சொத்துரிமையின் வழியிலும், பெண்ணின் மீதான ஆணின் ஒடுக்குமுறையை, முதல் வர்க்க ஒடுக்குமுறையாக இனம் காட்டியும் போராடுகின்றது. ஏகாதிபத்தியச் சூறையாடலை அதன் களத்திலேயே அழிக்கப் போராடுகின்றது. இந்தப் பெண்ணியம் அனைத்து சமூகக் கொடுமைகளையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவர போராடுகின்றது.

அனைத்து சமூகக் கொடுமைகளையும் எதிர்த்துப் போராடுவதை மறுக்கும் பெண்ணியக் கோட்பாடுகள், எல்லைப்படுத்தப்பட்ட இச்சமூகத்துக்குள்ளான பெண்ணியக் கோட்பாட்டுக்குள் ஆணாதிக்கமயமாகி, இதன் மூலம் உலகமயமாதலின் அங்கமாகின்றன. பெண்ணின் சுயநிர்ணயத்தை முன்வைப்பதற்குப் பதில் கட்டற்ற புணர்ச்சியை முன்வைக்கின்றன. இருப்பதைக் கட்டுடைப்பதாகப் பிரகடனம் செய்யாத படி, ஆணாதிக்கத்தைத் தமக்குரியதாக மறுக்கின்றன. இருப்பதைக் கட்டுடைத்து, இருக்கும் சமுதாயத்துக்குப் பதில் சுரண்டலற்ற முதல் வர்க்கப் பகையை ஒழிக்க கோருவதற்குப் பதில், ஆணாதிக்கப் பெண்ணியம் மார்க்சியப் பெண்ணியத்தை ஆணாதிக்கமாக இட்டுக் காட்டுகின்றது. மார்க்சியத் திரிபால் நடந்த அனைத்துப் போராட்டச் சிதைவுகளையும் பயன்படுத்தி, இந்த ஆணாதிக்க ஏகாதிபத்தியப் பெண்ணியக்

கோட்பாடுகள் மார்க்சியத்துக்கு எதிராக எங்கும் இயங்கியல் அடிப்படையின்றி பிதற்றிக் கொண்டும், சீரழிவுப் பாதையில் வேகநடை போடும் நிலையில், தமிழில் இந்த நூல் மார்க்சியத்துக்கு வளம் சேர்க்கவும், அதன் போராட்டப் பாதையை மீட்டு எடுக்கவும், பங்காற்றும் என்பதில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாழ்ந்தது.

பல்வேறு தரவுகளைத் தொகுப்பதில் தமிழ் மொழியைத் தவிர, வேறு மொழி எதுவும் எனக்குத் தெரியாத நிலையில், ஏங்கெல்சுக்குப் பின்னான மனிதனின் கண்டுபிடிப்புகளை ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராகத் தொகுத்து, பாட்டாளி வர்க்கத் தத்துவத்தை மேலும் வளர்த்தெடுக்க முடியாமல் போய்விடுகின்றது. ஓர் அடிமட்ட உடலுழைப்புத் தொழிலாளியாக வாழ்ந்தபடி, உழைப்புக்கு முந்திய பிந்திய பல நீண்ட கால இடைவெளியூடாக (ஒரு வருடத்துக்கு மேலாக) எழுதியதால் இந்த நூலில், ஏற்படும் தொடர்ச்சியான கருத்து ஒருமிப்பு சிதைவுகளை இயன்ற வரை திருத்தியுள்ளேன். முதலாளித்துவப் புள்ளிவிபரத் தரவுகளில் உள்ள குறைபாடுகள், இயல்பாகச் சிறு தவறுகளை ஏற்படுத்தியிருப்பின், அதை ஆதாரத்துடன் சுட்டிக் காட்டின், அடுத்த பதிப்பில் திருத்த முடியும். அதேநேரம் மேலும் தரவுகளைத் தந்து உதவுவதன் மூலம் மேலும் இணைக்கவும் முடியும்.

எனது கருத்துகளுக்குப் பதிலளிக்க முடியாத அரசியல் சூனியங்கள், தம்மைச் சார்ந்தது என்று முத்திரை குத்தி தப்பிச் செல்வது பொதுப்பண்பாகவுள்ளது. பாட்டாளி வர்க்க இலக்கியம் பிரச்சாரத் தன்மை வாழ்ந்தது என்று முத்திரை குத்துவதுடன், அது கலை, அழகியல் அற்ற வறட்டுத்தனம் கொண்டது என்கிற அவதூறுகள் மூலம், தமது வக்கற்ற அரசியல் பிழைப்பை இந்த அமைப்பில் நடத்துவது போல், என் எழுத்துக்குப் பதிலளிக்க முடியாதவர்கள் “தனிநபர் தாக்குதல்” கொண்டது என்ற வதந்தி மூலம், அரசியலில் பிழைக்க முயலுகின்றனர். என் எழுத்தை எடுத்து, அதை நிறுவ வக்கற்ற அரசியல் சூனியங்களின் பிழைப்பை, பலமுறை நான் கோரியும், நிறுவமுடியாது பிழைப்பு அரசியல் செய்வது மட்டும் தொடருகின்றது.

எனது கட்டுரைகளின் மொழி தொடர்பாக வைக்கப்படும் விமர்சனங்களை மொழியியல் துறையில் கவனத்தில் கொள்கின்றேன். அதேநேரம் எனது கருத்துகள் மீது பதிலளிக்க முடியாதவர்கள் மொழியியலால் தம்மை மூடிப் பாதுகாக்க முயல்கின்றனர். இதில் இருந்து என் கருத்துக்கு அனைத்து வகையான அவதூறுகளையும், தடைகளையும் கூட தமது வர்க்க நோக்கில் இருந்து கையாளுகின்றனர். எனது ஆரம்பக் கல்வியில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகள், மொழியியலில் குறைபாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. அதுவும் தத்துவத் துறையிலும், தத்துவ விமர்சனத்திலும் இவை மேலும் கடினமாகின்றது.

மலையகத்தில் பிறந்த நான் ஆரம்ப அடிப்படைக் கல்வியைத் “தோட்டக் காட்டு” (இதை இப்படித்தான் அழைப்பார்கள்) பாடசாலைகளில் தொடங்கியதாலும், சிறுவயதிலேயே பாடசாலைக்கு முந்திய, பிந்திய நேரத்தை, உடல் உழைப்பில் ஈடுபடுத்த நிர்்பந்தித்த ஏழ்மையுடன் கூடிய வாழ்க்கையாலும், கல்வியில் குறைபாட்டை ஏற்படுத்த, அதனால் மொழியில் இலக்கணத் தவறுகள் ஏற்படுகின்றது. “தோட்டக் காட்டு” பாடசாலைகளைப் பற்றிய குறிப்பு ஒன்றும் கூறவேண்டும். இலங்கையில் மிக மோசமாக இனம், வர்க்கம், சாதி, தேசிய ஒதுக்கலைக் கொண்ட இப்பாடசாலைகள், கல்வித் தரத்தைப் பேணுவதில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உரிய பாடசாலைகள் கூட இலங்கையில் கல்வித் தரத்தைப் பேணுபவை. ஆனால் தோட்டப் பாடசாலைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வரும் கட்டாய ஆசிரியர்களின் வேண்டாவெறுப்பான புறக்கணிப்புடாகவும், மேலும் இயல்பான புறக்கணிப்புடனும் கல்வியைச் சிதைத்தது. அதனுடன் யாழ் மேலாதிக்கக் கண்ணோட்டம் மலையக மக்கள் பற்றிய இனப் புறக்கணிப்பை நியாயப்படுத்தி ஒதுக்கியது. இதன் மொத்த விளைவையும் எனது மொழி சந்திக்கின்றது.

அடுத்து, எனது முந்திய நூலான “தேசியம் எப்பொழுதும் எங்கும் முதலாளித்துவக் கோரிக்கையே ஒழிய, பாட்டாளிவர்க்கக் கோரிக்கையல்ல” என்ற நூல் தொடர்பான விமர்சனங்கள் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. பலர் பதில் எழுதுவதாகப் பிற்றியவர்கள் பதிலளிக்க முடியவில்லை. மாறாக அவதூறுகளை வாய் மூலம் பரப்பினர். எனது பெயர் தொடர்பான விமர்சனம் ஒன்றைச் சந்தித்தேன். மொழியியல் ரீதியில் ‘ற’ வில் தொடங்குவது தவறானது என்ற விமர்சனம் சரியானது.

தமிழில் இலக்கண அறிவற்ற ஏழைப் பெற்றோரும், எமது நடைமுறை வாழ்க்கையிலும், எம்மையறியாது பயன்படுத்தும் ஆயிரம் விலக்களைச் சரி செய்ய வர்க்கப் புரட்சியினூடான மொழிப் புரட்சி அவசியமாகின்றது. இதை வறட்டுத்தனமாக அணுகுவதும் தவறு. ஆனால் திருத்தக் கூடிய எல்லா நிலையிலும் திருத்தவும் வேண்டும். இந்தத் திருத்தம் பொருளை மறுத்தல். பொருளைச் சமூக நிலையில் மாற்றி, மாற்றத்திற்குள்ளாகும் சமூக நிலையில் மட்டுமே செய்யமுடியும். அந்த வகையில் எனது பெயரை ‘றயாகரன்’ என்றதில் இருந்து ‘இரியாகரன்’ என்று மாற்றியுள்ளேன்.

இந்தப் புத்தகத்தில் எடுத்துக் கொண்ட பல்வேறு தலைப்புகளிலான விடயங்களை மிகச் சுருக்கமாகவே, புத்தகத்தின் சுருக்கம் கருதி செய்துள்ளேன். சில கட்டுரைகள் மட்டும் விதிவிலக்காகும். இதேபோல் புத்தகத்தின் சுருக்கம் கருதி பல முக்கிய விடயங்கள் விடுபட்டுள்ளது. உதாரணமாகத் தாலி கட்டுவது, சடங்குகள், சினிமா பாடல்கள், சினிமா, தொலைக்காட்சி, விளம்பரம்... எனப் பலவும் விடுபட்டுள்ளது. இவைகளை நாம் பிறிதோர் கட்டுரையூடாகக் கொண்டு வரவேண்டியுள்ளது.

பலதரவுகளைத் தொகுப்பதில், நூல்கள் இன்மை, மற்றும் நேரமின்மையும் கூட புத்தகத்தின் பூரணத் தன்மையை முழுமையாக்க இயலாமற் செய்து விட்டது.

என்னுடைய சமூகப் பங்களிப்பில் பங்கு கொள்ளாத நிலையில், உதவியவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகி விடுகின்றது. இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியதற்கு அப்பால், இதில் ஒத்துழைத்தவர்களின் பங்களிப்பு மதிப்புக்குரியதாக உள்ளது. புலம் பெயர்ந்த இறுக்கமான, மந்தமான, குனியமான, பூர்சுவா வாழ்க்கையில் சமுதாய நலன்களுக்கு எதிரான, மிகவும் மோசமான ஜனநாயக விரோதப்போக்கு காணப்படும் சூழலில், எழுத்துப் பிழையைத் திருத்துவதற்குக் கூட, ஒத்துழைப்பைப் பெறுவது மிகச் சிரமமான பணியாக இருந்தது. இந்த நிலையில் சாதாரண வாழ்க்கையில் ஒத்துழைத்தவர்களையும், இந்த நூலைச் சிறப்பாகக் கொண்டுவர ஏதோ ஒருவகையில் பங்களித்தவர்களாகவே காண்கின்றேன்.

இந்த நிலையில் எனது பூர்சுவா குடும்பச் சூழலில், நடைமுறையற்ற அரசியல் வாழ்வில், கோட்பாட்டுக்கும் நடைமுறைக்கும் உள்ள இடைவெளியை அகற்றி வாழ்வது கடுமையான போராட்டமாகவே இருந்தது, இருக்கின்றது. சமூகப் பங்களிப்பை உழைப்பாகக் கருதாத குடும்ப உறவுகளில், குடும்பக் கடமையையே உழைப்பாகக் கருதும் வாழ்வில், கடுமையான முரண்பாடுகள், போராட்டங்கள், ஐக்கியங்களுக்கு ஊடாகவே இப்புத்தகத்தை எழுத முடிந்தது. எனது சமூக அக்கறை காரணமாக, என் மனைவி தவிர்க்க முடியாமல் ஈடுபடும் நிர்்பந்தத்துடன் கூடிய வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில், தனிப்பட்ட ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளும் பல்வேறு விடயங்கள், சமூக நடைமுறை வாழ்வியலில் மறுக்கும்போது, கடுமையான முரண்பாடுகள் ஊடாகவே எனக்கு ஒத்துழைப்பை நல்கினார். இந்த நூலில் பயன்படுத்திய பிரெஞ்சுப் பத்திரிக்கை சார்ந்த தரவுகளை, கழுவித் துடைக்க தொழிலாளியாகச் செல்லும் இடங்களில் இருந்து, பொறுக்கியெடுத்து கொண்டு வந்து தருவதன் மூலம், தனது வீட்டு வேலைகளில் என்னைவிட அதிகச் சுமைகளைச் சுமந்தும், எனக்கு முரண்பாடுகளுடன் ஒத்துழைத்தது மட்டுமின்றி, உதவிகளையும் செய்தார். என் சிறு குழந்தைகள், மிக குறுகிய நேரமே தந்தை பாசத்தை அனுபவித்ததன் ஊடாகவும், தமது சிறு பிராய அன்பைத் தியாகம் செய்ய வேண்டி நிர்்பந்தத்தில் இருந்தே, இந்த நூல் உருவாகின்றது. சமூகத்தில் மனைவி உட்பட குழந்தைகள் ஓர் அங்கம் என்ற வகையில், சமூகப் பங்களிப்பே, எனது குடும்பம் உட்பட சமூகத்தை மீட்டெடுக்கும். அந்த வகையில் இந்த நூல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அனைத்தின் மீதும் உங்கள் ஆக்கபூர்வமான விமர்சனத்தை எதிர்பார்க்கின்றேன்.

முதல் வர்க்க ஒடுக்குமுறை மீது மார்க் சியம் ...

பெண் மீதான ஆணின் அடக்குமுறையே முதல் வர்க்க ஒடுக்குமுறை என்பதை முதலில் கூறியது ஏங்கெல்ஸ்சே! எல்லா மனித அடக்குமுறையின் முதல் மூலம் இந்த வர்க்க அடக்குமுறையில் தோற்றம் பெற்றது. இதை முதன் முதலில் கூறியதும், இதற்கு எதிராக முதலில் போராடியதும், மார்க்சியம் மட்டும்தான். தொடர்ந்து இதற்கு எதிராகப் போராடும் ஓர் அரசியல் பொருளாதார, பண்பாட்டு வடிவமாக உள்ளதும் மார்க்சியம் மட்டும்தான். பெண்ணின் உழைப்பு, வேலைப் பிரிவினையூடாக ஆண்களால் குறையாடப்பட்ட நிலையில், அந்த வர்க்கப் பகையை உள்ளடக்கிய ஒரு வர்க்கப் போராட்டத்தை, ஆண் சார்ந்து சமூகமயமாகியுள்ள ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராக நடத்தப்படாமல் பெண் விடுதலையடைய முடியாது. ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான வர்க்கப் போராட்டம் பெண்ணின் விடுதலைக்கான முன் நிபந்தனையாகும்.

இந்த ஆணாதிக்கம் தனிச் சொத்துரிமையால் சமூகத் தன்மை பெற்றுள்ளது. இதனால் உலகு எங்கும் இவ்வொடுக்குமுறைகள் ஒரே மாதிரியானவையாக, ஒரே நோக்கம் கொண்டவையாக வெளிப்படுகின்றது. இந்த வர்க்கப் பகையை அமைதியான முறையில் கடந்துவிட முடியாது. அதுபோல் இந்த ஆணாதிக்க வர்க்கப் பகையை முன்வைக்காத போராட்டங்கள் பெண்ணியமல்ல, மாறாக ஆணாதிக்கச் சலுகைகளை ஆணாதிக்கச் சமூக எல்லைக்குள் கோருவதும் பெண்ணியமல்ல. இந்த ஆணாதிக்கத்தையும், வர்க்கப் பகையையும் ஏங்கெல்ஸ் எப்படி மார்க்சியத்தை நிறுவும் போராட்டத்தில், எந்தக் கோட்பாடும் முன்வைக்க முடியாத வரலாற்று ஆய்வினூடாக முன்வைத்தார் எனப் பார்ப்போம்.

“வரலாற்றில் தோன்றிய முதல் வர்க்கப் பகைமை ஒருதார மணத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் பகைமை வளர்வதுடன் பொருந்துகிறது. முதல் வர்க்க ஒடுக்குமுறை பெண்பாலை ஆண்பால் ஒடுக்குகின்ற ஒடுக்குமுறையுடன் பொருந்துகின்றது. ஒருதார மணம் மணமுறை வரலாற்று ரீதியில் மகத்தான முன்னேற்றமாகும். ஆனால் அதேசமயத்தில், அது அடிமைமுறையுடனும் தனிச் சொத்துடனும் சேர்ந்தாற்போலவே இன்றளவும் நீடிக்கின்ற ஒரு யுகத்தைத் துவங்கியது.”³

- என்று ஏங்கெல்ஸ் ஆணாதிக்கத்தின் தோற்றத்தைச் சரியாகவே மார்க்சியச் சமூக விஞ்ஞானத்தில் உயிரியல் விதிக்கமைய பரிணமிப்பைக் கோட்டுக் காட்டினார். பெண் ஒரு தாரமணத்தைத் தெரிவு செய்ததும், அதில் அவள் இணைமணத்தை ஆண்களிடம் கோரிப் பேணிய உரிமைகளையும், கடமைகளையும் பறித்த ஆணாதிக்கம், இன்றுள்ள ஒருதார மணத்துக்குச் சீரழிந்து போனது. பெண் மட்டும் காதலிப்பவளாகவும், அன்பு செலுத்துபவளாகவும் ஒருதார மணம் சீரழிந்தபோது பெண்ணின் துயரம் மலையளவானதாகியது. தனிச் சொத்துரிமையின் பிரதிநிதியான ஆண், குடும்பத்தில் சமூகத்திலான சமூக ஆதிக்கத்தைத் தனதாக்கினான். இந்த வளர்ச்சி என்பது ஆணின் பொதுவான தனிச்சொத்தை, உலகமயமாதலில் சிலர் கைப்பற்றி மற்றவர்களை அடிமையாக்கினர், அடிமையாக்குகின்றனர். இந்தப் போக்கில் சொத்து இழந்த ஆணின் நிலை சொத்தற்ற பெண்ணின் அடிமை நிலையில் இருந்த போதிலும், சமுதாயப் படிநிலை அமைப்பின் போக்கால், ஆணாதிக்கச் சமூகப் பண்பாடு பெண்ணை அடிமட்ட நிலைக்குள் நிலைப்படுத்தி, இருத்தி வைத்துள்ளது.

ஆணாதிக்கத்துக்கு முன் பெண் பெற்றிருந்த உயர்ந்த மதிப்புக்கான காரணங்கள், தனிச்சொத்துரிமையின் பின்னால் கேவலப்படுத்தப்பட்டு அடிமையாக்கப்பட்டாள். இதை ஏங்கெல்ஸ் “தாயுரிமை தூக்கியெறியப் பட்டது. இது பெண்ணினம் உலக வரலாற்று ரீதியில் பெற்ற தோல்வி ஆகும். ஆண் வீட்டிலும் ஆட்சியின் கடிவாளத்தைக் கைப்பற்றினான். பெண் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டாள், அடிமைப்படுத்தப்பட்டாள்; ஆணின் உடலின்ப வேட்கைக்குக் கருவியானாள். கேவலம் குழந்தைகளைப் பெறுகின்ற சாதனமாக ஆகி விட்டாள். இது பெண்ணின் நிலையைக் கீழ் இறக்கிவிட்டது”³ என ஆணாதிக்கத்தை அதன் ஒட்டு மொத்த வடிவில் மிகத் தெளிவாக வரையறுத்தார்.

மார்க்சியம் பெண்ணியத்தை ஆராயவில்லை என்று ஏங்கெல்ஸ் மீதும், மார்க்ஸ் மீதும் குற்றம்சாட்டுவதன் பின்னால் உள்ள நலன், இந்தச் சமுதாயத்துக்குள் பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தை அடையும் போராட்டத்தில் எழும் ஆணாதிக்க எதிர் கண்ணோட்டத்தைத்தான் பிரதிபலிக்கின்றது. ஆணாதிக்கத்தை அதன் முதல் வர்க்க ஒடுக்குமுறையான பெண்ணடிமைத் தனத்தில் தொடங்கிய விளக்கமே இது. இந்த வகையில் மார்க்சிய ஆசான்கள் விளக்கிய இந்த எடுகோளைத் தாண்டி எந்தப் பெண்ணியமும் புதிதாக எதையும் விளக்கிவிடவில்லை. மாறாக இதில் ஒன்றை அதிகமாக அல்லது ஒன்றை மறுத்தும் தான் எல்லா மார்க்சியமல்லாத பெண்ணியமும் பேசப்படுகின்றது. அதாவது விடுதலைக்கான புரட்சிப் போராட்டம் இன்றி, இந்தச் சுரண்டல் அமைப்பில் ஆணுக்கு நிகராகச் சலுகை கோருவதை முதன்மைப்படுத்தியே பெண்ணின் விடுதலைக் கோஷங்கள் எழுப்பப்படுகின்றன.

மார்க்சியம் இந்தச் சுரண்டல் அமைப்பைத் தகர்க்கக் கோருவதையும், அதன் அடிப்படையில் பெண்ணின் விடுதலையைக் கோருவதையும் மறுத்த பிரிவுகள் தாம், மார்க்சியம் பெண்ணியத்தைச் சரியான முறையில் அணுகவில்லை என்ற கோஷம் போடுகின்றன. இது இன்று மட்டும் எழுந்தவையில்லை. மாறாக மார்க்சியம் தனது வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தொடங்கிய போதே இதுவும் தொடங்கிவிட்டது.

கி.பி. 1857 இல் மார்ச் 8-ஆம் திகதி அமெரிக்காவில் புடவை தொழிற்சாலைப் பெண்கள் 10 மணி நேர வேலைக் குறைப்பையும், ஆண்களுக்குச் சமமான சம்பளத்தையும் கோரிய நாளையே 1910 இல் டென்மார்க்கில் கூடிய இரண்டாவது சோசலிசப் பெண்கள் மகாநாட்டில் கிளாரா ஜெட்கின் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின்படி, கி.பி. 1911-ஆம் ஆண்டு முதல் மார்ச் 8 பெண்கள் போராட்டத் தினமாக எழுச்சி பெற்றது. முதன் முதலில் ஜெர்மன், ஆஸ்திரியா, சுவீடன், டென்மார்க் ஆகிய நாடுகளில் கொண்டாடப்பட்டது. (தரவுகள்-11.3.1999)⁴ மார்ச் 8-ஆம் திகதியைப் பெண்கள் தினமாக அறிவித்து, பெண்ணினத்தினுடைய வர்க்கப் போராட்டத்திலும் போராடிய கிளாரா ஜெட்கின் இதை எப்படி அணுகினார் எனப் பார்ப்போம்.

“மகளிர் அனைவருக்கும் பொதுவானது என்று சொல்லக் கூடிய மகளிர் இயக்கம் எதுவும் கிடையாது.”⁵ ஏனெனின் வர்க்கங்களாகப் பிளவுபட்டிருக்கும் சமுதாயத்தில் “முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கமும், உழைக்கும் வர்க்க மகளிர் இயக்கமும் மட்டுமே உள்ளன. அவற்றிற்கிடையில் உள்ள பொதுவான அம்சம் சமூக ஜனநாயகத்திற்கும் முதலாளித்துவச் சமுதாயத்திற்கும் இடையில் நிலவும் பொதுவான அம்சத்தைவிட அதிகமாக ஒன்றும் இல்லை.”⁵

பெண்ணியத்தின் இரு போக்குகள் வரலாறு எங்கும் இருந்துள்ளது. இதில் முதலாளித்துவப் பெண்ணியத்தின் அனைத்து ஜனநாயகக் கோரிக்கையையும் மார்க்சியத்தின் உயர்ந்த பட்ச பெண்ணியக் கோரிக்கைக்குள் ஒரு சிறு துரும்பாக இருந்தது. அத்துடன், மார்க்சியப் பெண்ணியத்தின் உயர்ந்தபட்ச வர்க்கப் போராட்டத்தில் உள்ள ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை அரசு சலுகையாக வழங்கி, முதலாளித்துவப் பெண்ணியவாதிகளை வர்க்கப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் உழைக்கும் பெண்களுக்கு எதிராக நிறுத்தியது. வாக்குரிமைப் போராட்டத்தில் உயர் பெண்களுக்கும், வெள்ளை மக்களுக்கும், உயர் வர்க்கத்துக்கும் (பொருளாதார ரீதியாக), ஆதிக்கச் சாதிகளுக்கும், ஆளும் இனங்களுக்கும் வாக்குரிமையைக் கோரிய முதலாளித்துவப் பெண்ணியத்தை (இதில் வேறு சமூக இயக்கங்களும் இருந்தன) எதிர்த்து, மார்க்சியம் அனைத்து மக்களுக்கும் வாக்குரிமையைக் கோரியது. அதோடு இந்த வாக்குரிமை ஜனநாயகம் என்பது முதலாளித்துவ வர்க்கம் சுரண்டிக் கொடுக்கும்

ஜனநாயகத்தை அங்கீகரிப்பதையும், மக்களை இதற்கூடாக ஏமாற்றி மோசடி செய்யும் ஒருவடிவம் என்பதையும் இணைத்து அம்பலப்படுத்தியே போராடியது.

இந்த வகையில் சர்வதேசப் பாட்டாளிவர்க்கம் தனது சொந்தப் போராயத்தில் எப்படி எதிர் கொண்டது எனப் பார்ப்போம். “பெண்கள் வாக்குரிமைப் பிரச்சனை குறித்து பேராயத்தில் கருத்து வேற்றுமைகள் அனேகமாக இருக்கவில்லை. பெண்களுக்கு வரம்புக்குட்பட்ட வாக்குரிமைக்கு (அனைவருக்குமான வாக்குரிமைக்குப் பதிலாகத் தகுதி வரம்பிடப்பட்ட வாக்குரிமைக்கு) ஆதரவாக சோஷலிஸ்டுகள் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று தீவிரச் சந்தர்ப்பவாத நிறுவனமான பிரிட்டிஷ் டி.பேபியன் கழகத்திலிருந்து வந்த பெண் பிரதிநிதி ஒருவர் மட்டும் தான் வாதாட முயன்றார். யாரும் இவரை ஆதரிக்கவில்லை. இவருடைய நோக்கங்கள் பட்டவர்த்தமானவை. பிரிட்டிஷ் முதலாளி வர்க்கச் சீமாட்டிகள் பிரிட்டனிலுள்ள பெண் பாட்டாளிகளுக்கும் கிடைக்கும்படி வாக்குரிமை விரிவாகி விடாமல் தாம் மட்டும் வாக்குரிமை பெற நினைக்கிறார்கள்.”⁶

வரலாற்றில் உடனடியான நலன்கள் மற்றும் சந்தர்ப்பவாதக் கோரிக்கைகளை மார்க்சியம் விமர்சனக் கண்கொண்டு அணுகியது. அதாவது ஜனநாயகக் கோரிக்கையையும், உடனடிக் கோரிக்கையின் பின்னால் இருந்த சந்தர்ப்பவாதத்தையும் வேறுபடுத்தி அம்பலப்படுத்தியது. ஜனநாயகக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும்போது அதன் வர்க்கப் பிளவையும் கோடிட்டுக் காட்டியது. அனைத்து ஜனநாயகக் கோரிக்கையிலும் பாட்டாளி வர்க்க நலன்களில் இருந்து அணுகியது. பாட்டாளி வர்க்கம் முரணற்ற ஜனநாயகத்தை, ஜனநாயகக் கோரிக்கையில் முன்னிறுத்தியது. இதை மறுத்து, எதிர்த்த பிரிவுகள் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு இப்பிரச்சனை மீது அக்கறையில்லை என்று குற்றம்சாட்டியதன் மூலம், தமது சந்தர்ப்பவாதக் கோரிக்கைகளைப் பூசி மெழுகி பாதுகாத்துக் கொள்ள முயன்றன.

ஏகாதிபத்திய முதலாம் உலகயுத்தத்தைச் சர்வதேசப் பெண்கள் அமைப்பு மறைமுகமாக ஆதரித்தபோது லெனின் அதை எதிர்த்து போராடினார். “கி.பி. 1915 மார்ச்சில் ஒரு சர்வதேசப் பெண்கள் மாநாடு கேவலமான அமைதிவாதத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. ஸ்தாபன அமைப்புக்கமிட்டி அத்தீர்மானத்தைக் குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றியது. கி.பி. 1915 செப்டெம்பரில் நாம் அகிலத்தின் மொத்த இடதுசாரி அணியையும் திரட்டினோம்; நம்முடைய செயல்தந்திரத்தை முன் வைத்தோம்...”⁶ பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கையைக் கட்டிப்போட அமைதியைக் கோரியதன் மூலம், யுத்தத்தக்கு ஆதரவாகச் சர்வதேசப் பெண்ணியமே மாறியபோது மார்க்சியம் அதை அம்பலப் படுத்தியது. மார்க்சிய வர்க்கப் போராட்டப் பாதையைப் பிரச்சாரம் செய்த சர்வதேசப் பெண்ணியத்தின் முக்கிய தலைவி கிளாரா ஜெட்கின் ஜெர்மன் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டார். இதனூடாகப் பாட்டாளி

வர்க்கப் புரட்சிக்கு லெனின் வழி காட்டினார். கி.பி. 1917 இல் பாட்டாளி வர்க்கம் தான் ஆட்சிக்கு வரும் முன்பே பெண்களின் உடனடிப் பிரச்சனைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது.

லெனினால் கி.பி. 1917 ஏப்ரல் - மேயில் எழுதிய “கட்சி வேலைத் திட்டத்தில் மாற்றங்களுக்கான மூலத் தகவல்கள்” என்ற பிரசுரத்தில் பெண்கள் தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டப் பகுதிகளைப் பார்ப்போம்.

“7.சமூக எஸ்டேட்டுகள் ஒழிக்கப்படுதல்; பால், சமயம், இனம், தேசிய இனம் என்ற வித்தியாசமில்லாமல் எல்லா பிரஜைகளுக்கும் சம உரிமைகள். 14.பொதுவான வேலை வாய்ப்பு, கல்வி பதினாறு வயது வரை எல்லா ஆண், பெண் குழந்தைகளுக்கும் இலவசம். கட்டாயம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவும், உடையும் பள்ளிகளால் அரசின் செலவில் வழங்கப்படும். 16.1.1.....உணவிற்காகக் கொடுக்கப்படும் ஒருமணி நேரத்தையும் சேர்த்து, 8 மணிநேர வேலை நாள். அபாயகரமான, ஆரோக்கியமற்ற தொழில்களில் வேலை நேரம் 4 மணி முதல் 6 மணி வரையாகக் குறைக்கப்படும். 16.1.2. ...ஊதியம்பெறும் ஆண், பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் வாரத்திற்கு ஒருமுறை தொடர்ந்து 42 மணி நேரக் கட்டாய ஓய்வு. 16.6. பெண்களின் ஆரோக்கியத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்கும் தொழில்களில் பெண் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவதற்குத் தடை. குழந்தைப் பேற்றுக்கு நான்கு வாரங்கள் முன்பும் ஆறு வாரங்கள் பின்பும் சம்பள நஷ்டம் எதுவுமில்லாமல் பெண்களுக்குச் சம்பளத்துடன் விடுமுறை அளிக்க வேண்டும். 16.7.கைக் குழந்தைகளுக்கும், இளஞ்சிறுவர்களுக்கும் சேய் பராமரிப்பு நிலையங்கள் பெண்கள் வேலை செய்யும் நிறுவனங்களில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். தாய்ப் பால் கொடுக்கும் தாய்மார்களுக்கு மூன்று மணிக்கு ஒரு தடவை அரை மணி நேரம் ஓய்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.”

பெண்களின் உரிமை தொடர்பாக லெனின் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் புரட்சிக்கான உடனடி வேலைத் திட்டத்தில் பெண்கள் பற்றிய சரத்துகளை இப்படி வரையறுத்தார். உலகில் எந்த நாட்டிலும் இது போன்ற திட்டம் அன்றும் சரி இன்றும் சரி முழுமையில் இருந்ததில்லை. புரட்சிக்குப் பின்னால் இது உடனடியாகவே சட்டமாக்கப்பட்டதுடன் பெண்களின் பிரச்சனை விசேடமாகவும், தொடர்ச்சியாகவும் கையாளப்பட்டது. புரட்சி அரசைக் கைப்பற்றுவதோடு முடிந்துவிடுவதில்லை. இது அராஜகவாதத்தின் வெற்று கோஷமாகும். புரட்சி தொடரப்படுவதில் தான் பெண் விடுதலையடைய முடியும் என்றார் லெனின். நிரந்தரப் புரட்சி போன்ற இடது தீவிரவாதம் அராஜகத்துக்குச் சமாந்தரமாக இதை மறுக்கின்றது. தீர்க்கமான மார்க்சிய வழிகாட்டல்கள் வரலாற்றில் அராஜகம், திரிபுவாதம் மற்றும் எல்லா தளத்திலும் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடர்வதற்கான வர்க்கப் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இதை அங்கீகரிக்க மறுக்கும் முதலாளித்துவப் பெண்ணியச் சந்தர்ப்பவாதத்தின் ஜனநாயகக் கோரிக்கையைவிட அதிகமாக மார்க்சியப் பெண்ணியம் முன் நிறுத்தி போராடியதுடன், ஆணாதிக்கத்தைப் புரட்சியின் ஊடாக ஒழித்துக் கட்டப் போராடியது. இந்தப் புரட்சியை மார்க்சியம் அல்லாத எந்தப் பெண்ணியமும் கோரியதும் இல்லை, முன் வைத்ததும் இல்லை.

பெண்ணைச் சமூக உழைப்பில் இருந்து புறக்கணிக்கப்பட்ட போக்கு (பெண்ணின் உழைப்பு மூலதனத்துக்கேயுரிய உபரி பெறுமானத்தை இழந்தது) என்பது, பெண்ணைச் சமூக வாழ்க்கையில் இருந்து படிப்படியாக அகற்றியதில் வெற்றி கண்டது. பெண்ணைச் சமூக உழைப்பில் இருந்து அகற்றிய சமூகம் பெண்ணைப் பிள்ளை பெறும் கூலி இயந்திரமாக, ஆணின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் இயந்திரப் பொம்மையாக, ஆணுக்குச் சேவை செய்யும் அடிமையாகக் கேவலப்படுத்தியது என்பது, பெண்ணின் வரலாற்றுத் தோல்வியுடன் கூடிய அடிமைத்தனமாகும். இதையொட்டி ஏங்கெல்ஸ் “வீட்டு நிர்வாகம் தனது பொதுத் தன்மையை இழந்தது. அது சமூகத்தின் அக்கறையைப் பெற்ற விவகாரமாக இனிமேலும் இருக்கவில்லை. அது தனிப்பட்ட சேவை ஆகி விட்டது. மனைவி முதல் வீட்டு வேலைக்காரியாக மாறினாள். அவள் சமூக உற்பத்தியிலிருந்து வெளியே தள்ளப்பட்டாள்” என்றார்.

இதை லெனின் “வீட்டு வேலை பெண்ணை நசுக்குகின்றது; கழுத்தை நெளிக்கிறது; வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறது; மதிப்பிழக்கச் செய்கிறது. சமையல்கட்டு, குழந்தைப் பராமரிப்பு ஆகியவற்றோடு சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்ட பெண்களுடைய வேலையின் தன்மை காட்டுமிரண்டித் தனமானது; விளை பயனற்றது; அற்பத் தன்மையானது; மன உளைச்சலைத் தருவது; சோர்வடையச் செய்வது,”⁸ என்று மிகத் துல்லியமாகவே பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தைக் குறிப்பிட்டார்.

வீட்டுக் கடமை என்பது சமூகக் கடமையாக இருந்ததுடன் அது மதிப்புக்குரியதாக இருந்தது. தனிச் சொத்துரிமை உபரியை அடிப்படையாகக் கொள்ளத் தொடங்கிய நிலையில், பெண்ணின் வீட்டு உழைப்பு உபரியை உற்பத்தி செய்யவில்லை. ஆணின் உழைப்புக்குச் சமூகப் பெறுமானத்தை உபரியின் ஊடாகப் பெற்றபோது, பெண்ணின் உழைப்பு அந்த உபரியின் முன் சமூகப் பெறுமானத்தை இழந்தது. இந்த நிலையில் வீட்டு வேலையும், வீட்டு நிர்வாகமும் சமூகத் தன்மையை இழந்தது. இதனால் பெண்ணின் சமூகத் தகுதி மேலும் கீழ் இறங்கியது. பெண் வேலைக்காரியானாள். உபரியை உற்பத்தி செய்யாத பெண்ணின் வீட்டு உழைப்பு, உபரியை உற்பத்தி செய்த ஆணின் உழைப்புக்கு முன் தரம் தாழ்ந்து சமூகத்தின் இழிநிலை தகுதியானது. ஆகவே குடும்பத்தில் பெண்ணின் பாத்திரம்

மணையைக் (வீட்டைக்) குறிக்கும் பெயரால் மனைவியானாள். கணவன் கணங்களின் தலைவன் என்பதில் இருந்து கணவன் ஆனான். ஆண் சமூகத்தின் தலைவன் ஆனான். பெண் வீட்டின் வேலைக்காரி ஆனாள்.

இந்த மனித வரலாறு 3000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மாறிவந்த பல சமுதாயத் தொடர் மாற்றத்திலும், பெண்ணுக்கு வெவ்வேறு பாத்திரங்களை வழங்கியதன் மூலம் இவை தொடர்வது நீடிக்கின்றது. இதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் சமூகத்தைத் தலைகீழாக்கிடும் புரட்சி செய்வதன் ஊடாகவே இதில் இருந்து மீளமுடியும். இருந்த போதும் பல பெண்ணிலைவாதிகள் இச்சமூகத்துக்குள், ஜனநாயக எல்லைக்குள் நின்றபடி ஆணாதிக்கமயமாதலைக் கோருவதால், சுத்திச் சுத்தி பெண்ணின் நிலை வடிவத்தால் மட்டும் எதிர்ப்பதும், பண்பியல் ரீதியில் இடம்மாறுவதும் நிகழ்கின்றது.

பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தையும், ஆணாதிக்கத்தையும் மார்க்ஸ் “நவீன காலக் குடும்பம் அடிமை முறையை மட்டுமின்றி பண்ணையடிமை முறையையும் கரு அளவில் தனக்குள் கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் அது ஆரம்பத்திலிருந்து கட்டாய விவசாய வேலைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. சமுதாயத்திற்குள்ளும் அதன் அரசிற்குள்ளும் பின்னால் விரிவான அளவில் வளர்ச்சியடையப் போகின்ற எல்லா முரண்பாடுகளையும் அது தனக்குள் குறுவடிவத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது”³ என்றார்.

கடந்த சமுதாயத்தின் அடிமை முறைகளில் இருந்து மாறிவந்த பொருளாதாரப் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்துக்கு ஏற்ப அரசியலிலும், சமூக வடிவத்திலும் ஜனநாயகத்தின் பண்பியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பழைய வடிவத்தின் தொடர்ச்சியாக இருபட்டது. பெண்ணின் நிலையும் சரி, சமுதாயத்தின் எல்லாத்துறையிலும் நடைபெற்ற அனைத்து மாற்றங்களும் சரி, தனிச் சொத்துரிமைக்குள்ளான எல்லைக்குள் தான் மாறியது. இது மனிதனின் அனைத்துப் புரட்சிகளும் விதிவிலக்கின்றி நீடித்ததால், பெண்ணின் நிலையை மாற்றிவிடவில்லை. தனிச் சொத்துரிமைக்கு எதிராக நடந்த மற்றும் இந்த நூற்றாண்டின் புரட்சிகள்தான் பெண்ணின் நிலையில் மாற்றத்தைத் தீவிரமாக்கியது. தனிச் சொத்துரிமைக்கு எதிரான புரட்சி தொடர்ந்த நிலையில் பெண்ணின் நிலை படிப்படியாக உயர்ந்தது.

வரலாற்றில் பெண் தனது அடிமைத்தனத்தில் இருந்து மாறிய போராட்டத்தில், ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்தின் மீதான பல கலாச்சாரப் புரட்சிகள் தான் பெண் மீதான பண்பாட்டு, கலாச்சார, பொருளாதார ஒடுக்குமுறையின் ஒட்டு மொத்த வடிவில் விடுவிப்பதை வரலாறு நமக்குக் காட்டியது. உலகில் தனியுடைமைக்கு எதிராக நடந்த புரட்சிகள் பெண்ணின் மீதான பல அடக்குமுறைகளைத் தகர்த்தது. இந்தப் புரட்சிகள் உலகம் முழுக்க பெண்ணின் போராட்டத்தைத் தீவிரமாக்கி, பெண்கள்

தொடர்ச்சியாகப் பல அடக்குமுறைகளை இந்த ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் நொறுக்கினர். தனி உடைமை ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராக நடந்த புரட்சிகள் மீது எவ்வளவுக்குச் சேறு வீசிய போதும், அவை மறுக்க முடியாதவாறு பெண் விடுதலையின் வரலாறாக எம்முன் உள்ளது.

நவீன குடும்பம் பற்றி ஏங்கெல்ஸ் “இலக்கணத்தில் இரண்டு எதிர்மறைகள் உடன்பட்டுப் பொருள் ஆவதைப் போல, திருமண ஒழுக்கங்களில் இரண்டு விபச்சாரங்கள் ஒரு நன்னடத்தை ஆகின்றன.”³

இருந்து வந்த, இருக்கின்ற, நீடிக்கின்ற குடும்பங்கள் உண்மையில் இரண்டு உள்ளங்களின் புறநிலை சாராத இயல்பான இணைவுகள் அல்ல. மாறாகத் தனியுடைமை சமுதாய எல்லைக்குள், அதன் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் ஒன்றாக இணைந்தவை அல்லது இணைக்கப்பட்டவையே. இரண்டு பேருக்கு இடையில் ஏற்பட்ட இணைவு அது காதலாக இருந்தாலும் சரி, வேறு விதமாக இருந்தாலும் சரி, ஏங்கெல்ஸ் கூற்று போல் எதிர்மறையின் விபச்சாரமாகவே உள்ளது. ஏன்? தனிச் சொத்துரிமையின் விதி என்பது இருவருக்கும் இடையில் நிபந்தனைகளைக் கோருகின்றது. முரணற்ற ஜனநாயகத்தை மறுக்கின்றது. அது சொத்து, அழகு, கல்வி, சாதி, வர்க்கம், நிறம் என பல தளத்தில் எல்லைப்படுத்தி இணைவாகின்ற போதும், பின்னால் இணைவுகளிலும் இவை ஆழமாகச் செயலாற்றுகின்றது.

ஆண் பெண்ணை அடிமையாக இனங்காண்பதும், பெண் அடிமையாக உணர்வதும் இதன் போக்கில் பண்பாட்டு, கலாச்சார, பொருளாதார வழிகளில் இணைவில் பிளவுகளைக் கோருகின்றது பாலியல் நுகர்வுகள். வேறுபட்ட சமூகத் தளத்தில் நுகர்வாகவோ அல்லது ஆணின் தேவை பூர்த்தி செய்கின்றபோதோ இது பாலியலின் இயல்பான இணைப்பை முன்நிறுத்தவில்லை. எம் சமுதாயத்தில் காதலிலும் சரி, பெற்றோர் நிச்சயித்த திருமணத்திலும் சரி பெண்ணின் அச்சத்துடனான அணுகும் போக்கு காணப்படுகின்றது. பெண்ணின் முன்முயற்சியுடன் கூடிய பாலியல் நாட்டம், அச்சுறுத்தும் வகையில் கற்பு இழந்தவளாகக் காட்ட போதுமான பண்பாடாக உள்ளது. பாலியல் பற்றிய பீதியும் இயல்பான பாலியல் புணர்ச்சியைத் தடுக்கின்றது.

திருமணத்துக்கு முன்னான உறவில் எவ்வளவு தான் காதலராக இருந்தாலும், பெண் சட்டப்படியான (பதிவுச்சட்ட அங்கீகாரம், பெற்றோரின் அங்கீகாரம், கோயில் அங்கீகாரம், சமூக அங்கீகாரம்... போன்றன) திருமணப் பாதுகாப்பின் பின்பே பாலியல் புணர்ச்சியை நாடும் அளவுக்கு ஆண் மீதான நம்பிக்கையைப் பெண் இழந்து விட்டாள். தனது கற்பு மீதான குறையாடலைக் காதலிக்கும் ஆணை கற்பழித்து தூற்றுதலுக்குள்ளாக்கும் (இங்கு விருப்பத்துடன்) ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் கைவிட்டுவிடுவான் என்ற பீதிக்குள், பெண்கள் சிக்கியுள்ள அளவுக்கு ஆணின் நுகர்வு

வேட்கையும், மோசடியும் முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் சமுதாயம் சீரழிந்துள்ளது.

இது பெண்ணின் ஒருதார மணத் தெரிவைத் தற்காப்பிலிருந்து மோசடியூடாக அழித்துச் சிதைக்கின்றது. இதைப் பெண்கள் அன்று ஒருதார மணத் தெரிவைத் தேர்ந்தது போல், தெளிவாகவே பெண் புரிந்து அதன் தற்காப்பில் அச்சத்துடன் காதலிக்கின்றாள். இதே நேரம் மேற்கில் நுகர்வதும், தூக்கி எறிவதும் என்ற ஆணாதிக்கமயமாகிய அழிவுத் தன்மை பாலியலில் புரையோடிப் போயுள்ளது. தற்காப்பைக் கைவிட்டுச் செல்லும் மேற்குப் பெண், தனது பொருளாதாரச் சொந்தச் சூறையாடலுக்கு இசைவாகப் பாலியலை விபச்சார நிலைக்குத் தரம்தாழ்த்தியுள்ளாள்.

பொருளாதாரத்தில் சுதந்திரம் என்றால் ஏகாதிபத்தியச் சூறையாடலையும், பெண் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டாள் என்றால் ஆணுக்குச் சோரம் போதலையும், பாலியல் சுதந்திரம் என்றால் விபச்சாரத்தையும் தாண்டி உலகம் உருளாது. அப்படி உருளும் என்றால் ஏகாதிபத்திய எடுபிடிகளின் சுதந்திரத்தையே பாதுகாத்து நிற்கும் விபச்சாரத்தையும் குறித்துச் சொல்லுகின்றது. அந்தளவுக்குச் சமுதாயத்தில் சுதந்திரம் பற்றி, ஜனநாயகம் பற்றிய விளக்கங்கள் சீரழிந்து போய்விட்டன. பெண் கட்டற்ற பரிபூரணமான சுதந்திரம் அடைந்து விட்டாள் அல்லது தூய ஜனநாயகத்தைக் கொண்டு உள்ளாள் என்று கூறும்போது உண்மையில், ஆணாதிக்கத்தின் பரிபூரணமான கட்டற்ற அடிமைத்தனத்தையும், ஒடுக்குமுறைக்கும் உட்பட்ட நடத்தைகளை, செயல்களைத்தான் சுதந்திரமாகவும், ஜனநாயகமாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். முதலாளித்துவ விளைவுகளையும், அதன் எச்சங்களையும்தான், சுதந்திரத்திலும் ஜனநாயகத்திலும் விளைவாக்கி, அதைச் சமுதாயத்தின் பொது வடிவமாகக் காட்டி நியாயப்படுத்துகின்றனர்.

ஆதி பொதுவுடைமை சமுதாயத்தில் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி நிலவியபோது அங்கு மனிதர்களுக்கிடையிலான உறவுமுறை என்பது இருக்கவில்லை. தாய் பிள்ளை உறவு மட்டுமேதான் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு தொடர்பு வடிவமாக இருந்தது. இதனால் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி இயல்பானதாகவும் இயற்கையானதாகவும் இருந்தது. இரத்த உறவுகள் தோன்ற அவைக்குள் கண்டிப்பான கடமைகளும், வரைமுறைகளும் உருவான போது, படிப்படியாகப் புணர்ச்சியில் தடைகள் உருவாயின. இது குடும்ப அமைப்பைத் தொடங்கி வைத்தது. உறவுக்குள் (இரத்த உறவுகள்) தடை செய்யப்பட்ட உறவுமுறை சில இனத்தில் சில விதிவிலக்குகளைக் கொண்டிருந்தது.

இன்று உலகமயமாதலால் சிலரின் சொத்துரிமைக் குவிப்பால், சமுதாயத்தின் சொத்திழப்பு தீவிரமாகியுள்ளது. நுகர்வே மனிதனின் அடிப்படையானதும் பண்பாடு - கடமையாகவும் மாறியதால் மனித

உறவுமுறைகள் சிதையத் தொடங்கியுள்ளன. சொத்திழந்த வர்க்கத்தின் நுகர்வு, இயல்பாகச் சமுதாயத்தின் உறவுமுறைகளைக் கைவிட்டுச் செல்லுகின்றது. உறவுமுறை ஆதியில் அடிப்படையானதும் சமுதாயக் கூட்டின் எல்லையாகவும் இருந்தது. இது ஆதிப் பொதுவுடைமை சமுதாயத்தில் பொதுப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டமைப்பதிலும், பின்னால் தனியுடைமை சமுதாயத்தில் தனிச்சொத்துடைமையைப் பாதுகாப்பதிலும் தன்னை ஒழுங்கமைத்தது.

ஆனால் இன்று பரந்த விரிந்த தளத்தில் தனிச் சொத்துரிமை தகர்வதால் உறவுமுறைச் சிதைவு தவிர்க்க முடியாமல், புணர்ச்சியில் வரைமுறையற்ற தன்மையை முன்னிறுத்துகின்றது. இது உறவுமுறையைக் கடந்த புணர்ச்சியை, நுகர்வுக் கண்ணோட்டத்தில் உறவுமுறை கடந்து கோருகின்றது. சமுதாய வளர்ச்சியில் இரத்த உறவுக்கு இருந்த தடைகள் இன்று மீறப்படும்போது (இங்கு சில சமுதாயத்தில் சொத்துரிமையின் பாதுகாப்பு சார்ந்து சில விலக்குகள் இருந்தன) அவை நுகர்வின் பண்பாட்டில் காட்டுமிராண்டித்தனமான மனிதக்கேட்டைக் காட்டுகின்றது. தாய், தந்தை, மகள், மகன், பாட்டி பாட்டன், பேரன், பேத்தி .. என்று வரைமுறை கடந்த பாலியல் உறவை ஏற்றுக் கொள்ளும் அல்லது கோருகின்ற அல்லது நடைமுறைப்படுத்துகின்ற வடிவங்கள் உலகமயமாதலில் தனிமனிதச் சுதந்திரமாக, நுகர்வின் சுயேட்சையாகப் புணர்கின்ற போது, கூட்டு மனித இயக்கத்தை மறுத்த தனிமனிதக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்ட சிதைவைக் காட்டுகின்றது.

இவைகளை மனிதர்களுக்கிடையில் விலக்கியபோது சமுதாய நலன் மற்றும் கூட்டுக் கண்ணோட்டம், உயர்ந்தபட்ச நோக்கில் இருந்தே வளர்ச்சி பெற்றது. வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியின் காட்டுமிராண்டித்தனத்தைக் கைவிடுவதை அது பிரதிபலித்தது. பாட்டாளி வர்க்கம் இதற்கு எதிராகப் போராடவேண்டிய நிலையில் உள்ளது. வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியை இரத்த உறவு கடந்து கோருவது என்பது, அடிப்படையில் சொந்தத் தாயுடன் மகன் புணரக் கோரும் உரிமை, மனித வளர்ச்சியில் விகாரமாகிப்போன, வீங்கி வெம்பிய கீழ்நிலைக் கட்டமாகும்.

இதை இரண்டு வகையில் பாட்டாளி வர்க்கக் கண்ணோட்டம் எதிர்த்து நிற்கின்றது. வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி உலகமயமாதலின் கோரிக்கையாகின்றபோது அது விபச்சாரமாக இருக்கின்றது. இரத்த உறவைக் கடந்து புணர்ச்சியைக் கோருகின்றபோது கூட்டு மனிதநலனை நுகர்வுக்குள் தாழ்த்துகின்றது. பாட்டாளி வர்க்கம் சமுதாயத்தின் இரத்த உறவுமுறையை மறுக்கின்றபோது சமுதாயத்தின் உயர்ந்தபட்ச கூட்டைக் கோருகின்றது. இரத்த உறவுக்குள்ளான புணர்ச்சிக்கு எதிரான கண்ணோட்டத்தில் மேலும் அரசியல் மயப்படுத்துகின்றது. புணர்ச்சியை

விரிந்த பரப்பில் முன்நிறுத்தும் போது அது குறுகிய தனது எல்லைக்குள் தங்கி நிற்பதை மறுக்கின்றது. புணர்ச்சியில் வரைமுறையற்ற விபச்சாரத்தை எதிர்க்கும்போது அதன் விபச்சாரத்தை அம்பலப்படுத்தி, ஆண் பெண்ணின் சுயமான சுயேட்சையான இணைவைச் சுயநிர்ணயக் கண்ணோட்டத்தில் கோருகின்றது. ஒருதார மணத்துக்கும் அதேநேரம் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சிக்கும் எதிராகத் தன்னை அரசியல்படுத்துகின்றது, போராடுகின்றது.

இதேநேரம் இன்று பாட்டாளி வர்க்கக் குடும்பத்தில் சொத்துரிமை வடிவிலான வாரிசுரிமைக் குடும்பம் தகர்ந்துள்ள நிலை என்பது, குடும்பத்தின் இயல்பான இணைப்புக்கும், காதலுக்கும் அடிப்படையாகின்றது. இத்திருமணங்கள் இரண்டு நபர்கள் அதாவது ஆண் - பெண் தாமாகச் சேர்ந்து வாழ்தல் என்பதும், சொத்துரிமை சட்ட எல்லைக்கு அப்பால், நிறத்துக்கு அப்பால், இனத்துக்கு அப்பால்... இணைவது அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இங்கு அவை முரணற்ற ஜனநாயகத்தில் இணைந்த இணைக் குடும்பங்களாக மாறிவிடவில்லை. மாறாக இந்த ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துடைமை சமுதாயத்தில் வாழ்வதால் அதன் எல்லைக்குள் முன்னேறிய இணைவுகளாக உள்ளது.

பெண்ணின் இயல்பான வாழ்க்கைக்கும் முரணற்ற ஜனநாயகமான இணைவுக்கும் ஏங்கெல்ஸ் குறிப்பிடுவது போல் “பெண்ணினம் முழுவதையும் சமூக உற்பத்தியில் மீண்டும் புகுத்துவது தான் பெண்களின் விடுதலைக்குரிய முதல் நிபந்தனை என்பது அப்பொழுதுதான் தெளிவாகும். தனிப்பட்ட குடும்பம் சமுதாயத்தின் பொருளாதார அலகு என்னும் தன்மையை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதை இது மீண்டும் கோருகின்றது.”³

பெண் சுதந்திரமாகச் சிந்திக்க தொடங்குவது பெண்ணின் உழைப்பு (சமூகப் பெறுமானம் கொண்ட கூலி) விடுதலைக்கான முதல் தூண்டுதலாக அமையும். ஒரு ஆணின் உழைப்பைச் சார்ந்து பெண் இருக்கும் வரை, ஆணின் பொருளாதார நலனுக்கு உட்பட்டுதான் பெண் சிந்திக்க முடியும். வர்க்கச் சிந்தனை சமுதாயத்தில் எப்படி பொருளாதார எல்லைக்குள் இருந்து உயிர்த்தெழுகின்றதோ, அதேபோல் ஆணின் உழைப்பு பெறுமானத்துக்கு உட்பட்ட பெண்ணின் சமூக வாழ்க்கை, ஆணை முன்நிறுத்தி மட்டுமே சிந்திக்கமுடிகின்றது.

இதில் இருந்து மீள பெண் சமூக உழைப்பில் ஈடுபடுவதும், சொந்தப் பொருளாதாரத்தில் முதலாளித்துவ அமைப்புக்குள் சுய ஆற்றலுடன் வாழவும் முடிகின்ற நிலையில் தான், பெண்ணின் சிந்தனை ஆணைச் சாராத வடிவத்தில் வெளிவரமுடியும். இந்த நிலையில் பெண்ணின் சிந்தனை தனிப்பட்ட ஆணிடமிருந்து சுதந்திரமாக உதித்தாலும் ஆணாதிக்கம் தொடர்வது தவிர்க்கமுடியாது. ஏனெனில் பெண்ணின் சிந்தனை என்பது

தனிச் சொத்துரிமை வடிவில் எழுவதாலும், ஆணாதிக்கம் தனிச் சொத்துரிமையின் விளைவு என்பதாலும், தனிச் சொத்துரிமை சமுதாயத்தில் ஆணாதிக்கத்தை ஒழிக்கமுடியாத நிபந்தனைக்கு உள்ளாக்குகின்றது.

இந்தத் தனிச் சொத்துரிமைக்குச் சமுதாயத்தில் குடும்பங்கள் அதன் ஆதாரமாகவுள்ளன. இங்கு குடும்பம் என்றாலும், தனிமனிதன் என்றாலும், இந்த ஆணாதிக்கத் தனியுடைமை சமுதாயத்தின் பொருளாதார அலகாக இருப்பதைத் தகர்க்காதவரை, பெண்ணின் விடுதலை சாத்தியமில்லை. பெண்ணின் உழைப்பு மட்டும் பெண்ணை விடுவித்துவிடுவதில்லை. பெண்ணின் உழைப்பு தனிச்சொத்துரிமை சமுதாயத்தின் ஊன்று கோலாக இருப்பதில் இருந்தும் விடுவிக்கப்பட வேண்டும். இது தனியுடைமைக்குப் பதில் சமூக உழைப்பை ஆதாரமாகக் கொண்ட சமூகப் பெறுமானத்தை வந்தடைவதாகும்.

வரலாற்றில் மார்க்சியம் மீதான வரலாற்றுத் திரிபுகளை, மார்க்சியமல்லாத பெண்ணிலைவாதிகளால் இட்டுக்காட்டப்படுகின்றது. அதாவது பெண் பொருளாதார ரீதியில் சுதந்திரம் அடைந்தால் அதாவது அவளைச் சமூக நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தினால், பெண் விடுதலை அடைந்து விடுவதாக மார்க்சியம் கூறியதாகக் கூறுகின்றனர். ஆனால் கம்யூனிச நாடுகளில் இது நிகழவில்லை, எனவே மார்க்சியப் பெண்ணியம் ஆணாதிக்கத்தை ஒழிக்காத குருட்டுத்தனம் கொண்டது எனக் கூறி, முதலாளித்துவப் பெண்ணியத்தை முண்டு கொடுக்கின்றனர்.

இந்தத் திரிபு மார்க்சியம் பலதரம் எதிர்த்து போராடிய பொருளாதாரவாதம் மற்றும் அராஜகவாதமாகும். பொருளாதார வாதம் முதலாளித்துவ அமைப்பின் எல்லைக்குள் போராடுவதன் மூலம், மனித இனம் முன்னேற முடியும் என்ற முதலாளித்துவ வர்க்க நலன்களைக் கொண்டோரின், வர்க்க போராட்டத்தை முடக்கும் வாதமாக இருந்தது. இதையே பெண்ணியவாதிகள் மார்க்சியத்தை அரைகுறையாகவும், திரிபு வழிகளிலும் புரிந்து கொண்டு திரித்து, மார்க்சியத்தின் மீது சேறு வீசப் பயன்படுத்தும் முதலாளித்துவக் கோட்பாடாகும். இதே போல் அராஜகவாதம் பொருளாதாரச் சுயேட்சை, மற்றும் புரட்சிகள் சுயதீனத்தை வழங்கி விடுவதாகக் கற்பனை பண்ணுகின்றனர். இதில் இருந்து கோட்பாட்டு ரீதியில் சிந்திப்போர் தாம் தம்மளவில் விடுதலையடைந்ததாகக் கற்பனையான போதையில் இருக்கவும், செயல்படவும் சிந்திக்கவும் பின்தங்கவில்லை.

மார்க்சியம் பெண்களின் பொருளாதாரத் தனித்துவத்தைக் கோரும் அதேநேரம், அதில் இருந்து பெண்ணின் புரட்சியை வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஊடாக, பல பண்பாட்டுக் கலாச்சாரப் புரட்சி ஊடாகவே ஆணாதிக்கத்தை ஒழிக்க முடியும் என்பதைத் தெளிவாக முன்வைத்துள்ளது. இதைத் தவிர எந்தக் கோட்பாட்டு நடைமுறையையும் ஆணாதிக்கத்தை ஒழிக்கும் போராட்ட

வழியை, உலகில் யாரும் முன்வைக்கவில்லை, முன்வைக்கவும் முடியாது. பாட்டாளி வர்க்கக் குடும்பங்கள் சொத்துரிமை வடிவத்தில் இருந்து முதலாளித்துவச் சுரண்டலின் வடிவில் விடுவித்துக் கொண்டதால், அக்குடும்ப இணைவு என்பது சொத்துரிமை வடிவில் நீடிக்கமுடியவில்லை. இந்தக் குடும்பத்தின் இணைவு இலகுவானதாக மாறியது, மாறுகின்றது.

இதையொட்டி ஏங்கெல்ஸ் “ஒருதார மணமுறை நிலைத்த பிறகு உறுதியாக வேருன்றிய, பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்துகின்ற போக்கு மட்டும் ஒருவேளை இங்கே சிறிதளவு இருக்கலாம். எனவே பாட்டாளிக் குடும்பம், அதன் கறாரான அர்த்தத்தில் இனியும் ஒருதார மணத்தின் இரகத்தைச் சேர்ந்ததல்ல..... திருமணத்தை இரத்து செய்கின்ற உரிமையைப் பெண் நடைமுறையில் திரும்பப் பெற்றுவிட்டாள்..... பாட்டாளித் திருமணம் ஒருதார மணமாகுமே தவிர அந்தச் சொல்லின் வரலாற்றிற்குரிய அர்த்தத்தில் ஆகாது.”³

சொத்துரிமைக் குடும்பம் என்பது மாறி அதன் எல்லைக்குள்ளான புதிய குடும்பம் உருவாகி வருகின்றது. இந்த ஒருதார மணங்கள் இலகுவானதாக உள்ளன. இங்கு பொருளாதார ரீதியில் ஆண் - பெண் சுதந்திரமாக இருப்பதும், முன்பு போல் ஆண் சார்ந்த பொருளாதாரக் குடும்ப வடிவம் நீடிக்க முடியாது பாட்டாளிக் குடும்பத்தில் தகர்ந்து போனது. அத்துடன் ஆண் - பெண் உழைப்பு என்ற கூட்டுப் பொருளாதாரத் தன்மைக்கு வெளியில் ஆணும் சரி, பெண்ணும் சரி வாழமுடியாத, சிந்திக்க முடியாத வகையில் சுரண்டல் கோரமாகியுள்ளது. இது சமூகம் பற்றிய கண்ணோட்டத்தைக் கூட்டுப் பொருளாதார எல்லைக்குள் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. இது சமூக ஐக்கியத்தைக் கீழ் இருந்து ஒழுங்கமைக்கின்றது. அத்துடன் பாட்டாளிக் குடும்பத்தின் பொருளாதார வறுமை நுகர்வுப் பண்பாட்டிலும் இருந்து எட்டவே வைத்துள்ளது. இருந்த போதும் தனிச் சொத்துரிமை மற்றும் நுகர்வுப் பண்பாட்டில் நீடிக்கும் சமூகம் என்ற வகையில் பாட்டாளிக் குடும்பமும் அந்தப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தின் எல்லைக்குள் நீடிக்கின்றது. இந்தப் பண்பாட்டுத் தாக்கம் அதன் முழுமையான வடிவில் இல்லா விட்டாலும், அதன் பலகூறுகள் நீடிக்கும் வரையில் இக்குடும்பத்திலும் நீடிப்பது விதியாகின்றது.

ஆண் - பெண்ணின் இணைவு என்பது ஏங்கெல்ஸ் குறிப்பிடுவதுபோல் “முதலாவதாக, திருமணம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் அது இரு தரப்பினரும் விருப்பப்பூர்வமாகச் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, மண வாழ்க்கையில் உரிமைகள், கடமைகள் விடயத்தில் இருதரப்பினரும் சமநிலையில் இருக்க வேண்டும். இவ்விரண்டு கோரிக்கைகளும் முரணில்லாமல் நிறைவேற்றப்பட்டால் பெண் கேட்கக் கூடிய எல்லாமே கிடைத்து விட்டதாகவே இருக்கும்.”³

இந்த நிலை என்பது முழுமையில் ஒரு வர்க்கப் புரட்சியின்றி சாத்தியமில்லை. தனிச் சொத்துரிமை நீடிக்கின்றவரை உரிமைகளும், கடமைகளும் சமுதாயத்தின் அடிப்படை பிளவாக, அதுவே ஜனநாயகமாக, சுதந்திரமாக இருப்பதால் சாத்தியமில்லை. ஆண் - பெண் வேறுபாடு என்பது தனிச் சொத்துரிமையின் வடிவில் நீடிப்பது எதார்த்தமாகின்றது. தனிச் சொத்துரிமையின் வேறுபட்ட இயல்புகள், தன்மைகள், பிளவுகள் நீடிக்கும் வரை ஆண் பெண்ணின் வேறுபட்ட இயல்புகள், தன்மைகள், பிளவுகள் ஆணாதிக்கத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றது. அதாவது ஒரு சமுதாயத்தில் எங்கோ ஒரு மூலையில் நீடிக்கும் பிளவுதான், அனைத்தின் பிளவுக்குமான ஆதாரமாகின்றது. ஆதி மனிதச் சமுதாயத்தில் இருந்து மாறிவந்த தனிச் சொத்துரிமை ஆதிக்கத்திற்குப் பின்னால் பல பிளவுகள் புதிய பரிணாமத்துடன் மாறிவந்த போதும், தனிச் சொத்துரிமைக்கான பிளவுகள் நீடிப்பதால், அனைத்தும் அதில் இருந்து தோன்றியதால், ஆண் - பெண் பிளவுகள் தொடர்வது நீடிக்கின்றது.

தனிச் சொத்துரிமை மேலும் மேலும் இறுகி சிலரை நோக்கி மையப்பட சமுதாயத்தின் ஆவேசம் மேலும் கூர்மையாகின்றது. இதைத் தணிக்க மேலும் மேலும் இந்த எல்லைக்குள், அதீதமான சலுகையை, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அனுமதித்த எல்லைக்குள் தனிச் சொத்துரிமையின் வழியில் திணிக்கப்படுகின்றது. அதேநேரம் சொத்துள்ள வர்க்கம் பெண்ணின் உழைப்பைச் சுரண்டி பெறுமதியாக்கி, சொத்தற்ற வர்க்கமாக விடுவித்ததன் மூலம், பாலியலில் ஏற்பட்ட சுதந்திரம் என்பது தனிச் சொத்துரிமையின் பாவம் பெற்று விபச்சாரமாக வெம்பி வீங்கிப் போனது.

இதையொட்டி ஏங்கெல்ஸ் “நம் காலத்தில் முதலாளித்துவப் பண்ட உற்பத்தி முறை பழைய பரம்பரையான பொதுமகளிர் முறையை எவ்வளவு அதிகமாக மாற்றித் தகவமைக்கின்றதோ, எவ்வளவு அதிகமாக அது பகிரங்கமான விபச்சாரமாக மாறுகின்றதோ அந்த அளவுக்கு அதன் விளைவுகள் மேன்மேலும் சீர்குலைவானவையாக இருக்கின்றன. மேலும் பெண்களை விட ஆண்களையே இது அதிகமாகச் சீர்குலைக்கிறது. பெண்களிடையில், விபச்சாரம் தன்வலையில் சிக்கிக் கொள்கின்ற பரிதாபத்துக்கு உரியவர்களிடையே தாழ்த்தி விடுகின்றது.”³

இன்று இந்த ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமையின் உள்ளார்ந்த வளர்ச்சி விதி என்பது சிலரின் சொத்துரிமைக்குள் உலகம் உருளக் கோருகின்றது. இந்த வடிவம் ஆண் சார்ந்த குடும்ப ஆதிக்க, ஆணாதிக்க ஒருதார மணத்தைத் தகர்த்தது. அந்த இடத்தில் புதிய வடிவம் சார்ந்த குடும்பம் உருவாகின்றது. இதேநேரம் மூன்றாம் உலக நாடுகளைச் சூறையாடி முதலாம் உலகத் தொழிலாளருக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகள் ஆண் - பெண்ணின் நுகர்வு எல்லைக்குள் நகர்த்துகின்றது. பாலியல்

என்பது நுகர்வு வேட்கைக்குள்ளாகி அனுபவித்துக் கழிக்கும் போக்கில், அதிகமான விபச்சாரத்தின் எல்லைக்குள் விரிவுபடுத்துகின்றது. ஆண் பாலியலை ஒருதார மணத்தில் ஆண் சார்ந்து அனுபவித்தது என்பது கற்பனையாகின்றது. பெண் அதை அனுபவிக்காவிட்டாலும், முன்பு பெற்றதைப் பெறமுடியாது போவது என்பது எதார்த்தமாகின்றது.

தனியுடைமையின் விரிவாக்கத்தால் கிடைத்த போலிச் சுதந்திரம், ஆண் - பெண்ணின் பாலியல் தேவையை மேலும் கடினமாக்கியுள்ளது. ஆண் - பெண்ணின் தனிச் சொத்துரிமை சார்ந்த தனிமனித ஆதிக்கச் சுதந்திரம், ஆண் - பெண்ணைப் பிளந்துள்ளது. இது முன்பைவிட ஆண் - பெண் உறவை மேலும் நெருக்கடிக்குள் இட்டுச் சென்றுள்ளது. நடக்கும் உறவும் மேலும் ஆண் - பெண்ணின் இயல்பின் வேட்கைக்குப் புறம்பாக, விபச்சார நிலையில் நுகர்வுக்குள் அன்னியப்படுகின்றது. இது இயந்திர வடிவம் பெற்று உறுப்பாகி இணைவதும் கலைவதுமாக இணைவையும், பிளவையும் வேகமாக்கியுள்ளது. அதாவது இயந்திரத்தின் வேகமான உற்பத்தித் திறன் எந்தளவுக்கு அதிகரித்ததோ, அந்தளவுக்குப் பாலியல் தேர்வும், பிளவும் அதிகரித்துள்ளது. முன்பு கைத்தொழில் உற்பத்தியில் இருந்த கை நேர்த்தியும் அதன் உள்ளடக்கமும், மூலதனத்தின் முன் இயந்திரத்தின் உறுப்பாகிய அதன் வேகத்தில் தொலைந்தது போல், பாலியல் புணர்ச்சியில் நிகழ்வதன் மூலம் விபச்சார நிலைக்குத் தரம் தாழ்த்தியுள்ளது.

திருமணம் என்பது ஒருதார மணத்தில் ஆண் - பெண்ணுக்கு இடையில் பெண்ணுக்கு மட்டுமின்றி ஆணுக்கும் எதார்த்தமாகாத நிலை நீடிக்கும்வரை விபச்சாரம் பொதுவாக இருப்பது தவிர்க்கமுடியாது. இதை ஏங்கெல்ஸ் “ஒருதார மணம் நலிந்து போவதற்குப் பதிலாக முடிவில் ஆணுக்கும் சேர்த்து எதார்த்தமாகிறது”³ என்றார். ஆம் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் பரஸ்பரம் காதலிக்கவும், பிரியவும் முடிகின்ற வாழ்வில், ஆணுக்குப் பெண்ணின் கடமைகள் தாழ்வு இன்றி முரண் இன்றி சமமாக மதிக்கப்பட்டு, ஒருவருக்குள் ஒருவர் வாழ்கின்ற வர்க்கமற்ற சமுதாயத்தில் ஒருதார மணம் ஆண் - பெண் என இருவருக்கும் எதார்த்தமாகின்றது. இது இல்லாதவரை ஆண் - பெண்ணின் இடைவெளி என்பது வர்க்கச் சமுதாயத்தின் தொடர்ச்சியாக நீடிப்பது இருக்கும். இதுவே மனித வரலாறாக இருப்பதுடன், சமூக விஞ்ஞானமாகவும் உள்ளது.

பெண் அடிமைத்தனமும் ஆணாதிக்கத்தின் வளர்ச்சியும்

மனித முரண் பாடுகள் இயற்கை தோற்றுவித்தவையல்ல. இயற்கையில் நீ சிறியவன் - நான் பெரியவன் என்றோ, ஏழை, பணக்காரன் என்றோ, ஆண் - பெண் என்றோ... பிளவுகள் அற்ற பரிணாமத்தின் தேர்வில்; மனிதன் இயற்கையைத் தனது உழைப்பைக் கொண்டு மாற்றத் தொடங்கியவுடன், உற்பத்தியின் வேறுபட்ட தன்மையுடன் கூடிய வேலைப் பிரிவினையும், பிளவும், மனித வளர்ச்சியை ஒட்டிய இயற்கைப் பிளவுகளும் வளர்ச்சி பெற்றது. இந்த இயற்கையின் மீதான உழைப்பினால் ஏற்பட்ட, உற்பத்தியின் வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட பிளவுகள், இயற்கையையும் மனிதனையும் அடிமைப்படுத்த, சமுதாயத்தின் இயற்கைப் பிளவுகள் மனிதப் பிளவுகளாகி அடிமைத்தனத்துக்கும், சுரண்டலுக்கும் வித்திட்டன.

மனிதனின் நவீனக் கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்தும் மனிதனை மேலும் மேலும் அடிமைத்தனத்துக்குள் இட்டுச் செல்ல, சிலர் அதை அனுபவிக்கும் போக்கில் வளர்ச்சி பெற்ற சமுதாயம், தனக்குள் முரண்பாட்டைக் கொள்வதும் போராடுவதும் மனித வரலாறாகியது. இப்போராட்டங்கள் என்பது இல்லாதவன் தனது அதிகாரத்தின் ஊடாகப் புதிதாகப் பெறுவதைக் குறிக்கோளாக, இருப்பவன் மீது அதிகாரத்தை நிறுவுவதாகவே எப்போதும் இருந்துள்ளது.

மனிதச் சமுதாயத்தில் மனிதனை அடிமைப்படுத்திய போக்கில் ஆண் - பெண்ணையும், உழைக்கும் வர்க்கத்தை - உழைக்காத வர்க்கமும், உயர் சாதி - தாழ் சாதிகள் மீதும், வெள்ளை ஆதிக்க நிறுவாதம் - கறுப்பு நிறுவாதம் மீதும்.. .. என பல தளத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற மனித அவலங்களை ஒழித்துக்கட்ட, வரலாற்றில் நடந்த பல ஆயிரம் போராட்டங்கள் மற்றும் போர்களினால் அவை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்துவிடவில்லை. மாறாகப் புதிய ஆளும் வர்க்கம் மீண்டும் அதே வழியில் தொடர்வதும், மீண்டும் போராட்டங்கள் பல்வேறு கோட்பாட்டு உள்ளடக்கத்துடன் தொடர்வதுமாக மனித வரலாறு நீடித்து வந்துள்ளது.

மனிதனின் வாழ்க்கையைச் சுற்றி பிணைந்துள்ள அவலங்கள், தீர்க்கமுடியாத சிக்கல்களைச் சந்தித்த போராட்டங்கள் மீதான தீர்வு என்ன என்பதே, மனிதனின் உண்மையான, சந்தோசமான வாழ்வுக்கான

உத்தரவாதத்தை வழங்கும். இந்தப் பேருண்மையை மனிதன் புரிந்து கொள்ள முயன்றான். இந்த நிலையில் மனிதன் இப்படியே இயற்கையில் இருந்தான் அல்லது இவை முன் பிறப்பின் தொடர்ச்சி அல்லது கடவுளின் செயல் எனப் பற்பல விளக்கத்தின் ஊடாக இயற்கை பற்றியதும் மனித அவலம் பற்றிய விளக்கங்கள், மனிதனின் அவலத்தைப் போக்குவதற்குப் பதில் தொடரவே வழிவகுத்தது.

இந்த நிலையில் இயற்கை பற்றி, இயற்கையில் மனிதனின் பரிணாமம் பற்றிய அறிவியல், மனித அவலத்தின் காரணத்தைப் புரிந்துகொள்ள அடிப்படையான இயங்கியலாக இருந்தது. இந்த வகையில் மூன்று முக்கியமான கண்டு பிடிப்புகள் உலகை வேறு ஒரு கோணத்தில் இருந்து மனித அவலத்தின் காரணத்தை அறிந்து கொள்ள வழி காட்டியுள்ளது.

அவைகளில் முதலாவதாகச் சார்லஸ் டார்வின் எழுதிய “உயிரினங்களின் தோற்றம்” என்ற நூலின் ஊடாக உயிரினத் தோற்றம் பற்றிய இயற்கை சார்ந்த கண்டு பிடிப்பு இதற்கு முந்தைய உலகத்தின், உயிரின் தோற்றம் பற்றிய விளக்கத்தைத் தலைகீழாக்கியது.

இரண்டாவது கண்டுபிடிப்பாக மார்கன் எழுதிய “பண்டைய சமுதாயம்” நூல் ஊடாகக் குடும்பங்கள் மற்றும் சமுதாய வளர்ச்சியை, உழைப்பு பற்றிய வளர்ச்சியை இயற்கை சார்ந்து கண்டுபிடித்தார். இந்த இரு கண்டு பிடிப்புகளும் பலத்த எதிர்ப்பை உலகளவில் சந்தித்தது மட்டும் இன்றி பாடசாலைகளில் கற்பிப்பதற்குக் கூட தடைவிதிக்கப்பட்டது. டார்வின் கண்டுபிடிப்பை எதிர்த்து “600க்கு மேற்பட்ட அறிவியல் துறையினர் பைபிளின்” மீது நம்பிக்கை தெரிவித்து டார்வினைத் தூற்றினர்.

மூன்றாவது கண்டு பிடிப்பாக மார்க்ஸ் - ஏங்கெல்ஸ் உபரி மதிப்பைக் கண்டுபிடித்து, பொருள்முதல்வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிந்தனைமுறையாக இயற்கை சார்ந்து உலகை ஆராயப்பட்டது. இதில் குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு என்ற ஏங்கெல்சின் நூல் மார்கனின் கண்டுபிடிப்பை ஒட்டி மேலும் பொருள்முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்தில் உலகை விளக்கியபோது, ஆணாதிக்கச் சுரண்டல் தனிச்சொத்துரிமை உலகம் எங்கும் அதிர்ந்தொடங்கியது. இவை இன்று வரை சமுதாயத்தில் இரு பெரும் பிளவுக்குள் உள்ளதுடன், கரும் எதிர்ப்புகளுள்ளாகிய வண்ணம் உள்ளது.

இந்த மூன்று கண்டுபிடிப்புகள் தான் இயற்கை மற்றும் மனிதனின் இயற்கையை, வரலாற்று இயங்கியல் வளர்ச்சியை மிகத் துல்லியமாக மனிதனுக்கு முன் கொண்டுவந்தது. இந்த இயங்கியல் வளர்ச்சியின் போக்கில் மனிதனின் தோற்றம், வளர்ச்சி முதல் இன்றைய அவலங்கள் வரைக்கான காரணக்காரியங்களை விளக்கவும் புரியவைக்கவும் முடிந்தது.

அதேநேரம் இந்த அவலத்தின் காரணத்தைக் களையவும், அதை இயற்கை சார்ந்த மனித வாழ்வு ஊடாக இனம் கண்டு களையவும் வழிகாட்டக் கூடியதாக இன்று நாம் உள்ளோம்.

ஆணாதிக்கத்துக்குள்ளான பெண் மீதான அடிமைத்தனத்தை, இயற்கைக்கு வெளியில் தனிச்சொத்துரிமை சுரண்டல் ஆதிக்கக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட புனைவுகள் மூலம் நியாயப்படுத்தப்பட்ட இன்றைய போக்கை, இந்த மூன்று கண்டு பிடிப்புகளும் இயற்கை சார்ந்து மறுதலித்தது.

இயற்கையைச் சார்ந்து வாழ்ந்த பெண்- ஆண் சமூகத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற உழைப்பும், இயற்கையிலான உழைப்பு பிரிவினையும், இதனால் வளர்ச்சி பெற்ற உபரியின் அதிகரிப்பும், ஆணுக்குச் சாதகமாக மாறிய இயற்கையின் விளைவால், ஆண் உபரியைத் தனிச்சொத்துரிமையாக்க, சமூகக் கூட்டு வாழ்வில் வாழ்ந்த பெண் சொத்துரிமை மறுக்கப்பட்ட நிலைக்கு உள்ளானாள்.

இயற்கையிலேயே ஆண் - பெண் பாலியல் தேவைகள் புறநிலை சாராது இயற்கையின் போக்கில் இருந்த வளர்ச்சி என்பது, தனிச்சொத்துரிமையின் போக்குடன் சமூகத் தன்மையை இழந்து, அதன் முதன்மையில் பெண் மீதான அதிகரித்த ஆணின் நுகர்வு வேட்டை ஆரம்பமாகியது. பெண்ணை அடையும் போட்டாபோட்டி அல்லது அனுபவிக்கும் வேட்கை என்பது, ஆண் - பெண்ணுக்கிடையில் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி இருந்த போதும் இது ஆணின் ஆதிக்கத்துக்கு சார்படையத் தொடங்கியது. தனிச் சொத்துரிமையென்பது இயற்கை, சமூகச் சூழல், மற்றைய உயிரினங்கள், மனித இனம் எதையும் மறுத்து உருவாகும் போக்கில் உருவானவை என்பதால், அவை தன்னளவில் பெண் மீதான பாலியலில் ஆதிக்கத்தைக் கோரியது. பெண்ணின் தேர்வுக்கும், உணர்வுக்கும் பதில், பெண்ணைத் தனிச் சொத்துரிமையின் ஆதிக்கத்துக்குள்ளான தீர்மானகரமான விடயமாகத் தனிச் சொத்துரிமை பார்க்கத் தொடங்கியது.

இதன் போக்கில் வரைமுறையற்ற பாலியலில் பெண் பலரின் பாலியல் விருப்பைப் பூர்த்தி செய்தல் அல்லது போட்டியின் இடையே பந்தாடப்படுதல் அல்லது பாலியலில் இருந்து ஓரம் கட்டப்படுதல் அல்லது ஒருவரின் நிர்ப்பந்தத்துக்கு அடிபணிதல் என்ற தனிச்சொத்துரிமையின் குணாம்ச வெளிப்படுத்தலுக்கு, பெண்ணின் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சிப் போக்கில் ஆண்களின் சொத்தாக, உரிமையற்ற, தேர்வு அற்ற பாலியல் பண்டமாக இருக்க பெண்ணைக் கோரியது.

இந்த இடத்தில் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியில் இருந்து பெண் ஒருதாரத் திருமணத்துக்கு வந்துவிடவில்லை. அதை வந்தடையும் போக்கில்

பல மாறுதல் கட்டத்தைக் கடந்து வரவேண்டியிருந்தது. இவைகளை ஒட்டிய விளக்கம் புணர்ச்சியும் குடும்பமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஆராயப்படுகின்றது. அல்லாது திடீரென மாறியதாகப் பார்த்தால் வரலாற்று இயங்கியல் வளர்ச்சியை மறுப்பதில் தொடங்கி தவறான முடிவுக்கே வந்துநிற்போம்.

இந்த நிலையில் தனிச்சொத்துரிமை தோன்றி வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கிக் கொண்டிருந்த மனித வரலாற்றில், கூட்டு வாழ்க்கைக்கும் தனிமனித வாழ்வுக்குமிடையிலான முரண்பாடு ஜீவமரணப் போராட்டமாகத் தொடங்கியது. இது வாழ்க்கை ஆதாரமான அனைத்தின் மீதும் தனிச் சொத்துரிமை சமூகத்துக்கு வெளியில் சலுகையைக் கோரியது. இந்தப் போராட்டத்தில் தனிச்சொத்துரிமை சார்ந்து பெண்ணின் தேர்வு, உரிமை ஆணாதிக்கத்தால் மறுக்கப்பட்டது. ஆணாதிக்கத்துக்கிடையில் பெண் சிக்கி கொண்டிருந்தபோது, பெண் தனது சொந்தத் தேர்வைத் தனிச் சொத்துரிமைக்கு எதிராக, தனது தனித்த தேர்வாகக் கோருவதற்குப் போராட்டம் இட்டுச்சென்றது.

பல ஆண்களின் போட்டியில் இருந்து தப்பிக்கவும், பாலியல் வன்முறையில் இருந்து தனது கற்பைப் பாதுகாத்து (இங்கு கற்பு பற்றிய சர்ச்சைக்குரிய கருத்தை ஒட்டிய விளக்கத்தை அதாவது ஆணாதிக்கமே ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் மாறுபட்ட ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை பொருளாதார நிலைக்குள்ளான கோரிக்கையாக உள்ளது என்பதையும், இது பெண்ணின் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான கோரிக்கையாக இருந்தது. இருக்கின்றது என்பதையும், கற்பு எப்படி திரிந்து விளக்கம் பெற்றது என்பதையும், கீழே கற்பு பற்றிய தனிப் பகுதி விரிவாக ஆராய்கின்றது.) விலகி வாழவும், பெண் தனது உரிமையைத் தனது சொந்தத் தேர்வு மற்றும் உரிமையுடாகப் பெண், ஆணைத் தெரிவு செய்வது பரிணாம வளர்ச்சியாக ஒருதர மணமாகப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் போக்காக்கியது.

பெண்ணின் இத்தெரிவு என்பது கூட வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியின் அங்கமாக வளர்ச்சி பெற்றது. பெண் மீதான தனிச்சொத்துரிமை சார்ந்த ஆணின் உரிமை மற்றும் தேர்வு போன்றன, ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் தனித்த பல தேர்வைக்கூட படிப்படியாகக் கைவிட நிர்ப்பந்தித்தது. அதாவது ஆணினதும் பெண்ணினதும் உரிமை மற்றும் தேர்வு பற்றிய கண்ணோட்டம், ஒன்றில் இருந்து ஒன்று விலகி அதள பாதாளத்தில் விழுந்தது. பெண் தனது சொந்தப் பாதுகாப்பு கருதி தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஆணின் தேர்வை நாடுவதை, சமூக இயக்கம் படிப்படியாக ஆண் சார்ந்து தேர்ந்தெடுப்பதாக நிர்ப்பந்தித்தது.

பெண் தனது உரிமை, தேர்வைத் தக்கவைக்க ஒரு ஆணைத் (இந்தத் தேர்வு என்பது வாழ்க்கை பூராவும் ஒரு ஆணையல்ல, மாறாகப் பெண் விரும்பும்போது தேர்ந்து வாழும் ஒரு ஆணைக் குறிக்கின்றது) தேர்ந்து எடுத்த போக்கானது, படிப்படியாகத் தனிச் சொத்துரிமையின்

வளர்ச்சியுடனான சுதந்திரம், ஜனநாயகம் பற்றிய நியாயப்படுத்தலாடாக ஒரு ஆணைத் தெரிவு செய்து வாழ்க்கை பூராவும் வாழும் குடும்பத் தோற்றத்துக்கு வழிவிட்டது. கடந்த கால இலக்கியத்தில் பெண் வீரமான ஒருவனைப் போட்டியின் ஊடாகத் தெரிவு செய்யும் வழக்கம் நிலவியதையும் காண்கின்றோம். இது பெண் தனது தெரிவைத் தக்கவைத்த வரலாற்று வளர்ச்சியின் ஒருபகுதியாக நீடித்ததைக் காட்டுகின்றது.

இந்த ஒருதாரமணத் தெரிவை ஒட்டி ஆண் திருப்தி கொள்ளவில்லை. ஆண் தனது பலதர மண வேட்கையில் ஆர்வம் கொண்டவனாக இருந்தான். பெண் தனது உரிமையையும் தேர்வையும் கற்பையும் தக்கவைக்கவும், ஆணிடம் இருந்து தப்பவும் ஒருதாரத் தெரிவை நாடும் நடைமுறை வளர்ச்சி பெற, மற்றொரு பகுதிப் பெண்கள் வழமையான வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியை நடைமுறையில் கொண்டிருந்தனர். இந்த எதிர் நிலை முரண்பாடுகள் என்பது தனது போக்கில் வளர்ச்சி பெற்றது.

தனிச்சொத்துரிமையின் ஆணாதிக்க வளர்ச்சி இதைத் தனது பொருளாதார ஆதிக்கத்துக்கு ஊடாக அணுகியது. பெண்கள் தமது உரிமை, தெரிவைத் தக்கவைக்கத் தேர்ந்த வழிகளை ஆணாதிக்கத்திடம் உள்ள பொருளாதாரப் பலத்துக்கு முன்னால் தக்க வைக்கமுடியவில்லை. அதைத் தனிச்சொத்துரிமை தனது தளத்திலும் தனக்கிசைவாக மாற்றிய போக்குதான் பெண் தனது உரிமையை இழக்கவும், தேர்வை இழக்கவும் காரணமாகியது.

பெண்ணின் தனித்தேர்வை ஆண் தனது தனிச்சொத்துரிமையின் வாரிசை உருவாக்கவும், பெண்ணைச் சொத்தாகவும், தனது தனிச் சொத்துரிமையின் அடிமையாகவும், தனிச்சொத்துரிமையின் முன்னால் பெண்ணைத் தனது சொந்தப் பாலியல் நுகர்வுக்குரிய ஒரு பொருளாகவும் அடிமைப்படுத்தியதன் மூலம் ஆணாதிக்கச் சொத்துரிமைச் சமூகம் தனிச் சொத்துக்குரிய வரலாற்று இயங்கியலுடன் வளர்ச்சிபெற்றது.

மறுபுறத்தில் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியில் பெண்ணின் தேர்வு, உரிமையைத் தனிச்சொத்துரிமையுடன் கூடிய ஆணாதிக்கம், ஒருதாரத் தெரிவுக்கு எதிரானதாக முன்றிறுத்தி, பழைய ஆணின் உரிமையைப் பாதுகாக்க பொதுமகளிர் முறையை வளர்த்தது. இது இன்று விபச்சார வடிவத்தில் நாம் அடையாளம் காணமுடியும். இந்தியாவில் தேவதாசி முறை போன்று, பல்வேறு சமூகத்தில் இவை அமுல் செய்யப்பட்டன.

இந்த இரு போக்குகளிலும் பெண்ணின் தேர்வு, உரிமையைத் தனிச்சொத்துரிமை பெண்ணுக்கு இல்லாது ஒழித்தது. பெண்ணின் நிலையைத் தரம் தாழ்த்திய தனிச்சொத்துரிமை பெண்ணைப் பாலியல் உற்பத்தியின் நுகர்வு மையமாகவும், ஆணுக்குச் சேவை செய்யும் அடிமையாகவும், ஆணின் வாரிசை உருவாக்கும் இயந்திரமாகவும், பெண்ணின் உழைப்பை உபரியாகவும் மாற்றிய சமூகப் பொருளாதார அமைப்பு (இங்கு அந்த

உபரிக்கான நேரடியான சமூகப் பெறுமானம் மறுக்கப்பட்டது) அதைப் பெண்ணுக்கு மறுத்தும், சொத்துரிமை சார்ந்து பெண்ணை ஆணுக்கு அடிமையாக்கியது. இதுவே பொதுவான ஆணாதிக்கச் சமூகக் கண்ணோட்டமாக வளர்ச்சி பெற்றது.

சமுதாய வளர்ச்சியில் ஆணாதிக்கப் போக்கில் தனிச் சொத்துரிமை மீதான உரிமையை; தனிச்சொத்துரிமையின் ஆணாதிக்க எல்லைக்குள் பெண் கோரிய போக்கில், அதன் வெற்றிகளினால் சமூகப் பொருளாதார வடிவங்கள் கேள்விக்குள்ளாகியது. டார்வின், மார்க்ஸ், மார்க்ஸ் - ஏங்கெல்ஸ்சின் கண்டுபிடிப்புகள் உலகைப் புதிய வழியில் விளக்கி நிறுவிய பழைய அறிவியலைத் தகர்த்தது. இதை ஈடுகட்ட இதில் இருந்து விலகி, நிலவி வந்த பொருளாதார, பண்பாட்டு, கலாச்சாரப் புனைவுகள் எல்லாம், தனிச் சொத்துரிமையைப் பெண் பெறத் தொடங்கியபோது மேலும் அவையும் ஆட்டம் காணத்தொடங்கியது. பெண்ணின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அடிமைத்தனம் என்பவற்றை மூன்று முக்கிய கண்டுபிடிப்புகளும், சமுதாயத்தில் நிலவிய அனைத்து மதிப்பீட்டையும் கேள்வி கேட்டு தகர்த்த போது, புதிய சமூக மதிப்பீடுகள் உருவாயின.

ஆனால் ஆணாதிக்கத்துக்குள் பெண் தனிச்சொத்துரிமை மீதான உரிமையை ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமையிடம் போராடிப் பெற்று வரும் இன்றைய சமூகப் போக்கில் (இங்கு சமூகத்தின் சொத்துரிமை பொதுவாகப் பறிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் தனிச்சொத்துரிமை சூறையாடும் ஜனநாயகம் பெண்ணுக்கும் விரிவாகின்றது), பெண் மதிப்பீடுகள் இருந்து வந்த வழிகளில் இருந்து மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

பெண் தனிச்சொத்துரிமை சார்ந்தும், அந்த ஜனநாயகம் சார்ந்தும் உரிமையையும் தேர்வையும் கோருவது என்பது எதார்த்தமாகியது. தனிச் சொத்துரிமை சார்ந்த உரிமை பற்றியும், தேர்வு பற்றியும் சமூகப் போக்கு புதிய முரண்பாட்டை இதற்குள் உருவாக்கியுள்ளது.

இந்தப் போக்கில் தனிச் சொத்துரிமை பறிக்கப்பட்ட ஆண் - பெண் என்ற மக்கள் கூட்டம் ஒரு சமூகமாகவும், சொத்துரிமை கொண்ட புல்லுருவிகள் அந்த சமூகத்துக்கு எதிரான ஒரு கூட்டமாகவும் சமுதாயம் பிளவுற்று வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றது.

சுதந்திரமான உழைப்பாளியாகத் தனிச் சொத்துரிமை உருவாக்கிய போக்கில் அதன் சமூகக் கூறுகளை ஜனநாயகமாக இனம் கண்டு கொள்ளும் வாழ்வில், தனிச்சொத்துரிமையை, ஜனநாயகச் சுதந்திரத்தின் வழியில் பறிக்கப்பட்ட ஆண் - பெண் கூட்டத்தின் முன், சொத்தின் வாரிசுக்கான குடும்ப அமைப்புமுறை மாறிவந்த சமூக வளர்ச்சியால் தகர்ந்து போயுள்ளது, போகின்றது. இதனால் பெண் குழந்தை பெறும் இயந்திரம் என்ற செயற்பாட்டுக் கண்ணோட்டம் தகர்ந்து போனது, போகின்றது.

ஆணின் தனிச் சொத்துரிமையைச் சிலர் சூறையாடியதால், ஆணுடன் பெண்ணையும் கூலியாக்கியதால் ஆணுக்குச் செய்த சேவை என்பது தகர்ந்து போனது, போகின்றது. ஆணின் பாலியல் நுகர்வுக்குரிய பண்டமாக இருந்த போக்கில் ஆணின் சொத்துரிமை இழப்பால், பெண்ணின் சொத்துரிமையின் கோரிக்கையால், தனிச் சொத்துரிமையின் சமூகக் கட்டமைப்பால் பெண் தேர்வையும், உரிமையையும் இதற்குள் கோருவதால், கடந்து வந்த பாலியல் பற்றிய மதிப்பீடுகள், நடைமுறைகள் தகர்ந்து போனது, போகின்றது.

இந்தத் தனிச் சொத்துரிமையின் மையப்படுதலுக்கான வரலாற்றுப் போக்கில் பரந்துபட்ட மக்கள் சொத்துரிமையை இழந்ததன் விளைவாக மரபாக நீண்டு நீடித்த குடும்ப ஒழுங்குகள் தகர்ந்து போயின. இந்த இடத்தில் தனிச் சொத்துரிமையற்ற ஆண் - பெண் தனிச்சொத்துரிமைப் பண்பாட்டுக்குள், அந்த ஜனநாயகச் சுயநிர்ணயத்துக்குள் தம்மைத் திருமணத்தின் ஊடாகவும் வெளியிலும் இணைத்துக் கொண்ட குடும்பத்தில், ஆண் - பெண்ணுக்கு இடையிலான பாலியல் நடத்தைகள் இச்சமூக அமைப்பு பண்பாட்டுக்கு இசைவாக நுகர்வுப் புணர்ச்சியாக மாறின. இந்த நுகர்வுப் போக்கில் விளம்பரம் முதன்மையான கூறாகச் சந்தைப்படுத்தலில் உள்ளதால், ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமை கட்டமைப்பு பெண்ணை விளம்பரத் தளத்துக்குள் தரம் தாழ்த்தியுள்ளது. பாலியல் நடத்தை சொத்துரிமை வழியில் வரையறுக்கப்பட்ட போக்கில் ஏற்பட்ட சொத்திழப்பால், பாலியல் விளம்பர உத்தியாகியது. ஆண் - பெண்ணின் புணர்ச்சிக்கு நுகர்வுப்பண்டங்கள், விளம்பர உத்திகள் முன்னிபந்தனையாகியுள்ளன. இவைகள் ஒருவரை ஒருவர் தேர்ந்தெடுப்பதில் தீர்க்கமாகவும், புணர்ச்சியில் வாங்குவது கொடுப்பதும் என்ற வரையறைக்குள் பாலியல், குடும்ப உறவுகள் மாறியுள்ளன, மாறுகின்றன.

சிலரிடம் குவிந்த சொத்துரிமை என்பது பலரிடம் சொத்துரிமையைப் பறித்து உருவாகும் வளர்ச்சியில், குடும்பம் சிதைகின்றபோது சொத்துரிமையால் தடுத்து நிறுத்திவிடமுடியவில்லை. சொத்துரிமையால் கட்டிக் காக்கப்பட்ட குடும்பம் தனக்குள் கொண்டிருந்த காதல், அன்பு போன்ற உணர்வுகள் உறவுகளை எல்லாம், சொத்துரிமை அபகரிப்புக்குள்ளாகும்போது, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தனிச்சொத்துரிமையின் ஜனநாயகத்தைச் சுதந்திரத்தை உயர்த்தும்போது தகர்ந்து போகின்றது. தனிச்சொத்துரிமையும் அதன் ஜனநாயகச் சுதந்திரமும் எப்போதும் அன்பு, காதல், பரிவு, இரக்கம், உதவி போன்ற எல்லாவற்றையும் மறுத்து, சமுதாயத்தின் அதிகாரத்தை ஒட்டுண்ணியாகக் கைப்பற்றுவதால், அதில் வாழும் சொத்துரிமையை இழந்த மக்கள் தனிச்சொத்துரிமைப் பண்பாடு கலாச்சார ஜனநாயகத்தில் சிக்கி அன்பு, காதல், பரிவு, நட்பு... என அனைத்தையும் இழந்து, ஆண் - பெண் - குழந்தை உறவுகள் நுகர்வுக்குட்பட்ட பண்டப் போக்காக மாறிவிட்டன, மாறுகின்றன.

பெண் எப்படி அடிமையானாள் ?

பெண்கள் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தைப் பெண் ஒடுக்குமுறையில் இருந்தே தொடங்கினர். முதல் வேலைப்பிரிவினை ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஏற்பட்டபோது பெண் அடிமைத்தனமும், முதல் வர்க்கச் சுரண்டலும் பெண்ணுக்கு எதிராக ஏற்பட்டது. அந்த நாள்முதலே பெண்ணின் போராட்டம் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராகத் தொடங்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் பெண் - ஆண் சார்ந்த சமுதாயப் போராட்டம் என்பது இயற்கைக்கும், மற்றைய உயிரினத்துடனும் உயிர் வாழ்வதற்கானதாகப் பெண்ணின் தலைமையிலான போராட்டமாக இருந்தது. இதன் பின்னால் குழந்தையின் உயிர் வாழ்தலின் பாதுகாப்பு கருதி, பெண்கள் தமது குழந்தைகளுடன் பாதுகாப்பு இடத்தில் தங்கி தற்காப்பில் நிற்க, பெண் மற்றும் குழந்தைகள் அற்ற ஆண்கள் வேட்டையாடவும் உணவு சேகரிக்கச் சென்ற வரலாற்றில், உணவின் உரிமையையும், உபரியையும் தனதாகக் கண்ட ஆண், அதைப் பெண்ணுக்கு நிபந்தனைக்கு உள்ளாக்கி கொடுக்கத் தொடங்கினான். அத்துடன் வேட்டைக்குச் சென்ற ஆண் தனது பொருளாதார ஆதிக்கத்தாலும், பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தாலும், பெண்ணின் பணிகளை ஆண் வரையறுக்கத் தொடங்கினான்.

வீட்டில் இருந்த பெண், குழந்தை பராமரிப்புக்கு வெளியில் சுற்றுச் சூழலை ஆராயக் கற்றுக் கொண்டு புதிய உணவு ஆதாரங்களைக் கண்டறிந்தான். இதன் மூலம் உணவு சேகரிப்பைப் பெண் தொடங்கிய வரலாற்றில் நீண்ட, மெதுவாக மாறிய பல ஆயிரம் வருடங்கள் ஆண் - பெண் அசமத்துவம் அதிக இடைவெளியின்றி நகர்ந்தது. பின்னால் மனிதச் சமுதாய வளர்ச்சியுடன் கூடிய பொருளாதார முன்னேற்றங்கள், ஆணின் உபரியை உருவாக்கவும் பெண்ணைப் பொருளாதார ஆதாரமற்ற ஜடமாகவும் ஆக்கியது. பொருளாதார ஆதிக்கம் உள்ள பிரிவு ஆதிக்கச் சமூகமாகவும், பொருளாதார ஆதிக்கம் அற்ற பிரிவு அண்டி வாழும் பிரிவாகவும் சமுதாய இயக்கம் மாறிச்சென்றது. அதாவது எல்லோரும் தமது உணவைப் போராடிப் பெற்ற மனித வாழ்வுக்கான நிபந்தனைகள், ஆண் - பெண்ணைச் சம

மதிப்புள்ள ஜீவனாக, உணவுப் போராட்டச் சமூக அரணாக இருந்தது. கூட்டு வாழ்வு இல்லை என்றால் பெண்ணும் சரி, ஆணும் சரி உயிர் வாழவே முடியாது என்ற இயற்கையின் நியதி, பெண்ணின் குழந்தைப் பிறப்பைக் கூட இயற்கையின் வாழ்வுக்கான ஒரு நிபந்தனையாக இருந்தது.

மனிதன் இயற்கையில் உயிர் வாழ்வதற்கான உணவுப் போராட்டத்தில், கூட்டுச் சமுதாயத்துக்கு வெளியில் தனிநபர்கள் உணவைச் சேகரிக்கவும் மிதமிஞ்சிய உணவைப் பெறுகின்ற உழைப்பாற்றலின் பலம், தனது உற்பத்தி சார்ந்த உபரி மீதான உணவின் உரிமை பற்றிய கோரிக்கையை உருவாக்குகின்றது. இது பலவீனமான பிரிவுகளுக்கு மறுப்பதில் தனது உரிமையைப் பறைசாற்றியது. இது பெண்களின் இனப்பெருக்கம், குழந்தைகளின் பாதுகாப்புக்காக உணவு சேகரிப்பில் இருந்து மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போது, மேலும் பெண்ணினதும் குழந்தையினதும் உணவுக்காக ஆணைச் சார்ந்திருக்க நிர்பந்திக்கப்பட்டனர். ஆணோ தனது உணவு என்ற தனிநபர் சுதந்திர ஜனநாயகவாதத்தை முதன்மைப்படுத்தி, கூட்டுக்கு எதிரான கண்ணோட்டத்தில் அதை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வகையில் நிபந்தனைக்கு உட்படுத்தி விநியோகிக்க முற்பட்டான்.

இந்த ஆண் என்ற தனிமனிதனின் உபரி வளர்ச்சி பெற, அதைத் தனது நிபந்தனைக்குட்பட்ட, விரும்பிய பெண்ணுக்குக் கொடுக்க முற்பட்டான். இதன் வளர்ச்சி என்பது குறித்த பெண்ணுடன் அதிகமான ஈடுபாடும், குறித்த பெண் அந்த ஆணைச் சார்ந்து வாழ்வதும் அதிகரித்தது. இந்த நிலையில் ஆண் தனக்குப் பின் உபரியை யாரிடம் ஒப்படைப்பது என்ற கேள்வியில் தனக்கான வாரிசுகளைத் தெரிவு செய்த போக்கில், தனது இரத்தத்தின் நேரடி உரித்தொன்றை (இதை விஞ்ஞான ரீதியாக அல்ல. அனுபவ ரீதியாக ஆண்-பெண்ணின் இணைவு குழந்தையை உற்பத்தி செய்வதைக் காண்கின்றான்.) உருவாக்க விரும்பினான். இதற்காகத் தனது உபரியை நிபந்தனைக்குட்பட்ட வகையில் வழங்கிய போக்கில், ஒரு பெண்ணைத் தனது வாரிசுக்காகச் சொத்தாக்குவது இலகுவாக இருந்தது. இந்தப் பெண்ணின் மீதான ஆதிக்கம், அப்பெண் மூலம் ஆண் பெற்ற குழந்தை வாரிசுகள், ஒருதாரமணக் குடும்பத்தை உருவாக்கியது. இதை இலகுவாக்க பெண் மீதான ஆணின் கொடூரத்தனமான பாலியல் வேட்கையில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள பெண் ஒரு ஆணைத் தேர்ந்தெடுப்பது பாதுகாப்பாக இருந்தது. பெண்ணின் இந்தத் தற்காப்பைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தினான். அதுவும் சமுதாயத்தில் அதிகமான உபரியை உற்பத்தி செய்யும் ஆணின்

அதிகாரம் பெண்ணின் உணவையும், பாதுகாப்பையும் வழங்கிய சமுதாயத்தில், பெண்ணை ஆணின் சொத்தாக்குவது இலகுவாக்கியது. இது இயல்பில் ஏற்பட வரலாறு எங்கும், ஆதிக்கப் பொருளாதாரப் பிரிவுகளின் பண்பாடு - கலாச்சாரம் எப்படி நடைமுறையானதோ, அதேபோல் அனைத்து மக்கள் இனத்திலும் ஒருதார மணம் உருவானது. இந்த ஒருதாரமணம் ஆணின் வாரிசை உருவாக்கவும், ஆணைக் கவனித்துக் கொள்ளும் நிபந்தனைக்குள் ஆண் உணவு அளிக்க முன்வந்தான்.

பொருளாதார ஆதிக்கத்தைக் கொண்ட பிரிவுக்கு நலிவுற்ற பிரிவு சேவை செய்வதுபோல் பெண்ணின் சேவை ஆணுக்கு நிபந்தனையாகியது. அடிமைகள் அடிமையுடைமையாளனுக்கு உழைப்பைக் கொடுத்தபோது அங்கு சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் உழைப்பைச் சுதந்திரமாக விற்றபோது அவன் நவீன அடிமையாகி, அதே சொத்துடைய வர்க்கத்துக்கே இன்றுவரை சேவை செய்கின்றான். இதுபோல் பெண் ஆரம்பத்தில் நேரடியாக ஆணின் அடிமையாக இருந்தது மாறி, இன்று சுதந்திரம் பெற்ற நவீன அடிமையாக இருக்கின்றாள். இந்த உழைப்பு மற்றும் பெண்ணடிமைத்தனம் வழக்கம்போல் போராட்டத்தின் மீதான காட்டிக் கொடுப்புகள், சுதந்திரத்தின் பின்னான நம்பிக்கைகளில்தான் எப்போதும் நிகழ்கின்றது. இதில் இருந்துதான் திரிபுவாதப் பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் ஆணாதிக்க வழியில் பெண்ணியக் கோஷத்தில் உதிர்ந்தெழுகின்றது.

உழைப்பை இயற்கையின் மீது பயன்படுத்தியபோது உயிர் வாழும் போராட்டத்தில் பெண் இயல்பில் ஆணுடன் பங்கிட்டுக் கொண்ட உணவு என்பது, பொருளாதார வளர்ச்சியால் தனிமனிதன் உபரி உற்பத்தி செய்த போது பெண்ணுக்கு மறுப்பாக மாறியது. பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட கண்டுபிடிப்புகள் எல்லாம், அறிவியல் கண்டுபிடிப்பிலும் ஏற்படும் பக்கவிளைவு போல் இது பெண்ணை முதலில் அடிமைப்படுத்தியது. பின்னால் இது சுரண்டல் ஊடாக வர்க்கச் சமுதாயத்தை உருவாக்கி, பல கூறுகளாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இந்த ஆணின் ஆதிக்கம் பண்பாடு - கலாச்சாரப் போக்குகளை, ஆதிக்கப் பொருளாதார வெளிப்பாடுகளை உள்வாங்கிய சமுதாயமாக மாற்றியது.

பெண் தனக்கு மறுக்கப்பட்ட உணவு முதல், ஆண் தனக்கான வாரிசைக் கோரி பெண்ணைப் பாலியல் அடிமையாக்கியது முதல், ஆணின் பாலியல் வேட்கைக்கு எதிராக, நிலைத்து வாழத் தொடங்கிய எல்லா மனித இனத்துக்குள் தொடங்கிய முதல் போராட்ட வடிவமாகும். முதல்

வர்க்க அடிமைப்படுத்தல் பெண்ணினமாக இருக்க, முதல் வர்க்கப் போராட்டம் பெண்ணினத்தால் நடத்தப்பட்டது. முதல் மனிதனுக்கிடையிலான போராட்டம் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரானதாக இருந்தது. அன்று தொடங்கிய போராட்டம் பெண் நிறுத்திவிட முடியாத வகையில், பெண் பொருளாதாரப் பலமற்றவளாக உள்ளதுடன், நிலவும் ஆணாதிக்கத்துடன் சேர்ந்து பெண் நுகர்வுப் பண்டமாக மாற்றப்பட்ட ஒரு கவர்ச்சிப் பொருளாக, இந்தச் சமூகப் பொருளாதார, பண்பாட்டு - கலாச்சாரத் தளம் தொடர்கின்றது. பெண்ணின் போராட்டம் ஆரம்பம் முதலே ஒட்டு மொத்த தீர்வுக்குப் பதில் சலுகைகளைப் பெறுவது, தக்க வைப்பது, அதில் இருந்து முன்னேறுவது எனத் தொடங்கியது.

இன்று முதலாளித்துவச் சமூகத்தில் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து, தன்னை இந்த ஆணாதிக்கத்துக்குள் திடப்படுத்தும் போக்கு இயல்பானதாக உள்ளது. ஆணாதிக்கச் சமூகம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அடிமைத்தனமும் சூறையாடும் போக்கில் இயற்கைக்கு எதிரானதோ, அந்தளவுக்கு ஆணாதிக்கத்துக்குள் பெண் பெறும் போது அச்சலுகைகளும் மிகவும் மோசமானதாக மாறுகின்றது. பெண் எப்படி அடிமையானாள் என்ற கேள்விகள் விட்டுச் செல்லும் தீர்வுகள் பெண்ணை ஆணாதிக்கத்தில் இருந்து மீட்கவும், ஆணை ஆணாதிக்கத்தில் இருந்த இயற்கை சார்ந்த பெண்ணின் நிலைக்கு மேலாகத் தரம் உயர்த்தவும் போராடும், மனித வரலாற்றைக் கற்றுக் கொள்வது மட்டுமே இந்த ஆணாதிக்கத்துக்கு முடிவைக் கட்டும்.

புணர்ச்சியும் குடும்பமும்

எதார்த்தத்தில் இன்று நிலவிவரும் நிலப்பிரபுத்துவக் குடும்பம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியக் குடும்பம் மற்றும் அவற்றின் சிதைவுகளையே வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாகப் பார்த்தல், விளக்குதல் தொடர்கின்றது. சாதாரண மக்களிடம் இப்படிப்பட்ட விளக்கம் இருந்தால் அதைப் போராட்டத்தினூடாக மாற்ற முடியும். ஆனால் சமூக அக்கறையை வெளியிடுபவர்களும் இதன் பாதிப்பில் நீடிக்கின்றனர். புரட்சிக்காக இயங்கும் புரட்சிகரக் கட்சிகளில் கூட பின்தங்கிய மக்கள் கூட்டங்களுக்குள் வேலை செய்ய செல்கின்றபோது, அங்கு இன்னும் நிலவிவரும் குழுமணங்கள் போன்ற அல்லது அதன் எச்சச் சொச்சத்தை அநாகரிகமாகப் பார்ப்பதும், அதன் நல்ல பண்புகளை ஆணாதிக்கச் சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் திருத்த முற்படுவது காணமுடிகின்றது.

ஏகாதிபத்தியப் பண்பாட்டினை விமர்சனரீதியாக அணுகும்போது வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி விபச்சாரமாக இருப்பதை எதிர்த்து போராடும்போது, ஆதி குடும்பத்தின் எச்சச் சொச்சமான நல்ல பண்புகளையும் விபச்சாரமாகப் பார்க்கும் தவறான அரசியல் போக்குகள், பாரிய அரசியல் தவறுகளை வழிநடத்துகின்றது. ஆதி குடும்பங்களின் எச்சச் சொச்சங்களில் நீடிக்கும் பெண்ணின் ஜனநாயகத்தைப் புரிந்து கொள்வதும், பாலியல் வக்கிரத்தில் இருந்த வேறுபட்ட இயற்கையின் தேர்வான ஆண் - பெண் உறவுகளின் தன்மையைச் சவீகரித்துக் கொண்டு, அதன் நல்ல பண்புகளை மொத்த சமுதாயத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டியுள்ளது.

இந்த வகையில் புணர்ச்சி மற்றும் குடும்பத்தை ஒட்டி சுருக்கமாகப் பார்க்க **ஏங்கெல்சின் குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு என்ற மார்க்சிய நூலில்** இருந்து இதை விளக்க முற்படுகின்றேன். இந்த நூல்கள் தொடர்பாகக் கூறும்போது ஏங்கெல்சின் நூல் பெண்ணிய அடிமைத்தனத்தை வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வு செய்த மிகச் சிறந்த நூலாகும். இதற்கு ஈடு இணையாக எந்த ஆய்வு நூலும் வெளிவந்து விடவில்லை.

மார்க்சியவாதிகள் தமது கோட்பாடுகள், நடைமுறைகளை இதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு பெண்ணியத்தை மேலும் வளர்த்தெடுக்கின்றனர். மனிதனின் தோற்றத்தையும் அதைத் தொடர்ந்து சமுதாயத்தை மூன்று கட்டங்களாக வகுத்து அதற்குள் உட்பிரிவுகளையும் கொண்டே சமூகம்

ஆராயப்பட்டது. இந்தப் பிரிவுகள் மனித உழைப்பில் சில கண்டுபிடிப்புகளும் அதையொட்டிய புரட்சியில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுக்கப்பட்டது.

- 1.காட்டுமிராண்டி நிலை (10 இலட்சம் வருடங்கள் நீடித்தன), (குழுமணம்)
- 2.அநாகரிக நிலை (8000 வருடங்கள் கொண்டவை), (இணைமணம்)
- 3.நாகரிக நிலை (3000 வருடங்கள் கொண்டவை), (ஒருதாரமணம்)

1. காட்டுமிராண்டி நிலை

(குழுமணம்)

அ. கடைக்கட்டம்

(அண்ணளவாக 100 அல்லது 60 இலட்சம் வருடம் முதல் ஒரு இலட்சம் வருடங்கள் வரை நீடித்த காலம்)

இது மனிதனின் குழந்தைப்பருவம். வெப்ப மற்றும் அரை வெப்ப மண்டலத்தில் வாழ்ந்த மனிதன் மரங்களில் தனது வசிப்பிடத்தைக் கொண்டிருந்தான். பழங்கள், கொட்டை, கிழங்கு போன்றன அவனின் உணவாக இருந்தது. ஓசைச் சீருள்ள பேச்சு அமைந்ததே அவனின் சாதனையாகும். இன்று அப்படி எந்தச் சமூகமும் இல்லை. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்த நிலை நீடித்தது.

ஆ. இடைக்கட்டம்

(அண்ணளவாக ஒரு இலட்சம் முதல் 35 ஆயிரம் வருடங்கள் வரை நீடித்தது.)

நெருப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நீர் சார்ந்த உணவுகளைப் பயன்படுத்த தொடங்கியதும், அதை நெருப்பைக் கொண்டு உணவாக்க முடிந்தது. நெருப்பு, மனிதனைச் சுதந்திரமடையச் செய்தது. கடல் மற்றும் ஆற்றைப் பின்பற்றி மனிதன் உலகின் பலபரப்புகளை நோக்கி நகர்ந்து பரவமுடிந்தது. கரடுமுரடான பட்டை தீட்டாத ஆயுதங்கள், கற்கருவிகள் இக்காலக் கட்டத்தைச் சேர்ந்தவை. இவை எல்லா கண்டங்களிலும் சிதறிக் கிடப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆயுதங்களை வேட்டைக்குப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் இறைச்சியை உண்ணமுடிந்தது. ஒருக்காலும் இறைச்சியை **மட்டும்** உணவாகக் கொண்ட சமூகம் இருந்ததில்லை. முழுமையாக உண்ண இறைச்சி கிடைத்ததில்லை. அதேபோல் அதையடையும் வழியும் மனிதனிடம் இருந்ததில்லை. கிழங்குகளைச் சுவைத்து போன்ற வகையில் தாவர உணவுகளையே சார்ந்து இருத்தல் நீடித்தது. சென்ற நூற்றாண்டில் ஆஸ்திரேலியர்கள், போலினீயர்கள் இந்தக் கட்டத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இ. தலைக்கட்டம்

(அண்ணளவாக 35 ஆயிரம் முதல் 10 ஆயிரம் வருடங்கள் வரை நீடித்தது.)

அம்பும் வில்லும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிலையில் இறைச்சி தொடர்ச்சியாகக் கிடைத்த காலத்தைக் குறிக்கின்றது. கிராமங்களை அமைத்து தங்கும் ஆரம்ப நிலையில் இக்கட்டம் இருந்தது. மரத்தால் செய்த கலயங்கள், சாமான்கள், நாரிலிருந்து கைவிரலால் பின்னிய துணிகள், நார், நாணல் புல் கொண்டு பின்னிய கூடைகள், பட்டை தீட்டப்பட்ட கற்கருவிகள், நெருப்பு, கற்கோடரி கொண்டு மரத்தைக் குடைந்து ஓடம் உருவாக்கிய காலமாகும். இவை சென்ற நூற்றாண்டில் மேற்கு அமெரிக்கா செவ்விந்தியரிடையே தொடர்வதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

2. அநாகரிக நிலை

(8000 வருடங்கள் நீடித்தன.) (இணைமணம்)

அ. கடைக்கட்டம்

மண்பாண்டம் உருவாக்கிப் பயன்படுத்தியது, கூடைகள், மரப் பாத்திரம் ஆகியவற்றுக்கு நெருப்பில் எரியாத வகையில் களிமண் பூசியதில் தொடங்குகின்றது. இது அநேகமாக எல்லா இடத்திலும் நிகழ்ந்துள்ளது. இதன் பின்னால் களி மண்ணால் மட்டும் உருவாக்கப்பட்ட மண்பாண்டம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த காலத்தில்தான் கிழக்கு-மேற்கு ஆகிய இரு கண்டங்களுக்கிடையிலான இயற்கை வேறுபாடு மனிதனைப் பாதிக்கத் தொடங்குகின்றது. அநாகரிகக் காலத்தில் மிருகங்களைப் பழக்குதல், வளர்த்தல், பயிரிடுதல் ஆகியவை தொடங்குகின்றன. இக்காலத்தில் இயற்கை சார்ந்த வேறுபாடுகள் உற்பத்தியின் வேறுபாட்டுடன், பண்பாட்டுக் கலாச்சார நடைமுறைகள் வேறுபடத் தொடங்குகின்றது.

ஆ. இடைக்காலம்

கிழக்குக் கண்டத்தில் மிருகத்தைப் பழக்குவதில் இது தொடங்குகின்றது. இக்காலத்தில் நீர்ப் பாசனத்தின் மூலம் சாகுபடி செய்வது தொடங்கியது. சூரிய ஒளி மூலம் செங்கற்கள் செய்வதும் அதன் மூலம் கட்டிடம் கட்டுவதும் இக்காலத்தில் தொடங்குகின்றது. ஐரோப்பியர் ஆக்கிரமிப்பு செய்யும் வரை மேற்குக் கண்டத்தில் இந்த நிலையே தொடர்ந்தது. செவ்விந்தியரை வெள்ளையினத்தவர் கண்டுபிடித்தபோது அநாகரிக நிலையின் கடைக்கட்டத்தில் இருந்தனர். உலகின் பல இனங்கள்

கால்நடை வளர்ப்பு, அதையொட்டிய இடப்பெயர்ச்சிகளை மேய்ச்சல் நிலம் சார்ந்து நகர்தல் இக்கட்டத்தின் பொதுவான நிலையாக இருந்தது.

இ. தலைக்கட்டம்

இது இரும்புக் கனியை உருக்குவதில் தொடங்குகின்றது. எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்தல், இலக்கிய ஆவணங்களுக்குப் பயன்படுத்தலுடன் நாகரிக நிலை தோற்றம் பெறுகின்றது. இந்தக் கட்டத்தைக் கிழக்குக் கோளத்தார் மட்டுமே இயற்கையாகக் கடந்தனர். இக்காலத்தில்தான் மாடு இழுக்கும் கலப்பை பயன்படுத்தப்பட்டது. இக்காலத்தில் மட்டுமே தேவையான உணவைச் சேகரிக்கவும், இலகுவாக உழுது பயிரிடவும் முடிந்ததால் ஐந்து இலட்சம் மக்களை ஒரு தலைமையின் கீழ் அணிதிரட்டவும் முடிந்தது.

புணர்ச்சியும் குடும்பமும், சமுதாய வளர்ச்சியின் வேறுபட்ட நிலைமைகளில், வேறுபட்ட போக்கில் கண்டங்களுக்கும், நாடுகளுக்கும், சிறுபிரதேசங்களுக்கும் இடையில் கூட மாறுபட்டு இருந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சியின் போக்கில் சமுதாய வடிவங்களின் வளர்ச்சிகள் பொதுவாக ஒரே தன்மையான போக்கில் வளர்ச்சி பெற்றது என்பது, மனிதனின் பொதுவான உழைப்பின் மீதான உற்பத்தி முறைகளின் மீது வெளிப்பட்டது. இந்தப் பொதுவான உற்பத்தித் தன்மையில் வெளிப்பட்ட சமுதாய விளைவுகள், உற்பத்தியை வந்தடைந்த இயற்கையின் வேறுபாட்டுடன், வேறுபட்ட பண்பாட்டுக் கலாச்சாரங்கள் வெளிப்பட்டன.

இந்த இடத்தில்தான் மொழிகூட, ஒரு பொருளை வெவ்வேறு சொற்களின் ஊடாக அடையாளப்படுத்துவதன் மூலம் வேறுபட்டதாக உருவானது. சமூக வேலைப்பிரிவினையும், தனிச்சொத்துரிமையும் எந்தக் காலத்தின் ஊடாகச் சமுதாயம் வந்தடைந்த போதும், அவற்றால் உருவான ஆணாதிக்கத் தன்மை வேறுபட்ட கலாச்சாரப் பின்னணிகளுடன் பொதுத் தன்மை வாய்ந்ததாக உள்ளது.

இந்த வகையில் புணர்ச்சியையும், குடும்பத்தின் தோற்றத்தையும் ஆராய்வோம். சமூகம் கீழ்நிலையில் இருந்து மெல்ல மேல் நிலைக்கு முன்னேறும்போது குடும்பமும் கீழ்நிலை வடிவத்தில் இருந்து மேல்நிலைக்கு முன்னேற வேண்டும். ஆனால் இது நிகழ்வதில்லை. சென்ற நூற்றாண்டிலும், இன்றும் செவ்விந்தியர் முழுக்கவும், இந்திய ஆதிசூழிகளிலும், தக்காணப் பிரதேசத்திலும், திராவிட மற்றும் தமிழர்கள் மத்தியிலும் இரத்த உறவை (மாமா, மகள், மகன், மருமகன், சித்தப்பா, மாமி, அத்தை, மச்சாள்.....) ஒரே மாதிரியாகக் குறிக்கும் இருநூறுக்கு மேற்பட்ட சொற்களும், கடமைகளும் காட்டுமிராண்டி மற்றும் அநாகரிக நிலையில் மாற்றம் இன்றி

நிலவியது. இந்தப் போக்கில் மாற்றங்கள் நிகழ்வது என்பது சாத்தியமற்றதாகவும், குடும்பம் தீவிர மாற்றத்தை அடைந்த நிலைகளில் மட்டுமே மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இதற்கு முற்றிலும் வேறுபட்டவடிவம் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ளது. இங்கு ஒருதார மணத்துக்கு முந்திய இணைக் குடும்பம் அல்லது பெரிய தந்தை வழிக் (சில இடத்தில் தாய் வழிக் குடும்பம்) குடும்பம், பலதார மணவடிவங்களிலே காணக்கூடியதாக இருந்துள்ளது.

இந்த உறவுமுறைக்கு முன்பு வரலாற்றில் சில குழந்தைகளுக்கு தந்தையர்-தாய்மார் என்ற வடிவம் இருந்துள்ளது. சகோதரன்-சகோதரி உட்பட இவர்கள் தந்தையும் தாயுமாக இருந்துள்ளனர். இந்தமுறை மரபானது குடும்பம் பற்றிய வரையறையைத் தீவிரமாக மறுக்கின்றது. நிலவுகின்ற குடும்பங்களான தனிப்பட்ட ஆணின் பல பெண் மணமுறை, தனிப்பட்ட பெண்ணின் பல ஆண் மணமுறையும், ஒருதார மணமுறையும் மட்டுமே எதார்த்தத்தில் அடையாளம் காண்பதால் இது மட்டுமே நீடித்திருந்தன என மரபுவாதம் விதிந்துரைக்கின்றது. இதைப் பிரதிபலித்து அதிகார அமைப்பும், பண்பாட்டுக் கலாச்சார, மதவாத விழுமியங்களை மீறியும் இவை நிகழ்கின்றபோது மெளனம் சாதிக்கிற அல்லது அதை ஒழுக்கத்துக்குள்ளாக்கித் தண்டனைக்குள்ளாக்குகின்றது.

ஆனால் பூர்வீகச் சமூகத்தில் ஆண்கள் பல மனைவி முறையையும், பெண்கள் பல கணவன் முறையையும் கொண்டிருந்தனர். இங்கு குழந்தைகள் பொதுவில் இருந்தனர். குழந்தைக்குத் தந்தையை யார் எனத் தெரியாது, ஆனால் தாயைத் தெரிந்திருந்தது. இந்தக் குடும்பத்தில் தொடங்கிய பல பாய்ச்சலின் தொடர்ச்சியில்தான் இன்று உள்ள ஒருதாரக் குடும்ப அமைப்பு உருவானது. பொதுவான மணம் என்ற விரிந்த வட்டம் சுருங்கி ஒரு ஜோடி என்ற நிலைக்கு இன்று சுருங்கியுள்ளது.

இந்த நிலைக்கு முந்திய ஆதி சமுதாயத்தில் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி நிகழ்ந்தது. இங்கு ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஒவ்வொரு ஆணும் சம அளவில் ஒருவருக்கு ஒருவர் சொந்தமாக இருந்தனர். இந்த விடயத்தை மறுப்பதும், இந்த அவமானத்தில் இருந்து இன்றைய ஒழுக்கவாதிகள் வெளிவரவும், இதை மறுப்பதில் அனைத்து அதிகார வடிவங்களையும் கையாளப் பின்நிற்கவில்லை.

இதை மறுக்க மிருகங்களை ஆதாரப்படுத்துவது பொதுவான பண்பாகியது. ஆனால் மிருகங்களின் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி கூட அவைகளின் கீழ்நிலைக் கட்டத்துக்குரியது. ஆதிகால வாழ்க்கைக்கான ஆதாரத்தை முழுமையில் நிறுவ முடியவில்லை.

முதுகெலும்பு மிருகங்களின் நீண்ட ஜோடி வாழ்க்கையை அதன் உடல் கூறுகளில் இருந்து விளக்கமுடியும். பெண் பறவை அடைகாக்கும் காலத்தில் ஜோடி அவசியமாகின்றது. பறவையினத்தைக் கொண்டு மனித இனத்தை நிரூபிக்க முயல்வது தவறானது. ஏனெனின் மனிதன் பறவையினத்தில் இருந்து தோன்றவில்லை.

மிருக இனத்தை எடுத்தால் அவற்றில் அனைத்து வடிவங்களும் இருப்பதை நாம் காணமுடியும். ஆனால் பல கணவன் முறை மட்டும் கிடையாது. எம் நெருங்கிய நான்கு வகை குரங்கு இனத்தில் கூட எல்லா வடிவ இணைவுகளும் காணப்படுகின்றன. மிருகத்திலும் பார்க்க மந்தை உன்னதமான சமூகக் குழுவாக இருப்பதால் அதற்குள் குடும்பத்தைக் கொண்டுள்ளது போல் தெரிகின்றது. குடும்பமும் மந்தையும் நேர் எதிர் முரண்பாட்டில் காணப்படுகின்றது. மந்தை எண்ணிக்கையால் வளர்ந்தால் குடும்பம் சுருங்குகின்றது. குடும்பம் பெருந்தால் மந்தை எண்ணிக்கையால் சுருங்குகின்றது. புணர்ச்சி காலத்தில் ஆண் மந்தைகளில் இருக்கும் பொறாமை கூடி வாழும் மந்தையைக் கட்டுத்தளரச் செய்கின்றது அல்லது தற்காலிகமாகக் கலைந்து விடுகின்றது. அதாவது புணர்ச்சி எங்கே இறுக்கமாக இருக்கின்றதோ அங்கே மந்தைகள் அருகி விடுகின்றன. எங்கே புணர்ச்சி சுயேட்சையாக அல்லது பலதார மண நிகழ்வாக, விதியாக இருக்கின்றதோ அங்கே இயல்பாகவே மந்தை சேர்ந்து இருக்கின்றது. இதனால் தான் மந்தையாகச் சேர்ந்து வாழும் பறவை இனத்தை காண்பது அரிது. ஆனால் மிருகத்தில் மந்தையாகச் சேர்ந்து வாழ்வதைக் காணமுடிகின்றது.

உயர்ந்த, முதுகெலும்பு உள்ள பாலூட்டி மிருகத்தில் பலதாரமணம், இணைமணம் ஆகிய இரண்டு வடிவங்களே இருக்கின்றன. இவ்விரண்டு வடிவத்திலும் ஒரே வயது வந்த ஆண் - ஒரே கணவர்தான் அனுமதிக்கப்பட முடியும். ஆணின் பொறாமை குடும்பத்தின் பந்தத்தையும் சச்சரவுக்குள்ளாக்குகின்றது. இது புணர்ச்சிக் காலத்தில் கலைந்தும், மற்றைய நிலையில் சேர்ந்தும் வாழ்வது முக்கியமான விடயமாகிவிடுகின்றது.

இன்றுள்ள மிருகக் குடும்பத்துக்கும், ஆதிகால மனிதக் குடும்பத்துக்கும் இவை பொருத்தமற்றவை என்பதைக் காட்டுகின்றது. ஏனெனின் இன்று இருக்கும் மிருகக் குடும்பத்தை விட ஏதோ ஒரு குடும்பம் அல்லது அது பற்றி எதுவும் தெரியாத நிலையில் மட்டுமே மிருகத்தில் இருந்து தோன்றி கொண்டிருந்த மனிதன் முன்னால் இருந்ததை நிறுவுகின்றது.

மனிதக் குரங்கில் இருந்து மாறும் சமூக வடிவத்தன்மையில் சொந்தக் குழந்தையைத் தாய் நீண்ட சொந்தப் பராமரிப்பினூடாகப் பாதுகாக்கும்

வடிவம், மனிதனாக மாறிய படிமத்தில் முக்கியமான கூட்டுப்பங்கை ஆற்றியது. இயற்கையில் குரங்கில் இருந்து தோன்றிய மனிதனுக்கு உயிர்வாழ்வதே போராட்டமாக இருந்தது. உணவைத் தேடவும், மற்றைய விலங்குகளில் இருந்து தப்பி வாழவும் ஒருதாரமணக் குடும்பங்கள் சாத்தியமற்றதாகவே இருந்ததை நிரூபிக்கின்றது. கூட்டமாக வாழ்தல், எதிரியை ஒன்றாக எதிர் கொள்ளல் என்பவற்றைச் சாதிக்க புணர்ச்சியில் வரைமுறையற்ற நிலை அவசியமாக அடிப்படையாக விளங்கியது. எல்லா ஆண்களும் எல்லாப் பெண்களுக்கும், எல்லாப் பெண்களும் எல்லா ஆண்களுக்கும் சொந்தமாக இருந்தனர். இது மட்டும் தான் இயற்கையில் மனிதன் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளவும், பாதுகாக்கவும் இருந்த ஒரே நிபந்தனையாகும்.

இங்கு இன்றும், மாறிவந்த சமூக நிலைமைகளில் நிலவிய ஒழுக்கங்கள், கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் அன்று இருந்ததில்லை. ஆணின் பொறாமை போன்றன அற்ற காலம். பொறாமை உணர்ச்சி பிந்திய சமூகங்களின் ஒருவடிவம். பல்வேறு சமூகத்தில் சென்ற நூற்றாண்டில் நிலவிய தந்தை மகள் உறவும், தாய் மகன் உறவும், சகோதர சகோதரி உறவும் இதன் எச்சங்களே. இதை முறைகேடான புணர்ச்சி வடிவம் என்பது இன்றைய ஒழுக்கத்தின், கேவலத்தின் கண்டுபிடிப்பாக நிலவிய போதும், பல நாடுகளில் அவை சமுதாயத்தின் ஒழுக்கமாக இருந்தது. இக்காலத்தில் தனித்தனி ஜோடிகள் சேர்ந்திருப்பதை இந்த வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி வடிவம் தடுத்துவிடவில்லை.

இதற்கான முக்கிய இலக்கிய ஆதாரங்களாக இந்தியாவில் முன்பு பல பாகத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் நிலைபற்றிய ஒரு கி.பி. 3-ஆம் 4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நூல் தெளிவாகக் குகின்றது. இராகுல சாங்கிருத்தியாயன் புதைபொருள் அகழ்வில் தானே கண்டெடுத்த 3-ஆம் 4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 1600 செங்கட்டிகளில் வைசாலி மொழியில் எழுதப்பட்ட செங்கல் நூல், பெண்கள் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பாத்திரத்தை வரலாற்று ஆவணமாக்கியுள்ளது. இந்தச் செங்கல் நூல் பாட்டினா மியூசியத்தில் தற்போது உள்ளது. இந்த நூலில் பல்வேறு மக்கள் கூட்டத்தின் திருமண முறைகள் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி முதல் இணைக்குடும்பம் மற்றும் ஒருதாரமணம் பற்றிக் கூட பெண்கள் விவாதிப்பதையும், பெண்கள் யுத்தத்திலும் சமூக இயக்கத்திலும் பங்கு பெற்றல் மற்றும் கல்வி கற்றல் எனப் பல ஆதாரபூர்வமான வரலாற்று ஆவணத்தைப் பதிவாக்கியுள்ளது.

பெண்ணியம் பற்றிய போராட்டத்தில் ஆணியத்துக்கு எதிராக இந்தச் செங்கல் நூல் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கோலோச்சியுள்ள

ஆணாதிக்கம், சாதி அடக்குமுறைகள், தனிச்சொத்துரிமையை மறுத்துப் போராட, அதில் மாறிவந்த பல்வேறு சமூகங்களைப் பற்றிய வரலாற்று உண்மை ஆவணம், போராடும் மக்களுக்குக் கிடைத்த பொக்கிஷமாகும். ஆனால் இன்றைய போராட்டத்தில் இந்த நூல் ஆதாரத்துக்குக் கூட பயன்படுத்துவதில் புத்திஜீவிகள் மறுப்பது இராகுல சாங்கிருத்தியாயன் ஒரு கம்ப்யூனிஸ்ட்டாகப் போராடியதும், பார்ப்பனிய, ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதார அமைப்பைத் தலைகீழாக்கும் கோட்டாட்டு ஆதாரங்கள், நடைமுறையில் தகர்ந்து விடக்கூடாது என்பதாலும்.

பைபிளை எடுத்து ஆராயும்போது நமக்கு இதையொட்டி அக்காலத்துக்கு முந்திய சமூகத்தின் சில தொடர்ச்சிகளை இனம் காணமுடியும். மத் 1.22-23, இசை 7.14 இல், “கன்னி கருத்தாங்கி ஒரு மகனைப் பெற்றெடுப்பாள்” இயேசுவின் தாய் கன்னியாகவே திருமணத்துக்கு வெளியில் குழந்தையைப் பெற்று எடுத்தாள். அதுபோல் ஐந்து தலைமுறையாக இயேசுவின் பரம்பரை திருமணத்துக்கு வெளியில் வாழ்ந்ததைக் காட்டுவதுடன் அவை தாய்வழியாக அடையாளம் காண்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அவ்வைந்து பெண்களும் மத். 1.1-17 இல், முறையே தாமார் 1.3, ராகாபு, ருத்து 1.5, பாதத்சேபா 1.6, மரியாள் 1.16 என அடையாளம் காட்டப்படும் அதேநேரம், ஆணை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண்வழியில் மாறுபட்ட இயேசுவின் கால பாலியல் நடத்தைக்கு மாறிவந்ததைக் காட்டுகின்றது. அக்காலத்தில் பெண்கள் திருமணத்துக்குப் புறம்பாகவும் குழந்தைகளைப் பெற்றதையும், வாழ்ந்ததையும், சமூக அங்கீகாரத்தைக் கொண்டிருந்ததையும் காட்டுகின்றது.

இன்று மறுவாசிப்பு என்ற பெயரில் ஆணாதிக்கத்தைச் சீர்திருத்திக் காட்ட முனையும் அனைத்து வாசிப்புகளும் (இங்கு மறுவாசிப்பு என்பதைத் தொடக்கி அதை அமுல் செய்வதே பிற்போக்கு வர்க்கம்தான். அது கடந்தகால அனைத்து மனிதவிரோதத்தையும் மறுவாசிப்பின் பின் நியாயப்படுத்துகின்றது. அக்கால மற்றும் நிகழ்காலத்துக்கேயுரிய மனித நடத்தைகளையும், ஒழுக்கத்தையும் கலந்து உருவான பிற்போக்குச் சிந்தனைகளை, நிகழ்காலத்துக்கே உரிய சமூக நலன்களை முன்நிறுத்தி மறுவாசிப்பு செய்கின்றனர். இன்று பைபிளை ஜெகோவா முதல் அனைத்து மதப்பிரிவும் இதைச் செய்கின்றது. அத்துடன் கேள்விகள், நீங்கள் விளக்க முடியுமா, எடுகோள்களையும் கூட வாசகர்களுக்கு முன்வைப்பதன் மூலம் தீவிரப் பின்நவீனத்துவவாதிகள் ஆகின்றனர். (பார்க்க: தமிழ் வெளியீடான ஜெகோவாவின் ‘விழித்தெழு’ சஞ்சிகைகளை) இயேசுவைப் பெண்ணின் நண்பராகக் காட்ட முனைகின்றன.

ஆனால் இயேசுவின் சிந்தனையால் உருவான கிறிஸ்தவ மதம், பெண்ணின் கன்னியற்ற வாழ்க்கையில் குழந்தை பெறுவது முதல் ஒருதார மணத்தின் அனைத்து மீறலுக்கும், சிலுவையில் அறைந்து, நெருப்புக்கு இரையாக்கிய பெண்களின் எண்ணிக்கை வரலாறு ஆவணமாகி விடவில்லை. அந்தளவுக்கு எண்ண முடியாதது. கிறிஸ்துவின் பிறந்த காலங்களில் பெண் தனது உரிமையை இழந்துவந்ததைக் காட்டுகின்றது. மதத்தின் மூலம் ஆணாதிக்க ஆதிக்கத்தைக் கொண்டு பெண்ணை அடக்கியாள, தத்துவப் பலத்தை ஆணுக்கு வழங்கியதை நாம் எல்லா மக்களினத்திலும் காணமுடியும்.

முறையற்ற உறவு என்று ஆணாதிக்கம் வரையறுத்ததுக்கு மாறாக அக்காலம் இருந்ததை மேலும் ஆதாரமாகப் பார்ப்போம். ஆதி.38 இல், கனானியப்பெண் தாமார் வேமார் வேசியுருப்பூண்டு தன் கணவனின் தந்தையாகிய யூதாவிடம் உறவு கொண்டு இருவரைப் பெற்று எடுத்தாள். ருத்து 4.13-22 இல், மோவாபியர் இனத்தைச் சார்ந்தவளான ருத்து இஸ்ராயேலின் உடன் உறவு கொண்டு பிள்ளை பெற்றாள். சாமு. 11-12 இல், எத்தையனான உரியாவின் மனைவி பெசாபே தாவீதோடு உறவு கொண்டு பிள்ளை பெற்றாள். இந்த உறவுகளின் வழியில் தான் இயேசுவின் பரம்பரை உருவானது. இயேசுவின் சொந்தத் தாய் கன்னியாகப் பெற்று எடுத்த நிலைக்கு ஆணாதிக்க விளக்கத்தினை, மதத்தின் ஊடாகக் காட்டியே ஆணாதிக்க ஒருதார மணத்தை உருவாக்க முடிந்தது. லூக். 1.37 இல், “கடவுளால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை” என்று கூறி இயேசுவின் படைப்பை இறைவனின் செயலால் கன்னி வழியில் நிறைவேற்றியதாகக் காட்டமுனைகின்றது பைபிள்.

இயேசுவின் தாய் குடும்பமல்லாத வழியில் குழந்தை பெற்றதை லூக். 1.34-38 இல், மரியாள் தூதரிடம் ‘இது எங்ஙனம் ஆகும்? நானோ, கணவனை அறியேன்’ என்றாள். அதற்கு வானதூதர், “பரிசுத்த ஆவி உம்மீது வருவார் உன்னதரின் வல்லமை உம்மீது நிலுவிடும். ஆதலின் பிறக்கும் திருக்குழந்தை கடவுளுடைய மகன் எனப்படும். இதோ, உம் உறவினளான எலிசபெத்தும் முதிர்ந்த வயதில் ஒரு மகனைக் கருத்தரித்திருக்கிறாள். மலடி எனப்படும் அவளுக்கு இது ஆறாம் மாதம். ஏனெனின் கடவுளால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை.”¹⁴ இந்தக் கூற்றின் பின் நாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதை அப்பட்டமாகக் காட்டுகின்றது. அன்று பெண் பிள்ளையைப் பெறாவிட்டால் அவள் மலடிதான். இங்கு ஆண் மலடாக இருப்பான் என்பது அறிவியலுக்குப் புறம்பானதாக இருந்தது. ஆணுக்கும் குழந்தைக்கும் உள்ள தொடர்பு அறியப்படவில்லை. இதில் இருந்தே எலிசபெத் கருத்தரித்ததை இறைவனின் செயலாக மதிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் எலிசபெத் வேறு ஆணூடாக அக்குழந்தையைப் பெற்றாள் என்ற

உண்மையை மறைக்க பிந்திய காலத்தில் எழுதப்பட்ட பைபிள், இறைவனைப் பொறுப்பாக்கி பெண்ணின் ஒழுக்கத்தைக் கோருகின்றது. இப்படித்தான் இயேசுவின் தாய் கன்னியில் கருத்தரிப்புக்கும் விளக்க வேண்டியதாகின்றது.

இன்று ஒரு கன்னி திருமணம் செய்யாமல் கருத்தரித்தால் அதை இறைவனின் செயல் என்று கூறின் இந்த உலகம் நம்புமா? இல்லையே, அப்பெண் சமூகத்தால் பழிவாங்கப்படுவது கடந்த நிகழ் கால வரலாறாகவுள்ளது. கடந்த வரலாற்றில் மனிதப் பாலியல் நடத்தை சார்ந்த பொதுவான திருமணத்துக்குப் புறம்பான பாலியல் உறவுகளையும், குழந்தை பிறப்பையும் இறைவனின் அற்புதமாகச் சித்தரித்துக் காட்டுவதன் ஊடாக இன்றைய மீறலை ஒழுக்க மீறலாகக் காட்டி பெண்ணைத் தண்டிக்க சமூகத்தால் முடிகின்றது. ஆணின் இனப்பெருக்கத் தொடர்பு தெரிந்திருக்காத சமூகத்தில், பெண், பிள்ளை பெறாத நிலையில், அவளை மலடியாகச் சமூகம் இனம் கண்டது. அத்துடன் தாய் வழியில் குழந்தை அடையாளம் காணப்பட்டது. இதில் இருந்து தனிச்சொத்துரிமை சார்ந்து ஆணாதிக்கம் பலம் பெற்றபோது பெண் வழி அடையாளம் காண்பது மறுக்கப்பட்டு, சொத்துக்களின் தொடர்ச்சியைப் பேண விரும்பி ஆண்வழியில் குழந்தையை அடையாளம் காண, தந்தையின் பெயரைப் பயன்படுத்த வாரிசு சொத்துரிமையைக் கோரியது. தந்தையின் பெயரைக் குழந்தையின் அடையாளமாகக் காட்டிய காலத்தில், ஆண் விந்தின் செயல்பாட்டைப் பலவிதமான வகையில் குழந்தை உருவாக்கத்தில் புரியப்பட்டது. அதாவது ஒருதார மணம் ஆண் - பெண் புணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்திய நிலையில், பாலியல் உறவு கொள்ளாத பெண் தாய்மையை அடையாததை அனுபவரீதியாக அவதானித்த சமூகம் ஆணின் பங்கை ஊகிக்கமுடிந்தது. பெண் விந்து பகிரங்கமாகச் சுரப்பது கண்ணுக்குத் தெரியாத நிலையில், ஆணின் விந்து பகிரங்கமாகத் தெரிந்த நிலையில் சில சமூகத்தில் ஆணின் விந்தைப் பெண் அடைகாத்தே குழந்தை பிறக்கின்றது என்று அனுபவரீதியாக மற்றைய உயிரினம் மீதான அவதானத்தில் இருந்து விளக்கங்கள் உருவானது.

கீழ் விவாதித்துள்ள பிறிதோர் பகுதியில் பெண்ணின் மாதவிடாய் இரத்தத்தில் ஆணின் விந்து உறையும் ஒரு ஊடகமாகிக் குழந்தை உண்டாகின்றது என்ற எடுகோளை, அன்றைய அறிவுத்துறையின் விளக்கமாகியது. புறச் சுற்றுச்சூழலில் எது எதார்த்தமாக உள்ளதோ அதை ஒட்டிய மனிதவிளக்கமே குழந்தை உருவாக்கத்தில் இருந்தது. இதன் மூலம் தந்தை வழிப் பெயர் குழந்தை மீதான உரிமையை உறுதி செய்யக் கையாளப்பட்டது. ஒரு குழந்தையின் தாய் அப்பட்டமான மறுக்க முடியாத எதார்த்தமாக இருந்தது. ஆனால் தந்தையின் தனிச்சொத்துரிமை

ஊடாகச் சமூக ஆதிக்கத்தை அடையாளம் காட்ட, குழந்தையின் பெயர் உரிமையைத் தனதாக்கிப் பெண்ணை அடக்கியாண்டது, ஆள்கின்றது.

இதன் தொடர்ச்சியில் பெண்கள் கன்னியாக அதாவது தந்தையின்றி, அது யார் என்று தெரியாத ஆணுடன் பிள்ளை பெறுவதை இறைவனின் செயலாகப் பைபிள் வருணித்து, படிப்படியாகப் பெண்ணின் பாலியல் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்தது. இதுதான் பாண்டவர் கதையில் குந்திக்கும் நடந்தது. அந்தவகையில் ஆதி. 17.15-22 இல், தொண்ணூறு வயதான சாராள் இறைவன் அருளால் குழந்தையைப் பெற்றாள் என்கிறது. லூக் 1.5-10 இல், மலடியான எலிசபெத்து கடவுள் அருளால் குழந்தை பெற்றாள் என்கிறது.

லூக் 1.28-38 இல், கணவனை அறியாத மரியாள் குழந்தையைப் பெறுகிறாள். இப்படி பைபிளில் பெண்ணின் பாலியல் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த, இறைவனின் அருளால் குழந்தை உதிப்பதாகச் சமூகத்தை நம்ப வைக்கின்றது. இதன் மூலம் இயேசுவின் பிறப்பை ஆணாதிக்க வழியில் தூய்மையாக்கவும், பெண்களின் பாலியல் சுதந்திரத்தை ஒழுக்க மீறலாக்கவும் பைபிளால் காட்ட முடிந்தது. இது எல்லா மதத்தைப் போலவும் அன்றைய பெண்ணின் பாலியல் சுதந்திரத்தை (இது இன்றைய பாலியல் ஒழுக்க மீறல்கள்) இறைவனின் செயலாக்கியதன் மூலம் இதை விதிவிலக்காக்கி வரலாற்றைத் திரித்து, நிகழ் காலப் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை அத்து மீறலாக்குவதைச் சாத்தியமாக்கியது.

3.நாகரிக நிலை

அ. இரத்த உறவுக் குடும்பம்

இதுவே குடும்பத்தின் முதல் கட்டமாகும். அதாவது இருந்து வந்த வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியைத் தடுத்து தலைமுறைக் குடும்பங்கள் தோன்றின. அதாவது பூட்டன் - பூட்டி, தாய் - தந்தை, மகள் - மகன், பேரன்கள் - பேத்திகள் என்ற தலைமுறை பிரிவுதான் குடும்பத்தின் பிரிவாகியது. இருந்து வந்த தலைமுறை கடந்த புணர்ச்சிக்குப் பதிலாக, சகல பூட்டன் - பூட்டியும் பரஸ்பரம் கணவன் - மனைவியாகவும், சகல தாய் - தந்தையும் பரஸ்பரம் கணவன் - மனைவியாகவும், இது போன்று மகள் - மகன் பரஸ்பரம் கணவன் - மனைவியாகவும், பேரன்கள் - பேத்திகள் தமக்கிடையில் கணவன் - மனைவியாகவும் உறவு கொள்ள வரையறுத்த குடும்பமே முதல் குடும்பமாகும். இது சந்ததி கடந்த பாலுறவைத் திட்டவாட்டமாகத் தடுத்த கட்டத்தை உள்ளடக்கி ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையில் புணர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட குடும்பமாக இருந்தது. இதை மறுத்த ஒழுக்கவாதிகளின், சென்ற நூற்றாண்டு வாதங்களின்போது இதுதான் அக்காலத்துக்கே உரிய

ஒழுக்கமாக இருந்தது என ஏங்கெல்ஸ் எழுதினார். அத்துடன் நோர்வே மற்றும் நாடுகளில் புராணங்களில் இதையொட்டிய ஆதாரங்களைச் சுட்டிக்காட்டினார். சகோதர - சகோதரிகளாக இருந்த ஒரே காரணத்தால் அவர்கள் அனைவரும் பரஸ்பரம் கணவன் - மனைவியாக இருப்பது அன்றைய குடும்பமாக, ஒழுக்கமாக இருந்தது.

ஆ. பூனலுவா குடும்பம்

இக் குடும்ப அமைப்பு இரத்த உறவுக் குடும்பத்தில் இருந்து அடுத்தகட்ட முன்னேற்றமாக இருந்தது. இந்தக் குடும்ப அமைப்பு சகோதர - சகோதரிகளுக்கு இடையில் திட்டவாட்டமாகப் புணர்ச்சியை விலக்கியதில் இருந்து தொடங்குகின்றது. இது தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு இடையில் தொடங்கி, படிப்படியாக பொதுவிதியாக மாறிச்சென்றது. இது படிப்படியாக ஒன்றுவிட்ட, இரண்டுவிட்ட, மூன்று விட்ட... சகோதர - சகோதரிகளுக்கு இடையிலும் புணர்ச்சியைத் தடுத்தது. இது இயற்கையின் நியதியாக இருந்ததுடன், இதைக் கைவிட்ட மக்கள் கூட்டம் வேகமாக முன்னேற்றத்தை அடைந்தன. இதன் வளர்ச்சி குலத்தை உருவாக்கி நிரூபித்தது. ஆதிகாலப் பொதுக் குடும்ப நிர்வாகம் அநாகரிக நிலையின் இடைக்காலத்தின் கடைசிக் கட்டம் வரை நீடித்தது. இந்தக் குடும்ப அலகு தனது உச்ச எல்லையை ஒட்டி சில தலைமுறைக்குப் பிளவு ஏற்பட்டது.

ஒரு தாய் வயிற்றுக் குழந்தைகள் உடலுறவு கொள்வது முறையல்ல என்ற கருத்து தோன்றிய உடன் பழைய குடும்பச் சமூகங்கள் பிரிந்து புதிய சமூகங்கள் உருவாவதை ஊக்குவித்தது. சகோதரிகள் அமைந்த குழு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குழு ஒரு குடும்பச் சமூகத்தின் மூலக்கருவானது. அதேநேரம் அவர்களுடன் கூடப் பிறந்த சகோதரர்கள் இன்னொரு குடும்பச் சமூகத்துக்கு மூலக் கருவாக அமைந்தனர். இது இரத்த உறவுக் குடும்பத்திலும் வெளியிலும் பொதுவாக இருந்தது. இங்கு பொதுவான கணவனும் பொதுவான மனைவிகளும் என்ற நிலையிலேயே இருந்தனர். இங்கு இக்கணவர்மார் சகோதரராக இருப்பதில்லை. மாறாக 'பூனலுவா' அதாவது பங்காளி - கூட்டாளி என்று அழைத்துக் கொண்டனர். இதைப்போல் பெண்களும் அழைத்துக் கொண்டனர். இதுவே குடும்ப அமைப்பின் மூலச் சிறப்பான வடிவமாகும். அதாவது முன்பு சகோதர - சகோதரிகளாக இருந்தும் உடலுறவு கொண்டது மாறி, இதற்கு இடையில் உறவு விலக்கப்பட்டு, தாய் வயிற்றுக்கு வெளியில் குடும்பம் தோற்றம் பெற்றது. இங்கு புணர்ச்சி என்பது ஆண் - பெண் கூட்டத்துக்குள் பொதுவில் இருந்தது.

இந்த வடிவத்தில் ஏற்பட்ட திரிபே ஆண் - பெண் தோற்றத்தை முதலில் உருவாக்கியது. குறிப்பிட்ட குடும்ப வட்டத்துக்குள் எல்லாக் கணவனுக்கும், மனைவிக்கும் இடையில் இருந்த பொது உறவில், மனைவியரின் கூடப்பிறந்த சகோதரரும் பிற தாய் வயிற்றுச் சகோதரரும் விலக்கப்பட்ட அதேநேரம், கணவர்மாரின் சகோதரிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

இந்தக் குடும்பத்தில் என் அம்மாவின்னுடைய சகோதரிகளின் (சித்தி) குழந்தைகளும், என் அப்பாவின்னுடைய சகோதரர்களின் (சித்தப்பா) குழந்தைகளும் எனக்குச் சகோதர - சகோதரியாக இருந்தனர். ஆனால் என் அம்மாவின்னுடைய சகோதரர்களின் (மாமா) குழந்தைகளும், என் அப்பாவின்னுடைய சகோதரிகளின் (அத்தை) குழந்தைகளும் அவர்களுக்கு மருமகள், மருமகன் ஆகியதால் எனக்கு ஒன்றுவிட்ட சகோதர - சகோதரியாவார்.

இங்கு என் தாயாரின்னுடைய சகோதரிகளின் (சித்தி) கணவர்கள் அனைவரும் என் தாயின் கணவராக இருக்க, என் தந்தையின்னுடைய சகோதரர்களின் (சித்தப்பா) மனைவியர் என் தந்தையின் மனைவியாக நடைமுறையில் இல்லாவிட்டாலும் உரிமைப்படியாக இருக்க, பொதுவான சகோதர - சகோதரிகளுக்கு இடையில் இருந்த தடையை இரண்டாக்கியது. இது ஒன்றுவிட்ட சகோதர - சகோதரிகளை வகைப்படுத்துவதில் இரண்டாக்கியது. இது முன்பு போல் சிலரைச் சகோதர - சகோதரியாகத் தொடர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ள, சிலரை மருமகள், மருமகன் என்ற புதிய சமுதாயப் பிரிவை உருவாக்கியது. இவர்கள் முன்பு போல் சகோதர - சகோதரியாக இருக்க முடியாது போனது. இவர்களுக்குப் பொதுவான தாய் - தந்தை என்ற பொதுவான பெற்றோர் என்ற வடிவம் இருக்கமுடியாது போனது. இந்த மருமகன், மருமகளை அடையாளப்படுத்தலே வரலாற்றில் ஆண் - பெண் என்ற தாயாதிகள் என்ற வகுப்பு அவசியமாக்கியது. இதுவரை பொதுவான ஆண் - பெண் என்ற புணர்ச்சியில் சிலருக்கு ஏற்படுத்திய விலக்கு, ஆண் - பெண் உருவாக்கத்துக்கு வித்திட்டது. இது முந்திய குடும்ப அமைப்பில் அர்த்தமற்று இருந்தது.

இன்று இலங்கைத் தமிழரிடத்தில் இந்த விலக்கு இருப்பதும், அவர்களுக்கு இடையில் திருமணம் ஏற்றுக் கொள்வதை, எமது இரத்த உறவு குடும்ப அமைப்பில் எதார்த்தமாக உள்ளது. இது மச்சான், மச்சானாக எனக்கும் எனது பெற்றோருக்கு மருமகள், மருமகன் உறவு இருப்பதும் காணமுடிகின்றது. இதைக் கேவலமான சகோதர - சகோதரி உறவாக ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவ ஒருதாரமணப் பார்வையில் இருந்து கொச்சைப் படுத்துவதும் நிகழ்ந்து வந்தது.

ஆனால் ஐரோப்பாவில் இதையொத்த வடிவங்கள் இருந்ததைச் சீலர் கூறியுள்ளார். அநாகரிக இடைக் காலத்தில் பிரிட்டானியர்கள் பத்து, பன்னிரண்டு பேர் தமது மனைவியைப் பொதுவில் அனுபவித்ததையும், சகோதர - சகோதரிகள் சேர்ந்து அல்லது பெற்றோர்களும் அவர்களின் குழந்தைகளும் சேர்ந்து அனுபவித்ததைச் சீலர் கூறும்போது அது குழுமணமாகப் புரிந்து கொள்ளமுடிகின்றது. இதே நேரம் பத்துப் பன்னிரண்டு மகன்களை வைத்திருக்க அநாகரிகக் காலத்தில் தாய்க்கு முடியவில்லை. ஆனால் அமெரிக்கப் பூனலுவா குடும்பத்தில் இது சாத்தியமாக இருந்தது. இதுபோல் இந்தியாவில் இருப்பதை 'இந்திய மக்கள்' என்ற நூல் பதிந்துள்ளது. அதில் "அவர்கள் ஒன்றாகவே" (அதாவது ஆண் - பெண் உறவில்) "கூடி வாழ்கிறார்கள். பெரிய கூட்டுச் சமூகமாக அனேகமாக வரைமுறையின்றிக் கூடி வாழ்கிறார்கள். அவர்களில் இருவர் திருமணமானவர்களாகக் கருதப்பட்டாலும் அந்த பந்தம் பெயரளவில்லாத இருக்கிறது."³

அதர்வ வேதத்தில் "சகோதரனான எமனே! எந்த ஒரு சகோதரனாவது சொந்தச் சகோதரியுடன் சம்போகத்தில் ஈடுபடாமல் இருக்கின்றானா? அவ்வாறு ஈடுபடாமல் இருந்தால் அவன் கெட்ட சகோதரனே. காமன் என்னை வாட்டுவதால் நான் இவ்வாறு கூறுகின்றேன். அதனால் சகோதரா வத்ரா என்னோடு சம்போகத்தில் ஈடுபடு" என்று கூறி தந்தை பெற்ற மகனைக் கர்ப்பினியாக்கியதை அதர்வ வேதம் கூறுகின்றது."¹⁰ இது மட்டுமா!

ரிக் வேதத்தில் 4.43.5, 10.85.9.. இல், "இவர்கள் உஷசின் சகோதரர்கள்; சூரியனின் புதல்வர்கள் சூரியனின் மகளான உஷஸ், அவளுடைய இந்த இரட்டை சகோதரர்களையே கணவர்களாக ஏற்றுக் கொண்டாள்... சூரியனின் குழந்தைகளான எமனுக்கும் யமிக்குமிடையேயுள்ள உறவும்... இவர்களைத் தவிர சந்திரனுடனும் உறவிருந்ததாகக் காணலாம். லெட் மக்கள் பிரிவினருடைய சூரியப் புதல்விக்கும் இரட்டைக் குதிரைக் காரர்களைத் தவிர வேறொரு காதலனும் இருந்தான்."¹¹ சமுதாயத்தில் இவை எல்லாம் கற்பனையான படிமங்கள் சார்ந்த உருவங்கள் அல்ல. மனிதன் தனது கற்பனையை உருவத்தின் மீதான எதார்த்தத்தில் இருந்து படிமானம் ஆகின்ற போது, நிஜ உலகம் அதில் பிரதிபலிக்கின்றது. சகோதர - சகோதரி உறவுகள், பல கணவன் முறை போன்றனவற்றை இது தெளிவுபடுத்துகின்றது. இது ஒருதார மணத்தை மறுக்கின்றது.

கற்பனையான புனைவுகளான பாரதக் கதையில் பல ஆணை ஒரு பெண்ணும் (பல கணவன் முறை), பல பெண்ணை ஒரு ஆணும் வைத்திருந்ததை எதிர்ப்பின்றி காலாகாலமாகக் கூறிய போதும் சரி, பழைய சிற்பங்களில் கூட்டமான புணர்ச்சிகளும் பதிவாகியுள்ள நிலை பழைய

சமுதாயத்தின் எச்சங்களையாகும். இன்றும் கூட இந்தியாவில் மகள் அம்மாவின் தம்பியைத் (தாய்மாமன்) திருமணம் செய்வதும், ஒரு ஆண் ஒரு குடும்பத்தில் மூத்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் போது, அப்பெண்ணின் சகோதரிகள் மீதான ஆணின் உரிமை பலவழிகளில் இன்றும் நிலவுகின்றது. மனைவி இறந்தால் மற்றைய சகோதரியை மணப்பது, மனைவி பிள்ளை பேற்றுக்குத் தாய் வீடு சென்றால் தங்கை அந்த இடத்தை நிரப்புவது, மகனின் மனைவியிடம் தந்தை பாலியல் நோக்கில் அணுகுவது.... எனப் பலவழக்குகள் முந்தைய எச்சத்தின் தொடர்ச்சியுடன், ஒருதாரமணத்தின் இறுக்கத்துக்குள்ளும், கண்டும் காணாமல் அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் போக்கு ஆண் சார்ந்த தளத்தில் மட்டும் ஆனாதிக்கழம் சார்ந்து கோரப்படுகின்றது. இது பெண்ணுக்குச் சாத்தியமில்லை.

புனலுவா குடும்பத்தில் இருந்தே குலங்கள் தோற்றம் பெற்றன. குழுக் குடும்பத்தில் குழந்தையின் தந்தை யார் என்று எப்போதும் தெரிந்திருப்பதில்லை. ஆனால் எல்லாக் குழந்தைக்கும் தனது தாய் யார் என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரிந்திருந்தது. இந்தக் குழுமணம் நீடித்த அனைத்து சமுதாயத்திலும் **தாய் வழிமட்டுமே மரபு வழியைக்** கண்டறியக் கூடியதாக இருந்ததால் பெண் வழிமட்டுமே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. காட்டுமிராண்டி மற்றும் அநாகரிகக் கடைக் காலகட்டம் முழுவதும் இப்படியே இருந்தது. பரம்பரையை அடையாளம் காணும் வாரிசு உரிமையைத் தாயுரிமை என்று வரையறுக்கமுடியும். சொத்துரிமையை அடையாளம் காணும் வாரிசுரிமையைத் தந்தையுரிமையாக வரையறுக்கமுடியும். இங்கு தாயுரிமையை இன்றுள்ள ஆண் உரிமைக்கு ஒப்பாக நோக்கக் கூடாது. ஆண் உரிமை என்பது பெண்ணை அடிமையாக்கி பலவடிவத்தில் அழைக்கப்படுகின்றது. பெண் உரிமை என்பது ஆணை அடிமைப்படுத்தியது அல்ல. மாறாகப் பெண் ஊடாக வாரிசை அடையாளம் காண்பதும், பெண் வழி பரம்பரை வழியை அடையாளம் காணக் கூடியதாக இருந்தாலும், குடும்பத்தைப் பராமரித்ததிலும் இப்படி வரையறுக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இங்கு சட்ட ரீதியான அர்த்தத்தில் பெண் உரிமை பயன்படுத்தப்படவில்லை.

மூலத்தாய்க்குப் பிறந்த சகோதரிகளும், மூலத்தாய் வழிவந்த ஒன்றுவிட்ட... சகோதரிகளும் அதுபோல் சகோதரர்களுக்கும் இடையில் பால் உறவு விலக்கப்பட்ட நிலையில், இப்பெண்களின் கணவர்கள் சகோதரராக இராத வேறு தாய் வயிற்றுக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. ஆனால் இந்தக் கணவர்களின் குழந்தைகள் இந்தக் குலத்தைச் சேர்ந்தவராக அமைவதால், தாய் வழியொன்றே இதை நிர்ணயித்தால் இந்த சகோதர - சகோதரி புணர்ச்சி தடைசெய்யப்பட்ட நிலையில், இக் குழு குலமாக

மாற்றம் அடைந்தது. இது தனக்குள் திருமணம் செய்து கொள்ள பெண்வழி இரத்த உறவுகளைக் கொண்டு திட்டவட்டமாகத் தடைசெய்தது. இதைச் சமயம், சமுதாயம் கறாராக மேலும் இறுக வைத்தது.

இதன் மூலம் குலங்கள் ஒன்றில் இருந்து ஒன்று தம்மை வேறுபடுத்திக் காட்டியது. இங்கு இரண்டு குழுக்களுக்கு இடையில் திருமணம் நடப்பது மட்டுமே சாத்தியமாகியது. ஒரு குழுவில் உள்ள எல்லா ஆணும் மறு குழுவில் உள்ள எல்லாப் பெண்ணும் பிறவிக் கணவனாகவும் பிறவி மனைவியாகவும் இருந்த நிலையில் குலம் வளர்ச்சி பெற்றது. இங்கு திருமணம் தனிநபருக்கு அல்ல, குழுக்களுக்கே நடந்தது. இங்கு வயது வேறுபாடு, இரத்த உறவு என்ற எந்த விதிவிலக்கும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இந்தப் புனலுவா குடும்பத்தின் வடிவங்கள் பல்வேறு மக்கள் கூட்டத்துக்கு இடையில் வேறுபட்ட முறைகளை உடலுறவில் விலகலையும், ஏற்பையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

இ. இணைக் குடும்பம்

குழு மணத்தின் போதோ, அல்லது அதற்கு முன்னரோ - நீண்ட காலத்துக்கோ, குறுகிய காலத்துக்கோ இணைவாழ்க்கை நீடித்தது. ஆணுக்குப் பல மனைவியர் இருப்பினும் அவர்களில் ஒருத்தி அவனுடைய பிரதான மனைவியாகவும், அதேபோல் அவளுடைய பல கணவரில் ஒருவன் பிரதான கணவனாக இருந்தான். இது அவர்களின் பிடித்தமான கணவன் மனைவியல்ல. இது ஆண் - பெண்ணின் அதிகரிப்புடன் இணை மணமுறை நிலை பெறச் செய்தது. இரத்த உறவுமுறை பல புதிய தடைகளைச் சந்தித்த போது இணைக்குடும்பம் தீர்வாகியது. இந்தக் கட்டத்தில் ஒருவன் ஒருத்தியுடன் வாழ்ந்த போதும் பலதாரமணமும், சமயத்தில் சோரம் போவதும் ஆணின் உரிமை என்ற வகையில், அந்த வாழ்க்கை சமூக அங்கீகாரம் பெற்றது. பொருளாதாரக் காரணத்தால் பலதாரமணம் செய்து கொள்வது அநேகமாகக் கிடையாது.

சேர்ந்து வாழும் காலத்தில் கண்டிப்பான கற்பு கோரப்படுகின்றது. அவள் சோரம் போனால் தண்டிக்கப்பட்டாள். ஆனால் இருதரப்பினரும் இலகுவாகத் திருமணத்தை இரத்து செய்யமுடியும். அப்போது குழந்தைகள் தாய்க்குச் சொந்தமாவார்கள்.

திருமணத்தில் உறவினருக்கிடையிலான தொடர்ச்சியான விலக்கல் (இரத்த உறவுக்குள்ளான திருமணத்தை) முடிவில் பலதாரமணத்தை ஒழித்துக் கட்டி, ஒரு தம்பதிகளின் ஜோடியை மட்டும் உருவாக்கியது.

அதுவும் கலைந்து விட்டால் திருமணமே இல்லாது போய்விடும். முன்பு பெண்களுக்குப் பஞ்சம் என்பது இருந்ததில்லை. ஆனால் ஆணாதிக்கப் போக்கு வளர்ச்சி பெற்ற பின் பெண்களுக்குப் பஞ்சம் பொதுவான நிலையாகி விட்டது. இதனால் பெண்ணைக் கடத்திச் செல்வது, விலைக்கு வாங்குவது தவிர்க்கமுடியாத விதியாகின்றது. பின்னால் திருமணம் என்பது அவர்கள் அறியாத வகையில் தாய் தீர்மானிப்பதும், பெற்றோருக்குப் பரிசுகளைக் கொடுப்பதன் மூலம் பெண்ணை அடைவதும் சாத்தியமாகியது. இருந்தபோதும் அவன் அல்லது அவள் இலகுவாகத் திருமணத்தை இரத்து செய்யக் கூடியதாக இருந்தது.

இந்தப் பிரிவுகளின்போது இரு குலத்தைச் சேர்ந்தோர் குறுக்கிட்டுச் சமாதானப்படுத்த முயல்கின்றனர். இதில் தோற்ற பின்பே திருமணம் இரத்தாகியது. ஆனால் குழந்தை தாய்க்குச் சொந்தமாக இருந்தது. இருவரும் சுதந்திர மனிதராக மீளத் திருமணம் செய்யும் உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர்.

தொடர்ந்து சுதந்திரமான திருமணங்கள் செய்யமுடியாத நிலை இருந்தபோதும் பெண்ணின் மதிப்பு குறைந்துவிடவில்லை. இயற்கையில் தந்தை யார் எனத் தெரியாத நிலையில் பெண்வழி சமூகத்தில் பெண்ணின் நிலை மேல் நோக்கிக் காணப்பட்டது. பெண் வழியில் மட்டும் குழந்தையை அடையாளம் கண்டது என்பது பெண்ணின் மதிப்பைத் தொடர்ந்து பாதுகாத்தது.

பொதுவுடைமைக் குடும்பத்தில் பெண்கள் எல்லோரும் ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்க, ஆண்கள் பல்வேறு குலத்தில் இருந்து வந்தவராக இருந்தனர். இதுதான் பெண்கள் எல்லா இடத்திலும் மேலோங்கியிருந்த ஏதார்த்தமாகும்.

கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் 40 வட அமெரிக்கக் குழுக்களிடையே ஒருவன் ஒரு மூத்த சகோதரியைத் திருமணம் செய்யும் அதேநேரம், அவளின் இளைய சகோதரிகள் வயதை அடைந்த உடன் அவர்களும் அவனுடைய மனைவியாகின்றனர். இது பழையதின் எச்சச் சொச்சம். எமது தமிழ்ச் சமூகத்தில் மனைவி இறக்கும்போது அவள் சகோதரியை மீளத் திருமணம் செய்வது, கணவன் இறக்கும்போது அவன் தம்பியின் மனைவியாவது, மனைவி குழந்தைப் பிறப்புக்குத் தாய் வீடு செல்லும்போது தங்கையை விட்டுச் செல்வது எல்லாம் இதன் எச்சச் சொச்சங்களே.

சில மக்கள் இனத்தில் சில விழாக்களில் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியில் ஈடுபட பல்வேறு இனக் குழுக்கள் திரண்டு வந்ததை ஆதாரப்படுத்தியுள்ளது. இன்று இந்தியாவின் மத்தியப் பிரதேசத்தில் பல்தார்

மாவட்ட தேவகாவன் கிராமத்தில் திருமணம் செய்யாத ஆண்கள் - பெண்கள் குறித்த நாளில் தொடங்கும் விழாவில், உடன் பிறவாதவர்களுடன் மாறி மாறி ஜோடியாகக் கூடிப் புணருகின்றனர். இங்கு இப்புணர்ச்சி ஜோடிகளுக்கு இடையில் வெளிப்படையாக நடப்பதை (30.7.1997) இந்தியா டுடே விவரித்துள்ளது. பார்ப்பனியத் திருமண மந்திரத்தில் பெண்ணை நோக்கி பார்ப்பான் கூறும் போது “நீ இதுவரை இந்திரனுக்கு ஒருநாள் மனைவியாக, பின் தேவர்கள் அனைவருக்கும் மனைவியாகி, பின் எனக்கு மனைவியாகி, இப்பொழுது நான் உன்னை இவனுக்கு மனைவியாக்குகிறேன்,”¹² என்பதன் பின்னெல்லாம் பழைய வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியின் எச்சச்சொச்சங்களே.

இது பல ஆப்பிரிக்க, இந்தியச் சமூகத்தில் இன்றும் காணப்படுவதுடன், மன்னர்கள் - புரோகிதர்கள் என சமூகத்தின் மேல் மட்டப் பிரிவுகள், இதைத் தமது முறை கேடான செயலுக்குப் பெண்களைப் பழைய வரலாற்றின் தொடர்ச்சியில் பயன்படுத்தினர் என்பதைச் சுட்டுகிறது. அதேநேரம் பொது விழாக்களில் வயது பெண்கள் இளையர்களை அனுபவிப்பதற்கும் இவை இடம் கொடுத்தது.

இந்தியச் சமூகத்தில் இவை உரிமையின் வடிவமாக இருந்ததுடன், சென்ற நூற்றாண்டு வரைகூட இந்த ஆணாதிக்கப் பல்தார உரிமையைப் பாதுகாக்க போராட்டங்களும் நடத்தப்பட்டன.

கி.பி. 1502 இல், இந்தியாவுக்கு வந்திருந்த லூடோவிக் கோல்டி வர்த்தமா என்பவன் கள்ளிக் கோட்டை பார்ப்பனர்கள் பற்றி கூறியதில் இருந்து இதைத் துல்லியமாகக் காணமுடியும்.

“இந்த பார்ப்பனர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது தேவையானதும், அதே சமயத்தில் மனதுக்கு இனிமையானதும் கூட. நம்மிடையேயுள்ள மதக் குருக்களைப்போல நம்பிக்கையின் முக்கிய ஆட்கள் இவர்கள்தான் என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அரசன் திருமணம் செய்யும் போது மிகவும் மதிப்பும் மரியாதையும் உள்ள இந்தப் பார்ப்பனர்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, தன் மனைவியுடன் முதலிரவைக் கழிக்க அவரை அனுப்பிவிடுவர்.”¹³

இது போல் ஹாமில்டன் என்ற எழுத்தாளர் எழுதியதில் “சமோரின் (ஒரு சமூகப் பிரிவு) திருமணம் செய்யும்போது நம்பூதிரியோ அல்லது முதன்மை மதக்குருவோ மணப்பெண்ணை அனுபவிக்கும் வரை இவனால் (மணமகனால்) அனுபவிக்க முடியாது. இவர் (மதக்குரு) விரும்பினால் மூன்று இரவுகள் கூட அப்பெண்ணுடன் கழிக்கலாம். ஏனெனின் அப்பெண்ணின் திருமண இரவில் முதல் கணிகள் அவள் வணங்கும் கடவுளுக்கு நைவேத்தியம் செய்யப்படவேண்டும்.”¹³

கி.பி. 1869 இல், பம்பாய் வைணவப் பிரிவு மதக்குருக்கள் கரோ சண்டாஸ்முல்ஜிக்கு எதிராகத் தொடுத்த வழக்கில் தமது இனப் பெண்களின் முதல் உறவு உரிமையைக் கோரினர். இது மகாராஜா அவமதிப்பு வழக்கு எனப் புகழ் பெற்றது. இது முன்னைய பலதார மணத்தை ஆண்கள் தமது சொந்த நலனுக்குப் பயன்படுத்தியதைக் காட்டுகின்றது. “அரசுக் குடும்பங்களிலும் பிரபு குடும்பங்களிலும் பெண்கள் பார்ப்பனர்கள் மூலம் கருவுறுவதைப் புண்ணியமாகக் கருதினர். பார்ப்பனர்களுக்கு உடல், மன, காம வேட்கைகளில் சுகமளிப்பது சொர்க்கத்தை அடைவதற்கான வழியென பெண்கள் நம்பினர். பார்ப்பனர்கள் விருந்தினனாக வீட்டிற்கு வந்தால், அவன் முதியவனாக இருந்தபோதும், கன்னிகைகளான இளம் பெண்களை அவனுடைய படுக்கையறைக்கு அனுப்ப குடும்பத் தலைவர்கள் ஆர்வம் காட்டினர். கன்னிப் பெண்கள் இல்லையென்றால், அந்த வீட்டிலுள்ள மிகவும் வயது குறைந்த பெண், பார்ப்பனனின் பணிவிடைக்காக நியமிக்கப்பட்டாள். அந்தப் பெண்ணுக்குக் கணவன் இருந்தால், அவன் இந்தச் சமயம் அறைக்கு வெளியே படுப்பது வழக்கம். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இத்தகைய ஒரு சமுதாய முறை இருந்தது...”¹¹ பார்ப்பனிய மதம் மற்றைய மதங்கள் மீதான வெற்றிகளின் மீது பக்தியின் பின்னால் ஆணாதிக்கம் அரங்கேறிய வடிவமிது.

கல்வி, செல்வம் தொடங்கி காமம் ஈறாகப் பார்ப்பனியம் தனது தனிச் சலுகையை அடக்குமுறை, மிரட்டல், பக்தி என எல்லா வகையிலும் பெற்றுக் கொண்டது. இந்த விபச்சார ஒழுக்கம் பக்தியின் பின்னால், புண்ணியத்தின் பின்னால் நடந்தபோது, உலகம் பெண்ணை விபச்சாரத்தின் எல்லையில் கடவுளைக் காட்டியது. பிள்ளையைக் கொண்டு உணவு கொடுத்தது, மனைவியைப் படுக்க வைத்து உணவு கொடுத்தது, என்று இந்து மத நாயன்மார் கதைகள் எல்லாம் கற்பனையானவையல்ல. எதார்த்தத்தில் பார்ப்பனியத்தின் சுகபோகத்தை, ஆணாதிக்கத் திமிரைக் காட்டுகின்றது.

பார்ப்பனிய முறைப்படி சட்டபூர்வமான திருமணத்தில் பலதாரமண வடிவத்திலேயே பல மனைவிமாரைக் கொண்டிருந்தனர். கி.பி. 1850 இல், வங்காள மாநிலம் ஹூக்ளி மாவட்டத்தில் “197 பார்ப்பனர்கள் 2288 பெண்களை மனைவியராக்கியிருந்தனர். 55 வயதான ஒருவருக்கு 107 மனைவியரும், 12 வயது சிறுவனுக்கு ஆறு மனைவியரும், 5 வயது குழந்தைக்கு இரண்டு மனைவியரும் இருந்தார்கள்.”¹¹ ஒருதார மணத்தைப் பெண்ணுக்கும் மட்டுமானதாகவும், சொத்துரிமை வடிவில் குழந்தைத் திருமணத்தையும் கொண்டு பார்ப்பனியம் பெண்களைத் தமது கொல்லைப்புறத்தில் வதைத்தது.

இன்று திருமணத்தில் காணப்படும் ‘கன்னிகாதானம்’ அடிப்படையில் திருமணத்துக்கு முன் அப்பெண்ணின் மீதான புரோகித மற்றும் உயர் குடிகளின் உடல்உறவு உரிமையை, சமூகம் மறுத்தபோதும் பார்ப்பனியம் தனது நக்கி வாழும் பிழைப்பு ஓகோ என்று நடக்க, விட்டுக் கொடுத்து சமரசம் செய்தன் விளைவுதான் இன்று கன்னிகாதானமாக உள்ளது. இதில் பலவிதமான சடங்குகள் காணப்படுகின்றன. இதுபோல் கணவன் இறந்தால் பெண்ணைச் சிதையில் ஏற்றுவதைத் தீவிரமான எதிர்ப்பினால் படிப்படியாகக் கைவிட்ட போதும், புதிய வடிவங்கள் புகுந்தன. கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டில் சதியைக் கடைப்பிடிக்காத பெண் விதவைகள் மொட்டை அடிக்கப்பட்டு தனித்து வாழ அடைத்து விடப்பட்டனர். 24 மணிநேரத்தில், அதாவது ஒரு நாளைக்கு ஒருநேர கழிவான உணவு உண்ணவும், அமாவாசை தோறும் இரவும் பகலும் ஒரு துளி நீர்கூட அருந்த முடியாத விரதம் இருக்கவும் இந்து ஒழுக்கம் அவர்களை நிர்ப்பந்தித்தது. இதிலிருந்து சிறுவயது குழந்தை விதவைகள் கூட விலக்கி வைக்கப்படவில்லை. அதாவது ஒருதார மணத்தில் ஆண் இறந்தால் பெண் கொல்லப்பட வேண்டும் என்பதை இந்து தர்மம் கவனமாகப் போதித்துக் கொன்றது.

மனு பூமியின் எஜமானர்கள் என்ற கூற்றின் படி உயர்சாதிப் பார்ப்பனர்கள் கீழ்சாதிப் பெண்களை அனுபவிக்கும் உரிமையை மலபார் பகுதியில் கொண்டிருந்தனர்.¹³ இதை மேலும் விளக்குகையில் “பிறக்கும் குழந்தை தந்தையின் குடும்பத்திலேயே சேரும் என்ற மகத்திய முறையைப் பார்ப்பனச் சாதி பின்பற்றியது. தங்கள் சொந்தச் சாதித் திருமணத்தை எப்போதும் போல் சாதாரண சடங்கு சாஸ்திர விதிகளின்படி நடத்தினார்கள். ஆனால் ஆண் பார்ப்பனர்கள் தாழ்ந்த சாதிப்பெண்களுடன் உறவு வைத்துக்கொள்ளும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள்.”¹³

இதை மேலும் விளக்குகையில் “சட்டத்துக்குப் புறம்பான பாலுறவு கொண்ட இருதரப்பினருமே எந்தக் குடும்பத்திலும் உறுப்பினராக இருக்கமுடியாது. இந்த உறவில் பிறந்த குழந்தை தாயையே சாரும். சட்டப்படி தந்தையின் சொத்திலிருந்து இந்தக் குழந்தை பங்கு கேட்பதற்கோ அல்லது பராமரிப்புத் தொகை கேட்பதற்கோ எந்தவகையிலும் அதற்கு உரிமையில்லை.”¹³ மேலும் விளக்குகையில் “தேவர்கள் என்றும் மண்ணின் கடவுள்கள் என்றுக் (பார்ப்பனர்கள்) கூறுபவர்களும், ஆளும் வர்க்கமான சத்திரியர்களும் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்களுடன் முதல் முதலில் உறவு கொள்ளும் உரிமையைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது தெரியவருகிறது. இது மத்தியகாலங்களில் ஐரோப்பாவில் இருந்த முறையேயாகும்.”¹³ இவைகள் பெண்கள் மீதான ஆண்களின் உரிமையைச் சொத்துடைமை சார்ந்து சமூக அந்தஸ்துக்கு உட்பட்ட எல்லைக்குள்,

ஒருதார மணத்தைத் திணித்த ஆணாதிக்கத்தின் எல்லைக்குள் அதன் போக்கில் உயர் பீடங்கள் பாதுகாத்ததைக் காட்டுகின்றது.

பெண் மீதான பாலியல் நடத்தையைப் பொதுவிபச்சாரத்தில் முழுமையாகத் தீர்க்க முடியாத மேல் மட்ட ஆணாதிக்கத்தின் தனிச் சொத்துருவாக்கச் சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டத்தில் அனைத்துப் பெண்களையும் அனுபவிக்கும் உரிமையைச் சமூகத்துக்குப் புறம்பாகச் சில ஆண்கள் அனுபவிப்பதில் எல்லைப்படுத்தினர்.

இதில் தாழ்சாதிப் பெண்கள் மீதான சொத்துடைய மேல் ஆதிக்கச் சாதி முதல் இரவு உரிமையைப் பயன்படுத்தியபோது அதன் எல்லைப்படுத்தல், விபச்சாரத்தின் எல்லைக்குள் இந்த உரிமை சீரழிந்தது. இன்று பல இந்தியக் கிராமங்களின் நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கத்தில் உள்ள சாதித் திருமணத்தை உயர்சாதி ஆணின் அங்கீகாரத்துக்கு உட்பட்டே செய்யமுடிகின்றது. இதைப் பல சினிமாக்கள் கூட படமாக்குகின்றன. இந்த உயர்சாதி ஆணின் அங்கீகாரம் என்பது அப்பெண்ணின் முதல் அனுபவிக்கும் உரிமை மீது என்பது தெள்ளத் தெளிவானதுடன், இது இன்றும் சில பகுதிகளில் இலைதழையாகத் தொடர்வதையும் காணமுடிகின்றது.

பெண்ணின் உரிமை, சமூகத்தில் ஆண்களின் உரிமை எல்லாம் உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழும் சொத்துடைய வர்க்கத்தின் எல்லைக்குட்பட்டே வாழமுடிந்தது, வாழமுடிகின்றது. குடும்பத் திருமணத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஆண் - பெண்ணின் தேர்வுகளையும் விட, மூன்றாம் தரப்பின் பாலியல் உரிமையை, ஒருதாரமணத்தின் ஆதிக்கப் பிரிவுகள் தமக்குச் சார்பாக ஒழுங்கு அமைத்த பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தின் தொடர்ச்சியே இன்றுள்ள ஆணாதிக்க ஒழுக்கமாகும்.

இணை மணத்தின் தோற்றம் பழைய திருமணமுறையில் இருந்து விடுபட்டுத் தன்னை ஒருவருக்குப் பரஸ்பரம் ஒப்படைப்பதில் தொடங்கியது. இவை திருமணத்துக்கு முன் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியாக இருந்து படிப்படியாக ஒருவரைத் தெரிவதில் தொடங்குகின்றது. இதன் எச்சச் சொச்சங்கள் சடங்குகளாக ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை ஆலயத்தில் ஒப்படைப்பது, பின்னர் விரும்பிய ஒருவரைத் தேர்ந்து எடுத்து காதல் செய்தலைத் தொடர்ந்து திருமணம் செய்வது, என்று கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆதாரப்படுத்தியுள்ளதான், அதன் எச்சச் சொச்சங்கள் இன்றும் உள்ளது. அத்துடன் தந்தை இருந்தும் - இல்லாமலும், தந்தை யாரெனத் தெரியாமலும் உள்ள குழந்தைகளுடைய தாயார்களின் நிலை சமூகத் தாழ்வாகக் கருதப்படாத, பல இனக் குழுக்கள் சென்ற நூற்றாண்டில் இருந்துள்ளது.

கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில், திருமணத்தில் பங்கு கொள்ளும் உறவினர்கள், நண்பர்கள் அப்பெண்ணை அனுபவித்த பின்பே, கணவன் இறுதியாக அனுபவிக்கின்றான். இன்று பல திருமணச் சடங்குகளில் இதன் எச்சச் சொச்சங்கள் வாழ்த்தும்முறை, அணைக்கும் முறை எனப் பல வடிவங்களில் எஞ்சிப் போயுள்ளது. இதில் புரோகிதர்கள், மன்னர்கள் முதல் உரிமை அல்லது தனிச்சலுகை அவர்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கும் பழைய எச்சங்களாகும். இந்த எச்சத்தின் பின்னால் ஆணாதிக்கத் தனிச் சலுகை வக்கிரம் விகாரப்பட்டுள்ளது.

பழைய பொதுவுடைமை பலவீனமடைந்து மக்கள் தொகை செறிவு அதிகரிப்பு மற்றும் பழைய வெகுளியான காட்டுத்தனமான உறவு மேலும் மேலும் தரக்குறைவாக மாற, இதை ஒடுக்குதலாகப் பெண் உணரத் தொடங்கினாள். இதனால் தனது தனித்துவத்தைப் பேணவும், விடுதலையைப் பாதுகாக்கவும் ஒரு நபரைத் தற்காலிகமாக அல்லது நிரந்தரமாகத் தெரிவு செய்வது பெண்ணுக்கு அவசியமாகியது. இது ஆணிடம் தோன்றியிருக்காது. ஏனெனின் இன்றுவரை கூட ஆண் அதைக் கைவிட்டதில்லை. மாறாக அதைப் பாதுகாப்பதில் எப்போதும் ஜனநாயகத்தையும் சுதந்திரத்தையும் விதிந்துரைக்கின்றான். சுதந்திரமும், ஜனநாயகமும் ஆணாதிக்கம் சார்ந்தது; ஆணுக்கு மட்டும் அதாவது சொத்துடைய வர்க்கத்துக்கு மட்டும் சேவைசெய்கின்றது. இந்தச் சொத்தைப் பெண் வைத்திருப்பின் ஜனநாயகமும் சுதந்திரமும் விபச்சாரமாகின்றது. இந்த ஜனநாயக அமைப்பு ஆணின் பலதாரமணத்தின் ஒழுங்கில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெண்ணின் இணைமணத் தெரிவைத்தான், ஆண் பின்னால் கண்டிப்பான ஒருதாரமணத்தைப் பெண்ணுக்குப் புகுத்த முடிந்தது. இந்தப் புகுத்த முடிந்தது என்பது, ஆணின் தனிச் சொத்துரிமையின் ஆதிக்கத்தால் மட்டுமே சாத்தியமானது. அதாவது ஆண் இணை மணத்தில் இருந்து விலகி காதலிப்பதையும் அன்பு செய்வதையும் கைவிட்டு, பெண்ணிடம் மட்டும் அதைக் கோரியபடி பெண்ணைப் பாலியல் பண்டமாக்கியதன் மூலம், ஒருதாரமணம் பெண்ணுக்கு மட்டும் நிபந்தனையானது.

காட்டுமிராண்டி நிலைக்குக் குழுமணமும், அநாகரிக நிலைக்கு இணைக் குடும்பமும், நாகரிக நிலைக்கு ஒருதார மணமும் பொதுவான வடிவங்களாக இருந்தன.

இதன் பின்னால் பலதாரமணம் செல்வத்தின் அசாதாரணமான நிலைகளில் நீடித்தது, நீடிக்கின்றது. இது இன்று தேசம் கடந்த ஏகாதிபத்தியச் சூறையாடல் ஊடாகப் பலதார மணம் விபச்சார நிலைக்குப் பண்பாட்டு ரீதியாகச் சமூகம் சீரழிந்து தரமிறங்கியுள்ளது. இதில் பெண்ணும் சேர்ந்து இயங்குவது தீவிரமடைகின்றது. இதன் ஆதாரமாக இருப்பது மனிதச் சிந்தனையைப் பொருட்களின் மீதான நுகர்வு வடிவமாக மட்டும் பொருளைப்

பார்ப்பதன் ஊடாக மனிதன் உணர்வற்ற பொருளாக மாறுகின்றான். முதலாளித்துவம் மனித உழைப்பை இயந்திரத்தின் உறுப்பாக்கியதுபோல் பாலியல் மற்றும் புணர்ச்சி நுகர்வின் உறுப்பாகிவிட்டது. பணக்காரர்கள் பணம் கொடுத்து அந்தப்புரங்களை நிரப்பியது மட்டுமின்றி, அரசு மாளிகைகள் - புரோகிதர்கள் என சமூகத்தின் செல்வத்தையும், அதிகாரத்தையும் கொண்ட இடங்களில், ஆண்கள் பல பெண்களைக் கொண்ட பலதார மணத்தை ஏற்படுத்தியபோது, அது அடிமை முறைக்கேயுரிய வடிவத்தில் நீடித்தது. இதைச் சலுகையின் பின் தக்கவைப்பதில் பாதுகாக்க முடிந்தது. இதற்கெதிரான பெண்களின் போராட்டம் தீர்க்கமாக இருந்தது.

ஈ. ஒருதாரமணம்

பெண் மீதான ஆதிக்கத்தை ஆணாதிக்கம் உருவான வழிகளில் காணமுடியும். முதல் ஆணாதிக்கம் சமூகங்களில் ஒன்றான பார்ப்பனியத்தின் ரிக்வேதத்தில், “அஸ்விகளும் சூரியனும் பிரகாசமான இந்த அதிகாலைக் கன்னியை விரும்புகின்றன. சூரியன் அவளைத் தன்னுடைய பொற்கிரணங்களால் தழுவ முயலும்பொழுது அவள் மறைந்து விடுகிறாள்.”¹²² இந்த உவமை மூலம் பார்ப்பனியம் பெண்ணைச் சமுதாயத்தில் இருந்து மறைத்து அடக்கியதைக் காட்டுகின்றது. ஆணின் செல்வம், பலம், ஆண்மை போன்றவற்றைப் பெண்ணின் மீது கையாண்டு அடக்கியதன் மூலம், ஒருதாரமணம் உருவாகி இறுகியதைக் காட்டுகின்றது.

இங்கு தந்தை உரிமை என்பது தனது சொத்து வாரிசு ஊடாக நிறுவப்பட்டது. தந்தையின் இறுக்கமான வடிவத்தால் இணை மணத்தில் இருந்து இது வேறுபடத் தொடங்கியது. இங்கு திருமணத்தில் இருந்து விலகவும், விலக்கி வைக்கவும் ஆணுக்கு மட்டும் உரிமை இருந்தது. இது இணைக் குடும்பத்தில் பரஸ்பரம் இருந்த உரிமையை மறுத்ததாகும். இணைக்குடும்பத்தில் இருந்து சொத்துக்கள் பிரிகின்றபோது, அவரவரின் சொத்துக்கு இருந்த உரிமை மாறுகின்றபோது, ஒருதாரமணம் நிபந்தனையாகின்றது. சொத்தின் உரிமை ஆண்வழி சமூகத்தில் பெண்ணுக்கு மறுக்கப்பட்ட நிலையில் ஒருதாரமணம் அதைப் பாதுகாத்தது.

முன்பு பெண் சோரம் போதல் என்பது அவசியமற்றதாக இருந்தது. ஆனால் ஒருதார மணத்தில் பெண்ணுக்கு மறுக்கப்பட்ட உரிமை, பெண்ணின் சோரம் போதலுக்கு நிபந்தனையாகியது. இதனால் ஒழுக்கக் கோவைகள் அதைத் தடுக்கக் கட்டியமைக்கப்பட்டன. பெண்ணை வீட்டில் ஒதுக்குப்பற்றத்தில் பூட்டி வைப்பதற்கும், அதை நியாயப்படுத்தி விளக்கம் கொடுக்க வேண்டியாயிற்று.

பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் மேல் போடப்பட்ட ஒழுக்க வேலிகளும், காவல் வழிமுறைகளும் பாலியல் ஒழுக்க மீறல்களை உருவாக்கியது. பெண்களுடன் பழக முடிந்த சிறுவர்களுடன் பெண் பாலியலில் ஈடுபடுவது, ஓரினச் சேர்க்கையில் ஈடுபடுவது என இயற்கையான பாலியல் கட்டமைவை மீறுவதை, இவ்வொழுக்கம் நிபந்தனையாக்கியது.

முன்பு இருந்த காதல் திருமணம் ஒழிந்து, அதனிடத்தில் பணம், இனம், நிறம், அந்தஸ்து, சாதி.... எனப் பலவும் புகுந்து கொண்டன. இந்த வகையில் இரண்டு தனிமனிதருக்கு இடையில் சமூகத் தலையீடு என்பது, இணைமணத்தில் பிரிவுகளின்போது (விவாகரத்தின் போது) சமாதானப்படுத்த முனைந்த பெரியோர்களின் நடத்தைகள், அதிகாரங்கள், பண்பாடாக, ஒழுக்க நெறியாக, சமூகம் படிப்படியாக விவாகரத்துரிமையைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தது. இது பின்னால் ஆண் - பெண் தமக்கிடையிலான தேர்வைச் செய்வதற்குக் கூட முடியாத நிலைக்கு மேலும் தடைபோட்டது. அந்தளவுக்கு இணை மணத் திருமணத்தில் ஏற்பட்ட பிளவுகளை ஒன்றிணைக்க முற்பட்ட சமூகம், அதை முழுமையில் தான் தீர்மானம் செய்யும் நிலைக்குச் செல்ல, ஆண் பெண்ணின் தனிப்பட்ட உரிமையை மறுக்க, அதைச் சமூகம் முடிவு செய்யும் நிலைக்கு மாறியது. சமூகம் தனிச்சொத்துரிமை வடிவத்தில் இருந்து இதை அணுகும் போது, சொத்துரிமைக்குக் கீழ் பெண்ணைத் தரம் தாழ்த்தி மனித உணர்வுகளைப் பண்டமாக்கியது.

இதன் தொடர்ச்சியில் திருமணத்தைக் கட்டாயமாக்கியதுடன் ஆணின் கடமையையும், பெண்ணின் கடமையையும் நிபந்தனையாக்கியது. கருவுற்ற குழந்தைக்குக் கணவனே சட்டப்படியான தந்தை என்பதை, சட்டம் போட்டு தனிச் சொத்துரிமை பாதுகாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் பெண்ணின் குழந்தை என்பது தனிச் சொத்துரிமை இன்மையால் மறுதலிக்கப்பட்டது. இது ஒருதார மணம் தொடங்கி வளர்ச்சிபெற்ற 3000 வருடங்களில் பலகட்ட அமைப்புகளாக இருந்தது. இன்று மேற்கில் இவை சில எதிர் நிலையில் தகர்ந்துள்ளது. அது ஒருதாரமணத்தில் பெண்ணின் சோரம் போதலின் விளைவுகளால், சட்டம் உண்மை தந்தைக்கான உரிமையை அதன் போக்கில் கண்டுபிடிக்கவும், உரிமையைக் கோரவும் அனுமதித்துள்ளது.

விவாகரத்துகளின் போது நவீனச் சமூகத்திலும் பெண் பெற்ற குழந்தை மீதான உரிமையை, நுகர்வுக்கு அடிமையாகி படிப்படியாகப் பெண் கைவிடுவது அதிகரித்து வருகின்றது. வரலாற்றில் பெண்ணின் பல உரிமைகளைச் சமரசத்துக்கு வெளியிலும், கட்டாயப்படுத்தியும் பெண்ணிடம் இருந்து ஆண் பறித்த வரலாற்றில் இருந்து, மாறுபட்ட வகையில் குழந்தை மீதான உரிமையைப் பெண் கைவிடுகின்றாள். தனிச் சொத்துரிமை பின்

நவீனத்துவச் (ஏகாதிபத்தியச்) சமூகத்தில் ஜனநாயகத்தை, உரிமை இழப்பு மீதான அங்கீகாரமாகவும் வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில், இது தேசம் கடந்த சூறையாடலைப் பொருள் உற்பத்தியில் செய்வது போல், அதில் தேசங்கள் உரிமையைச் சேரத்துக்கு உள்ளாக்கும் வடிவத்தில், பெண் குழந்தை மீதான உரிமையை ஆண்டிட்டு வெளியேறுவதைத் தீவிரமாக்குகின்றது..

ஒருதார மணமுறைதான் நவீனக்காலக் காதலுக்கு அடிப்படையாகும். காதல் என்பது புணர்ச்சியின் வேட்கையில் எழுந்த இயல்பான உணர்வாக ஆண் - பெண்ணுக்கு இடையில் இருந்தது. இது இணை மணத்தில் தொடங்கி, வீரக்காதலாகி, பின்னால் பெற்றோர் தீர்மானிக்கும் குடும்பத்துக்குள்ளான காதலாகி, கல்வி, சொத்து, அழகு, வர்க்கம், சாதி.... என்ற வடிவத்தில் காதல் நவீனத்துவம் பெற்றது. இந்தக் காதல் கூட நுகர்வுக்குள் இயந்திரத் தன்மை பெற்று, திரிபடைந்து அதன் அர்த்தத்தில் இருந்து இழிந்துவிட்டது. நவீனக் காலக் காதலில் திருமண வேட்கைக்கு முந்திய நிலையில், ஆண் -பெண் காதலிப்பது என்பதும், புணர்ச்சியின் பின்னால் பெண் மட்டும் காதலிப்பது என்பதும் ஒரு போக்காக இருந்தது. இங்கு ஆண் காதலிப்பது என்பது ஆணின் பாலியல் தேவைகளில் இருந்து எழுந்தது என்பது விதிவிலக்கின்றி எல்லா சமூகத்திலும் காணப்பட்டது, காணப்படுகின்றது.

பெண் தனிச் சொத்துரிமையை ஆண்டிட்டு இருந்து போராடிப் பெறுகின்றபோது, (இங்கு சொத்துரிமையைப் பெற்றது என்பது கூலியைப் பெற்றதைக் குறிக்கின்றது. மற்றும் அராஜகவாதக் கோட்பாட்டில் சொத்து கிடைத்ததாக நம்பும் கற்பனையான சிந்தனைகள்.) பெண்ணின் சொத்துரிமைத் தனித்துவமே அவளின் சுதந்திரத்தின் வடிவமாகியது. இதனால் இந்தச் சுதந்திரம் என்பது ஆணுக்கான புணர்ச்சியின் தடையை இலகுவடுத்தியது. இதனால் ஆண் காதலிப்பது அவசியமற்றதாகக்கியது. இந்தப் போக்கில் ஆணாதிக்கமயமாகும் தனிச்சொத்துரிமைப் பெண், காதலின் வடிவத்தைக் கைவிட்டுவிடுகின்றாள். காதலிப்பது பெண்ணின் உரிமையாக இருந்த போதும் இது ஆணின் புணர்ச்சியின் எல்லையில்லா, பலதாரத் தொடர் நுகர்வு புணர்ச்சி வேட்கைக்குக் கம்பளம் விரித்து வரவேற்றது. இதுவே எப்போதும் ஆணாதிக்க ஆணின் கோரிக்கையாக, நடைமுறையாக இருந்துள்ளது. காதலின் அர்த்தம் பின்நவீனத்துவத்தில் (ஏகாதிபத்தியச் சமூகத்தில்) மேலும் இழக்கின்ற போது மிகுவது விபச்சாரம் மட்டுமே. பெண்ணின் உரிமை ஆணாதிக்கத்தில் வெதும்பிப் போகும் போது, ஆணின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதையும், பெண் விபச்சாரம் செய்வதையும் எதார்த்தமாக்குகின்றது.

மதங்களும் பெண்ணும்

சமுதாயம் உற்பத்தி என்ற அடிக்கட்டுமானம் சார்ந்து ஆணாதிக்கமாக மாறிய போதே, பெண்ணின் அனைத்து அடிப்படைக் கூறுகளும் அதையொட்டி மாறின, மாறிச் செல்கின்றன. இதில் சிறுவழிபாடு முதல் பெரு வழிபாடு வரை ஏற்றத்தாழ்வான ஆணாதிக்க வடிவத்தைக் கொண்டு கடவுள்கள் புனர் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. பெண் தெய்வங்கள் மனிதச் சமுதாயம் போல், ஆண் தெய்வங்களின் மனைவிமாராக மாற்றப்பட்டனர் அல்லது உறவுமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டு ஆண் - பெண் உறவு வழியில் பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர்.

இயற்கை சார்ந்த உயிரியல் அமைப்பில் (இங்கு பால் ரீதியில் ஆண் பெண் பிரிந்த உயிரியல் தொகுதியில்) பெண்கள் மறு உற்பத்தியில் விதிவிலக்கின்றி அனைத்து உயிரினங்களும் ஈடுபடுவது எதார்த்தமான உயிரியல் விதியாக இருக்கின்றது. ஆனால் உலகில் உள்ள அனைத்து மதங்களும் உலகத்தைப் படைத்தது முதல் உயிரினங்களைப் படைத்தது வரை ஆண் கடவுள்கள் என்பதில் முரண்பாடின்றிக் கூறும்போது, ஆணாதிக்க அமைப்பின் இடைச் செருகல் திட்டவாட்டமாக இயற்கைக்கு எதிராக அம்பலமாகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தின் ஆணாதிக்க விளைவுகளே இன்றுள்ள மதங்கள் என்பது இதைத் தெளிவாக அம்பலப்படுத்துகின்றது. பெண் தெய்வங்கள் எல்லாம் ஏதோ ஒரு வகையில் ஆணின் வைப்பாட்டியாக அல்லது அவர்களின் தயவில் வாழும் வகையில் மதங்கள் புனைந்து உருவாக்கிய அனைத்துமே, ஆணாதிக்க மதமாக வக்கரித்து இருக்கின்றன. இந்தப் படைப்புகள் அனைத்தும் இயற்கைக்குப் புறம்பான வகையில் உருவானதாக இருப்பது ஆணாதிக்க வக்கிரம்தான்.

இயற்கையான பெண்ணின் படைப்பாற்றலை ஆணின் கைக்கு மாற்றி உருவாக்கிய அனைத்து மதப்பண்பாடுகளும் விதிகளும் விதிவிலக்கின்றி, ஆணாதிக்கத்தின் வக்கிரத்தால் வீங்கிப்போயுள்ளது. மறுஉற்பத்தியை இயற்கை சார்ந்து எப்படி ஆண் ஈடுபடுவது சாத்தியம் என்ற அடிப்படையான கேள்வியே, மதத்தின் ஆணாதிக்கக் கற்பனைகளைத் தகர்க்கப்போதுமானது.

நான் இந்து, கிறிஸ்தவம், முஸ்லிம், பவுத்தம் என்ற நான்கு மதங்களையும் ஆய்வுக்கு எடுத்து, அதன் ஆணாதிக்கத் தன்மையை அம்பலப்படுத்த முனைகின்றேன். மற்றைய மதங்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு கிடையாது. ஆனால் மற்றைய மதங்களின் நூல்கள் தமிழில் எனக்குக் கிடைக்காமையால் அதைச் செய்யமுடியவில்லை. ஆனால் அவைகளில் ஆணாதிக்கம் மேன்மையாகவோ, குறைவாகவோ இன்றி அம்மதங்களும் ஆணாதிக்கத் தன்மையால் புரையோடிப்போயுள்ளது. சமுதாயம் ஆணாதிக்க வடிவில் இறுகிப் போயுள்ளதால், அதில் இருந்து உருவான இன்றைய எந்த மதமும் விதிவிலக்கற்றவை. நாம் தொடர்ந்து தனித்தனியாக நான்கு மதத்தையும் ஆராய்வோம்.

ஆணாதிக்கக் கிறிஸ்தவ மதமும் பெண்ணும்

இயேசுவின் படுகொலைக்குப் பின்னணியாக உள்ள வரலாறு அக்காலத்துக்குரிய வர்க்கப்போராட்டத்தில் முற்போக்கான பாத்திரத்தை வகித்தது. ஏழை மக்களின் துயரங்களைப் போக்க, புதிய மதத் தத்துவங்கள் ஊடாகப் போராடியபோது அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இவரைப் பின்பற்றி ஏழைகளின் மதமாக வளர்ச்சி பெற்ற கிறிஸ்தவ வரலாற்றில், எல்லா முற்போக்குச் செயலையும் சுரண்டும் வர்க்கம் உள்வாங்கி, அதன் உயிராற்றலை அழிப்பது போல், இயேசுவின் வர்க்க அடிப்படை உள்ளடக்கத்தைச் சிதைத்தனர். பைபிள், இயேசுவின் சீர்திருத்தத்துக்கு உட்பட்ட ஆணாதிக்கக் கூற்றுகளையும், சுரண்டும் வர்க்கம் சார்ந்து இயேசுவால் மெருகூட்டப்பட்டதுதான். இதையே இயேசு தந்தார் என்ற பைபிள் எடுகோள், முரண்பாட்டுடன் பலவாக உள்ள நிலையில் இன்றைய நிலைக்கு ஏற்ப நீக்கியும், சேர்த்தும் மறுவாசிப்பு செய்தும் நியாயப்படுத்துவதும் நிகழ்வாக உள்ளது.

இந்தவகையில் பைபிள் பெண்ணை, ஆணாதிக்க வழியில் அடிமைப்படுத்தி நியாயப்படுத்தியது. இயேசுவிடம் இருந்த ஆணாதிக்கத்தில் இருந்து பெண்ணுக்குச் சில சலுகைகளை, அவரின் முற்போக்கான போராட்டத்தில் சீர்திருத்தத்தினூடாக ஆணாதிக்க எல்லைக்குள் வழங்க முற்பட்ட போதும், ஆணாதிக்கத்தை ஒழித்துக்கட்ட விரும்பவில்லை. இந்தவகையில் பைபிள் ஆணாதிக்கத்தின் ஒத்த முகமாகவே உள்ளது. என்னதான் இன்று அதைமுடிமறைக்க மறுவாசிப்பை மதங்கள் முதல் பின் நவீனத்துவ ஏகாதிபத்தியக் கோட்பாட்டாளர்கள் முயல்கின்ற நிலையில், கிறிஸ்தவ ஆணாதிக்கத்தை அம்பலப்படுத்தித் தோல் உரிப்பது அவசியமாகின்றது.

உலகில் தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சியில் சீர்திருத்தங்கள், அதையொட்டிய கோட்பாடுகள் மதங்களாகித் தனிச்சொத்துரிமையின் வாரிசுகளாகின. கிறிஸ்தவ மதம் ஏழைகளின் நம்பிக்கை ஒளியாக, அவர்களின் துயரத்தைக் கிறிஸ்துவின் பரலோகத்தில் விடுதலையாகக் கண்டது. ஆனால் மக்களின் இந்த நம்பிக்கையை ஆளும் வர்க்கங்கள் உள்வாங்கி மதமாக மாற்றியபோது, அதுவே அவர்களை அடக்கும் புதிய வடிவமாகியது. இது சமுதாயத்தின் ஆணாதிக்கத்தைத் தனது உள்ளடக்கமாகியது. இம்மதத்தின் பல்வேறு முரண்பட்ட மதப்பிரிவுகள் பெண்ணுக்கு ஒழுக்கத்தைப் புகட்டியது; பெண்ணை இழிவாக்கியது; பெண்ணை அடிமையாக்கியது.

பெண்பற்றிய இழிவில் இருந்தே திருமண மறுப்பு கிறிஸ்தவத்தில் பிரதானமான ஒருவடிவமாகியது. கிறிஸ்தவக் குருமார் திருமணம் செய்யக் கூடாது என்ற கோட்பாடே ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டம் கொண்டது; பெண் எதிர்ப்பில் உருவானதே. இதில் இருந்து பெண் குருமார் என்ற பேச்சே மறுக்கப்பட்டது. குருமார் ஓரினச் சேர்க்கையிலும், கள்ளத்தனமான பாலியல் நடத்தையிலும் ஒரு விகாரத்தனமான ஐந்துவாக (பாம்பு) வளர்ச்சி பெற்றனர். ஆனால் இன்று கிறிஸ்தவ வக்கிரத்தை மறுத்துக் குருமார்கள் திருமணம் செய்வதும், அதைவிட்டு விலகிச்சென்று சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்வதும் அதிகரித்துச் செல்லுகின்றது.

பிரேஸிலில் நடந்த திருமணமான குருமார் சங்கத்தின் நான்காவது மகாநாட்டு அறிக்கையின்படி, உலகில் ஒரு இலட்சம் குருமார்கள் மதத்தின் ஆணாதிக்கக் கடமையில் இருந்து விலகிச் சென்று திருமணம் செய்துள்ளனர். தற்போது ஐந்து குருமாருக்கு ஒருவர் திருமணம் செய்கின்றனர். பிரேஸிலில் மட்டும் 3500 திருமணம் செய்த குருமார் காணப்படுகின்றனர். அமெரிக்காவில் மட்டும் 1982 இல் இருந்து 400 கிறிஸ்தவக் குருமார் பாலியல் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாகினர். அதேநேரம் 2500 குருமார் சிறுவர்களைப் பாலியல் ரீதியாகத் தொல்லைக்குள்ளாக்கினர். இனி நாம் பைபிளின் வழியில் அவர்களின் ஆணாதிக்கப் பெண் எதிர்ப்பு கூற்றில் இருந்து இவைகளைப் பார்ப்போம்.

கிறிஸ்தவத்தின் பழைய, மற்றும் புதிய பைபிளில் எபே 5.22 இல், “மனைவிகளே, கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோல, உங்கள் சொந்தப் புருஷருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்.”¹⁴ எபே 5.23 இல், “கிறிஸ்து சபைக்குத் தலையாயிருக்கிறதுபோல, புருஷனும் மனைவிக்குத் தலையாயிருக்கிறான். அவரே சீர்த்திற்கும் இரட்சகராயிருக்கிறார்.”¹⁴ எபே 5.24 இல், “ஆகையால், சபையானது கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோல மனைவிகளும் தங்கள்

சொந்தப் புருஷர்களுக்கு எந்தக் காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்.”¹⁴ எபே. 5.33 இல், “...மனைவியும் புருஷனிடத்தில் பயபக்தியாயிருக்கக்கடவது”¹⁴ என்று கிறிஸ்தவம் பெண்ணைப் பக்தியின் பின்னால் கிறிஸ்துவின் வசனங்கள் ஊடாகக் கோருவதன் மூலம், தனது சுதந்திரம் தனது உரிமையை ஆணுக்காக இழக்கக் கோருகின்றது. ஏன் பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, மதித்து, பயபக்தியாகப் பெண் நடந்து கொள்ள வேண்டும்? இதைப் பெண்ணுக்கு ஆண் ஏன் செய்யக் கூடாது? இது, இருக்கும் ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமைக்குள், ஆணாதிக்கத்தைப் பிரதிபலித்தே கிறிஸ்தவ மதம் உருவாகியதைக் காட்டுகின்றது.

ஆணாதிக்க எதார்த்தம் மீது, கற்பனையான கடவுள் என்ற கருத்துமுதல்வாதக் கோட்பாட்டால் இறுக்கியதன் மூலம், பொருள்முதல்வாத எதார்த்தமாகிய பெண்ணின் போராட்டத்தை மட்டுப்படுத்தமுடிந்தது, சிதைக்க முடிந்தது. கடவுளின் பெயரில் பெண்ணை அடங்கி நடக்கக் கோரியதன் மூலம், பெண்ணின் போராட்டத்தைப் பக்தியாகக் ஆணாதிக்க வன்முறையைச் சீர்திருத்தமுடிந்தது. கடவுளின் பெயரில் நம்பிக்கையை உருவாக்கி, பெண்ணை அடிமையாக இயல்பில் வளர்த்தெடுத்ததன் மூலம், ஆணாதிக்க வன்முறை மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இந்தப் பக்தியை, நம்பிக்கையை, அடிமைத்தனத்தை மீறும்போது கொடுமான ஒழுக்க மீறலாகச் சித்தரித்து வன்முறையை ஏவியது.

ஆண் - பெண் பரஸ்பரம் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டு வாழ்வதை மறுத்த மதம், பெண்ணை ஆணுக்கு அடங்கி சேவகம் செய்யும்படி நிர்ப்பந்தித்தது. தலைவனின் ஆணாதிக்கத்தை மதித்து, கீழ்ப்படிந்து, பயபக்தியாக அடங்கி நடக்கக் கோருவதே கிறிஸ்தவச் செய்தியாகும். கடவுளுக்கு ஒருவன் எப்படி அடிமையாகப் பயத்தால் தனது நலன் கோரி வழிபடுகின்றானோ, அதேபோல் பெண் கணவனிடம் பயத்தால், அதிகாரப் படிநிலையைச் சொத்துரிமையால் மதிக்கின்றானோ, அதைக் கடவுளின் சித்தமாக்குவதன் மூலம் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றாள். பெண்ணின் உடல், அவளின் செயல்கள் எல்லாம் ஆணுக்கு உட்பட்டவையே, அதை மீறுவது குற்றமாக உள்ளது. ஆணை மேவிய செயல், வார்த்தை, கோரிக்கை கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிரானது. அதாவது, இன்று மனிதர்களின் ஜனநாயகம் பற்றிய பார்வையில் பெண் தனது ஜனநாயகத்தைக் கோரும் வரலாற்றில், பைபிள் படிப்பு ஊடாக முரண்பட்ட அனைத்து பழைய, புதிய மதப்பிரிவுகள் கோருவதும், பைபிள் ஆணாதிக்க விளக்கத்தைக் கட்டிக்காப்பதற்கே.

தொடர்ந்தும் தீத்து 2.4 இல், “தேவ வசனம், தூஷிக்கப்படாதபடிக்குப் பாலிய ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷனிடத்திலும் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்திலும் அன்புள்ளவர்களும். (கணவனிடம் எல்லா வேளைகளிலும் அன்பு காட்ட

வேண்டும்.)¹⁵¹⁴ நீதி 31.22.25 இல், “... மெல்லிய படவையும் இரத்தம்பரமும் அவள் உடுப்பு. அவள் உடை பலமும் அலங்காரமுமாயிருக்கிறது, வருங்காலத்தைப்பற்றியும் மகிழ்கிறாள். (உங்களை அழகாகவும் சுத்தமாகவும் வைத்துக் கொள்வதுடன் மலர்ந்த முகத்துடனும் காணப்பட வேண்டும்.)”¹⁵¹⁴ நீதி 31.26 இல், “தன் வாயை ஞானம் விளங்கத் திறக்கிறாள். தயையுள்ள போதகம் அவள் நாவின் மேல் இருக்கிறது. (பேசும்பொழுது ஞானமாகத் தயைபொருந்திய வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டும்)”¹⁵¹⁴

தீத்து 2.5 இல், “தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களும், கற்புள்ளவர்களும், வீட்டில் தரித்திருக்கிறவர்களும், நல்லவர்களும், தங்கள் புருஷனுக்குக் கீழ்ப்படிவிறவர்களுமாயிருக்கும்படி, அவர்களுக்குப் படிப்பிக்கத்தக்க நற்காரியங்களைப் போதிக்கிறவர்களுமாயிருக்கும் முதிர்வயதுள்ள ஸ்திரீகளுக்குப் புத்திசொல்லு.”¹⁵ நீதி. 31.15 இல், “இருட்டோடே எழுந்து தன் வீட்டாருக்கு ஆகாரங்கொடுத்து... (கணவனுக்குப் பிடித்தமான உணவை உரிய நேரத்தில் பரிமாற வேண்டும்)”¹⁵¹⁴ எபே 4.26 நீதி. 15.1 இல், “ஒருவரோடொருவர் கோபத்துடன் படுக்கைக்குச் செல்லாதீர்”¹⁵ என்று கர்த்தரின் பெயரில் கிறிஸ்தவ மதப்பிரிவு பெண்ணைக் கோருகின்றது. கணவனின் சந்தோசத்தைப் பெண் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். ஆணின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அழகாகவும், சுத்தமாகவும், மலர்ந்த முகத்துடன் இருப்பதுடன், படுக்கைக்குப் போகும்போது கோபத்துடன் செல்லக் கூடாது எனக் கோருகின்றது. அதாவது பெண்ணின் கடமை ஆணின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதில் சார்ந்து உள்ளது என்பதைக் கோருகின்றது. அத்துடன் சுறுசுறுப்பாக வீட்டில் தரித்து, வீட்டைச் சுத்தமாகவும் ஒழுங்காகவும் பராமரித்து, கணவனுக்குப் பிடித்தமான உணவைப் பரிமாற வேண்டும் என்று பெண்ணின் கடமை - ஒழுக்கத்தை நிர்ப்பந்திக்கின்றது. ஆணுடன் பேசும்போது அடிமை போல் பேசி மகிழக் கோருகின்றது.

பெண் வீட்டை விட்டு ஆணின் கடமையைச் செய்யாது வெளியில் செல்ல முனையாது, கணவனைப் பராமரித்து உணவு தயாரித்துக் கொடுப்பதும், படுக்கையை அலங்கரிப்பதில் கவனம் கொள்ளவும் கிறிஸ்தவ மதப்பிரிவுகள் கோருகின்றன. பெண்ணின் இருப்பிடம் வீடும் அதற்கு உட்பட்ட கடமையுமே பெண்ணின் ஒழுக்கத்தின் மேன்மை என்பதை ஆணாதிக்க மதம் ஒழுக்கமாக்கிக் கண்காணிக்கின்றது. இது மேலும், இந்து மதத்தைப் போல் அவைகளையே அச்சுப்பிசகாது பெண்ணுக்கு நிபந்தனையாக்கி, அடக்கியொடுக்கி ஆள்கின்றது. அத்துடன் பெண் வெளியில் நடமாடுவது கற்பற்ற பெண்ணின் ஒழுக்கம் என்று விதிந்துரைக்கின்றது. அதனால், பெண் வீட்டில் ஆணின் கடமையைப் பூர்த்தி செய்யக் கோருகின்றது.

நீதி. 31.13,15,21,27 இல், “எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பாயிருக்க வேண்டும்”¹⁵, நீதி. 31.31 இல், “அவள் கைகளின் பலனை அவளுக்குக் கொடுங்கள், அவளுடைய செய்கைகள் வாசல்களின் அவளைப் புகக்கடவது”¹⁴ என்று கூறுவதன் மூலம் மதம் பெண்ணின் உழைப்பை ஆணுக்கான சேவையாகக் கட்டாயப்படுத்துகின்றது. அதாவது, ஆணுக்குச் சேவை செய்வதைச் சுறுசுறுப்பாகச் செய்யவும், அதற்குப் பரிகாரமாகக் கணவனின் புகழ் உரையூடாகக் கடமையாக்கப்படுகின்றது. வாழ்வின் மீதான ஜனநாயகம், பெண்ணின் கடின உழைப்பைக் கணவனுக்கான சேவையூடாகப் புகழ்ந்து மறுக்கப்படுகின்றது. முதலாளித்துவ அமைப்பு தொழிலாளியைச் சலுகைக்குள்ளும், புகழுக்குள்ளும் அடிமைப்படுத்தி ஏமாற்றிச் சுரண்டுவது போல், பெண்ணின் கடின உழைப்பைப் புகழ்ந்தும், பரிசு கொடுத்தும் கட்டிலில் அவள் உணர்ச்சியைச் சூறையாடியும், ஆணாதிக்கம் கோலோச்சுவதைப் பைபிள் கடவுளின் பெயரில் நியாயப்படுத்துகின்றது.

மத்தேயு 19.8 இல், “அதற்கு அவர்: உங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடலாமென்று உங்கள் இருதய கடினத்தின் நிமித்தம் மோசே உங்களுக்கு இடம்கொடுத்தார். ஆதிமுதலாய் அப்படியிருக்கவில்லை”¹⁴ என்று கூறியதன் மூலம் ஆணின் விவாகரத்து உரிமையை அங்கீகரித்த அதேநேரம், பெண்ணின் உரிமை மறுக்கப்படுகின்றது. முன்பு இப்படி இருந்ததில்லை என்றதன் மூலம், முன்பு ஆண் - பெண்ணின் இறுக்க மற்ற இணைவு இருந்ததைக் காட்டுகின்றது. அதாவது, இறுக்கமான குடும்ப அமைப்பு இல்லாத நிலையில் விவாகரத்தும் அர்த்தமிழந்து இருந்தது. பின்னால் பெண் தெரிவு செய்த ஒருதாரத் திருமணத்தைப் பெண்ணுக்கு மட்டுமாக ஆண் மாற்றிய போது, ஆண் பலதாரத் திருமணத்தைத் தக்கவைத்த வரலாற்றில், ஆணின் விவாகரத்தைக் கிறிஸ்தவ மதம் ஏற்றுக் கொண்டு பெண்ணுக்கு அதை மறுத்ததை இது காட்டுகின்றது.

ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண் மீதான ஆணின் போகத்தை ஊட்டுவதற்கு அதிகாரம், செல்வம் ஆகியன துணைநின்றன. அக்காலத்தில் தாவிது என்பவர் இருவருடைய மனைவிமாரை (1சா.30.5, 2சா.11.14-17,27)¹⁴ அபகரித்தார். அத்துடன் பல பெண்களை வைத்திருந்ததோடு அவர்களைச் சாகும் வரை விதவைகளாக அடைத்து (1சா.20.33)¹⁴ வைத்திருந்தான். சாலமோனுக்கோ 700 மனைவியும், 300 மறுமனையாட்டியும் (இரா 11.3)¹⁴ இருந்ததைக் கிறிஸ்தவம் நிறுவுகின்றது. இங்கு அப்பெண்களின் பாலியல் தெரிவு ஒருதார மணத்தின் புறவிளைவு என்ன என்பது எமது கேள்வியாகின்றது. அப்பெண்கள் தவிர்க்க முடியாத ஓரினச் சேர்க்கையைத் தெரிந்தெடுத்ததை நிர்ப்பந்தித்தது. இதை மேலும் தூண்ட ஒரு ஆண் பல

மனைவியுடன் ஒரே நேரத்தில் கொள்ளும் உறவு, இயல்பில் பெண்களிடையே பாலியல் உறவை இயற்கைக்குப் புறம்பாக ஊக்குவித்தது. ஆண் பலபேருடன் செய்யும் பாலியல் கூத்தும் பெண்ணின் உணர்ச்சி விலங்கிட்ட இந்த இடத்தில்தான், லெஸ்பியன் (ஓரினச் சேர்க்கை) அந்தப் பெண்ணின் தீர்வாகியது. ஆனால் இது ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை மறுப்பதாக இன்று உள்ளது. ஏன்?

முதலாளித்துவ அமைப்பில் தொழிலாளர் மீதான காட்டுமிரண்டித் தன்மான சுரண்டலால் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தன்னியல்பாகச் சிலர் சேர்ந்து உருவாக்கிய கம்யூன்கள் வர்க்கப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியில் எப்படி வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு எதிராக அராஜகவாதக் கோட்பாடாக மாறியதோ, அதே போல்தான் இதுவும். இன்று பாலியல் ரீதியாக உடலைச் சந்தைப்படுத்தும் கேவலத்தை மறுப்போர், இதற்கு மாறாக, நிர்வாணமாக வாழ்தல் போன்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்து, ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்து போராடாத செயற்தள எல்லைக்குள் ஆணாதிக்கத்தைத் தக்க வைக்கின்றனரோ, அதேபோல் ஓரினச்சேர்க்கை கோட்பாடுகள் ஆணாதிக்கத்தைப் பாதுகாக்கின்றன.

ஆணுக்குப் பெண் அடிமைப்படுத்தல், மனைவியல்லாத அடிமைப் பெண்களை அக்காலத்தில் பாலியலுக்குப் பயன்படுத்தியதைப் பைபிள் அங்கீகரிக்கின்றது. ஆதி 16.3 இல், ஆபிரகாமுக்கு ஒரு எகிப்திய பெண் இருந்ததையும் அவள் பெயர் ஆகார் என்பதையும் காட்டுகின்றது. பெண்ணைப் பணத்தின் மூலம் அடிமையாக வாங்குதல் அல்லது யுத்தக் கைதிகள் என்ற எல்லைக்குள் பெண் அடிமைப்படுத்தப்பட்டதைக் காட்டுகின்றது. அடிமைப் பெண் மீதான பாலியல் ஆதிக்கம் கொண்டு இருப்பது ஆணாதிக்க எதார்த்தமாகியது. பெண்ணின் நிலை என்பதும் அவள் மீது, பாலியல் அதிகாரமும் சுரண்டல் அதிகாரமும் ஆகும். ஒரு மனைவிக் கே இது பொருந்தும்போது அடிமைப் பெண்ணுக்குக் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட கொடுமையாக இருக்கின்றது.

மனிதனின் தோற்றத்தை இந்துமத ரிக் வேதம் 10.86.23 இல், “மனிதஉருவில் மாற்றப்பட்ட இந்த விலா எலும்பாகிய பரசுவை முதல் மனிதனாகிய மனுவின் மகளாகவும், அவள் மூலமாகப் பிள்ளைகளைத் (இருபது பிள்ளைகள்) தோற்றுவித்தான்”¹⁶ என்கிறது இந்து மதம். இங்கு தந்தைக்கும் மகளுக்குமான, உறவும், பின் சகோதர - சகோதரிக்கான உறவும் கூட ஏற்கப்பட்டதை மறுக்கவில்லை. இன்றைய ஒழுக்கத்தை விட அன்று கற்பனை புனைவான ரிக்வேதத்தில் நடைமுறையை ஒட்டி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதைக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் இதில் இருந்து சாதி எப்படித் தோன்றியது என்பது அதன் முரண்பாடாகும்.

இதோடு ஒத்த கிறிஸ்தவ விளக்கத்தைப் பார்ப்போம். பைபிளில் ஆதியாகமம் 2.21.22 இல், “கடவுளாகிய யெகோவா, மனுஷனுக்கு அயர்ந்த நித்திரையுண்டாகும்படி செய்யவே அவன் நித்திரையாகிப் போனான். அவர் அவன் விலா எலும்புகளிலொன்றையெடுத்து அந்த இடத்தைச் சதையினால் முடிவிட்டார். கடவுளாகிய யெகோவா, மனுஷனிலிருந்தெடுத்த விலா எலும்பை மனுஷியாக அமைத்து உருவாக்கி...”¹⁶ என்று குறிப்பிட்டதன் மூலம் இந்து, கிறிஸ்தவப் பெண்பிறப்பு பற்றிய ஒற்றுமையைக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் ஆணின் அங்கமாகப் பெண் மாற்றப்பட்டு ஆணின் விலாவுக்குட்பட்டு அடிமையாக்கப்பட்டாள். இதில் அடுத்த உண்மை ஒன்றும் அம்பலமாகின்றது. இந்த ஒத்த பார்வை ஊடாக ஆரியர்கள் வந்தேறு குடிகள் என்பது நிறுவப்படுகின்றது. ஆரியர்கள் ஐரோப்பிய தேசத்தில் இருந்து வந்தேறு குடிகளாக இருந்ததும், கிறிஸ்தவத்துக்கு முன்பே பெண்ணுடன் தொடர்பு படுத்தி விலாஎலும்பு பற்றிய புனைவுகள் இருந்ததை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெண்ணின் பிறப்பை ஒத்த தன்மையில் மதப்பண்பாடாக்க முடிந்ததை நிறுவுகின்றது.

மனிதனது தோற்றம் பற்றிய புனைவுகள் அவர்கள் வாழ்ந்த சமூகக் கண்ணோட்டத்தின் போக்கில், நீண்ட பிளவின் பின்பும், ஒரே மரபைப் பின்பற்றி வேறுபட்டதை மேலும் இது காட்டுகின்றது. பெண்ணைப் பற்றிய புனைவும், அடிமை ஒழுக்கமும் ஒரே வரலாற்றுப் பின்னணியில் இருந்து கிறிஸ்தவ, இந்து மதங்கள் தொடங்கியதைக் காட்டுகின்றது. இதேநேரம் கிறிஸ்தவ மதம் மனிதத் தோற்றத்தை ஆதியாகமம் 2.7 இல், “கடவுளாகிய யெகோவா, மனிதனைத் தரையினின்றெடுத்த மண்ணினால் உருவாக்கி, சுவாசத்தை அவன் நாசியிலே ஊதினார். அப்படியே மனுஷன் உயிருள்ள ஆத்துமாவானான்.”¹⁶ இப்படியே மனித உருவாக்கத்தை மதங்கள் விதிவிலக்கின்றி கற்பனையாக இட்டுக்காட்டின. பரிணாமக் கொள்கை நிறுவப்படுவதற்கு முன் மனிதத் தோற்றம் அறிவியலுக்குப் புதிராகவே இருந்தது. மதத்தின் விளக்கத்தை மீறுவது அபத்தமாக இருந்தது. மீறியபோது மரணதண்டனை பரிசாகக் கிடைத்தது.

அத்துடன் கிறிஸ்தவம் பெண் பற்றிக் கூறுவதைப் பார்ப்போம். ஆதியாகமம் 3.15 இல், “உனக்கும் ஸ்திரீக்கும், உன் விந்துக்கும் அவன் விந்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன். அவர் உன் தலையை நசுக்குவார். நீ அவர் குதிங்காலை நசுக்குவாய்.”¹⁶ எசாயா 54.1.5, கலாத்தியர் 4.26 இல், “... அவனுடைய விந்து அவனை ஆதரிப்பவர்களே என்பதும் தெளிவாய் இருக்கிறது. அந்த ஸ்திரீ கடவுளுடைய ஈடற்ற ஆட்சிக்கு மனைவியைப் போன்ற பற்றையும் கீழ்ப்படிதலையும் தவறாமல் காத்து வருகிற கடவுளாகிய..”¹⁶ என்று குறிப்பிட்ட பகுதிகள் பெண்ணின் கீழ்நிலைப்

பாத்திரத்தைக் கடவுளின் பக்தன் போல், கணவன் மீது பெண் இருக்கக் கோருகின்றது. அதிகாரப் படிநிலைப்படி கடவுளுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஆண், ஆணுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பெண் என்ற போக்கில் கிறிஸ்தவ மதம் ஒழுக்கத்தை நிலை நிறுத்தியது. அத்துடன் ஆணுக்குப் பெண்ணை எதிரிடையாகக் காட்டுவதும், ஆணின் விந்தை எதிர்த்தன்மையில் விளக்குவதும் ஆண் பெண்ணின் ஒருமித்த, சமமான வாழ்க்கையைப் பிளவினூடாக மறுக்கின்றது. ஆண் பெண்ணின் தலையைக் கீழ் நசுக்க, பெண் காலைக் கட்டிப்பிடித்து வாழ வேண்டுகின்றது. பெண் ஆணின் காலில் நசுக்கியிருக்க, ஆண் பெண்ணின் தலையை நசுக்க, பகையையும் முரண்பாட்டையும் பாலியல் விந்து (விந்து தற்போது பைபிளின் மறுவாசிப்பூடாகச் சேர்க்கப்பட்ட பதம். இது கண்டுபிடித்தே 150 வருடம்தான் ஆகின்றது.) வேறுபாட்டின் மூலம் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆதி-3.16, 2 நாளா 13.21, 1இரா 1.1.3-15, சாமு 20.3 இல், ஆண்கள் பெண்களை ஆதிக்கம் செய்யப் பிறந்தவர்கள். பெண்கள் ஆணுக்கு அடிமை என்ற விளக்கத்தைப் பைபிள் தருகின்றது. ஆணாதிக்கம் பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தில் அதிகாரத்தை நிறுவியதை இது காட்டுகின்றது. இது அன்று பைபிளில் இருந்து இன்றுவரையும் இதுவே போக்காக உள்ளது.

“நீ உன் கணவனோடேயன்றி வேறு ஆடவனோடு படுத்து தீட்டுப்பட்டிருந்தாயின் இந்தச் சாபமெல்லாம் என்மேல் வரும். சபையிலுள்ள அனைவரும் கண்டு அஞ்சும்படி ஆண்டவர் உன்னை எல்லோருடைய சாபங்களுக்கும் உள்ளாகச் செய்வாராக. அவர் உன் கால்கள் அழுகிப்போகவும், உன் வயிறு வீங்கி வெடித்துப் போகவும் செய்வாராக. சபிக்கப்பட்ட தண்ணீர் உன்வயிற்றில் விழவே உன் கருப்பை வீங்கவும், உன் தொடைகள் அழுகவும் கடவன”(இலக்கம் -165)¹⁷ பைபிள் பக்கம் 145-இல், 20, 21-ஆம் வரிகள் இப்படி கூறுகின்றது. தனிச் சொத்துரிமை பாலியல் உறவை இப்படித்தான் ஒழுங்கமைத்தது. பெண்கள் மீது கடுமையான ஒழுக்கக் கோவையை விதிந்துரைத்தது. அன்று கிறிஸ்தவ மதம் இதற்காகப் பெண்களைச் சிலுவையில் அறைந்து, நெருப்பில் இட்டது.

ஆனால் கிறிஸ்தவ மதம் உருவாகி, வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில், இன்று பெண்கள் இதை மீறியபோது, எந்தச் சாபமும் பெண்களைச் சபித்து அழித்துவிடவில்லை. வக்கிரம் பிடித்த கிறிஸ்தவம் அன்று மக்களைக் கவர்ந்து கொள்ள, பாடகர்களைத் தமது சொந்தப் பாலியல் வக்கிரத்தில் இருந்து உருவாக்கியது. ஆண் பாடகர்களை நலமடித்ததன் மூலம் சிறந்த பாடகராக மாற்றி, கிறிஸ்தவச் சிந்தனைகளை உலகமயமாக்கி, உலகைத் தமது பொருளாதாரச் சூறையாடலுக்குள்ளாக்கினர். மனித அறநெறிகளை

எல்லாம் கைவிட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒழுக்கம், ஆணாதிக்க மலட்டுத் தனத்தில் கோலோச்சியது. பெண்களின் இயற்கை உணர்வுகளை நலமடித்து, அதில் சபிக்கப்பட்ட பெண்கள், ஆண்களின் வரலாறு ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்துக்கு எதிரானவை.

இந்தப் பைபிள் சாதிக் கட்டமைப்பைத் தனது சமூகத்துக்குள் கொண்டு திருமணத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது. இதை நாம் எஸ் 10, நெ.13.23-31, சக 14.21, யோ 4.9-8.48 இல், காணமுடியும். புறச்சாதிப் பெண்களைத் திருமணம் செய்வது கர்த்தருக்கு விரோதமானது என்றும், புறச்சாதி மனைவிமாரை விவாகரத்து செய்வதே கர்த்தரின் அருள் பெற உதவும் நற்காரியம் என்றும் விதிந்துரைக்கின்றது. இந்தியப் பார்ப்பனிய இந்து மதத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற சாதி வடிவத்திலான பெண்ணுக்கான திருமணத்தடை, கிறிஸ்தவச் சமூகத்தில் சாதிக்குப் பின்னால் சாதியாக வளர்ச்சி பெறவில்லை. எல்லாநாடுகளிலும் இருந்த உழைப்பு பிரிவினையையும், மக்கள் கூட்டங்களிடையே நிலவிய பிளவுடான திருமணத் தடையையும், கிறிஸ்தவப் பைபிள் பின்பற்றி, பெண்களின் பாலியல் தெரிவை மட்டுப்படுத்தியதைக் காட்டுகின்றது.

அன்று ஆண்கள் பெண்களுடன் கதைப்பதே இழிவானதென்று ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தால் கருதப்பட்டது. அரு 4.27 இல், இயேசு “ஒரு பெண்ணோடு பேசுவதைக் கண்டு அவருடைய சீடர்கள் வியப்படைந்தனர்”¹⁴ என்கின்ற கூற்றில் பெண்ணுடன் பேசுவது ஆண்களால் தவிர்க்கப்பட்டது. அது கேவலமாக, சமூகக் குற்றமாக இருந்தது என்பதையும் வேறு காட்டுகின்றது. ஆண் பெண்ணின் பிளவு எந்தளவுக்கு வேருன்றி இருந்தது என்பதையும் இது காட்டுகின்றது. இது இன்றளவில் கூட பல வேறுபட்ட மட்டத்தில் நீடிக்கின்றது. பாலியல் பற்றி அறிந்து கொள்ளல் பால்வேறுபாட்டில் சாத்தியமில்லை. அதன் மொழி கூட பிளவுபட்டு, ஆணாதிக்க எல்லைக்குள் மட்டும் சாத்தியமாகின்றபோது, அதன் அதிர்வுக்குள் அவர்களுக்கிடையான உறவுகளாகப் பரிணாமிக்கும் சந்தர்ப்பத்தைப் பிளவு தீவிரமாக்கியது. இயேசு போன்றோர் புதிய உபதேசத்தை வழங்கும்போது, பெண்ணுக்குச் சலுகை கொடுப்பது அவசியமாகின்றது. இது இன்றும் புரட்சிகளின் போது பெண்ணின் பங்குபற்றுகலை உறுதி செய்ய வழங்கும் சலுகைக்குள், பெண்ணின் உரிமை பற்றியும், விடுதலை பற்றியும் உறுதி வழங்கப்படுகின்றது. சமணத்துக்கு எதிரான இந்து மதப் போராட்டத்திலும் பெண்கள் நாயன்மாராக உயர்த்தப்பட்டனர். இப்படியே பெண்கள் யாழ் கிருகவேலிக்கு வெளியில் வந்து புலிகளுக்காக ஆயுதமேந்துகின்றனர். இப்படி உலகு எங்கும் பல வரலாறுகள் நீண்டு கிடக்கின்றது.

கணவனை இழக்கும் விதவைத்தனத்தைப் பெண்ணின் இழிவாகவே கிறிஸ்தவம் கருதியது. ரூத் 1.20-21..., இசை 54.4, 1.23,10.2, சங் 24.6,யோபு 22.9,24.3 இல், எபிபோ மரபுப்படி கணவனை இழந்தவள் இழிவாக்கப்பட்டாள். இஸ்ரேலியர் தமது விதவைப் பெண்களை இழிவாக நடத்தியதுடன், கணவனின் பாவத்தில் கலந்தவளாகக் கருதப்பட்டாள். பெண்கள் மீதான ஒருதார மணத்தை, அதன் எல்லையில் இறுகிய வடிவில் கட்டமைக்க ஆண் அற்ற அனைத்து வாழ்விலும் பெண்ணின் சுதந்திரம் மறுப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. பெண்ணின் சுதந்திரம் ஆணுக்கு உட்பட்டதே. ஆண் பெண்ணின் சுதந்திரத்தை எந்த எல்லைக்குள் கையாள்வது என்பதைக் கடந்தகாலச் சமய ஒழுக்கங்கள் தீர்மானித்துச் சமூகமயமாக்கின. ஆண் அற்ற வாழ்வு பெண்ணுக்குச் சாத்தியமற்றதாக மாறியது. விதவை ஆணின் கட்டுப்பாட்டுக்குள், அதன் எல்லைக்குள் வாழ்வது நிபந்தனையானது. இந்து தர்மம் விதவையை உடன்கட்டையின் மூலம் எரித்தது. கிறிஸ்தவத் தர்மம் பெண்ணின் பாலியலைக் கட்டுப்படுத்தியது. பெண் மீறும் போது சிலுவையில் அறைந்து, நெருப்பிட்டு உயிருடன் கொளுத்தியது.

ஆதி 38.14-19-இல், விதவையின் உடுப்பைக் கட்டுப்படுத்தியது. விதவைக்குரிய உடையை உடுக்கக் கோரியது. அத்துடன் அப்பெண், பணம் படைத்த அதிகார வர்க்கத்தால், பல துன்பத்தைச் (பாலியல் ரீதியாகவும்) சந்தித்திருப்பதையும் அறியமுடிகின்றது. பெண்ணின் சாதாரண உடுப்பு பெண்ணின் பாலியல் மீதானதாக அடையாளப்படுத்தி, ஆணாதிக்கம் விதவையின் பாலியலைக் கட்டுப்படுத்த உடுப்பில் தரம் தாழ்த்தியது. இதையே இந்து தர்மமும் செய்தது. இன்று ஏகாதிபத்தியப் பெண்ணை உடையூடாக அழகுபடுத்தும்போதும் பாலியலை மையமாக வைத்தே நுகர்வுச் சந்தையை விரிவாக்குகின்றது. பெண்கள் தன்னை அழகுபடுத்தும் போதும் இந்தப் பண்பாட்டு எல்லைக்குள்தான் தனது சுதந்திரத்தைப் பற்றிய பிரமையுடன், விபச்சார எல்லைக்குள் தகவமைக்கின்றனர்.

பைபிளின் உள்ளடக்கத்தில் எவை எல்லாம் ஜனநாயக விரோதமானவை என்று இன்றைய சமூகம் கருதுமோ அவை எல்லாம் நீக்கப்பட்டு அல்லது அவை மறுவாசிப்பின் பின் மறைக்கப்பட்டே, புதிய வகையில்தான் விளக்கம் மட்டும் இன்றி பைபிளின் உள்ளடக்கமே எமக்குக் கிடைக்கின்றது. இதற்கு அப்பால் பழைய பைபிள், ஆய்வுகள், தமிழில் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இருப்பதை மட்டும் கொண்டு இந்த ஆணாதிக்கத்தைப் பார்க்க முடிகின்றது. இதுவே இப்படி இருக்கும் போது முழுமையில் அதன் ஆணாதிக்கத்தையும், அதன் கொடுமையையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். உலகைச் சூறையாடிய வெள்ளை ஆதிக்க

இனத்தவர்களின் மதமாகக் கிறிஸ்தவம் இருந்தால், கிறிஸ்தவ மதத் தலைமை வழிகாட்டால் ஊடாகவே ஆக்கிரமிப்புகள் நடந்தால், இதன் கொடூரங்கள் எல்லையில்லாத ஆதிக்கவாதமாக இருந்தது. இது தனது ஒழுக்கத்தை உலக ஒழுக்கமாக்க வன்முறையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தனது அதிகார நுகத்தடியில் ஆட்டம் போட்டது. இது ஆணாதிக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண்களைச் சிலுவையில் தீ வைத்துக் கொளுத்தியது.

பைபிளில் எசாயா 47.1,2,3,5,6,..... இல், “பாபிலோன் குமாரத்தியாகிய கன்னிகையே, நீ இறங்கி மண்ணிலே உட்காரு; கல்தேயரின் குமாரத்தியே தரையிலே உட்காரு; உனக்குச் சிங்காசனமில்லை; நீ செருக்குக்காரியும் சுகச்செல்வியும் என்று இனி அழைக்கப்படுவதில்லை. எந்திரத்தை எடுத்து மாவரை; உன் முக்காட்டை நீக்கிவிடு; வெறுங்காலும் அம்மணத் தொடையுமாய் ஆறுகளைக் கடந்து போ; உன் நிர்வாணம் வெளிப்படும்; உன் இலச்சை காணப்படும்; நான் ஒருவனையும் பாராமல் நீதியைச் சரிகட்டுவேன். கல்தேயரின் குமாரத்தியே! நீ அந்தகாரத்துக்குள் பிரவேசித்து மௌனமாய் உட்காரு; இனி நீ இராஜ்ஜியங்களின் நாயகியென்று அழைக்கப்படுவதில்லை. நான் என் ஜனத்தின்மேல் கடும் கோபமடைந்து, என் சுதந்திரத்தைப் பரிசுத்தக் குலைச்சலாக்கி, அவர்களை உன் கையில் ஒப்புக் கொடுத்தேன் நீ அவர்கள் மேல் இரக்கம் வையாமல் முதிர்வயதுள்ளவர்களின்மேல் உன் நுகத்தை மகா பாரமாக்கி, என்றைக்கும் நாயகியாய் இருப்பேன் என்று சொல்லி, இந்தக் காரியங்களை இதுவரைக்கும் உன் மனதிலே வையாமலும், அதன் முடிவை நினையாமலும் போனாய். இப்பொழுது சுகச்செல்வியே, விசாரமில்லாமல் வாழ்கிறவளே! நான்தான், என்னைத்தவிர ஒருவருமில்லை நான் விதவையாவதில்லை, நான் சந்தான சேதத்தை அறிவதில்லையென்று உன் இருதயத்திலே சொல்கிறவளே, நான் சொல்லுகிறதைக் கேள். சந்தான சேதமும் விதவையிருப்பும் ஆகிய இவ்விரண்டும் உனக்குச் சடுதியாக ஒரே நாளில் வரும். உன் திரளான சூனியங்களின் நிமித்தமும், உன் வெகுவான ஸ்தம்பன வித்தைகளின் நிமித்தமும் அவைகள் பூரணமாய் உன்மேல் வரும். உன் துன்மார்க்கத்தில் நீ திட நம்பிக்கையாயிருந்து, என்னைப் பார்க்கிறவர் ஒருவரும் இல்லையென்றாய். உன் ஞானமும் உன் அறிவுமே உன்னைக் கெடுத்தது....”

இவ்வாறு வக்கிரமாகப் பெண்ணைத் திட்டிச் சாபம் இட்டு, தொடரும் இயேசுவின் ஆணாதிக்கம், பெண் என்பதற்காகப் பெண்ணை அதிகாரத்தில் இருந்து இறக்கி, அவளை வீட்டில் இருந்து வேலை செய்யக் கோருவது இன்றுவரை கோலோச்சுகின்றது. அத்துடன் அவளை நிர்வாணமாகவும், விபச்சாரியாகவும் அலையக் கோரி இறைவனின் ஆணாதிக்கம் சாபமிடுகிறது.

ஆண் விதவையாவதில்லை என்ற அகங்காரத்தின் ஊடாக, பெண் விதவைத் தனத்தைப் பெண்ணின் இழிவாக்கிக், கொச்சைப்படுத்தி நிரந்தரமாக்குகிறது இயேசு பக்தி மார்க்கம். அதிகாரம், ஆணவம், ஆணாதிக்கத் திமிர், பெண் பற்றிய இழிவுக் கண்ணோட்டம் ஆகியவற்றை இதன் மூலம் இயேசு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இயேசுவும், அவரின் பைபிளும் பெண்ணை மிகக் கேவலமாகப் பயன்படுத்தியது மட்டுமின்றி, பெண்ணைக் கற்பழிக்கவும், கடத்தி பங்கிட்டுக் கொள்ளவும் பின் நிற்கவில்லை. இதை எப்படி கர்த்தரும் பைபிளும் செய்கின்றன என்பதைப் பார்ப்போம். எண் 31.32-40 இல், “படைவீரர் கொள்ளையிட்ட பொருளில், ஆறு இலட்சத்து எழுபத்தையாயிரம் (6,75,000) ஆடுகள். எழுபத்தீராயிரம் (72,000) மாடுகள், அறுபத்தோராயிரம் (61,000) கழுதைகளும் மீதியாயிருந்தன. புருஷ யோகத்தை அறியாத ஸ்திரீகளில் முப்பத்தீராயிரம் (32,000) பேர் இருந்தார்கள். யுத்தஞ்செய்யப் போனவர்களுக்குக் கிடைத்த பாதிப்பங்கின் தொகையாவது: ஆடுகள் மூன்று இலட்சத்து முப்பத்துதேராயிரத்து ஐந்நூறு (3,37,500). இந்த ஆடுகளிலே கர்த்தருக்குப் பகுதியாக வந்தது எழுபத்தைந்து.....”¹⁴ II சாமு 12.11 இல், “கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், இதோ, நான் உன் வீட்டிலே பொல்லாப்பை உன்மேல் எழுப்பப்பண்ணி, உன் கண்கள் பார்க்க, உன் ஸ்திரீகளை எடுத்து, உனக்கு அடுத்தவனுக்குக் கொடுப்பேன், அவன் இந்தச் சூரியனுடைய வெளிச்சத்திலே உன் ஸ்திரீகளோடே சயனிப்பான்”¹⁴ என்று இயேசு பிரகடனம் செய்கின்றார்.

இந்த வசனங்களின் பின் பல இன்று மறைக்கப்பட்டு, வெட்டித் திருத்தப்பட்ட நிலையிலும், இதுவே ஆணாதிக்க இயேசுவின் ஆணாதிக்க வன்முறையைக் காட்டுகின்றது.

இன்று இவைகளை விமர்சிப்பதற்குப் பதில் மறுவாசிப்பு ஊடாக நியாயப்படுத்தும் ஏகாதிபத்தியத் தத்துவவியல்களை மீறியும் இது அம்பலப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்திவிடமுடியாது. இன்று பல மறுவாசிப்புகள் எல்லாம் பைபிளைப் பெண்ணியலாகக் காட்டுமாறும், ஆணாதிக்கத்தை முடிமறைக்குமாறும் பிரச்சாரத்தைக் கட்டமைக்கின்றனர். இயேசுவும், பைபிளும் யுத்தத்தில் மக்களிடமிருந்து பொருட்களை முழுமையாகக் கொள்ளை அடித்ததுடன், கன்னிப் பெண்களைக் கடத்தி வந்தனர். பெண்கள் ஆணின் சொந்தச் சொத்துவடிவில் இருந்ததாலும், கருதியதாலும், பொருட்களைப் போல் பெண்களைக் கொள்ளையடித்தனர். பின் அவைகளைப் பங்கிட்டதுடன் கர்த்தருக்குரிய பங்கும் வழங்கப்பட்டது. பெண்களைப் பிரித்துப் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். இந்தப் பெண்கள் மீது கிறிஸ்தவ

மதமும், இயேசுவும் அவர் சீடர்களும், செய்தி சொல்வோரும், அதைப் பாதுகாப்போரும் கற்பழிப்பை விதிவிலக்கின்றி நடத்தினர். இதைப் பைபிள் ஆணாதிக்க ஒழுக்க முறையூடாக நியாயப்படுத்துகின்றது. பெண்கள் யுத்தக் கைதிகளாகப் பிடிக்கப்பட்டதும், கற்பழிக்கப்பட்டதும் கிறிஸ்தவ அறநெறியாக இயேசு ஏற்றுக் கடைப்பிடித்துடன், தானும் அதில் பங்கு பெற்று அனுபவித்தார். கிறிஸ்தவமும் இந்தக் கொள்கைகளை, ஆணாதிக்கத் திமிர் ஊடாகவே, வன்முறையூடாகவே தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டது.

இதன் சட்ட ஒழுங்கு ஆணாதிக்கத் திமிரில் எழுந்தது. ஒருவன் குற்றம் சாட்டப்பட்டால் அவன் மனைவி, பெண் குழந்தைகளைக் கைப்பற்றி கற்பழிக்க கர்த்தர் முன்நின்று ஏவுவதுடன் அதைக் கண்காணிக்கவும் பின்நிற்கவில்லை. இந்தவகையில் கைப்பற்றிய அப்பாவிப் பெண்கள் மீதான கற்பழிப்பைச் சூரிய வெளிச்சத்தில், பட்டப்பகலில், இயேசு முன்நிலையில் பலர் பார்க்க நடத்தினர். இது கிறிஸ்தவத்துக்கு மட்டுமல்ல. திருஞானசம்பந்தர் சமணப் பெண்களைக் கற்பழிக்கக் கோரி இறைவனின் பெயரில் தேவாரம் பாடினார். “பெண்ணகத்து எழில் அரசாக்கியப் பேய் அமன் தென்னற கற்பழிக்கத் திருவுள்ளமே”¹⁸ என்று கோரி, சமணப் பெண்களை இந்து சமயப் போராட்டத்தில் தலைமை தாங்கிக் கற்பழித்தார். இது முஸ்லிம் மதத்திலும் நபிகளின் அனுமதியுடன் நடந்துள்ளதைத் திருக்குர்ஆன் நியாயப் படுத்தியுள்ளது.

மதங்கள் பெண்ணை இழிவாகக் கருதி, அவர்களை ஆண் கைப்பற்றி அனுபவிக்க, கற்பழிக்க பின்நின்றதில்லை. இதை அதன் தத்துவார்த்த நூல்கள் அங்கீகரித்ததுடன், இதன் மேய்ப்பாளர்கள், கடவுளின் அவதாரத்தின் பின் வாழ்ந்தவர்கள் அனுபவித்து சுகம் கண்ட ஆணாதிக்கவாதிகளே. இவர்கள் எப்போதும் பெண்ணைப் பெண்ணாக மதித்ததில்லை. தமது ஆணாதிக்கப் பாலியல் வெறிக்குப் பெண்ணைப் பலியாக்கியவர்கள். இவர்கள் போதித்த தத்துவங்களின் பின்னால் பெண்களின் இரத்தக் கண்ணீரைச் சுவைத்தவர்கள். இதை நாம் எதிர்த்து அம்பலப்படுத்தி அதன் அனைத்து செயல்தள வடிவங்களையும் களத்தில் தகர்க்காத வரை அது ஆணாதிக்கச் சகாப்தமாகவே நீடிக்கும்.

ஆணாதிக்க முஸ்லிம் மதமும் பெண்ணும்

ஆணாதிக்கத்தின் இன்னுமொரு வடிவமே முஸ்லிம் மதமாகும். வரலாற்று ஓட்டத்தில் கிறிஸ்தவத்துக்குப்பின் முஸ்லிம் மதம் உருவான போது, அக்காலத்துக்கே உரிய கிறிஸ்தவத்தை விட முற்போக்கான பாத்திரத்தை முஸ்லிம் மதம் ஆற்றியது. இது இருந்த சமூகத்தின் சில மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் மீதான மாற்றத்துடன் சமுதாயத்தில் சில முன்னேறிய சீர்திருத்தத்தை முன்நள்ளியது. இது அக்காலத்துக்கே உரிய பல தீர்வுகளைச் சீர்திருத்தத்தினூடாக முன்வைத்தது. இந்த வகையில் பெண்கள் மீது மதத்தை நிலைநிறுத்தும் வடிவில் சில சீர்திருத்தத்தையும் முன்வைத்தது. கிறிஸ்தவம் தோன்றிய போது உந்தப்பட்ட சமூக ஆற்றலைப் பின்னால் அவை இறுகிய இயங்கியல் அற்ற இறுக்கமான ஒழுக்கமான மாறிய போது, வளர்ச்சி இறுகி ஜடமானது.

இதுபோல் முஸ்லிம் மதமும் சமூகத்தை அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்தியபின் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு எது நடந்ததோ அதுவே இதற்கும் விதியாகியது. இன்று கிறிஸ்தவ மதம் பொருளாதார மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியில் சிதைந்த போதும், மதத்துக்கு வெளியில் சமூகப் பாய்ச்சலைக் கண்டது. முஸ்லிம் மதம் பலம் பெற்ற நாட்டின் பொருளாதாரம், ஏகாதிபத்திய அமைப்பால் பாதுகாக்கப்படுவதால் தகர்ந்துவிடவில்லை. இதனால், அதைப் பாதுகாக்கும் ஆணாதிக்க மதப் பிற்போக்குகளால் பெண்ணின் இழிநிலை மிக ஆழமானதாகத் துன்பகரமானதாக மாறியது.

இதை நாம் திருக்குர்ஆன் மூலம் ஆராய்வோம். அத். 2:222-223 இல், “அது ஒரு தூய்மையற்ற நிலை. ஆகவே, மாதவிடாய்க் காலத்தில் பெண்களை விட்டு விலகியிருங்கள்.தூய்மையடைந்துவிட்டால் அல்லாஹ் உங்களை ஏவிய முறைப்படி அவர்களிடம் செல்லுங்கள்.... உங்கள் மனைவியர் உங்களுக்குரிய விளை நிலங்களாவர். எனவே, நீங்கள் விரும்பும் முறையில் உங்களுக்குரிய விளைநிலங்களுக்குச் செல்லுங்கள். மேலும் உங்களுடைய வருங்காலத்துக்காக முன் கூட்டியே ஏதாவது செய்து கொள்வதில் அக்கறை காட்டுங்கள்.”¹⁹ பெண்ணின் மாதவிடாய் தூய்மையற்றது என்பது அறிவியல் ரீதியில் அன்று விதிந்துரைக்கப் படவில்லை. ஏனெனின், அக்காலத்தில் மாதவிடாய் இரத்தம் வெளியேறும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே கருதப்பட்டதுடன், மாதவிடாய்க்கான காரணம்

அண்மைய கண்டுபிடிப்பாகும். இந்து மதம் மாதவிடாயைத் தாய்மையற்றதாகக் கருதி, பெண்களை விலக்கியது போலவே, இஸ்லாம் மதமும் விலக்கியது. மகுதிக்கு ஆண்கள் செல்வது போல் பெண்கள் ஒட்டு மொத்தமாகவே செல்லமுடியாத இரண்டாம் பிரஜையாக வாழ்வதும், இந்து மதத்தில் பார்ப்பணப் பெண்களே கோயில் உட்பகுதிக்குச் செல்ல முடியாத நிலையையும் இங்கு கவனத்தில் எடுப்பின், பெண்ணின் உரிமையில் மதங்கள் தமது பிற்போக்கைக் காட்டுவதைக் காணமுடியும். கிறிஸ்தவம், பெண்கள் பூசாகராக முடியாத ஆணாதிக்கம் போன்று எல்லா மதங்களும் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தி வைத்துள்ளது. இதில் இருந்தே மாதவிடாய் போன்றவை பெண்ணின் இழிவாக்கப்பட்டு, அசுத்தமானதாகப் புனைந்து அதை ஆணுக்குப் போதிப்பதும், பெண்ணை ஒதுக்குவதும் அரங்கேறுகின்றது.

பெண்ணை விளை நிலத்துக்கு ஒப்பிடும் திருக்குர்ஆன் பெண்ணைப் பிள்ளை பெற்றுப்போடும் இயந்திரமாகவே கருதுகின்றது. சமுதாயத்தில் பூமியைத் தாயாகக் கருதி மதித்தபோது, பெண்ணின் தாய்மை அதையொட்டி மதிப்புக்குள்ளானது. இதன் பின்னால் பெண்ணை ஆணின் உரிமையாக்கி, சொத்தாக்கிய போது, குர்ஆன் பெண்ணின் உரிமையை மறுக்கின்றது. பெண் மீதான உரிமையை, ஆணுக்கு விலக்கப்பட்ட நிலைமைகள் தவிர்ந்து, மற்றைய நிலைமைகளில் விரும்பியவாறு செயல்பட இஸ்லாம் கோருகின்றது. இங்கு பெண்ணின் உரிமை முற்றுமுழுதாகப் புறக்கணிக்கப் படுகின்றது. அத்துடன் வருங்கால ஆணின் வாரிசுகளை உருவாக்க இந்தப் பூமி பயன்படுகின்றது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி பெண், பாலியல் நுகர்வுக்கான ஊடகமாகவும், பிள்ளைபெறும் இயந்திரமாகவும் குர்ஆன் நிலைநிறுத்துகின்றது. காலத்தால் இன்று நாம் வெகு பின்தள்ளப்பட்ட நிலையில், குர்ஆன் கூற்றுகள், பெண் மீதான ஆணாதிக்கத்தை அதன் இறுகிய வடிவில் திணிக்கின்றது.

அத். 2-226-237 இல், விவாகரத்து மற்றும் சொத்துரிமை, பெண்ணின் நிலை தொடர்பாக வரையறுத்துள்ளதைப் பார்ப்போம். “விவாகரத்து செய்யத் தீர்மானித்த ஆண் குறித்த தவணையில் விடுவிக்க வேண்டும். விடுவிக்காது துன்புறுத்தின் குற்றமாகும். இந்த விலகளுக்குப் பின், பெண் விரும்பின் வேறு ஒரு ஆணை மணப்பதைத் (மணந்து கொள்வதைத்) தடுத்தல் குற்றமாகும். பெண்ணின் விருப்பு மதிக்கப்பட கோருகின்றது. இந்த நிலையில் பால்சூடிக்கும் குழந்தை இருப்பின் கணவனின் விருப்பப்படி குழந்தைக்கு இரண்டு வருடம் பால் கொடுக்க வேண்டும். அதேநேரம் குழந்தைக்கான செலவும், தாய்க்கான செலவையும் தந்தை கொடுப்பதுடன், குழந்தையின் வாரிசுரிமை தந்தைக்குச் சேரும். இதில் இருந்து விலகின் பரஸ்பர விருப்புடன் விலகமுடியும். கணவன் இறந்தால் நாலுமாதம் பத்து நாட்கள் காத்திருந்த பின், மறுதிருமணத்தைச் செய்யமுடியும். பெண் கர்ப்பினியாக இருந்தால் குழந்தை பிறக்கும் வரை காத்திருந்து திருமணம் செய்யமுடியும்.

இத்திருமணம் பகிரங்கமாகச் செய்யவேண்டும். இக்காலத்துக்கு முன் அலங்கரிப்பது தடைசெய்யப்பட்டது. விவாகரத்து செய்யும் ஆண் பெண்ணின் வாழ்வுக்கு அடிப்படையாக ஏதாவது கொடுக்கவேண்டும். திருமணத்துக்கு முன், கொடுக்கத் தீர்மானித்த பின், அப்பெண்ணுடன் உடலுறவு கொள்ளாது விவாகரத்து செய்யின் அவன் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டதில் அரைவாசியைக் கொடுக்க வேண்டும். கணவன் இறந்தால், அப்பெண் அவ்வீட்டில் வாழும் உரிமையை ஒருவருடம் அனுமதித்தது.”¹⁹

முஸ்லிம் மதம் இருந்து வந்த சமூகத்தின் மீது, தனது ஒழுக்கச் சட்டக் கோவையைக் குர்ஆன் மூலம் ஏற்படுத்தியபோது, பெண்கள் அனுபவித்த சில சுதந்திரங்கள் மீது சகிப்பு தன்மை காட்ட வேண்டியிருந்தது. முகமதுநபிகள் தனது வாழ்க்கையை விதவையுடன் தொடங்கிய போதும், விவாகரத்து மீது தனது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தே வந்தார். ஆனால் சமூகத்தில் ஜனநாயக எல்லையை அவரால் மீறமுடியவில்லை. ஆண்கள் ‘தலாக்’ கூறிப் பெண்ணைக் கைவிட்டு செல்லுவது அதிகரித்தபோது, விவாகரத்துக்கு எதிராகவே அவர் பல சந்தர்ப்பத்தில் கருத்துரைத்துள்ளார். அதுபோல் ஒரு பெண் தான் விவாகரத்து செய்ய உள்ளதாக நபிகள் இடம் கூறியபோது, அவர் இதை எதிர்க்கின்றார். அப்போது அப்பெண் இது கட்டளையா? அல்லது ஆலோசனையா? என்று கேட்க, நபிகள் ஆலோசனை என்று கூறிப் பின்வாங்குகின்றார். அதேநேரம் அப்பெண் நபிகளின் கூற்றை அலட்சியப்படுத்தி விவாகரத்து செய்கின்றார். இத்தகவலை அஸ்கர் அலி எஞ்ஜினியர் எழுதிய “முஸ்லிம் பெண்களும் அவர்களுடைய உரிமைகளும்” என்ற நூலில் காணமுடிகின்றது.

ஆகவே, அரபு சமூகத்தில் பெண்கூட விவாகரத்துரிமையை மிகச் சுதந்திரமாக அக்காலத்தில் கொண்டு இருந்தாள். ஆண்கள் எவ்வளவு இலகுவாக விவாகரத்தைப் பெற்றனரோ அதே அளவுக்குப் பெண் பெற்றிருந்தாள். தனிச்சொத்துரிமையின் வளர்ச்சி பெற்ற வழியில் ஆணின் விவாகரத்து பெண்ணைப் பொருளியல் ரீதியில் படுமோசமான வாழ்க்கைக்கு இட்டுச்சென்றது. அதே நேரம் சொத்துரிமையை வைத்திருந்தோர், விவாகரத்தை இலகுவாக எடுத்தனர். தனிச்சொத்துரிமை ஆதிக்கம் பெற்று வளர்ந்த போக்கில், பெண்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில், நபிகள் பெண்ணுக்கான சொத்துப் பாதுகாப்பை வைப்பதன் மூலம், பெண்ணின் பொருளாதாரச் சீரழிவைத் தடுக்க பெண்ணின் பங்கு தெளிவாக்கப்படுகின்றது. இது மற்றைய மதங்களில் இருந்து வேறுபட்ட ஒரு முற்போக்கான வடிவமாகும். விவாகரத்துக்குள்ளாகும் பெண் மறு திருமணம் செய்யும் உரிமையைக் கொண்டிருந்தாள். இதுவும் மற்ற மதங்களில் இருந்து ஒரு முற்போக்கான பாத்திரமாகும். இது நபிகளின் கண்டுபிடிப்போ, அல்லது புதிய புரட்சியோ அல்ல. நபிகள் இருந்த உரிமையைத் தனது போதனைகளில் அங்கீகரித்து ஒழுங்குபடுத்தினார். அவ்வளவே. ஆனால்

பின்னால் மாறிவந்த தனிச்சொத்துரிமையின் ஆதிக்கம் பெண்ணின் சொத்துரிமையை முற்றாக ஆணாதிக்க ஜனநாயகத்தில் பிடுங்கியபோது குர்ஆன் அதற்கு இசைவாக இது இன்று மறுவாசிப்பு செய்து, நியாயப்படுத்தியது. பெண்ணின் உரிமைகள் நபிகளின் ஒழுக்கப் பண்பாட்டில், கடவுளுக்கான மதிப்புடன் தனிச்சொத்துரிமையால் விபச்சாரம் செய்யப்பட்டபோது, கடவுள் சொத்துரிமையின் வாரிசாகினார்.

பெண்ணின் விவாகரத்து, மறுமணம், குழந்தையின் எதிர்காலம், பெண்ணின் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு போன்றன தனிச்சொத்துரிமை வளர்ச்சியில் பெண்ணுக்கு எதிராக மாறிச் சென்ற நிலையில், பெண்ணின் சீரழிவைப் பாதுகாக்க நபிகள் இதைச் சீர்திருத்திய ஒழுக்கம்தான் பெண்பற்றிய குர்ஆனின் விளக்கமாகும். இந்த ஒழுக்கக் கோவையை நபிகள் ஏற்படுத்திய அதேநேரம், தனிச்சொத்துரிமை ஆதிக்கத்தால் பெண் இழந்து, ஆண் பெற்று வந்த ஆதிக்கத்தையும், அதையொட்டிய நபிகளின் ஆணாதிக்க ஒழுக்கமாகியதை, தொடர்ந்து நாம் பார்ப்போம்.

அத் 4.3,4.7,11,12, இல், “அநாதை(பெண்)களுடன் நீதமாக நடக்க இயலாது என்று நீங்கள் அஞ்சினால் உங்களுக்கு விருப்பமான பெண்களை இரண்டிரண்டாக, மும்முன்றாக, நான்கு நான்காக மணமுடித்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் நீதமாக நடத்திட முடியாது என்று நீங்கள் அஞ்சுவீர்களாயின், ஒரு பெண்ணை மட்டும் மணமுடித்துக் கொள்ளுங்கள்; அல்லது உங்கள் கரங்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்ட பெண்களையே மணவியாக்கிக் கொள்ளுங்கள். அத்துடன் நீங்கள் அப்பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் அன்பளிப்பை முற்றாகக் கொடுத்துவிடும்படி கோருகின்றார். அப்பெண்ணின் அனுமதி இருந்தால் மட்டும் ஆண் அப்பெண்ணின் சொத்தில் அனுபவிக்கமுடியும். இறந்தவரின் சொத்தில் ஆண், பெண்ணுக்குச் சமப்பங்கு வழங்கக் கோருகின்றது. குழந்தைக்கான விடயத்தில் பெண்ணின் சொத்தைப் போல், ஆண் இருமடங்கு செலவு செய்யக் கோருகின்றது. அதேநேரம் ஒருவரின் சொத்தில் பங்கு பெறுவது தொடர்பாக அவரைச் சுற்றித் தெளிவாகப் பங்கு பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.”¹⁹ நபிகள் பெண்வழி சமூகத்தில் இருந்து ஆண்வழிச் சமூகம் வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் பெண்ணின் துயரத்தில் இருந்து ஆண்வழிச் சமூகத்தில் செய்த சீர்திருத்தமே இவை.

பெண்ணின் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு மீது அதிக கவனம் செலுத்தியே இஸ்லாம் மதத்தை நிறுவ முடிந்தது. நபிகள் தன்வாழ்க்கை முழுக்க நடத்திய பல படையெடுப்புகளில் ஆண்களின் இழப்பு பெண்களை அநாதையாக்கியது. அதே நேரம் கொல்லப்பட்ட எதிரியின் மனைவிகள், குழந்தைகள் அநாதையாதல், மற்றும் சிறைபிடிக்கப்பட்ட பெண்கள், மற்றும் யுத்தத்தால் பெண்கள் ஆண்களைப் பெற முடியாத சீரழிவுகள்

எதிர்கொள்ளப்பட்டது. இதனால், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் ஆண், பெண் மீதான யுத்த வன்முறை, மற்றும் அநாதைகள் மீதான பாலியல் அத்துமீறல்களைக் கட்டுப்படுத்த, ஆணுக்குப் பல மனைவிமுறையை ஒழுக்கமாக்கினார். இங்கு பெண்களின் உரிமை பற்றி அக்கறை காட்டப்படவில்லை.

இந்த ஆண்களின் சலுகை, பல மனைவிமாரை வைத்திருக்கும் உரிமை, பெண் விவாகரத்து எடுப்பதை அச்சுறுத்தியது. விவாகரத்துரிமையைப் பெண்ணிடம் இருந்து இந்த ஆணாதிக்கம் மறைமுகமாகப் பறித்தெடுத்தபோது, அது ஆணுக்குச் சலுகையாக மாறியது. சமூகத்தில் அதிகரித்த பெண்ணின் எண்ணிக்கை, பலதாரமணத்தை ஆணுக்கு வழங்கியது. ஆணின் விவாகரத்துரிமை பெண்ணை மேலும் அடிமையாக்கி, பெண் மீதான ஆணின் விவாகரத்து பெண்களைப் பாலியல் ரீதியில் அனுபவித்த பின் விவாகரத்தும், புதிய பெண்ணைப் பலதார மணத்துக்குள் இணைத்துக் கொள்வதும் என்ற நபிகளின் இந்தச் சீர்திருத்தம் ஆணாதிக்க வழியில் மேலும் சீரழிந்து வளர்ச்சி பெற்றது. இது பெண்ணின் சொத்துரிமைப் பாதுகாப்பைக் கேலி செய்தது. பெண்ணைப் பாதுகாக்க வழங்கிய சொத்துரிமை ஆணின் பலதார மணத்தில் சொத்து இழப்புக்கு வழிகாட்டியது.

பெண் குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறுவது அச்சத்தை ஏற்படுத்தும் சீரழிவுக்கு இட்டுச் சென்றது. ஆண்களின் கரங்களில் சிக்கிய பெண்ணைத் திருமணம் செய்ய நபிகள் ஆலோசனை வழங்குகின்றார். அந்தளவுக்கு யுத்தக் கைதிகளாகப் பெண்கள் சிக்கியதும், பாலியல் ரீதியில் அனுபவித்ததையும் நபிகளால் தடுக்க முடியவில்லை. யுத்தத்தை நடத்தியவர் முன்னால் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டு, சிதைக்கப்பட்டபோது, திருமணம் மூலம் அதைத் தணிக்க முயன்றாரே ஒழிய தடுக்கவே (ஏனெனின் யுத்தத்தில் பெண்ணை அடைவது யுத்த உற்சாகத்தின் வடிவமாக இருந்து வருகின்றது) முடியவில்லை. அதை அங்கீகரித்தபடியே அதைத் திருமணத்தில் சாந்தப்படுத்த முனைந்தார்.

இங்கு பெண்களின் பக்கத்தில் இருந்து நபிகள் இதை அணுகவில்லை. மாறாக, ஆணாதிக்கத்தின் பக்கத்தில் இருந்தே அணுகிய நபிகள், குர்ஆன் மூலம் பெண்களுக்குச் சில பாதுகாப்பை வழங்க முனைந்தார். ஆனால், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு முன்னால் நபிகளின் கோட்பாடுகள் தூக்கியெறியப்பட்டன. அவரின் தொடர்ச்சியான யுத்தம் சமூகத்தைச் சிதைக்க, ஆண் பெண்ணுக்குப் பரிசு கொடுத்துத் திருமணம் செய்தது படிப்படியாக அவசியமற்றதாகி, எதிர் நிலைக்குக் கவிழ்ந்தது. தனிச் சொத்தின் வாரிசரிமை ஆணுக்கு மாற, அதைப் பெறும் வளர்ச்சியில் ஆண் சொத்தைப் பெண்ணிடம் எதிர்பார்ப்பது அவசியமாகியது.

சமூகத்தில் இருந்து உருவான நபிகள் தனது ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில், பெண்ணை ஆணின் விளைநிலமாகக் கருதியதும், ஆணின் உரிமையை மீள உறுதி செய்ததுடன், இன்றைய நிலைக்கு ஏற்ப ஆணாதிக்கத்தை முஸ்லிம் மதம் குர்ஆன் ஊடாக நிறுவமுடிந்தது. இதை மேலும் பார்ப்போம்.

பாகிஸ்தான் சிறையில் உள்ள 70 சதவீதமான பெண் கைதிகளைப் பொலிசார் பாலியலில் பல்வேறு வன்முறைக்கு உள்ளாக்குகின்றனர். 90 சதவீதமான பெண்களுக்குத் தாம் எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் எனத் தெரியாது. 50 முதல் 80 சதவீதமான பெண்கள் “ஹ்தாக்” கீழ் அடைக்கப்பட்டு உள்ளனர். இச்சட்டம் பெண்ணைச் சந்தேகத்துக்குரிய காரணம் மட்டுமே குற்றவாளியாக்குகின்றது. அதேநேரம், ஆண்களுக்கு இச்சட்டப்படி நான்கு சாட்சிகள் மூலமே குற்றவாளி என நிறுவ முடியும்.²⁰ ஆனால் ஹ்தாக் சட்டம், பெண்ணுக்கு எதிரானதாக, மேலும் ஆணாதிக்கமாகத் திரிபடைந்ததையே மேலுள்ளது காட்டுகின்றது. இதன் அடிப்படையான ஆணாதிக்க விளக்கத்தைப் பார்ப்போம்.

அத்.4.15,16,21,22, இல், “உங்களுடைய பெண்களில் எவர் மானக்கேடான செயல் புரிந்துவிடுகின்றார்களோ, அவர்களின் குற்றத்தை நிறுவ நான்கு சாட்சியைக் கொண்டுவாருங்கள். அவர்கள் சாட்சியளித்து விட்டால் அப்பெண்களுக்கு மரணம்வரை, அல்லது அல்லாஹ் அவர்களுக்கு ஏதேனுமொரு தீர்ப்பை வழங்கும்வரை அவர்களை வீடுகளில் தடுத்து வைப்புகள். விதவைப் பெண்களின் வாரிசுதாரராக இருந்து அப் பெண்ணின் சொத்தை அபகரிக்காது இருக்க கோருகின்றது.”¹⁹

இந்த ஷரீஆ சட்டமே பெண்ணை இழிவுபடுத்துகின்றது. குர்ஆன் தன்னகத்தே என்னதான் மறுவாசிப்புக்குப் பின்னால் ஜனநாயக வேடம் போட்டாலும், இஸ்லாமியச் சட்டங்கள் என்று வருகின்றபோது, கொடுமாத் தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றது. உதாரணமாகப் பாகிஸ்தான் ஷரீஆ சட்டத்தைத் தொடர்ந்து பெண்களின் துன்பம் எண்ணில் அடங்காதவாறு அதிகரித்தது. ஆணாதிக்க நிலப்பிரபுத்துவ இஸ்லாமிய ஷரீஆ சட்டங்கள் பெண் மீது தனது கொடுமான அடக்குமுறையைக் கையாள்வதை “நாங்கள் ஆண்களுக்காகப் படைக்கப்பட்ட மாணிக்கங்கள்”(188)²¹ என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை தெளிவாக்குகின்றது.

பாகிஸ்தானில் மூன்று மணிநேரத்துக்கு ஒரு கற்பழிப்பு நடப்பதாகவும், 65 சதவீதமான கற்பழிப்பு இளம் வயதினருக்கு நிகழ்வதுடன், நான்கில் ஒன்று கும்பல் பாலியல் கற்பழிப்பாகவும் இருக்கின்றது. நீதிமன்றத்துக்கு வரும் வழக்கில் இஸ்லாமிய ஷரீஆ சட்டம் ஆணாதிக்கம் சார்ந்து பெண்ணைத் துன்புறுத்துகின்றது. பெண் மிகக் கேவலமாகச் சிதைக்கப் படுவதுடன், பெண் குற்றத்தை நிறுவாவிட்டால் அவளுக்குக் கசையடியும்,

சிறைத் தண்டனையும் பரிசளிக்கப்படுகின்றது. கற்பழிப்புக்கு மேலாகப் பெண் அதற்காகத் தண்டனையும் ஷரீஆ சட்டம் வழங்குகின்றது. இதுதான் நபிகள் பெண்களுக்குக் கொடுத்த ஆணாதிக்கக் கொடையாகும்.

பெண்ணின் மீதான சந்தேகம் மற்றும் ஆணாதிக்க ஒழுக்கம் பற்றிய மதிப்பீட்டை மீறும் பெண்களைத் தண்டிக்கும் உரிமையை நபிகள் அங்கீகரிக்கின்றார். அப்பெண்களை வீட்டில் சிறைவைக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கியதன் மூலம் பெண்ணின் நியாயம் மறுக்கப்பட்டு ஆணின் அதிகாரம் மதத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அத்துடன் இன்று முஸ்லிம் பெண்கள் வீட்டில் பூட்டிவைக்க இதுவே அடிப்படையாகி, முழுப் பெண்களையும் பாலியல் கட்டுப்பாட்டுக் கண்காணிப்புக்குள்ளாக்கிக் குற்றவாளியாக்கத் துணையானது. இது எல்லையற்ற வகையில் ஆணாதிக்க விளக்கம் கொடுக்கவும், சாட்சி என்பது ஆணாதிக்கச் சமூகச் சாட்சியாக, அதுவே ஒழுக்க எல்லையாகியது. இதனால் வீட்டில் தொடர்ச்சியான சிறைக்குள் எல்லாப் பெண்களும் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

அத்.4.22,23 இல், “தந்தையார் திருமணம் செய்த பெண்ணை மகன் திருமணம் செய்யாது இருக்கக் கோருகின்றது. அத்துடன் இது முன்பு நடந்து விட்டது. ஆனால், இது மானக்கேடானதும், வெறுக்கத் தக்கதும், கீழ்த்தரமானதுமான நடத்தையாகும். திருமணம் செய்ய விலக்கப்பட்ட பெண்கள் தொடர்பாகத் தாய், புதல்விகள், சகோதரிகள், தந்தையின் சகோதரர்கள், சகோதரின் புதல்விகள், பாலூட்டிய மற்றைய தாய்மார், பால்குடி சகோதரிகள், மனைவியாரின் தாய்மார், மனைவியின் முன்னாள் கணவனுக்குப் பிறந்த பெண், உங்கள் மடியில் வளர்ந்த பிள்ளைகள் உடன் திருமணம், பாலியல் உடலுறவு தவிர்க்கக் கோரப்பட்டது. திருமணம் செய்தும் மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளவில்லை எனின் அவர்களின் முதல் திருமணத்தில் குழந்தையுடன் உடலுறவு கொள்ளமுடியும். மகன் வழி மனைவியுடனும் மற்றும் மகள் வழி பிள்ளைகளுடன் உடலுறவு தடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் இரு சகோதரிகளை மணப்பது தடை செய்யப்பட்டது. ஆனால் இவை முன்பு நடந்து விட்டது.”¹⁹

நபிகளின் தனிச்சொத்துரிமை ஆணாதிக்கச் சமூக ஒழுக்கத்தை மதத்தினூடாக உறுதிப்படுத்தி நிறுவ முற்பட்டபோது, பழைய ஆண் - பெண் உறவில் கட்டுப்பாடு அவசியமாகின்றது. இந்த வகையில் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியைத் தடுப்பது மட்டுமின்றி, பின்னால் உருவான குலத்துக்குக் குலம் நடந்த திருமணத்தின் எச்சச் சொச்சங்களையும் தடுப்பது அவசியமாகின்றது. இந்த வகையில் இரு சகோதரிகளைத் திருமணம் செய்யத் தடை வருகின்றது. அத்துடன் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சிக் காலத்தில் நிலவிய அனைத்து வகை உறவுகளின் எச்சச் சொச்சங்களையும் தடை செய்யப்படுகின்றது. “இது முன்னால் நடந்து விட்டது” என்றதன் ஊடாக இதன் வரலாற்று ஆதாரத்தைக் குர்ஆன் ஏற்றுக் கொண்டு

தனியுடைமை ஒருதாரமணத்தைப் பெண்களுக்கும், பலதாரமணத்தை ஆணுக்கும் ஒழுக்கமாகியபோது பழையதையும், அதன் எச்சச் சொச்சத்தையும் மறுப்பது கேவலமானதாகக் காட்டி மறுப்பது அவசியமாகின்றது. அது எல்லா ஆணாதிக்க ஒருதாரமணத்தைப் போல் கட்டமைக்கப்பட்டது.

வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி எவ்வளவுக்குச் சுதந்திரமாக இருந்ததோ, அந்தளவுக்கும் சமூக இயங்கியல் வளர்ச்சியை மட்டுப்படுத்தி, மிருகத்தின் எல்லையில் நீடித்ததோ, அந்தளவுக்குப் பின்தங்கிய பாலியல் உறவாக நீடித்தது. அதில் இருந்து ஏற்படுத்தப்பட்ட தடை சமூகத்தை வளர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கிய அதேநேரம், இது தனிச் சொத்துரிமையுடாக இயங்கியல் வளர்ச்சிகண்ட ஆணாதிக்கத்தின் விளைவால், பெண்ணின் சுதந்திரத்தை மட்டுப்படுத்த அடிப்படையாகியது. இது பெண்ணை, ஆணின் தனிச்சொத்துரிமை சார்ந்து பின்னிழுப்பட்டு வாழ வைத்ததன் மூலம் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி இயங்கியலுக்கு முரணாக முடமாக்கப்பட்டது.

திருமண விலக்கு என்பது ஆதிக்கத்தாலும் அதிகாரத்தாலும் எல்லைப்படுத்தப்பட்டது. இதை ஆராய்வோம். அத் 4.24,25 இல், “மேலும் பிறருக்கு மனைவியராக இருக்கின்றவர்களும் (உங்களுக்கு விலக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் யுத்தத்தில்) உங்கள் கைவசம் வந்து விட்ட பெண்கள் விதிவிலக்கானவர்கள். இது இறைச் சட்டமாகும். இவர்களைத் தவிர பணத்தின் வாயிலாகப் பெண்ணை அடைவது உரிமையாகும். ஆனால் இது நிபந்தனைக்கு உட்பட்டது. அதாவது திருமணத்தின் எல்லைவரை கொண்டுவந்து விடவேண்டும். இதற்கு முன் உடலுறவு அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த எல்லையில் உடலுறவு அனுமதிக்கப்படுகின்றது.”¹⁹

யுத்தம் பெண்களின் மீதான புதிய ஆணாதிக்க அடக்குமுறையாக, விதிவிலக்கு பெண்ணுக்குக் கற்பழிப்பாக இருந்துள்ளது. யுத்தத்தில் வெல்பவனின் சொத்தாகப் பெண்கள் பாலியல் ரீதியில் துன்புறுத்தப்பட்டனர். பெண் மீதான கற்பழிப்பை இறைச் சட்டத்தின் ஊடாக ஜனநாயகப்படுத்தினர். இதன் மூலம் அநீதிகள் இறைச் சட்டத்தினூடாகச் சமூக அங்கீகாரமாகியது. நபிகள் வாழ்ந்த காலத்தில் நடத்திய யுத்தங்களின் உற்சாகமான ஆணாதிக்க வெற்றிக்கு இவை நிறையவே பங்காற்றியுள்ளது. இதனால் தான் யுத்தத்தில் கைப்பற்றிய பெண்ணின் மீதான ஆணின் உரிமை குர்ஆன் சுட்டிக்காட்டியவாறு கற்பழிப்புகளின் மீது பாதுகாத்து நிற்கின்றது. அப்பெண்கள் அடிமையாக, பாலியல் நுகர்வுப் பண்டமாக ஆண்களின் காலடியில் இல்லாமின் பெயரில் வீழ்த்தப்பட்டனர். யுத்தப் பெண் கைதிகளின் மீதான பாலியல் அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்கள், தமது அதிகாரத்தால் சகமனிதனின் மனைவியைக் கைப்பற்றுவது அதிகரித்ததைத் தொடர்ந்து, இது விலக்கப்பட்டுத் தடைசெய்யப்பட்டது.

இந்தத் தடையிலும் பணம் மூலம் பெண்ணை அடைவது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதாவது யுத்தத்தில் குரையாடிப் பணக்காரரான அதிகாரவர்க்கம் பணத்தைக் கொண்டு சக மனிதனின் மனைவியை அடைவது நிபந்தனையுடன் அங்கீகரித்ததன் மூலம், ஆணாதிக்க யுத்தம் வெற்றிகரமாகத் தொடர முடிந்தது. இதன் மூலம் சொத்துடைய ஆணாதிக்க வர்க்க நலன்களை நபிகள் இறைச் சட்டமாக்கினார். இது பெண் மீதான ஆணாதிக்க அதிகாரத்தை மேலும் மூலதனத்துக்கு உட்படுத்துகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து கவனிப்போம்.

அத் 4.34,35 இல், “ஆண்கள் பெண்களை நிர்வகிப்போர் ஆவர். இதற்குக் காரணம் அல்லாஹ் அவர்களில் சிலருக்குச் சிலரைவிட உயர்வை அளித்திருக்கிறான் என்பதும், ஆண்கள் தங்களுடைய செல்வத்திலிருந்து செலவு செய்கிறார்கள் என்பதுமாகும். எனவே, ஒழுக்கமான பெண்கள் கீழ்படிந்தே நடப்பார்கள். மேலும் ஆண்கள் இல்லாதபோது (அப்பெண்கள்) அல்லாவின் பாதுகாப்பிலும், கண்காணிப்பிலும் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களின் உரிமைகளைப் பேணுவார்கள். மேலும் எந்தப் பெண்கள் குறித்து அவர்கள் (தம் கணவர்கள்) மாறு செய்வார்கள் என்று நீங்கள் அஞ்சுகின்றீர்களோ அந்தப் பெண்களுக்கு, நல்லறிவு புகட்டுங்கள்; படுக்கைகளிலிருந்தும் அவர்களை ஒதுக்கி வைங்கள்; மேலும் அவர்களை அடியுங்கள்.”¹⁹ பெண்களை ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கக் கோரும் குர்ஆன் பெண்ணின் கீழ்ப்படிவுக்கான காரணம் ஆணின் செல்வத்தில் வாழ்பவன் என்பதை விளக்குகின்றது. இந்தச் செல்வத்தை அல்லாஹ் கொடுத்தார் என்ற மூலம் ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமையை இறைச் சட்டமாக்கினார்.

இதன் மீதான போராட்டமின்றி பெண் விடுதலை சாத்தியமில்லை. பெண் இழந்துபோன சொத்துரிமையை மீளப் பெறும் சமூகமயமாக்கல் போராட்டத்தினூடாகவே, பெண்ணின் விடுதலை நிபந்தனையாகின்றது. தனிச் சொத்துரிமையே பெண் அடிமைப்பட்டதற்குக் காரணம் என்பதை, நபிகள் புரிந்து, அதனால் பெண்களை அதற்குட்பட்டு வாழக் கோரிய அளவுக்கு இன்று பெண்ணிலைவாதிகள் தனிச்சொத்துரிமைக்கான காரணத்தைக் காண மறுக்கின்றனர். நபிகள் அனுபவரீதியாக யுத்தத்தில் கொள்ளையடித்த செல்வச் செழிப்பில் பெண் மேலும் மேலும் அடிமையாகச் சிதைந்து சென்றதற்கான காரணத்தை ஒரு தத்துவவாதிக் குரிய அனுபவத்துடன் சரியாகவே புரிந்து கொண்டு விளக்கினார். இதனால் பெண்களின் உரிமைகள் சிலவற்றை நிபந்தனைக்குட்படுத்தி பாதுகாக்க முற்பட்டார். ஆனால், ஆணாதிக்கச் சொத்துரிமை, யுத்தச் செழிப்பால் வேகமாக வளர்ந்த போது, பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தை அங்கீகரிப்பது மட்டுமே நபிகளின் அதிகாரத்தை உறுதி செய்யும் சமூக எல்லையாகயிருந்தது.

இந்த அனுபவத்தை எதார்த்தவாதியாகத் தொகுத்துக் கொண்ட நபிகள், பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தைச் சொத்துரிமைக்குப் பின்னால் சரியாகவே கண்டார். இதனடிப்படையில் விளக்கியதுடன் சொத்துரிமையை இறைவனின் சட்டமாகக் காட்டியதன் மூலம், ஆணாதிக்கத்தைச் சட்டமாக்கினார். இந்தளவுக்கு நபிகள் புரிந்தளவுக்கு மார்க்சியத்துக்கு எதிரான திருத்தக் கோட்பாட்டாளர்கள், பெண்ணியவாதிகள் புரிந்து கொள்ள, சொந்த வர்க்க நலன்களுடன் பார்க்க மறுக்கின்றனர். அதாவது, மார்க்சியத்துக்கு எதிரான பெண்ணியவாதிகள் தனிச் சொத்துரிமையின் ஆதிக்க, ஆணாதிக்கப் போக்கைக் காண மறுத்து, அது பற்றிய மௌனத்துடன் பெண்ணுக்கு அதற்குட்பட்ட தீர்வை நபிகள் வழியில் மீளவும் வைக்கின்றனர்.

பெண்ணின் சொத்துரிமை இன்மையே பெண்ணின் அடிமைத் தனத்துக்குக் காரணம், என்பதைக் குர்ஆன் ஏற்றுக்கொண்டே அடிமைத் தனத்தை நியாயப்படுத்துகின்றது. அடுத்து பெண்ணின் மீதான ஆணின் சந்தேகம் அப்பெண்ணைக் கண்காணிக்க முடியும். புத்தியும், பாஹுவிலிருந்து விலகியும், அடிக்கவும் அல்லாஹ் அனுமதிக்கின்றார். பெண் மீதான எல்லா மனிதச் சமூகமும் அடிமைப்படுத்தி எதைச் செய்கின்றதோ, அதையே நபிகளின் ஆணாதிக்கக் கட்டளைப்படி, பின்னால் குர்ஆனும் அடிக்க அனுமதிக்கின்றது. பெண்ணின் உரிமை, அவளின் ஜனநாயகம், அவளின் தெரிவு எல்லாம் இஸ்லாம் மறுத்த பெண்ணை அடிக்க அனுமதித்ததன் மூலம் உண்மையில் இஸ்லாம் பெண்களுக்கு எதிராக உள்ள ஒருமதம்தான். இதைப் போற்றி வணங்குவதும் பாதுகாப்பதும் சொந்த விலங்கைப் பாதுகாக்கவும், ஆணிடம் அடி வாங்கிச் சிறுமைப்படவும் தான். இன்று ஆப்கானிஸ்தான், பாகிஸ்தான், அல்ஜீரியா... என்று எங்கும் இஸ்லாமியப் புரட்சியைக் கோருபவர்களும் சரி, தனி நாட்டைக் கோருபவர்களும் சரி பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தைக் குர்ஆனின் வழியில் அடக்கி ஒடுக்கத்தான் என்பதை அவர்களின் அதிகாரத்தில் சிக்கிய பெண்களின் நிலை காட்டுகின்றது.

அத் 24,23,24,25,26,31,33 இல், “கற்புடைய, கள்ளங்கபடமற்ற, இறை நம்பிக்கை கொண்ட பெண்கள் மீது எவர் அவதூறு கூறுகின்றார்களோ அவர்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சபிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஒழுக்கங் கெட்ட பெண்கள், ஒழுக்கங்கெட்ட ஆண்களுக்கும், ஒழுக்கங்கெட்ட ஆண்கள், ஒழுக்கங்கெட்ட பெண்களுக்கும் உரியவர்களாவர். தூய்மையான பெண்கள் தூய்மையான ஆண்களுக்கும், தூய்மையான ஆண்கள் தூய்மையான பெண்களுக்கும் உரியவர்களாவர். இறைநம்பிக்கை கொண்ட பெண்களிடம் கூறும்: அவர்கள் தங்களுடைய பார்வைகளைப் பேணிக் கொள்ளட்டும். தங்களுடைய வெட்கத் தலங்களைப் பாதுகாக்கட்டும். தங்களுடைய அழகை வெளியில் காட்டாதிருக்கட்டும். அதிலிருந்து தாமக வெளியே தெரிகின்றவற்றைத் தவிர! மேலும், தங்களுடைய மாட்புகள்

மீது தங்கள் முந்தானையைப் போட்டுக் கொள்ளட்டும்... ஒழுக்கக்கேடான பெண் முன் கண்ணியமான முஸ்லிம் பெண் தன் அலங்காரத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடாது. ஏனெனின், தவறான வேட்கைக்கு அப்பெண் துணியலாம் என்பதால், அவள் முன் அலங்காரம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.தாங்கள் மறைத்து வைத்திருக்கும் தங்களின் அழகை மக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தங்களுடைய கால்களைப் பூமியில் அடித்துக் கொண்டு நடக்க வேண்டும். மேலும், உலக வாழ்க்கையில் இலாபங்களைத் தேடிக்கொள்வதற்காக உங்கள் அடிமைப் பெண்களை விபச்சாரத்திற்காகப் பலவந்தப்படுத்தாதீர்கள்.”⁹¹ இறை வழிபாடு கொண்ட கற்பு பெண்ணின் அணிகலன் ஆகின்றது. அவள் மீது குற்றம் சாட்ட முடியாது. இதற்கு இறைவன் சாட்சியாகிப் பாதுகாப்பார் என்றதன் மூலம் பெண்ணிடம் ஆணாதிக்கக் கற்பைப் பேணக் கோருகின்றது. குர்ஆன். ஆனால், இது ஆணுக்குக் கண்டும் காணாது விடப்படுகின்றது.

இதில் இருந்தே கற்பு இழந்த, ஒழுக்கம் கெட்ட பெண், கற்பு அற்ற ஆணையே திருமணம் செய்ய வேண்டும். அதாவது ஒழுக்கம் ஆணாதிக்க எல்லையால் சமூகத்தை இரண்டாக்கி, ஒழுக்கமுள்ளவன் (இங்கு ஒழுக்கம் சொத்துரிமை அதிகாரத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.) தனது சொந்த பலத்தால் சமுதாயத்தை ஒழுங்குபடுத்த அதிகாரத்தைக் கையாளும் போது எழுந்ததே குர்ஆன் ஆகும். இங்கு மனித உணர்வுகளை ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தின் முன் புறக்கணித்து அடக்குமுறைகளைப் பரிசளிக்கின்றது. பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உட்ப்பு, அழகு வெளிப்படுத்துவதில் வேறுபட்ட வகையில் ஆணாதிக்க ஒழுக்கம் முன்வைக்கப்படுகின்றது. பெண்ணின் அழகை மறைக்கக் கோரியும், அவளின் முகத்தை மூடிக்கட்டிய பின் அவளை வீட்டில் பூட்டி வைக்கும் குர்ஆனில் ஆணாதிக்க விளக்கம் ஆதாரமாகவுள்ளது.

முஸ்லிம் சமூகத்துக்கு மட்டுமேயான ஆணாதிக்க அடக்குமுறையின் வடிவமாக நீடிக்கும் முகத்தை மறைக்கும் .பர்தா என்ற ஆணாதிக்க வடிவம், மற்றைய சமூகத்தில் வேறுபட்ட எல்லைக்குள்ள்தான் உள்ளது. இன்று இதையே ஆப்கானிஸ்தான் முதல் தீவிர இஸ்லாமிய மதவாதிகளின் அதிகாரம் ஏற்பட்ட பிரதேசங்களில், பெண் முகத்தை மூடியபடி வீட்டுக்குள் அடைத்து வரும் ஆணாதிக்க அதிகார வடிவங்கள், பெண்ணின் இயல்பான வாழ்க்கையைக் கூட நசுக்கி ஒடுக்குகின்றது. தீவிரத் தேசியவாதம் கொண்ட எல்லா வலது பிரிவுகளும் ஆணாதிக்க எல்லையில் இருந்தே இவைகளைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றது. இதையொத்த ஆணாதிக்க ஒடுக்குமுறைகள் பல்வேறு சமுதாயங்களில் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, கென்யா நாட்டில் பெண் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் அப்பெண் குழந்தையின் பெண்ணுறுப்பில் உள்ள உணர்ச்சிப் பகுதியை வெட்டி எறியப்பட்டுப் பின் பெண்ணுறுப்பைத் தைத்து விடுவார்கள். அப்பெண் திருமணம் ஆன பின்பே

அத்தையலை அறுத்து, ஆணாதிக்கக் கற்பை உறுதி செய்கின்றனர். இதற்கும் எம்நாட்டில் இருக்கும் பல்வேறு ஆணாதிக்க ஒழுக்கக்கோவைக்கும் அதிக வேறுபாடில்லை.

ஆண்களின் காமப் பார்வையில் இருந்து பெண்களைப் பாதுகாக்கும் கவசமாக .பர்தா உள்ளது என்ற வாதமும், .பர்தாவை அணியாமல் விடுவது பெண்ணின் உரிமை என்ற நேர் எதிர் பார்வைகளும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இரண்டுமே சமுதாய ரீதியில் ஆணாதிக்கக் கூறுகளைக் கொண்டவை. அதாவது ஆணாதிக்கத்தின் காமப் பார்வையில் இருந்து பாதுகாக்கும் கவசம் .பர்தா என்ற கூற்றின் பின், ஆணாதிக்கம் தன்னையும், தனது ஆணாதிக்க வக்கிரத்தையும் நியாயப்படுத்துகின்றது. ஆணாதிக்கக் காமத்தனத்தைப் பாதுகாக்கவும், அதைக் கண்டிக்கவும் மறுத்து மத ஒழுக்கத்தை ஆணாதிக்க வழியில் கோருகின்றது. மறுபுறம் .பர்தா அணியாமல் விடுவது பெண்ணின் உரிமை என்பதன் மூலம், அதைத் தூக்கி வீசும்போது ஆணாதிக்கக் காமக் கண்ணுக்குத் தீனி போடப் படுகின்றது.

இன்று ஏகாதிபத்தியம் பெண்ணை நிர்வாணமாக்கி, சினிமா முதல் கடற்கரை வரை நிறுத்திய எதார்த்த வழியில் .பர்தா துறப்பு, ஆணின் காமப் பசிக்குத் துணைபோகின்றது. அதாவது மார்பு தெரிய மேற்கில் பெண் திரிவது போல், முகம் தெரிய முஸ்லிம் நாடுகளில் பெண் திரிவது பெண்ணின் உரிமையாக இருப்பதில்லை. மாறாக, எப்போதும் ஆணாதிக்கத்தின் கோரிக்கையாக உள்ளது. ஆணாதிக்கத்தின் மதப் பழமைக்கும், ஏகாதிபத்திய நவீனத்துவத்துக்குமிடையில் உள்ள முரண்பாட்டில் பெண் மீதான விடுதலை பற்றியும், பெண் மீதான அடக்கு முறை பற்றியும் விவாதங்கள் ஒழுக்கங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

பாட்டாளி வர்க்கம் இதை எப்படி அணுகுகின்றது. .பர்தாவைப் பெண் அடக்குமுறையின் சின்னமாகக் காண்கின்றது. ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்துக்குக் கவசமாகக் காண்கின்றது. பெண்ணின் இருண்ட கண்ணுக்குப் பகலை மறுக்கும் கவசமாகின்றது; முகத்துக்கு முன் போடப்பட்ட இரும்பு வேலியாகின்றது. இதற்கு முன்னால் சமூகம் என்ற இல்லற்றோனிக் கவசம் பெண்ணை மூடி மறைக்கின்றது. ஆனால் இதை ஒழிப்பதில் ஏகாதிபத்தியப் பெண்ணியத்தில் இருந்து திட்டவாடமாக முரண்படுகின்றது. அதாவது, ஆணாதிக்கக் காமத்தனத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஆணைக் கண்டித்து, எதிர்த்து போராடி அதற்கு முடிவுகட்டுவதன் மூலம் .பர்தாவை ஒழிக்க முனைகின்றது. .பர்தாவைக் கழற்றுக்கின்ற ஏகாதிபத்தியக் காமப் பார்வைக்கு எதிரான போராட்டத்தில், ஏகாதிபத்திய வக்கிரத்தை எதிர்த்து அதை ஒழிக்கும் போராட்டத்தில் கோருகின்றது. இந்தப் போராட்டத்தில் பெண்களிடத்தில் .பர்தாவை

தூக்கியெறியக் கோரும்போது, ஏகாதிபத்திய விபச்சாரப் பெண்ணியத்துக்கு எதிரான போராட்டத்திலும், பழமையான ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்துக்கு எதிரான போராட்டத்திலும் கோருகின்றது. அராஜகவாதப் பெண்ணிய நடத்தைகளை எதிர்க்கின்றது. இது ஏகாதிபத்தியப் பெண்ணியத்தில் சங்கமிப்பதைப் பறைசாற்றுகின்றது. மொத்தத்தில் பெண்ணியத்தை ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான வர்க்க அரசியல் நடைமுறை போராட்டத்தில் ஆயுதபாணியாகியபடி, .பர்தாவை ஒழிக்க கோருகின்றது. அவ்வாறு இல்லாத .பர்தா ஒழிப்பு விபச்சாரமாக இருப்பதை எதிர்த்து அம்பலப்படுத்துகின்றது.

கலப்பு இன மக்கள் உள்ள நாடுகளில் பர்தாவைக் கழற்றுக்கின்றபோது முஸ்லிம் மத அடையாளத்தைப் பெண்களிடம் துறக்கக் கோருகின்றது. இது அனைத்துவகை பெண்களையும் சொந்த மத அடையாளங்களைத் துறக்கக் கோருவதன் மூலம், ஆணாதிக்க மத அடையாளக் காமப் பார்வையைச் சிதைக்க கோருகின்றது. இதன் மூலம் மத ஆணாதிக்க அடையாளங்களையும், .பர்தா போன்ற பெண் அடிமைச் சின்னங்களையும் போராட்டங்களின் ஊடாக ஒழிப்பதை நிபந்தனையாக்குகின்றது. இதுபோன்று, இஸ்லாம் மதம் பெண்ணுக்கு ஏற்படுத்திய மற்றொரு அடக்குமுறை சின்னத்தை ஆராய்வோம்.

குர்ஆன் அழகை மறைத்த பின் வீதியில் நடக்கும்போது, பெண் வருவதை வெளிப்படுத்த காலால் உதைத்து நடக்கக் கோரும் ஆணாதிக்க வக்கிரம் மதமாகின்றது. இயல்பான நடைக்குப் பதில் துன்பத்தில் நடக்கக் கோரும் வதையில் பெண்ணை நசுக்குகிறது. இந்த இறைக் கோட்பாட்டில் பெண்ணை வீட்டில் பூட்டியும், பல மனைவிகளை வீட்டில் அடைத்தும், அடிமைப் பெண்களால் வீட்டை நிரப்பிய பின் பெண்ணின் பாலியல் உணர்வு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், பெண்கள் தமக்கிடையில் ஓரினச் சேர்க்கையைத் தொடங்குவது தவிர்க்க முடியாதது ஆக்கியது. இதனால் அப்படிப்பட்ட பெண்கள் முன்னும் ஆணாதிக்க இறைமொழி மீளவும் அலங்காரத்தைத் தடுக்கக் கோருகின்றது. இயற்கையான பாலியல் செயல்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தி, பின் பக்க விளைவுகளைத் தடுக்க பெண்ணுக்குப் புதிய ஆணாதிக்கக் கட்டுப்பாடுகள் அவசியமாகின்றது.

யுத்தத்திலும், வறுமையிலும் இஸ்லாமிய ஆண்கள் கைப்பற்றிய பெண்களை விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தி சம்பாதிப்பது முஸ்லிம் பண்பாடாகியது. இதில் குர்ஆன் சீர்திருத்தம் செய்ய அடிமைப் பெண்களைப் பலாத்காரம் செய்து விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்த வேண்டாம் என்று ஆணை வழங்குகின்றது. விரும்பியவளைப் பயன்படுத்த அனுமதித்து குர்ஆன் அதைத் தடுத்துவிடவில்லை. எந்தப் பெண் விரும்பி விபச்சாரத்தை நாடுவாள் என்பதை நபிகள் எழுப்பியதில்லை. உண்மையில் இதனுடாகச் சமுதாயத்தில் பெண்களின் போராட்டத்தை மட்டுப்படுத்த சீர்திருத்தத்தைப் புகுத்தி அல்லது விதிவிலக்கைக் கொடுத்து, ஆணாதிக்கத்துக்குப் பாதுகாப்பு

வழங்கியதே நபிகளின் பெண் பற்றிய ஒழுக்கமாக இருந்தது. அடிமைப் பெண் என்பவள் ஆணின் பாலியல் பண்டம்தான் என்பதை எல்லா உலக அடிமை வரலாறுகளும் காட்டுகின்றன. இதைத் தடுக்க எந்தச் சீர்திருத்தமும் முயலவில்லை. சில விலக்குகளை மட்டுமே வழங்கி வந்தனர்.

சில புரட்சிகள், சில மக்கள் கூட்டத்துக்கு மட்டும் விலக்கு அளித்து புரட்சி செய்தவனுக்குச் சலுகை அளித்தது. தனிச்சொத்துரிமை எல்லைக்குள் ளான ஆணாதிக்கப் புரட்சிகள், பெண்கள் கோரிய சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் சிலவற்றுக்குச் சலுகை அல்லது மாற்றம், இதற்கு அப்பால் எதையும் தாண்டியவையல்ல.

ஆணாதிக்கப் புத்த மதமும் பெண்ணும்

2500 வருடம் பழமை வாய்ந்த புத்தமதம் பற்றிய மதம் சார்ந்த தமிழ் மூல நூல்கள் இன்மையால், கிடைத்த தரவுகளில் இருந்தே கூட புத்தமதம் ஓர் ஆணாதிக்க மதமாக இருப்பதைக் காணமுடியும். புத்தமதத்தை ஆணாதிக்கமற்ற மதமாகக் காட்ட முனையும் எல்லாப் போக்குகளின் பின்பும், பிழைப்புத்தமே எஞ்சிக் கிடக்கின்றது.

அம்பேத்கர் இந்து மதத்தின் ஆணாதிக்கத்தை ஆராய்ந்து அம்பலப்படுத்திய அளவுக்கு, அவர் பின்னால் தனது பூர்சுவா அரசியலில் இருந்து வழிகாட்டிய புத்தமதத்தின் ஆணாதிக்கத்தை மூடி மறைத்தபடிதான் மக்களை வழி நடத்தமுடிந்தது. சாதியம் மீதும், பார்ப்பனியத்தின் பல்வேறு மக்கள்விரோதக் கோட்பாட்டு, நடைமுறை மீதும் புத்தர் காட்டிய எதிர்ப்பின்போதும் கூட, பெண்களின் பிரச்சனையை ஒடுக்கப்பட்ட சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டது கிடையாது. பௌத்தப் பெண்வழிச் சமூகத்தின் எச்சச் சொச்சத்தை அழித்து, கோலோச்சிவந்த ஆணாதிக்கச் சமூக அமைப்பை எதிர்த்து, தனது மதத்தைக் கட்டியெழுப்பிவிடவில்லை. ஆணாதிக்கக் கட்டமைவின் மீதே அவர் பௌத்தத்தைப் போதித்தார். பெண்களுக்கு உரிமை வழங்கக் கோரி அதைச் சுற்றியிருந்த பெண்களும், அவரின் பிரதான தொண்டர்களுமே அவருக்கு எதிராகப் போராடவேண்டியிருந்தது. இதனால் பெண்களுக்கு வேண்டாவெறுப்பாகவே சில உரிமைகளைச் சலுகையாக வழங்கினார்.

இந்தப் போராட்டத்தின்போது, பெண்களுக்கு ஆனந்ததேரர் அந்தஸ்து வழங்குமாறு கோரியபோது, புத்தர் “உன்னுடன் கதைக்கும் பெண்

முத்தவரானால் அப்பெண் உனது தாய் போன்றவள். பிறபெண்களைச் சகோதரியாக நினைத்துப் பழகு. எச்சந்தர்ப்பத்திலும் தனியாகப் பெண்ணுடன் கதைக்காதே. முடிந்தவரை இன்னொருவரை வைத்துக் கொண்டுபேசு” (இலக்கம் 163)¹⁷ என்றே போதிக்கின்றார். இதன் பின்னால் பெண்கள் ஆண்களைக் கவர்ந்து கெடுக்கும் பாலியல் ஆளுமை கொண்ட பண்பினர் என்பதையே மறைமுகமாகக் கூறுகின்றார். உண்மையில் ஆண் அப்படியிருக்க அதைப் பெண்ணுக்கான சிறப்புத் தகுதியாகக் கொச்சைப்படுத்துகின்றார். இதை நாம் சிறப்பாகப் புரிந்துகொள்ள, இயக்கங்களின் பெண்கள் பற்றிய பார்வை, புத்தரின் நிலைக்கு ஒத்ததே. புலிகள் உள்ளிட்ட இயக்கங்கள் பெண்களை இயக்கத்தில் இணைக்க மறுத்த போது கூறிய காரணம், அவர்கள் போராட்டத்தைப் பாலியல் ரீதியாகச் சிதைத்துவிடுவார்கள் என்பதே. பல்வேறு இயக்கத்திலும் சரி, குறிப்பாகத் தமிழீழ தேசிய விடுதலை முன்னணியில் இணைந்து இருந்த பெண்கள் இயக்கத்துக்குள் காதலித்த போது, தலைமையில் இருந்த ஒருசிலர் மாப்பிள்ளை பிடிக்கவே பெண்கள் இணைகின்றனர் என்ற கருத்தை அமைப்பு வழவமாக்கிக் கொச்சைப்படுத்தினர்.

புத்தர் பெண்களைத் தாயாகவும், சகோதரியாகவும், மற்றைய பெண்களுடன் கதைக்கும்போது இரண்டாம் ஆளை வைத்துப் பேசு என்கின்ற போது, (இதைத்தான் இன்றைய ஆணாதிக்கம் பொதுவாகக் கடைப் பிடிக்கின்றது. பெண்ணுக்குத் துணையாக மற்றொருவரைக் காவல் வைக்கின்றது.), அதில் பெண்கள் பற்றி ஆணின், ஆணாதிக்கப் பார்வையே வெளிப்படுகின்றது. ‘புத்தர் காலம் பொற்காலம்’ என்பது அப்பட்டமான ஆணாதிக்கக் காலமாகும். பெண்ணைப் பாலியல் ரீதியாக அணுகி, கண்டு விளக்கம் கொடுக்கும் புத்தர், அதைத்தாண்டி பெண்ணை இங்கு, எக்கட்டத்திலும் மனிதப்பிறவியாக அணுகிவிடவில்லை. கதைப்பதே ஆபத்தானது என்றளவுக்கு, புத்தரின் ஆணாதிக்கம் கோலோச்சிக் கிடந்தது.

பெண்களுக்குப் பதவி கொடுப்பதைப் புத்தர் மூன்று முறை மறுத்தார். ஆனந்ததேரரின் பிடிவாதத்தால் மட்டுமே பெண்களுக்குச் சில சலுகை வழங்கப்பட்டதாக ‘புதபணவில்’ கூறப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர பெண்களுக்கான சட்டத்திட்ட ஆணாதிக்க ஒழுக்க விதிகள் 227, 304 ஒதுக்கப்பட்டவையாகும். “பெண்களைச் சங்கத்தில் சேர்ப்பதைப் புத்தர் முதலில் விரும்பவில்லை. பின்னர் பெண்கள் எட்டு நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கச் சம்மதித்தால் அவர்களைச் சங்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள”²² உடன்பட்டார். ஆணாதிக்கம் எப்படி பெண்ணைக் கருதுகின்றதோ அதையே புத்தரும் முன்வைக்கின்றார். அதனால்தான் ஒழுக்கவிதியை முன்வைத்து ஒழுக்கச் சம்மதித்தால், என்பதை விசேடமாக முன்மொழிகின்றார். புத்தமதத்தில் பெண்களுக்கான சலுகைகள் புத்தரின் ஆணாதிக்க எதிர்ப்புகளுக்கு ஊடாகவே பெறப்பட்டது.

புத்தர் பெண்களை மனிதப்பிறவியாக மதித்ததில்லை. அவரின் துறவு கூட பெண் வெறுப்பில் ஏற்பட்டதே. பாலியல் இயற்கையான உணர்வு என்பதை மறுத்து, துறவைப் புத்தநெறியாக்கியபோது பெண்ணை இழிவுபடுத்துவது, அதன் அடிப்படையாகின்றது. “பாலுறவைக் கடுமையாக எதிர்த்து வந்த...”²³ புத்தர், பெண் துறவுக்கு எதிரான போகப்பொருளாகக் காண்கின்ற, ஆணாதிக்கச் சமூகக் கண்ணோட்டத்தின் ஆணாதிக்கப் பிறவியாகவே இருந்தார். இதில் இருந்தே பெண் சார்ந்த ஆணாதிக்கப் போகத்தைத் துறக்கும், ஆணாதிக்கத் துறவுக் கண்ணோட்டம் வெளிப்பட்டபோது, துறவு புத்தமதத்தின் ஆணாதிக்க உள்எடக்கமாகின்றது. புத்தர் தனிச்சொத்துரிமையைத் தனிமனிதனாகக் கைவிட்டு துறவு பூண்டபோது, பழைய தனிச்சொத்துரிமையற்ற சமுதாயத்தின் ஒரு பிரதிநிதிக்குரிய பிம்பமான மயக்கத்தைக் கொடுத்ததன் ஊடாகப் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றார். இதை அவர் பழைய எச்சச் சொச்ச சமுதாயத்தில் இருந்து எடுக்காததுடன் அதை நோக்கிச் செல்வதை நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாத அளவுக்கு அவரின் சமூகக் கண்ணோட்டம் உயர்குடித் தன்மை கொண்டிருந்தது. இதனால் பாலியலில் தனிச்சொத்துரிமையின் விளைவான ஒருதாரமணத்தைச் சமுதாய மயமாக்கினர்.

புத்தர் வாழ்ந்த காலத்தில், முந்திய சமுதாயத்தின் இணைமணம், வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி, சமூகச் சொத்துரிமை என எல்லா எச்சச் சொச்சமும் இருந்தும், அவர் அதைப் பாதுகாக்கப் போராடவில்லை. மாறாக இதற்கு எதிராகத் தனிச்சொத்துரிமையின் போக்கில் அவர் துறவியானபோது, ஆணாதிக்கத்தின் பிரதிநிதியாகி பெண்களை இழிவுபடுத்தினார். இதைத் தாண்டி புத்தருடன் நெருங்கிய உறவு இருந்ததாகச் சுந்தரி, சிஞ்சை என்ற பிக்குணிகள் கூறியபோது, அவர்கள் வேறு மதத்தைச் சேர்ந்த கைக்கூலிகள் என்று தூற்றப்பட்ட வரலாறும் புத்தரின் பின் பதிவுபெற்றுள்ளது. அடுத்து இயற்கையான இயற்கை புணர்ச்சி ஆணாதிக்கப் போகமாகின்ற போது, அதில் ஏற்படும் துறவு ஆணாதிக்க வடிவமாகியே வெளிப்படுகின்றது. இந்தப் போக்கு எல்லா மதத்திலும் ஆங்காங்கே வெளிப்படுத்துவதில் சளைத்துவிடவில்லை. இதைத்தான் கிறிஸ்தவ, பூத மதங்களும் ஆணாதிக்கத் துறவைப் பின்பற்றி கையாண்டன.

ஒருதார மணத்தைப் பெண்ணுக்கு மட்டுமாக இறுக்கியதில் புத்தரின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. உயர்குடி பெண்களிடையே மட்டும் நிலவிய ஆணாதிக்க ஒருதார மணத்தைப் பொருளாதார ரீதியாக வாழ்ந்த கீழ்நிலைப் பெண்களுக்கும் ஒழுக்கமாக்கியதில் புத்தரின் பங்கு ஆணாதிக்கத் தன்மை கொண்டவை. பெண்வழிச் சமுதாயத்தில் நிலவிய ஒருதாரமணம் அல்லாத இணைமணத்தை, தனிச்சொத்துரிமை ஒருதாரமணமாக மாற்றியபோது சொத்துடைய உயர்குடிப் பெண்களின் ஒழுக்கமாகவே அது இருந்தது. புத்தர் உயர்குடிக் குடும்பத்தில் பிறந்து, அதன் ஒழுக்கத்தை

அடிப்படையாகக் கொண்டு, பொருளாதார ரீதியாகக் கீழ்நிலையில் வாழ்ந்த மக்களின் இணைமணங்களை விபச்சாரமாக வரையறுத்து, ஆணாதிக்க ஒருதார மணத்தைப் பெண்ணுக்கு மட்டும் இறுக்கியதில் புத்தரின் பங்கு தென்னாசியச் சமூகங்களில் கணிசமான பங்கை வகித்துள்ளது.

புத்தர் பெண்கள் பற்றி கொண்டிருந்த ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தின் விளைவாக, பெண்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார். சமுதாயத்திலும், குடும்பத்திலும் ஒவ்வொரு மனிதனினதும், பெண்ணினதும் கடமைகளை வேறுபடுத்தி வரையறுத்ததன் மூலம் பெண்ணை அடிமையாகவே வரையறுத்தார். இதில் இருந்தே பெண்களைத் துறவியாகப் புத்தமதத்தில் இணைக்க மறுத்துவந்தார். வேண்டா வெறுப்பாகவேத் தவிர்க்க முடியாமலே இறுதியில் இணைத்தார். இவர் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கான ஒழுக்க விதிகளை ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் வரையறுத்தார். அதைப் பார்ப்போம்.

ஆதிவேதச் சங்கங்களின் ஸ்தாபனக் காதையில் “ஆண் மெய்யென்பது சகலரையும் ஆண்டு இரட்சிக்கும் புருஷனெனப்படுவான். பெண் மெய்யென்பது சகலராலும் இச்சிக்கக்கூடிய ஸ்திரீ எனப்படுவான். இவ்விருவரும் ஆண் மெய் வீரிய வான்ம வடிவமென்றும் பெண் மெய் பேதை யான்ம வடிவமென்றும் கூறப்படும்.”²⁴ ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் ஆணின் உயர் நிலையைப் புத்தர் அங்கீகரித்துப் பெண்ணைக் கீழ் நிலைக்குத் தள்ளியது இந்த வழியில் தான். ஆளவும், பொருளாதார ரீதியாக மற்றவன் மீது அதிகாரம் செலுத்தவும் ஆணுக்கு அங்கீகாரம் தரும் புத்தர், பெண் பாலியல் ரீதியாகப் பயன்படும் ஒரு பாலியல் பொருள் என்கின்றார். ஆணை வீரியம் கொண்டவனாகவும், பெண்ணைப் பேதைப் பொருளாகவும் காட்டும் புத்தர், பெண்ணுக்கு என்ன விடுதலையைத் தந்திருக்கமுடியும்? தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

“பேதை யான்ம தோற்றமுள்ள நீங்கள் சகலராலும் இச்சிக்கக் கூடிய வடிவுள்ளவர்களாதலின் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் நாணம், அச்சம், மடம், பயிர்ப்பென்னும் நான்கு கற்பின் தன்மையில் நிலைக்கவேண்டும்...

1. அன்னிய புருஷர் யாரைக்கண்டபோதிலும் நாணமுற்று, தலை கவிழ்தலும், தனது முகத்தையும், தேகத்தையும் அன்னியப் புருஷர்கள் கண்டார்களேயென்று வெட்கமடைதல்வேண்டும்.

2. தனது கணவனும், மைந்தர்களும் இல்லத்தில் இல்லாதபோது அச்சவாழ்க்கையில் இல்லறம் நடத்துதலும், தனியே வெளியிற் போகும்படி ஒரு சிறுவனையேனும் கையால் தாவுகொண்டு செல்லலும், அன்னியப் புருஷர் முகங்களை நோக்குதற்குப் பயப்படுதலும், தன் கணவனே தன்னை யாண்டுட்சிக்கும் ஆண்டவனாதலால் அவனுக்கு வேண்டிய பதார்த்தத்தை

வட்டித்தலும், வேண்புசிப்பையளித்தலும், நித்திரைபடுத்தலுமாகிய செயல்களில் அவன் மனங் கோணாது திருப்தியுமளவும் அச்சத்தில் நின்று ஆனந்திக்க வேண்டும்.

3. அன்னியப் புருஷரைக் காணுமிடத்து வெறுப்படைதலும், தனக்குக் கிடைத்துள்ள ஆடைகளில் திருப்தியுற்று அன்னியர் சிரேஷ்டவாடைகளில் வெறுப்படைதலும், தனக்குள்ள ஆபரணங்களில் வெறுப்படைதலும், தன்கணவனால் கிடைத்துவரும் புசிப்பில் போதுமான திருப்தியுற்று அன்னியர் சிரேஷ்ட புசிப்பில் வெறுப்படைதலுமாகிய செயலுற்று, தனக்குக் கிடைத்தவரையில் திருப்தியடைதல் வேண்டும்.

4. தனது கணவன் வாக்குக்கு மீறாது நடத்தல் முதல் ஓடுக்கம். பெரியோர்களிடம் அடங்கி வார்த்தை பேசுதல் இரண்டாம் ஓடுக்கம். கணவனுக்கு எதிர்மொழி பேசாதிருத்தல் மூன்றாம் ஓடுக்கம். கணவனிடம் எக்காலும் மிருதுவான வார்த்தை பேசுதல் நான்காம் ஓடுக்கம். அன்னிய புருஷர்கள் தன்னைப் பார்க்காமலொடுக்கிக் கொள்ளுதல் ஐந்தாம் ஓடுக்கம். அன்னியர் மெச்சும் ஆடையாபரணங்களையகற்றி, தன்கணவன் தன் குளிரும் அலங்கரித்து நின்றால் ஆறாம் ஓடுக்கம். தன்கணவன் தேகமும் தன்தேகமும் வேறாகத் தோன்றினும் அன்பும் மனமும் ஒன்றாய் ஒத்துவாழ்தல் ஏழாம் ஓடுக்கம். கணவனுக்குப் பின் புசித்தலும், கணவனுடன் புசித்தலும் எட்டாம் ஓடுக்கம். கணவனுக்குப் பின் சயனித்தலும், உடன் சயனித்தலும் ஒன்பதாம் ஓடுக்கம். பஞ்சசீலத்தின் ஒழுக்க விரதங் காத்தல் பத்தா மொடுக்கம்.”²⁴

எல்லா மதங்களும் எதை எல்லாம் சொல்லுகின்றதோ அதைத்தான் புத்த மதமும் சொன்னது. மதங்களுக்கிடையில் இதில் சில வேறுபாடுகள் இருந்த போதும் பெண்ணை அடிமைப்படுத்துவதில் எந்த மதமும் முரண்படவில்லை. அம்பேத்கர் போன்றோர் புத்தமதத்தைத் தூக்கி நிறுத்தியபோது, இந்துமதத்தின் ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்தது போல் செய்யாது, புத்த மத ஆணாதிக்கத்தை முடிமறைத்தார். இன்று தலித் ஆணாதிக்கத்தை முடிமறைத்து, தலித்தென்ற கோஷத்தில் செய்யும் கூத்துபோல்தான் அம்பேத்கர் செய்தார்.

புத்த ஆதிவேதம் பெண்ணின் ஒழுக்கவிதிகளை வரையறுத்துக் கூறும் தரவுகள் அருங்கலைச்செப்பு வழியாகப் போதிக்கப்படுகின்றது.

பெண்ணின் கடமை, கற்பின் வரையறை, அடிமையாக இருக்கும் எல்லை என புத்தம் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தும் ஒழுக்கவிதிகள், மனித நாகரிகத்தின் ஆணாதிக்க விளக்கமாகும். பெண், ஆண்களைக் காண்பதே குற்றமாகும். எல்லாமதமும் பெண்ணை வீட்டில் அடைத்துதான் வைத்திருந்தது. இதுவே பெண்ணின் கற்புக்குப் பாதுகாப்பாகும். அவளின் உடை பற்றிய விளக்கங்கள் எல்லாம் எல்லா மதத்திலும் காணப்படுவதானது. திருமணத்தில் பொதுவாக எல்லா மதமும் பெண்ணின்

முகத்தை முடிக்க கொண்டு வரும் வழக்கம், ஆணாதிக்கக் கற்பு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பெண் மற்றைய ஆண்களைப் பார்க்க கூடாது என்ற கற்பு விதியில் இருந்து, குடும்பத்துக்கு வெளியில் முதல் ஆணைக் காண்பதைக் குறித்து நிற்கின்றது. இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் நிகழ்ந்த கற்பழிப்புக்கு நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய தீர்ப்புகளில் பல, பெண் போட்டிருந்த உடுப்பு சார்ந்து பெண்ணைக் குற்றவாளியாக்குவது ஆணாதிக்க மரபாக உள்ளது. இலங்கையில் சிங்கள இனமக்கள் மத்தியில் திருமணத்தன்று முதல் இரவில் வெள்ளை துணி விரித்து, அடுத்தநாள் பெண் உறுப்பை முடியிருக்கும் சவ்வுகிழிவினால் ஏற்படும் இரத்தக்கறை தேடி, பெண்ணின் கற்பைப் பரிசோதிக்கும் ஆணாதிக்கத் தீர்ப்புகள், புத்தத் தத்துவத்தில் இருந்தே பிறக்கின்றது.

இதுபோல் திருமணத்தில் பெண்ணின் காலில் மெட்டி போடும் முறை அன்னிய ஆணைக் கண்டால் பெண் தலைதாழ்த்தி மெட்டியைப் பார்க்கக் கோரும் ஒழுக்கம் ஒவ்வொன்றும் மதத்தின் விதியாகும். இந்த மெட்டி கூட கன்னிப் பெண்ணுக்கு இருப்பதில்லை. முந்திய காலத்தில் கன்னிப் பெண்கள் திருமணத்துக்கு முன், புணர்ச்சிக் கட்டுப்பாடு இல்லாதைக் காட்டுகின்றது. திருமணமான பெண்ணின் கற்பு ஒழுக்கம்தான், மெட்டி போடும் சடங்கு என்பதை இது காட்டுகின்றது. பழைய வழக்கங்கள் சமுதாயத்தில் மாறிய போதும் (இது கன்னிப் பெண்ணுக்குப் பாலியல் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டு, கற்பு ஒழுக்கத்துக்குள் அடைத்தபோதும்), அவை தொடர்வதில் இருந்து பழைய சமுதாயத்தினைப் புரிந்த கொள்ள முடிகின்றது. தாலி வேலியாக இருப்பது என்பது, பெண்ணைச் சிறைவைக்கும் நடத்தை சார்ந்தது.

ஆதிவேத வாக்கிய விவரக் காதையில் “உங்கள் மனைவியை ஒருவன் இச்சிக்கக்கூடாத எண்ணங்கொள்ளுவிர்களாயின் அன்னியன் மனைவியை நீங்கள் இச்சியாதிருங்கள்.”²⁴ இதைப் பராதப் பத்து சட்டவிதிகள் கூறிச் செல்லுகின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பில் ஆணின் இயல்பை இது காட்டுகின்றது. சொத்துரிமையில் ஆணின் இரத்த வாரிசு உறவு கடந்து செல்லும் சந்தேகத்தைத் தடுக்க, ஆண் மற்றைய பெண்களை அணுகுவதை நிறுத்துவதன் மூலம், ஆணின் சொந்த உடைமையான மனைவியின் ஒழுக்கத்தைக் கற்பு சார்ந்து பாதுகாக்க முடியும் என்று இதனுடாகப் புத்தம் கூறுகின்றது. பெண் சார்ந்து புத்தம் முன்வைத்த ஆணாதிக்க ஒழுக்கக் கோவையின் வெற்றிக்கு, ஆணின் பங்கையும் பங்களிப்பையும் கோரியே இந்த ஆணாதிக்க விளக்கம் வருகின்றது.

சதுர் சத்ய காதையில் “என்வீடு, என்மனைவி, என்பிள்ளை”²⁴ என்று கூறுவதன் மூலம் புத்தம் ஆணின் மதமாக இருந்ததைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் அச்சமுதாயத்திலும் என் மனைவி என்றதன் மூலம் பெண் ஆணின் வெறும் சொத்துதான் என்பதைத் துல்லியமாக

அம்பலப்படுத்துகின்றது. ஆணின் பல்வேறு சொத்து வகையில் பெண்ணும் ஒரு சொத்துதான். புத்த சமுதாயத்தில் “என் வீடு, என்மனைவி, என் பிள்ளை”²⁴ என்பது வீண் சிந்தனை என்று தனது துறவுக் கண்ணோட்டத்தில் மறுத்தபோதும், சமுதாய ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தில் இவைகளை அங்கீகரித்த சமூகத்தைக் கட்டி பாதுகாக்கின்றது. இதில் இருந்தே பெண் மீதான ஒழுக்கவிதிகள் ஆணின் சொத்தாக எல்லைப்படுத்தியே, புத்தம் தன்னைக் கட்டியமைத்தது தெரிகிறது.

இது தனிச்சொத்துரிமையின் எல்லா விளைவுகளிலும் சமரசம் கண்டு மக்களின் ஒழுக்கவிதியை ஏற்படுத்திய அதேநேரம், தனது துறவில் அவைகளில் சிலவற்றை மறுத்தபோதும், அதை மீறாத சமூக அமைப்பில் பங்களிப்பதை உறுதிசெய்தனர். இதன் மூலம், புத்தமதம் தன்னை ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை மதமாக அடையாளப்படுத்தியதன் மூலம், ஆணாதிக்கச் சமுதாயச் செல்வாக்கைப் பெற்று வளர்ச்சிபெற முடிந்தது.

மனுவுக்கும், கௌடியர் காலத்துக்கும் இடையிலான ஆணாதிக்க வளர்ச்சியை ஒப்பிடல்

நாம் பெண்ணின் உரிமை, கடமை, மற்றும் ஆணாதிக்கம் தொடர்பாக ஆராய வெவ்வேறு வரலாற்று, இருகட்டங்களின் ஆதாரங்களில் இருந்து பார்ப்போம்.

மனுதர்மத்தைப் பெண்கள் மீது ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியம் திணிக்கமுன் சமுதாயம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தது என்பது எம்முன் கேள்வியாக உள்ளது அல்லவா? ‘அதர்வண வேதம்’ பெண்கள் உபநயனம் செய்யவும், சிரௌத்த சூத்திரங்களைக் கூறவும், வேத மந்திரங்களைப் பயின்றதையும் உறுதி செய்கின்றது. பாணினியின் ‘அஷ்டாத்யாயில்’ பெண் குருகுலத்தில் பயின்றதை உறுதி செய்கின்றது. பதஞ்சலியின் ‘மகாபாஷ்யத்தில்’ பெண்கள் பயிற்றுவிக்கும் குருவாக இருந்ததை உறுதி செய்கின்றது. பெண்கள் தத்துவவியல், சமயம் போன்றவற்றில் ஆண்களுடன் விவாதம் செய்ததை வரலாறு நிறுவுகின்றது.

இந்த வகையில் ஜனகருக்கும் - கல்பாவுக்கும், யக்ஞவல்கியருக்கும் - கார்க்கிக்கும், சங்கராச்சாரியாருக்கும் - வித்யாதரிக்கும், யக்ஞவல்கியருக்கும் - மைத்ரேயிக்கும் இடையில் விவாதம் நடந்ததை

மனுவுக்கு முந்திய இலக்கியங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இந்தவகையில் சிந்துமுதல் கங்கை வரை என்ற கல்வெட்டு ஆவண நூல் பெண் குருகுலம் சென்றதையும், ஆண்கள் உடன் சரிசமமாகப் பழகியதையும், பாரிய விவாதங்களில் ஈடுபட்டதையும், யுத்தத்தில் பெண்கள் தமது வீரத்தைக் காட்டியதையும், அதேநேரம் அயல் சமூகம் பற்றிய கூற்றில் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி நிலவியதை ஒப்பீட்டுத் தன்மையும் பல ஆதாரங்களை அக்கல்வெட்டு நூல் ஆதாரப்படுத்துகின்றன. ரிக்வேத மந்திரங்கள் எழுதியவர்களில் பெண்கள் இருந்துள்ளனர். படிப்பதற்காகத் திருமணம் செய்யாமல் வாழ்ந்த பிரம்மவாதனிகள் பற்றி புத்த - சமண நூல்கள் வெளிக் கொண்டுவந்துள்ளது. கவுஸாம்பியை ஆண்ட மன்னின் மகள் ஜெயந்தி திருமணம் புரியாமல் மதத்திலும், தத்துவச் சிந்தனையிலும் தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

கௌடியரின் காலத்தில் ஆண்கள் 16 வயதிலும், பெண்கள் 12 வயதிலும் வயது வந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டதுடன் இதுவே திருமண வயதாகவும் இருந்தது. பௌதாயணரின் கிருஷ்ய சூத்திரத்தில் பருவம் எய்திய பின்பே திருமணங்கள் நிகழ்ந்ததை உறுதி செய்கின்றது. ஆனால் மனுவுக்குப் பிந்திய காலத்தில் சிறுவயது திருமணங்கள் நிகழ்த்தப்படும் ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்து வாரிசு கெக்கழிப்பு உருவானது.

இந்தச் சூத்திரத்தில் வேறு ஒருவருடன் உடல் உறவு கொண்டதை மறைத்து திருமணம் செய்தால் அபராதம் விதிக்கப்பட்டதுடன், ஆண் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் சீதனப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒழுங்கு இருந்தது. இதில் இருந்து உடலுறவு மறைக்கப்படுவதே குற்றமாகவும் காணப்பட்டதே ஒழிய, உடலுறவு கொள்ளக் கூடாது என்ற இன்றைய ஒழுங்கு அன்று இருக்கவில்லை. அதுபோல் ஆண்தான் பெண்ணுக்குச் சீதனம் கொடுக்கும் தாய் வழி எச்சச் சொச்சம் இருந்ததே ஒழிய, இன்று போல் பெண் சீதனம் கொடுக்கும் ஆணாதிக்க வடிவம் இருக்கவில்லை. அதேநேரம் ஆண் இத்தவறைச் செய்தால் ஆண் இரண்டு மடங்கு அபராதமும், ஆண் கொடுக்கும் சீதனத்தையும் கூட ஆண் இழந்துவிடுவான் என்பதை வரலாற்று ஆவணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சமுதாயத்தில் ஆண் - பெண் பிளவு ஆணாதிக்க வடிவமாக மாறாத அல்லது மாற்றம் கண்டுவந்த காலக்கட்டமிது.

இந்த விதியில் கூட சில நீக்குப் போக்குகள் ஆண் சார்ந்து அனுமதிக்கப்பட்டு இருந்தன. முதல் மாதவிடாய் ஏற்பட்டு முதல் மூன்று வருடத்தின் பின் தனது சாதியையும், அந்தஸ்தையும் சேர்ந்த ஆணுடன் உறவு கொள்வது தவறாகாது. அதுபோல் வேறு சாதி ஆணுடன் மூன்று வருடம் கழித்த நிலையில் அப்பெண் அணிகலன்கள் அணிந்திருக்கவில்லை என்றால் உடலுறவு கொள்வது தவறாகாது.

இந்தச் சூத்திரத்தை எழுதிய கௌடல்யர் ஒருதார மணத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்தவர். ஒரு ஆண் பல மனைவியைக் கொள்வது பற்றி:

ஒரு பெண் உயிருடன் இருந்தும் குழந்தை இல்லை என்றால் 8 வருடம் கழித்து வேறு பெண்ணைத் திருமணம் செய்யமுடியும். ஒரு பெண் இறந்த குழந்தையைப் பெற்றால் 10 வருடம் காத்து இருக்க வேண்டும். பெண்குழந்தை தொடர்ந்து பெற்றால் 12 வருடம் காத்திருக்க வேண்டும். இவ்விதியை மீறினால் ஆணின் சீதனத்தையும், பரிசுத்தையும் திருப்பி கொடுப்பதுடன், போதிய நஷ்ட ஈடும் வழங்கப்பட வேண்டும். சீதனம் கொடுத்துத் திருமணம் செய்யாதவர்கள் சீதனம் கொடுத்தே விலகி மறுமணம் செய்யமுடியும். இங்கு பெண் ஆண் குழந்தையைப் பெறக்கோரி அடக்கப்பட்டாள். இது இன்றும் இந்தியாவில் இருப்பதுடன், பெண் சிசுவைக் கருவிலேயே கொல்வதும், அல்லது பிறந்த பின் கொல்வதும் தொடரும் வழக்காக உள்ளது.

ஆண் அல்லது பெண்ணுக்கிடையில் ஏற்படும் முரண்பாட்டில் தனிப்பட்ட ஒருவரின் விவாகரத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக, இருவரும் பகை கொண்ட நிலையில் விவாகரத்து பெறக் கூடியதாக இருந்தது. மனைவி அபாயமானவள் எனக் கருதிப் பிரியும் ஆண் திருமணத்தின்போது கொடுத்த அனைத்தையும் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். ஆண் அபாயமானவன் எனக் கருதி பிரியும் பெண் சீதனச் சொத்துரிமையை இழந்துவிடுவாள். தீய நடத்தையுள்ள கணவனை விட்டு மனைவி விலகமுடியும்.

இவைகளில் இருந்து ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொருளாதார வேறுபாட்டை ஒட்டிய வேறுபாடுகள் அனுமதிக்கப்பட்டதே ஒழிய, வாழ்க்கையில் ஆண் - பெண்ணுக்கிடையில் அதிக இடைவெளிகள் இருக்கவில்லை. பெண் சொத்துரிமை கொண்டு இருந்ததையும், அதன் மீது உரிமை கொண்டிருந்ததையும், விவாகரத்துரிமை பெற்று இருந்ததையும், கல்வி கற்கும் உரிமை பெற்று இருந்ததையும் இன்றைய நாகரிகச் சமூகத்தின் மலைக்கும் மடுவுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டுடன் ஒப்பிடும்போது அன்று பெண் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததைக் காட்டுகின்றது.

ஆணிடம் இருந்து ஜீவனாம்சம் பெறும் தகுதி பெண்ணுக்கு இருந்தது. தனது உணவு, உடை போன்றவற்றை ஆணின் வசதிக்கு உட்பட்டுப் பெற, வாழ்க்கை பூராவும் உரிமை பெற்று இருந்தாள். ஆனால் மாமனாரின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தோ அல்லது சுதந்திரமாகவோ வாழ்ந்தால் ஜீவனாம்சத்தைப் பெறமுடியாது.

ஒரு பெண்ணின் பாதுகாப்பும், வாழ்க்கையும் உறுதி செய்யப்பட்ட நிலையில், பெண்ணுக்கு அவை அவசியமற்ற நிலையில் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் விலக்கப்படுகின்றது.

கணவன் இறந்தால் பெண் தூய வாழ்க்கை வாழ விரும்பின் நகைகள், சீதனம், பரிசுத்தின் எஞ்சிய பகுதியையும் அவள் பெறமுடியும். இவற்றைப் பெற்ற பின் மறுமணம் செய்தால் அதைத் திருப்பி கொடுப்பதுடன், அதற்கு வட்டியும் கொடுக்க வேண்டும். அவள் மறுமணம் செய்ய விரும்பின் கணவனும், மாமனாரும் அப்பெண்ணுக்குக் கொடுத்த பொருட்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த மறுமணம் நீண்டகாலம் பிரிந்த மனைவிக்கும் பொருந்தும். ஆனால் இவை கால எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டு இருந்தன. இந்த மறுமணங்களில் மாமனார் தெரிந்து எடுக்காத ஒரு ஆணை அவள் தெரிவு செய்தால், பெண் கணவன் இடம் இருந்தும், மாமனாரிடம் இருந்தும் பெற்ற பொருட்களை இழந்து விடுவாள். இறந்த கணவரின் சொத்துக்களை மறுமணம் செய்தபின் பெண் உரிமை கொண்டாட முடியாது.

ஒரு பெண் மறுமணம் செய்யும் உரிமையை அன்று பெற்று இருந்தாள். இங்கு இந்த மறுமணத்தில் சொத்துரிமை மட்டுமே யாருக்கு என்ற வரையறைக்குள் திருமணங்கள் சில ஒழுங்குகளைக் கையாண்டது. தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சி ஆண் - பெண் சார்ந்து மனித உறவுகளைத் தீர்மானித்ததையும், அதற்குள் ஆண் - பெண் ஒழுங்குகள், ஒழுக்கங்கள் நீடித்ததையும் காணமுடிகிறது.

இவைகளில் தூய வாழ்க்கை வாழ விரும்பிய பெண் கணவரின் சொத்தை அனுபவிக்கமுடியும். மகன் அல்லது மகள் இருப்பின் மறுமணம் செய்தால் தனது சொத்தை விரும்பியதுபோல் பயன்படுத்த முடியாது. அச்சொத்து புதல்வருக்கே உரித்தானது. ஒரு பெண் மறுமணம் செய்யும் நிலையில் கணவரின் சொத்தை அப்பெண் இழந்து விடுவாள். ஆனால் மறுமணம் செய்யாத நிலையில் அப்பெண் அச்சொத்தை அனுபவிக்க முடியும். இங்கு பிள்ளைகள் இருப்பின் அப்படி செய்ய முடியாது.

ஆனால், மனுவுக்குப் பிந்திய பார்ப்பனியச் சமூகத்தில், பெண் சொத்துரிமை பறிக்கப்பட்ட நிலையில், பெண்-ஆணின் தயவுக்குள் மேலும் இறுக்கப்பட்டாள். முன்பு கணவன் இறந்தாலும் சொத்துரிமை பெற்று சுதந்திரமாக வாழவும், மறுமணம் செய்யவும் இருந்த உரிமையைப் பறித்த நிலையில் இன்று, அதன் எல்லைக்குள்தான் சிறு சீர்திருத்தத்தோடு பார்ப்பனிய ஆணாதிக்கக் காட்டுமிரண்டிச் சட்டம் உள்ளது.

இதேநேரம் மனைவி இறந்தால் அச்சொத்து பிள்ளைகளைச் சேரும். இதில் ஆண் - பெண் வேறுபாடு இருந்ததில்லை. பிள்ளை இல்லை என்றால் அச்சொத்தில் இருந்து கணவன் கொடுத்த சீதனம் போன்றவைகளை எடுத்த பின்பு, அவை பெண்வழிக் குடும்பத்துக்கு மீளச் செல்லும்.

மனுவுக்கு முந்திய காலத்தில் சூத்திர, வைசிய, சத்திரிய, பிராமண மனைவிகள் குழந்தை பெறவில்லை என்றால் பெண் குறுகிய காலம்

பிரிந்து சென்ற கணவனுக்காக முறையே ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு வருடம் காத்திருக்க வேண்டும். குழந்தை பெற்ற பெண் என்றால் மேலும் ஓராண்டு காத்திருக்க வேண்டும். அவளது வாழ்க்கைக்கு ஏற்பாடு செய்து இருந்தால் மேலுள்ளது போல் இரண்டு மடங்கு காலம் காத்திருக்கவேண்டும். இந்த வசதியைக் கணவன் செய்யவில்லை என்றால், அவரின் உறவினர் நான்கு முதல் எட்டு ஆண்டுகள் பாதுகாக்கவேண்டும். இல்லையெனின் தமது பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு மறுமணம் செய்துகொள்ள விட்டுவிட வேண்டும். இங்கு கல்வி கற்ற பிராமணன் குடும்பம் என்றால் அவன் மனைவி தனது கணவனுக்காகப் பத்து வருடமும், அவள் குழந்தை பெற்றவள் என்றால் பன்னிரண்டு வருடமும், அரசு ஊழியரின் மனைவி என்றால் ஆயுள் பூராவும் கணவனுக்காகக் காத்திருக்கவேண்டும். இங்கு இனவிருத்தியைக் கருத்தில் கொண்டு கணவனின் கோத்திரத்தில் ஒருவனுடன் குழந்தையைப் பெற்றாலும், அவளை வெறுக்கமுடியாது. இந்த இடத்தில் பெண் வாழ வழியைக் கணவனோ, உறவினரோ ஏற்பாடு செய்ய வில்லை என்றால் அவள் மறுமணம் செய்யமுடியும்.

இந்த வழக்கு மனுதர்மத்துக்கு முந்திய சமூகக் கண்ணோட்டமாக இருந்தது. சமுதாயத்தின் பார்ப்பனிய அதிகாரம் மையப் பெண்ணின் உணர்வுகள் மதிக்கப்படுவது மறுக்கப்பட்டதை இன்றைய நிலையுடன் ஒப்பிட்டுக் காணமுடியும். அன்று சமூகத்தின் தீர்மானங்கள் எடுக்கும் உரிமை மக்களிடம் இருந்த போது பெண் பற்றிய நியாயமான தீர்மானங்களை எடுத்து சமூக ஒழுங்கு பேணப்பட்டது. சொத்துரிமை குடும்பத்தின் கால எல்லையைத் தீர்மானித்ததையும், அதேநேரம் சமூகத்தின் வெவ்வேறு பொருளாதாரப் பிரிவுகளின் வசதியைக் கொண்டே, பெண்கள் மீது இறுக்கமான கட்டுப்பாடு இருந்ததைக் காட்டுகின்றது. இச்சமூகங்களில் பல்வேறு சாதிப் பெண்களின் உரிமை கூட வேறுபட்டு இருந்தது. இவை அனைத்தும் சாதிகளின் தொழில் அடிப்படையில், அதன் பொருளாதாரத் தரத்தில் பெண்ணின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. பெண் சுயமாக வாழக்கூடிய எல்லா பொருளாதார நிலையிலும் பெண்ணின் சுதந்திரம் எல்லைப்படுத்தப்பட்டும், பொருளாதாரப் பலம் அற்ற நிலையில் பெண்ணின் மறுமணம் மூலமும் அவை ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இங்கு பெண்ணின் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை ஆண் வழங்குவனாக இருப்பதால், பெண்ணின் சுதந்திரம் ஆண் சார்ந்து இருப்பதைத் தீர்மானிப்பதாலும், குடும்ப அமைப்பு இதற்கு உட்பட்டு எல்லைப்படுத்தப்படுகின்றது. மறுமணத்தைக் குற்றமாகக் கருதாமல் அனுமதித்ததுடன், கற்பு பற்றிய எந்த ஒழுக்கமும் இதில் தீர்மானகரமான பாத்திரத்தை வகிக்கவில்லை. கணவன் இல்லாத நிலையில் வாரிசு குழந்தை பெற கணவனின் வழியில் உறவை அங்கீகரித்த சமூகம், இன்றைய ஆணாதிக்கக் கற்பை அன்று இழந்துபோது குற்றமாகக் கருதவில்லை. (ஆனால் இதற்குப் பிந்திய சமூகம்

குழந்தை வாரிசுக்காக இன்னொரு பெண்ணை மணக்க ஆணுக்கு அனுமதி வழங்கியது. முன்பு பெண்வழி சமூகத் தொடர்ச்சியில் பெண்ணுக்கு அனுமதித்ததுக்கு மாறாக, ஆண்வழிச் சமூகத்தில் பெண்ணுக்குத் திட்டவட்டமாக மறுத்து, ஆணை மறுமணம் செய்ய அனுமதித்தது.) மாறாகப் பெண்ணைப் பாலியல் ரீதியிலும், பொருளாதார ரீதியிலும் பராமரிக்க கடமைப்பட்டவனாகக் கணவன் இருக்கின்றான். இது இல்லாத பட்சத்தில் அவள் வெளியேறும் எல்லைக்குள் சில கட்டுப்பாடுகள் இருந்ததைக் காட்டுகின்றது.

இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் ஆண்வழிச் சமூகம் உருப்பெற்று வந்த வளர்ச்சியின் ஓர் இடைக் கட்டமாகும். பெண் முற்றாக உரிமையை இழந்திராத, இழந்து வந்த வளர்ச்சியில் வாழ்ந்தாள். சமூகத்தின் உயர் குடும்பங்கள் மீது இது அதிகமான கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்த, அக்குடும்பத்தின் பொருளாதாரப் பலம் தீர்மானகரமாக இருந்தது. இந்த ஒழுங்கை மதங்களைக் கொண்டு ஓர் இறுகிய சமூக அமைப்பாக உருவாக்கியபோது பெண் அனைத்தையும் இழக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த இழப்பை மனுவின் சட்ட ஒழுங்குக்கும், கௌடில்யரின் அர்த்த சாத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட அக்காலத்தில் இருந்த சட்ட ஒழுங்குக்கும் உள்ள இடைவெளியில் வைத்துத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

கௌடில்யரின் அர்த்த சாத்திரத்தில், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் பெண்ணின் சொத்தாக ஆபரணங்கள் இருந்தன. இரண்டாயிரம் பணம் பெண்ணுக்குச் சொத்தாகக் கணவன் கொடுக்கவேண்டும். இந்தப் பணத்தைக் கணவன் இல்லாத நிலையில் பெண் பயன்படுத்த முடியும். இப்பணத்தை இயற்கை அழிவுகள் மற்றும் நோய் ஏற்படும்போது கணவனும் பயன்படுத்த முடியும். இரட்டைக் குழந்தை பெறும்போது ஆண் - பெண் இருவரின் சம்மதத்துடன் இதைப் பயன்படுத்த முடியும். முதல் நான்கு வகை (வர்ணத்) திருமணத்திலும் மூன்று வருடத்திற்குப் பின் சொத்தைப் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் கந்துருவ, அசுரத் திருமணத்தில் இப்பணத்தைப் பயன்படுத்தினால் அதை வட்டியுடன் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். இராட்சச, பைசாச முறைத் திருமணத்தில் இப்பணத்தைப் பயன்படுத்தினால் திருட்டாகக் கருதப்படும்.

பெண்ணின் சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதில் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டை, சாதிப்படி நிலையில் அடிநிலைப் பிரிவுகளில் இறுக்கமாக இருந்ததைக் காட்டுகின்றது. ஆணாதிக்கம் பலமாக வளர்ந்த மேல்மட்ட, உயர் பொருளாதாரப் பிரிவுகள், சாதிகளில் (இங்கு பெண் முற்றுமுழுதாக ஆணைச் சார்ந்து வாழும் வகையில் பொருளாதார ரீதியில் சமூக உழைப்பில் இருந்து விலக்கப்பட்டதால் அடிமையானாள்.) பெண்ணின் சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதில் ஆணாதிக்கமாக வளர்ச்சிபெற்று வந்த போக்கு

தீவிரமானதை, இக்காலக் கட்டம் துல்லியமாகக் காட்டுகின்றது. ஆணின் சொத்துரிமை பலம்பெற பெண்ணின் சொத்துகள், உரிமைகள் ஆண் சார்ந்து இழப்பதை மேற்கண்ட காலக்கட்டத்தையும், மனுதர்மக் காலக்கட்டத்தையும் இரண்டு வெவ்வேறு காலக்கட்டத்தில் வைத்து அணுகும் போது உறுதிப்பட நிறுவுகின்றது.

கணவன் மறுமணம் செய்யும்போது பெண்ணுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும். இல்லாத பட்சத்தில் அவள் செலவுக்கான தொகையைக் கொடுக்க, அவன் வருமானத்தை ஒட்டிய கட்டாயமான விதியாக இருந்தது. இல்லையெனில் கணவனின் உறவினர் அப்பெண்ணைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.

கணவன் மனைவி மீது தாக்குதலோ, அவதூறோ செய்யின் கௌடில்யர் காலத்தில் நீதிமன்றத்தில் முறையிட்டு நீதிகோரமுடியும். ஆனால் மனுவின் காலத்திலோ இது சாத்தியமில்லை. இன்றும் கூட இது சாத்தியமில்லை. இவைகளில் இருந்து தெளிவாவது என்னவென்றால் ஆணாதிக்க வளர்ச்சியிலும், அதற்கு முன்பும் பெண் உரிமைபெற்று வாழ்ந்தாள் என்பதைக் காட்டுகின்றது. ஆணாதிக்கம் பெண் மீது பொருளாதார ஆதிக்கத்தில் கோலோச்சியதையும் இவை காட்டுகின்றன.

கௌடில்யர் காலத்தில் பெண் பெற்ற உரிமைகள் எப்படி மனுவின் காலத்தில் பறிக்கப்பட்டு, ஆணாதிக்கம் தனது சதிராட்டத்தை எப்படிக்கையாண்டது என விரிவாகப் பார்ப்போம்.

மனு 2.213 இல், “இவ்வுலகில் ஆண்களை மயக்குவதே பெண்களின் இயல்பு. எனவேதான் பெண்களிடம் பழகும்பொழுது விவேகிகள் எப்போதும் விழிப்புடனிருக்கிறார்கள்”²⁵ என்ற கூற்றில் ஆண்கள் பெண்களிடம் பழகும் போது புத்திசாலியாக, பெண்ணின் முட்டாள்தனத்தை எதிர்த்து முன்னேறுவதாகப் பெண்ணை இழிவுபடுத்துகின்றனர். பெண் ஆண்களை மயக்கும் பாலியல் பண்டம். இது அவர்களின் கூடப் பிறந்த குணம் என்பதன் ஊடாக ஆணாதிக்கம் பெண்ணை அறிவுக்கு முன்னால் அடிமைப்படுத்துவதுடன், பெண்ணின் பாலியல் தேவையை மறுத்து, ஆணின் பாலியல் தேவைக்குள் அதன் பூர்த்தியை, அறிவின் உயர்ச்சியாக இந்து தத்துவம் விதிந்துரைக்கின்றது.

மனு 2.214 இல், “இந்த உலகில் முட்டாளை மட்டுமின்றி அறிவாளியையும் தவறான வழிக்கு இட்டுச் செல்வதுடன், ஆசைக்கும், கோபத்திற்கும் அவர்களை அடிமையாக்குவதில் வல்லவர்கள் பெண்கள்”²⁵ என்ற இந்துமத அடிப்படைவாதக் கோட்பாடு ஆணாதிக்கத்தின் ஆசை, கோபம் போன்ற சூறையாடலைப் பெண்ணின் தலையில் முட்டை கட்டி வைத்தபடி எல்லாம் உன்னால்தான் என்று குற்றம்சாட்டுகின்றது.

தாய்வழிச் சமூகத்தில் நீடித்த பொதுவுடைமைச் சமூகம், தனிச் சொத்துரிமை மூலமாக ஆண் ஆதிக்க ஆசை, கோபம் ஊடாக எல்லாம் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தியதுடன், வர்க்கச் சமூகத்தை உருவாக்கிய ஆணாதிக்க வரலாற்றை, அந்த முட்டாள்தனத்தைப் பெண் செய்து விடவில்லை. மாறாகப் பெண் இதற்கு ஊடாக அடிமையாக்கப்பட்டாள். இந்த அடிமைத்தனம் பெண்ணின் போராட்டமாக மாறும்போது ஆண்களின் விழிப்புணர்ச்சியை இது தூண்டும்போது இதைப் பெண்ணின் வடிவில் பார்ப்பதும், எதிர்ப்பதும் மனுவுக்கு அவசியமாகின்றது. இதனால் பெண்ணின் அடிமைத்தனம், மற்றும் சமூகத்தின் அவலத்துக்கு எதிராகப் பெண்ணின் இயல்பான போராட்டத்தையும், அது சார்ந்த ஆணின் விழிப்பையும் எதிர்த்து, இவை பெண்ணின் கேவலமான பண்பாட்டுவழிகள் என்று இந்துத் தத்துவம் பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்தி, ஆணாதிக்கச் சுரண்டலைப் பாதுகாக்கக் குரல் கொடுக்கின்றது.

மனு 2.215 இல், “தாய், மகள், சகோதரி எப்பெண்ணுடனும் தனியிடத்தில் அமர்தல் கூடாது. புலன்கள் ஆற்றல் வாய்ந்தவை, அறிவாளியையும் வெற்றி கொள்ளும்”²⁵ என்ற இந்து மத விளக்கம் பெண்ணினதும் ஆணினதும் கூட்டு வாழ்க்கைக்கு எதிராக அமைகின்றது. ஓரினச்சேர்க்கை போன்றவை இந்து வழிபாட்டுக் கோபுரங்களில் இருப்பதற்கு இந்தக் கோட்பாடுகள் ஒருபக்கக் காரணமாகும். ஒரு ஆண் ஆணுடன் சேர்ந்து வாழவும், ஒரு பெண் பெண்ணுடன் சேர்ந்து வாழவும் கோரும் மனு, பெண்ணுடன் சேரும் ஆண் தனது புத்தியை இழப்பான் என்பதன் ஊடாக, பெண்ணுக்கு முட்டாள் பட்டத்தைக் கொடுத்து, ஆணாதிக்கத்தை மதவடிவமாக்குகின்றான். பெண்ணின் சமூகப் பாத்திரம் மறுக்கப்பட்டு, பெண்ணைத் தனிமைப்படுத்தி அடிமைப்படுத்தியதன் போக்கில் பெண்ணின் கல்வி முடக்கப்பட்டு, பெண்ணின் அறிவைச் சூனியமாக்கிய ஆணாதிக்கம், ஆணைப் பெண்ணிடம் இருந்து விலக்கி வைத்தும், பெண்ணைப் பாலியல் பண்டமாக மாற்றியதுமே இந்த இந்துக் கோட்பாடுகள் தான். இருந்தபோதும் பெண்ணின் இயற்கையான இயல்பான அன்பு, ஆதரவு, பரிவு.... போன்ற தாய்மையின் கோட்பாட்டில் உதிர்த்து எழுக்கின்றபோது, அது ஆணைத் தொற்றிக் கொள்ளும் எல்லா நிலையிலும், அதை மனு பெண்ணின் முட்டாள்தனம் என்பதன் ஊடாக, அந்த ஆண்களையும் முட்டாள் ஆக்கியதே இந்த ஆணாதிக்கப் போதனைதான்.

மனு 9.14 இல், “பெண்கள் அழகைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. வயதைப் பற்றியும் அக்கறை கொள்வதில்லை. ஆணாக இருந்தால்போதும், அழகாக இருப்பினும், அசிங்கமாக இருப்பினும் உடலுறவு கொள்ளத் தயங்கார்”²⁵ என்கிறார், இந்து பாசிச வருணச்சிரம மூதாதையரான மனு. வரைமுறையற்ற புணர்ச்சி நீடித்த சமூகத்தில் இருந்து பார்ப்பனிய ஆணாதிக்க ஒருதாரமணத்தையும், சாதிப் படிநிலைக்குள்ளான

திருமணத்தைப் பெண்ணுக்குத் திணிக்க உருவாக்கப்பட்ட விளக்கமும், அதன் சட்டத்திட்டமுமே இவையாகும். இன்று வயது எல்லைக்குள்ளான திருமணம், அழகு பார்த்த திருமணங்கள், பொருளாதார அந்தஸ்துக்குள்ளான திருமணங்கள், சாதி கடவாத எல்லைக்குள் பெண்ணை அடிமைப்படுத்திப் பார்ப்பனிய ஒழுக்கக் கோட்பாட்டை நிறுவ இந்த விதிகள் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை வரையறுத்தபோது, பெண்ணின் நடைமுறையைக் கொச்சைப்படுத்த வேண்டியதாகியது.

அழகு என்பதன் ஊடாக நிற ரீதியில் ஈரானில் இருந்து வந்த பார்ப்பனியர்கள், கறுப்பையும், உடல் உழைப்பையும் மறுக்கும் சொகுசையும், அழகையும் பெண் பூசிக்க வேண்டும் என பார்ப்பனியம், தனது ஆணாதிக்கப் பலதாரமண வேட்கையில் விரும்பி உபதேசித்ததே இந்த அழகு பற்றிய விளக்கம். உழைக்கும் ஆண்களின் மீதான பெண்ணின் இயல்பான சமுதாயம் சார்ந்த இயற்கையின் இருத்தல், பார்ப்பனியத்தின் எல்லையற்ற பாலியல் எல்லையை மட்டுப்படுத்தியது. அதேநேரம் ஆண்களின் பாலியல் அனுபவத்தைப் பெண்கள் இனம் கண்டு சொல்லும்போது, ஆணாதிக்கம் கொதிக்கின்றது. இந்த எல்லையில் அழகு, வயது ஊடாகப் பெண்ணைக் கட்டுப்படுத்தவும், பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்தி, தமது மனு நீதிக்குள் பெண்களை அடக்கி ஒடுக்கவும் இந்த விளக்கம் அவசியமாகின்றது.

மனு 9.15 இல், “ஆடவருடன் உறவு கொள்ளத் துடிக்கும் மோகத்தால், சலனப் புத்தியால், இயல்பாக அமைந்த ஈவிரக்கமற்ற தன்மையால் கணவர்கள் எவ்வளவு விழிப்பாக இருந்தாலும் பெண்கள் துரோகிகளாகிவிடுவர்”²⁵ என்ற மனு நீதி பெண்ணைப் பாலியலில் மோகம் கொண்டு அலைவதாகச் சித்தரித்து, ஆண்களைப் பாலியலில் துரோகியாக்கிவிடுவர் என்று துரோகப் பட்டத்தைப் பெண்களுக்குச் சுமத்துகின்றது. ஆண்கள் காமவெறியிலும், பலதார மணத்திலும் பெண்களைப் பாலியல் பண்டமாகப் பயன்படுத்தப்படும் சமுதாயத்தில், இப்படி ஓர் எதிர்த் தன்மை வாய்ந்த விளக்கம் ஆணாதிக்கத்தைப் பாதுகாக்க தேவைப்படுகின்றது. பெண்ணைப் பாலியலின் மையமாக, அதுவே அவளின் தொழிலாகக் காட்டுவதும், பாலியல் வீறு கொண்டு அலைவதாகக் காட்டி, ஆணின் இந்த இயல்பைக் காப்பாற்ற முன்வைப்பதன் மூலம் ஆணாதிக்கக் கொடும் மூடி மறைக்கப்படுகின்றது.

இந்திய உச்சநீதிமன்றங்களில் கற்பழிப்புகள் மீதான தீர்ப்புகள் பல, பெண் பாலியலைத் தூண்டியதால் ஆண் அதில் பயன்படுத்தப்பட்டான் என்று வெளியாகியுள்ளதை வைத்து இந்த இடத்தில் மனுவின் ஆணாதிக்கத் தர்மத்தையும், பார்ப்பனியத்தின் ஆணாதிக்கத்தையும் இனம் காணமுடியும். பெண் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாவதும், கற்பழிக்கப் படுவதும், அவலட்சணப்படுத்தப்படுவதும் இந்த மனுவின் இந்து ஆணாதிக்க வாரிசுகளால்தான் என்பதை மறைக்க, அதைச் செய்யத் தூண்டுவதே

பெண் என்று குற்றம் சாட்டி, பார்ப்பனியம் கற்பழிப்புகளை நியாயப்படுத்தி ஏற்படுத்திய இந்துச் சட்டமே இன்று உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளுக்கு வழிகாட்டுகின்றது. பெண்கள் எப்போதும் தற்காப்பு நிலையில் இருந்து போராடும் மனித வரலாற்றில், வன்முறையில் ஈடுபடுபவனைப் பார்ப்பனிய ஆணாதிக்க ஒழுங்கில் காப்பாற்ற, பெண் மீது பழியைத் தூற்றுவது இந்தியாவின் இந்து சமயத்தின் மனுதர்மமாக உள்ளது.

மனு 9.16 இல், “படைப்பிலேயே கடவுள் பெண்களுக்கு அமைத்துள்ள இயல்பை அறிந்து ஒவ்வொரு மனிதனும் பெருமுயற்சி செய்து பெண்களைக் காத்துவரல் வேண்டும்”²⁵ என்கிறது, இந்து மதம். அதாவது பெண் ஆணின் அடிமை என்கின்றது. ஆண் அடித்தாலும், கொன்றாலும் எதிர்த்துப் போராடக் கூடாது என்கின்றது. பெண் அடக்க ஒடுக்கமாக நாணிக் குறுகி இருக்கும் வகையில் கடவுள் படைத்துள்ளதால் ஆண் வீரத்துடன், அதிகாரத்துடன் அடக்கி ஆள வேண்டும் என்று இந்து மதம் விதித்துரைக்கின்றது. பெண் கூனிக் குறுகி வாழ இறைவன் கோருவதால், பெண் உரிமை என்பதை ஆண் வழங்க அனுமதித்தல் ஆகாது என்று மனு கோருகின்றார். பெண் உரிமை கோரி வெற்றிபெறின் இந்துத் தத்துவமும் அழிந்து விடும் என்பதால் பெரு முயற்சி செய்து ஆண்கள் பெண்ணை அடக்கி ஆள இறைவன் பெண்ணுக்கு விதித்துள்ளதை ஆண் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இந்துச் சட்டம் கோருகின்றது.

மனு 9.17 இல், “படைப்பிலேயே கடவுள் பெண்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள குணங்கள் படுக்கை மோகம், பதவி தாகம், ஆபரண ஆசை, கேடான ஆசைகள், கோபம், நேர்மையின்மை, வஞ்சகம், தீயநடத்தை ஆகியவை”²⁵ என்று இந்து தர்மம் பெண்ணுக்குச் சூட்டியுள்ள பட்டங்கள் - அடிமை விலங்காகும். இவை ஆண்களின் குணத்தைப் பெண்ணுக்கு உள்ளதாகக் கூறுவது, ஆணை அடக்கி ஆளக் கோருவது என்பதன் ஊடாகப் பெண்ணை அடிமையாக நிலை நிறுத்த ஆணுக்கு வழங்கிய கடிவாளமாகும். ஆணின் படுக்கை மோகம் பெண்ணைப் பலாத்காரமாகக் கற்பழிப்பதில் இருந்து, பலதார மணவாழ்க்கை வரை என்று உலகம் நின்றவிடவில்லை. பதவி தாகம், உலகின் அனைத்துச் சொத்தையும் ஆண் அனுபவிப்பதில் இருந்து, உலகை அடக்கி ஆளுவது யுத்தத்தின் கோரத்தைத் தொடர்வது ஈறாக, ஆணாதிக்கம் மனித வரலாறாக நீடிக்கின்றது. உலகில் தங்க வேட்டையில் பல இனங்களை அழித்து அதில் ஆபரணம் செய்து பெண்களை ஆசை நாயகியாக்கிய வரலாறு முடிந்துவிடவில்லை.

உலகின் சகல வக்கிரமான பாலியல் முதல் அனைத்திலும் வக்கிரமான கேடான வாழ்க்கையைத் தொடரும் உலகின் மத்தியில்தான் ஆணாதிக்க இந்து இராஜ்ஜியம் பற்றி கொட்டம் அடிக்கின்றனர். நெற்றிக் கண் கோபம் முதல் சாதிப் படுகொலை, கிறிஸ்தவப் படுகொலை, முஸ்லிம் மத அழிப்பின் உச்சத்தில் இன்று ஆணின் ஆணாதிக்க இரத்த வரலாறு

உள்ளது. சதிகள் மூலம் பார்ப்பனிய ஆட்சியை நிலை நிறுத்தியும், வந்தேறு குடிகள் பாரம்பரிய மக்களைக் கேவலப்படுத்தி இழிவாக்கியும், அவர்களின் மொழியை அழிப்பதும் வஞ்சக் குதினால்தான். இந்த நேர்மையினத்தில் இருந்துதான் மனு தனது ஆணாதிக்க, தீய நடத்தைகளை, ஆண்டத்தில் இருந்து பெண்ணுக்குக் கடத்திய சதி வஞ்சகம்தான் இந்து தர்மம் ஆகும். இந்து தர்மம் பெண்ணின் அடிமை விலங்கை இறுக்கிய இந்துப் பண்பாடாகும்.

மனு 9.2 இல், “இரவும் பகலும் பெண்களை அவர்தம் குடும்பத்து ஆடவர் தம் அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்திருத்தல் வேண்டும். உடலுறவை நாடும் பெண்களை ஒருவர் கட்டுக்குள் வைத்தல் வேண்டும்.”

மனு 9.3 இல், “குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தையின் பாதுகாப்பிலும், இளமையில் கணவன் பாதுகாப்பிலும், முதுமையில் மகன்களின் பாதுகாப்பிலும் பெண்கள் இருத்தல் வேண்டும். பெண் எப்பொழுதும் சுதந்திரமாக இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவள்.”²⁵ ஆணாதிக்க ஒருதரக் குடும்பத்தை ஆண் சார்ந்து இந்து தர்மம் கோருகின்றது. இது பண்பாடாக்கப்படுகின்றது. ஒரு பெண்ணைத் தந்தையும், மகனும், கணவனும் வாழ்க்கை பூராகத் தனது கட்டுக்குள் வைத்திருக்கக் கோருவதுடன், உடலுறவை நாடும் பெண்ணைக் கணவன் தனது அடிமையாக வைத்திருக்க, இறைவனின் பெயரில் இந்துத் தத்துவம் கோருகின்றது. ஆணாதிக்கத்தை ஆணை எதிர்ப்பதன் மூலம் சாதிக்க முடியும் என்ற பெண்ணியத்தை, இந்துத் தத்துவ விளக்கம் எப்படி எள்ளி நகையாடுகின்றது என்பதற்கு மனுவின் இந்த விளக்கம் போதுமானதாகும். இருதார மணத்தில் இருந்து ஒருதார மணத்தைச் சமுதாயம் உருவாக்கிய போது ஆணுக்குக் கிடைத்த அதிகாரமும், பெண் மீதான நிபந்தனையற்ற உரிமையை மனு கோருவதுடன் அதையே சமூகச் சட்டமாகப் பார்ப்பனியம் உருவாக்குகின்றது. இந்து இராஜஜியம் கோரும் இன்றைய பார்ப்பனியம் மனுவின் இந்தக் கோரிக்கையினைக் கடவுளின் பெயரில் பெண்கள் மீது திணிப்பதற்கும், இருக்கும் உரிமைகளைப் பறிக்கவும் பின்நிற்கப் போவதில்லை. பெண்ணின் சுதந்திரத்தை மனுவின் அதிகார நிலையில் மறுப்பது, இந்து தர்மம் இதைக் கொண்டு ஆளத் துடிப்பதையும் மறுத்துவிடப் போவதில்லை. பெண்ணின் சுதந்திரம் என்பது ஆணின் சுதந்திரத்தையும், அவனின் குடும்ப அமைப்பையும் சிதைக்கும் என்று மனு கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

மனு 9.5 இல், “எவ்வளவு அற்பமாகத் தோன்றினாலும் பெண்களிடம் தீயக் குணங்கள் தோன்றி வளர்வதைத் தடுத்தல் வேண்டும், பாதுகாக்காவிட்டால் இரு குடும்பத்திற்கும் துயரத்தை வருவிப்பார்கள்”²⁵ என்கிறது, இந்து தர்மம். அதாவது பெண் ஆணின் சட்டத்திட்டத்தை

எதிர்த்து தனது சுதந்திரத்துக்காகப் போராட முற்பட்டோ, கோரியோ நின்றால், ஆணாதிக்கப் பண்பியல் அடிப்படையில், இரு குடும்பத்துக்கும் ஆபத்து என்று எச்சரித்து, பெண்ணை ஆண் அடக்கி ஆளவேண்டும் என ஆணாதிக்க இந்துத் தத்துவம் கோருகின்றது. இதை மேலும் மனு 4.147 இல், “சிறுமியாயினும், இளம் பெண்ணாயினும், ஏன் முதியவளாயினும் தம்வீட்டில் கூடச் சுதந்திரமாக எதையும் செய்திட அனுமதித்தல் கூடாது”²⁵ என்றதன் மூலம் பெண்ணின் இருத்தலைத் துல்லியமாகக் காட்டுகின்றது.

பெண்ணாதிக்க அமைப்பிலிருந்து பெண்கள் மீதான மதிப்பு குறைக்கப்பட, தனிச் சொத்துரிமை அமைப்பின் வளர்ச்சியில் பெண் முற்று முழுதாக அடிமைப்படுத்தப்பட்டுவிடாத நிலையில், ஆண்கள் பெண்களின் மீது முழுமை பெறாத அடக்குமுறையை அடக்கியாளவே இந்துத் தத்துவம் வரிவரியாக விதிந்துரைக்கின்றது. பெண் வீட்டின் மீது இருந்த எஞ்சிய சுதந்திரத்தைக் கூட கட்டுப்படுத்தி, எதையும் செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது என்று, ஆண்களை இந்த இந்துச் சட்டத் தர்மம் கோருகின்றது. சொந்தச் சமையல், பிள்ளை பராமரிப்பு, வீட்டை அழகுபடுத்ததல்... போன்ற பெண் வீட்டில் சுதந்திரமாகச் செய்தவைகளைக் கூட, ஆணின் விருப்பத்துக்கும் அதிகாரத்துக்கும் உட்பட்டு அனுமதிக்கவேண்டும். வீட்டு வேலையில் சிக்கி அது பெண்ணின் கடமையாகியபோதும் கூட, இவைகளைச் சுதந்திரமாக அனுமதிக்க கூடாது என்பதை ஆணாதிக்க இந்து தர்மம் ஆண்களுக்குக் கட்டளையிடுகின்றது. இங்கு இவை இந்து தர்மத்தின் சட்ட விதியாகின்றபோது, சமுதாய - பண்பாட்டு வடிவமாகியுள்ள நிலையில், ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டம் சமுதாயத்தைப் புரட்டிப் போராடும் புரட்சிதான் பெண்ணை விடுவிக்கும். இந்த இடத்தில் ஆண்கள் பெண்களின் சுதந்திரத்தைத் தனிப்பட அனுமதிக்கும்போது அவனை வலுவற்ற கணவனாகக் கூறியதுடன், இந்து தர்மத்தை நிலைநாட்ட, சாதியின் பெயரில் பெண் அடிமைப்படுத்த, அடுத்த ஆயுதத்தை இந்து தர்மம் முன்வைப்பதைப் பார்ப்போம்.

மனு 9.6 இல், “எல்லாச் சாதியினருக்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ள உயர்கடமை கருதி, வலுவற்ற கணவர்கள் கூடத் தம் மனைவியரைக் காக்கவேண்டும்”²⁵ என்று கூறி சாதிக் கடமையின் பெயரில் பெண்ணை அடிமைப்படுத்த ஆணாதிக்க இந்து தர்மம் கோருகின்றது. பெண் சொல் கேட்பவன், பெண்ணின் சுதந்திரத்தை அனுமதிப்பவன், கோருபவன் வலுவற்ற ஆண் என்று கூறுவதன் மூலம் ஆணின் சமூகப் பாத்திரம் இழிவாக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் வலுவானவர்கள் வலுவற்றவன் மீது அதிகாரத்தை, வன்முறையைப் பயன்படுத்தவும் மறைமுகமாக இது கோருவதுடன், சமுதாயத்தின் ஆணாதிக்கச் சாதிக் கோரத்தின் கடமையிலும்

பெண்ணை அடிமையாக வைத்திருக்கக் கோருகின்றது. இதை மீறுபவன் சாதிக்க கடமையைச் செய்ய மறுத்தவனாகவும், அந்தச் சாதியில் இருக்கும் அருகதையை இழந்து விடுவதையும் மறைமுகமாக இது எச்சரிக்கின்றது. இந்து ஆணாதிக்கத்தைத் தகர்ப்பது சாதி மற்றும் ஆணாதிக்கம் சார்ந்த இந்து தர்மத்தைத் தகர்க்காத வரை சாத்தியமில்லை. இந்து ஆணாதிக்கம் பெண் விவாகரத்தைக் கோர முடியாது என்பதைத் திட்டவாட்டமாக எடுத்தியம்பும் அதேநேரம், கணவன் பெண்ணை விட்டுப் பிரியவோ, விற்கவோ உரிமை வழங்குகின்றது.

இதை மனு 11.45 இல், “கணவனும் மனைவியும் ஒன்றெனக் கூறப்படுவதன் பொருள் திருமணத்திற்குப் பின் மணமுறிவு, பிரிவு என்பதே கிடையாது.” மனு 9.46 இல், “விற்புவிட்டாலும், கைவிட்டாலும், கணவனின் பந்தத்திலிருந்து மனைவி விடுபட முடியாது.” மனு 5.149 இல், “தந்தையிடமிருந்தோ, கணவனிடமிருந்தோ, மகன்களிடமிருந்தோ ஒரு பெண் பிரிந்தால் பிறந்த வீட்டிற்கும் புகுந்த வீட்டிற்கும் பழியை ஏற்படுத்துவாள். விவாகரத்து உரிமை கிடையாது”²⁵ என்றதன் மூலம் ஆணாதிக்க ஒருதார மணத்தைத் திட்டவாட்டமாக அமுல் செய்யும்படி பார்ப்பனியம் கோருகின்றது.

இருதார மணத்தில் இருந்து ஒருதாரமணம் உருவாக்கிய சட்டத் திட்டம் பெண்ணை ஆணின் உரிமையாக்குகின்றது. ஆண் பெண்ணை விற்கும் பண்டமாகவும், விட்டு எறியவும் உரிமையை ஏற்படுத்தியதன் மூலம் பெண் ஒரு பொருளாக்கப்படுகின்றாள். பொருளாக்கப்பட்ட பெண்ணைப் பண்டமாக வாங்கவும், விற்கவும் உரிமை கொள்ளும் கணவன், பெண்ணைப் பாலியல் ரீதியில் அனுபவிக்க, உழைப்பைச் சுரண்டக் கோருகின்றது. இந்த அனுபவிப்பு முடிவுறும் போது, மீண்டும் விற்கவும், தூக்கி எறியவும் கூடிய பண்டமாகப் பெண் மாற்றப்பட்டு, அதை ஆண் அமுல்படுத்தும் அதிகாரத்தைக் கட்டாயமாக்குகின்றது, பார்ப்பனியத் தர்மம். பெண் தன் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கக்கூட முடியாது. தந்தை, கணவன், மகனிடம் இருந்து பிரிந்து வாழவும் கூட பெண்ணுக்கு அனுமதிக்க மறுக்கும் மனுதர்மம், அதை ஆணின் உரிமையாக்குகின்றது. பெண்ணை உயிர் உள்ள பண்டமாக மாற்றி பெண்ணின் சொத்துரிமை மறுக்கப்படுவதைப் பார்ப்போம்.

மனு 8.415 இல், “மனைவி, மகள், அடிமை, இம்மூவரும் சொத்துரிமைக்கு அருகதையற்றவர்; அவர்கள் ஈட்டும் செல்வம், அவர்களை உடையவருக்கே போய்ச்சேரும்” என மனுதர்மம் பெண்ணை அடிமையாக வைத்திருக்கும் உடைமையாளனைத் தெளிவாக அடையாளம் காட்டுகின்றது. பெண்ணை ஆணின் உடைமை, தனிச் சொத்துரிமை வழியில் பெண் ஆணின் பொருளாகி, சொத்தாகின்றாள். இதில் இருந்து பெண் சொத்துக்கு உரிமை கொண்டாவோ, தனது உழைப்பைத் தனதாக்கவோ முடியாத

ஆணாதிக்கச் சட்டம், ஆணாதிக்கச் தனிச்சொத்துரிமையானது.

கணவன் இறந்தாலும் பெண் சொத்துக்கு உரிமை பெற முடியாது, மாறாக ஜீவனாம்சம் பெற முடியும் என்பதன் மூலம் கணவன் சார்ந்த குடும்பத்துக்கு அடிமையாக இருக்கக் கோருவதுடன் கணவனின் தம்பி, அல்லது அண்ணனுக்கு அல்லது தந்தைக்கு வைப்பாட்டியாக இருக்க, இந்தச் சொத்துரிமை மறுப்பு நிர்ப்பந்திக்கின்றது. பெண் எந்த நிலையிலும் சுதந்திரமாக வாழ சொத்துரிமை மறுப்பைத் தடையாகக் கொண்ட மனுதர்மமே, இன்று இந்து தர்மம் ஆகின்றது. பெண் ஆணின் சட்டத்திட்டத்தை மனு தர்மப்படி கடைப்பிடிக்கத் தவறின் பெண் மீது தண்டிக்கும் உரிமையை ஆணுக்கு வழங்குகின்றது. அதைப் பார்ப்போம்.

மனு 8.299 இல், “மனைவி, மகன், அடிமை, மாணவன், இளைய சகோதரன் ஆகியோர் தவறு செய்யின் கயிறு அல்லது மூங்கில் கழியால் அடிக்கலாம்”²⁵ என்று மனுதர்மம் கோருகின்றது. பெண் சமுதாயத்தின் அனைத்து அடிநிலை சமுதாயப் பிரிவுகளின் நிலைக்குத் தாழ்த்தப் பட்டுள்ளாள். அடிமை நிலைக்குப் பெண்ணைத் தரம்தாழ்த்திக் காட்டிய பின், தந்தை, கணவன், மகன் பெண்ணைத் தண்டிக்கும் ஆணாதிக்கத் தண்டனை உரிமையை வழங்கி அதை அமுல்படுத்த இந்து தர்மம் கோருகின்றது. பெண்ணை விற்க, அனுபவிக்க, தூக்கி வீச, அடிக்க என எல்லாம் இந்து மதம் ஆணுக்கு அனுமதித்துள்ளது. பெண் இதில் எதையும் ஆணுக்குச் செய்ய முடியாது. பெண்ணின் கல்வி உரிமை பற்றி என்ன கூறுகிறது எனப் பார்ப்போம்.

மனு 2.66 இல், “பெண்.. வேதமந்திரங்களை ஓதக் கூடாது.....” மனு 9.18 இல், “வேதங்களைப் பயிலும் உரிமை பெண்களுக்கு இல்லை..... பெண்கள் வேதமந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்ய இயலாது. ஆதலின் பெண்கள் அசத்தியத்தைப் போலவே தூய்மையற்றவர்கள்.....” மனு 9.36 இல், “வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட தினசரி வேள்வி நியமங்களைப் பெண் ஆற்றாதல் கூடாது...” மனு 9.36 இல், “அவள் அவ்வாறு செய்தால், நரகத்திற்குப் போவாள்...” மனு 4.205 இல் “ஒரு பெண் ஆற்றிடும் வேள்வியில், பிராமணன் உண்ணக்கூடாது.” மனு 4.206 இல், “பெண்கள் இயற்றும் வேள்விகள் அமங்கலமானவை. தெய்வச் சங்கல்பமற்றவை. அவற்றைப் பிராமணர்கள் தவிர்த்தல் வேண்டும்”²⁵ என்பதன் மூலம் பெண் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராகப் போராடிய வரலாற்றைக் காட்டுகின்றது.

பெண்கள் ஆணாதிக்க மனுதர்மப் பார்ப்பனியத்தை எதிர்த்து கல்வி கற்கவும், அதை விரிவாக்கவும், அதை நடைமுறைப்படுத்த முயன்றதையும், அதில் ஆண்கள் பங்கு பற்றியதையும் இது காட்டுகின்றது. இந்த

எல்லையில்லாதான் பெண்ணுக்கான ஒழுக்கக் கோவை உருவாக்கப்படுவதுடன், இதை அதிகாரம் செய்யும் உரிமையை ஆண்களுக்கு வழங்கி, ஆணாதிக்கச் சமூகத்தை நிலைபெறச் செய்வதை மனுதர்மம் குறிக்கோளாகக் கொள்கின்றது. பெண் கல்வி பெறுவது நரகத்துக்கு உரியதாகவும், தூய்மைக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாகவும் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் இறைவன் பெயரால் கூறிய ஆணாதிக்க மனு தர்ம அதிகாரம் இந்தியச் சமுதாயத்தில் நிறுவப்பட்டது. பெண்ணின் கல்விச் சுதந்திரத்தை வித்திடவும், அவள் சொத்துரிமையைக் கோரவும், ஆணாதிக்கத்தைக் கேள்வி கேட்கவும் முனையும்போது இருக்கும் சமுதாயத்தைத் தகர்த்துவிடும் என்ற பார்ப்பனியச் சதித்தனம் பெண்ணின் அனைத்து நீக்கல்களையும் அடைத்து பொம்மையாக்கிவிட முனைந்தது. இந்தவகையில் அடுத்த அடிமை விதியைப் பார்ப்போம்.

மனு 5.151 இல், “தன் தந்தை யாருக்கு மணம் செய்து கொடுக்கிறாரோ, அல்லது தந்தை இசைவுடன் சகோதரன் தன்னை யாருக்கு மணம் செய்து கொடுக்கிறாரோ, அக்கணவனுக்கு வாழ்நாள்வரை அவள் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். இறந்த பிறகும் கணவன் நினைவைப் பழித்தலாகாது”²⁶ என்பதன் மூலம், பெண் தனது சொந்த வாழ்க்கையில் யாரைத் தெரிந்து எடுப்பது அல்லது என்ன நிலையில் வாழ்வது என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாத நிலைக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டாள். பெண்ணின் தந்தை அல்லது சகோதரின் விருப்பு வெறுப்புக்கு இசைந்து போகும் ஒரு வளர்ப்பு நாயாக வாலாட்டக் கோருவதே இந்த மனுதர்மம் ஆகும். இப்படி வளர்ப்பு நாயை வேறு ஒருவருக்குக் கொடுக்கும் போது அங்கும் வாலாட்ட வேண்டுமே ஒழிய, சுதந்திரமாக எதுவும் செய்யமுடியாது. வளர்ப்பு நாயின் உரிமையாளர் இறந்தாலும் உரிமையாளரின் நிழல்கள் மீது வாலாட்டும் உணர்ச்சியற்ற நாயின் நிலைக்குப் பெண்ணை மாற்றிய போக்கில், ஆணாதிக்க எசுமான் அதிகாரத்தில் எச்சில் சோற்றுக்காகப் பெண்ணை வாழக் கோருவதே, மனுதர்மம் விதித்த விதியாகும். இந்தக் கணவன் விசுவாசத்தைப் பெண் மறுக்க முடியாது. அதை மனு கூறுவதில் இருந்து பார்ப்போம்.

மனு 5.154 இல், “அறநெறி பிறழ்ந்தவனாயினும், வேறொருத்தியிடம் இன்பம் கொள்பவனாயினும், நல்ல குணங்கள் இல்லாதவனாயினும் விசுவாசமுள்ள மனைவி கணவனை எந்நேரமும் தெய்வமாக வழிபடுதல் வேண்டும்”²⁶ என்று பெண்ணை நிர்ப்பந்திப்பதன் மூலம் ஆணின் அடிமையாகப் பெண் இருக்கும்படி சமுதாயம் கோருகின்றது. ஆண் எவ்வளவு கொடுமைக்காரன் ஆக இருந்தாலும் சரி, பெண்ணின் உணர்வுகளைத் தீர்க்க முடியாதவனாக இருந்தாலும் சரி, பெண் ஆணை வழிபட வேண்டும்.

ஆணை விமர்சிக்கவோ, விட்டு விலகவோ பெண்ணுக்கு அனுமதியில்லை. இந்த நிலையில் பெண்ணின் கடமைகள் பற்றி மனுதர்மம் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

மனு 5.150 இல், “அவள் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாக இருத்தல் வேண்டும். வீட்டுக் காரியங்களைத் திறம்பட ஆற்றுதல் வேண்டும். பாத்திரங்களைக் கவனமாகக் கழுவி வைத்தல் வேண்டும். செலவில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்”²⁶ என்று கூறி பெண்ணின் கடமையை வரையறுக்கின்றது. ஆண் எவ்வளவு மோசமானவனாக இருந்தாலும் சரி, பெண் அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு இவைகளைத் திறம்பட செய்தல் பெண்ணின் கடமையாகின்றது. பெண் ஆண்கள் உலகத்தில் இருந்தும், வீட்டுக்குள் தள்ளப்பட்ட நிலையில் பெண் சமைக்கவும் அவைகளைக் கழுவி வைக்கவும் நிர்ப்பந்தித்து, ஆணுக்குச் சேவகம் செய்து ஆணை வழிபட்டு மோட்சம் அடைய, அதாவது மனு 5.155 இல், “கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தாலே மனைவிக்குச் சொர்க்கத்தில் உயர் பதவி கிடைக்கும்”²⁶ என்று மனு தர்மம் பெண்ணை அடிமை நிலைக்குள் இருக்க சொர்க்கத்தின் உயர் பதவி ஆசையும் காட்டிக் கோருகின்றது.

அத்துடன் பெண்ணுக்கு இந்த உலகத்தின் இன்பத்தைத் தருபவன் கணவன் என்று கூறி கணவனுக்கு விசுவாசமாகவும் அடிமையாகவும் இருக்கக் கூறி, அடுத்த உலகிலும் கணவனே எல்லாம் என எச்சரிக்கை செய்கிறது மனுதர்மம். மனு 5.153 இல், “புனித முழுக்கங்களிடையே அவளை மணந்த கணவன்தான் எப்பொழுதும் இன்பம் தருபவன். இவ்வுலகிலும் ஏன் அவ்வுலகிலும் கூட அவ்வண்ணமே” என்று கடவுள் மீதான பயம், பக்தி ஊடாக ஆணாதிக்கச் சட்டத்தைப் பெண்ணின் மீது திணிக்கிறது மனுதர்மம். பெண் ஆணுக்கு அடிமையாக, பொருளாக, கடமை செய்பவளாக, ஆணின் இன்பத்தைத் தீர்ப்பவளாக மனுதர்மம் பெண்ணின் கடமையை வரையறுத்தது. இதில் பெண் சிந்திக்க இடம் இருக்கக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருந்த மனுதர்மம் பெண்ணின் வேலையை அதிகமாக்கியது.

இது இன்றும் இந்தியாவில் மனுதர்மத்தின் தொடர்ச்சியில் பெண் சீதனமாகப் பாத்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதும், அதைக் கழுவி வாழக் கோருமளவுக்குப் பெண்ணின் நிலையுள்ளது. இந்தியக் குடும்பங்களில் பாத்திரங்கள் தேவைக்கு மீறிய வகையில் வீடுகளில் அடுக்கி வைத்திருப்பதும், அதைச் சொத்தாகச் சேர்ப்பதையும் காணமுடிகின்றது. வீட்டின் வேறு அடிப்படைத் தேவைக்கு இடம் இல்லா விட்டாலும், பாத்திரத்தின் எண்ணிக்கை குறைவதில்லை. இந்தப் பாத்திரத்தின்

எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தும், பெண்ணின் வேலையை மனுதர்மம் கோருவதற்கு ஏற்பவும் உணவுத் தயாரிப்பும் அதையொட்டிய பழக்க வழக்கமும் தோற்றம் கண்டது.

உணவின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப பல பாத்திரங்களைப் பாவிப்பதும், உண்ணும் போது வேறுபட்ட உணவு வகைகளைத் தனித்தனியாகப் பரிமாறுவதும், தனித்தனியாக அவைகளைப் பிரித்து வைப்பதும், பெண் மூன்று நேரமும் வெவ்வேறு வகை உணவைத் தனித்தனியாகச் செய்வது அடிப்படையான உணவுப் பழக்கவழக்கமாக இருப்பதால், சமையல் மற்றும் உணவின் பின் குவிந்து போகும் பாத்திரத்தின் எண்ணிக்கையால், பெண்ணின் வாழ்க்கையும் மூச்சும் இதற்குள் அழுந்திப் போகின்றது. அத்துடன் பெண் கழுவும் கழிவுத் தொட்டி இருட்டு இடத்தில் இலகுவாகக் கழுவ முடியாத வகையில், குனிந்து, நாரி, எலும்பு முறிய, அழுக்கு போக்க மாரடிப்பதும், இல்லையென்றால் குந்தியிருந்து மணிக்கணக்காகக் கழவிச் செல்லும் வாழ்க்கை சகிக்கமுடியாது. இதுபோல் உடுப்புத் தோய்க்கும்போதும் சரி, பல தளத்தில் பெண் கழுவவது என்பது சிரமத்தையுடைய பணியாக, பொருள் பயன்பாட்டில், உணவுப் பயன்பாட்டில் வைத்திருப்பது மனுவின் கோரிக்கையின் அடிப்படையில்தான். அத்துடன் இந்த அழுக்கை அகற்ற தண்ணீர் இன்றி இருக்கும்போது பெண்ணின் சுமையைச் சொல்லி மாளாது.

பெண்ணின் அழுந்தி மாரடிக்கும் கூலியற்ற ஆணாதிக்கக் கடமைகளில், குறைந்தபட்சம் தொழில் நுட்பங்களை உள் ஊர் அளவில் கூட புகுத்துவதை மறுக்கும் மனுதர்மக் குசினியமைப்பும் பெண்ணின் கடமையை வரையறுப்பதால், பெண்ணின் வாழ்விடங்கள் நவீனக் கட்டிடத்தில் கூட பழையபடி பேய்கள் வாழும் குகைகளாகப் பேணப்படுகின்றது. இந்தியப் பெண்கள் புரட்சியில் பங்கு கொள்ள முன்பு அவர்களின் உணவுப் பழக்க வழக்கம், குசினி அமைப்பு வடிவத்துக்கு எதிரான போராட்டம், பெண்ணைச் சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கும் நேரத்தை வழங்கும். அந்தளவுக்கு மனுதர்மம் பெண்ணின் கடமை பெண்ணை வீட்டில் அழுந்தப்பண்ணி, மூச்சுவிட முடியாத வகையில் சிந்திக்க முடியாத வகையில் பண்பாட்டு, கலாச்சாரச் சங்கிலியால் கட்டிப் போடப்பட்டுள்ளனர். சமூகப்பற்றி சிந்திக்கும் ஆண்கள் தமது குடும்பங்களில் தீவிர மாற்றத்தை உணவுப் பழக்க வழக்கத்தில், குசினி அமைப்பில் கோரவும், மாற்றி அமைப்பது பெண்களுக்கு ஆறுதலை முதல் கட்டத்தில் வழங்கும். இதில் இருந்துதான் பெண்ணைப் புரட்சிக்கு வென்று எடுக்கவும், ஆணாதிக்கத்தைத் தகர்க்கவும் முடியும்.

ஆணாதிக்க மனுதர்மத்தின் வக்கிரத்தையும், இந்துப் பண்பாட்டு - மத ஆணாதிக்கத்தையும் மேலும் ஆழமாக மதங்கள் தொடர்பான பகுதியில் ஆராய்வோம்.

இந்து ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியத்தில், சாதி வடிவில் இறுகிய குடும்பத் தன்மைகள்

சாதி ஒடுக்குமுறை பற்றி இன்று பல்வேறு வாதப் பிரதிவாதங்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், பாட்டாளிவர்க்கம் மட்டுமே இதைச் சரியாக இனம் காண்கின்றது. இதுபற்றி நாம் பிறிதொரு நூலில் ஆராய்வோம். ஆனால் சாதியை உருவாக்குவதில் குடும்பத்தின் பங்கு என்ன என்பது இப்புத்தகத்தின் குறிப்பான விடயமாகும். உயர்சாதி ஆண்களின் ஆணாதிக்கத்தை இந்துமதம் பாதுகாத்தபடிதான், சாதியமைப்பில் பாலியல் விளக்கத்தையும் கொடுத்தது.

அர்த்த சாஸ்திரம் (3,8) இல், “சூத்திரப் பெண் உயர்சாதி ஆண்கள் இன்பம் அனுபவிப்பதற்கு உரியவள்”²⁷, “உயர் சாதிக்காரன் ஒரு சூத்திரப் பெண்ணோடு சேர்ந்து உடல் இன்பம் பெறுவானேயானால் அதனை ஒரு குற்றமாகக் கருதக்கூடாது.”²⁷ சாதிய ரீதியாகப் பிளந்து, தனிச்சொத்துரிமை சாதியமைப்பு, ஆணாதிக்க ரீதியாகத் தாழ்ந்த சாதிப் பெண்களை உயர்சாதி ஆண்களுக்கு அடிமையாக்கி, பாலியல் இன்பத்தைக் கேள்வி கடந்து அனுபவிக்கும் உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இங்கு பெண்ணின் ‘கற்பு’ பற்றிய ஆணாதிக்க விளக்கம் உயர்சாதி ஆணாதிக்கத்தால் சொந்த நலன் சார்ந்து சமுதாய ரீதியாகவே மீறப்படுகின்றது. பெண்ணின் கற்புரிமை அவளை மீறிச் சூறையாடப்படுகின்றது. இன்று நடக்கும் சாதி வன்முறைகளில், இந்து பாசிச வழியில் கற்பழிப்பு பொது வடிவமாகின்றது. அது மறைமுகமாக, நேரடியாக நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. இனி சாதியப் பிறப்பைப் இந்து ஆணாதிக்க விளக்க வழியில் ஆராய்வோம்.

பிறப்பின் சாதிப் பிளவை இட்டு இந்து மதம் எப்படி விளக்கம் தருகின்றது எனப் பார்ப்போம். “சாலசாம்பவன் என்பவன் இறைச்சியைத் தினமும் சிவலிங்கத்துக்குப் படைத்து வந்தானாம். ஒருநாள் காமதேனு என்ற பசு, தேவர் உலகத்தில் இருந்து இறங்கிவந்ததாம். தந்தை, மகனைப் பார்த்து, “இன்று நீ அதன் தசையை அறுத்து சிவலிங்கத்துக்குப் படை” என்று கூறியதுடன், அந்த இறைச்சியை உண்ணக் கூடாது என்றும் கூறிச் சென்றானாம். மூத்தமகன் அதன்படி செய்தபோது அவனின் கர்ப்பினியாக இருந்த மனைவி அவ்விறைச்சியை உண்ணவிரும்பினாள். (கிறிஸ்தவத்தில்

ஆப்பிளைத் தின்று சாத்தானின் பிறப்பாகியது பெண்ணால்தானே) அதனால் அதில் ஒரு பகுதியை உண்ணக் கொடுத்தான். இதனால் காமதேனு அவ்விடத்தில் இறந்துவிட்டதாம். தந்தை வந்து அதிர்ச்சியடைந்து காமதேனு இறந்த காரணத்தை அறிந்து, இளையமகனிடம் பூசையை ஒப்படைத்ததுடன், மூத்த மகனைச் சேரிக்கு செல் என்றாராம்.²⁸

இந்தக் கதை பலவிடயத்தை எமக்கு உணர்த்துகின்றது. இந்தியச் சமுதாயத்தின் மூத்தகுடிகள் தாழ்சாதி மக்கள் என்பதையும், சாதி ரீதியாகப் பிறப்பைப் பார்ப்பனியம் தனது நலனில் இருந்து புணைந்ததையும் காட்டுகின்றது. கறுப்பு - வெள்ளை பிறப்பைப் பற்றி கிறிஸ்தவ மதம் பைபிளில் கொடுக்கும் விளக்கும் இதுபோன்றதே. ஒருநாள் தந்தை மூன்று மகன்களுடனும் அமர்ந்திருக்கும்போது, தந்தையின் உடுப்பு விலகியிருந்ததாம். இதை ஒரு மகன் பார்த்து சிரித்தானாம். மற்றைய மகன் கண்டும் காணாதது போல் இருந்தானாம். மற்றவன் அதை மூடிவிட்டானாம். மூடிவிட்டவன் வெள்ளையனாகவும், கண்டும் காணாதவன் போல் இருந்தவன் மண் நிறப் பிறப்பாகவும் (ஆசியா வகை), மற்றவன் கறுப்பனாகவும் பிறந்ததாக ஆசியக் கிறிஸ்தவம் விளக்குகின்றது. இதுபோல் இன்னொரு ஐரோப்பிய விளக்கம் சாத்தானின் பிறப்பு கறுப்பாகவும், கடவுளின் பிறப்பு வெள்ளையாகவும் இனவெறியுடன் பைபிள் எடுத்துரைக்கின்றது.

பிறப்புகள் பற்றிய விளக்கங்கள் சமுதாயத்தின் அடக்குமுறைகளை நியாயப்படுத்த உருவாக்கப்பட்டதைக் காட்டுகின்றது. இந்தியாவில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் தனது சொந்தச் சாதியை எப்படி அடையாளம் காண்கின்றான் எனின், தந்தை வழியிலேயே ஒழிய தாய் வழியில் அல்ல. இந்த அடையாளம் கூட குழந்தையின் பிறப்புக்கு முன்பே, அதாவது கருவுக்கு முன்பே, ஆணினதும் பெண்ணினதும் விந்திலேயே தீர்மானகரமாகச் சாதியடையாளத்தைப் பெற்றுவிடுகின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்ணின் பிறப்பு, விந்து இணைவில்தான் தீர்மானமாகின்றது. ஆனால், சாதி அதற்கு முன்பே சாதி அடையாளத்துடன் தான் இணைகின்றது. ஆணாதிக்கம் வெற்றிபெற முன்பு சாதி என்பது இருந்ததில்லை. மாறாகக் கல்வி கற்ற குருகுலத்தில் குழந்தையின் வருணத் தொழிலை ஒட்டிக் குருவே தீர்மானித்தார். இந்த உரிமையைத் தந்தைக்கு மாற்றியதுடன் சாதிக் கட்டமைப்பு தீர்மானகரமாகின்றது.

அடுத்து, கல்வி கற்பிக்கும் குருவுக்கு இருந்த உரிமையை, தந்தையின் கைக்கு மாற்றியதன் மூலம் தந்தையின் தொழில் பரம்பரையாகி, தொழில் சார்ந்த வருணம் சாதியாகப் பரிணமிக்கின்றது. அடுத்து கல்வி கற்று வெளியேறும்போது அது பாராட்டாக இருந்த வரலாற்றை மாற்றி, ஒரு புனிதச் சமயச் சடங்காக மாற்றப்பட்டதன் மூலம் தந்தைவழி சடங்குரிமை சாதிப் படியைத் தீர்மானகரமாக்குகின்றது. அடுத்து, கல்வியில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. முன்பு பயிற்சிக்குப் பின்பு கல்வி என்பதை

மாற்றி கல்விக்குப் பின் பயிற்சி என்பதன் மூலம், தந்தை ஆதிக்கக் கல்வி பெற்ற பின் பயிற்சியைக் குருவிடம் பெறுதல் என்று மாற்றப்பட்டது. இதன் மூலம் தந்தை அதிகாரம் தீர்மானகரமாகின்றது.

பல்வேறுபட்ட மனிதர்களுடன் சேர்ந்து, பல்வேறு கலைகளைப் பயின்று, அதில் இருந்து தொழிலை ஒட்டி வருணங்கள் உருவாக்கப்பட்டதை மாற்றினார் மனு (மனு என்பது அவரின் சொந்தப் பெயர் அல்ல. அவரின் சொந்தப் பெயர் சுமதி பார்க்கவ ஆகும்). அத்துடன் இதை எழுதிய காலத்தில் இவை அமுல்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக கி.மு 170-150-இக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் புவ்யமித்திரரின் காலத்தில் புத்தத்துக்கு எதிராகச் செய்த படுகொலைகளின்போது, அதாவது ஒரு புத்தத் துறவியின் தலைக்கு 100 பொற்காசு என்று அறிவித்து நடத்திய பார்ப்பனிய ஆதிக்க வன்முறையின் போதே மனு ஸ்மிருதி என்ற பெயரில் அது சமூகத்தின் விதியாக்கப்பட்டது. மனுவின் காலத்தில் அவ்விதிகளை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதற்கு எதிராகப் 'பானா' என்ற கவிஞன் எதிர்த்து பாடியுள்ளதான், அன்று நடந்த கொலைகளையும் அம்பலப்படுத்தியதை அறியமுடிகின்றது. அத்துடன் அவ்வாட்சியைக் கைப்பற்ற நடத்திய பார்ப்பனிய வெறியாட்டத்தை நியாயப்படுத்த பல புதிய விதிகளையும் புகுத்தினர். (பார்க்க - அம்பேத்கர் நூலை.)¹³

தந்தையிடம் கல்வி கற்பிக்கும் உரிமையை வழங்கி, பரம்பரைத் தொழிலை உருவாக்கியும், குருவின் கல்வி கற்பிக்கும் உரிமையைப் பறித்தும், பயிற்சியை இரண்டாம் காலக் கட்டத்திற்கு உருவாக்கியதன் மூலம், தந்தைவழி சாதிப் பரம்பரை வருணத்துக்குப் பதில் உருவாகின்றது. இப்படி ஆணாதிக்க வழியில் குழந்தைக்குச் சாதி வடிவத்தைத் தந்தை கொடுத்தார். இதனால் பெண்ணின் திருமண உறவுகளில் கூட ஒழுங்கமைப்பு சாதிக் கண்ணோட்டத்தில், ஆணாதிக்க வடிவத்தை மனு மீள ஒழுங்கமைக்கின்றார். அதை ஆராய்வோம். அதாவது மன்னர் பரம்பரை (சத்திரியப் பரம்பரை) எப்படி அதிகார ஆட்சியாளர்களாக உருவாக என்ன காரணங்கள் இருந்தனவோ, அதே காரணங்கள் சாதி உருவாக்கத்திலும் தீர்மானகரமான பங்கை வழங்கியது.

தந்தைவழி சாதியமைப்பை உருவாக்க மனு 9.317 இல், "பிராமணர்கள் கற்றறிந்தவர்களாக இருந்தாலும், அறிவிலியாக இருந்தாலும் சக்திமிக்க தெய்வமாவார்கள். நெருப்பானது வேள்வியில் வளர்க்கப்பட்டாலும், வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டாலும் சக்திவாய்ந்த தெய்வமாயிருப்பது போல்"²⁵ என்ற உவமைகளுடன் வருணத்தைச் சாதியாக மாற்றிய பார்ப்பனிய மனுதர்மம் குழந்தைகளின் வாரிசுரிமையைத் தந்தைக்குரிமையாக்கியது. இதை மேலும் மனு 9.319 இல், ... "பிராமணர்கள் எல்லாவிதமான இழிந்த தொழில்களில் ஈடுபட்டாலும் அவர்களுக்கு எப்போதும் மரியாதை அளிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களிடம் எல்லாவற்றையும் கடந்த

தெய்வத்தன்மை இருக்கின்றது”²⁵ என்று ஏற்படுத்தியதன் மூலம் தொழில் சார்ந்து உருவான வருணம் தந்தைவழி சார்ந்து அதை மறுக்கத் தொடங்கியது. தொழில் சார்ந்த வருணத்துக்குப் பதில் தொழில் சாராத தந்தையின் பரம்பரை உரிமை சாதிப் படிநிலையை உருவாக்கியது. இது பின்னால் சில விதிவிலக்குடன் தொழில்களுக்குள்ளும் வளர்ச்சிப் போக்கில் புகுந்தது.

அதாவது பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வை உயர்த்தும் தந்தைவழி ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமை, ஒரு தொழிலை முற்றுமுழுதாகப் பரம்பரையாக்க முடியாத போக்கில் சில தொழில்களைத் தீண்டத் தகாதோருக்கு மட்டும் ஒதுக்கியும், விலக்கியும், பார்ப்பனர்களுக்கும் சிலதைச் சிலருக்கு ஒதுக்கியும், விலக்கியும், என எல்லா பிரிவுக்கும் வரையறுத்ததன் மூலம் அடுத்த கட்டப் பாய்ச்சலைப் பார்ப்பனியம் தனக்குச் சார்பாக்கியது. தொழில்ரீதியில் தந்தை வழி வாரிசரிமையின்றி திறமையின் அடிப்படையில் இருந்த வருணத்தைத் தகர்த்த பார்ப்பனியம், தொழில் சாராத சாதி வருணத்தை உருவாக்கி, தொழில் ரீதியிலும் முழுமையான சாதிவருணத்தைப் புகுத்த முடியாத தனிச்சொத்துரிமையின் சுரண்டல் நலன்கள் குறுக்கிட்டன. எனவே, இதில் பண்பாட்டுத் தளத்தில் ஒருகட்டப் பாய்ச்சலை மட்டும் ஏற்படுத்துவதில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்தினர்.

மாற்றி அமைக்கப்பட்ட மனிதப் பிளவில் ஆண் - பெண்ணின் சேர்க்கையை ஒட்டிய பண்பாட்டுக் கலாச்சார ஒழுக்கங்கள் புதிய ஆணாதிக்க மனுதரம்ப் போக்கைக் கோரத் தொடங்கியது. முன்பு வருணத்துக்கு இடையில் தந்தையின் பரம்பரை உரிமை இல்லாததால் இலகுவாக வருணம் கடந்த திருமணம், தந்தையின் வாரிசரிமை சாதிக்கட்டமைப்பை ஏற்படுத்திய போது, திருமணத்திலும் தந்தைவழி ஆதிக்கம் கட்டமைக்கப்பட்டது. புத்தமதத்தை வெற்றி பெற்ற பார்ப்பனியம் அதற்கு முன் இருந்த சதுர்வருணத்தை மீள உருவாக்கியது. இருந்தபோதும் இந்தச் சதுர்வருணத்தில் நாலு பிரிவுகள் இருந்தபோதும் இங்கு கலப்பு மணங்கள் சாதாரணமாக நிகழ்ந்ததைப் பிராமணரான வியாச ரிஷியின் குடிவழிப் பட்டியலில் ஆதாரமாகக் (பார்க்க - அம்பேத்கரின் ஆய்வு நூல்கள்) காண முடியும். பல புகழ்பெற்ற முனிவர்களின் திருமணங்கள் எல்லாம் கலப்பு மணங்கள்தான்.

இதைத் தடுக்க மனு உருவாக்கிய ஆணாதிக்கச் சட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகள் ஏராளமானவை. மனு 3.12 இல், “இரு பிறப்பாளர்களில் முதல் திருமணத்துக்கு, சமமான சாதியைச் சேர்ந்தவர் (மனைவியர்) பரிந்துரைக்கப்படுகின்றனர்.”²⁵ மனு 3.13 இல், “சூத்திர வருணத்தைச் சேர்ந்த பெண் சூத்திரனின் மனைவியாயிருக்க முடியும்...”²⁵ மனு 3.15 இல், “இரு பிறப்பாளர்கள், மடமையினால், கீழ் (சூத்திரன்) சாதி மனைவியரை மணக்கும்போது, விரைவில் தங்களுடைய குடும்பங்களையும்,

தங்கள் குழந்தைகளையும் சூத்திரர்களின் நிலைக்குத் தாழ்த்தி விடுகிறார்கள்.”²⁵ மனு 3.17 இல், “சூத்திர மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்கிற பிராமணன் இறந்தபின் நரகத்தில் ஆழ்வான். அவளிடம் அவன் குழந்தை பெற்றால் அவன் பிராமணன் என்ற அந்தஸ்தை இழந்து விடுவான்”²⁵ என்ற தர்மத்தை மனு உருவாக்கி, பார்ப்பனியத் தந்தைவழி சமூக அமைப்பை உறுதிப்படுத்தினர்.

சாதி கடந்த திருமணத்தில், ஆணின் முந்திய உயர்சாதி தந்தைவழி உரிமை பறிக்கப்பட்டு, பெண்ணின் நிலைக்குத் தரம்தாழ்த்தும் ஆணாதிக்கம் பெண்ணின் சாதியடையாளத்தை ஆணுக்குக் கொடுக்கின்றது. இதன்மூலம் குழந்தை பெண்ணின் தாழ்சாதி நிலையைப் பெண்வழியில் பெற்றுக் கொள்கின்றது. சாதிக் கட்டமைவில் ஆண் சார்ந்த உயர்சாதி அழிப்பை, பெண்வழியில் இனம் காட்டுவது ஆணாதிக்கத் தந்தை வழிமுறைக்கு எதிரானதாக இருந்த போதும், ஆணாதிக்க மனுதர்மம் சாதியைக் கட்டமைப்பதில் தீவிரமாக இருந்ததைக் காட்டுகின்றது.

இந்த நடைமுறை சார்ந்த சாதி ஒழுக்கங்கள் ஆணாதிக்க ஆண்களின் பாலியல் வேட்கையையோ, தாழ்ந்த சாதிப் பெண்களுடனான உறவையோ தடுத்துவிடவில்லை. ஆண்கள் கீழ்சாதிப் பெண்களை நோக்கிச் செல்வதும், இதனால் அவர்களின் சாதி அடையாளம் அழிதலும், அதேநேரம் முன்பு வழக்கில் இருந்த திருமணமுறையினால் குழந்தை ஆண்வழியில் அடையாளம் காண்பதும், அதேநேரம் உயர் சாதிப் பெண் தாழ்சாதி ஆணுடன் உடலுறவு கொள்ளும்போது, குழந்தை தாழ்ந்த சாதியை அடைவதும் சமூக நெருக்கடியைத் தோற்றுவித்தது. இதைத் தடுக்க மனு செய்த சதி குழந்தையைப் பெண்வழி சாதியால் அடையாளம் காண்பித்ததன் மூலம், உயர்சாதிப் பெண்கள் கீழ்நிலை அடைவதைத் தடுத்தது. அதேநேரம் தாழ்ந்த சாதி பெண்ணின் குழந்தை, பெண்ணின் மூலம் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் அடையாளம் காண்பது என்பது, ஆணின் பொறுப்பில் இருந்து குழந்தையைச் சாதியின் மூலம் ஒதுக்கியது. இங்கு தந்தைக்கும் குழந்தைக்கும் இடையில் சாதி தடுப்பாகியது. இதனால் உண்மையில் விரும்பிய ஆண் - பெண் உறவு குழந்தையின் சாதியால் பிளவுபட்டு, பெண்ணை விபச்சார நிலைக்கு அல்லது வைப்பாட்டி நிலைக்குத் தரம்தாழ்த்தி, உயர்சாதி ஆண்களின் ஆணாதிக்கத்தை அனுபவிக்க இருந்த சாதித்தடையைத் தகர்த்து இலகுவாக்கியது மனுதர்மம்.

இது உயர்சாதிப் பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்திவிடவில்லை. ஆணாதிக்கத்தின் அடிமைநிலையைப் பெண் மீதான புதிய கட்டுப்பாடுகள் ஊடாக இறுக்கி, பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை உயர்சாதிக்குள் நிறைவு செய்ததன் மூலம், பெண்ணின் புணர்ச்சியைக் கண்காணித்து, அவளுக்குப் பிறக்கும் குழந்தையின் சாதிக் கலப்பைத் தடுத்தனர். தாழ்ந்த சாதிப் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை உயர்சாதி எல்லைக்குள் வரையறுத்த மனுதர்மம்,

உயர் சாதிப் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை உயர்சாதிக்குள் எல்லைப்படுத்தியது. இங்கு இரட்டைத் தன்மை ஏற்பட்டது. தாழ்ந்த சாதிப் பெண்ணுக்கும் உயர் சாதி ஆணுக்கும் பிறக்கும் குழந்தையைத் தாழ்ந்த சாதியாகக் கண்ட ஆணாதிக்க இந்து தர்மம், உயர் சாதி பெண்ணுக்கும் தாழ்ந்த சாதி ஆணுக்கும் இடையில் பிறக்கும் குழந்தையைத் தாழ்சாதிக்குள் பெண்ணையும் சேர்த்துத் தள்ளிச் சென்று ஒழுக்கப் பண்பாடாக்கியது. சாதிகடந்த உறவுகள் கள்ள உறவாகத் தொடர்வது வழக்காக இருந்தது. உயர்சாதிப் பெண் தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த ஆணுடன் கள்ள உறவு கொள்வதும், சாதி அடிப்படையில் மறைப்பதும் இலகுவாக இருந்தது. இதைக் கொண்ட ஒரு சம்பவத்தை உள்ளடக்கிய கதை வழக்கு ஒன்றைப் பார்ப்போம்.

“குமரி மாவட்டக் கடலோரக் கிராமங்களில் ஒன்றான புத்தூரில் குறும்பு இனப்பெண் முக்குவருடன் கள்ள உறவு வைத்திருந்தாள். ஒருநாள் உறவு கொள்ளும்போது கணவன் வந்துவிடவே, முக்குவரைத் தண்ணீர் கேட்டுக் குடிக்க வந்தவர்போல் அப்பெண் நிறுத்தினாள். வீட்டில் இருந்து கெண்டியில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து ஊற்றும்போது, அப்பெண் முக்குவரிடம் கெண்டியைத் தொடாதே என்று பலமுறை கூறித் தண்ணீர் வார்த்தாளாம். தண்ணீர் குடித்துவிட்டு வெளியில் வந்த முக்குவர் ‘சூத்திரத்தி குண்டி தருவாளாம் கெண்டி தரமாட்டாளாம்’ என்று கூறிச் சென்றாராம்.”²⁸ இந்தக் கதை வழக்கில் பெண் கள்ள உறவில் சாதிகடந்து அனுபவித்த உணர்வு, சாதிக்கட்டுமானத்தில் பொருட்களைத் தொடுவதை மறுக்கின்றது. உயர்சாதிப் பெண்கள் கீழ்சாதி ஆண்களைப் பாலியல் ரீதியாகப் பயன்படுத்துவது ஆதிக்கச் சாதியின் அடிப்படையில் இலகுவானதாக இருக்கின்றது. (டானியலின் சில இலக்கியப் படைப்புகள் இதற்குள் வெளிப்படுகின்றது.)

இதைப் போன்ற மற்றொரு கதை வழக்கைப் பார்ப்போம். **பனைமரம்** தோன்றிய வரலாற்றைப் பார்ப்போம். “காட்டில் சுனை ஒன்றை உருவாக்கி வலங்கையர்களைக் காளி வளர்த்து வர, அந்தச் சுனை நீரை ஒரு பிராமணனும் அவன் மனைவியும் குடித்துவிடுகின்றனர். ஆத்திரமடைந்த காளி அவர்களைத் தலைகீழாக நட்டுவிட ஆண் - பெண் பனையாக வளர்ந்தனராம்.”²⁸ மதக் கதைகள் பல்வேறு சமூக விளைவுகளை வெளிப்படுத்தியபோதும், பிறப்புகளின் வக்கிரங்கள் விகாரமானவை. பிறப்புகள் இழிவாடப்படுகின்றன. இயற்கையான பாலியல் உறவு, பரிணாம வளர்ச்சி இறைக் கோட்பாடுகளின் பின்னால் கோரமாக்கப்படுகின்றது. இந்த இடத்தில் பனையேறும் தாழ்ந்த சாதி ஆண்கள், உயர்சாதிப் பார்ப்பணப் பெண்களைத் தழுவுவதாகக் காட்டுவதன் மூலம், பனையேறுவது இழிவு என்ற பதத்தைக் கேலி செய்து பார்ப்பனியப் பெண்ணைப் பாலியல் ரீதியாகக் கொச்சைப்படுத்துவதன் மூலம், சமுதாயத்தின் சில பொதுத் தன்மைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றது. உயர்சாதிப் பெண்கள் தாழ்ந்த சாதி ஆண்களைப்

பாலியல் ரீதியாக அடிமைப்படுத்தி தமது பாலியல் தேவைக்குப் பயன்படுத்தும் தன்மையும், உயர் சாதி ஆண் தாழ்ந்த சாதிப் பெண்ணைப் பாலியல் ரீதியாகப் பயன்படுத்தியபோது, சாதி ஆதிக்கம் பாலியலில் முரண்பட்டு இரண்டு தளத்தில் இயங்கியுள்ளது.

கீதையில் அச்சுனனுக்குக் கிருஷ்ணன் அளித்த உபதேசத்தில், யுத்தம் சாதிக்கலப்பை ஏற்படுத்தும் என்ற அச்சத்தை முன்வைக்கின்றது. அதை ஆராய்வோம்.

“குலகஷயே ப்ரணச்யந்தி குலதர்மா: ஸ்நாதநா:

தாமே நஷ்டே குலங் க்ருத்ஸ்ன - மதர்மோ பிபவத்யுத”²³

- என்று அத்தியாயம் 1 சுலோகம் 40 இல், “கிருஷ்ணா, அதர்மம் குழந்து விட்டால், குலப் பெண்கள் கெடுவர். பெண்கள் கெட்டால் வர்ணச் சாங்கரியம் (குலங்களின் கலப்பு) ஏற்பட்டுவிடும்”²³ என்று அருச்சுனன் கூறும்போது, ஆணாதிக்கச் சாதியமைப்பின் வெட்டவெளிச்சமான ஆதிக்கம் வெளிப்படுகின்றது. இந்தச் சாதிய ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தைக் குலைப்பவர்கள் துன்பத்தை அனுபவிப்பர் என்று கூறி செல்லும். அத் 1. சுலோகம் 41ஐப் பார்ப்போம்.

“அதர்மாபிபவாத் க்ருஷ்ண ப்ரதுஷ்யந்தி குலஸ்திரியா:

ஸ்த்ரீஷீ துஷ்டாஸீ வார்ஷ்ணேய ஜாயதே வர்ணஸங்கர”²³

இதன் அர்த்தம், “அவ்விதக் கலப்பு, குலத்தை அழித்தவர்களுக்கும் அந்தக் குலத்திற்கும் நரகத்தையே தரும். இவர்களுடைய பித்ருக்களெல்லாம் சிராத்த பிண்டமும் தர்ப்பண ஜலமும் அற்று நரகங்களில் விழுவார்கள்”²³ என்று கூறும்போது, சாதியம் தகர்கின்றபோது சாதியக் கலப்பு பொருளாதார ரீதியாகப் பார்ப்பனியத்தின் தனிச்சொத்துரிமையைத் தகர்க்கும். இதனால் ஆணாதிக்கம் பலவீனப்பட்டு, பெண்கள் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க முடியும். இதையே நரகத்துக்குச் சமமானது என்றும், இது குலத்தின் ஆணாதிக்கச் சாதிய ஆதிக்கப் பொருளாதார நலனைத் துடைத்தெறியும் என்ற அடிப்படையில், யுத்தத்தையிட்டு அருச்சுனன் பின் வாங்குவதையே காட்டுகின்றது. இந்தச் சிதைவை எப்படி வருணிக்கின்றான் என அத்தியாயம் 1 சுலோகம் 39 இல் பார்ப்போம்.

“சுகம் ந ஜ்ஞேயமஸ்மாபி: பாபாத ஸ்மாந்திவர்த்திதும்

குலகஷயக்ருதம் தோஷம் ப்ரபஸ்யத்பிர் ஜநார்த ந”²³

இதன் அர்த்தம் “குலம் அழிந்தால் புராதனமான குலத்தர்மங்கள் அழிந்து போகும். தர்மம் அழிந்தால் குலம் முழுவதையும் அதர்மம் குழந்துவிடும்”²³ என்ற அடிப்படையான காரணத்தில் இருந்தே, கீதையை இந்துமதம் தூக்கிபிடிக்கின்றது. இந்தச் சிதைவால் ஏற்படும் விளைவையும் பார்ப்போம்.

“ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்னானாம் குலஸ்ய ச
பதந்தி பிதரோ ஹ்யேஷாம் லுப்த - பிண்டோதக - க்ரியா”²³

அத் 1. சுலோகம் 42 இல் கூறும் அர்த்தம், “வர்ணக் கலப்பை உண்டாக்குகின்ற குலப் பாதகர்களின் இத்தகைய தீங்குகளால் நிலையான சாதி தர்மங்களும், குலத் தர்மங்களும் அழிந்துபோகும்”²³ என்று சாதியக் கடமைகள் சிதைவதால் ஏற்படும், ஆதிக்கச் சாதியின் சிதைவை வெளிப்படுத்துகின்றது. இது சமுதாயத்தின் பண்பாட்டு, கலாச்சாரச் சிதைவைப் பறைசாற்றுகின்றது. இந்தச் சிதைவால் நரகம் கிடைக்கும் என்று அடுத்த சுலோகம் கூறிச் செல்லுகின்றது. நரகம் என்பது சுகபோகமாக வாழ்வது அழிந்து போகும் என்பதை குறித்துச் சொல்லுகின்றது. அடுத்தவன் உழைப்பைச் சாதியக் கடமையாக்கி, அதை நிலையான சாதியாக்கித் திருமணக் கலப்பை மறுத்து, பெண்ணை அடிமையாக்கி வாழும் சுகபோகம், அழிகின்றபோது அது நரகமாக, சமுதாய இழிவாக இருப்பது கண்டே கீதை அஞ்சுகின்றது.

இந்த மகாபாரதத்தை எழுதிய வியாசர் கூட கலப்புத் திருமணத்தின் பிறப்பு என்பதும், அவர் பார்ப்பானாக மாறியதும் விசித்திரமன்று. பராசன் என்ற பார்ப்பன ரிஷிக்கு காளியென்ற மீனவப் பெண்ணிடம் பிறந்த மகனே வியாசர். இந்த வியாசர்க்கு க்ருதாசி என்ற வேத மங்கை பிறந்ததாகவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. மகாபாரதத்தில் நடந்த ஏராளமான கலப்பு மணப்பிறப்பைக் காணமுடியும். இதை “ஏகாதச ஸங்கர வர்ணம்”²³ என்று அழைக்கப்பட்டது.

“கர்ணன் (சூத்திரப் பெண்ணுக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்தவன்.), உக்ரன் (சூத்திரப் பெண்ணுக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்தவன்), அம்பஷ்டன் (வைசியப் பெண்ணுக்கும் பார்ப்பனுக்கும் பிறந்தவன்), மாகதன் (சத்திரியப் பெண்ணுக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்தவன்), ஸீதன் (பார்ப்பனப் பெண்ணுக்கும் சத்திரியனுக்கும் பிறந்தவன்), சண்டாளன் (பார்ப்பனப் பெண்ணுக்கும் சூத்திரனுக்கும் பிறந்தவன்)... என எண்ணற்ற பிறப்புகள் சாதிகடந்து காணப்படுகின்றது.

இன்று இந்தச் சாதி கடந்த கலப்புப் பிறப்பே ஆயிரக்கணக்கான சாதிகளைப் பிளந்து பிளந்து உருவாக்கியது. திருமணக் கலப்பே புதிய சாதிகளின் ஊற்றுமூலமாகும். சாதிக்கலப்பு சாதியை ஒழிப்பதற்குப் பதில், புதிய சாதியை உருவாக்கக் காரணமாக, மதத்தில் இருந்து விடுபடாமையும், சாதியக் கடமை பொருளாதார ரீதியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதும் முக்கியமானதாகும். அத்துடன் இதன் மேல் ஆணாதிக்க வடிவம் சாதியைக் கடந்த போதும், தனிச் சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டத்தில் இறுகிக் கிடந்ததுமாகும். இது ஒட்டுமொத்தத்தில் புதிய சாதிகளைக் கிளைவிட்டு உருவாக்கியது. இது இரகசியமான சாதி கடந்த பாலியல் உறவாக

மாறுகின்ற போதும், அல்லது அதிகாரத்தின் மூலம் பாலியலைக் கீழ்ச் சாதிப் பெண்ணை உயர் சாதி ஆணும், உயர் சாதிப் பெண் கீழ்ச் சாதி ஆணைப் பயன்படுத்தியபோது, விபச்சாரமும் வைப்பாட்டித்தனமும் பொதுப் பண்பாக்கியது.

சாதிய ரீதியாக வைப்பாட்டித்தனத்தையும், விபச்சாரத்தையும் வளர்த்த மனுதர்மம், ஆண் திருமணத்தின் மூலம் கீழ்ச்சாதியாவதைத் தடுத்தது. எதிர் நிலையில் பெண் மீறியபோது நிகழ்ந்த அந்த அத்துமீறல்களில் பெண்கள் எரிக்கப்பட்டனர், கொல்லப்பட்டனர்.

“பார்ப்பனர்களுக்கும் ஷத்திரியர்களுக்குமிடையில் நிகழ்ந்த கலப்பு மணத்தில் பிறந்தவர்கள்தான் தான்ஸீதர்கள்”¹²² இவர்கள் தான் வேதத்தை இயற்றவும், கொண்டு சென்று பிரச்சாரம் செய்யவும் செய்தனர். இங்கிருந்தே இந்தக் கலப்பு மணம் சாத்தியமாகின்றது.

மகாபாரத ஆசிரியர் அசுரச் சாதியைச் சேர்ந்த பெண்களைக் கிருஷ்ணன் மணப்பதை எதிர்க்காத தன்மையில் சாதிக் கூறுகள் பலவீனமான அக்காலக்கட்டம் வெளிப்படுகின்றது அல்லது ஆணாதிக்கத்தின் தேவை சாதிகடந்த வரைமுறையின்றி அங்கீகரிக்கப்படுவதும் இயல்பாக வெளிப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் பார்ப்பனரே ஏற்க மறுத்த இந்தப் பாலியல் ஒழுங்கைத் தடுக்கக் கட்டம் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மனு 8.382 இல், “ஒரு பார்ப்பான் ஏனைய இரு வர்ணப் பெண்களுடனோ, சூத்திரப் பெண்களுடனோ உடலுறவு கொண்டால் 1000 பணம் தண்டம் கொடுக்க வேண்டும்.”¹³ மனு 8.383 இல், “பாதுகாப்பில்லாத சத்திரியப் பெண்களுடன் உறவு கொண்ட வைசியனுக்கும் பணம் 500 தண்டம் விதிக்கப்படும். இதே குற்றத்தைச் செய்த சத்திரியனுக்குத் தண்டனை 500; அபராதம் அல்லது கழுதை மூத்திரத்தைத் தலையில் ஊற்றி மொட்டையடிக்க வேண்டும்.”¹³ மனு 8.384 இல், “(உறவினர்) பாதுகாப்பில்லாத வைசிய அல்லது சத்திரிய அல்லது சூத்திரப் பெண்களுடன் உடலுறவு கொண்ட பார்ப்பானுக்கு அபராதம் பணம் 500, மிகக் கீழ்சாதிப் பெண்ணுடன் உறவு கொண்டால் பார்ப்பானுக்கு அபராதம் பணம் 1000.”¹³

இந்த விதிகள் மனுவின் பலமுரண்பட்ட போக்கில் வெளிப்படுவதுடன் ஆணாதிக்கச் சாதிச் சட்டமாகின்றது. மனு எழுதியதற்கும் அதை அமுல்படுத்தமுடியாத வரலாற்றுப் போராட்டத்தின் பின், மாறிவந்த காலத்தில் மனுவுக்குள் இணைக்கப்பட்ட விதிகளும் இணைந்து ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பாடான பல விதிகள் ஆகின்றபோது சிக்கலுக்குள்ளாகின்றது. ஆனால் இந்த விதிகள் பல காலக் கட்டத்தின் ஊடாக மனுவுக்குச் சேர்ப்பும், திருத்தத்தையும் பார்ப்பனியள நலன் சார்ந்து உள்வாங்கி ஒடுக்கும் வடிவமாக மாறியது தெளிவாகும் போது, (இதற்குப் பல ஆதாரங்கள்

சம்பவத்துடன் உள்ளது.) இதை எதிர்த்த போராட்டம் சிக்கலுக்கு உள்ளாவதில்லை.

சாதி கடந்த உறவு மற்றும் திருமணத்தைப் பார்ப்பனர்களே தமது ஆணாதிக்கப் புணர்ச்சி வேட்கையில் மீறியதையும், அதை மதிக்க மறுத்ததையும் இவை காட்டுகின்றது. பழைய கலப்பு மணங்கள் (புகழ் பெற்ற பல படைப்புகளில் ஆதாரம் உள்ளது) தொடர்ச்சியாக வேரறுக்க, இந்த உறவுகள் மீது கடும் தண்டனைமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இங்கு இந்த உறவுகள் என்பது எல்லை கடந்து, கட்டுப்பாடு அற்று, நெளிவு சுழிவான வகையில், இலகுவானதாக இருந்ததை நிறுவுகின்றது. ஆண் - பெண் இலகுவாக பரஸ்பரம் உறவு கொண்டதைத் தடுக்க பெண்கள் பற்றிய விதி எமக்குக் (மேலுள்ள விதிகளைத் தொகுத்து விமர்சித்துள்ளேன்.) காட்டுகின்றன. இங்கு சாதிக்குள் மட்டும் இவ்விதிகள் கட்டுப்பாட்டைக் கோருகின்றனவே ஒழிய, மறுதளத்தில் சொந்தச் சாதிப் பெண்களிடத்தில் சலுகையை வழங்குகின்றது அல்லது மென்மையாக அணுகுகின்றது. ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியப் பெண்கள் மீதான குடும்ப முறையைச் சாதிக்குள் நிறுத்தியதன் மூலம், உலகில் உள்ள பெண்களின் பொதுத் தன்மையில் இருந்து, சிறப்பான ஒடுக்குமுறையைப் பெண்கள் எதிர் கொள்கின்றனர்.

இந்தியச் சமூகத்தில் சாதி கடந்த திருமண உரிமையைக் கோரிப் போராடும் ஜனநாயக உரிமை, எல்லா சமூகத்தையும் விட சிறப்பானவையாகும். உலகில் நிறம், தேசியம், இனம், மதம், வர்க்கம் சார்ந்த திருமணத் தடைகள் எப்படி ஆணாதிக்கக் கொடுரமாக இருக்கின்றனவோ, அதை விட மோசமான சுற்றுச் சூழல்களுள்ளேயே சாதித் திருமணத்தடை, கேவலமான பாத்திரத்தை வகிப்பதால் ஆணாதிக்க ஒழிப்பிலும், சாதி ஒழிப்பிலும் இவை தீர்க்கமான ஜனநாயகப் போராட்டமாக உள்ளது. சாதி ஆணாதிக்கம் கீழ்ச்சாதி பெண்ணைக் கேவலப்படுத்தக் கொச்சைப்படுத்த தயங்கவில்லை. சம்பூரண அரிச்சந்திராவில், “தலையைத் தாங்குறாப் போல குத்து முலையைத் தாங்குறான் பள்ளீரே”²⁹ என்று பார்ப்பனியம் பெண்ணை இழிவுபடுத்தி இரசிக்கின்றது. குற்றாலக் குறவஞ்சியில் குறத்தியை மேல்சாதிக்காரன் அறிமுகம் செய்யும் போது,

“மொழிக்கொரு பசுப்பும், முலைக்கொரு குலுக்கும்
விழிக்கொரு சிமிட்டும் வெளிக்கொரு சிமிட்டும்
வெளிக்கொரு பகட்டும் ஆய்”²⁹

- என்று பெண்களை இழித்துக் காட்டும்.

ஆணாதிக்கச் சாதியம் குறவனைப் பற்றி கூறும் போது “முட்டப்பா முலையானையே முட்டவோ சிங்கி ஒக்கப்படுக்க ஒதுக்க இடம் பார்க்கவோ சிங்கி”²⁹

- என்று கேவலப்படுத்துகின்றது. இந்த வரிகளை மனுதர்மமே இந்த வக்கிர இலக்கியங்களைப் படைப்பவர்களுக்கு வழங்குகின்றது. மனுதர்மம் “முலையை முட்டவோ படுக்க இடம் பார்க்கவோ மாட்ட”²⁹ என்ற பார்ப்பனிய விளக்கங்களை எடுத்துக் கையாளும்போது சொந்த வக்கிரத்தை, அந்த மக்கள் மீது திணிப்பதன் மூலம் கொச்சைப்படுத்துவது நிகழ்கின்றது. ஆனால், அந்த மக்களின், நயவஞ்சகமற்ற வெளிப்பாடு அவர்களின் பாடல் மூலம் வெளிப்படுகின்றது.

“பொய் பொட்டுப் பேசமாட்டோம்
போல்குக்குப் போக மாட்டோம்
களவு திருட்டு செய்யமாட்டோம்
கச்சேரிக்குப் போகமாட்டோம் -எங்க
பொண்டாட்டி புள்ளைகளைப்
பேதமாக எண்ண மாட்டோம்
மஞ்சி மலை நரிக்குறவர்
நாங்களே சாமி”²⁹

- என்று பாடும் போது அவர்களின் வஞ்சகமற்ற வெளிப்பாடு வெகுளித்தனத்தில் பிறக்கின்றது. ஆணாதிக்க வக்கிரம் அவர்களைக் கேவலப்படுத்தியதன் விளைவே இந்தப் பாடலின் வெளிப்பாடாகும். இதில் தங்கள் மனைவி, பிள்ளைகளிடையே பேதம் பாராட்டுவதில்லை என்ற வரிகள், அவர்களின் உயர்ந்த மனிதத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆனால், சாதி ஆணாதிக்கம் அந்தப் பெண்களைப் பார்க்கின்ற விதமே சொந்த வக்கிரத்தில் எழுவதை நாம் காணமுடியும். இந்த மாதிரியான கொச்சைப்படுத்தல் ஊடாகவே சாதி கலந்த திருமணங்களைப் பிளப்பது அரங்கேறுகின்றது.

சாதியத்தின் பிறப்பைக் கூட கலப்பு மணத்தில் இழிவால் உருவானதாக இந்து மதம் குறிப்பிட தவறவில்லை. “தெய்வக் குமாரர் மனு- குமாரத்திகளோடுக் கூடிவாழ்ந்து, இவர்கள் அவர்களுக்குப் பிள்ளைகளைப் பெற்றதினால் அக்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் இராட்சதர் பூமியிலிருந்தார்கள். அவர்களே பூர்வத்தில் பேர் பெற்ற பலவான்கள்”¹⁶ என்று பார்ப்பனரான தெய்வக் குமாரரை எதிர்த்துப் போரிட்ட இராட்சதர்கள், பார்ப்பனக் கலப்பால் உருவானவர்கள் என்பதைக் கூறுவதன் மூலம், அம் மக்களின் பார்ப்பன எதிர்ப்புப் போராட்டம் இழிவுபடுத்தப்பட்டது. எப்போதும் கலப்பு சாதிப் பிரிவுகள் உக்கிரமாக இருதளத்திலும் இருந்து போராடுவதும், அவர்களின் இருவழித் தொடர்பும் சாத்தியமாக்கியது. இந்தச் சாதி முரண்பாடு, இதனால் விழித்தெழும் போராட்டம் மீதான இழிவுபடுத்தலுக்கு எதிராக முனைப்பு பெற்ற நிலையில், இதை இந்து தர்மம் கலப்பின் இழிவாக இனம் காட்டியது. இந்திய பழங்குடிகளான அசுரர்கள் (இராட்சதர்கள்) மீதான பார்ப்பனியப் பொருளாதரச் சாதி ஆதிக்கத்தைப்

பாதுகாக்க, கலப்புத் திருமணத்துக்கு எதிரான குரலாகச் சாதியமும் ஆணாதிக்கமும் சேர்ந்து வளர்ச்சி பெற்றதை இது காட்டுகின்றது.

ஆனால், தாழ்ந்த சாதிகளில் சமுதாயத்தின் உயர்ந்த அறிவாளிகள் உருவான போது, பார்ப்பனர்கள் அதைப் பார்ப்பன - சூத்திரக் கலப்பின் மூலம் ஏற்பட்ட அறிவு என்று கதைகளை உருவாக்கினர். “எழுத்தச்சன், கண்ணச்ச பணிக்கா போன்ற சூத்திரச் சாதி கவிஞர்களைப் பார்ப்பனியக் கலப்பின் விளைவாக”¹¹ அறிவைப் பெற்றனர் என்று கூறியே, சூத்திரர்களின் கல்வியை, திறமையைக் கொச்சைப்படுத்தி புதிய அடக்குமுறையைக் கையாண்டனர்.

அதேநேரம் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தைப் பேண நடத்தை விதிகள் சமூகத்துக்கு முன்வைக்கப்பட்டன. மனு 9.4 இல், “உரிய காலத்தில் தன் பெண்ணிற்கு மணம் முடிக்காத தந்தை கண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்.”¹² மனு 9.88 இல், “உரிய வயதை அடையாவிட்டாலும் அதாவது பருவமடையாவிட்டாலும் தந்தை தன் மகளை விதிமுறைகளுக்கேற்ப சமமான சாதியைச் சேர்ந்த சிறப்பான ஒருவரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்”¹³ என்று பெண்களின் உரிமையை, சுயத்தைப் பாலியல் சுதந்திரத்தில் இருந்து பறித்ததன் மூலம், ஆண் வழி ஆணாதிக்கச் சாதி ஒழுங்கு சொத்துரிமையும் இறுக்கமாக்கப்பட்டது. பெண்ணின் சுதந்திரமான பாலியல் தேர்வும், ஈடுபாடும் பார்ப்பனிய ஆண்வழி சமூகத்தை, சாதியத்தை, தனிச்சொத்துரிமையை எதிர்ப்பதாக இருந்தது. இதன் கடமையை ஒழுங்குபடுத்த தந்தைக்குக் கடமையாக்கியதுடன், சிறுவயதுக் குழந்தைத் திருமணம் வேறு புகுத்தப்பட்டதன் மூலம் ஆணாதிக்க ஒழுக்கம் பேணப்பட்டது.. இதைச் செய்யாத தந்தை கண்டனத்துக்கு உரியவரானார். இன்று இந்தியா இலங்கை சமூகங்களில் இவை நீடிப்பதையும் இதில் இருந்தே நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இதை அமுல் படுத்த சிறுமியின் திருமணத்தை மனு விதிந்துரைக்கின்றார். மனு 9.94 இல், “முப்பது வயதுள்ள ஆணுக்கு 12 வயதுள்ள பெண்ணையும் 24 வயதுள்ளவன் 8 வயதுள்ள பெண்ணையும் மணம் முடிக்கலாம்”¹³ என்றதன் மூலம் பெண் குழந்தையின் சிறுவயதுக் கல்வி மறுக்கப்பட்டு, அவள் அறிவு கணவனுக்கு உட்பட்டதாகவும், பொதுஅறிவு சாதிக்கு உட்பட்டதாகவும் நிறைவு செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் பெண்ணின் அறிவு, சுய ஆற்றல், பரந்த சமூக அறிவு முடக்கப்பட்டது. இது அறிவற்ற இயந்திரத்தனத்தில் இருந்து கணவனுக்கு விசுவாசமாக, சாதிக்கு விசுவாசமாகச் சேவைசெய்யக் கோரியது. பெண்ணின் சுயமான பாலியல் தேர்வு, ஈடுபாடு என்பது சிறுவயதிலேயே நலமடிக்கப்பட்ட நிலையில், பெண் கணவனுக்குப் பயன்பாட்டுப் பொருளாகப் பண்டமாக்கப் பட்டாள்.

இந்தச் சிறுவயது திருமணங்கள் சிறுவயது விதவைகளை அபராதமாக உற்பத்தி செய்தது. அத்து மீறிய ஆணின் பாலியல் வேட்கைக்குப் பலியான பெண், மரணத்தின் எல்லையில் ஊசலாடினாள். அத்துடன் சிறுவயதுக் குழந்தைகள் சிறுவயது திருமணத்தால் கர்ப்பமாவதால் பெண்ணின் இறப்பை விரைவுபடுத்தியது. வீட்டுக்குள் அடைக்கப்பட்ட பெண் சாதிக்கடமைக்குள்ளான மருத்துவத்தை மட்டும் பெறக் கோரிய நிலையில், குழந்தை பிறப்பு என்பது பெண்ணின் இறப்பாகியது.

இது ஒருபுறம் நிகழ்கின்றபோது, வயது இடைவெளியினால் கணவனின் இறப்பு மனைவியின் இறப்பைவிட அதிகமானதாக இருந்தது. இதனால் பெண் விதவைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இந்த விதவைகள் பார்ப்பனிய ஒழுக்க, ஆணாதிக்கக் கோட்பாட்டைச் சிதைத்தது. பெண்ணின் பராமரிப்பு அல்லது அவளின் வாழ்க்கைக்கான பொருளாதாரம் என்பது, ஆண்வழிச் சொத்துரிமையை மற்றும் ஒருதார மணத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியது. இதனால் பெண் குறித்த கணவனின் ஆண்மரபைத் தாண்டி, மறுமணம் செய்தல் தவிர்க்க முடியாத விதியாகியது. இவை பார்ப்பனிய ஒழுக்கத்தின் ஆணாதிக்க வழியைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியது. குறித்த ஒரு பெண் மீதான ஆணின் ஆதிக்கம் வலுவழிந்தது.

எனவே, பெண் மீதான மறுமணத்தை ஏற்படுத்துவதைப் பார்ப்பனிய மனுதர்மம் தனது ஆணாதிக்க வழியில் நிறைவு செய்தது. இதைச் செய்ய பெண்ணை ஆசைகளிலும், உலக நுகர்விலும் இருந்து அகற்றுவது அவசியமாகியது. இதனால் வெள்ளை ஆடை அணிவது, மொட்டையடித்தல், சுபகாரியத்தில் ஈடுபட தடை, தீட்டு கொண்ட பெண், நல்ல விடயத்துக்கு ஆகாத பெண்.... போன்ற பல விதிகள் இன்று வரை சமூக விதியாக உள்ளது. இதையே அன்று மனு 5.157 இல் “விதவையானவள் அவள் தன் சொந்த விருப்பத்தோடு காய், கனி, கிழங்கு முதலியவற்றை உண்டு, தன் உடலை இளைக்கச் செய்யவேண்டும். தன் கணவன் இறந்த பின்னால் வேறொரு ஆடவனின் பெயரைக்கூட உச்சரிக்க அவளை அனுமதிக்க கூடாது.”¹³ மனு 5.161 இல், “குழந்தைகளைப் பெற வேண்டும் என்ற விருப்பத்தில் மறுமணம் செய்து கொள்ளும் ஒருபெண் தன் இறந்த கணவனை அவமதிப்பதோடு தனக்குத் தானே இழிவையும் தேடிக்கொள்கிறாள். அவள் சொர்க்கத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கப்படுவாள்”¹³ என்ற ஒழுங்கில் பெண் மீதான கட்டுப்பாடு ஆணாதிக்கக் கணவன் வழியில் தீர்மானமாகியது. கணவனின் சொத்தாக, பண்டமாகப் பாவிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்குக் கணவனின் பின்னான சுயமான வாழ்க்கையும் கூட அர்த்தம் அற்றதாகப்பட்டது. மாறாக, கணவனின் சொத்தான மனைவி, மகனின்

சொத்தாக்கப்பட்டாள். தந்தை கணவனுக்கு விற்றதன் மூலம், அதாவது தானமாகப் பொருளுடன் கொடுத்ததன் மூலம், கணவன் பாலியலை அனுபவிக்கவும், பிள்ளை பெறவும், தனக்குச் சேவை செய்யவும் உருவாக்கிய பொம்மையின் உரிமையாளர் இறந்தால், அந்தப் பெண் மகனின் சொத்தாக, மகனுக்குச் சேவை செய்பவளாக மாற்றப்பட்டாள்.

பெண்ணை உணர்ச்சி அற்ற மரக்கட்டையாக மாற்றிய போது, பெண்ணின் சுயவிருப்பத்தில் உணவு வகையைப் பயன்படுத்துவதை மனுதர்மம் கோரியது. இது இன்றும் பெண்கள் சுயவிருப்பத்தில் விரதங்கள், மரக்கறி உணவுகளை உண்பதும், அதற்காகப் போராடுவதும் இதில் இருந்தே காணமுடிகின்றது. அதே நேரம் வேறொரு ஆணின் பெயரை உச்சரிப்பதைத் திட்டவாடாமாதத் தடை செய்தனர். மதத்தின் ஊடான ஆதிக்கம் விதவைப் பெண்ணின் ஒழுக்கத்தைக் கோரியதுடன், உணர்ச்சியை அடக்கக் கோரியது. இந்தத் தடை பெண்ணின் சுயப் பொருளாதார ஆதாரத்தை அற்றதாக்கியது. வாழ்வழியற்ற பெண்களை, இந்தப் பார்ப்பனிய ஒழுக்கத்துக்குட்பட்டு உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாத பெண்களை, விபச்சாரத்திலும் கள்ள உறவிலும் ஈடுபட பார்ப்பனிய ஒழுக்கம் நிர்ப்பந்தித்தது. இதை மனுவுக்குப் பிந்திய பார்ப்பனியம் தடுக்க, கண்ட வழிதான் உடன் கட்டை ஏறுதல் ஆகும். இந்த உடன் கட்டைக்கு முந்திய காலத்தில், மனுவுக்குப் பிந்திய வரலாற்றில் விதவைகளின் ஒழுக்கம் பற்றிய நிறைய கட்டுப்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டன.

மனுவைப் போல் புகழ் பெற்ற யக்ஞவல்கியர் (கி.பி. 150-200 இல்) எழுதியதைப் பார்ப்போம். “கணவனைப் பிரிந்த பெண் தந்தை, மகன், சகோதரன், மாமியார் அல்லது தனது மாமா ஆகியோரைப் பிரிந்து வாழக்கூடாது. அவ்வாறு இல்லையெனில் தண்டனைக்கு உள்ளாவாள்”¹³ என்றதன் மூலம் ஆணாதிக்க விதியை மறுத்து பெண்கள் வாழ முற்பட்டதையும், போராடியதையும், சமூகத் தண்டனை வழங்கப்பட்டதையும் காணமுடிகின்றது. தந்தை, கணவன், மகன் போன்ற ஆணாதிக்கச் சிறைக்குள், அதை நிறைவு செய்யக் கூடிய சிறையான சகோதரன், மாமா, மாமி என்று விரிந்த தளத்தில் விதவைத்தனத்தை அமுல்படுத்த அதிகாரத்தை வழங்குகின்றனர். இந்த இடத்தில் மாமி அதிகாரத்தைப் பெண்மூலமே ஆணாதிக்கம் உருவாக்கி வலுப்பெறுகின்றது. மகனின் மீது பெற்றுக் கொண்ட உரிமையையும், கணவனின் மீதான உரிமையையும் ஒரு பெண் மூலம் மாற்றி அமைத்த பாத்திரம் தான் மாமியார் ஆகும். தான் அனுபவித்த கொடுமையை, மீள ஒரு பெண்ணுக்குச் செய்வித்து இன்பம் காணும் ஆணாதிக்க அதிகார வடிவத்தின் பிரதிபலிப்புதான் மாமியார் கொடுமையாகும். இங்கு ஆணின் சமை மகனுடைய அன்பின் வழியில்,

ஆதிக்கத்தின் வழியில் அரங்கேறுகின்றது. பாடசாலை ராக்கிங் வடிவில் எதிர்த் தன்மை பெற்று அதிகாரவடிவில், ஒரு குடும்பக் கட்டமைவில் வெளிப்படுகின்றது. இங்கு இரக்கம் என்பது ஏற்படாத வகையில் இது பண்பாடு, கலாச்சார உரிமை வகையினமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது.

பெண்ணின் விதவைத்தனம் அத்து மீறலாக மனுவுக்குப் பிந்திய வரலாற்றில் தொடர்ந்ததால் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டதை யக்ஞவல்கியரின் கூற்று தெளிவாக்குகின்றது. இதற்குப் பிந்திய மிதக்காரா என்ற விரிவுரையை எழுதிய விக்னேஸ்வரர் (கி.பி 1070-1100 இல்) “இது (சதி) கன்னி வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு மாற்று வழியாகும்.”¹³ இதை அவர் வலியுறுத்தி “அவருக்குப் (கணவனுக்கு) பிறகு சிதையில் வீழ்த்துவதில் பெரிய நன்மை இருக்கிறது”¹³ என்றதன் மூலம் பெண்ணின் பாலியல் ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாக்க மாற்றுவழிகளை ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியம் அமுல்படுத்தியது. இதைத் தாண்ட பெண்ணுக்கு உரிமையில்லை. அதாவது விவாகரத்து முதல் கணவனின் மரணத்தின் பின் கூட பெண் சுயமாக வாழமுடியாது. இதைப் பாதுகாக்க பெண்ணின் கட்டாய விதவைக் கோலமும் கொடுமான கண்காணிப்பும் கையாளப்படுகின்றது.

இதில் ஏற்பட்ட பெண்ணின் அதிருப்திகள் ஒழுக்க மீறல்களாக வெளிப்பட்ட போது, இதற்குப் பார்ப்பனியம் கண்ட வழி பெண்ணைக் கணவனின் சிதையில் எரியூட்டுவதே. ஆணுக்கு இவை விதிவிலக்காக இருந்தன. ஆணைப் பின்னால் முன்புபோல் பலதார மணத்தில் வாழ அனுமதிக்கும் பார்ப்பனியத் தர்மம், பெண்களை நாயைவிட மோசமாகத் தாழ்த்தி ஆணாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தியது.

மனுதர்ம ஒழுக்கங்களை மீறும்போது கடுமையான அடக்குமுறைகள் கையாளப்பட்டது. இதில் ஆண் - பெண் வேறுபாட்டைக் காட்டவில்லை. ஆனால், ஆண் - பெண்ணுக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒழுங்கையும், சாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒழுங்கையும் அந்தந்தச் சலுகைகளுடன் தீவிரமாகக் கடைப்பிடிக்க வன்முறை கையாளப்பட்டது. இது மட்டும் தான் மனுதர்மத்தின் வெற்றிக்கும், பார்ப்பனியத்தின் உன்னதமான வாழ்க்கைக்கும், ஆண்களின் நலன்களை உள்ளடக்கிய ஆணாதிக்கச் சமூகத்தை ஒழுங்கமைக்க இருந்த பாதையாகும்.

சாதிகடந்த திருமணம் செய்ய முற்பட்டவர்கள் சமூகத்தில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டனர். அதை மீறுபவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இதன் மூலம் சமூகப் புறக்கணிப்புத் தண்டனை முறை என்பது சம்பந்தப்பட்டவனின் அழிவைப் பறைசாற்றியது. இது இன்றும் தொடர்வதை நாம் காணமுடியும்.

இது ஒருபுறம் நிகழ்கின்றபோது, மறுபக்கத்தில் சாதிகடந்த உறவுகளுக்குக் கரும் தண்டனை கீழ் இருந்து மேலாக அமுல்படுத்தப்பட்டது. மனு 8.374 இல், “(உறவினர்) பாதுகாப்புடைய அல்லது தனித்து வாழ்கின்ற உயர்சாதிப் பெண்ணுடன் உடலுறவுகொள்ளும் சூத்திரன் கீழ்க்கண்டவாறு தண்டிக்கப்படுவான். அவன் தனித்து வாழும் பெண்ணாயிருந்தால் குற்றம் செய்த அவன் உறுப்பை இழப்பான். அவன் பாதுகாப்புடைய பெண்ணாயிருந்தால் அவன் கொல்லப்படுவான், அவன் சொத்து பறிமுதல் செய்யப்படும்”¹³ என்றதன் மூலம் தனித்து வாழும் பெண்ணின் பாதுகாப்பை விட பாதுகாப்பில் வாழும் பெண்ணைச் சார்ந்து தண்டனை கொடுரமாக இருந்தது. இங்கு ஆணாதிக்கத்தின் பாதுகாப்பு பெற்ற பெண், மற்றும் வெளிக் கண்காணிப்பு கொண்ட பெண் என இரு தளத்திலும் தண்டனை வேறுபாடு, ஆணாதிக்கத்தின் உச்சக் கொடுரமாக இருந்தது. இங்கு இவை பலாத்காரமான கற்பழிப்பு அல்ல, மாறாக விரும்பிய உறவுக்கான இத் தண்டனை என்பது, பெண் ஒரு ஆணைச் சாதி கடந்து விரும்பும்போது அவ்வாண் உயிரையே பறிக்கும் அளவுக்குப் பார்ப்பனியச் சர்வாதிகார நிலைமை இருந்தது. அதேநேரம் பெண்ணை விரும்பும் ஆண் தன்னை இழக்கும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டான். இதனால் பெண்ணின் கற்பை ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் பேணுவதில் ஆணாதிக்கம் தனது வக்கிரத்தை வெளிப்படுத்தியது. வரலாற்றில் பெண் தான் விரும்பியவனுடன் உடலுறவு கொள்ளும் கற்புத் தன்மையைப் பார்ப்பனியம் கற்பழித்தது. மாறாக, ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியம் நாணம் பூட்டும் ஆணுடன் மட்டும் கொள்ளும் உறவே கற்பு என்று விளக்கத்தைக் கொடுத்துக் கண்காணித்தது. வரலாற்றில் இன்று வரை பெண் ஆண் துணையின்றி வாழும்போது, ஆணை நேசித்தாலும் அதை வெளிக்காட்டாத அச்சத்திலும், அதேநேரம் ஆணைக் கண்டு இரசிப்பதிலும் தன்னை எல்லைப்படுத்த வேண்டிய மன உளவியலில் சிக்கிக் கொண்டாள்.

சொந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு கற்பைப் பேணும் பெண், அதனடிப்படையில் காதலிக்கும் போது சமூக ஒழுக்கத்தை மீறி பகிரங்கமாகின்றபோது ஆண் கொல்லப்படும் நிலையில், ஆணைக் கண்காணிப்பதும் இல்லாத சூனியத்தை விட மௌனமான விருப்பம் அவளின் எதார்த்தமான வாழ்வாகியது. இதை மீறும் பண்பாடோ, கலாச்சாரமோ அத்து மீறலாகவே ஆணாதிக்கம் கருதித் தண்டித்தது. பெண்ணின் உணர்ச்சியைச் சிதைத்தபோது இவை மீறப்பட்டன. இதனால் தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. இவைகளை ஒழுங்கமைக்க பெண்களைச் சிதையில் தள்ளியதையும் வரலாறு நீக்கல் இன்றி எமக்குக் காட்டுகின்றது. பழக்கப்பட்ட, நக்கிப் பிழைக்கும் உணர்ச்சியற்ற வாலாட்டும் நாயைப் போல் பெண், ஆணுக்கு முதுகு சொறிந்து வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டாள்.

ஆண் அதைக் கண்காணிப்பவனாக மாற்றப்பட்டான். சமூகம் அதை அமுல்படுத்தக் கோரியது. உணர்ச்சிக்கு எல்லை போட்டு, அணைகட்ட முற்பட்ட எல்லா நிலையிலும் அவை இயற்கையாக மீறப்படுவதும், புதிய ஒழுங்குகள் விதிகள் போட்டபோதும் பெண்ணின் போராட்டம் அலையாகத் தொடர்வதும் வரலாறாக எம்முன் உள்ளது. பெண் மீதான சாதிய ரீதியான பாலியலில் வேறுபட்ட அடக்குமுறை என்பது, மற்றைய சமூகங்களில் இருந்து குறிப்பாக வேறுபடுத்துகின்றது. இந்த அடக்குமுறைகள் துல்லியமாக ஆணாதிக்கத் தன்மையையும், தனிச்சொத்துரிமை ஆதிக்கத்தையும் கொண்டது.

கேரளத்தில் சென்ற நூற்றாண்டில் கூட ஈழவர் சாதிப் பெண்கள் தலைவரி கட்டியதுடன், முலைவரியும் கட்ட ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை கோரியது. இந்த அவமானத்தை தாங்க முடியாது ‘சேர்த்தலை’ என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த ஓர் ஈழவர் பெண் தன் இரு முலைகளையும் அறுத்து வாழை இலையில் வைத்து அதிகாரிகளிடம் கொடுத்தாராம். (அந்த இடம் இன்றும் முலைச்சிப் பறம்பு என்று அழைக்கப்படுகின்றது)... கிறிஸ்தவச் சாணார் பெண்கள் முலை மறைத்து உடை அணிந்ததால் ஆடை களைந்து அவர்களது முலைகள் அறுக்கப்பட்டன...”³⁰ இந்தியச் சாதியச் சமூகத்தில் பெண்ணின் தெரிவுக்கான (இங்கு தெரிவு எதார்த்தத்தில் ஆண் சார்ந்தும் உள்ளது) ஆண்கள், குறுகிய வட்டத்துக்குள் இறுகிப் போயுள்ளது. இது சாதிய ரீதியில் மேலும் ஆணாதிக்கத் தன்மை வாய்ந்தாக வக்கரித்துள்ளது.

இதைத் தகர்க்காத வரை பெண் சுதந்திரம் கிடையாது. இது இந்து மதத்தைத் தகர்ப்பதில் சார்ந்துள்ளது. இந்து மதத்தை எதிர்த்துப் போராடாத யாரும் பெண்ணை விடுவிக்கமுடியாது. இந்து மதத்தின் தனிச் சொத்துரிமைக் கோட்பாடு, ஆணாதிக்கக் கோட்பாடு, சாதியக் கோட்பாடு, இனக் கோட்பாடு, மதக் கோட்பாடு போன்றனவற்றைத் தகர்க்க வேண்டும். அதாவது இந்து மதத்தையே தகர்க்கவேண்டும். இது தனிச் சொத்துரிமையைத் தகர்ப்பதில் மட்டுமே சாத்தியம். மற்றையவை எல்லாம் தனிச் சொத்துரிமையில் சீர்திருத்தத்தை முன்வைக்கும் போது, அவை தன்னளவில் இந்துமதத்தின் தனிச்சொத்துரிமை நிலையை இறுகக் கட்டிக் காப்பதாகவே உள்ளது. எனவே தனிச் சொத்துரிமையில் இருந்து உருவான மற்றைய மனிதப் பிளவுகள் என்னதான் போராடினாலும் சுரண்டிக் கொழுக்கும் ஜனநாயகச் சுதந்திரத்தில் ஒட்டிக் கொள்கின்றது.

ஆணாதிக்க இந்து மதமும் பெண்ணியம்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பெண் வழிபாட்டின் பல்வேறு தகவல்களை விட்டுச் சென்றுள்ளது. பெண்ணை உலகத்தைப் படைத்தவள் என்ற கருத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. “மோடு” என்பது வயிறு என்று பொருள். எல்லோரையும் பெற்ற வயிறு என்ற பொருளில் தாய்த் தெய்வம் மோடி என்றழைக்கப்பட்டாள்³¹ (பெரும்பாணாற்றுப்படை நச்சினார்க்கினியர் உரை - 458), மேட்டேந்திரிவை (இராவண காண்டம் - 106), பெருமோட்டுக்கிழதன் (தனிப்பாடல்), பெரு மோட்டாள் (தகடூர் யாத்திரை)²² என்ற பெண் தெய்வங்கள் ஆண் உறவின்றி கன்னியாகவே உலகத்தைப் படைத்தாள் என்ற கருத்து, பெண்தெய்வ வழிபாட்டின் மூலம், பெண் தலைமையின் முக்கியத்துவத்தைப் பறைசாற்றுகின்றது. இதையே தாயுமானவர்,

“அகிலாண்ட கோடி ஈன்ற அன்னையே
பின்னையும் கன்னியென மறைபேசும்...”²²

- என்ற பாடலும் சரி, திருவாரூர் புராணம் “உலக முழுதீன்ற பெருங்கன்னி...”²² என்ற வரிகளும் சரி, “யமுனை, கங்கை, சரஸ்வதி, காவேரி போன்ற பெண்ணின் பெயரிலான ஆறுகளும் சரி, கடல்கொள் செல்வி (அகநானூறு-370) கானமர் செல்வி (அகநானூறு-345) காடமர் செல்வி (மணிமேகலை-6.53, 18.115) நீர் நிலக் கடவுள்.¹³⁴ இதுபோன்ற பல பெண் தெய்வ வழிபாடுகள் இலக்கியச் சான்றாக எம்முன் எஞ்சிக் கிடக்கின்றது. காட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு “காடுகாள், கானமர் செல்வி, காடுகிழாள், காடமர் செல்வி”³¹ போன்ற பெண் தெய்வங்களை மக்கள் வழிபட்டனர். இங்கு காட்டின் செழிப்பை, காடமர் செல்வி என்று பெண்ணின் இளமைச் செழிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெண் தெய்வமாக வழிபட்டனர். இதை மாற்றிய ஆணாதிக்கம், பெண் தெய்வங்களை ஆண் தெய்வத்துக்கு அடிமைப்படுத்துவது அவசியமாகியது.

இந்து மதம் உயிரின் தோற்றத்தை “ஜீவாத்மா, அழியாத ஒன்று, கூடுவிட்டுப் பாய்வது ஆத்மா, அதனால் மனிதர்கள் பிறக்கின்றனர்”²³ என்று

விளக்கிச் சொல்லுகின்றது. இந்திய மதம் சார்ந்த தத்துவவியலில் உலகம் தோன்றியது பற்றி பால் சார்ந்து இரு விளக்கங்கள் இருக்கின்றது. உலகை ஜகன்மாதா பெற்று எடுத்ததாகவும், பிரமன் படைத்ததாகவும் உள்ள புனைவுகள் பெண்வழிச் சமூகம், ஆண் வழிச் சமூகத்தின் இரு வேறுபட்ட படைப்பு பற்றிய விளக்கங்கள் ஆகும். பார்ப்பனிய இந்து ஆதிக்கம் ஆண் வழிப்பட்ட போக்கில் பிரமனையும், சிறு வழிபாடுகள் தாய் வழிப்பட்ட போக்கில் ஜகன்மாதாவையும் குறிப்பிடுவதும், இன்று அவை ஆண்வழிப்பட்ட ஒற்றைப் போக்கில் மாறிச் செல்வதையும் நாம் காணமுடியும்.

உலகில் எந்த மதம் என்றாலும் விதிவிலக்கின்றி பெண்ணை ஆணுக்குக் கீழ் நிலையில் வைப்பதைத் தவிர்க்கவில்லை. மதங்களும், அதன் கோட்பாடுகளும் தனியுடைமை சமூகத்தின் பின்னால் உருவாக்கப்பட்டதால், ஒட்டுண்ணிகள் மதத்தை வைத்து வாழ இருக்கும் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டியிருந்தது. எதுவேல்லாம் எதார்த்தமாகச் சமுதாயத்தின் போக்காக இருந்ததோ, அதை எல்லாம் அதன் பிளவுகளில் நியாயப்படுத்த மதம் பின்நிற்கவில்லை. இதில் தமது நலனையடைய சீர்திருத்தத்தைத் தான் மதங்கள் செய்தன. இருந்த மனிதப் பிளவுகளைப் பண்பாட்டுக் கலாச்சார ரீதியில் இறுக்கி அதைக் கடவுளின் பெயரில் மனித மூளையில் அறையும் வேலைகளை மதம் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தது.

மனிதப் பிளவுகள் மனிதத் துன்பத்தின் ஆத்மா ஆகியது. இதனால் மனிதனின் அச்சம், கண்ணீர், இயலாமை, துயரங்களை வடிகால் இட்டு வளர்த்தெடுத்த மதமும், மதக் கோட்பாடுகளும் மனிதப் பிளவுகளைப் புறநிலையாக இட்டுக் காட்டின. இந்த வகையில் பெண்ணின் தாழ்ந்த நிலையை நியாயப்படுத்தின. இந்த வளர்ச்சி என்பது சமூகமயமாகியபோது அக்காலத்திய இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இது இருந்த ஆணாதிக்கச் சமூகத்தைச் சட்ட நெறி ஒழுங்குக்குள் நியாயப்படுத்தி, ஒழுக்கமாகப் புகட்டப்பட்டது. இதை மீறுவது மதக் குற்றமாகக் கடவுளின் பெயரில் அடக்குமுறைகள் பரிசாக வழங்கப்பட்டது. மத ஆதிக்கம் மூலம் நீடித்த சட்ட ஒழுங்குகள் பெண்ணை வீட்டு ஜென்மங்களாக, வளர்ப்பு நாய்களாக வாலாட்டக் கற்றுக் கொடுத்தது. இருந்தும் வீட்டு அதிகாரத்தையும் இழந்த பெண் பாலியலை வழங்கும் ஒரு இயந்திரமாக, குழந்தையை வளர்க்கும் இயந்திரமாக, ஆணுக்குச் சேவை செய்யும் வேலைக்காரியாக மதங்கள் புகழ்ந்து பெண்ணின் இழிவைப் புகழ்ச்சிக்கூரியதாக மாற்றின. இதில் எந்த மதமும் விதிவிலக்கை வழங்கி விடவில்லை.

பெண் வழிச் சமூகத்தில் இருந்து ஆண்வழிச் சமூகத்தை உருவாக்கிய போது, பெண்வழிக் கடவுள்களுக்குக் கட்டாயமான திருமணத்தை ஆண் தெய்வங்களுக்குப் பார்ப்பனர்கள் செய்வித்தனர். அதேநேரம் பல மக்கள் கூட்டத்தில் இருந்த ஆண் தெய்வங்களை ஒரு ஆண் தெய்வமாகக் காட்டி, அவற்றுக்குப் பல பெயர்களைக் கொடுத்தனர். பல தெய்வங்களை ஒருதாரக் குடும்ப அமைப்பின் வடிவில் உறவினராக்கினர். இதுதான் இன்று உருவாகியுள்ள இந்துமதக் குடும்பத்தின் வடிவமாகும். இந்துக் குடும்பத்தில் பெண் தெய்வங்கள் தமது கடந்தகால மேன்மையை இழந்தன. இன்றும் இந்தியாவில் சில பாகங்களில் இந்துப் பெண் தெய்வ வழிபாட்டில் சில தேவதைகள் எஞ்சியுள்ளனர். “பிலிமாக்கா, புதுபுடிக்கி, தாசி, டோய், கொல்ல, கடாபா, கங்காதிகாரா, ஒக்காலு, காங்கா, வறந்தி, வறல்லிகர், ஒக்கலிகா, வெறலவ, வெறாலெயா, இடிகா”¹¹ போன்ற தேவதைகள், இந்தப் பார்ப்பன ஒருதார மணத்துக்குள் சிக்கிக் கொள்ளவில்லை. இன்றும் அவை, “பச்சைவாழி அம்மன், அங்காளம்மன், பொறையாத்தா, பொன்னியம்மன், கங்கையம்மன், பிடாரி, குடிதாங்கி அம்மன், திரௌபதி அம்மன், கீப்பாஞ்ச அம்மன்...”²⁸ போன்ற பெண் தெய்வங்களாகக் கிராமப்புறத்தில் எஞ்சிக்கிடக்கின்றனர்.

இந்து சமயத்தில் பெரும்பாலும் எல்லாப் பெண் தெய்வங்களும் சுதந்திரமான வெவ்வேறு மக்கள் கூட்டத்தின் பெண் வழிக் கடவுளாக இருந்தவர்களே. ஆணாதிக்கம் பெண்களுக்கு மேல் திணித்த கட்டாயத் திருமணத்தையே கடவுளுக்குப் பொதுவாக்கினர். பார்ப்பனர்கள் தமது ஆண் வழிக் கடவுள் மற்றும், உருவான ஆணாதிக்கக் கடவுள்களாகக் கட்டாயமான திருமணம் மற்றும் உறவு வழியூடாக இந்து மதத்தை ஆணாதிக்க ஒருதார மணவடிவில் உருவாக்கினர். அதேநேரம் திருமணம் புரியாத பெண் கடவுள்களை மோசமான தெய்வங்களாகக் காட்டி மாற்றியதுடன், அவைகளைக் கிராமப்புற எல்லைக்கு ஆணாதிக்கச் சமூகம் துரத்தியடித்தது. அதேநேரம் கிராமப்புறத் தெய்வங்கள் ஆண் பாதுகாப்பை உள்ளடக்கியதாகி, ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண் தெய்வங்களை அடிமையாக்கினர்.

அனைவருக்கும் தெரிந்த உதாரணம் ஒன்றைப் பார்ப்போம். சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்கிடையில் நடந்த வாக்குவாதத்தைத் தொடர்ந்து அதில் முடிவின்றி நீடித்ததால், நாட்டியத்தை ஆடுகின்றனர். நாட்டியத்தைச் சிவபெருமான் தொடர முடியாததால் திடீரென ஒருகாலைப் பூமியிலும் மறுகாலை விண்ணிலும் வைத்து ஆடுகின்றார். இதில்தான் உமாதேவியார் காலைத் தூக்கி வைத்து ஆடுவது, பெண்ணின் ஒழுக்கமல்ல

என்பதால் தோற்கின்றார். இங்கு ஏன் உமாதேவியார் காலைத் தூக்கிவைத்து ஆடமுடியாது என்ற கேள்விக்கு, ஆணாதிக்க அமைப்பு பெண்ணின் மீதான ஒழுக்கக் கோவையால் கட்டுப்படுத்துகின்றது. ஏன் சிவபெருமான் போட்டியைக் குழப்பி, அத்துமீறிக் காலை மேல் நோக்கி வைத்து, அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகர்கின்றார். இது அதர்மமான நடத்தையல்லவா?. ஒரே நிலையில் உமாதேவியாரோடு போட்டியிட்டு வெல்ல முடியாத நிலையில்தானே, அடுத்த கட்டத்தைச் சிவபெருமான் தொடங்குகின்றார். வென்றது உமாதேவியார் அல்லவா!. ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அல்லவா, சிவபெருமானின் வெற்றி ஏற்கப் படுகின்றது. ஆனால், ஆணாதிக்க அமைப்பு உமாதேவியார் வெற்றியை மறுக்கின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பில் தோற்ற உமாதேவியாரின் ஆணவத்தை அடக்க, சிவன் பூலோகம் சென்று வாழ சாபம் இடுகின்றார். அப்போதும் உமாதேவியாரின் துணையாக முருகன் (மகன்) அனுப்பப் படுகின்றான்.

பெண் ஆணுக்கு அடங்கி பாதுகாப்புப் பெற்று வாழமுடியுமே ஒழிய, சுதந்திரமாக வாழும் உயிரல்ல என்பதைத்தான், ஆணாதிக்கக் கதை தனது சமூக இருப்பை நோக்கி புனைந்து காட்டுகின்றது.

ஆண் லிங்க வழிபாடுகள் எல்லாம் இதில் இருந்து உருவாகின்றது. உமாதேவியாரின் பெண் உறுப்பில் தாங்கி நிற்கும் லிங்கத்தை நோக்கிய வழிபாடு எல்லாம் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தி, ஆணைத் தாங்கி வாழ வேண்டுகின்றது. இந்தியாவில் சில இடத்தில் காணப்படும் “குடிதாங்கி அம்மன்”²⁸ பெண் உறுப்பால் ஆணைவ. இது பெண் வழிபாட்டின் எச்சமாக இருக்கின்றது. இன்று அப்பெண் உறுப்பைப் பாவாடைகட்டி மறைக்கின்ற போதே, ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடாகின்றது. பின் அதற்கு ஆண் தெய்வக் கண்காணிப்பு என்று தொடரும் நடத்தைகள் எல்லாம், எப்படி ஆணாதிக்க மதமாகக் கடவுள்கள் சமுதாயத்தையொட்டி மாறிவந்ததைக் காட்டுகின்றது.

இந்து சமயத்தின் ஆதாரமான ரிக்வேதத்தில் பெண்ணைக் குறித்த ஆணாதிக்கம் “பிரகஸ்பதி உன்னை எனக்காகக் கொடுத்திருக்கின்றான். நீ, நான் ஆகின்ற கணவனோடுச் சேர்ந்து சந்தானவாதியாக இருப்பாய். ஒரு நூறு சம்போகத்தின் ஆயுளை அனுபவித்துக் கொண்டு என்னுடைய அடிமையாக இருப்பாய்”¹⁰ என்று பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தை ரிக்வேதம் பறைசாற்றுகின்றது. இந்து மதத்தின் அடிப்படையில் அதன் பின்னால் உள்ளோரின் கோட்பாடுகள் இவைதான். மேலும் “திருமணத்திற்குப்பின் பெண் கணவனின் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியவள்”¹⁰ என ரிக்வேதம்

கூறுகின்றது. பெண் வழிச் சமூகத்தை மறுத்து ஆண் வழிச் சமூகத்தை மதம் மூலம் இறுக்கும் ரிக்வேதம், தாய்வழி வீட்டில் இருந்து பெண்ணை அகற்றுவதைக் காட்டுகின்றது. இங்கு இந்த உபதேசங்கள் பெண்ணின் அடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இந்த ரிக்வேதம் கி.மு 1200 ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்டு, கி.மு 600 களில் புதுப்பிக்கப்பட்ட நிலையில் பெண் வழிச் சமூகம் ஆணாதிக்கச் சமூகமாக வளர்ச்சி பெற்ற போராட்டத்தையே இந்த ரிக்வேதச் சுலோகங்கள் எமக்குக் காட்டுகின்றன.

பார்ப்பனிய இந்து மதம் ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பு சார்ந்து, கடவுளை அடைய உருவாக்கிய தானங்களில் பெண்ணும் உள்ளடங்கியிருந்தாள். பத்து வகையான தானங்களை சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் கொடுப்பதன் மூலம் மோட்சத்தை, புண்ணியத்தை, பண்பாட்டைப் பேணமுடியும் என்று கூர்மப்புராணம் கூறுகின்றது. “1.தங்கம், 2.குதிரை, 3.திலா, 4.நாகம், 5.அடிமைப் பெண், 6.இரதம், 7.நிலம், 8.வீடு, 9.மகள், 10.பசு”²⁷ என்று கோருவதில், மகளும், அடிமைப் பெண்ணும் ஆணாதிக்கத் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்துப் பார்ப்பனியம் தானமாக்கியது. இது நடைமுறையில் அமுலில் இருந்ததற்கு நாயன்மார் வரலாறுகளும், இந்துப் புராணங்களும் நிறையவே ஆதாரங்களைத் தருகின்றது. இன்றைய சடங்குகள் அதன் தொடர்ச்சியாக இருப்பது வேடிக்கையான நிகழ்ச்சிகள் அல்ல. திருமணத்தில் “கன்னிகாதானம்” கூட பார்ப்பனர்களின் உரிமை வழியாகத் தொடரும் ஒரு சடங்குதான்.

பெண்ணை அடிமையாகவே இந்து மதம் கருதுகின்றது. “உயர் சாதிப் பெண் கணவனிடம் நன்றியுள்ளவளாக இல்லாதிருந்தால் அவள் நாய்களால் விழுங்கப்பட வேண்டியவள் (நாய்க்கு உணவாக்கப்படுபவள்). அவளைச் சோரம் இழைத்தவன் காய்ச்சிய இரும்புக் கட்டிலில் கிடத்திக் கொல்லவேண்டும்”²⁷ என்று மனுநீதி 374, 375 குறிப்பிடுகின்றது. அதேநேரம் கீழ்ச்சாதிப் பெண்ணைக் குறித்து மனுநீதி (11-178 இல்) “ஒரு பிராமணன் காம இச்சை தீர சூத்திரப் பெண்ணோடு உறவு கொள்ளலாம். ஆனால், அதன் விளைவாக குழந்தை பிறந்துவிட்டால் அத்தகைய குழந்தை உயிரோடு இருந்தாலும் பிணம் போன்றதே” அத்துடன் அக்குழந்தை தந்தையின் சாதிக்கு ஏழு தலைமுறைக்குப் பின் உயர்த்தப்பட முடியும் என்ற மோசடியுடன் கூடிய சதி நிர்வாணமாகின்றது. இங்குச் சூத்திரப் பெண்களின் அடிமைத்தனம், வைப்பாட்டித்தனம், இணங்கிப் போகும் அடிமைத்தனத்தை இந்துமதம் ஆணாதிக்கம் சார்ந்து சமூகப் பண்பாக்கியது. இந்து மதம் பெண்கள் மேல் குறிப்பிட்ட சில வன்முறைகளைக் கையாண்டது.

தேவதாசி பிரதா என்ற சடங்கின் மூலம் கடவுளுக்குப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து வைப்பதன் மூலம், கோயில் விபச்சாரிகளை உருவாக்கியது.

சதிபிராரா என்ற சடங்கின் மூலம் கணவனின் சிதையில் பெண் ஏற வைக்கப்பட்டாள். பெண் மறுத்தபோது பலாத்காரமாகத் தள்ளி எரியூட்டினர்.

கங்கா பிரவர் என்ற சடங்கின் மூலம் குழந்தை இல்லாத பெண்கள் கங்கையில் நீராடியதுடன், முதல் குழந்தையைக் கங்கை நீருக்குப் பலிகொடுத்தனர்.

நரவதா என்ற சடங்கின் மூலம் ஒரு குழந்தையின் நலனுக்காக, ஏழைக் குழந்தைகள் அல்லது அநாதைக் குழந்தைகளைப் பிடித்து வந்து தேவதைக்குப் பலி கொடுத்தனர்.

கன்யவதா என்ற சடங்கில் இராஜபுத்திரர்கள் தமது பெண் குழந்தைக்குத் திருமணம் செய்யும் போது, உறவினர்க்கு முன் மண்டியிட்டு வணங்கவேண்டும் என்பதால், இராஜபுத்திரர்கள் தமது பெண் குழந்தைகளைக் கொன்றனர். இது போன்று காலத்தால் அழிந்தும், அழியாததுமான பல நூறு காட்டுமிராண்டிச் சடங்குகள், 2000 விரதங்கள், அது சார்ந்த தானங்கள் என நீண்டு, இந்துமதம் காட்டுமிராண்டித்தனமாக உள்ளது.

பெண்ணின் நிலை பற்றி, “சிவனும் சூரியனும் உன்னுடைய கரங்களைப் பிடித்திருக்கின்றனர். அதனால் நீ தர்மபூர்வமாக என் மனைவியாய் இருக்கின்றாய். நான் உன் கணவனாகவும் இருக்கின்றேன்”¹⁰ என்பதன் மூலம் மதத்தின் பெயரில் இந்து மதம் பெண்ணை இழிவுக்குள்ளாக்குகின்றது. பெண் ஆணின் கரத்தைப் பிடித்திருக்கவில்லை, ஆணை பிடித்திருப்பதன் மூலம் பெண் ஓடிவிடாது சிறைப்பிடிப்பதையே காட்டுகின்றது.

இன்று சிவசேனை முதல் இந்திய பாரதிய ஜனதாக்கட்சி ஈறாக இந்து மதச் சிவில் சட்டத்தை இந்து மக்கள் மீது திணித்து பாசிசக் காட்டுமிராண்டித்தனத்தை அமுல் செய்யத் துடிக்கின்றனர். இந்த இந்துச் சட்டம் என்பது பார்ப்பனியத்தின் ஆதாரமான மனுவின் சட்டமே. இந்த மனுவின் ஆணாதிக்கம் பெண்ணை அன்றில் இருந்து அடிமைப்படுத்தியதையும், இன்று இந்து இராஜ்ஜியத்தில் பெண்ணையும் அவள் வென்ற உரிமைகளையும் தாழ்த்தத் துடிக்கின்ற ஆணாதிக்கக் கோட்பாடுகளை மேலே ஆராய்ந்துள்ளேன், பார்க்க.

பெண்கள் குறித்து இந்து சமயத்தின் பல்வேறு இலக்கியங்கள், வரலாறுகள், மத ஆவணங்கள்... எப்படி அடிமைப்படுத்தி இழிவுபடுத்தின என்பதைத் தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.

ரிக்வேதம் 8.3.17 இல், “பெண்கள் நிலையற்ற புத்தி படைத்தவர்கள். அவர்கள் நம்பத்தகாதவர்கள்”³² என்ற கூற்றின் பின் பெண்கள் பற்றிய ஆணாதிக்கத்தின் நிலை இன்றுவரை மாறிவிடவில்லை. பெண்கள் உறுதியற்றவர்கள், நேர்மையற்றவர்கள் என்ற பழிப்புரை ஆணாதிக்கத்தின் அதிகாரத் திமிராகும். பெண்களைச் சமூகத்தில் இருந்து நசுக்க, அவர்கள் சமூக இயக்கத்தில் பங்கு கொள்வதைத் தடுக்க இந்த நிபந்தனை அடிப்படையானதாகின்றது. பெண் படிப்படியாக ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டு வடிவமாக மாற்றப்பட்டாள். தொடர்ந்து ரிக் வேதம் 10.95.10 இல், “பெண்கள் நட்பு நீடித்ததல்ல, அவர்கள் கழுதைப் புலியின் தன்மையுடையவர்கள்”³² என்ற கூற்று பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழ முடியாத தனிமனித வாதங்களின் மையம் என்கிறது ரிக்வேதம். ஆண்களின் தனிச் சொத்துரிமையும், அதனால் ஏற்பட்ட தனிமையின் மையவாதத்தையும் திருப்பி பெண்கள் மீது அள்ளி வீசி விடுவதே இவை. அத்துடன் கழுதைப்புலி என்றதன் மூலம் ஆண்களைப் புலியாக உருவகமாக்கியதன் மூலம் பெண்கள் இழிவுபடுத்தப்படுகின்றனர். பெண்களின் ஒன்று சேர்ந்த செயல் மற்றும் அவர்களின் போராட்டம் போன்றவற்றை மறுக்க, அதை நட்புக்குப் பங்கமானதன் குறியீடாகவும், அதேநேரம் அவை கழுதைப்புலிக்கு ஒத்ததாகவும் காட்டிச் சிறுமைப்படுத்திய ஆணாதிக்கத்தின் கொச்சைத்தனங்கள்தான் இவை.

மேலும் ரிக்வேதத்தில் 4.17.16 இல், “இந்திரன், நாம் விரும்பும் மனைவிகளைக் கொடுப்பவன்,” 5.31.3 இல், “இந்திரா! உன்னை விட மேலானவன் வேறு யாருமில்லை, ஏனெனில் மனைவியில்லாதவருக்கு மனைவிகளை - காதல் கிழத்திகளைத் தருகிறாய்”³² என்று இந்திரன் என்ற பார்ப்பானை வணங்கும் இந்த விதியில் பெண் ஒரு பொருளாக ஆண் இனம் காண்பதைக் காட்டுகின்றது. இந்து மதத்தில் பெண்ணைக் குறித்துக் காட்டும் பொருள் பற்றிய மதிப்பீட்டுக்கு எதிரான போராட்டமின்றி பெண் விடுதலையடைய முடியாது. பொருட்களைப்பற்றி மனித மதிப்பீட்டை மாற்றாது, பெண் என்ற பொருளைப் பற்றிய மனிதச் செயற்பாட்டையும் மாற்றமுடியாது.

அத்துடன் இந்துச் சூத்திரம் பெண்ணை ஆணின் போகத்துக்குரிய படைப்பாக இந்திரன் படைத்தான் என்று கூறுவதன் மூலம் பெண் பாலியல் பண்டமாகின்றாள். அத்துடன் யுத்தங்களில் வென்று வரும் வீரனுக்குப் பெண்கள் பரிசளிக்கப்பட்டதுடன், பெண்கள் பலாத்காரமாக அவர்களின்

குடும்பத்தில் இருந்த மற்றைய பொருட்களுடன் சேர்த்து சூறையாடப்பட்டாள். இதற்கு வேதங்களில் நிறையவே ஆதாரங்கள் உள்ளன. இங்கும் பெண் பண்டத்துடன் பண்டமாகக் கவரவும், கற்பழிக்கவும் இருந்த உரிமையை இந்து மதம் அங்கீகரித்தது. பெண் ஒரு உயிருள்ள மனுசி என்பதை மறுத்த இந்து ஆணாதிக்கம், பெண்களின் உணர்வுகளை என்றும் மதித்ததில்லை, மதிக்கப் போவதுமில்லை.

போர் வீரர்களின் வெற்றியைப் பறைசாற்ற ரிக்வேதத்தில் 8.48.88 இல், “ஸ்திரீகள் அலங்காரம் செய்யப்பட்டு வெற்றி வீரர்கள் தங்கியிருக்கும் முகாமுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள்”³² என்று கூறும்போதே யுத்தத்தின் ஆர்வத்தை, கொடுமையை எமக்குக் காட்டுகின்றது. இன்று உலகு எங்கும் யுத்தத்தில் பெண்கள் சூறையாடப்படுவதும், யுத்தத்தின் முன்னும் பின்னும் பெண்களை ஆண்களுக்கு விநியோகிப்பதும் காணமுடிகின்றது. சிங்கள இனவெறி அரசு இனவாத இராணுவத்துக்கு எல்லைப்புற பெண்களையும், ஏழைப்பெண்களையும் விபச்சார வாடகைக் கூலிகளாக மாற்றிப் பணிபுரியவைத்ததை எல்லா எல்லைப் புறமும் காட்டுகின்றது.

யுத்தத்தில் பெண்கள் பகடைக்காயாகவும், அவள் சூறையாடப்படவும் கூடியநிலையில் தான் யுத்தத்தை ஒடுக்கும் வர்க்கம் கட்டியமைக்கின்றது. பெண்கள் யுத்தத்தில் ஊக்கத்தைக் கொடுக்க கூடிய பண்டமாகின்றனர். அதேநேரம் அப்பெண்களை ஆக்கிரமிப்பாளன் கற்பழிக்கும் உரிமையை வேறு சுவீகரித்துக் கொள்கின்றான். இதற்குப் பெண்கள் எதிர்ப்பது என்பது சமூகத்துக்கு எதிரான குற்றமாகக் காட்டப்பட்டது. பெண்களின் உணர்வுகள், உரிமைகளை ஒவ்வொரு யுத்த ஆக்கிரமிப்பும் மேலும் அடக்கியதாகவே வரலாறு காட்டுகின்றது. ஒவ்வொரு விடுதலைப் போராட்டமும் பெண்ணைச் சிலநேரத்தில் விடுவித்தும், சிலநேரத்தில் மோசமான அடக்குமுறையையும் கூட கையாண்டுள்ளது. விடுதலை என்பது அதன் இலட்சியத்தின் வழியில் மக்களின் அணிதிரட்டலுக்கு உட்பட்டதாக எல்லைப்படுத்தியது.

பெண்களை ஆண்களின் சொத்தாகக் கருதிய ஆணாதிக்க ரிக்வேதம் அதை எப்படி பெண்கள் மீது அடக்கி ஆண்டதுடன், அதை நாட்டின் பாதுகாப்புடன் உவமையாக்கினர் எனப் பார்ப்போம். ரிக்வேதம் 7.2.63 இல், “பொதுவான கணவன் ஒருவன் தன் காதல் கிழத்திகளை வைத்திருப்பதுபோல், தான் கைப்பற்றிய கோட்டைகளைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”³² இதேபோல் தர்மநீதி என்ற நூலை எழுதிய யக்ஞவல்கியர் பெண் பற்றிக் குறிப்பிடுவதைப் பார்ப்போம். “உடைமைகளில் ஒன்றான பெண்களை மனிதன் கொள்ள வேண்டும்.”³² “முன்று பொருட்களை

அதாவது செல்வத்தை, புஸ்தகங்களை, பெண்களை வேறொருவன் ஆதிக்கத்தில் விட்டுவைக்காதே³² என்று பெண்ணை ஆணின் உடைமையாக்கி அதை நியாயப்படுத்திய அடக்குமுறையைக் காட்டுகின்றது. பொருள், கல்வி, பெண் வேறுபாடு இன்றி சொத்தாக மதிப்பிடும் தனிச் சொத்துரிமை பெண்ணை மனுசியாக மதித்ததில்லை. பெண் செல்வங்களில் ஒன்றாக மாற்றியதையும், அவள் ஆணின் தனிச் சொத்துரிமையின் ஒரு அங்கமாக இருக்க நிர்ப்பந்தித்ததும், பெண்ணை அடக்கி ஆளாகக் கூடிய ஒரு வீட்டு நாயாக வளர்க்க ஆண் கற்றுக் கொள்ளும் உரிமையை நியாயப்படுத்துவதே, இந்து ஒழுக்கநூல்கள் மற்றும் மத நூல் விளக்கங்கள்.

இதை மேலும் ஆராய்வோம். பீஷ்மர், “வேத சாஸ்திரி கட்டளைப்படி புருஷர்கள் தங்கள் மனைவிகளை, பூர்வீகப் புண்ணியத்தினாலோ அல்லது தெய்வச் சங்கற்பத்தாலோ தானடைந்த பொருளாகவே கருத வேண்டும்.”³² ஆண் அடையும் தனிச் சொத்துரிமையில் பெண் ஒரு அங்கம் தான் என்பதைத் தனிச் சொத்துரிமை வளர்ந்து வந்த காலத்தில் எடுத்தியம்பப்பட்டது. அத்துடன் பெண்ணைச் சமூகத்தின் முன்மாதிரியான மரியாதைக்குரியவளாகக் கருதிய சமூகத்தை மாற்ற இவ்விதிகள், கொள்கைகள், விளக்கங்கள் அவசியமாகியதை வேறு இது நிறுவுகின்றது. சமுதாயம் இதற்குப் புறம்பான வழியில் இருந்து வந்ததையும், இதற்குப் புறம்பான போராட்டத்தையும் கொண்டு இருந்த மனித வரலாற்றில் பெண் மீதான அடக்கமுறையைப் புராணங்கள் மூலம், மதம் மூலம் அடக்கி ஆண்ட வரலாற்றை இவை காட்டுகின்றன.

அத்துடன் பெண்ணின் இடத்தை அடையாளம் காட்டிய மதக் கோட்பாட்டாளர்கள், அவளுக்கான கடமையாக அடிமைவேலை, அதன் கடமை, சமூகத்தில் அவளின் நிலை பற்றி குறிப்பிடுவதைப் பார்ப்போம். அதர்வண வேதம் 14.1.52 இல், “மேலும் அவள் (கணவனால்) அவனுடைய போஷ்யா அல்லது அடிமை கீழ்ப்பட்டவள் என்று அழைக்கப்பட்டவள்.”³² “உபநிடதத்தில் மனிதனுக்கு இன்பத்தை அளிக்கவே, காமவேட்கையைத் தணிக்கவே பெண்கள் பிறந்திருக்கிறார்கள்.”³² “மனிதன் தனக்கு உதவிக்காக நீண்ட நாள் கஷ்டப்பட்டான். கடைசியாகத் தன்னுடைய இச்சைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய, தனக்கு எல்லா இன்பத்தையும் தரக்கூடிய ஒன்றை மனைவி என்ற உருவத்தில் பெற்றான்.”³² பெண் போகத்தின் இடமாகவும், மனிதனுக்குப் படைக்கப்பட்ட பொருளாகவும் கருதும் பார்ப்பனிய இந்து தர்மம் பெண்ணை மனுசியாகவே மதிக்கவில்லை. ஆணின் உதவியாளாகப் பெண்ணை நிலைநிறுத்தி, ஆணின் கஷ்டத்தைப் போக்கும் ஒன்றாகவே

மனைவி உருவத்தில் ஆண் பெற்றான் என்ற விளக்கம் ஆணின் மேன்மையைப் போற்றிப் பெண்ணைச் சிறுமைப்படுத்துகின்றது. ஏதோ ஆண்தான் சமூகத்தைக் கட்டியமைத்ததாகவும், பெண் அதற்கு இடையில் வந்து உதவியதாகவும் கூறுவதன் மூலம் பெண்ணின் உழைப்பு மற்றும் கண்டுபிடிப்பை மறுப்பதில்தான் ஆணாதிக்கம் தனது கிறுக்குத்தனத்தை நிறுவியது. பெண்ணை அடிமையாக விளக்கிய அதேநேரம், குழந்தை பெறும் இயந்திரமாக, அதிகாரபூர்வ மனைவியின் வேலைக்காரியாக, அதிகாரபூர்வமற்ற மனைவியாக்கப்பட்டாள். ஆணின் காமத்தைத் தணிக்கும் ஒரு ஊடகமாகவே கருதிய இந்துப் பார்ப்பனியம் பெண்ணின் காமத்தை இட்டும், அவர்களின் உணர்ச்சியையிட்டும் கவலைப்படவில்லை. மாறாகப் பெண்ணின் காம உணர்ச்சியை மறுத்து பெண்ணை மனரீதியாக மனநோயாளியாக்கினர். இந்த மனநோயாளர்களின் அத்து மீறல்களைத் தடுக்க பெண் மீதான இரும்புப் பிடியிலான ஆணாதிக்க ஒழுக்கம், சட்டம் பெண்ணைக் குதறியது. அத்துடன் பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்தியது. அதைப் பார்ப்போம்.

மகாபாரதம் அனுஷானம் 28,12,25,29 இல், “பெண்ணாய்ப் பிறப்பதை விட கெட்டபிறப்பு வேறு எதுவுமில்லை. - எல்லா கேடுகளுக்கும் வேர் பெண்களே! - எவ்வளவு விறகினாலும் நெருப்பு திருப்தி அடைவதில்லை. ஆறுகள் கொண்டுவரும் எந்த அளவு நீரினாலும் கடலுக்கு ஆசை தீருவதில்லை. எவ்வளவு பிராணிகளைக் கொன்றாலும் கொலைகாரன் சமாதானம் அடைவதில்லை. இதுபோல் பெண்கள் எவ்வளவு ஆண்களாலும் திருப்தியடைந்து விடமாட்டார்கள். - நாச காலன், ஊழிக்காற்று, பாதாளக் கடவுளாகிய எமன், இடைவிடாமல் நெருப்பைக் கக்குகின்ற அக்கினி, ஊற்றுவாய், சவரக்கத்தியின் கூர்மை, கொடிய விஷம், பாம்புகள், நெருப்பு ஆகியவைகள் ஒன்று சேர்ந்தால் எத்தனை கேட்டை விளைவிக்கக் கூடியதாகுமோ அத்தன்மை உடையவர்கள் பெண்கள்”³² என்று மகாபாரதம் பெண்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது.

பெண்களின் பிறப்பை ஒரு கேவலமான படைப்பாகக் காட்டும் ஆணாதிக்கம் சமூகத்தின் அனைத்துக் கேடுகளுக்கும் பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுகின்றது. தனிச் சொத்துரிமை வடிவில் மனிதர்களின் வாழ்க்கையைத் தனிமனிதர்களின் நலனில் இருந்து சிலருக்காக மாற்றியபோதுதான் ஆணாதிக்கம் சமூகத்தின் கேடுகளுக்கான மூலமாகியது. பெண்களின் தாய்வழி உரிமையைத் தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சியில் படிப்படியாகப் பறித்தெடுத்த ஆணாதிக்கம், பெண்ணை இழிநிலைக்குத் தள்ளியதுடன், அதை நிரந்தரமாகக் பெண்ணின் பிறப்பு முதல் அனைத்தையும்

கேவலப்படுத்தியுள்ளது. பெண்களின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யாத ஆணாதிக்கத்தின் சுயத்திருப்தி போக்கால், பெண் அதிர்வுற்று அத்துமீறி பாலியல் பூர்த்தியை அடைய முயல்வதை ஆணாதிக்கம் கொடுமான வகையில் இழிவுபடுத்தப் பின்நிற்கவில்லை.

அத்துடன் பலதாரமணத்தில் பெண்ணுக்கு இருந்த பாலியல் உரிமையைக் கட்டுப்படுத்த, பெண்ணின் பாலியல் உரிமையை ஒருதாரமணத்தில் நிலைநிறுத்த, பெண்ணின் பாலியல் நாட்டத்தை இழிவுபடுத்துகின்றது. ஆண்களின் அடங்காத பாலியல் வேட்கை, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற குடும்ப எல்லையின் அத்துமீறும் ஆண் பலதாரமணத்தில் இருந்தபடியே, ஒருதார மணத்தைக் கடைபிடிக்க மறுப்பதாகப் பெண்கள் மீது குற்றம்சாட்டிக் கேவலப்படுத்துகின்றனர். அத்துடன் பெண்கள் பற்றி எவ்வளவு கேவலமாக உவமைப்படுத்தித் திட்டமுடியுமோ அந்தளவுக்கு ஆணாதிக்கம் பெண்ணை இழிவுசெய்கின்றது. மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசக் கற்பனைக் கதைகள் மூலம் பெண்களை இழிவுபடுத்தும் பாதையை மீளக் கட்டியமைக்க முயலும் முயற்சியில் மதவாத அரசியல் அமைப்புகள் தீவிரமாக இறங்கியுள்ளன. அங்கு பெண்கள் பற்றிய பார்வை இதைவிட மேலான நிலையில் இருந்து விடப் போவதில்லை. பெண்பெற்ற உரிமைகளை இழப்பதற்கான பாதையில் இவை மீள் உருவாக்கம் பெறுகின்றன.

தொடர்ந்து மகாபாரதம் அனுஷன் பர்வதம் 39.8 இல், “அதாவது பெண்களின் அறிவு, கண்டு பிடிக்க முடியாத ஆழமானது அல்லது தந்திரமுள்ளது.” 49.22 இல், “பெண்ணை விட பாவகரமான பிராணி வேறு இல்லை. பெண் எரிகின்ற நெருப்பு போன்றவள். பெண் மாய்கை, வஞ்சகக் குணமுள்ளவள். சவரக் கத்தியின் கூர்மையான பதம் போன்றவள். இவைகள் எல்லாம் உண்மையாகவே ஒரு பெண்ணின் தன்மையில் இருக்கின்றன. 43.23 இல், பெண்கள் பயங்கரமானவர்கள். கொடிய சக்திகளை உடையவர்கள். தங்களுக்குப் போக இன்பத்தை அளிக்கிறவர்களிடத்தில் தவிர வேறு யாரையும் அவர்கள் நேசிக்க மாட்டார்கள், விரும்ப மாட்டார்கள். 43.24 இல், உயிரைக் கொல்லும் அதர்வன மந்திரங்களை ஒத்தவர்கள் பெண்கள். ஒருவனுடன் கூடி வாழ ஒத்துக்கொண்டாலும் பின்னர் மற்றவர்களுடன் கூடிக் கொண்டு, முன்னவனை விட்டுப் பிரியவும் தயாராகவுமிருப்பார்கள். 43.24 இல், அவர்கள் ஒரு ஆணைக் கொண்டு எப்போதும் திருப்தியடையமாட்டார்கள். 43.24 இல், “ஆண்கள் அவர்களை நேசமாகக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்களிடம் பொறாமைப்படக் கூடிய நல்ல தன்மை ஒன்றுமில்லை. அவர்களுடன் தொடர்பு இல்லாமலே, உண்மை அன்பு வைக்காமல் போகத்துக்காக மாத்திரம் ஆண்கள் பெண்களின்

சம்பந்தத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப்படிக்கு இல்லாமல் வேறுவிதமாக ஒருவன் பெண்ணிடம் நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டால் அவன் நிச்சயமாக அழிந்து போவான்.”³²

பெண்ணை ஆண் தனது பாலியல் தேவைக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய ஓர் இயந்திரமே என்று இந்துப் பார்ப்பனியம் கூறுகின்றது. இந்து தர்மம் தனது தர்மத்தில் பெண்ணை ஜடமாக அணுகுகின்றது. மற்ற மரிகத்தில் கருணை காட்டுவதுபோல் நடக்கும் இந்து மதம், பெண்கள் விடயத்தில் கருணையைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாகப் பெண்ணை இயந்திரமான வேலைக்காரியாகக் காட்டுவதும், ஆணின் ஒருதலைப்பட்சமான பாலியல் இன்பத்துக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய உருவமாகக் காண்கின்றது. பெண்ணின் அறிவைத் தந்திரத்தின் சதியாகக் காண்பதும், அதன் மீதான ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை ஆழமான தந்திரமாகக் காண்கின்றது.

வியட்நாம் மீதான அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்பின்போது வியட்நாம் மக்களின் தந்திரமான யுத்தத்தைக் காட்டுமிராண்டித்தனமாகக் கண்டதுபோல், ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் எதிர்ப்பை ஆழமானதும் தந்திரமானதுமாகத் தூற்றுக்கின்றது. அத்துடன் அவளை வஞ்சகத்தின் வடிவமாகவும், பாலியலில் தான் விரும்பியவனைத் தவிர பிற ஆண்களுக்குச் சுதந்திரமாக விட்டுக் கொடுக்க மறுப்பதாகவும் தூற்றுக்கின்றது. தான் விரும்பியவனுடன் உடன் புணரவும், தேவையெனின் பிரிந்து செல்லவும் தயாரான ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் போராட்டம் கொச்சைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் மூலம்தான் இன்றைய அடக்குமுறை ஆணாதிக்கம் நிலை நிறுத்தப்பட்டது. பெண் தான் நேசிப்பவனுடன் வாழவும், தேவையெனின் பிரிந்து சென்ற அன்றைய வரலாற்றினைக் காட்டும் இந்த அவதூற்று ஆதாரங்கள், பெண் கடந்த காலத்தில் பெண்ணுரிமையைப் பெற்று இருந்ததை நிறுவுகின்றது. இதன் மீதான அவதூறும், பெண்ணின் திருப்தி ஒரு ஆணிடம் சாத்தியமில்லை என்றதன் மூலம், பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்தி பெண்ணை விலங்கிட்ட ஆணாதிக்கமே, தான் ஒரு பெண்ணிடம் திருப்தியடையாது, பல பெண்களை நாடும் பலதார மணத்தை இன்றுவரை விட்டுக் கொடுத்துவிடவில்லை. பெண்ணிடம் எதுவும் இல்லை. அவர்களிடம் கருணையில்லை. அவர்களிடம் அன்பு வைத்தல் கூடாது என ஆண்களை எச்சரிக்கும் இந்து தர்மங்கள் அதை மீறுபவன் அழிந்து போவான் என்று சாபம் இட்டு, இதற்கு எதிராக ஆண்களை மிரட்டி, ஆணாதிக்கத்தைப் பணியவைத்து, நிறுவியது.

மனு இதை 9.15 இல், “எல்லா மனிதர்களும் கடவுளர்களாக இருந்ததைக் கண்டு தேவர்கள் பயந்து பாட்டனிடம் சென்றார்கள். பாட்டன் இவர்கள் மனதிலுள்ளதை அறிந்து, மனிதர்களின் வீழ்ச்சிக்காகப் பெண்களைச் சிருஷ்டி செய்தார். ஆகவே, பெண்கள் மனிதச் சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சிக்காகப் பிறந்தவர்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது. பெண்கள் உறுதியான பலம் இல்லாதவர்களாதலால் அவர்கள் நிலையற்ற - ஸ்திரமற்றவர்கள் என்று கருதப்படுகிறது. இவ்வுலகில் அவர்களை எவ்வளவு பாதுகாப்புடன் வைத்திருந்தாலும், அவர்களுக்கு ஆண்களிடமுள்ள ஆசையினாலும், அவர்களது நிலையற்ற தன்மையாலும் இயற்கையாகவே அவர்களுக்கு உள்ளமில்லாததாலும், தங்கள் கணவர்களிடம் விசுவாசமற்றவர்களாய் இருப்பார்கள்.”³²

எல்லோரும் மனிதர்களாக வாழவும், எல்லோரும் தமது தேவைக்கு ஏற்ப வாழ்வதையும் மறுத்த இந்து தர்மம் பெண்ணை இழிநிலைக்குத் தள்ளியதைப் புராணங்கள் மூலம் நியாயப்படுத்தினர். தேவர்கள் என்ற பார்ப்பனர்கள் சாதி வடிவத்தை உருவாக்கி, அதில் பெண்களை இழிநிலைக்குத் தள்ளிய, தனிச் சொத்துரிமையின் பிரதிநிதிகளான பார்ப்பனர்களின் கணவைப் பெண்களின் வீழ்ச்சியுடன் நிறைவாக்கப்பட்டது. பெண்கள் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் வாழ்ந்ததையும், அவர்கள் வீழ்ச்சிக்காகப் பிறந்ததாகவும் பார்ப்பனியப் புருகுகளுடன் ஆணாதிக்கம் நிறுவப்பட்டது. பெண்களின் வாழ்வு அந்தஸ்து பறிக்கப்பட்டதைப் புராண இலக்கியங்கள் ஒத்துக்கொள்வதை வேறு இது நிறுவுகின்றது. இந்த வீழ்ச்சிக்குப் பெண்கள் பலம் இல்லாதது தான் காரணம் என்று விளக்கம் கூறப்பட்டது.

மனிதனை மனிதன் சுரண்டி, உபரியை ஆண் திரட்டத் தொடங்கிய போது பெண் அங்கு பலவீனமான ஜீவன் ஆக்கப்பட்டாள். பெண்கள் வீட்டிலும் விவசாயத்திலும் தங்கியிருக்க, ஆண் பெண்ணை விட அதிக உணவாக இறைச்சியை உண்ணத் தொடங்கி, இறைச்சியை வேட்டையாட ஆயுதங்களை உருவாக்கியதைத் தொடர்ந்து அவன் உயிர்கள் மீதான அழிப்புக் கண்ணோட்டத்தைப் பெற்றதுடன், பெண்ணைவிட அதிக பலம் பெற்றான். குரங்கு மனிதக் குரங்காகவும், பின்னால் மனிதனாகவும் மாறிவந்த காலக்கட்டத்தில், மனிதன் நிலையாக வாழத் தொடங்கும் முன்பு, நிலத்தில் வாழத் துவங்கியபோதே விலங்குகளுக்கு எதிரான தற்காப்பு யுத்தம் அடிப்படையான நிபந்தனையாக இருந்தது. இந்தத் தற்காப்பில் கொல்லப்பட்ட மிருகங்கள் மனிதனின் புதிய உணவாகின. இந்தத் தற்காப்பில் பலம் பெற்றபோது தாக்குதல் நிலைக்கு மாறி இறைச்சி பிரதான உணவாகியது.

பெண் குழந்தைகளின் தற்காப்பு கருதி, நிலையாகத் தங்கி, பாதுகாப்பை உறுதி செய்யாதபோது, பெண்கள் முக்கியமான திருப்பமாகத் தாவர உற்பத்தியைக் கண்டுபிடித்ததன் மூலம் தாவர உணவு உண்பதும் பிரதான வழக்குக்கு வந்தது. தற்காப்பு மாறி மிருக வேட்டையை உணவாகவும், பின்னால் வளர்ச்சிபெற்ற அழிப்புக் கண்ணோட்டமே மனிதர்கள் மீது உபரி அடிப்படையில் மேலும் வலு பெற்றபோது, அவன் பலசாலியாக நினைக்கத் தொடங்கிய அதேநேரம் சமூக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி சீரழிந்தான். பெண் அதிகளவு உணவு தாவரம் சார்ந்து இருந்த அதேநேரம், விவசாய உற்பத்தி மற்றும் சிறு விலங்குக் குட்டிகளை வளர்த்தல் போன்றவற்றால் கருணையும், பரிவும் கொண்டவளாக இருந்தாள். இது ஆணின் அழிப்புக் கொள்கைக்கு எதிராக இருந்ததால், இதைப் பலவீனமாக ஆணாதிக்கம் விளக்கியது. இதன் தொடர்ச்சியில் உணவு வகையில் ஏற்பட்ட இரண்டு வேறுபாட்டால், உடல் பலத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்த நீண்ட பரிணாம வளர்ச்சியில் உடல் கூறுகளின் சில இயல்புகள் தீவிர மாற்றம் கண்டது. இதையே புராண இந்து தர்மம் பெண்ணின் பலவீனமாகக் கூறி அவளை வீழ்ச்சியின் மையமாக விளக்கியது.

இன்று உலகில் பலமான சமூகம் என்பது நவீன ஆயுதங்கள், தனிச் சொத்துரிமையின் பலம் (சொத்துள்ளவன்); அதிகாரத்தில் உள்ளவன் பலமானவனாக இருப்பதும், மக்கள் பலவீனமானவர்களாக இருப்பதும் பொதுவான மதிப்பீடாகும். இது நாட்டுக்கு நாடு கூட பொருந்தும். ஆனால், மக்கள் சக்தி அணிதிரண்டால் இந்த பலம் என்பது நொறுங்கி விடுவது எதார்த்தமாக உள்ளது. இதுதான் ஆண் பெண்ணுக்கிடையிலான நிலையும் கூட. ஆணாதிக்கம் பெண்ணைப் பலவீனமாகக் காட்டுவது என்பது தனது சமூக அதிகாரத்தில் இருந்துதானே ஒழிய மக்களின் பலத்தில் இருந்து அல்ல.

பெண்கள் மீதான பாலியல் கட்டுப்பாட்டை ஆண் தனக்குச் சார்பாக ஆணாதிக்கப் பலத்தில் இருந்து கையாளும்போது பெண் வஞ்சிக்கப் படுகின்றாள். வஞ்சிக்கப்பட்ட பெண் அந்த ஆணிடம் விசுவாசமாக நடக்க மறுத்து, தனது உணர்ச்சியைச் சுதந்திரமாகப் பகிர்ந்து கொள்ள முனைந்தால், ஆணாதிக்கம் தன்னைப் பாதுகாக்க, அதை அவளின் நிலையற்ற தன்மையின் பலவீனமாக இட்டுக்காட்டுகின்றது. அவள் பாலியலில் அடங்காப்பிடாரி என்ற கோட்பாட்டை ஆணாதிக்கச் சூறையாடலின் பின் ஜோடிக்கின்றது. அவள் ஆணாதிக்க அடக்குமுறையின் கீழ் ஒருவனின் மனைவியாக இருக்க மறுக்கும்போது, ஆசையும் நிலையற்ற பலவீனத்தின் வீழ்ச்சியையும் கொண்டவள், எனவே ஆண்கள் அவளைக் கட்டுப்படுத்தி

அடக்கி ஆள வேண்டும் என புராணங்கள் சமூகத்துக்கு ஆலோசனை வழங்கி, அடக்கியது.

ஆணாதிக்கம் பல மனைவியைச் சட்டப்படியும், சட்டத்துக்குப் புறம்பாகவும் கொண்டு பலவீனமாக வாழ்ந்தபடி, ஒருதார மணத்தில் பலதார மணத்தை ஆண் தொடர்வதுடன், விபச்சாரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தன்னைப் பாதுகாத்து நிலைநிறுத்துகின்றது. இதற்காக மதத்தின் பெயரிலும், சடங்கின் பெயரிலும், உரிமையின் பெயரிலும் பெண்களை இழிநிலைக்கு இட்டுச் சென்று ஆண் அனுபவிப்பதைப் பலமானதாக ஜோடித்தது. ஆண் பல பெண்ணுடனான பாலியல் உறவு கொள்ளும் நடத்தை பலமானதாகவும், பெண்ணின் பல ஆணுடனான நடத்தை பலவீனமானதாகவும் ஆணாதிக்கம் விளக்கம் கொடுத்து பெண்ணை நசுக்கியது. ஆண் - பெண்ணுக்கிடையில், ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பாடான விளக்கத்தை ஒரே நடத்தையைக் கொண்டு விளக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் ஆணின் நடத்தை சமூக அங்கீகாரத்துக்கும், பெண்ணின் நடத்தை சமூகத் தூற்றலுக்கும் உள்ளாகியது. இதன் மூலம் பெண்ணின் நடத்தை தடை செய்யப்பட்டது. ஆணின் நடத்தை நியாயப்படுத்தப்பட்டதுடன், இன்றுவரை இதுவே ஆண் - பெண் முரண்பாட்டின் எதிர்த் தன்மையில் பொதுப் போக்காகவுள்ளது. இதிலிருந்து எந்தச் சமூகமும், எந்த மதமும் விலகி நின்றுவிடவில்லை.

இதை மேலும் இராமாயணம் ஆரண்ய காண்டம் 13.5.6 இல், “உலகம் தோன்றுவது முதல் பெண்கள் நிலைமை சூது நிறைந்தது. பெண்கள் தாமரை இலையில் தண்ணீர்போல் சலனப் புத்தியுடையவர்கள். வாள்போல் கூர்மையான கொடுமைத் தன்மையுடையவர்கள்.”³² பெண் உறுதியற்ற சலனத்தன்மை கொண்டவள். ஒன்றுக்குள் நிலை நிறுத்த முடியாதவள், எனவே, அடக்குங்கள் என்ற இராமனின் புகழ் பாடும் இராமாயணம் சமூகத்துக்குக் கற்றுக் கொடுத்தது. இது எதார்த்தத்தில் பெண்மீதான அடக்குமுறையாக உள்ளது. ஆணாதிக்கக் கூற்றுக்களின் பின்னால் இவை எல்லாம் ஆணின் பொதுப்போக்காக இருக்க, அதைப் பெண்ணுக்குப் பூச் சூட்டியது ஏன்? அதுதான் இந்தியப் பெண்கள் தலையில் பூச் சூட்டுகின்றனரோ? ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை அதிகாரத்தில் பெண் நுழைவதைத் தடுக்கவும், அதை எதிர்த்துப் பெண் போராடுவதை முறியடிக்கவுமே இப்படி பெண்மீது ஜோடித்து அழகுகாட்டுகின்றனர்.

பெண்ணின் அவல நிலை கண்டு அதற்கு எதிராகப் போராட முயலும் ஆண்களைக் கட்டுப்படுத்த, பெண்ணின் குணம் பற்றிய விளக்கம் ஆணை மந்தையாக்குகின்றது. பெண் ஆணின் ஆணாதிக்கத்தின் மீது குற்றஞ்சாட்டும் போது அது கொடுமையானது என்று, ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியம் எதை

எல்லாம் ஆணுக்கு நியாயப்படுத்தி பெண்ணுக்குக் கொடுமையாகக் காட்டியதோ, அதேவழியில் பெண்ணைக் கொடுமைக்காரியாக்கியது. பெண், குழந்தைக்குக் கொடுத்த பின்பே மிகுதியை உண்ணும் தாய்மை உணர்வை, தனக்கும் சேர்த்து கடமையாக்கிய ஆணாதிக்கம்தான், உள்ளமில்லாதவர்கள் என்று பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுகின்றது. தாய்மை உணர்வு குழந்தைக்குச் செய்த கடமைகளை, ஆணாதிக்கம் தனக்கு நிபந்தனையாக்கி, வீட்டு வேலைக்காரியாக்கிய பின்தான் உள்ளமில்லாதவள் என்கின்றது. பெண்ணின் இயற்கையான பாலியல் உணர்வும், குழந்தை பெறுவதையும் ஆணாதிக்கம் தனது உணர்வுக்கும், பொருளாதார நலனுக்கும் தீனிபோடும் பாலியல் ஊடகமாக்கியது. அத்துடன் ஆணின் தனிச் சொத்துரிமைக்கு வாரிசுகளைப் பெறும் பண்டமாக்கி, அவளை ஆணுக்குக் கடமை செய்யும் பெண்ணாக்கிய பின்பு, அவளைக் கருணையற்ற உள்ளமில்லாதவள் என்கின்றது. உண்மையில் கருணை பற்றியும், உள்ளம் பற்றியும் பேசும் அருகதை ஆணாதிக்கத்துக்கு இருக்கமுடியாது. இந்தக் கொடுரத்தைச் செய்த ஆணாதிக்கம், அதைப் பெண்ணுக்கு இல்லை என்பதுதான் ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமையின் சமூகப் பலமாகும். சமூகப் பலம் சொத்துரிமையின் வடிவில் எப்போதும் தீர்மானிக்கப்படுவதால் அதைப் பெற்றுள்ள ஆணாதிக்கப் பண்பாடு சமூகமயமாகியது.

பெண் ஆணாதிக்கத்துடன் முரண்பட்ட போராட்டத்தில் ஆணைவிட மேன்மையான பாத்திரத்தை, ஆணுக்கான கடமையில் வழங்குவதன் மூலம் பெண்ணைத் திருப்திப்படுத்தவும், ஆணின் நோக்கங்களை நிறைவு செய்வதும் அவசியமாக இருந்தது. ஆணாதிக்கம் பெண்ணைப் பாலியல் பண்டமாகவும் ஆணின் சுகத்தைப் பூர்த்தி செய்ய படைக்கப்பட்டதாகவும் புராண மற்றும் இந்து தர்மம் கூற்றுக்களை நிறைவு செய்ய பெண்ணைப் புகழ்ந்தவற்றைப் பார்ப்போம். இராமாயணத்தின் பிந்தியகால விளக்கங்களில் “பெண்ணின் முகங்கள் பூக்களைப் போன்றவைகள். அவர்களின் மொழிகள் தேன் போன்றவைகள். அவர்கள் உள்ளம் சவரக் கத்தியின் கூர்மையைப் போல் கெடுதி செய்யக்கூடியது. அவர்களது உள்ளத்தின் ஆழத்தை அறிந்தவர் யாருமில்லை”³² என்ற விளக்கங்கள் ஆணாதிக்கத்தின் பாலியல் வெற்றியைப் பறைசாற்றுகின்றது.

பெண்ணின் முகம், மொழி ஆணாதிக்கப் பாலியல் கண்ணோட்டத்துக்கு இசைவாக உள்ள நிலையில் அதை ஆணாதிக்கம் புகழ்கின்றது. பாலியலில் ஈடுபடும் ஆணின் தேர்வுகள் இந்த எல்லைக்குள் அலையாய்கின்றன. இந்த இரண்டும் இல்லை என்றால் அவளை அரக்கியாக வருணிக்கத் தொடங்குகின்றது. பெண் தனது உள்ளக் குமுறல்களைக்

கொட்டித் தீர்க்கும்போது, அது ஆணின் கொடுரத்தை அம்பலப்படுத்தும் போது, ஆணின் கருணை உள்ளமில்லாத தன்மை அம்பலப்படும்போது, அவை ஆணாதிக்கத்தின் நாற்றத்தால் அம்பலப்படும்போது, இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இழிவான நடத்தை கொண்டதாகக் குறிப்பிட்டுப் பெண்ணை ஆணாதிக்கம் வருணிக்கின்றது. இதனால் தான் பெண் கணவனையோ, ஆணையோ நிமிர்ந்து, எதிர்த்துப் பேசக் கூடாது என ஆணாதிக்க இந்து தர்மம் கோரி அமுல் செய்கின்றது.

இந்துப் பண்பாட்டில் உருவான ஆணாதிக்கம் பெண்ணிடம் இரகசியம் சொல்ல முடியாது என்கின்றது. ஏனெனின் அவள் பகிரங்கமாக்கி விடுவாள் என்று கூறும் நடைமுறையில் உள்ள பழமொழிகள், பண்பாடுகள் ஏன் ஏற்பட்டன எனக் கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்ப்போம். சமூக இயக்கத்தில் இருந்து பெண் தள்ளிவைக்கப்பட்ட நிலையில், சொந்தக் குடும்பத்திலேயே ஆணுடன் பேச முடியாத சூழலில், சொந்த மொழியையே சில எல்லைக்குள் வைக்கும்படி ஆணாதிக்கம் மட்டுப்படுத்தியது. அவளின் தொடர்புகள் சுற்றுவட்டாரத்தில் அதேநிலையில் வாழும் பெண்ணாக இருப்பதால், அவளின் மொழி எல்லை குறுகிய நிலையில், அவர்கள் பேசிக்கொள்ள விடயங்கள் அற்ற நிலையில் பேசியே ஆக வேண்டிய துயரத்தால் பீடித்துப் போய் நிற்கின்றாள். இது மட்டுமே அவளின் துயரத்தைப் போக்கும் வடிகாலாக எஞ்சுகின்றது.

கணவனின் ஆணாதிக்கக் கொடுரத்தை வெளியில் சொல்ல முடியாத வழிபாட்டு, பண்பாட்டு அடக்குமுறை, இதனால் தனக்கு எதெல்லாம் தெரிந்ததோ அதை எல்லாம் கொட்டித் தீர்த்து, பரம இரகசியமாவது தவிர்க்க முடியாத எல்லையாக இருந்தது. பெண்ணின் மொழி இதற்கு அப்பால் விரியாத நிலையில், பெண்ணின் உள்ளத்தில் இருப்பதை எல்லாம் பகிரக் கொடுக்கின்றது. அத்துடன் அவள் பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்த வாழ்க்கை மனிதச் சமூகத்தில் ஆணாதிக்க வழி சுரண்டும் இரகசிய மொழியை இயல்பில் தன்னையறியாமலே மறுக்கின்றது. இது ஆணாதிக்க மட்டத்தில் மோதல்களையும், புகைச்சலையும் கொண்டுவருகின்றது. இதில் இருந்தே 'ஆவதும் பெண்ணால் அழிவதும் பெண்ணால்' என்று பெண்ணை இழிவுபடுத்துகின்றது ஆணாதிக்கம். பெண் பேசும் பொருட்களின் எல்லை சுருங்கி பெண்ணை அன்னியப்படுத்திய ஆணாதிக்கம், பெண்ணை மௌனிக்கக் கோரியது. பெண் தனது குறுகிய வட்டத்தில் பரம இரகசியமாகத் தெரிந்ததைப் பேசுவது மட்டுமே அவளின் மொழியைப் பாதுகாத்தது மட்டுமல்ல, அவளின் மொழி இதுவாகவே இருந்தது. மொழியின் வளர்ச்சி என்பது ஆணாதிக்கப் பொருட்களிலும், பெண்ணை அடிமைப்

படுத்திய உழைப்பின் எல்லைக்குள்ளும், அதன் வர்க்கப் போராட்டத்துக்குள்ளும் கட்டியமைக்கப்படுகின்றது.

பெண்ணை இழிவுபடுத்துவது ஆணாதிக்கத்தின் பண்பாகியது. இதனால் உருவான இலக்கியம் ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தைப் பெண் மீது திணித்தது. பாகவத ஸ்கந்தம் 4-14,42.8-4-36 இல், "ஒரு பெண்ணால் உண்மையாக நேசிக்கப்படுகிறவராக யாருமிருக்க முடியாது. ஒரு பெண் தன் நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்குத் தனது கணவனையோ, குழந்தைகளையோ, சகோதரர்களையோ யாரை வேண்டுமானாலும் கொலை செய்யத் தயங்கமாட்டாள்."³² இதையே சுகர்ன் "பெண்கள் நிலையற்ற சுவாமுடையவர்கள். அவர்கள் குற்றமுள்ளவர்கள்."³² சுகரா 3.163 இல், "பெண் இனத்திற்கே கீழ்க்கண்ட 8 கணங்களும் உரிமையானவைகள். 1.பொய், 2.நிலையில்லாமை, 3.வஞ்சகம், 4.மூடத்தனம், 5.பேராசை, 6.மாக, 7.கொடுமை, 8.துடுக்குத்தனம்"³² என்று புராண இலக்கியங்கள் தனது ஆணாதிக்கப் பெண் மதிப்பீட்டை முன்வைத்தது மட்டுமின்றி, பெண் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டாள். பெண் உண்மையில் ஒருவனை நேசிக்க முடியாதவள் என்று கூறி, பெண்ணை அடக்கி, ஆணாதிக்கம் கட்டுப்படுத்தியதை இது காட்டுகின்றது. இது அன்று ஆண் அடக்குமுறைக்குள் பெண் நேசிக்க மறுத்த போராட்டத்தைக் காட்டுகின்றது. பெண்வழிச் சமூகத்தில் இருந்து ஆண்வழிச் சமூகம் வளர்ச்சி பெற்றபோது பெண் தனது சுதந்திரத்தைத் தக்கவைத்த போராட்டத்தில் தனது உரிமையினை நிலை நாட்டியபோது அதைத் தூற்றி, ஆண்வழிச் சமூகத்தைப் பெண்ணடிமைத்தனம் மீது கட்டியமைத்ததைக் காட்டுகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண் ஒருவனை மட்டும் நேசிக்கக் கற்றுக் கொண்டாள். ஆனால் ஆண் அதை எப்போதும் மறுத்தான்.

இந்த நேசிப்பு என்பது ஆணாதிக்கப் பாலியல் வேட்கையின் தற்காப்பில் பெண் ஒரு ஆணைத் தெரிவு செய்த நிகழ்வு; அதைத் தொடர்ந்து காதலிக்க தொடங்கிய வரலாற்றில், அக்காதல் ஒருதார மணத்தில் நிபந்தனையாக இருந்ததில்லை. மாறாக, பெண் ஆணைத் தெரிவு செய்து கூடி வாழ்வதும், விலகிச் செல்வதும் அவளின் சுதந்திரமாக இருந்தது. இந்தச் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட வளர்ச்சியின் நீட்சியில்தான் பெண் மீதான நேசமற்ற தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆணாதிக்கம் குறிப்பிட்ட தனி ஒரு ஆணை நேசிக்க நிர்ப்பந்திக்கின்றது. அத்துடன் முன்னைய சமூகங்கள் பெண்வழிச் சமூகமாக இருந்ததால், ஆண்வழிச் சமூகம் தனக்குள் கட்டுப்படுத்த முயன்றபோது அதை எதிர்த்து பெண்வழிச் சமூகம் போராட நிர்ப்பந்தித்தது. இதனால் பெண்ணின் போராட்டத்தை மறுத்த

ஆணாதிக்க ஒழுக்கவியல், பெண்ணைக் கொலைக்காரியாக்கிக் குற்றம் சாட்டுகின்றது.

பெண்வழி, ஆண்வழி உறவுமுறையால் அடக்கப்பட்டது இலகுவாக நடந்துவிடவில்லை. மாறாக, கடினமான போராட்டத்தைக் குடும்பத்துக்குள்ளும், வெளியிலும் பெண் நடத்தினாள். பெண்வழிச் சடங்குகள், கடமைகள், உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டபோது, பெண் அதற்காக உயிரைக் கூட விட்டு உள்ளதை, அவளின் பழைய தொடர்ச்சியான சடங்குகள் காட்டுகின்றன. இதை மேலே விவாதித்துள்ளேன். பெண்ணின் குணமாகக் காட்டப்படுபவை ஆணின் தனிச்சொத்துரிமையின் பகைமையான பக்கங்கள் ஆகும். ஆணுடைய தனிச் சொத்துரிமையின் மூர்க்கமான போக்குகள் அம்பலப்படுமபோது, அதைப் பெண்ணின் குணங்களாகக் காட்டுவது ஆணாதிக்கத்துக்கு அவசியமாகின்றது. தனிச் சொத்துரிமையைக் கைப்பற்ற பொய், அதன் மீதான நிலையின்மை, அதை அடைய வஞ்சகம், இதற்காக இயற்கையை அழித்து சூறையாடும் முடத்தனம், இதற்காகப் பேராசை, நேர்மையற்ற உள்ளத்தைக் கொண்ட மாசு, மனிதனைச் சூறையாடுவதில் கொடுமை, இதை எல்லாம் அடைவதில் வெட்கமற்ற துடுக்குத்தனம் ஆகியவை ஆணாதிக்கத்தின் பொதுப்பண்பாகும்.

பெண் உழைப்பில் (குழந்தை வளர்ப்பு, வீட்டுவேலை...) நேர்மை, அதைச் செய்வதில் உறுதி, குழந்தைகளில் அன்புடன் கூடிய நேர்மை, அறிவில் சமூகப் (இயற்கை அறிவு) புத்திசாலித்தனம், பகிர்ந்து உண்ணல், இதைச் செய்வதில் மாசற்ற தன்மை, இதை அடைவதில் பரிவு, இதைச் சாதிப்பதில் சகிப்பு ஆகியவை பெண்ணின் பொதுப்பண்பாகும். இதுதான் மனிதப் பண்பாகும். பாலியல் நடத்தைகள் என அனைத்திலும் இந்த ஆணாதிக்க மதிப்பீட்டுக்கு எதிர்மறைத் தன்மை காணப்படுகின்றது. ஆணாதிக்கத்துக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள பிளவால் இவை பொதுவாகப் பிளந்து போயுள்ளது. ஆணாதிக்கம் பெண் மீது சுமத்தும் குற்றச்சாட்டுகள் ஆணாதிக்க ஆணினுடையவை. இதைப் பெண்கள் மீது திணித்துப் பெண்ணை எப்படி அடக்கியது எனப் பார்ப்போம்.

அர்த்த சாத்திரம் 3-3-59 இல், “பெண்கள் தவறு செய்தால் மூங்கில் பட்டையினாலோ, கயிற்றினாலோ, கையினாலோ, பெண்களின் வாயின் உதட்டில் மீது அடிகள் கொடுக்கலாம்.”³² இதை இராமாயணம் 25-17 இல், “ஒரு மனைவி தப்பிதம் செய்தால் கயிற்றினாலோ, மூங்கில் பிளப்பினாலோ அடக்கலாம். சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் (பெண்கள்) கேடானவர்கள் - அபாயமானவர்கள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அவர்களைக் கொன்று விடலாம். உலகத்தையே விழுங்க எண்ணிய மந்தாரா என்ற

பெண்ணைச் சக்ரா கொன்றிருக்கிறார். ஆஸ்ரமங்களில் செய்யப்பட்ட யாகங்களை, சடங்குகளைத் தடுத்ததற்காகத் தாடகை என்ற பெண்ணை இராமன் கொன்றிருக்கிறான்.”¹³²

ஆணாதிக்கச் சமூக மதிப்பீடுகள், அதனால் எழுந்த சமூக ஒழுக்கத்தை, வன்முறை மூலம் இந்து தர்மம் பெண்கள் மீது கட்டியமைக்கின்றது. பெண்கள் மீதான ஆணின் அதிகாரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த அங்கீகாரம் என்பது ஆணாதிக்கம் பெண்ணை அடிக்கும் உரிமையை வழங்கியது. அத்துடன் சமூகத்துக்குத் தீங்கு என்ற கண்ணோட்டத்தில் பெண்கள் கொல்லப்பட்டனர். அதாவது ஆணாதிக்கச் சமூக ஒழுக்கத்தைத் தகர்த்து, கேள்விக்குள்ளாக்கும் பெண்கள் கொல்லப்பட்டனர். பார்ப்பனிய முட்டாள்தனம், மூடநம்பிக்கை, அடிமைப்படுத்துதல், அவதூறுகள், வன்முறை ஆகியவை மீது கேள்வி எழுப்பிய பெண்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

இவை எல்லாம் உலகளாவிய சமூகத்திலும் பொதுவாக நடந்தவைதான். மதத்தின் ஆதிக்கம், அதன் அதிகாரச் செல்வாக்கு மனித ஒழுக்கத்தை ஒழுங்கமைத்து, கண்காணித்து, கட்டுப்படுத்தியது. பெண் பற்றிய ஆணாதிக்க வரையறைகள் மீறப்பட்டபோது அவை தண்டனைக்குரிய குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. ஆணாதிக்கத்தால் கொல்லப்பட்டு, ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்ட உதாரணம் காட்டும் பெண்களான தாடகை, மாதா வரலாறு முதலியவற்றை, அவர்கள் ஏன், எதற்காகக் கொல்லப்பட்டனர் என்பதை ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் போராட்ட வழியில் ஆராய வேண்டியுள்ளது. இது பற்றிய விபரம் முழுமையாக எடுக்க முடியாததால் இதை இத்துடன் விட்டுவிடுகின்றேன்.

சமூகத்தில் ஆணாதிக்கம் கோலோச்ச, கோலோச்ச பெண்கள் மீதான வெறுப்பு அதிகரித்தது. ஆண் பொருளாதார ரீதியாகப் பாதுகாப்பும், இலாபமும் உடையவனாக மாறியதால், அவன் சமூகத்தின் மேலான நபராக மதிக்கப்பட்டான். பெண்ணைச் சமூகத்தின் இழி பிறவியாகப் புராண இலக்கியங்கள் மக்களுக்குப் புகட்டின. ஆண் பரிசம் கொடுத்து பெண் பெற்ற முறைக்குப் பதில், பெண் சீதனம் கொடுக்கும் முறை பெண்ணைச் சுமையாக்கியது. சொத்துரிமை ஆணின் கையில் இருந்த நிலையில் மேலும் சீதனமூடாக அவளது சொத்தைத் தனதாக்கும் கண்ணோட்டத்தில், சீதனம் கொடுப்பது பெண் மீதான சுமையாக மாறியது. எனவே, சொத்தற்ற பெண் சீதனம் கொடுக்க சொந்தக் குடும்பத்தில் ஆணைச் சார்ந்து இருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒழுக்கமாக மாறியது. இதனால் பெண்ணின் வாழ்வு மேலும் இழிநிலைக்குத் தரம்தாழ்ந்தது. பெண் குழந்தைகள் மீதான வெறுப்பு

ஆண்களிடத்தில் உருவானது. இது குறித்த பெண்ணின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சொத்தை ஆணின் சொத்து கவர்ந்தது. பெரிய மூலதனம் சிறிய மூலதனத்தை விழுங்குவது போல், எஞ்சியிருந்த பெண்ணின் சொத்தையும், பெண்ணின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சொத்தையும் சீதனம் சூறையாடியது. இதனால் பெண்குழந்தை மீதான ஆணின் வெறுப்பை, ஆணாதிக்கப் புராண இதிகாச ஒழுக்கங்கள் விளக்கம் கொடுத்து சமுதாயமயமாக்கியது.

அதர்வண வேதத்தில் 6-2-3 இல், “குடும்பத்தில் பெண் பிறந்தால் அச்சம்பவம் மகிழ்ச்சிக்குரியதல்ல, வருந்துவதற்குரியது, வியாகூலப்பட வேண்டியது. ஆண் மகவை விரும்புகிறதேயல்லாது, பெண் மகவை விரும்புகிறதில்லை. பெண் மகவு வேறு எங்காவது பிறக்கட்டும்; இங்கே ஆண் மகவு பிறக்கட்டும். புக்கா கடவுளை வணங்குவதில் ஆண் மகவே பிறக்கட்டும், பெண் மகவு பிறக்க வேண்டாம்.”³² காதபாசன் ஹிதா 27 ஏ யில், “பெண் குழந்தைகள் சாக வேண்டியவர்கள்”³² என்று சொத்துரிமை பறிக்கப்பட்ட பெண்ணை இழிவுபடுத்திய ஆணாதிக்க விளக்கத்தினூடாக வெறுக்கப்பட்டாள். ஆண் குழந்தை வேண்டி வழிபாடுகள் நடத்தப்பட்டன. ஆண் குழந்தைக்குப் பதில் பெண் குழந்தை பெற்ற தாய், குழந்தைப் பேறு இல்லாத பெண் சமூகத்தால் தூற்றுதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டாள். ஆணாதிக்கம் இதற்காகப் பெண்ணைத் துன்புறுத்தியது. அடிப்படையில் ஆண் சார்ந்த வாரிசுக் கண்ணோட்டமும், பெண்ணின் சொத்திழிப்புமே ஆணாதிக்கம் கோலோச்சியதற்கான அடிப்படையாகும்.

இது இன்று எப்படி பொதுவாகச் சொத்துடைய வர்க்கம் மற்றைய வர்க்கத்தைச் சுரண்டி, அதையே ஜனநாயகமாகக் கையாண்டு கேவலப்படுத்தி, அடிமைப்படுத்துகின்றதோ அந்தளவுக்கு நிகரானது. இன்று பெண் குழந்தை பற்றிய இந்து - இந்தியச் சமூகத்தில் காணப்படும் கண்ணோட்டம் இந்த வரலாற்று வழி உருவாக்கப்பட்டவையே. இவை நவீனப்பட்டபோது நாகரிகமாக, பெண்ணின் பூர்சுவா சுதந்திரக் கோரிக்கையின் பின், பெண் குழந்தையைக் கருவிலேயே கொலை செய்வதும் சரி, இதற்கு வசதியற்றவர்கள் பெண் சிசுவைப் பிறந்தபின் கொல்வதும் சரி பிறந்த பின் பெண் குழந்தையை வேண்டாவெறுப்பாக வளர்ப்பது, திட்டுவது, புறக்கணிப்பது, ஒதுக்குவது, சொந்தக் குடும்பத்திலேயே பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்குவது எல்லாம் பழைய ஆணாதிக்க இந்து தர்ம ஒழுக்கத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டவைதான். பெண் கரு அழிப்பு, குழந்தைக் கொலை, பெண்ணின் ஒதுக்கப்பட்ட வளர்ப்பு ஆகியவற்றுக்கு ஆதாரமான ஆணாதிக்கத்தைத் தகர்ப்பது என்பது இந்து தர்மத்தைத் தகர்ப்பதால் மட்டுமே வெற்றிபெற முடியும். இது அனைத்துப் பிரிவு மக்கள் ஒற்றுமைக்கும்

அதாவது சர்வதேச ஆணாதிக்க ஒழிப்புக்கும் முன்னிபந்தனையும் ஆகும். அந்தளவுக்கு இந்து தர்மம் மனித ஒழுக்கத்தைக் கட்டிப்போட்டு ஆணாதிக்க வக்கிரத்தைப் பெண்கள் மீது திணிக்கின்றது.

ஆணாதிக்கச் சுரண்டல் யுத்தங்களில் பெண்களை அபகரித்துக் கொண்டுவந்த போதும் சரி, ஆணாதிக்கத் திருமண எல்லைக்குள் பெண்ணை வன்முறையாகச் சூறையாடிய போதும் சரி, பெண்களின் பாலியல் ரீதியான அத்துமீறல்களுக்கும் தண்டனையாகவே பெண்களைக் கொடுமைப் படுத்தியது. ரிக் வேதத்தில், “யுத்தத்தில் எதிரியிடமிருந்து பிடிபட்ட பெண்களோ அல்லது விவாகச் சம்பந்தமாகக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டவளோ, இவர்களில் எவரையும் மனிதப்பிறவி என்று கருதாமல் தட்டுமுட்டுச் சாமான்களைப் போலவே நடத்தவேண்டும்.”³² ஆணாதிக்க ஒழுக்க மீறலை வெளியில் உள்ள ஆண்கள் அவள் மீது நிகழ்த்தும் போது, பெண்ணின் வாழ்வை மேலும் சீரழிவாக்கி, சித்திரவதைப்படுத்திக் கொடுமைப்படுத்தியது. குற்றவாளியாக ஆணாதிக்க ஆண் இருக்கும் நிலையில், பெண்ணுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அப்பெண் இருந்த பண்ட மதிப்பில் மேலும் தரம் தாழ்த்தி, சமூக அந்தஸ்து மேலும் குறைக்கப்பட்டு சமூகத்தின் கறையாக்கப்பட்டாள். அவளைச் சமூகத்தில் யாரும் விரும்பியதுபோல் கண்காணிக்கவும், வேலை வாங்கவும், சிறந்த பாலியல் சரக்காகவும், அடிமட்ட வேலைக்காரியாகவும் அப்பெண்களைக் கண்காணித்து, சமூக ஒழுக்கத்தை வரையறுத்து, சித்ரவதை செய்தே சுரண்டியது. இதன் போக்குகள் இன்றுவரைகூட எதார்த்தத்தில் உள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

நீதியின் ஒழுக்கத்தில் சிறந்த கதாநாயகர்கள் ஆக்கி மக்களுக்கு ஒழுங்கமைத்த பாண்டவர் கதையில், பஞ்சபாண்டவர்கள் தமது மனைவியைச் (இங்கு திரௌபதி ஐவருக்குப் பொது மனைவியைக் கூட) சூதாட்டத்தில் பணயமாக வைத்தபோது பெண்ணை ஒரு பொருளாக, சரக்காகத் தரம் தாழ்த்தப்பட்டதையே காட்டுகின்றது. இதுபோல் இராமாயணத்தில் இராமன் பரதனுக்குத் தான் வகிக்கும் பதவி, மனைவி என அனைத்தையும் கொடுத்தபோது, இங்கும் பெண்ணை எப்படி இந்து தர்மம் சரக்காக்கிக் கைமாற்றியதைக் காட்டுகின்றது. இதை வால்மீகி இராமாயணம் 2-19-14 இல், தெளிவாகவே உணர்த்தி விடுகின்றது.

இதை ஒத்த ஒன்றை ரிக்வேதம் 40-31-24 இல் பார்ப்போம். “ஒரு சூதாடுபவன் தனது மனைவியை விட்டுப் பிரிய மனம் தாங்காமல் வருந்துகிறான். தனது மனைவி அழகாயிருப்பதனால் மட்டுமல்ல, பிரியமாயிருப்பதனால் மட்டுமல்ல, அவள் உற்ற தோழியாகவும், சிறந்த ஊழியராகவும் இருப்பதனால்தான் சூதாட்டத்தில் தனது கவனம் அதிகமாக

ஈடுபட்டிருக்கையில், மற்றவர்கள் தங்கள் கைகளைத் தனது மனைவி மீது போடுகின்றனர் என்று வேறு கூறுகின்றார்.”³² பெண் மிக மோசமாக நடத்தப்பட்டாள். பெண்ணை ஆண் சூதாட்டத்தில் வைக்கத் தடையாக இருப்பது அவளின் அழகு (பாலியல் கவர்ச்சி), அவளின் அன்பு (ஆணின் பாலியலைப் பூர்த்தி செய்யும் சரக்கு), தோழமை (ஆணின் சொத்து), கடமை தவறாத வேலைக்காரி என்ற ஆணின் நலன் சார்ந்த இலாபம்தான். இவைதான் பெண்ணைச் சூதாட்டத்தில் வைப்பதா? இல்லையா? என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றன.

சூதாட்டத்தில் அவளின் பொருள் சார்ந்த சூறையாடும் கவனம் பெண்ணின் உரிமையைப் பணயம் வைக்கின்றது. அதாவது, மற்ற சூதாட்ட ஆண்களின் ஆணாதிக்கப் பாலியல் வக்கிரத்தில் பெண் மீதான கவனத்தைத் திருப்பவும், பெண் மீது கைபோடவும் அனுமதித்து. ஆண் சூதாட்டத்தில் வெற்றியைச் சாதிக்க முனைவதன் மூலம், பெண் பணம் திரட்டும் சரக்காகின்றாள். இதனால் ஆணாதிக்கப் பார்வையில் அழகான பெண்ணின் பாத்திரம், ஆணின் பொருள் ஈட்டவும் ஓர் ஊடகமாக இருக்கின்றது. இன்றுவரை அனைத்து சூதாட்டம் மற்றும் இது போன்றவற்றில், குறிப்பாக ஆணாதிக்க உற்பத்திகளை மக்களின் தலையில் கட்டிவிட, அழகான பெண்மீதான பார்வை மற்றும் அவளின் பாலியல் உடல், அங்ககச் செயல்கள் மீது திருப்பியே மனிதச் சமூகத்தை அடிமைப்படுத்தவும், சுரண்டவும் முடிகின்றது. இதற்கு வெளியில் இந்த முதலாளித்துவச் சந்தைப்படுத்தல் சாத்தியமில்லை.

ஆணாதிக்கம் தகர்கின்றபோது இந்தச் சுரண்டல் அமைப்பும் தகர்ந்து போகும் . சந்தையே ஆணாதிக்கப் பாலியல் வக்கிரத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைக் கைவிட்டால் சுரண்டுவதைக் கைவிட்டதாக அர்த்தம். எனவே, முதலாளித்துவச் சந்தைப்படுத்தலைத் தகர்க்காமல் பெண் பாலியல் ரீதியில் விளம்பரம் செய்யப்படுவதைத் தடுக்கமுடியாது. ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்துறவாடும் இந்த ஆணாதிக்கம் தனிச் சொத்துரிமையின் நோக்கில், வேறுபட்ட பொருளாதாரச் சமுதாயப் பண்பாட்டிலும் காலத்தைத் தாண்டி, ஒரே போக்கில், ஒரே நிலையில், ஒரே நோக்கத்துக்காகப் பெண்ணை அழகுபடுத்துவது முதல் அனைத்தையும் பயன்படுத்தியது. இங்கு பெண் உடலியல் கூறுகளிலும் சரி, சிந்தனையிலும் சரி, செயலாற்றுவதிலும் சரி இந்த ஆணாதிக்க அமைப்புக்கு வெளியில் சுதந்திரமாக இயங்க முடியாது.

பெண், ஆணின் ஆணாதிக்கச் சரக்குப் பண்டமாக இச்சமூகத்தில் இயங்குகின்ற ஓர் இயந்திரம் மட்டுமே. பெண் அன்றும் ஆணின் சொத்துதான். இதற்குப் பொருத்தமாகச் சத்தியத்தின் நாயகனான அரிச்சந்திரன் தான் பெற்ற

கடனுக்காகத் தனது மனைவியை விற்கின்றான். மனைவி ஆணை விற்க முடியுமா என்றால் இல்லை. மனைவியைச் சத்தியத்தின் நாயகன் விற்றால் அதில் சத்தியம் இருப்பதில்லை ஆணின் தனிப்பட்ட சொத்தாகின்றது. பொருளைச் சூறையாடுவது, பறிப்பது, சுரண்டுவது, சொத்து சேர்ப்பது போன்ற இச்சத்தியத்தின் குறிக்கோளில் அடங்கும். அந்தவகையில் பெண்ணை விற்பது, வாங்குவது, பண்டமாகச் சந்தையில் விடுவது என எதையும் செய்யக் கூடிய நிலை என்பது ஆணாதிக்கச் சத்தியத்துக்குப் புறம்பானவையல்ல.

பெண் பொருளியல் பண்டம்தான் என்பதை அன்று முதல் இன்று வரை ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமை நியாயப்படுத்தி, அமூல் செய்து வருகின்றது. அரிச்சந்திர மயானகாண்டம் எந்தக் கட்டத்திலும் சந்திரமதியை விற்றதைக் கண்டிக்கவில்லை. அதற்காகக் கேட்போர் கூட்டங்களில் சோகத்தை, கண்ணீரை வரவழைக்கவில்லை. மாறாக, இடையில் பறையனாகிய நிகழ்வை மட்டுமே சோகமாகக் கருதியது. வாழ்க்கை முழுவதையும் பார்ப்பனியம் கேவலப்படுத்தியுள்ள பறையனான அந்த மக்களை இட்டு ஒருக்காலும் கண்ணீர் வடித்ததில்லை. சத்தியம், ஜனநாயகம் என்பன ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமையில் ஏற்படும் பாதிப்புகள் மீதே கோரப்பட்டன. இவைதான் எல்லா மார்க்சிய எதிர்ப்பு, ஆணாதிக்கக் கோட்பாட்டாளர்களின் சத்தியமாகவும், நீதியாகவும், ஜனநாயகமாகவும் உள்ளது. இது இன்றுவரை எதார்த்தமாகவும், வக்கிரமாகவும் உள்ளது.

இந்த இந்துப் புராணங்கள் இன்று மீண்டும் முன்னணிக்குக் கொண்டுவரப்படும் நிலையில், இராமனின் ஆணாதிக்கக் கற்பு நோக்கு சீதையை இழிவுபடுத்திய வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம். ஒரு வண்ணான் சந்தேகப்பட்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இறை அவதாரமாகக் கருதப்படும் இந்து நாயகன் இராமன், தனது மனைவி சீதையை, ஐந்து மாதக் கர்ப்பினியாக இருந்த போதும் காட்டுக்குத் தூரத்திவிட்டான். பெண்கள் தம் மீதான ஆணாதிக்கச் சந்தேகத்தை, சாதியச் சமூகத்தில் இழிவாக்கப்பட்ட சாதி, ஆண்களுக்கு ஏற்படாது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதாவது சாதிப் பிளவைத் தாண்டி அடிநிலைச் சாதி ஆண்கள், உயர்சாதிப் பெண்களின் ஒழுக்கத்தின் மீது கேள்வி எழுப்பவும் கண்காணிக்கவும் உரிமை பெற்று இருப்பதை இது நிறுவுகின்றது. வண்ணானின் வார்த்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இராமன் சீதை மீதான சந்தேகத்தைக் கொண்டு தண்டிக்கும் உரிமையை விளக்கமின்றி அமூல்படுத்த ஆணாதிக்க ஒழுக்கம் கோரியது, கோருகின்றது. இறை அவதாரம் பெற்ற இராமனாகப் புராணங்கள் புளுகிய போதும், இராவணன்

இடம் இருந்து சீதையை மீட்டபோது, (முரண்பட்ட பல வரலாற்றுக் கதைகள் இருந்தபோதும்) சீதை தனது கற்பை நிலை நாட்ட தீ மிதித்து ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தை நிறுவ வேண்டி ஏற்பட்டது.

இன்று இராமன் பெயரில் நிகழும் படுகொலைகள், கற்பழிப்புகள்... பின்னாலான ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தை, அன்றே சொந்த மனைவி மீது நடத்தப்பட்டதை, கற்பின் ஒழுக்கத்தின் பின் நியாயப்படுத்தப்பட்டது. இறைவன் என்று கூறப்படும் பார்ப்பனிய இந்துக் கடவுளான இராமன் ஒரு ஆணாதிக்கவாதியாகவும், சந்தேகத்தின் ஜென்மமாகவும் இருப்பதை, பெண்ணை நாயைப்போல் போடுதடியாக நடத்துவதை எப்படி ஜனநாயகவாதிகள் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும். இராம ஜென்ம பூமி சார்ந்த இந்து மதப் பார்ப்பன ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்தில், இந்துச் சட்டக் கோவை உருவாக்கப்படின் பெண் பெற்று இருந்த உரிமைகள் எல்லாம் இராமன் பெயரால் அடக்கப்படும் என்பது தெட்டத்தெளிவானது.

பஞ்சபாண்டவர்களின் ஒரே மனைவியான திரௌபதி தனது ஐந்து புருசனுக்கு வெளியில் இன்னுமொரு ஆணை விரும்புவதாகக் கூறியபோது, இதை ஆணாதிக்கம் தமது விபச்சார நிலையில் நியாயப்படுத்தியது. இன்று பெண்ணியம் பேசும் ஆணாதிக்கப் பெண்ணியவாதிகள் பலதாரமுறையைத் தாமே எடுத்து நியாயப்படுத்துவதும், வாழ்வதும் இதன் போக்கில்தான். அதாவது சமுதாயத்தில் இருக்கக் கூடிய ஆணாதிக்கப் பலதாரமுறையை இப்பெண்ணியவாதிகள் தமக்கும் விரிவுபடுத்தும் பண்பாட்டில் ஆணாதிக்கமயமாகின்றனர்.

வரைமுறையற்ற ஆணாதிக்கப் புணர்ச்சியை ஆணுக்கு மட்டும் அல்ல பெண்ணுக்கும் உண்டு என்ற கோரிக்கையின் பின், இது இன்று ஏகாதிபத்தியப் பண்பாடாகின்றது. அதாவது எல்லைகடந்த ஏகாதிபத்தியத் தலையீடு, கைப்பற்றல், அனுபவித்தலையே; பெண் - ஆண் மீது செய்யும் ஆணாதிக்க உரிமை ஏகாதிபத்தியப் பெண்ணியமாகின்றது. இந்த வகையில் பெண் குடித்தல், புகைத்தல், பலதார விபச்சாரம் போன்ற ஆணாதிக்கக் கேடுகளில் இருந்து இரவல் வாங்கி உரிமையாகின்றனர். இதுபோன்ற கோரிக்கைகள் ஆணாதிக்கம் தனக்காக வைத்து இருப்பதும், நியாயப் படுத்துவதும், பெண்ணின் ஜனநாயகக் கோரிக்கையாகி விடுவதில்லை. மாறாக ஆணாதிக்கமயமாதலாகும். ஆணின் மனித விரோதச் செயல்களைப் பெண் இரவல் வாங்க முன்வைக்கும் பெண்ணியம் ஆணாதிக்கமாகும். இதற்கு எதிராக ஆணாதிக்க ஒழுக்கக் கேடுகளை எதிர்த்து பெண் போராட வேண்டுமே ஒழிய அதைக் கோரி போராடுவது கூடாது.

பெண்ணின் கற்பைப் போற்றும் இந்து தர்மக் கதைகளை ஒட்டி கண்ணகி பாண்டிய மன்னனிடம் கூறியவற்றைப் பார்ப்போம்.

1. காட்டுக்குச் சென்ற அழகிய பெண்ணை ஒருவன் உடலுறுவு கொள்கின்றான். பின்னால் அந்த ஆண் அப்பெண்ணைத் தெரியாது என மறுக்கின்றான். பின்னால் இறைவனை வேண்டியபோது அவள் உறவு செய்த குடிசையும், அருகில் இருந்த மரமும் சாட்சி சொன்ன பின்பே அவளை அவன் ஏற்றுக்கொள்கின்றான். இதனால் இவள் பத்தினி.

2. இரண்டு பெண்கள் ஆற்றங்கரையில் மண் பொம்மை செய்து விளையாடினர். ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து, மணற் பொம்மையை அவள் கணவன் என்று மற்ற பெண் கூறியதால், அப்பொம்மையை வெள்ளம் அடிக்காது பாதுகாத்தாள். எனவே அவள் பத்தினி.

3. கரிகாலச் சோழனுடைய மகளின் புருஷனை ஆற்றுவெள்ளம் அடித்துச் செல்ல, அவள் கடலிடம் முறையிட்டுத் திருப்பி பெற்றாள் என்பதால் பத்தினியாகின்றாள்.

4. பெண் ஒருத்தியைக் கணவன் விட்டுச் சென்ற நிலையில் கல்லாசி கடற்கரையில் கணவனைப் பார்த்து கிடந்தாள். கணவன் வந்தவுடன் மீள உருவம் பெற்று வீடு வந்தாள். எனவே இவள் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

5. பெண் ஒருத்தியை ஆண் விட்டுச் சென்ற நிலையில், வேறு ஒருவன் அவளை உற்றுப் பார்த்ததால், அவள் தன் முகத்தைக் குரங்கு முகமாக்கிக் கொண்டு வாழ்ந்தாள். கணவன் வந்த பின் அவள் பழையபடி மாறியதால் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

6. ஒருத்தியின் மாற்றாள் குழந்தை கிணற்றில் தவறி விழுந்துவிட, தன் குழந்தையையும் கிணற்றில் போட்டு, பின் வெளிவர வேண்டிப் பெற்றதால் இவள் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

7. இரண்டு தோழிகள் விளையாடும்போது, நீ மகளும் நான் மகனும் பெற்றால் அவர்கள் இருவரும் கணவனும் மனைவியாக இருப்பர் எனக்கூறி விளையாடினராம். இதைப் பின் அப்பெண் தனது மகளிடம் கூற அவள் தோழியின் மகனுக்கு மனைவியானதால் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

கற்பு பற்றி இந்த ஆணாதிக்கக் கூற்றுகளைக் கூறிய கண்ணகி, பாண்டியனை அழிக்கின்றாள். இவைகள் எதை எமக்கு விளக்குகின்றன. பெண் மீதான அன்றைய ஆணாதிக்கக் காட்டுமிராண்டித்தனத்தைக்

காட்டுகின்றன. இன்று இதன் போக்குகள் சில வேறுபாட்டுடன் இருப்பது காணமுடியும்.

இன்று ஒரு பெண்ணின் நம்பிக்கையை, காதலைப் பாலியல் தேவைக்குப் பயன்படுத்தி பின் கைவிடுவது எதார்த்தமாக உள்ளது. பெண் காதல் செய்யும்போது தற்காப்பு நிலையிலும், ஆண் தாக்குதல் நிலையிலும் எப்போதும் அணுகுகின்றனர். பெண்கள் மீதான ஆணின் பாலியல் நடத்தைகள் பெண்ணை அனுபவித்தபின் துப்பிவிடத் தயாரான தன்மையில் இருப்பதைப் பொதுவாகக் காணமுடியும். கருத்தரிப்பு ஏற்படாதவரை, இவை பகிரங்கமாகச் சமூகத்துக்குத் தெரியவராத வரை, இந்த உறவு சுதந்திரமாக நீடிக்கின்றது. கருத்தரிப்பு ஆணின் மறுப்புக்குச் சமுதாய அடையாளமாகின்றது. அதுவரை சுதந்திரமான காதல் என்பது, பாலியல் அனுபவிப்பு வரை எல்லைப்படுகின்றது. இன்று கருஅழிப்பு என்பது இதனால் பெருகுவதும், ஆண் - பெண்ணை ஏமாற்றுவதும் காணமுடியும். பின்னால் ஏமாற்றியவனையே கட்டாயத்தின் பேரில் கட்டிவைப்பதும் நிகழ்வாக உள்ளது. இதுதான் கற்பழிப்புகளின் மீதான பொது வடிவமாக உள்ளது. இது மட்டும்தான் அப்பெண்ணின் நிம்மதியான சமூக அங்கீகாரமாகவும், திருமணமாகவும் இருக்கின்றது.

புராணங்கள் ஊடாகக் கற்பு பற்றிய ஆணாதிக்க ஒழுக்கவியல் கோட்பாடுகள் நடைமுறை வடிவமாக வரும்போது, மணற் பொம்மைகளும், நினைவுகளும் நிறைவேறாத கற்பனை வாழ்க்கைகளும் நிறைந்ததே பெண்களின் கண்ணீர் வாழ்க்கை. மணற் பொம்மைக்கே கணவனுக்குரிய அந்தஸ்தைக் கோரி பெண்ணை மண்டியிடவைத்த ஆணாதிக்கம், ஆணின் எல்லையில்லாத வக்கிரச் சுதந்திரத்தைப் பெண்மீது நிறுவியதை இது காட்டுகின்றது. இதையொட்டியே பெண் வழிபாட்டு முறைகள் கூட உருவாக்கப்பட்டன. அதாவது வெறும் கற்சிலைக்கு அர்த்தமற்ற கடவுள் விசுவாசத்தை எப்படி சமூகம் கொடுக்கிறதோ, அதையே கணவன் விடயத்தில் பெண்ணை அனுசரிக்கக் கோரியது. மணல், கல் என எதிலும் இதை விட்டுவைக்கவில்லை. இதற்கு இசைவாக ஆணாதிக்கப் பழமொழிகளையும் சமூகம் உருவாக்கிக் கொண்டது. “கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்” என்று கூறியே பெண்ணை ஆணின் அடிமையாகச் சேவகம் செய்யும்படி நிர்ப்பந்தித்தது. பெண்ணின் பாலியல் உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்திய சமூகம், பெண்ணின் உணர்வைத் தடுக்க, கல்லாலான கணவனைக் கூடக் கட்டியழ வைத்தது. குடும்பத்தின் அதிகாரம் பெண்ணின் சுதந்திரத்தை மறுக்கும் எல்லா நிலையிலும் பெண்ணுக்குப் போலியான பொம்மைக் கணவனையோ, வேறு மற்றோ (வழிபாடு.. போன்றன) பரிசளித்து, துயரத்தில் தள்ளிவிடுகிறது சமூகம்.

கணவனை இழந்த பெண் தனது வாழ்க்கையை, இயற்கை உணர்வுகளைச் சுதந்திரமாகத் தீர்க்கமுடியாத ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண், கணவனை நினைத்து உருகக் கோரியது. அவன் வருவான் என்று காத்து இருக்க அல்லது அதை நினைத்து இலயித்திருக்க கோரியது. இல்லாது போனால், அப்பெண்ணின் அழகைச் சிதையவிட்டு வாழ அல்லது ஆணை, பெண்ணின் அழகைச் சிதைத்து அலங்கோலப்படுத்தி ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தை நிலைநிறுத்தினர். இதை நிலைநிறுத்த வீட்டில் பெண்ணைப் பூட்டி சிறைவைத்தனர் அல்லது காவலுக்கு ஆள் வைத்தனர். இதன் மீதான சந்தேகத்தைப் போக்க அடித்து நொறுக்கி மிதிப்பது ஒழுக்கக் காப்பாகியது. இப்படி அன்றும் சரி, இன்றும் சரி ஆணாதிக்க நிகழ்வுகள் எதார்த்தமாக நவீனப்பட்டு உள்ளது. அன்று ஒரு பெண்ணின் முகத்தைக் கணவன் அலங்கோலப்படுத்தியும், பெண்ணை வீட்டில் அடைத்துக் கல்லாக இருக்கச் செய்து அன்றும் சரி, இன்றும் சரி ஆணாதிக்கப் பாலியல் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் நிறுவப்பட்டன. ஆணின் இயல்பான சந்தேகக் குணம், பாலியலில் ஒருதலைபட்சமான ஆணின் நுகர்வு, பெண்ணை அதே நோக்கோடுச் சந்தேகிக்கின்றது. பெண் எப்படி மௌனமாகப் பாலியல் பூர்த்தியின்றி வாழமுடிகின்றது என்ற கேள்வி, ஆணின் சந்தேகத்தை நியாயப்படுத்துகின்றது. இதனால் பெண்ணை அலங்கோலப்படுத்துவது, துன்புறுத்துவது ஆணாதிக்கச் சந்தேகப் பண்பாடாகின்றது.

பெண் எப்போதும் கல்லாகவும், குரங்காகவும் இருக்க மாற்றப்பட்டாள். அவளின் கடமைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. அதை மீறுவது குற்றமாகக் காணப்பட்டது. மாற்றாள் குழந்தை தவறி விழுந்து விட்டதால், கடமை தவறிய மனைவியாக இருப்பதைத் தடுக்க தன் குழந்தையையே அவள் கிணற்றில் போடும் அளவுக்குக் கடமை, கட்டுப்பாடு, கற்பு பெண்ணை மிரட்டியது. கடமையைச் செய்யாது என்ன செய்தாய்? யாருடன் குலவினாய்? என்ற சந்தேகங்களை எதிர் கொண்டதால், அவள் தன் குழந்தையையும் கொல்லத் துணிந்தாள், துணிகின்றாள்.

மறுதளத்தில் இன்று வரை நீடிக்கும் குழந்தைத் திருமணம் அன்று குழந்தை பிறக்கும் முன்பே தீர்மானகரமாகியது. இது பெண்ணின் கற்புக்கான எடுத்துக்காட்டுப் பண்பாடாக விளக்கியது. இன்று பெண்கள் கருவில் உள்ள குழந்தையைப் பெறுவது அல்லது அழிப்பது பெண்ணின் உரிமை என்ற ஆணாதிக்கப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டைப் போல், அன்று பெண்கள் திருமணத்துக்கு முன்பே குழந்தை மீதான வாழ்க்கையை யாருடன் என்று, தீர்மானிக்கும் ஆணாதிக்க உரிமையைக் கொண்டு பெண் பண்பாட்டைக் கட்டிப் பாதுகாத்தாள். இன்று கருவில் வைத்தே குழந்தை உயிர் வாழ்வதைத்

தீர்மானிக்க ஆணாதிக்கப் பெண் விரும்புகின்றாள். இதை இன்று பெண்ணின் உரிமை என்கின்றாள். அன்று அதைப் பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்றாள். அன்று கருவுறும் முன்பே பிறக்க போகும் குழந்தை யாருடன் வாழ்வது என்பதைத் தீர்மானித்தாள். இதுதான் பத்தினி பெண்ணின் கற்புக் கோட்பாடாகும். இதுவே இன்று ஆணாதிக்கப் பெண்ணியமாகும்.

இன்று பெண்ணை இழுத்துச் செல்லும் அதிகார வர்க்கம் பெண்ணின் உடலை அனுபவிக்கச் சுதந்திரமாகின்றது. ஆணாதிக்கச் சுதந்திர, ஜனநாயகத்திடமிருந்து பெண்ணைக் காப்பாற்ற எந்தக் கடவுளும் வந்துவிடுவதில்லை. துரியோதனர்கள் உடுப்பைப் பிடுங்கியபோது எந்தக் கிருஷ்ணனும் வருவதில்லை. அவள் கற்பு இழந்தவளாகத் தூற்றப் படுகின்றாள். ஏனெனின் அவள், இந்தச் சுதந்திரமான சூறையாடும் தனிச் சொத்துரிமை சட்ட அமைப்பில் குற்றவாளி, எனவே, பெண்ணைக் கற்பழிக்கும் உரிமை அந்த ஆணாதிக்க வர்க்கத்தின் உரிமையாகும். இதுதான் இந்தச் சமூகத்தின், பத்தினியின் கற்புத்தனமாகும். இதையே கணவனும் ஏற்று, பெண்ணைச் சமூகத்திலிருந்து கேவலப்படுத்தி சித்ரவதை செய்கின்றான்.

இதற்கு மறுபுறத்தில், பெண்ணை உரிந்துவிடுவது பண்பாடாகின்றது. இந்த உரியும் நடத்தை புதிய கலையாகின்றது. விளம்பரங்கள் முதல் டிஸ்கோவரை பெண்ணின் உடுப்பைப் பிடுங்கி உரிவது, பெண்ணின் சுதந்திரத் தாகமாகின்றது. உதாரணமாகப் பெண்ணை, மலம் துடைக்கும் பேப்பர் மூலம் நிர்வணமான பெண்ணை, சுற்றிலும் கட்டற்ற சுதந்திரமான டிஸ்கோவில் நிறுத்தும்போது, சம்பையினின் உள்ளிருக்கும் காற்று அழுத்தத்தைக் கொண்டு பலர் சேர்ந்து மதுவினால் பெண்ணை ஈரமாக்கி நிர்வணமாக்கும் நவீன துரியோதனர்கள், கட்டற்ற, சுதந்திர நீதி மூலதனத்தை விரயமாக்க, புதிய மூலதனம் குவிகின்றது. உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சுரண்டிக் குவிக்கும் மூலதனத்தில், தனது பங்கை மூலதனத்துக்கு வெளியில் ஆணாதிக்க ஆபாசத்தைச் சுதந்திரமாகப் பொழுது போக்கும், சுதந்திரமாகக் கிறுக்குத்தனம் பண்ணும் பல ஆயிரம் மால்களாகப் பெண்ணை விபச்சார எல்லைக்குள் நிர்வாணப்படுத்துகின்றது. இது நவீனப் பண்பாடாக வருவதும், பெண்ணியம் இதற்குள் கோட்பாடாகச் சிதைவதையும் அவர்களின் கோரிக்கைகளை மேலும் நிர்வாணப்படுத்து கின்றது.

இன்று கற்பும் காதலும் தன்னளவில் விபச்சாரத்தைக் கோருகின்றது. சகுந்தலையின் தந்தையாகிய விசுவாமித்திரன் முனிவர்களுக்கே முனிவர். இந்த முனிவர் மேனகை மீது காதல் செய்கின்றார். இந்த மேனகை யார்?

அவள் தெய்வக் கன்னிகை. தெய்வக் கன்னிகை என்பவர்கள் (தேவதாசிகள்) விபச்சாரிகள். விபச்சாரிகளுடன் உடல் உறவு கொண்ட முனி அதை நியாயப்படுத்த, அவர்கள் தவத்தைக் குழப்ப முயன்றதாகக் கூறியே தன்னை நியாயப்படுத்த முடிந்தது. இந்த முனியின் மகள் சகுந்தலையைத் துஷ்யந்தன் காதல் கொண்டு இச்சையைத் தீர்த்தான். இந்த இச்சைத் தீர்ந்தவுடன் அவனுக்கு அந்த உறவு மறந்து போய்விட்டதாம். எப்படி இருக்கிறது அந்தக்கால ஆளும் வர்க்கங்களினதும், கடவுள் எடுபிடிகளினதும் ஒழுக்கம்? இந்த ஒழுக்கம் ஆணாதிக்கப் பாலியல் தேவைக்குச் சார்பாகக் கடவுளை உள்ளடக்கி, நியாயப்படுத்துகிறது. ஆண், பெண்ணை அனுபவிக்க காதல், மனைவி, விபச்சாரி என்று எத்தனை வடிவங்கள். அதேபோல் அனைத்தும் ஆணின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய தெய்வக் கன்னிகைகளானாலும், பெண் பாலியல் நோக்கில் பயன்பாட்டுப் பொருள்தான்.

இதிலிருந்து வீட்டுவேலைக்காரிக்கும், விபச்சாரிக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு அனுசரிக்க கோருகின்றது, வழக்கில் உள்ள பழமொழி ஒன்று “காதல் கிழத்தி வாழ்க்கைக்கு உதவாள்”, “வாழ்க்கைக் கிளத்தி காதலுக்கு உதவாள்” என்று கூறப்படும் விளக்கங்கள் ஆணின் பலதாரமணத்தை நியாயப்படுத்துகின்றன. இதேபோல் பெண்ணுக்கு ஆணாதிக்கம் உரிமை வழங்கிவிடவில்லை. அதாவது காதலுக்கு வாழ்க்கை மனைவி உதவாள் என்பதன் மூலம் அவளிடம் காதல் செய்ய எதுவுமில்லை. அவள் கணவனுக்கும் அவனைச் சுற்றியும் காதலுக்குப் பதில் வேலைக்காரியாக வாழ்கின்றாள் என்பதையே இப்பழமொழி நிறுவுகின்றது. கணவனின் உண்மையான காதலி அவனின் விபச்சாரி அல்லது வைப்பாட்டிதான் என்பதை நிறுவும்போது இருக்கும் இக்குடும்ப அமைப்பை எதற்குக் கட்டி அழவேண்டும்? பெண் வேலைக்காரியாக வாழக் கோருவதற்கு அப்பால் இருக்கும் இந்தக் குடும்பம் பெண்ணுக்கு வேறு எதையும் வழங்கி விடவில்லை.

அதேநேரம் வீட்டு வேலைக்காரியாகிய மனைவியை முன்னின்று கணவன் கூட்டிக் கொடுக்க ஆணாதிக்க இந்து தர்மம் கோருகின்றது. அதாவது கடவுளின் தொண்டர்களான பார்ப்பனர்கள், பக்தர்கள் இடம் கேட்டால், கேட்பதைக் கொடுக்கும்படி இந்து தர்மம் கோரியது. இயற்பகை நாயனாரிடம் ஒரு பக்தன் பெயரில் சிவபெருமான் அவரின் மனைவியைப் பிச்சையாகக் கேட்டாராம். உடனே மனைவியை அவர் கொடுத்தார். பெண்ணின் பெற்றோர்கள் இதைத் தட்டிக் கேட்க, தனது பெண்டாட்டியை வெட்டிச் சாய்த்தார். உடனே பரமசிவன் கேட்ட உடனே கூட்டிக் கொடுத்ததுக்கும், மனைவி மறுபேச்சு இன்றி விபச்சாரம் செய்ததற்கும் அங்கீகாரம் வழங்கி, அவரை முதல்தரப் பக்தன் ஆக்கி மோட்சத்துக்கு

அழைத்துப் போனாராம் சிவன். இதேபோல் ஆழ்வார் வீட்டில் ஒரு பக்தன் சாப்பாட்டுக்குப் போனார். உணவு சமைக்க உணவு இல்லாத நிலையில், கடையில் கடன் உதவி கேட்க, அவன் இவன் மனைவியைக் கேட்டான். இதற்கு அவன் பெண்டாட்டியைப் படுக்க விட்டு விருந்து வைத்தாராம்.

எவ்வளவு கேவலமான வகையில் பெண்களைப் பக்தியின் பின்னால் படுக்கைக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இன்றும் கேடிகள், பணக்காரர்கும்பல்கள் இப்படித்தான் பெண்ணைப் பயன்படுத்துகின்றனர். குழந்தை மருந்தின்றி உயிருக்குப் போராடும் போதோ, மருந்து வாங்கக் காசு இல்லாதபோதோ, வறுமையில் உணவுக்குக் கையேந்தும்போதோ, வேலை தேடிப் பெண் அலையும்போதோ, உயர் அதிகாரி பெண்ணின் உரிமையை மறுக்கும்போதோ படுக்கையில் பெண்ணின் உடலைப் பகிரங்கமாகவே கோருகின்றது, உலகமயமாதல் பண்பாடு. அன்று நிலப்பிரபுத்துவப் பக்திப் பண்பாடு, பக்தியால் பெண்ணைக் கூட்டிக் கொடுக்க கோரியது. அந்தளவுக்குப் பார்ப்பனியம் தனது சொந்தச் சதித்திட்டங்கள் மூலம் சமூகத்தின் உயர் அந்தஸ்தில் இருந்தபடி, பெண்ணை அனுபவித்ததை இறைப்பக்தியின் பின் நிகழ்த்தியது. பெண் தனது சொந்தக் கருத்தை விட ஆணின் பண்டமாக, அவனின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் ஒரு ஜந்துவாக, வாழ்ந்ததைக் காட்டுகின்றது, காட்டுகின்றன. இது இன்று பணத்துக்கு முன்னால், பெண் தொடர்ந்தும், ஆணின் பண்டமாகத் தொடர்வது பெண்ணின் வரலாறாக உள்ளது.

ஆண் பலதார மணத்தில் சுகித்திருக்க பெண்ணை அடிமையாக்கினான். இறை புருஷனாகக் கருதப்படும் இராமனின் அப்பன் தசரதன், 60,000 மனைவிகளைக் கொண்டிருந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. இதுபோல் கிருஷ்ணன் ஆயிரக்கணக்கான கோபிகளுடன் இருந்ததை இன்றும் வெட்கமின்றி, ரோஷமின்றி இரசித்துக் கேட்கின்றோம். இளம் கன்னிகள் தசரதன், கிருஷ்ணன் போன்றோர் முன் நடமாட முடியாத அளவுக்கு அவர்கள் மோசமான ஆணாதிக்க வெறியர்களாகத் திரிந்தனர். பெண்களைத் தமது அந்தப்புரத்தில் சிறைவைத்து, வக்கிரங்களை அரங்கேற்றிய வரலாற்றுப் போக்கில் தான் பெண்கள் தமக்குள்ளும், ஆண்கள் தமக்குள்ளும் இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் நடத்தையை, ஆணாதிக்க வழியில் கையாண்டதன் மூலம் அவர்கள் தமது பாலியல் உணர்ச்சியைத் தீர்த்தனர். பெண்கள், ஆண்கள் பால் வேறுபாடின்றி ஆணாதிக்க ஒடுக்கமுறையால் தமது பாலியல் தேவையை ஒருதார மணத்தில் பூர்த்தி செய்யமுடியாது போன நிலையில், கூட்டமாக ஆண் - பெண் தனித்து விடப்பட்ட நிலையில் ஓரினச் சேர்க்கை அவர்களின் தவிர்க்கமுடியாத ஆணாதிக்க நிலையாகியது.

இயற்கையின் பாலியல் தீர்வை மறுத்து, ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்துக்கேயுரிய பாலியல் தீர்வை, மனிதனின் பாலியல் வரலாறாகக் கொள்ளும் எல்லா நிலையிலும் ஓரினச் சேர்க்கை அங்கீகாரத்தைக் கொடுக்கின்றது. இன்று கிடைக்கும் அங்கீகாரமும் போராட்டமும் இயற்கையின் பாலியல் தேர்வில் இருந்து அல்ல, மாறாகச் செயற்கையான ஆணாதிக்கப் பாலியல் விளைவால், அதற்குள் கோரப்படுபவைதான். இது மனித வரலாற்றை இயற்கையின் வரலாற்றுக்குப் பதில் பூமியின் வரலாறாக இன்று காட்டுவதற்கு ஒப்பானது. அதாவது இயற்கையின் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய வரலாற்றை மறுத்து, மனிதனின் மிகக்குறுகிய வரலாற்றை இயற்கை வரலாறு ஆக்கிய தனிச் சொத்துரிமைபோல், ஆணாதிக்கப் பாலியல் வரலாறு இயற்கையை மறுத்த பாலியலில் கோருகின்றது. இது ஓரினச் சேர்க்கை முதல் கூட்டுக் கலவிவரை அனைத்தையும் மனிதனின் இயற்கை வரலாறாக மாற்றக் கோருகின்றது. பெண்ணின் போராட்டத்தை ஆணாதிக்கம் இதற்குள் வரையறுக்கின்றது. இதைத்தான் தீவிரவாதமாகக் காட்ட முயல்கின்றது. இதை ஜனநாயகமாக, தனிமனிதச் சுதந்திரமாக இயற்கையை மறுத்து நிறுவமுயல்கின்றது. தனிச் சொத்துரிமையின் தனிமனித ஜனநாயகம், அனைத்து சமூகத்தின் பொதுஇயக்கமாக உள்ள நிலையில், இது அங்கீகாரத்தை எதிர்ப்பின்றி அராஜக வழியில் பெறுகின்றது, கோருகின்றது.

பெண்கள் மீது பெற்றோரால் கையாளப்படும் ஆணாதிக்க அதிகாரம் என்பது, மிருகப் பண்ணைகளை வைத்திருந்த கடந்தகால, நிகழ்கால மனித வரலாற்று வடிவத்துக்கு ஒப்பானது. இந்தப் பண்ணை வளர்ப்பு முறையினால், பெண்களுக்கு இடையில் தவிர்க்கமுடியாத, இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் நடத்தைகள் வளர்ச்சிபெற்றன. இதுபோல் நிரந்தர இராணுவங்கள், கட்டாய உழைப்பு, சிறைகள் ஆண்களின் புதியவகையிலான பாலியல் நடத்தையைக் கோரியது. இதைவிட ஆண் - பெண்ணுக் கிடையிலான பாலியல் நெருக்கடிகள், இயல்பான புறத் தடைகள், அகத்தடைகள் போன்றன, மேலும் இயற்கையை மறுத்த புணர்ச்சி வடிவங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அடைக்கலமாவது சமூக விளைவாகியது. இது சமூகத்தில் காணப்படும் ஆண் - பெண் பிளவுக்குள், மேலும் பாலியல் நடத்தைகளைத் தீவிரமாக, புதியவடிவில், புதிதானவற்றை இந்தச் சமூகப் பொருளாதார, வர்க்க, பண்பாட்டு எல்லைக்குள் தோற்றுவித்தது.

பெண்ணுக்கு ஒருதாரமணம் நிபந்தனையாக மாற்றப்பட்ட நிலையில், பெண் சந்தித்த பாலியல் நெருக்கடிக்குத் தீர்வு மறுக்கப்பட்டது. விவாகரத்து, சுயமான தெரிவு, கற்புக் கோட்பாடுகள் போன்றனவற்றைப் பெண்ணுக்கு

மறுத்து, ஒருதார மணத்தை வன்முறையாக ஆணாதிக்கம் திணித்தது. இங்கும் இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் தேர்வு, பெண்ணுக்கு மட்டும் திணிக்கப்பட்ட ஒருதாரமணத்தின் விளைவாக இருந்தது. ஆணுக்குப் பலதாரமணத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் மூலம், இயற்கையைச் சார்ந்து மட்டும் பாலியலைத் தேர்ந்துவிடவில்லை. மாறாகச் சமுதாயத்தைப் பெண் உள்ளடக்கி, அடக்கியாள இருந்த நிபந்தனைகள், அவனுக்கு இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் தேர்வை விதியாக்கியது.

இந்து சமயத்தில் முருகன் போன்ற கடவுள்கள் இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரனாக இருப்பதை இன்று வரை மறுக்காத சமூகம், பெண்ணுக்கு அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படுவதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இது எதார்த்த மனித வாழ்வில் வெட்டுமுகப் பக்கங்களாக இன்று உள்ளது. அதேநேரம் கற்பு கோட்பாடுகள் பணப் பலத்தை ஒட்டி மாறுதல் அடைகின்றன. வழக்கில் உள்ள ஒரு கூற்று ஒன்று, “பத்து பணத்துக்கு மிஞ்சின பதிவிரதை இல்லை” என்றும், இடம் கிடைத்தால் எந்தப் பெண்ணும் பதிவிரதையாய் இருக்க முடியாதென்றும்³² தர்மச் சாத்திரம் கூறுகின்றது. இயற்கையில் ஆண் - பெண்ணின் விருப்பங்கள், தேர்வுகள் இந்தச் சமூகத்தின் எல்லைக்குள், அதன் ஆதிக்கத்துக்குள் இருப்பவைதான். இப்போது இருக்கும் ஒழுக்கம் அதன் முரண்பட்ட ஜனநாயக விரோதத் தன்மையால் ஒழுக்கக்கேட்டைக் கொண்டது. இதனுடன் மற்றைய ஒழுக்கமான தனிச்சொத்துரிமையைப் பாதுகாக்கும் பணம், நிபந்தனையின்றி ஒழுக்கக்கேட்டைக் கொண்டது. இரண்டு ஒழுக்கக்கேடுகள் பற்றி ஏங்கெல்ஸ் கூறியது போல், அதாவது கணிதத்தில் இரண்டு எதிர்மறைகளின் பெருக்கம் நேராவதுபோல், இரண்டு ஒழுக்கக்கேடுகள் ஒழுக்கமாகின்றன.

பணமும், ஜனநாயக விரோதமும் ஒன்று சேர்ந்த எல்லாப் போக்கிலும் அவை மறு ஒழுக்கமாகப் புதுவிளக்கம் காண்கின்றன. வரலாறு முழுக்க ஒழுக்கக்கேடுகள் தொடர்ச்சியாக நேராகி ஒழுக்கமாக வந்த நிலையில்தான், பணமும், ஜனநாயக விரோதமும் புதிய ஒழுக்கமாகின்றது. இன்று வரலாற்றில், பணத்தின் வலிமை மரபான நிலப்பிரபுத்துவ ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தைத் தகர்த்துள்ளது. முதலாளித்துவத்தைத் தொடர்ந்து ஏகாதிபத்திய வளர்ச்சியில், பணமும் தனிச்சொத்துரிமையின் தனிமனித ஜனநாயகத்தின் ஒழுக்கமும் சமூகத்துக்கான எதிர்மறை ஒழுக்கக் கேடாக உள்ள அதேநேரம், இவை இரண்டும் இணைந்து நேராகி புதிய ஒழுக்கப் பண்பாட்டை உருவாக்கின்றன. இந்த ஒழுக்கக்கேடு ஆண், பெண்ணை விடுவித்ததாக, தனிச் சொத்துரிமையின் ஜனநாயகத்தால் பூசி

மெழுகப்பட்டபோது, இதைப் பெண்ணியமாக முன்வைப்பதும், கோருவதும் அதிகரிக்கின்றது.

இந்தப்போக்கு கடந்த நிலப்பிரபுத்துவ வரலாற்றில் பணத்தை வைத்திருந்தவர்களின் அந்தரங்கமான, அந்தப்புர நடத்தையின் ஒழுக்கமாக இருந்தது. பணம் கற்பை அந்தப்புரத்தில் இல்லாததாக்கியது. ஆனால், சமூகத்தில் அது கற்பாகவே நீடித்தது. இன்று அந்தப் பணம் கற்பைச் சமூகத்தளத்தில் மறுதலிக்கின்றது. பணத்தின் சுதந்திர எல்லை விரிவடைகின்ற போது அதற்கே உரியவகையில், அதற்கு உட்பட்ட சமூக நடத்தையைச் சுதந்திரமாக மாற்றுகின்றது. இந்த மாற்றம் சமூகத்தின் சுதந்திரமல்ல. மாறாகப் பணத்தின் சுதந்திரமாகின்றது. இதை வைத்திருப்பவனின் சுதந்திரமாக எல்லைப்படுகின்றது. இதைப்பாதுகாக்க, இதைச் சமூகச் சுதந்திரம் என்று திரிக்கப்படுகின்றது. இது பெண்ணின் கற்பை மறுக்கின்றது. பெண் பணத்தின் முன் வெறும் பண்டம் தான் என்பதாக இனம் காட்டுகின்றது. அதாவது மனித உழைப்பை இயந்திரங்கள் தனது பாகத்தின் ஒரு உறுப்பாக்கியது போல், பணம் பெண்ணின் நிலையைத் தனக்குள் ஆணாதிக்கம் சார்ந்த அங்கமாக்கியது. பெண் சுதந்திரமாகப் பாலியலில், விபச்சாரத்தில் ஈடுபட, மூலதனம் தனது இரகசியத் தளத்தில் இருந்து இன்று பகிரங்கத் தளத்தில் பண்பாடாகின்றது.

மனித உழைப்பு இயந்திரத்தின் முன் சமூக மதிப்பிழந்து, உதிரிப்பாகமாகிச் சீரழிந்த வரலாறு போல், தனிச்சொத்துரிமையின் உச்சத்தில் உருவான அதன் சுதந்திரத்தில், பாலியல் விபச்சாரத்தைப் பொது அங்கமாக்கி வருகின்றது. பெண் முன்பை விட தனிச்சொத்துரிமையின் ஆதிக்கச் சுதந்திரத்தில் மேலும் மதிப்பிழந்து போனாள், போகின்றாள். இந்துதர்மம் தனது ஏகாதிபத்திய விசுவாசக் கைக்கூலித்தனத்தில், இராணுவ ஒழுங்கமைப்புக்குள் விபச்சாரத்தைத் தீவிரமாக்க மத அடிப்படைவாதத்தை முன்னிறுத்தி அதனுடாக ஒழுக்கமாக்குகின்றனர்.

இந்து மதத்தில் ஆண் - பெண்ணின் வக்கரித்த உறவுகள்

இந்து மதம் சார்ந்து உருவான ஆண் - பெண் உறவுகள் வக்கரித்தே கிடக்கின்றன. அவற்றில் சில அக்காலத்துக்கே உரிய எதார்த்தச் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலித்து இருக்கும். அதேநேரம், கால்நடைகளை மேய்த்தபடி புலம்பெயர்ந்து, இந்தியா வந்த பார்ப்பனர்கள், தமது மிருக இனவிருத்தியில் பாலியல் உறுப்புகளை நலமடித்த வழியில், மனிதப் படைப்புகளை உருவாக்கினர். அப்போது இங்கு இருந்த சிறுவழிபாடுகள் மீது பார்ப்பனியமும், பின்னால் இந்து மதமும் ஊடுருவி அழித்தபோது, சிறுவழிபாட்டுக் கடவுள்களை உறவுமுறைக்குள் இந்து மதம் கொண்டுவந்தது. இந்த உறவுகள், பிறப்புகள் எல்லாம் வக்கரித்த ஆணாதிக்க எல்லைக்குள், பாலியலை விகாரப்படுத்தி, உருவாக்கப்பட்ட கடவுள்கள் எல்லாம், ஆணாதிக்க காமவிகாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்தப் பிறப்புகளின் பொய்மைகள் அறிவியல் முன்பு அருகதையற்ற நாற்றத்தைக் கொண்டவை. ஆனால் எதார்த்தம் ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை சார்ந்த விகாரத்தை எல்லாம் மனிதனின் வழிபாடாக்கும் நிலையில், இதைத் தொகுத்து அம்பலப்படுத்துவதும், ஈவிரக்கமற்ற வகையில் நிர்வாணமாக்கவேண்டியதும் அவசியமாகிவிடுகின்றது.

இப்படிப்பட்ட வக்கிரங்கள் தான், இன்று பின்நவீனத்துவம் கோரி முன்வைக்கும் வக்கரித்த ஆண் - பெண் உறவுகளின் அடிப்படையாகும். இன்று இதைக் கோரியும், எழுதியும், முன்வைக்கும் அனைத்துக்கும் முன்னோடியாக இந்து மதத்தின் வக்கரித்த உறவுகள் உள்ளன. இன்று பின்நவீனத்துவவாதிகள் வைக்கும் பலவற்றை அன்றே இந்து மதம் முன்வைத்தது என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம், இன்றைய நவீன ஏகாதிபத்தியப் பாலியல் வக்கிரமும் அம்பலமாகிவிடும்.

பார்ப்பனச் சனாதனத் தர்மமாக மனுசாஸ்திரத்தின்படி வர்ண, சாதி வகையில் ஒடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த மக்களை விடுவிப்பதாகக் கூறிய புத்த மதம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றது. அதனால் பார்ப்பன சனாதன மதம் அழிந்து போகும் நிலையை எட்டி பல

ஆண்டுகளாகத் தலையெடுக்க முடியாமல் கிடந்தது. இந்நிலையில் காலடியில் தோன்றிய ஆதிசங்கரன் காசிவரை பயணம் செய்து அத்வைதத்தைப் பரப்பினார். வர்ண, சாதி வதையில் ஒடுக்கிவைக்கப்பட்ட மக்களை மீண்டும் பார்ப்பன மதத்துக்குள் ஈர்ப்பதற்காகச் சிறுதெய்வங்களை எல்லாம் பெருந்தெய்வங்களின் அவதாரங்கள் என உறவுபடுத்தும் மதக்கோட்பாடுகளை உருவாக்கினார். அதாவது குல, கண தெய்வங்கள் எல்லாம் புராண, இதிகாசக் கடவுள்களுடன் உறவுபடுத்தி புனைவுகளை உருவாக்குவதன் மூலம் பார்ப்பன மதத்துக்குப் புத்துயிர் கொடுக்க முனைந்தார்.

இந்துமத உருவாக்கத்தினூடாக, வக்கரித்த உறவுகள் புனையப் பட்டபோது, சிறுவழிபாடுகள் சீரழிக்கப்பட்டன. இங்கு சிறுவழிபாட்டுக் கடவுள்கள் ஏன், எதற்காக, எந்த உற்பத்தி மீது உருவாயின என்பதை ஆராய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாக அந்தச் சிறுகடவுள்களைப் புணர்ந்தும், வலுக்கட்டாயமாகத் திருமணம் செய்தும் உறவாக்கிக் குடுப்பத்தில் இணைத்ததன் மூலம், அவற்றோடு இந்துமதம் சார்ந்த உறவுகள் அங்கீகாரம் பெற்றன. அவற்றின் நாற்றத்தையும் ஆபாசத்தையுமே அம்பலப்படுத்துவதில் கவனமெடுக்கின்றது இப்பகுதி. இங்கு சில முன்கூட்டியே சிறுவழிபாட்டுத் தெய்வங்களாக இருந்து பின்னால் இந்துமதமானவை.. சில இந்துமதத்தின் தெய்வங்களாகவும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நற்றிணையில், (பாடல்-82)

“முருகு புணர்ந்தியன்ற வள்ளி போல...

காட்டில் உறையும் தாய்த் தெய்வமான காடகாளின்”³¹

காட்டில் உறையும் தாய்த் தெய்வமான காடகாளின் மகன் முருகு (முருகன்), மற்றொரு தாய்த்தெய்வமான வள்ளியை மனைவியாக்கினான். இங்கு முக்கியமாக முருகுவின் தாய் மட்டும் கூறப்படுகின்றது தந்தை பற்றித் தெரியாதநிலை காணப்படுகின்றது. இதுபோல அப்பருடைய தேவார வரிகள், இதற்குச் சான்று தருகின்றது.

“செல்வியைப் பாகங்கொண்டார் சேந்தனை மகனாய்க் கொண்டார்
மண்ணினை உண்ட மாயன் தன்னையோர் பாகங் கொண்டார்”¹⁴³

தாய்த் தெய்வமான செல்வி, முருகன், சேந்தன் (அய்யார்), மாயோன் போன்றவர்களுக்கிடையில் உறவுமுறையை இந்து மதம் ஏற்படுத்தியதைக் காட்டுகின்றது. எப்படி இந்துமதம் பின்னால் வளர்ச்சி பெற்றது என்பதை இது காட்டுகின்றது. நாம் இனி இந்த வளர்ச்சியின் ஆபாசத்தையும், வக்கிரத்தையும் புராண மற்றும் இந்து வரலாற்று இலக்கியம் மூலம் ஆராய்வோம்.

இராமாயணத்தின் கதாநாயகன் இராமனின் பெயரில் ஒரு வானரக்கூட்டம் இன்று இந்தியாவில் ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொண்டும், கற்பழித்தும் போடும் கூத்தின் பின்னால், இராமாயணப் புராண இலக்கிய வரலாறு மண்டிக்கிடக்கின்றது. இந்த இராமாயணம் உருவாகக் காரணம், விஷ்ணு தனது மனைவி இலட்சுமியைப் புணர்ந்ததால் ஏற்பட்டதாம். இதுபோல் கந்த புராணம் ஏற்பட காரணம் சிவன் உமாதேவியாருடன் நூறு வருடம் விடாமல் புணர்ந்து கொண்டிருந்ததால், வீரியமும் கர்ப்பமும் கொடுமை செய்துவிடும் என்று தேவர்கள் அஞ்சி முறையிட்டதால், கலவி முற்றுப்பெறுமுன் சிவன் நிறுத்தியதால் இந்திரியம் நிலத்தில் விழுந்து நிறைய ஆபாசமாகி இறுதியாகச் **சுப்பிரமணியன்** தோன்றவும், கந்தபுராணம் உருவாகவும் காரணமாகி விடுகின்றது. இந்த மாதிரி இந்து மத வக்கிரத்தை நாம் போற்றுகின்றோம்?!

இனி நாம் இராமாயணத்தைப் பார்ப்போம். இந்த இராமாயணம் இராமனின் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டது. இந்த இராமனின் சொந்தத் தந்தை தசரதன் அல்ல. தசரதன் மூன்று பெண்டாட்டியையும், 60 ஆயிரம் வைப்பாட்டிகளையும் வைத்திருந்தவன். மூன்று பெண்ணுக்கும் குழந்தை பிறக்காததால், சிரங்கள் இடம் மூன்று பெண்ணையும் ஒப்படைத்து யாகம் செய்தான். இந்த யாகத்தில் மூன்று பிண்டங்களைப் பிடித்து உண்ணக் கொடுத்ததால் மூவரும் கர்ப்பமாகிக் குழந்தை பெற்றனர் என்கிறது, இராமாயணம். இங்கு மூன்று பெண்களின் தந்தை சிரங்கள் என்பது, இன்று மரத்தைச் சுற்றி பிள்ளை பெறும் பக்தியின் பின்னால் வேறு ஆண்களுடன் புணர்ச்சி நடப்பதும், கர்ப்பம் தரிப்பதுமே நிகழ்கின்றது. தசரதன் அல்லாத சிரங்கனுக்குப் பிறந்த இராமனை, இராவணன் தங்கை சூர்ப்பநகை தன்னைத் திருமணம் செய்யும்படி கேட்டதால், அவளின் மூக்கு, முலை, முடி போன்றவற்றை வெட்ட உத்தரவிட்டதன் மூலம் இராமன், பெண்களைக் கொச்சைப்படுத்துகின்றான்.

ஒரு பெண் ஆணை விரும்பி திருமணம் செய்யக் கோருவது குற்றமா? இதை இராமாயணம் மறுக்கிறது. பெண்ணின் உடலைச் சிதைப்பதுதான் இராமாயண நீதி. இன்று பெண் மீதான சித்ரவதைகள் இதுபோன்று இராமனின் வழிகாட்டலில் நடப்பதை நாம் எதார்த்தத்தில் காண்கின்றோம். காட்டுக்குச் சென்ற இராமன் சீதையின் மடியில் தலைவைத்துப் படுத்து இருக்கும்போது, கடவுளாகப் போற்றப்படும் இந்திரனுடைய மகன் சயந்தன் காக்கா வேடம் போட்டு வந்து, சீதையின் முலைக் காமப்பைக் கொத்தி தனது பாலியல் வக்கிரத்தைத் தீர்த்த போது, அது குற்றமாகி விடவில்லை. சீதையின் கற்பின் ஒழுக்கத்தைக் கணவன் சார்ந்து மானம்கெட்டுப் போற்றப்படுகின்றது. இன்று பெண்களின் முலையை விளம்பர உலகம் முதல் பாடசாலை

மாணவர்கள் ஈறாகத் தோல் உரித்து இரசித்துப் பார்க்க விரும்பும் ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டையே, இந்து மதம் போற்றி இரசித்த வரலாற்றுக் கதைகள் எழுதியவர்கள், அதன் தொடர்ச்சியில் இன்றும் அதைப் போற்றுகின்றனர்.

சீதை இராமனின் சகோதரி என்ற இராமாயண வரலாறு மூலம், சகோதர - சகோதரி திருமணம் நிகழ்ந்த சமுதாயத்தையே எமக்குக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. வால்மீகி இராமாயணத்தில் அயோத்தியா காண்டம் சரகம் 8 சுலோகம் 12 இல், இராமன் பல மனைவிமாரை வைப்பாட்டியாக வைத்திருந்ததை அம்பலப்படுத்துகின்றது. இராவணனை வென்ற இராமன் சீதையைப் பார்க்க மறுத்த நிலையில், “இராவணனால் ஏற்பட்ட அவமானத்தைத் துடைத்திடவுந்தான் நான் இங்கு வந்தேனே ஒழிய உனக்காக நான் இப்பெருந்தொல்லையை மேற்கொள்ளவில்லை”³³ என்று தனது ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை வெளிப்படுத்தினான். மேலும் அவன் “உன் (சீதை) நடத்தையை நான் சந்தேகிக்கிறேன். இராவணன் உன்னைக் களங்கப்படுத்தி இருக்கவேண்டும். உன்னைப் பார்க்கிறதே எனக்குப் பெரும் எரிச்சலூட்டுகிறது. சகிக்கவில்லை. ஓ, ஜனகனின் மகளே! உனக்கு விருப்பமுள்ள இடத்திற்கெங்காவது நீ போய்ச் சேரலாம்... அழகிய பெண்ணொருத்தியை இராவணன் சும்மா விட்டிருப்பானா..”³³ என்று கேட்கின்றபோது, தனது நிலையில் நின்றே உரைக்கின்றான். தான் இராவணன் இடத்தில் இருந்தால் கற்பழித்திருப்பேன் என்பதையே சொல்லாமல் சொல்லுகின்றான். இந்த இடத்தில் சீதை தெளிவாக அவனை நிர்வாணப்படுத்திக் கூறுவதைப் பார்ப்போம். “நானே தற்கொலை செய்து என்னை மாய்த்துக் கொண்டிருப்பேனே.”³³ இந்த இராமன், இராவணனிடம் இருந்து மீட்ட சீதை மீதான ஆணாதிக்கச் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள அவளைத் தீக்குளிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினான். கற்பு பற்றி ஆணாதிக்க இறை ஒழுக்கம் வக்கிரம் பிடித்திருப்பதை இது காட்டுகின்றது. நாடு திரும்பிய பின் சீதை கர்ப்பமாக இருக்கும்போது, வண்ணான் ஒருவன் சீதையின் ஆணாதிக்கக் கற்பு ஒழுக்கத்தை ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் சந்தேகப்பட்ட நிலையில், இராமன் அதன் வழியில் சீதையின் கண்ணைக்கட்டி, நடுக்காட்டில் தூரத்திவிட்டான். இந்த இறைத் தூதர்களின் ஆணாதிக்கம் பெண்வதைகளைக் கொண்டது.

இன்று எதார்த்தத்தில் பெண் மீதான சந்தேகங்கள், அது சார்ந்த சித்ரவதைகள், இதனால் பெண்ணைக் கைவிடுதல் போன்றவற்றின் முன்னோடியான தந்தையாக ஆணாதிக்க இராமன் இருக்கின்றான் என்றால் அதை மறுக்கமுடியாது. இங்கு இராவணன் சீதையைத் தூக்கிச் சென்று

நடத்திய முறைகள் பொதுவான எல்லையில் ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டம் கொண்டவையல்ல. இராவணன் சீதையைத் தூக்கியதே, தங்கை குர்ப்ப நகைக்கு நடந்த கொடுமையின் அடிப்படையில்தான். இந்த இடத்தில் இதற்காகச் சீதையைக் கொண்டு சென்று குற்றமே ஒழிய (“வால்மீகி இராமாயணப்படி, சீதை இராமனை விட்டுவிட்டு இராவணனுடன் தானாகவே சென்றாள்.”³⁴), இராமன் செய்தது போன்ற இழிந்த ஆணாதிக்கக் குற்றமல்ல.

வரலாற்றில் மத யுத்தங்கள் முதல் ஆக்கிரமிப்பு யுத்தங்கள் வரை நடந்ததைப்போல பெண்களைக் கைப்பற்றுவதும், கற்பழிப்பதும், தொடர் விபச்சாரத்தில் தள்ளுவதும், தமது வைப்பாட்டியாக வைத்திருப்பதும் என்ற ஆணாதிக்கக் கொடூரம் எதையும் இராவணன் செய்ததில்லை. இராவணன் சீதையை விரும்புகின்றபோது, அவளின் விருப்பமின்றித் தொடுவதைக் கூடக் கைவிட்டவன். சீதையை இராவணன் தொடாது நிலத்துடன் தோண்டி சென்ற போது, சீதை தனது மேலாடைகளைக் களைந்து எறிந்த நிர்வாணமான நிலையிலும், இராவணன் காமம் கொண்டு சிதைக்கவில்லை. மாறாக, பெண்ணைப் பெண்ணாக மதித்தான். இராவணன் பெண்ணைத் தொடுவதால் மண்டை வெடித்துவிடும் என்றால், கற்பழிப்பை வேறுவழியில் நடத்தியிருக்கமுடியும். இராமாயணத்தின் நீதி இராவணன் தளத்தில் இருந்து சொல்லப்பட வேண்டிய பல்வேறு தரவுகளை உள்ளடக்கியதே ஒழிய, இதை மறுத்து இராமனின் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தைச் சொல்லுவதே இராமாயணம்.

சீதையைக் காட்டுக்குத் தூரத்திய இராமன் ஆட்சி எப்படி இருந்தது. உத்தர காண்டம் சரகம் 42, 43 இல், முறையே சுலோகம் 8,1 இல், “குடி, கூத்துமாக மாமிசத்தை விழுங்கியபடி, பெண்களைக் கூட்டம் கூட்டமாகக் கொண்டு வக்கிரமான காமப் பசியாற்றுவதில் காலத்தையோட்டினான். சீதை அவனுடன் இருந்த போதும் இதையே செய்ததுடன், சீதையையும் இதில் ஈடுபடுத்தினான். இதில் இயல், இசை, நாட்டியத்தில் புகழ்பெற்ற கிண்ணரி, உதமா, அப்சரசுகள் போன்றவர்களும், பல அழகிகளும் அந்தப்புரத்தில் சிக்கி கிடந்தனர். சர்கா 4,2 செய்யுள் 18.21 இல், “மதுபோதையில் மாமிசத்தைச் சுவைத்தபடி, சீதைக்கு மதுவைக் கொடுத்தபடி, மோகம் கொண்ட இராமன் வனமோகினிகள், நாகா மன்னனின் புத்திரிகள், கிண்ணரின் கன்னிப் பெண்கள், வேறு கன்னிப் பெண்களும் ஆபாசமாகப் பாலியல் வக்கிரத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

சீதையை மீட்ட இராமன் இராவணனின் மனைவி மண்டோதரியைத் துரோகி வீபீஷணனுக்குக் கொடுக்கின்றான். இதுதான் இராமனின் ஆணாதிக்க நீதி. இதுபோல் வாலியின் மனைவி தாரகையைச் சுக்ரீவனுக்குக்

கொடுக்கின்றான். பெண்களை, பெண்களாக ஏற்றுக் கொள்ளாத இந்து மதம், வெறும் பாலியல் நுகர்வுப் பண்டமாகக் கைப்பற்றுவதும் கொடுப்பதுமாகப் பெண்களைச் சிறுமைப்படுத்தியது.

ஆணாதிக்க இராமன் சீதையைக் காட்டிற்குத் தூரத்திய பின் சீதை வால்மீகியின் ஆசிரமத்தில் வாழ்கின்றாள். அங்கு இரட்டைக் குழந்தைகளை அவள் பெறுகின்றாள். 12 ஆண்டுகளுக்குப் பின் இராமனைக் காணும் வரை, சீதையை இராமன் சென்று பார்த்தது கிடையாது. 12 வருடத்திற்குப் பின் இராமன் செய்த யாகத்துக்கு அழைப்பு திட்டமிட்டே கொடுக்க மறுத்த நிலையில், வால்மீகி சீதையின் மகனை அழைத்துக் கொண்டு யாகத்துக்குச் சென்றான். அங்கு இராமன் மகனைக் கண்டதுடன், சீதை மீதான சந்தேகத்தை மீளவும் கூட்டிக் காட்டினான். அதை நிவர்த்திக்க விரும்பினால் சீதை பெரும் மக்கள் கூட்டம் முன்பு மீண்டும் தனது கற்பை நிரூபிக்க வேண்டும் என்றான். சீதை அழைத்து வரப்படுகின்றாள். அங்கு இராமனின் அவமானகரமான அவதூறுகளைக் கேட்டுத் தன்னைத்தானே தற்கொலைக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றாள். கடவுளாகக் காட்டப்படும் ஆணாதிக்க இராமனின் யோக்கியதை இது. இதுதான் இந்தியாவின் இந்து ஆணாதிக்கமாகும். ஒரு பெண்மீதான அவதூறுகள், இழிவுகள் இராமனின் வழியில் இன்று இந்துப் பண்பாடாக இருப்பது சமுதாயத்துக்கே கேவலமானது. இந்தக் காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கு முடிவுகட்டாத வரை நாம் மனிதனாக வாழ்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கின்றது.

வானரங்கள் என்று இராமாயணத்தில் அழைக்கப்படுவோர் யார்? பிரம்மதேவனின் கட்டளையை நிறைவேற்ற கடவுள்கள் நடத்திய கற்பழிப்பில் பிறந்தவர்களே வானரங்கள். அழகிகளான அப்சரசுகள், விலைமாதர்கள், பருவமடையாத பெண்களைக் கற்பழித்தபோதும், நாகர்கள் மற்றும் யக்ஷசர்களுடைய மணமாகாத பெண்களையும், திருமணம் செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ருக்ஷா, வித்யாதர், கந்தர்வர்கள், கிண்ணர்கள், வானவர்களுடைய மனைவிமார்களைக் கற்பழித்தபோது ஏற்பட்ட கலப்பில் பிறந்தவர்களே, இராமனுக்கு உதவிய வானரங்கள். அன்று பெண்கள் மீதான கற்பழிப்புகள் இறைக் கட்டளையாகக் கூறி பெண்கள் மீது நடத்திய கொடுமைகளே இன்று. இராமனின் பெயரால் முஸ்லிம் பெண்கள் மீதான கற்பழிப்பாக மாறியுள்ளது. இன்று இவை இராமன் என்ற கடவுளின் பெயரில் நடப்பதுதான் வேறுபாடு.

பாரதப் புராண இலக்கியத்தைப் பார்ப்போம். யார் இந்தப் பாண்டவர்கள், துரியோதனர்கள் என்று பார்ப்போம். சந்தனு என்ற மன்னன் பரிமளகத்தியை இரண்டாம்தாரமாக மணந்தபோது, அவளுக்கு அது இரண்டாவது திருமணமாகும். இது புராணம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் மறுமணச்

சுதந்திரம் பெண்ணுக்கு இருந்ததைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இது இன்று மறுப்புக்குள்ளாவதை நாம் காணமுடிகிறது. இந்தப் பரிமளகத்தி முதலில் மச்சகந்தி என்ற பெயரில் இருந்தவள். இவள் தோணியோட்டியாக இருந்தபோது பராசன் என்ற முனிவன் உடலுறுவு கொண்டு வேதவியாசன் என்ற முனிவன் பிறந்தான். இதற்குப் பின்னால் சந்தனுவுடன் நடந்த திருணத்தில் இரண்டு குழந்தைகள். மூத்தவனைக் கந்தருபன் கொன்றுவிட இரண்டாமவனான விசித்திரவீரியன் பட்டத்துக்கு வந்தான். இவன் அம்பிகை, அம்பாலிகை என்ற இரண்டு மனைவிமாரை வைத்திருந்தான். இருந்தும் அவன் பிள்ளையில்லாமல் இறந்துபோக, அவள் தாய் தனது மூத்த புருஷனின் மகன் வேதவியாசன் என்ற முனிவனைக் கொண்டு, இருபெண்களையும் புணர்ச்செய்தாள். இதனால் அம்பிகை குருட்டு திருதராட்டினைப் பெற்று எடுக்க, அம்பாலிகை பாண்டுவைப் பெற்று எடுத்தாள். வேதங்களை எல்லாம் வகுத்ததால் வேதவியாசன் என்ற பெயரைப்பெற்று பாரதக் கதையை எழுதியதுடன், ஐந்தாம் வேதமாக மாற்றிய இந்த முனிவர், அம்பாலிகையின் தாதிபுடன் புணர்ந்து விதூரன் உருவானான்.

பாண்டுவும் இரண்டு பெண்டாட்டிகளாகக் குந்தி, மாதிரி என இருவரைக் கொண்டிருந்தான். குந்தி திருமணத்தின் முன்பே அதுவும் காது கன்னத்தின் வழியாக, கர்ணனைப் பெற்றெடுத்தாள். நம்பித் தொலையுங்கள். அத்துடன் அதை மறைத்து பச்சைக் குழந்தையைக் கைவிட்டாள். காட்டில் வேட்டையாடச் சென்ற பாண்டு இரண்டு மான்கள் புணரும்போது அதன் மீது அம்பு செலுத்தினான். அங்கு புணர்ந்து கொண்டிருந்தது மாறுவேடம் கொண்ட முனியும் மனைவியுமாம். இதனால்தான் இன்றைய நீலப்படங்கள் மிருகத்துடன் புணர்வதை ஜனநாயகப் பண்பாடாக்கிப் படமாக்குகின்றனரோ?!

பாண்டு வீசிய அம்பைக் கண்டு கோபம் கொண்ட முனிவர் சாபம் போட்டாராம். நீ உன் மனைவியைத் தொட்டால் மண்டை வெடித்துவிடும் என்று. இதனால் காட்டில் வாழத் தொடங்கிய பாண்டு, ஒருநாள் மாதிரி மீது மோகம் கொண்டு தொட பாண்டு மண்டை வெடித்து விடுகின்றது. இதனால் கொள்ளி வைக்க பிள்ளையற்ற நிலையில், குந்தி எமதர்மனையும், வாயுபகவானையும், இந்திரனையும், புணர்ந்து முறையே தருமனையும், பீமனையும், அருச்சுனனையும் பெறுகின்றாள். மற்றைய இரண்டாவது பெண்டாட்டி “மாதிரி, அசுவினி தேவதைகள் மூலம் கருவுற்று நகுலன், சகாதேவர்களை ஈன்றதாக மகாபாரத்தில் காணமுடியும்.”¹¹ யார் இந்த அசுவினிகள்?

அசுவினிகள் என்ற கடவுளின் பிறப்பை விஷ்ணுபுராணத்தில் இருந்து பார்ப்போம். “சூரியனுக்குச் சப்ஜ்ஞாவில் முதலில் மனு, யமன், யமி என மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தனர். அதற்குப் பிறகு சூரிய ஓனியைத் தாங்க இயலாமல் சப்ஜ்ஞா, அவருக்குப் பணிவிடை செய்ய சாயாவை அமர்த்தி விட்டுக் காட்டுக்குச் சென்று தவம் செய்தாள். பெண் குதிரையின் வேடம் பூண்டே அவள் தவம் செய்தாள். சூரியன் அசுவ (குதிரை) வடிவம் பூண்டு அங்கே சென்றார். அங்கே வைத்து அந்தக் குதிரைகள் இணைந்தன அப்படிப் பிறந்த புதல்வர்களே அசுவினி குமாரர்கள்.”¹¹

இந்த ஐவரில் அருச்சுனன் பந்தயம் ஒன்றில் திரௌபதி என்ற பெண்ணை வென்று எடுத்ததைத் தொடர்ந்து, அவளை ஐவரும் தமது பாலியல் தேவைக்குப் பயன்படுத்தினர். இவர்களிடையே இருந்த போட்டியைத் தணிக்க வேதவியாசன் ஆண்டுக்கு ஒருவர் அவளை வைத்திருக்க ஆலோசனை கூறினான். ஐவரின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொதுமகளிர் என்பதால், அவளைத் துணிந்து பந்தயத்தில் பணயம் வைத்தனர். முன்பு பந்தயத்தில் வென்ற அப்பெண்ணை வேறு இடத்தில் வைத்தபோது தோற்கின்றனர். அவளை வென்றவர்கள் பொதுவிபச்சாரத்தில் உரிந்து பார்க்க, இப்படி கூறிய வரலாற்றைத் தாண்டி எந்த இடத்திலும் அப்படி உரிந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை, பாண்டவர்கள் யுத்தம் மற்றும் மரபைத் தாண்டி, அநியாயமாகக் கிருஷ்ணனின் சதி உபதேசம் மூலம் நடத்திய யுத்தத்தில் பார்ப்பனிய ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த, உரிந்த வரலாறு புதிதாகக் கீதையில் இணைக்கப்பட்டதே.

இங்கு கீதையே புனைவானதுதான். ஆனால் திரௌபதி உரிந்த கதை இடைச் செருகலாக முன்னைய புனைவில் இணைக்கப்பட்டது. பலர் முன்னிலையில் உரிந்தபோது, முன்பு பொது விபச்சாரத்தில், பந்தயத்தில் வென்ற உரிமையுடன் அனுபவித்தவர்கள், ஒரு பெண்ணுக்கு நடக்கும் அநியாயமாக எந்த நிலையிலும் எதிர்த்து போராட முனையவில்லை. பெண் - ஆணின் தனிப்பட்ட பந்தயச் சொத்து என்ற ஆணாதிக்க அடிப்படையில், உரிவதைப் பார்த்து நின்றனர். இங்கு யாரும் நீதியைக் கோரவில்லை.

இந்தத் திரௌபதி பாண்டவருடன் வாழ்ந்த காலத்தில் கர்ணனுடன் உறவு கொள்ளத் துடித்ததை, கண்ணன் என்ற அடுத்த ஆணாதிக்கவாதி பாண்டவரிடம் கூறியதாகப் பாண்டவர் வரலாறு கூறுகிறது. பீஷ்மனை நேரடி யுத்தத்தில் வெல்ல முடியாத அருச்சுனன், சிகண்டி என்ற அலிப் பெண்ணை, முன் நிறுத்தி (இங்கு பெண்கள் யுத்தத்தில் பணயம் வைப்பது நிகழ்கின்றது), அதன் மறைவில் நின்று சதி மூலம் கொன்றான். இப்படி

நிறைய வரலாற்று மோசடியே நீதி நூலாக இருப்பதும், இந்து விளக்க நூலாக இருப்பதும், இவைகளை நம்புவதும் சமூக முட்டாள்தனத்தைக் காட்டுகின்றது. காட்டிக் கொடுப்பும், சதியும், மோசடியும் கொண்ட இந்தப் பாண்டவர் வரலாற்று நீதி, இன்று நாட்டை ஏகாதிபத்தியத்திடம் தாரைவார்க்கும், ஆணாதிக்க இந்து வானரங்களின் செயலை மறைமுகமாக ஊக்குவித்து நிற்கின்றது.

பாரதப் போரின் விளைவுபற்றிய அருச்சுனனின் கண்ணோட்டம் முற்றாக ஆணாதிக்கம் கொண்டதாக வெளிப்படுகின்றது.

“அதர்மமாபிவால் க்ருஷ்ண! ப்ரதுஷ்யந்தி குலஸ்தீரீய
ஸ்தீரீஷீதுஸ்டாஸீ வார்ஷ்ணேய! ஜாயதேவர்ணஸங்கர்”³⁵

- என்ற கூற்றின் அர்த்தம் “கண்ணா, அதர்மம் சூழ்வதனால் குலப் பெண்கள் கெட்டுப் போகிறார்கள். வருஷ்ணி குலத் தோன்றலே, பெண்கள் கெடுவதனால் வருணக் குழப்பம் உண்டாகிறது”³⁵ என்று கூறும்போது, வருணக் கலப்பையும், பெண்ணின் கற்பையும் குறித்தே கவலைப்படுகின்றான், இதனால் அமைதியை விரும்புகின்றான். இதேபோல் வர்க்க முரண்பாடற்ற, அமைதியான, சுரண்டலை நடத்த விரும்புவோரும், சொத்து சிதைவைத் தடுக்கவும், ஆணாதிக்கச் சிதைவைத் தடுக்கவும் என சமுதாயத்தின் சூறையாடல்கள் மீதே, தனிமனித உரிமைகளைப் பேண முனைகின்றனர்.

பார்ப்பனியம் தனது எதிரிகளை இட்டு பகவத் கீதையில் அவர்களின் பிறப்பை இழிவுபடுத்தியே சாபம் இடுகின்றது.

“தானம் த்விஷத க்ரூரான் ஸம்ஸாரேஷீ நராயமானன்
கஷ்பாம்ப ஜட்ரமஸீபானா ஸீரீஷ்வேவ யோனிஷீ”³⁵

- இதன் அர்த்தம் “என்னைப் பகைக்கும் கொடியோரை- உலகத்தின் எல்லாரிலும் கடைப்பட்ட இந்தக் கீழ்மக்களை நான் எப்போதும் அசுரயோனிகளில் பிறக்கும்படி ஏறிகிறேன்”³⁵ என்று இழிந்த சாதிகளை ஆணாதிக்க வக்கிரத்துடன் உருவாக்கிய சாதித்திமிரை இது வெளிப்படுத்துகின்றது. கடவுள்களின் இந்தத் திமிர்ப் பிடித்த சாபங்கள் எல்லாம் நிஜ உலக ஆணாதிக்கப் பார்ப்பனியத் திமிர்கள்தான். இந்தத் திமிரில் பிதற்றுவதைப் பார்ப்போம். மறுபிறவியில் கரடி, சிங்கம் முதலியவற்றின் யோனிகளில் பிறக்கப் பண்ணுவேன் என்று கூறத் தயங்கவில்லை. இதை மேலும் பார்ப்போம்.

“ஆஸீரீம் யோனிமாபான்னா மூடா ஜன்மனி ஜன்மனி
மாமப்ராய்வைவ கவுந்தேய! ததோயாந்த்ய யமாம் கதி”³⁵

- இதன் அர்த்தம் “குந்தியின் மகனே, பிறப்புதோறும் அசுரக் கருக்களில் தோன்றும் இம்முடர், என்னை எய்தாமலே ஒன்றுக்கொன்று மிகவும் கீழான பிறவியை அடைகிறார்கள்”³⁵ என்று அருச்சுனனுக்குக் கூறும்போதே, சாதியத்தைக் கட்டிக்காக்க பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொள்ள, ஆணாதிக்கத்தை ஆயுதமாகக் கையாள்வதைக் காணமுடிகின்றது.

கிருஷ்ணனின் கீதை, பெண்கள் மீதான சேட்டைகளை நியாயப்படுத்தும் ஆணாதிக்க நீதி நூலாகும். கீதையில் மனிதனால் இழிவாக்கப்பட்ட பிறப்புகளையொட்டிய சூத்திரங்களில், “பெண்களும், வைசியர்களும், சூத்திரர்களும் பாவ யோனிகளிலிருந்து பிறந்தவர்கள்”²³ என்று ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை சாதியக் கட்டமைப்பையே சமுதாய மயமாக்குகின்றது. ஐந்தாவது வேதமாகக் கருதப்படும் மகாபாரதத்தில் கிருஷ்ணனின் காதலிகளில் முதன்மை பெற்ற இராதா இராபாணனின் மனைவியாவார். இந்த இராபாணன் புராணக் கதைகளின்படி கிருஷ்ணனின் மாமா ஆவார். இதேநேரம் பல காதலிகளை வைத்திருந்தார். இந்த எண்ணிக்கை 16,108 பேர் என்றும் குழந்தைகள் 1,80,000 என்றும் கிருஷ்ணன் கதை கூறுகின்றது. இதில் 16,000 பேரை ஒரே நாளில் மணந்தவன். அதாவது பிரஜோதிஷ மன்னனை யுத்தத்தில் வென்றபோது, அவன் அரண்மனையில் இருந்த பெண்களைத் தனது மனைவியாக்கியவன். பெண்களைச் சிறைமீட்டு விடுவித்து விடவில்லை. அவர்களை மீண்டும் பாலியல் அடிமையாக்கியவனே இந்த ஆணாதிக்க வக்கிரக் கடவுள் கிருஷ்ணன். இந்தப் பாலியல் கூத்துகளை ‘இராசலீலை’ என இந்துமதம் போற்றுகின்றது. இந்தக் காதல் கூத்துகளை இந்து மதம் கடவுளின் பாலானது என்று கூறி நியாயப்படுத்துகின்றது. தேவி மகாபாகவதம் (ஸ்கந்தம் 10, அத்த 22 இல்) “கோபிகளைத் தழுவிக்கொஞ்சுவது, கோபிகளின் கைகள், மார்புகள், தொடைகள் இவற்றினைத் தடவி காமவெறி ஊட்டுவது, உடல் உறவு வைத்து இன்பம் பருகுவது கிருஷ்ணப் பரமாத்மாவின் தெய்வீக லீலா வினோதங்கள்”²⁷ என்று இந்து மதம் நியாயப்படுத்துகின்றது.

இன்று பின்நவீனத்துவ வக்கிரவாதிகளின் மூத்த தந்தையும் வழிகாட்டியும் கிருஷ்ண லீலையாகும். இந்தக் கிருஷ்ணன் சுசிலா என்ற கோபியைக் கண்டு காமம் கொண்டு, தனது மனைவி இராதா அருகில் இருந்தும் அவளுடன் ஆபாசமாக நடந்து உறவு கொண்டார். இதுதான் இந்து மதத்தின் ஆணாதிக்க முகமாகும். உண்மையில் கற்பனைகளை ஒருங்கமைத்த இந்து மதம், ஆணாதிக்க அடிமைகளாகப் பெண் தெய்வங்களை மாற்றி கிருஷ்ணனுக்குக் கட்டாயத் திருமணம் செய்து வைத்ததன் மூலம், ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் பெண்தெய்வ வழிபாடுகளை

உருவாக்க முடிந்தது. விதர்ப நாட்டு மன்னரான பீஷ்மன் தன்மகள் ருக்மணியை (இவள் 'பட்டமகிஷி' என்று அழைக்கப்பட்டாள். இந்த வடமொழிச் சொல்லின் அர்த்தம் எருமை மாடாகும்.) சிசுபாலன் மன்னனுக்குத் திருமணம் முடிக்க இருந்த நேரம், கிருஷ்ணன் அங்கு வந்து அந்தப் பெண்ணைக் கடத்திச் சென்றார். கிருஷ்ணனின் அத்தமைகள் மித்ரபிந்தாவை அவளின் சுயம்வர மண்டபத்தில் வைத்து தூக்கி சென்று புணர்ந்ததுடன் தனது மனைவியாக்கினான். இதுபோல் மத்ரா நாட்டரசன் பிரிகத்சேனனின் மகள் லக்ஷ்மனாவைச் சுயம்வர மண்டபத்தில் இருந்து தூக்கிச் சென்று மணந்தவன். இப்படி பல ஆணாதிக்கப் பாலியல் வன்முறைகளையும், கடத்தல்களையும் செய்தவன் கடவுளாக இருப்பது புதிர்அல்ல. காரணம் இந்து மதமே ஆணாதிக்க மதமல்லவா. இந்தக் கிருஷ்ணனின் ஆலோசனையின் பெயரில் அர்ச்சுனன் சுபத்திரையைப் பலாத்காரமாகக் கடத்திச் சென்றான். குப்ஜா என்ற வாசனை திரவியம் பூசும் பெண்ணையும் தனது அதிகாரம் மூலம் புணர்கின்றான். இந்தக் கிருஷ்ணன் கோபிகைகளுடன் நடனமாடுவது, பெண்கள் குளிக்கும் இடத்தில் துணியைத் திருடி இரசிப்பது என்று பல அற்புதங்களைச் செய்தவர். அதாவது பெண்கள் நதியில் நிர்வாணமாகக் குளிக்கும் வழக்கத்தைச் சாதகமாகக் கொண்டு, பெண்களின் உடுப்புகளைத் திருடி மரத்தின் மேல் வைத்தபடி, ஒவ்வொரு பெண்ணாக நிர்வாணமாக வந்து கையேந்திக் கோர வேண்டும் என்று கடவுள் கிருஷ்ணன் கோரி, அதை நடைமுறைப்படுத்தி பெண்களை வக்கிரமாக இரசித்தவன். இதை இந்து தர்மம் எப்படி நியாயப்படுத்துகின்றது எனப் பார்ப்போம்.

“புனிதர்கள், சாதுக்கள் - துறவு மேற்கொண்ட ரிஷிகள் - ஏன், தெய்வங்கள் கூட அவர்களின் முந்திய பிறவிகளில் கிருஷ்ணனிடம் பிரார்த்தித்து அவனிடமிருந்து, அவர்கட்கு மிக மிக நெருக்கமான இணைவு அவன் தருவதாக உறுதிமொழி பெற்றனர். பாலியல் விளையாட்டைவிட அதிகமான நெருக்கமான உறவைத் தந்துவிட முடியுமா? எனவே, அடுத்த பிறவியில் அவர்கள் அனைவரும் கோபிகளாகப் பிறப்பெடுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டனர்.”²³ இப்படித்தான் கிருஷ்ணனின் பாலியல் வக்கிரங்கள் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. இன்றைய சினிமாவில் பெண்கள் குளிக்கும் காட்சிகள், மற்றும் அரைகுறை ஆடை அவிழ்ப்புக் காட்சிகளின் தந்தை கிருஷ்ணனாக இருப்பது அதிசயமல்ல.

பெண்களின் உறுப்புகளை வக்கிரித்துக் காட்டும் ஆணாதிக்கம், அதை இரசிக்க பெண்ணை மீள நிர்வாணமாக்குகின்றது. கிருஷ்ணனின் மனைவியான ஜாம்பவதி, ஜாம்பவான் என்ற குரங்கின் புதல்வியாகும்.

இப்படி கடவுளான கிருஷ்ணன் மிருகத்துடனான புணர்ச்சி, பெண்களைக் கவர்ந்து செல்வது, குளிக்கும் இடத்தில் சேட்டை விடுவதுமென ஆணாதிக்க வக்கிரத்தைப் போற்றுவதே இந்து மதம்தான். இந்தப் பாலியல் வக்கிரத்தில் எப்படிக்க கிருஷ்ணன் ஈடுபட்டான் எனப் பார்ப்போம். “... பிறகு கிருஷ்ணன் மேலிருந்து மாறிய முறையில் இராதா கலவி செய்தாள்... இராதையுடன் லீலையில் ஈடுபட்டதனால் பிற கோபியருக்கு அநீதி செய்து விட்டதாக இப்பொழுது கண்ணன் உணர்ந்தான். அந்தக் கோபியரும் இராதையைப் போலவே அவனிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். ஆகையால் பூங்காவில் அவர்களைக் கண்டு திருப்திபடுத்த வேண்டுமென்று சென்றான். அந்தக் கோபியர் 9,00,000 பேர் ஆவர். அத்தனை பேரையும் மொத்தமாகத் திருப்திபடுத்திட அவனும் 9,00,000 ஆடவராக மாறினான்... ஒரே நேரத்தில் 18,00,000 பேர் கலவியில் ஈடுபட்ட காட்சியை அந்த நந்தவனம் காட்டியது. பின்னர் அது (அந்த நூல்), கூட்டுக்கலவியின் களிமயக்கத்தை விவரிக்கின்றது... பின்னர், அனைத்துக் கோபியரின் தலைமைக் குருவானவர் எண்ணற்ற வடிவங்களை எடுத்து அவர்கள் அனைவரையும் திருப்திபடுத்தும் வகையில் அவர்களோடு உடல் உறவு கொண்டார். ஓ, நாரதா!.. அவர்களுடைய கொங்கைகளில் கிருஷ்ணன் நகங்களால் கீறினான். அவர்களுடைய திண்ணென்ற புட்டங்களிலும் பற்குறி - நகக்குறி பதித்தான். அம்மண நிலையில் அவர்கள் அழகாகக் காட்சியளித்தனர்.”²³ பாலியல் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தின் எல்லை மீறிய விவரிப்புதான் இது.

கூட்டுக்கலவி, பெண் விடுதலை (பெண் புணர்ந்தால்) என்ற இன்றைய கோஷத்துக்குக் குரு கிருஷ்ணன்தான். அவன்தான் இதைப் பெண் விடுதலை தத்துவத்தின் விடுதலையாக இன்று காட்டுவதற்கும், இது தனிமனிதச் சுதந்திரத்தின் உரிமை என்று இன்று காட்டுகின்ற கூத்துகளின் கள்ளப்புருஷன் ஆவான். பெண்களின் உடல்களைப் பிராண்டிக் கடித்து நடத்தும் இன்றைய ஆணாதிக்க வக்கிர வன்முறையின் குருநாதரும் இவரே. பெண்களைப் பகவத்கீதை மூலம் இழிவுபடுத்தவும் பின்நிற்கவில்லை. அதைக் கிருஷ்ணன் தன் வாயால் கூறுகின்றான்.

“மாம் ஹி பார்த்த! வ்யாபாஸ்ரித்ய
யே பிஸ்பூ பாபயோயை
ஸ்தரீயோ வைஸ்யஸ்ததாஸீத்ர
ஸ்தேபி யாந்தி பராம்கதி”³⁵

இதன் அர்த்தம் “அர்ச்சுனா! பெண்களோ, வைசியர்களோ, சூத்திரர்களோ, நீச குலத்தில் பிறந்தவர்களோ எவரானாலும் என்னைப் பணிவாராயின் அவர்கள் பரகதியை அடைவர்”³⁵

- என்று பெண்களைத் தாழ்ந்த சாதிக்கு, தாழ்த்தப்பட்டு இழிவு படுத்துவதைக் கடவுள் செய்யத் தவறவில்லை. இந்த இழிந்த கடவுள்களை வழிபடுவது சமுதாயத்தின் அறிவுற்ற இழிநிலையால்தானே ஒழிய, அறிவியல் பூர்வமாக அல்ல.

“தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை - கண்ணன் தெருவில் பெண்களுக்கு ஓயாத தொல்லை”

- என்று கூறி நியாயப்படுத்தும்போது, பெண்கள் மீதான ஆண்களின் ஆணாதிக்கச் சேட்டைகள் வரைமுறையின்றி அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இன்று வீதியில் பெண்கள் செல்லும்போது, குரங்குகளாகக் குந்தியிருக்கும் ஆணாதிக்கக் குரங்குகளின் சேட்டை எல்லையற்ற துன்பத்தைக் கொண்டவை என்பதைப் பெண்கள் அறிவர். ஆனால் இந்துமதம் இதை அங்கீகரிக்கின்றது.

இந்தக் கிருஷ்ணன் விரகத் தாபத்தைக் கோபிகளுக்கு ஏற்படுத்தி விட்டுத் திடீர் என மறைந்தானாம். அவர்கள் தமது காமத்தைத் தீர்க்க மரங்களைக் கட்டிப் பிடித்தனர். மரங்கள் பெயர்களைக் கூட இந்துமதத்தின் கீதை முன்வைக்கின்றது. அதாவது இன்றைய டிஸ்கோவில் பெண்கள் தடியைச் சுற்றியாடும் வக்கரித்த ஆட்டத்தின் தந்தைமார்கள் இதை எழுதிய பார்ப்பனர்கள்தான். அவர்கள் தமது மன வக்கிரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இரசித்து முன்வைத்த கீதையை, இன்று அதே கண்ணோட்டத்தில் படிக்கின்றனர். அடுத்து இதில் ஓரினச் சேர்க்கையை எப்படி கீதை அங்கீகரித்து முன்வைக்கின்றது எனப் பார்ப்போம். காமத்தைப் போக்காது கிருஷ்ணன் மறைந்தமையால், மரத்தைக் கட்டிப்பிடித்தும் முடியாமையால், சில கோபிகள் கிருஷ்ணனின் பங்கைத் தாமையெடுத்து, புணர்ச்சிசெய்து லெஸ்பியனாக மாறிப் புணர்ந்தனர். அந்தப்புரப் பெண்கள் மத்தியில் பெண்களின் ஓரினச் சேர்க்கை உணர்வு எப்படி ஒரு பொதுப் பண்பாக இருந்ததோ, அதையே அழகாகக் கீதை எடுத்துவைத்து நியாயப் படுத்துகின்றது. அரண்மனைகளில் மன்னர்கள் பெண்களை ஆயிரக்கணக்கில் அடைத்து வைத்து, தமது இச்சையைத் தீர்த்தபின் விடப்படும் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் பாலியல் ஓரினச்சேர்க்கை கொள்வது ஏதார்த்தமாகின்றது. இது நிரந்தர இராணுவத்தில் ஆணின் ஓரினச் சேர்க்கையாக இருக்கின்றது. இன்றைய ஓரினச்சேர்க்கையின் தந்தையாகக் கீதை போன்ற புராணங்கள் வழிகாட்டுகின்றன. இந்த இந்துமதத்தின் கீதை பெண்களை இழிவுபடுத்தியது.

“க்ருஹஸ்னேஹ வபத்தனம் நரனம் அல்பமேதஸம்
குஸ்திரீ கடாத்தி மம்ஸனி மகாமஸே கவம் இவா”²³

- இதன் அர்த்தம் “வீட்டிற்குள்ளேயே தன்னை அடைத்து வைத்துக் கொள்ளுகிற ஒரு கெட்ட மனைவியானவள், ‘மகா’ மாதத்தில் பசுக்களின் தசையை உண்ணுவதைப்போல, தன் கணவனின் தசையைத் தின்னுகின்றாள்.”²³ பாலியல் ரீதியாக ஆண்களிடம் தப்பிப் பிழைத்து தன்னைப் பாதுகாத்து வாழும் பெண்ணின் இருப்பைக் கேவலமாக்கிய பார்ப்பனியம், மாட்டு இறைச்சியைத் தின்பதோடு ஒப்பிட்டுக் கேவலப் படுத்துகின்றது. அதாவது அன்று பார்ப்பனர் உள்ளிட்டு மாட்டு இறைச்சியை உண்டுவந்த காலத்தில், இதற்கு எதிராக ஆதிக்கம் பெற்றுவந்த சமூக நடைமுறை உணர்வுடன் ஒப்பிட்டே பெண்ணைக் கேவலப்படுத்துகின்றது கீதை. கணவனின் விரிந்த ஆணாதிக்கச் சமூக உலகத்துக்கும், வீட்டில் அடைந்து வாழும் பெண்ணின் சமூக உணர்வுக்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெண் கணவனின் தசையைத் தின்பதாகக் காட்டி ஒப்பிட்டு இழிவுபடுத்தியே கீதை ஆணாதிக்கத்தைப் போதிக்கின்றது.

பிள்ளையார் வரலாறு பெண்கள் மீது சிவபெருமான் முதல் கொண்டு கடவுள்களின் சேட்டைகளால் உருவானதே. இந்தப் பிள்ளையாரைக் கொண்டே இன்று மதத்தின் பெயரில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் படுகொலை செய்யப்படுகின்றனர். பிள்ளையார் பிறப்பு வியக்கத்தக்க ஆணாதிக்கப் பாலியல் வக்கிரங்கள் பல கொண்டது, பலபிறப்பு வரலாற்றையும் கொண்டதாகும். அவைகளைப் பார்ப்போம்.

1. சிவமகாபுராணத்தில், பார்வதியார் குளிக்கப்போனபோது உள்ளே யாரும் வராது இருக்க, தனது உடலில் இருந்த ஊத்தைையை (அழுக்கு) பிராண்டி அதற்கு உயிர் கொடுத்து, அதைக் காவல் வைத்துவிட்டுச் சென்றார். சிவபெருமான் வந்து உள்ளேபோக முற்பட்டபோது சிவபெருமானுக்கும், பிள்ளையாருக்கும் மோதல் ஏற்பட, அதில் பிள்ளையாரின் தலை வெட்டப்படுகின்றது. உமாதேவியார் தனது குழந்தையை வெட்டியதைக் கண்டு புலம்ப, சிவபெருமான் யானைத் தலையை வெட்டிப் பொருத்தியதாகப் பிள்ளையார் வரலாறு கூறுகின்றது. இங்கு தெய்வமான உமாதேவியாரின் குளிக்கும் அறைக்குள் போகும் அளவுக்குத் துணிவுள்ளவர்கள் யார்? இது ஆணாதிக்க ஆண் கடவுள்கள் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

எனவே, கடவுள்கள் ஆணாதிக்கம் கொண்டவை என்பதையும், பெண் தெய்வங்கள் பாதுகாப்பற்ற எல்லையில் வாழ்ந்ததையும் காட்டுகின்றது. பெண்கள் தமது கற்புரிமையைப் பாதுகாக்க ஆண் கடவுள்களுடன் போராட

வேண்டியிருந்ததை அம்பலப்படுத்துவதுடன், கடவுளின் பொய்மை, நீதி அம்பலமாகின்றது. இந்த ஆணாதிக்க ஆண் தெய்வங்களிடம் தமது பாதுகாப்பை வேண்டி வழிபடும் பெண்கள் எப்படிப் பாதுகாப்பைப் பெறமுடியும். ஏனெனில் அந்தத் தெய்வங்களே பல வக்கிரங்களில் பிறந்ததுடன், கற்பழிப்புகளும் கூடிய வன்முறைகளில் ஈடுபட்டவர்கள். பெண்கள் தமது உடூப்பை மாற்றும் அறையில் வைத்திருக்கும் ஆண் தெய்வங்களும் சரி, தூண்தூரும்பில் இருக்கும் தெய்வங்களும் சரி, பெண்களின் நிர்வாணத்தை, ஆணாதிக்க இரசனையில் இரசிக்கின்றன அல்லவா? இதைத்தான் பிள்ளையார் கதை தெளிவாக்குகின்றது. கற்பழிப்பு முதல் கடவுள்களின் வக்கிரங்கள் எல்லையற்றவை. அவைகள் பலவற்றை இக்கட்டுரையில் தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

2. ஒருநாள் ஆண் யானையும், பெண் யானையும் புணர்வதைக் கண்ட சிவனும் பார்வதியும், அந்த நினைவில் அவர்கள் புணர்ந்ததால் யானை முகத்துடன் பிள்ளையார் பிறந்தாராம். இதுபோல் மற்றொரு கதையில் சுவரில் ஆண் யானை, பெண் யானையைப் புணர்வது போன்று கீறியிருந்த காட்சியை பார்வதியும் கண்டு, அதுபோல் சிவனும் புணர்ந்ததால் பிள்ளையார் பிறந்தாராம். அருவருக்கத்தக்க புணர்ச்சி வக்கிரத்தில் தெய்வங்கள் திறிந்தன என்பதைக் கூறும்போது, இந்த மாதிரி கற்பனைகளை உருவாக்கிய நபர்களின் பிம்பம் பிரதிபலிக்கின்றது. மிருகங்களின் புணர்ச்சிகளை இரசிக்கும் மனிதப் பண்புகள் மிருகத்தைவிட இழிவானவை. இதில் இருந்துதான் வக்கிரமான நீலப்படங்கள் (புஸ்பிலிம்) மனிதப் புணர்ச்சியையும் மிருகத்துடன் மனிதன் கலந்த புணர்ச்சியையும் சட்டப்பூர்வமாகவும், சட்டவிரோதமாகவும் ஜனநாயகச் சந்தையில் மூலதனமாக்கிக் கொடுக்கடி பறகின்றது.

3. பார்வதி கருவுற்று இருக்கையில் சித்தூரா அசுரன் (இந்தியாவின் ஆதி மக்களைக் குறிக்கும் சொல்) ஒருவன் காற்று வடிவில் கர்ப்பப் பைக்குள் சென்று, பிள்ளையார் தலையை வெட்டி விட்டுவந்த நிலையில், பார்வதி யானைத் தலை கொண்ட கஜாசுரன் தலையை வெட்டி ஒட்டவைத்ததாகப் பிள்ளையார் வரலாறு கூறுகிறது. முட்டாள்களே நம்புங்கள்! இந்தப் புளுகு மூட்டையை! இறைவன் வாழும் உலகில் அசுரர்கள் எப்படி வாழ முடியும்? இது எப்படி மனிதனுக்குத் தெரிந்தது?

4. தக்கனுடைய யாகத்தை அழிக்க சிவன் தனது மூத்த மகனை அனுப்பியதாகவும், அங்கு தக்கன் பிள்ளையாரின் தலையை வெட்டி எறிந்த நிலையில், முருகன் சென்று பார்த்தபோது தலையைக் காணாததால்,

யானைத் தலை ஒன்றை வெட்டிப் பொருத்தியதால் பிள்ளையாரின் யானை முகம் பிறந்த கதை. பிறப்புகள் வக்கிரம் பிடித்துக் கிடப்பதைக் காட்டுகின்றது. யாரும் யாகம் செய்தால் அதை அழிப்பது அதர்மம் அல்லவா? என்ன சிவனுக்கு மட்டுமா யாகம் செய்யும் உரிமை உண்டு? இந்த உரிமையின் பிறப்பு எதன் அடிப்படையிலானது? யார் இந்த உரிமையைக் கொடுத்தது? எங்கு எப்போது இந்தப் பிறப்புகள் எல்லாம் நடந்தன?

5. “பிடியதன் உருவுமை கொள மிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே”³⁶

- என்ற திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் சிவன் ஆண் யானையாகவும், உமாதேவியார் பெண் யானையாகவும் மாறி புணர்ந்து உருவானவரே பிள்ளையார் என்று பிள்ளையார் பிறப்பை விளக்குகின்றது. இதையே சுப்ரபேத ஆகமம் என்ற நூலும் கூறுகின்றது. இந்தத் திருஞானசம்பந்தர் உமாதேவியாரின் பெண் உறுப்புகளைத் தனது தேவாரத்தில் பாடிய விதங்கள் பல வக்கிரத்தைக் கொண்டவை. இதனால்தான் அந்த மூன்று வயது குழந்தைக்கு மார்பில் அல்லாது கிண்ணத்தில் பால் கொடுத்தாரோ. இந்தத் திருஞானசம்பந்தன் சமணப் பெண்களைக் கற்பழிக்க அருள் கோரி “பெண்ணகத்து எழில்சாக்கியப் பேய் அமன் தென்னற கற்பழிக்கத் திருவுள்ளமே” என்று ஆணாதிக்க இறைவனை வேண்டிப் பாடியவர் அல்லவா. இவர்தான் தனது சொந்த ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை மிருக நிலையில் புணர்ந்து வெளிப்படுத்துகின்றார். மனிதப் புணர்ச்சியைவிட மிருகப்புணர்ச்சி தாழ் நிலை விலங்குக்குரிய தாழ்ந்த நிலையல்லவா? இதை இறைவன் செய்தான் என்பதும், அதைக் கற்பனை பண்ணிப் பாடுவதும் கேவலம்கெட்ட இழிந்த பண்பாடாகும். இந்தத் தேவாரத்தைச் சொல்லி நாம் பாடுவதும் எமது முட்டாள்தனத்துடன் கூடிய அறிவின்மையில்தான்.

6. பார்வதி தன் உடல் அழுக்கைக் கழுவி அதைக் கங்கா நதியின் முகத்துவாரத்தில் உள்ள இராட்சவழி (அரக்கி) மாலினியைக் குடிக்க வைத்ததாகவும், இதன் காரணமாக மாலினி கர்ப்பம் அடைந்து பிறந்த குழந்தையே பிள்ளையார் என்று ஒரு கதை. எவ்வளவு அருவருப்பைத் தரும் பிறப்புகள். இந்த மாதிரி உருவாக்கிய பிறப்புகள் எல்லாம் ஓரினச் சேர்க்கையில், அதாவது ஒரு பால் உறவில் பிறந்ததாக அல்லவா இருக்கின்றது. ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள் இறைவனில் இருந்தும், இயற்கைக்குப் புறம்பான தமது வக்கிரத்தை நியாயப்படுத்தலாம். ஆனால்

இந்தப் பிறப்புகளின் வக்கிரம் எல்லையற்ற இழிவுகளாக இருப்பது சகிக்க முடியாதவை.

7. ஒருநாள் பார்வதி தனது உடல் அழுக்கைப் பிராண்டி உருட்டி விளையாடியதாகவும், அப்போது அந்த உடல் அழுக்குக்கு அன்பு சொரிந்து உயிருட்டியதாகவும் (சிறுபிள்ளைகள் போல்) அதுவே பிள்ளையார் ஆனதாக ஒரு கதை. எப்படி சிவபெருமான் அந்த ஊத்தைக்குத் தந்தையாக முடியும்? ஒருபால் உறவில் குழந்தை பிறக்கும் அதிசயம் உலகின் அதிசயங்களாகப் பதியாத குற்றத்தை இந்து ஆட்சி நிறைவு செய்யுமோ! மூக்கை நோண்டி, இரசித்து உண்ணும் பண்புபோல் அல்லவா இந்தப் பிறப்புகள் அசிங்கம் நிறைந்து கிடக்கின்றன.

8. பிரம்மாவின் வர்த்தப் புராணத்தில் கணபதி பிறப்பைப் பற்றி, சனிப்பார்வை தோஷத்தால் தலை இல்லாது பிறந்ததால், துயரமுற்ற உமாதேவியாரின் துன்பத்தைத் துடைக்க விஷ்ணு யானைத் தலையை வெட்டி ஒட்டினாராம். இது போல் மற்றொரு கதையில் உமாதேவியாருக்குக் குழந்தை பிறந்ததை அறிந்து, அவரைப் பார்க்க எல்லாத் தேவரும் வந்தனராம். அதில் சனி தேவனும் ஒருவராம். சனி, தான் பார்த்தால் குழந்தைக்குத் தீது, உண்டாகும் என்று எண்ணி பார்க்காது தவித்ததாகவும், உமாதேவியார் அதை அவமதித்ததாக எண்ண, அதைத் தவிர்க்க சனி பகவான் குழந்தையைப் பார்க்க, குழந்தையின் தலை எரிந்து போனதாம். இதனால் உமாதேவியார் சினம் கொள்ள, கான்முகன் போன்ற தேவர்கள் சமாதானப்படுத்தி சிவன் துணையுடன் யானை முகத்தைப் பொருத்தியதால் பிள்ளையாரானார். எப்படியிருக்கிறது இந்தப் பிறப்பின் பல்வேறு கற்பனைப் பிதற்றல்கள்?

இந்தப் பிள்ளையார் இன்று மதத்தின் ஆதிக்கச் சின்னமாகியுள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான மக்களைப் படுகொலை செய்யும் பலவிதமான கொண்டாட்டங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளது. இந்தக் கொண்டாட்டம் ஆணாதிக்க வெறியர்களின் காமப்பசியைத் தீர்க்கும் கற்பழிப்புகளைச் செய்யும் ஊடகமாகியுள்ளது. பிள்ளையாரின் பெயரில் செய்யும் சதுர்த்தி இன்று மதக் கலவரத்தின் தூண்டுகோலாக மாறியுள்ளது. சதுர்த்தி நான்காவது திதி (நாலாம் சடங்கு) என்பது திருமணத்தின் பின் மணமகனும் மணமகளும் உடலுறவைக் குறித்துக் கூடும் நாளைக் குறித்து உருவானது. ஆனால் இன்று, மதத்தின் பெயரில் நடக்கும் கலவரத்தில் நிகழும் கற்பழிப்புகள் பிள்ளையாரின் பிறப்பைப் போல் வக்கிரத்தே நிகழ்கின்றது.

இந்தியாவில் சிதம்பரம் கோயிலிலும், பிற ஊர்த் தேர் சிற்பங்களிலும் பிள்ளையார் தனது தும்பிக்கையை ஒரு பெண்ணின் பெண் உறுப்பினுள்

விட்டு, தூக்கி வைத்திருப்பது போன்ற காட்சிகளின் பின் எழும் ஆணாதிக்க வக்கிரம், மனிதப் பண்பாட்டையே வக்கிரித்துக் கேலி செய்கின்றது. இதற்கு ஒரு கதையாக அகர ஸ்திரி, அகரர்களை அழிக்க, அழிக்கத் தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்ததால், அதைத் தடுக்க தும்பிக்கையை விட்டுக் கர்ப்பத்தை உறிஞ்சி எடுத்ததாகப் பார்ப்பனிய வக்கிரம் கூறுகின்றது. இந்தியாவின் பழங்குடி மக்களை வந்தேறு குடிகளான பார்ப்பனர்கள் அழித்தபோது, நடந்த ஈவிரக்கமற்ற கொலைகளை நியாயப்படுத்துவதே இந்தக் கதை. இன்று உலகில் வெள்ளையின மக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து செல்லும் எல்லையில், வறுமையைக் காரணம் காட்டித் திட்டமிட்டுக் கருத்தடை, கருஅழிப்பு செய்வது எல்லாம் இது போன்ற கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தான். பெண்ணின், பெண் உறுப்புக்குள் புகுவதே ஆணாதிக்கத்தின் ஒரே நோக்கம் என்பதை, இந்தச் சிற்பங்கள் தனது சொந்த வக்கிரத்தினூடாக நிர்வாணப்படுத்துகின்றது.

லிங்கம் (சிவலிங்கம்) பிறப்பினூடான வழிபாடு ஆணாதிக்க ஆபாசத்தின் தோற்றமாகும். பத்மப் புராணம், சரஸ்வதி காண்டம் அத்தியாயம் 17 இல், பிரம்மா நடத்திய வேள்விக்குச் சென்ற சிவபெருமான் குடிபோதையில் காம விகாரத்தோடு நிர்வாணமாக மாறி ஆபாசமாக நடந்து கொண்டாராம். இதைக் கண்டு ரிஷி பத்தினிகள் சிலர் வீடு நோக்கிச் சென்றனராம். சிலர் சிவபெருமானுடன் உடலுறவு கொண்டனராம். இதைக் கண்ட ரிஷிகள் மயங்கி விழுந்தனராம். மயக்கம் தெளிந்த ரிஷிகள் சபிக்க, சிவபெருமானின் ஆண் உறுப்பு அறுந்து விழ, வானம் - பூமி அதிர்ச்சியினால் கிடுகிடுத்ததாம். இதனால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியைத் தடுக்க உமாதேவியார் தனது பெண் உறுப்பில் ஆண் உறுப்பை ஏந்தி அமைதிப் படுத்தினாராம். இதனால் அந்த ஆணாதிக்க லிங்கத்தை வழிபடுகின்றனர், ஆணாதிக்கப் பக்திமார்கள்.

இதையே லிங்கப்புராணத்தில் ரிஷி ஒருவர் வீடு சென்ற சிவன், அங்கு ரிஷி இல்லாத நிலையில், அங்கிருந்த பெண்ணைக் கட்டாயப்படுத்தி கற்பழித்தாராம். இந்தநேரம் வீடு திரும்பிய ரிஷி கற்பழிப்பில் ஈடுபட்ட சிவனின் ஆண் உறுப்பு அறுந்து விழக் கடவ எனச் சாபம் இட, அது அறுந்து விழ, இதனால் உலகம் அழிந்துவிடும் என்று பயந்த பார்வதி, தனது யோனியில் தாங்கிய அந்தப் பிண்டத்தையே வழிபடும் மானம் கெட்டவர்கள் இந்துக்கள். கற்பழிப்பை நியாயப்படுத்தி வழிபடும் ஆணாதிக்க இந்து வடிவங்கள், அதிலும் மீண்டும் வக்கிர புணர்ச்சியை உருவாக்கி வழிபடும் பண்பாட்டுக் கோயில்கள் இருக்கும் வரை ஆணாதிக்கம் இந்து இராஜ்ஜியத்தின் பொதுவான ஒழுக்கமாக, சட்டத் திட்டமாக இருப்பது தவிர்க்கமுடியாது அல்லவா?

ஐயப்பனின் பிறப்பு விசித்திரமானது. இரண்டு ஆண் கடவுள்களுக்கிடையில் நடந்த ஓரினச் சேர்க்கையில் பிறந்த கடவுளே ஐயப்பன் ஆனான். கடவுள்களின் ஓரினச் சேர்க்கைக் கூத்தை, இன்றைய ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள் ஜனநாயகம் சார்ந்த பெண்ணியக் கூறாகக் கொண்டாடலாம். ஆனால் அந்த ஆணாதிக்க வரலாற்றைப் பார்ப்போம்.

பத்மாகூரன் என்பவன் சிவனை நோக்கிக் கடும் தவமிருந்ததால், சிவன் அவன் முன் தோன்றி என்ன வரம் வேண்டும் எனக் கேட்டாராம். அவன், நான் யார் தலையில் கைவைத்தாலும், அவர்கள் எரிந்து சாம்பல் ஆகவேண்டும் என வேண்டினாராம். சிவன் ஆகட்டும் என்று வரத்தை வழங்கினாராம். உடனே வரம் பலிக்கின்றதா என்று பார்க்க சிவனின் தலையில் கைவைக்கப் போவதாகக் கூற, சிவன் ஓடத் தொடங்கினாராம். இதைத் தொடர்ந்து சிவன் அழிந்து விடுவாரோ என்ற நிலையில், மைத்துனர் மகாவிஷ்ணு அழகிய பெண் மோகினி வடிவம் எடுத்து அவன் முன்தோன்றினாராம். மோகினியைக் கண்ட பத்மாகூரன் அவளை மோகித்து புணரத் துடித்தானாம். அதற்கு மகாவிஷ்ணு நீ சுத்தமாக இல்லை, குளித்துவிட்டு வா என்று கூற, அவன் குளிக்கத் தண்ணீர் தேடி அலைந்து தண்ணீர் இல்லாத நிலையில், என்ன செய்ய என்று கேட்ட போது, சிறு குழியொன்றில் தண்ணீர் உள்ளது, அதில் கையை நனைத்து உன் தலையில் வைத்துவிட்டு வா என்று கூறினாராம். அவன் அப்படி செய்ய அவன் எரிந்து போனான்.

மகிழ்ச்சியடைந்த மோகினி அப்படியே சிவனிடம் செல்ல, ஆணாதிக்கச் சிவனுக்கு அவள் மேல் ஆசைப்பட்டு, புணரத் துடித்தாராம். உடனே மகாவிஷ்ணு மோகினி வேஷத்தில் ஓடத் தொடங்க, சிவன் துரத்திச் சென்று விஷ்ணுவின் கையைப் பிடித்தாராம். விளைவு கையில் குழந்தை ஒன்று உருவானதாம். அதாவது வழக்கமான ஆணாதிக்க மொழியில் கையில் போட்டதால் கையப்பன் பிறந்து, அதுவே பின்னால் ஐயப்பன் ஆனான்.

இதையே வேறுவிதமாகக் கூறும் இந்துக் கதைகளில், ஹரியும் ஹரனும் ஓரினச் சேர்க்கையால் உருவான கடவுள்தான் ஐயப்பன். இது கேரளத்தில் நடந்த அருவருப்பான “அற்புதம்”

ஆணாதிக்க வக்கிரத்தில் உருவான ஓரினப் புணர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவான இந்துக் கதைகளும், கடவுள்களையும் சுய அறிவுற்ற மனிதர்கள் போற்றி வழிபடலாம். ஆனால் இந்த ஆணாதிக்க வக்கிரமான ஓரினச்சேர்க்கையின் பண்பாடுகளை ஈவிரக்கமற்ற வகையில் தோலுரித்து போராடவேண்டிய நிலையில் நாம் உள்ளோம்.

இங்கு சிவனின் ஆணாதிக்க வெறியைக் கேள்விக்கு இடமின்றி இந்து வழிபாடு அங்கீகரிக்கின்றது. ஒரு பெண்ணைப் புணர்வதற்குப் பெண்ணின் அனுமதி அவசியமில்லை, ஆணாக இருந்தால் அதுவே அங்கீகாரமாகிவிடும் என்றளவுக்கு, இந்து வழிபாட்டுக் கோட்பாடு நிஜ விளக்கத்தைக் கொடுக்கின்றது. அத்துடன் அழகான பெண் தனது பாலியல் வடிவத்தைக் கொண்டு, எதையும் சாதிக்க முடியும் என்ற விபச்சாரப் பண்பாடு, ஆணாதிக்கப் பெண்ணியல் கண்ணோட்டத்தில் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. இதை நாம் சகித்துக் கொண்டு வாழ முடியுமா?

தேவகுருவாக இருக்க என்ன தகுதி வேண்டும்? மனு இதை அழகாகவே இந்து மனுதர்மத்தில் கூறுகின்றார்.

“ஸீத்ருகொ மதனாவஸம் ப்ரஜபேன்மனும்;
அயுதம் ஸோசிராதேவ வாக்கபதே; ஸமதாமியாத”³⁷

அதாவது ஓர் அழகிய பெண்ணின் பெண் உறுப்பைப் பார்த்துக் கொண்டு பத்தாயிரம் முறை மந்திரம் சொல்லுபவன் தேவகுருவுக்குச் சமமாவான் என்கிறது இந்து மதம். ஆணாதிக்க வக்கிரம் கொப்பளிக்கின்ற போது, எல்லா ஆணாதிக்கக் கூத்துகளுமே இந்து மத ஆன்மீகமாகும். விரும்பிய பலன்கள் கிடைக்க நிர்வாணமாக இரவில் தலைமயிரை அவிழ்த்து விட்டபடி, பதினாயிரம் முறை ஜெபம் செய்யவேண்டும் என்று இந்துமத ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. இவர்கள் தான் சாதியினதும், ஆணாதிக்கத்தினதும் தலைசிறந்த கொடுங்கோலராவர்.

அரசனாக விரும்புவவன் என்ன செய்யவேண்டும் என்று இந்த மத “மஹோநதி” நூல் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

“சாவம் ஹ்ருதய மாருஹ்ய நிர்வாஸா, ப்ரேத பூகத்:அர்க்கபுஷ்ப ஸஹஸ்ரேணாப்யக்தேன ஸ்வீயரேதஸா தேவீம்ய: பூஜ யேத் மகத்யா ஜபன்னே கைக சோமனும் ஸோசிரேணைவ காலேன தரண்ப்ரபுதாம் வ்ரஜேத்”³⁷

அதாவது, சுடுகாட்டில் நிர்வாணமாகப் பிணத்தின் மாப்பில் உட்கார்ந்து கொண்டு, தனது வீரியத்தில் (ஆண் விந்து) தோய்க்கப்பட்ட ஆயிரம் எருக்கம் பூக்களினால் ஒவ்வொரு தடவையும் மந்திரஞ்சொல்லி தேவியைப் பூசை செய்கிறவன் வெகு சீக்கிரத்தில் அரசனாவான். பாலியல் வக்கிரத்தில் இருந்து வழிகாட்டும் இந்துமதம், எப்படிப்பட்டது என்பதற்கு இவைகளே

சாட்சிகள். இந்த ஆபாசமான கூத்துகளைப் பார்ப்பனர் அல்லாத மக்கள் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதால்தான், சமஸ்கிருத மொழியில் ஆணாதிக்க ஆபாசமாக வக்கிர மந்திரம் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றிப் பணம் சம்பாதிக்கின்றனர்.

சிவனுக்குச் சமமான தகுதியடைய என்ன செய்யவேண்டும்?

“... சவஸ்ய ஹ்ருதி ஸமஸ்திதாம்; மஹாகாலேன தேவனே மாரபுத்தம் ப்ரயூர் வதீம், தாம் த்யாயேத் ஸ்மோவதனாம் விததஸ்ரீரதம் வையம் ஜபேத் ஹைஸ்ரம்மிய: ஸசங்கரஸமோ பவேந்”³⁷

- என்று இந்துமத நூலான மஹோநதி கூறுகின்றது. இதன் அர்த்தம், பிணத்தின் மார்பில் இருந்து மகாகாலனைப் புணர்ந்து கொண்டிருப்பவரும், புன்சிரிப்போடு கூடிய முகத்தையுடையவருமான தேவியைத் தியானித்தபடி, ஒரு பெண்ணுடன் புணர்ந்தபடி ஆயிரம் உருவேனும் ஜெபிக்கின்றவன் சிவனுக்கு ஒப்பாவான்.

இந்து மத சிவன் பக்தர்கள் முதல் அனைத்து பக்தர்கள் ஈறாக இதை எப்படிப் போற்றமுடிகின்றது? இவை பெண்கள் மீதான வக்கிரமான ஆணாதிக்கப் பார்வையில் இருந்தே, இந்துமதக் கோட்பாடுகள் தனிப்பட்ட சொந்த நலன் சார்ந்து வக்கிரித்து சொன்னவைகளேயாகும் என்பதை இது காட்டுகின்றது. இதையொத்த மற்றொரு வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம்.

கிருஷ்ண பட்சத்து சதுர்த்தசி நடு இரவில் நீராடி, சந்தனம் இட்டு, சிவந்த மாலை அணிந்து, சிவந்த உடையணிந்து தனியிடத்தில் இருந்து கொண்டு, இளமையும் அழகும் நிறைந்த ஐந்து ஆண்களைப் புணரக் கூடிய புன்சிரிப்பும் அவிழ்த்துவிட்ட கூந்தலையுமுடைய பெண்ணுக்கு, ஆடை அணிகள் கொடுத்து, மகிழ்ச்சியுண்டாக்கி, பின் அவளின் ஆடைகளை, அகற்றி நிர்வாணமாக்கிப் பூசிக்கவேண்டும். பின் அவளைப் புணர்ந்து பத்தாயிரம் மந்திரம் சொல்பவனுக்குச் செல்வம், ஆயுள், புத்திரப்பேறு, சுகம், நல்ல மனைவி கிடைக்கும். பாவங்கள் அவனை அணுகாது. ஆறுமாதம் காலையில் எழுந்து நூறு உரு ஜெபித்தால் சுக்கிராச்சாரியை விடச் சிறந்த கல்விமான் ஆவான். இவ்வாறு பூசா விதியையும் அதன் பலன்களையும் இந்து மதம் கூறுகின்றது.

புணர்வதற்கு, அதுவும் வக்கிரித்து இவ்வாறு செய்வதன் ஊடாக நல்ல மனைவியை அடைவான் என்று கூறும் இந்துப் புரவலர்களின் ஆணாதிக்க வக்கிரங்கள்தான் இவை. சுக்கிராச்சாரி போன்ற மண்டைக்

கிறுக்கர்களின் அறிவு உளறல்தான் இவை என்று இந்தக் கூத்தின் மூலம் அம்பலமாகின்றது. அதாவது அழகுராணி போட்டி போன்றனவற்றின் தோற்றத்துக்கு இந்துமதமே மூலமாகின்றது அல்லவா? ஆடை கொடுத்து, அதை விதவிதமாக அவிழ்த்துவிட்டு, இரசித்துப் புணருவதே இன்றைய ஏகாதிபத்திய அழகுராணிப் போட்டி. இதையே இந்து மதம் செய்து புணரும்போது அங்கு செல்வம், ஆயுள், புத்திரப்பேறு, சுகம், நல்ல மனைவி கிடைப்பாள் என்பதன் ஊடாக இருக்கும் ஒற்றுமைதான், அண்மையில் இந்தியாவில் நடந்த அழகுராணிப் போட்டிகளும் தெரிவுகளும்.

குழந்தை பெற வேண்டுமா அதற்கும் வழியை இந்துமதம் கூறுகின்றது. வேதங்கள் இதிகாசங்கள் கூறும் புத்திரக் காமேஷ்டி யாகத்தின் மூலம் எதைச் செய்யச் சொல்லுகின்றது எனப் பார்ப்போம். புத்திரன் வேண்டுமென தனது மனைவியைக் குதிரையின் அருகில் அனுப்பிவைப்பான். அவள் அருகில் சென்று,

“1. கணானாம் த்வா, கணபதிம் ஹவாமஹே (வலோமம)

2. ப்ரியாணாம் த்வா: ப்ரியாபதிம் ஹவாமஹே (வலோமம)

3. நதீனாம் த்வா நிதிபதிம் ஹவாஹமஹே (சோமம)”³⁷

- என்று கூற வேண்டும். இதன் அர்த்தம், “ஓ குதிரையே! கணங்களின் தலைவனும், விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் தலைவனும், பொருட்களின் தலைவனும் ஆகிய உன்னை அழைக்கின்றேன். நீ எனது கணவனாக இருக்கவேண்டும். பிறகு பெண் குதிரைக்கு அருகில் படுத்திக் கொண்டு, “ஓ குதிரையே! கர்ப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிற வீரியத்தை இழுத்து யோனியில் இடுகிறேன். அதேபோல் நீயும் செய்ய வேண்டும்.”³⁷ இப்படி சொன்னவுடன் பெண்ணைத் துணியொன்றால் மூடிவிடவேண்டும். அவள் அதன்பின் “விந்துவைத் தன்னுள் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற குதிரை அதை என்னிடத்தில் வைக்கட்டும்”³⁷ பிறகு ஆண் குறியைத் தனது கையால் பெண் குதிரையின் யோனியில் வைப்பாள். பின் ஆண் குதிரையிடம் சென்று, நான் செய்யும் காரியத்தை எனக்குப் பதிலாக நீ செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டுவாள். இதையே யஜீர் வேதத்தில் புத்திரக் காமேஷ்டி செய்யக் கோருகின்றது. இராமனைப் பெற்ற மலட்டுத் தசரதன் செய்த யாகமும் இதுதான். இன்று குழந்தை வரம் வேண்டிக் கோயில் செல்லும் பெண்கள், மலட்டுக் கணவன் ஊடாக அல்லது ஆணாதிக்க வக்கிரத்தில் முன்கூட்டியே விந்தை இழக்கும் கணவனுக்குக் குழந்தையைப் பெற முடியாது. அவர்கள் கோயில் பூசாரிக்கு மட்டுமே குழந்தையைப் பெற்றுப் போடமுடியும்.

குழந்தை பெற இந்து மதம் மிருகத்துடன் புணரும்படி முன்வைக்கும் இந்து வேத வக்கிரங்களில், உண்மையில் யாகம் செய்யும் முனி பார்ப்பனர்களின் ஆணாதிக்கக் காம இச்சையை அப்பெண்களிடம் தீர்க்கும் மாற்று வழியாகும். இந்தப் பார்ப்பனர்கள் திருமணத்துக்கு முன் பெண்ணை அனுபவிக்கும் உரிமையைக் கொண்டிருந்ததுடன், பார்ப்பனர்களைப் புணர்வது பெண்களின் புண்ணியத்தைக் குறிக்கும் என்ற இந்துப் பண்பாடுகளும் சமுதாயத்தில் இருந்துள்ளது. இழந்துபோன பல சொர்க்கத்தை மீளக் கொண்டு வரும் இந்து இராஜஜியக் கனவை அடிப்படையாகக் கொண்டே, இன்று மீளவும் பாசிசச் சதிராட்டத்தை முன்னெடுக்கின்றனர்.

தங்கமும் வெள்ளியும் உருவான வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம். மகாவிஷ்ணு மோகினி வேஷம் போட்டு அசுரர்களை மோகிக்கும் படி செய்வதாக அறிந்த பரமசிவன், கைலாயத்தில் இருந்து பார்வதியுடன் அவரைக் காணச் சென்றாராம்.

அவரிடம் மோகினி வேஷத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சிவன் கேட்டாராம். அதற்கு மகாவிஷ்ணு, காமுகர்தான் அதை வணங்கி மோகிப்பர் என்ற கூறி மறைந்தாராம்.

சிவன் அவரைத் தேடியபோது, பெண் வேஷத்தில் பெண்கள் வினையாடிக் கொண்டிருந்த மைதானம் ஒன்றில் நின்றாராம். சிவன் மகாவிஷ்ணு மீது மோகம் கொண்டு மனைவி உமாதேவி நிற்பதையும் கூட எண்ணாது காமம் கொள்ள, மகாவிஷ்ணு பந்தடிக்கும் கவனத்தில் ஆடையை நழுவவிட்ட நிலையில், சிவன் நிற்பதைக் கண்ட மகாவிஷ்ணு என்ற மோகினி மரத்தின் பின் ஒளிந்தாள். சிவன் அவளைப் பிடிக்க அவள் திமிரியபடி நிர்வாணமாகத் தலைவிரி கோலமாக ஓட, சிவன் துரத்திய படி தன்னுடைய ஆண்விந்தைக் காம வெறியில் சிதறவிட்டபடி துரத்தினர். விந்து வெளியேறிய நிலையில் மகாவிஷ்ணு மறைந்து போனாராம். சிவனின் விந்து எங்கு எங்கெல்லாம் விழுந்ததோ, அவைதான் தங்கம், வெள்ளியாகிப் போனதாம். நம்புங்கள் இந்த இந்து மத வக்கிரத்தை.

பெண்கள் நீராடி, அழகுபடுத்தி தலையவிழ்த்து கோயில் செல்லும் போது, வீதி தோறும் நிற்கும் ஆணாதிக்கச் சிவன்கள் எல்லாம் இந்தக் கூத்தைத்தான் செய்கின்றனர். கும்பிடும் கோயில் சிற்பங்கள் புணர்வின் வக்கிரத்தில் பக்தியின் பின்னால் அரங்கேற்றுவதையே இந்துமதம் எமக்குப் போற்றித் தருகின்றது. ஆணாதிக்கச் சிவன் தனது மனைவியைத் தாண்டி மற்றைய பெண்களைப் புணரும் தன்மையும், வக்கிரமும் நியாயப்படுத்தும்போது உரிமை மறுக்கப்பட்ட பெண் கவர்ச்சியால் எதையும்

சாதிக்க முடியும் என்கின்றது. உலகத்தைக் கடவுள் படைத்தான் என்ற கற்பனைகள் போல், தங்கம் வெள்ளி கதையும், இந்து மதத்தின் பொய்மையை ஆணாதிக்க வக்கிரத்தினூடாக அம்பலப்படுத்துகின்றது. பெண்கள் தமது மார்பை இந்தா பிடி என அழைப்பவர்கள் என்று கருதும் ஆணாதிக்க ஆண்கள் சிவனின் அதே வாரிசுகள்தான். இன்று சினிமா முதல் ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டுத் தளம் பெண்ணின் மார்பைச் சிவனைப் போல், மோகித்து காட்டும் எல்லா விளம்பர மற்றும் கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் வக்கிரத்தின் உச்சமான பன்றித்தனமாகும். இன்றைய ஜனநாயகச் சமுதாயம் “காதலைப் பாலியல் வெறியாகவும், மகிழ்ச்சியைக் களிவெறியாட்டமாகவும், துயரத்தை விரக்தியாகவும்” (ஏப்பிரல் மே 2000)⁴⁸ மாற்றிவிடும் இன்றைய பண்பாடுகளின், இறுகிய ஆணாதிக்க வக்கிரத்தையே அன்று முதல் இந்துமதம் உருவாக்கி வளர்த்தெடுத்தது. நீங்கள் கழுத்திலும், மார்பிலும் தவளவிடும் தங்கம், வெள்ளி எல்லாம், சிவனின் விந்தாக இருப்பதையே இந்து மதம் பெண்களுக்கு அறிவூட்டுகின்றது. இந்து மதத்தை வழிபடும் மானம் வெட்கமற்ற ஆண்கள், குறிப்பாகப் பெண்கள் இதைச் சகித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அறிவுள்ள மானவெட்கம் உள்ளவன் இதை எப்படி சகித்துக் கொள்வது. இதை வேரறுக்க இந்து மதத்தையே நொறுக்கவேண்டும்.

அருணகிரிநாதர் என்ற நாயனார் ஆயிரம் ஆயிரம் பெண்களிடம் அற்பத்தனமான பாலியல் சுகம் கண்ட ஆணாதிக்க வெறியன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இல்லையென்றால் அவனின் ஆணாதிக்க வரலாற்றைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

ராகு, கேது பிறப்பு எப்படிப்பட்டது? தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தனராம். அப்போது அழகிய பெண்களும், அமிர்தமும் கிடைக்க, தேவர்கள் அமிர்தத்தையும், அசுரர்கள் பெண்களையும் விரும்பினராம். மகாவிஷ்ணு பெண் வேடத்தில் தேவர்களுக்கு அமிர்தம் பரிமாறினாராம். அப்போது இரண்டு அசுரர்கள் கள்ளத்தனமாகத் தேவருடன் அமர்ந்து விருந்து உண்டனராம். இதை அருகில் இருந்த சந்திரன் காட்டிக் கொடுக்க, மகாவிஷ்ணு அமிர்தம் பரிமாறும் அன்னவெட்டியால் அசுரர்களை வெட்டினராம். இந்த அசுரர்களில் ஒன்று அசுரப் பாம்பாம். மற்றது அசுர மனிதனாம். அமிர்தம் உண்டதால் அவர்கள் இறக்கவில்லை. வெட்டுண்ட தலையை மாற்றிப் பொருத்திவிட்டதால், தலைமாறி ராகு கேதுவானார்கள். நம்புங்கள். மக்களின் பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளைப் பார்ப்பனிய இந்து மதம் செரித்தபோது, இந்தமாதிரிப் புனைக் கதைகள் மூலமே பிறப்பு பற்றிக் கூறிச் சிறுவழிபாடுகளை அழித்தனர்.

இங்கு கடைந்து கிடைப்பது பெண்ணாக இருப்பதும், அதை விரும்பியவாறு பயன்படுத்த முடியும் என்ற புராண இதிகாச விளக்கங்கள், பெண்ணின் சுயத்தை அழித்து அடிமைப்படுத்துகின்றன. பெண்ணை ஒரு மனிதப் பிறவியாகவே மதிக்க மறுக்கின்றது இந்து மதம். அதைப் போற்றும்போதே ஆணாதிக்க வக்கிரம் கொப்பழிக்கின்றது.

தேய்ப்பிறை வளர்பிறை பிறந்த வரலாற்றைப் பார்ப்போம். சந்திரனுக்கு இறைவன் அருளியதாகக் கூறும் கீதையில், மிகப் பெரிய நட்சத்திரம் சந்திரன் என்று அறிவியலுக்கும் புறம்பாகக் கூறுகின்றது. நீங்கள் நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும் இந்து மத விளக்கப்படி 27 மனைவிமார் இருந்தும் சந்திரன் ரோகினி என்ற பெண் மீதே அதிக அன்பாக இருந்தானாம். மற்றவர்களை ஏறு எடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. இந்தப் பெண்களுக்கு இன்றைய பெண்ணியவாதிகள் கோரும் ஓரினச் சேர்க்கையைப் பற்றித் தெரியாததாலோ என்னவோ, தந்தை தக்கனிடம் போய் முறையிட, தந்தை சந்திரனுக்குத் “தேய்ந்து அழியக் கடவது” எனச் சாபம் போட்டதால் தேய்ப்பிறையானதாம். இதனால் சிவனிடம் போய் முறையிட, அந்த ஆணாதிக்கச் சிவன் தனது தலையில் அணிந்து, “வளரக் கடவது” என்று சாபம் போட்டாராம். பெண்ணின் பாலியல் பிரச்சினைக்கு, இன்றைய பெண்ணியவாதிகளின் ஆண் எதிர்ப்பு போல், சுடச்சுடத் தீர்வு கொடுத்த தக்கன் இன்றைய பூர்சுவா பெண்ணியவாதிகளின் மேதையல்லவா?

முனிவர்கள், ரிஷிகள் பிறந்த வரலாற்றை வக்கிரமானது. இந்து புராண, இதிகாச மேதைகளின் பிறப்புகளை ஆராய்வோம்.

“கலைக் கோட்டு ரிஷி மானுக்கும், கௌசிகர் குசத்திற்கும், ஜம்புகர் நரிக்கும், கவுதமர் மாட்டிற்கும், அகஸ்தியர் குடத்திலும், மாண்டவியர் தவளைக்கும், காங்கேயர் கழுதைக்கும், கவுனர் நாய்க்கும், கணாதர் கோட்டானுக்கும், சுகர் கிளிக்கும், ஜாம்புவந்தர் கரடிக்கும், அஸ்வத்தாமன் குதிரைக்கும்”³⁸ பிறந்தாக இந்து புராணங்கள் கூறுகின்றன. இந்து பார்ப்பனப் புராண இதிகாச நாயகர்களின் தாய், அவர்களை யாருடன் இணைந்து பெற்றாள் என்பதை ஆணாதிக்க அடிப்படையில் விளக்க முடியாத பெண்ணின் புணர்ச்சி வடிவத்தை, மனிதன் அல்லாத மிருகப் புணர்ச்சியூடாக விளக்கியது. பரிசுத்த ஆவி இயேசுவின் தாய் மரியாவின் வயிற்றில் புகுந்ததால் இயேசு பிறந்தார் என்ற ஆணாதிக்க விளக்கம்போல், இந்த விளக்கம் மிருகப் புணர்ச்சியாக்கிவிடுவதில், தனது ஆணாதிக்க விளக்கத்தை இந்து மதமாக்கியது. பாலியல் நெருக்கடியால் ஆண்கள், பெண்கள் மிருகப் புணர்ச்சியில் ஈடுபடுவது இன்றைய எதார்த்தம். அண்மையில் பிரஞ்சு தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியில் நடுகையிடம் கேட்ட கேள்வி, நீங்கள் வளர்ப்பு

மிருகத்துடன் புணர்வதைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்? இதை நீங்கள் செய்கின்றீர்களா? இன்று பல்வேறு வகையில் மனிதப் பெண்ணும், மிருகப் பெண்ணும் பெற்றெடுக்கும் குழந்தை, குட்டி மனித உருவத்தை ஒரு பகுதி கொண்டிருப்பதை அறிகின்றபோது, மனித - மிருகப் புணர்ச்சி அம்பலமாகின்றது.

பட்டினத்தாரின் ஆணாதிக்கம் பற்றிப் பார்ப்போம். ஒருநாள் பட்டினத்தார் விபச்சாரி வீட்டுக்குச் சென்றாராம். விபச்சாரியின் மகள் மேல் ஆசைப்பட்டு, அவளைப் புணர அழைத்தாராம். அவள் அம்மாவிடம் கேட்டு வருவதாக உள்ளே செல்ல, பட்டினத்தாருக்கு விந்து வெளியேறிவிட்டதாம். அந்த விந்தை ஒரு எருக்கந் தொன்னையில் பிடித்து வைத்திருந்தாராம். தாயின் சம்மதம் பெற்று வந்த மகள் புணர அழைத்தாளாம். அதற்குப் பட்டினத்தார் கோபத்தோடு “உன்னை அழைத்தவன் தொன்னையிலே, என்னிடம் வந்தால் இடுப்பை ஓடித்து விடுவேன்”³⁸ என்று கூறிவிட்டுச் சென்றாராம். அப்பெண் விந்து வீணாகக் கூடாது என்று நினைத்து, வாயினூடாக எடுத்து விழுங்கினாளாம். இதனால் அப்பெண் கருத்தரித்து குழந்தையைப் பெற்று எடுத்ததாக இந்துமத வரலாறு கூறுகிறது. நம்புங்கள். திருமணம் செய்யாது கருத்தரிக்கும் பெண்களே, உங்கள் நிலையை இந்துப் பண்பாட்டு ஆணாதிக்கத்திடம் சொல்லிப் பாருங்களேன் என்ன நடக்கின்றது எனப் பார்ப்போம். பெண்கள் பார்ப்பனச் சந்நியாசிகளுக்குப் பாய் விரித்துப் படுக்க வேண்டும் என்பதையே இது கோருகின்றது. இன்று இந்து இராஜஜியமும், இந்த வக்கற்ற பண்பாட்டை ஏற்படுத்தி ருசிக்கவே படாதபாடு படுகின்றது. விபச்சாரம் செய்யும் பட்டினத்தாரைப் போற்றுவதன் மூலம், சொந்தக் கணவனின் வைப்பாட்டித்தனத்தையும், விபச்சாரத்தையும் விமர்சனம் இன்றி அங்கீகரிக்க இந்துப் பண்பாட்டு விளக்கங்கள் வழிகாட்டுகின்றது.

குரங்கின் முகம் ஏன் இப்படி போனது தெரியுமா? இந்து மத விளக்கத்தைப் பார்ப்போம். இராமனை வழிபடும் அனுமானின் வழியில் வந்த குரங்கு ஒன்று, ஒருநாள் சூரியனின் செந்நிறத்தைக் கண்டு, அதை ஒரு பழமாகக் கருதி, அதன் மீது பாய், அது முகத்தைச் சுட்டுப் பொசிக்கிவிட குரங்கின் முகம் பொசுங்கிவிட்டதாம். பாவம் குரங்கும் இந்து பக்தர்களும். அனுமானை வழிபட்ட இந்து பக்தர்களின் முட்டாள்த் தனமல்லவா இங்கு சந்தி சிரிக்கின்றது.

வெள்ளைக்காரன் பிறப்பை ஒட்டி இந்துமதம் “நல்ல குழந்தை பிறக்க வேண்டும் என்று ஒரு பிராமணன் தவம் இருக்கின்றான். உனக்கு நல்ல குழந்தை பிறக்கும் என்று சொல்லி கடவுள் அவனுக்கு வரம்

கொடுக்கின்றார். ஒரு பெண்ணோடு சேர்ந்தால்தான் குழந்தை பிறக்கும். வேறு ஒன்றும் வழி கிடையாது. கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தால் விந்து வழிந்து அவன் இருந்த இடத்திலேயே கீழே விழுந்து விடுகின்றது. ஒரு கொக்கு அதை எடுத்து சாப்பிட்டுவிட்டது. அந்தக் கொக்கின் வயிற்றில் பிறந்ததனால் வெண்காலியன். கொக்கு வெள்ளையாக இருப்பதால் வெள்ளைக்காரன், வெள்ளையாக இருக்கின்றான்.”²⁸

எப்படி இருக்கின்றது இந்துமதப் புரட்டுகள். ஆணாதிக்கப் பாலியல், ஆண்களின் விகாரமான போக்கையும் அதன் கொப்பளிப்பையும் காட்டுகின்றன.

நாடார் சாதி மக்களைப் பார்ப்பனியம் இந்துமதத்துக்கு மாற்றியபோது, அடித்தட்டு மக்களின் வழிபாட்டுக் கடவுள்களையும் புணர்ந்து உறவுகளை உருவாக்கினர். இந்தவகையில் பத்திரகாளியின் தோற்றமும் விகாரமாக்கப்பட்டது. பனை சார்ந்து உழைப்பில் வாழ்ந்த மக்கள், தாம் வழிபட்ட கடவுளுக்குப் பனையை ஒட்டி பத்திரகாளி என்ற பெயரை வைத்தனர். இந்த வகையில் நாடார் சாதி மக்களின் பிறப்பை ஒட்டி “மகாவிஷ்ணு, வித்தியாதர முனிவர் வேடமிட்டு ஏழு கன்னிகளைப் புணர்ந்து அதில் பிறந்த குழந்தைகளும், அவர்களுடைய வாரிசுகளும் தான் நாடார்கள்... அண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணுவின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க தங்கை பத்திரகாளியால் வளர்க்கப்பட்ட...”²⁸ மக்கள்தான் நாடார் என்று கடவுள்களின் விளக்கங்களைக் கேட்க வேண்டியுள்ளது. இந்துப் பிறப்பில் பிறந்ததாகக் கூறும் நாடார் சாதி மக்கள் மீது திருவிதாங்கூர் அரசு தலைவரி, முலைவரி என எண்ணற்ற வரிகளை விதித்தது. அதாவது மார்பை மறைப்பதற்கும் வரி. வரிகட்டமுடியாதவர்கள் மார்பை மறைக்க முடியாது. இது ஆணாதிக்க இந்து சாதிச் சட்டமாக இருந்தது.

பதிவிரதையாவதற்குப் பெண்கள் செய்யவேண்டியது, கடவுள்களின் காமக் கற்பழிப்புகளுக்கு எதிர்ப்பிற்றி இணங்கிப் போவதாகும். கடவுளான இந்திரன் அகலிகையைக் கற்பழித்ததை நியாயப்படுத்தி, அகலிகையைப் பதிவிரதை ஆக்கியது இந்துமதம். இந்திரனின் வாரிசுகளான பார்ப்பனர்களின் கற்பழிப்புக்குப் பெண்கள் இணங்கி பாய் விரித்தால், உலகம் போற்றும் கற்புக்கரசியாக முடியும். அதைப் பார்ப்பனிய ஆணாதிக்க இலக்கியம் புகழும். பெண்களே என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்? எதிர்த்து நிற்க போகின்றீர்களா? அல்லது இணங்கிப்போகப் போகின்றீர்களா? மனைவியைக் கூட்டிக் கொடுப்பதும் பதிவிரதைக்கு உயர் பண்பாடாகும். இயற்கை நாயனார் தனது மனைவியையே கூட்டிக் கொடுத்ததால் 63 நாயன் மார்களில் ஒருவரானார். இதை நீங்கள் செய்யப் போகின்றீர்களா? பெண்கள் இதற்கு

இணங்கப் போகின்றீர்களா? இன்று தேசங்களை ஏகாதிபத்தியத்துக்குக் கூட்டிக் கொடுக்கும் ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமை அரசுகளை மௌனமாக அனுமதிக்க போகின்றோமா? சிந்தியுங்கள் எதைச் செய்யப் போகின்றோம்?

பெண்கள் ஏன் பூச்சூடுகின்றனர் தெரியுமா? ஆண்களின் காமத்துக்கு, பெண்கள் தாங்களாகவே திரிவதாகக் காட்டி, அதற்குத் துணை போவதற்குமே. இந்தியப் பண்பாட்டின் சின்னமாகக் காட்டும் பெண்களின் தலையில் வைக்கும் பூ, ஆண்களின் காமத்தைத் தூண்டும் ஓர் ஊடகமாகும். மல்லிகை, முல்லைப் பூ காமத்தை ஏற்படுத்தும் மணம் கொண்டது என்ற அடிப்படைக் காரணத்தைக் கொண்டே, அவை பெண்கள் தலையில் அணிவிக்கப்பட்டது. ஆண்கள் படுக்கையை நாடி வீடு வரும்போது, பெண்ணின் கடமையை ஊக்குவிக்க, பூ கொடுக்கும் அதேநேரம் ஆணின் காமத்தை ஏற்படுத்த உதவுவதாகவே இந்த ஆணாதிக்கப் பண்பாடு காணப்படுகின்றது. இதில் இருந்தே கன்னிப் பெண்கள் மல்லிகை, முல்லைப் பூச்சூடக்கூடாது என்ற வழக்கமான ஆணாதிக்கக் கட்டுப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றது.

காமதகனம் காமத்தைத் தடுக்க இந்து ஆணாதிக்க வழியாகக் கொண்டாடும் விழாதான் ‘காமுட்டி கொளுத்துதல்’ ஆகும். சிவனின் தவத்தைக் குலைக்க மன்மதன் காமத்தைச் சிவன் மீது ஏவியதாகவும், சிவன் கண்ணைத் திறந்து மன்மதனை எரித்ததாகவும் கூறும் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ‘காமுட்டி கொளுத்துதல்’ விழாவாக இருக்கின்றது. இன்றைய பூர்சுவா பெண்ணியவாதிகளும், ஓரினச் சேர்க்கையாளரும் ஆணாதிக்கத்தை ஒழிக்க முன்வைக்கும் வழிகளைப் போல், இந்து ஆணாதிக்கம் வைக்கும் கூத்துதான் இது.

தீபாவளியாகக் கொண்டாடும் நரகாசுரன் வதையை இந்துமதம் எப்படி வக்கிரத்து உருவாக்கியது எனப் பார்ப்போம். பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டி கடலுக்குள் அசுரன் ஒருவன் ஒளித்து விட, விஷ்ணு மூன்றாவது அவதாரமாகப் பன்றி அவதாரம் எடுத்து மீட்டு வந்து, பூமாதேவியை விபச்சாரத் தளத்தில் புணர்ந்து நரகாசுரனைப் பெற்றதாக இந்துமதம் கூறுகின்றது. இந்தப் பிறப்பு எப்படிப்பட்டது. இன்றைய நவீன கொலிவுட் சினிமா பொலிஸ் படங்கள் போல், மீட்பவர்கள் அப்பெண்ணைப் புணர்வது என்ற வடிவில் பூமியைப் புணர்வதாகக் கதை உள்ளது. ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டப்படி, மீட்கப்படுவது எப்போதும் பெண். மீட்பவர் எப்போது ஆண். மீட்ட பின் எப்போதும் புணர்வது என்று உலகப் பண்பாடு ஒரே பொதுக் கண்ணோட்டத்தில் காணப்படுகின்றது. இந்த இயற்கை பற்றிய ஆணாதிக்க இந்துமதக் கண்ணோட்டத்திலும் பிரதிபலிக்கின்றது.

விஷ்ணுவின் கற்பழிப்புக் கதையைப் பார்ப்போம். பதம்புராணம் உத்தரக் காண்டம் 263 இல், ஞானி ஜலந்தரின் மனைவி விராந்தா மீது ஆசைப்பட்ட விஷ்ணு அவள் கற்பைச் சூறையாடத் தீர்மானித்தார். அதன்படி அவளை ஏமாற்றிக் கற்பழித்தார். இதையடுத்து விராந்தா கோபத்துடன் சபித்ததைப் பார்ப்போம். “ஓ, விஷ்ணு! பிறர் மனைவியின் கற்பைக் குலைப்பது உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா? ஞானிபோல் தோற்றமளிக்கிறாய்; த்தா, கடைகெட்ட குற்றவாளி”²⁷ என்று சபித்தாள். கடவுள்களின் கற்பழிப்பை இந்து மதம் நியாயப்படுத்தும்போது, பெண்கள் எப்படி இந்து இராஜ்யியத்தில் கற்புரிமையைப் பாதுகாக்க முடியும். இந்து மதம் ஆணாதிக்க மதம் அல்லவா?

எதிரியைத் தோற்கடிக்க எதிரியின் மனைவியைக் கற்பழிக்காமாறு சிவன் வழிகாட்டுகின்றார். இந்து மதத்தின் மூத்த கடவுள் சிவனுக்கும் சங்காசுரனுக்கும் 100 வருடமாக யுத்தம் நடந்ததாம். சங்காசுரன் என்ற அசுரனைக் கடவுளால் கொல்ல முடியவில்லையாம். ஏன் என்று ஆராய்ந்த சிவன் காரணத்தைக் கண்டறிந்தாராம். சங்காசுரனின் மனைவி கற்புடையவள் என்பதால் சங்காசுரனை அழிக்கமுடியாது எனக் கண்டாராம். சிவன் சங்காசுரன் வேடம் போட்டுச் சென்று துளசியைக் கற்பழித்தபின், சங்காசுரனைக் கொன்றாராம். இதன் பின் துளசி உண்மை அறிந்து “ஓ, சிவனே, கல்நெஞ்சம் படைத்த வஞ்சகனே! என் கணவரைச் சதி செய்து கொன்று விட்டாய். நீ கல்லாகப் போ!”²⁷ என்று சபித்தாள். மகாபாகவதப் புராணம் (9,24,25) இல், கீழ்ச் சாதிப் பெண் இகழ்ந்தாலும், மேல் குலத்தைச் சேர்ந்தவன், பெண்ணின் கற்புரிமையை அழிக்க தர்மசாஸ்திரம் அங்கீகரிப்பதுடன், இது மேல் சாதிப் பிரிவுக்குப் பெருமையைக் கொடுப்பதாகும் என்று விளக்கி கற்பழிப்பை ஊக்குவிக்கின்றது. துளசி கீழ்ச் சாதிப் பெண்ணாக இருப்பதால் அவளைக் கற்பழித்த சிவனின் வெற்றியை இந்து மதம் போற்றுகின்றது. இதைப் புராணமாகக் கூற, நாம் கேட்டு மௌனம் சாதித்து ஆணாதிக்க மரபில் அங்கீகரிக்கின்றோம். இந்த இந்து மதத்தைப் பெண்கள் எப்படிப் போற்றமுடியும்?

சங்கரனின் (சிவனின்) காமம் பெண்களை ஓட வைக்கின்றது. சிவனுக்குக் காமம் ஏற்பட மோகினியைக் கட்டிப்பிடிக்க அவள் தப்பி ஓடினாளாம். அதை மகா பாகவதப் புராணம் பெண் யானையைக் காமம் பிடித்த ஆண் யானை விரட்டுவது போல், மோகினியைச் சங்கரன் தூரத்திச் சென்றாராம். வீதிக்கு வீதி இன்று ஆணாதிக்க வக்கிரத்தால் காமம் மேலிட, வதைக்குள்ளாகும் பெண்கள் படும்பாட்டை நாம் அறிவோம். ஆனால் நாம்

வழிபடும் கடவுள் சிவனும் இதைத்தான் செய்தான் என்று தெரிகின்றபோதும், அதை நியாயப்படுத்தும் போதும், இதைச் சகித்து வழிபடுவது கேவலமானது. இது பெண்களைக் கற்பழிக்க மறைமுகமாகவும், நேரடியாகவும் துணைபோவதாகும். என்ன செய்வது என்பது எம்முன்னுள்ள அடிப்படையான கேள்வியாகும்.

கடவுள்களின் (பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன்) கூட்டுக் கற்பழிப்புகளுக்கு ஊடாகவே இந்துமதம் வக்கரித்து உருவானது. பாவிய புராணத்தில் அத்திரி மாமுனிவரின் மனைவி அனுகூயாவின் அழகில் காமம் கொண்ட பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் கூட்டாகச் சேர்ந்து கட்டிப்பிடித்து கற்பழிக்க முயன்ற போது அனுகூயா சபித்தாள். சாதாரணப் பெண்கள் ஆணாதிக்கக் கடவுள்களின் கற்பழிப்பு முயற்சிகள், கற்பழிப்புகளில் பிழைத்து வாழ்வது என்பது பெரும் போராட்டமாகவுள்ளது. இன்று அந்தக் கடவுள்களின் பெயரில் கற்பழிப்புகள் மற்றைய மதப் பெண்கள் மீதும், சாதி குறைந்த பெண்கள் மீதும் சர்வசாதாரணமாக நிகழ்கின்றது. இதுதான் இந்துமதத்தின் ஆணாதிக்க ஜனநாயகம்.

மகளுடன் உறவு கொண்ட பிரம்மன். பிரம்மன் தன் மகள் சரஸ்வதியுடன் உறவு கொண்டதாக ஸ்ரீமாதா பாகவதம் 3ஆவது காண்டம் 12 ஆவது அத்தியாயத்தில் கூறப்படுகின்றது. ஆணாதிக்க வக்கிரங்கள் சொந்த மகளையும் விட்டுவிடுவதில்லை என்பதை அண்மைய ஆதாரப்பூர்வமான நிகழ்ச்சிகள் காட்டுகின்றன. அது இன்று பெண்களாலும் நடத்தப்படுமளவுக்கு ஆண் - பெண் என்ற விதிவிலக்கு இன்றி தொடருகின்றது. வரைமுறையற்ற பாலியல் நிலவிய சமூகத்தில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்று ஆணாதிக்க அமைப்பு உருவான பின்பு, மகளைத் தந்தை உறவு கொள்வது என்பது வக்கரித்துப்போன சமூக நிகழ்வாகும். உலகளவில் பாலியல் நெருக்கடி வளர்ச்சி பெற, சொந்தக் குழந்தைகளைப் பலியிடப்படுவது சர்வ சாதாரணமாக நிகழ்கின்றது. இந்து மதம் இதைத் தனது புராண இதிகாசங்கள் ஊடாக நியாயப்படுத்தி ஊக்குவிக்கின்றது.

கற்பழித்த பின் கொன்ற விஷ்ணுவின் பின்னால் ஊடுருவி நிற்பது அற்பத்தனமான ஆணாதிக்கக் காமமே. இந்திரனுக்கு ஆதரவாக நிரபராதியான பராகுவின் மனைவியின் தலையை வெட்டி எறிந்தான். இதை அடுத்து பராகு சபித்ததைப் பார்ப்போம். “ஓ, விஷ்ணு! மாதர் குலத்தைக் கொல்லலாமா? ஒரு பாவமும் அறியாத ஒரு பெண்ணை ஒழுக்கக்கேடு விளைவித்தப் பின் கொன்று விட்டாயே. தமோ குணம் உள்ள கெட்ட

குணமிக்கவனே! நீ பாம்பு போல் நடந்து வருகிறாயே!”²⁷ என்று பார்ப்பன ஆணாதிக்கச் சதிராட்டத்தை வெட்டவெளிச்சமாக்குகின்றான்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களின் குருநாதர் பிரகஸ்பதியின் ஒழுக்கம் என்ன? ஸ்கந்த 9, அத்தியாயம் 20 இல், நாதர் பிரகஸ்பதி தனது அண்ணன் மனைவி கர்ப்பமாக இருந்தபோது, முறைகேடாக உறவு கொண்டு பிறந்த குழந்தைதான் (த்வஜாபுத்திரன்) பரத்வாஜா ஆவார். இந்த மகன் தந்தையை மிஞ்சிய காம வெறியன் என்பதைத் தேவி பாகவதப் புராணம் விளக்குகின்றது. இந்தப் பரத்வாஜா கிராதிஸி அப்ஸரா என்ற பெண்ணை நினைத்து விந்து வெளியேறியபோது உருவானவரே, வேதவிற்பன்னர் துரோணர் என்று மகாபாரதம் ஆதிபர்வதம் அத்தியாயம் 131இல் கூறுகின்றது. எப்படி இருக்கிறது இந்து புராணங்கள். கொஞ்சம் சிந்தியுங்கள். ஆணாதிக்க இந்துமதத்தின் பிறப்புகளே விசித்திரமான வக்கிரமாகும்.

தேவேந்திரனின் கள்ள உறவுகளும் வைப்பாட்டித்தனமும் பற்றி வால்மீகி இராமாயணம் பாலசர்கா 48 இல், கூறி நியாயப்படுத்துகின்றது. வேத ரிஷிகளில் சிறந்த கௌதம ரிஷியின் புத்தினி அகல்யாவுடன் பாலியல் சுகம் அனுபவித்த பின், அவளின் இன்ப நிலையில் தேவேந்திரன் விடைபெறுகின்றான். பெண்களின் இயற்கையான பாலியல் தேவைகளை மறுத்து, வைப்பாட்டித்தனம் ஆண்களின் வக்கிரத்தில் உருவாகி இருப்பதற்கு இந்தியாவில் இந்து மதம் காரணமாகும். கடவுள்கள் என்று போற்றி வழிபடும் ஆணாதிக்க வக்கிரம் பிடித்த கதைகள் இதன் மூலமாகி ஆதாரமாகின்றது.

பெண்ணைக் கடத்திச் சென்று கற்பழித்து சுகம் அனுபவித்த கடவுள் சந்திரன். திரிபுவனம் வெற்றி கிடைத்ததையடுத்து சந்திரன் இராஜகூடியாகம் செய்தார். இந்த நேரம் சந்திரன் தனது குருநாதர் பிரகஸ்பதியின் மனைவி தாராவைப் பலாத்காரமாகத் தூக்கிச் சென்றான். இந்தக் கட்டத்தில் அசுரர்களுடன் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் இப்பெண்கடத்தல், தேவர் அணியைப் பிளந்து விடும் என்று கருதி சந்திரனுக்குப் பிரம்மன் புத்தி கூறியதன் பேரில், தாரா விடுவிக்கப்பட்டாள். ஆனால் சந்திரன் பலாத்காரமாக உறவு கொண்டு பிறந்த குழந்தை புத்தாவைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டான். இதன் மூலம் இந்து மதம் ஆண்களுக்குக் கூறும் போதனை, பெண்களைக் கடத்திச் சென்று ஆணாதிக்கச் சுவைகளை அனுபவியுங்கள் என்பதே.

சாதி கடந்த வசிட்டரின் ஆணாதிக்க அத்துமீறல் பெண்களின் கற்புரிமையைச் சூறையாடுவதாக இருந்தது. விஷ்ணுவின் அவதாரப் புருஷன் இராமச்சந்திரபிரபுவின் குரு வசிட்டர், சாதி குறைந்த பெண் அஷ்கமாலாவின்

மீது காமம் கொண்டு சூறையாடினான். இந்த வசிட்டரின் காம லீலைகளைப் போட்டிக்காரரான விசுவாமித்திரன் புட்டு வைக்கின்றார் மகாபாரதம் ஆதி பர்வதம் அத்தியாயம் 27 இல்.

விசுவாமித்திரனின் கட்டற்ற பாலியல் நடத்தையை ஆராய்வோம். தவம் இருந்த விசுவாமித்திரன் மேனகாவைக் கண்டு மயங்கி காமம் கொண்டு உறவாடினான். இந்த உறவால் சகுந்தலா பிறந்தாள். இந்தச் சகுந்தலா துஷ்யந்த மன்னனிடம் கண்ட இடத்தில் உறவு கொண்டு பாரதனைப் பெற்றாள். இப்படி தான் இந்து முனிகளின் உறவுகள், பழக்க வழக்கங்கள் காமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கண்ட இடத்தில் நடந்தது.

கண்ட இடத்தில் காமம் கொண்டு உறவு கொண்ட மித்திர வருணன். வால்மீகி இராமாயணம் உத்தரக்காண்டம் சர்கா 55 இல், மித்திரவருணன் ஜலதேவதாவுக்குச் சென்றான். ஊர்வசி வருணாலயத்தில் குளித்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு காமம் கொண்டு உடலுறவு கொண்டான். இதனால் பிறந்த புத்திரர்களே மன்னர் நிமாவும், மகரிஷி வசிட்டரும்.

மானின் வயிற்றில் இருந்து பிறந்த ஸ்ரங்கி ரிஷி. ஒருநாள் விபாந்தக முனிவர் குளித்துக் கொண்டிருந்த போது, வனமோகினி ஊர்வசி அவர் அருகில் வர, காமம் கொண்ட முனிவருக்கு விந்து வெளியேறியதாம். அது தண்ணீரில் கலந்துவிட, அதை ஒரு பெண் மான் குடித்து கருவுற்று ஸ்ரங்கி ரிஷியைப் பெற்றதாம். மானில் இருந்து பிறந்ததால் இருகொம்பைக் கொண்ட அவருக்கு 'ஸ்ரஸ்ய ஸ்ரங்கி' என்ற பெயர் வந்ததாம். இந்து மதத்தின் விசித்திரமான ஆணாதிக்க வக்கிரமான பிறப்புகளில் இது ஒன்று.

விதியின் பின்னால் ஆணாதிக்க வக்கிரத் தேவையை அனுபவிக்க முயலுதல். தேவி பாகவதப் புராணம் (6,26,36) இல், தேவர்களின் ஆலோசகரும், திரிகால ஞானியும், மகா பண்டிதரும், ஜோசியருமான நாரதர் சஞ்சய மன்னனைப் பார்க்கச் சென்றார். அந்த மன்னனின் மகள் சுதந்தியைக் கண்டு காமம் கொண்டு, இளவரசி என் மனைவியாகப் பிறந்து இருக்கின்றாள் என்ற திருவாய்மொழிந்தார். மன்னன் கோபம் கொண்டு குரங்கு முகத்தினனாக மாறு என்று சாபம் இட்டார். இன்றைய சாமிகள் போல் ஆணாதிக்கத் தேவைகளைப் பிறப்பின் தொடர்ச்சி, எனக்காகப் பிறந்தது போன்ற கடவுள்களின் மோசடிகளின் ஊடாக அனுபவித்ததையும், அதைக் கோரியதையும் இந்துமதப் புராணங்கள் நியாயப்படுத்தல்கள் ஊடாக அம்பலப்படுத்துகின்றன.

குருவுக்குப் போதை ஊட்டிவிட்டு அவரின் மனைவியுடன் கூடிக் குலாவதை இந்து மதம் நியாயப்படுத்துகின்றது. தேவி பாகவதப் புராணத்தில் கீர்னாத் புத்திரன் சுதீஸ்னா தனது குருவுக்குப் போதையைக் கொடுத்து மயக்கத்தை ஏற்படுத்திய பின், அவரின் மனைவியுடன் உடலுறவு கொண்டு வந்தான்.

வேத வியாசர் தனக்குத் தானே புணர்ச்சி செய்த வக்கிரமான ஆணாதிக்க வெளிப்பாட்டை இந்துமதம் போற்றுகின்றது. தேவி பாகவதப் புராணம் (1,10,31,34,14,6) இல், இவர் தனக்குத் தானே காமச் சுகம் தேடும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். அக்னி, ஆரணி தேவதைகளை நினைத்து தனது ஆணாதிக்க வக்கிரத்தினூடாகத் தனக்குத் தானே புணர்ச்சி செய்தார். இதனால் வெளியேறிய விந்தில் இருந்து 'சுகா' என்ற புத்திரன் பிறந்தான். வேத வியாசர் சந்திரவன்சாவை மனைவியாகக் கொண்டிருந்த அதே நேரம், கிராதலி என்ற விபச்சாரியுடன் உறவு கொண்டார். இந்து மதத்தின் மகிமைகள், அற்புதங்கள் இவை. வக்கிரமான ஆணாதிக்க முகங்கள் இவை.

இலட்சுமியின் கற்புரிமையும், பெண்ணின் ஆணாதிக்கச் சந்தேகங்களையும் தேவி பாகவதப் புராணம் தெளிவாக நிர்வாணமாக்குகின்றது. பெண்ணின் கற்பு பற்றி இந்து ஆணாதிக்கம் பெண்களுக்கு உபதேசிக்கும் வன்முறையைத் தாண்டி, இலட்சுமி விஷ்ணுவைத் திருமணம் செய்யும் முன்பே தனது கன்னி பருவத்தில் தேவேந்திரனால் பலாத்காரமாகக் கற்பழிக்கப்பட்டார். இதைவிட ஒருநாள் தூர்வாசமுனிவர் இந்திரனைப் பார்க்க வந்தபோது, இந்திரன் ஆணாதிக்கக் காமத்தில் இலட்சுமியை வெறித்து பார்த்தபடி இருந்ததால், வந்த முனிவரை வரவேற்கக்கூட முடியவில்லை. ஒருநாள் விஷ்ணு தனக்குள் தானே சிரித்து கொள்ள, இலட்சுமி சந்தேகப்பட்டு, 'உமது சிரம் துண்டிக்கப்பட்டும்'²⁷ என்று சாபம் போட்டாள். ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்கள் மீதான கற்பழிப்பு, வெறித்த காமப் பார்வைகள், பெண்ணின் சந்தேகங்கள் கடவுள்களையே விட்டுவிடவில்லை. சமூகத்தின் இயல்பான நடத்தைகளை, மனிதன் தான் கற்பனையில் உருவாக்கிய கடவுளுக்கும் பொருத்தியதன் ஊடாக அக்காலக்கட்டச் சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்ள இவை உதவுகின்றன.

சகோதர - சகோதரியிடையே நிகழ்ந்த கடவுள் புணர்ச்சிகளைப் தேவி பாகவதப் புராணம் (6,17,53-58) வெளிக் கொண்டு வருகின்றது. சமுத்திரத் தேவனின் செல்வப் புதல்வி இலட்சுமிதேவி. தன் சகோதரன்

அசுவனைக் கண்டு காமம் கொண்டாள். இதைக் கண்ட விஷ்ணு கோபம் கொண்டு "கவர்ச்சி மிக்க கண்களைக் கொண்டுள்ள காமுகி! நீ யாரைப் பார்க்கிறாய்? நான் சொல்லும் வார்த்தைகள் கூட உன் காதில் விழவில்லையா? காமக் கடலில் நீயும் மூழ்கி விட்டாயா?"²⁷ என்று கோபத்துடன் சீறினான். அவள் கணவன் கேட்டதற்குப் பதிலளிக்காது பெண்குதிரை வேஷம் எடுத்து தன் சகோதரனுடன் பாலியல் உறவில் ஈடுபட்டாள்.

விஷ்ணுவின் பலதார மணமும், ஒருதார மணத்துக்கு வித்திடும் ஆணாதிக்கத் தீர்வுகளும். கலைவாணி, சரஸ்வதி என்ற கடவுள்கள், தமது கன்னி வயதில் விஷ்ணுவின் காதலிகளாக இருந்தனர். இவர்களுக்கிடையில் யார் விஷ்ணுவின் காதலியாகத் தனித்து இருப்பது என்ற சண்டையின் போது, விஷ்ணுவின் மனைவி லட்சுமி தலையிட்டு, "ஒரு மனிதன் ஒரு மனைவியை வைத்துக்கொண்டு இன்பம் அனுபவிக்க முடியாதபோது அதிகமான மனைவிகளை வைத்திருத்தல் அவனைப்பற்றி என்னவென்று சொல்வது"²⁷ என்று கணவனைக் குற்றம் சாட்டி, தீர்வாக, கலைவாணியைச் சிவனிடம் படுக்கும் படியும், சரஸ்வதியைப் பிரம்மாவிடம் படுக்கும் படியும் கூறி, சக்களத்தி சண்டைக்குத் தீர்வு கண்டாள். இது இந்துமத ஆணாதிக்க அமைப்பு மாறிவந்த வடிவத்தைக் காட்டுகின்றது.

மனிதனாக விஷ்ணு கற்பழித்ததால் பிறந்த கதையைக் கந்தபுராணம் தக்கக் காண்டத்தில் விளக்குகின்றது. கற்புள்ள அரசப் பெண்ணைக் கற்பழித்ததால், அந்தப் பெண்ணின் சாபத்தால் விஷ்ணு மண்ணில் மனிதனாக பிறந்தானாம். இந்தக் கடவுளையும், கந்தபுராணத்தையும் சொல்லி வழிபடும் எமது முட்டாள்தனத்தை மெச்சத்தான் வேண்டும்.

கணவனைப் பிரிந்து வாழ இட சாபம். சிவ இரகசியத்தில் இருந்து இதைப் பார்ப்போம். விஷ்ணு ஒருநாள் தனது மனைவியுடன் புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த போது, அற்புதர்க்கள் என்ற சிவகணங்களின் தலைவன் அங்கு சென்றானாம். என்ன இப்படி செய்கிறாய் எனக் கேட்க 'நீ யாரடா கேட்பதற்கு, எனக் கேட்க இதை நந்தியிடம் முறையிட்டானாம் சிவகணங்களின் தலைவன். நந்தி உடனே விஷ்ணுவைப் பூமியில் பிறக்க வைத்து, மனைவியைப் பிரிந்து வாழ சாபம் கொடுத்தாராம். ஆணாதிக்கப் பாலியல் நெருக்கடிகளைச் சகித்து வாழவும், அடங்கிவாழவும் கோரும் பண்பாடுகளையும் இந்து ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை வழியில் புகட்டுகின்றது.

இராமனின் குற்றப் பிறப்பும் சரி, பிறந்த பின்னாலான வாழ்வும் குற்றமே. ஒரு முனிவரின் மனைவியை விஷ்ணு கொண்டு விடவே, அதனால் கிடைத்த சாபத்தினால் மண்ணில் பிறந்து மனைவியைப் (சீதையைப்) பிரிந்து வாழ வேண்டியேற்பட்டதாம். இன்று இராமன் பெயரில் செய்யும் கூத்தும் சமூகத்தின் இழிந்த தண்டனைக்குரிய குற்றங்களே. குற்றவாளிகளை வழிபடக்கோருவதும், அந்த நாய்களை முதன்மைப் படுத்துவதும் சமூகத்தின் அறிவற்ற மூடத்தனத்தில், சிலர் பிழைத்துக் கொள்ளும் பிழைப்பல்லவா?.

மகளைக் (சரஸ்வதியைக்) கற்பழித்த பிரம்மன் இந்துக் கடவுள்களில் ஒருவர். பிரம்மன் தன் சரீரத்தில் இருந்து தனது மகளாகச் சரஸ்வதியைக் கல்விக்காகப் பெற்று எடுத்தாராம். பெத்த மகளின் அழகைக் கண்டு பிரம்மன் காமம் கொண்டு கற்பழிக்க முயல, சரஸ்வதி பெண் மான் உருவம் எடுத்து ஓடினாளாம். உடனே பிரம்மன் தானும் ஆண்மான் வேடமிட்டுத் துரத்திச் செல்ல, சிவன் வேடன் உருவெடுத்து பிரம்மனைக் கொல்ல, சரஸ்வதி ஒப்பாரி வைத்து அழ, சிவன் மனமிரங்கி பிரம்மனை உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட நிலையில், மகள் சரஸ்வதி பிரம்மனின் மனைவியானாள். அதேநேரம் மற்றொரு விளக்கப்படி, சரஸ்வதி பிரம்மனின் பேத்தியான நிலையில் பிரம்மனின் மனைவியானாள். ஒருநாள் ஊர்வசி மீது காமம் கொண்டபோது பிரம்மனுக்கு விந்து வெளியேற, அதை ஒரு குடத்தில் எடுத்து வைத்தாராம். அந்தக் குடத்தில் இருந்து உருவான அகத்தியன் சரஸ்வதியைப் பெற்றானாம். இன்று சொந்த மகள் மீது நடத்தப்படும் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆணாதிக்க இந்துமதக் கடவுள்களே வழிகாட்டுகின்றனர். இது மனைவி, மகள் என்ற எந்த எல்லையுமற்ற நிலையில் கற்பழிப்புகள் சர்வசாதாரணமாக நடக்கின்றது. இதை இந்துமதம் போற்றிப் புகழ்ந்து வழிகாட்டுகின்றது.

பெண்களை நிர்வாணமாக்கி இரசித்த ஆணாதிக்கக் காழகன் சிவன் இந்துக்களின் கடவுள். “இராவணனின் மனைவி மண்டோதரியை இச்சித்துப் புணர்ந்ததும், அருந்ததியிடம் அவளை இச்சித்து நிர்வாணமாகப் பிச்சை போடும்படி கேட்டும், சிவன் சாபம் பெற்று சிவவானது ஆணாதிக்கக் காமமாகும்.”³⁴ இதே சிவன் துரோணாச்சாரி மனைவியிடம் விருந்து சாப்பிட சென்ற இடத்தில், ஆணாதிக்க வக்கிரக் காமம் கொண்டு விந்து வெளியேற்றிய நிகழ்ச்சியைப் போற்றும் இந்துமதம் பெண்களின் எதிரியல்லவா? இன்றைய சினிமா, இன்றைய விளம்பரங்கள், இன்றைய டிஸ்கோக்களின் தந்தை சிவன் என்றால் தவறோ? உலகமயமாதல் பெண்ணை உரிந்த நிர்வாண நுகர்வு வக்கிரத்தில், மூலதனச் சந்தையை ஜனநாயகப்படுத்தி பெண்ணியமாக்கும் வழியில், உலகை வீரநடை போட

வைக்கும் ஆணாதிக்கப் போக்குக்குச் சிவன் தந்தையல்லவா? இதனால் தான் இந்து இராஜ்ஜியத்தை உருவாக்க பிரகடனம் செய்பவர்கள், ஏகாதிபத்தியத்திடம் சோரம் போகின்றனரோ?

வள்ளியம்மையின் பிறப்பும் மிருகப்புணர்ச்சியாகும். காசிபர் மானுடன் புணர்ந்து வள்ளியம்மையைப் பெற்றார். இந்தக் கடவுள்களை, புராணங்களை, இதிகாசங்களை நாம் பின்பற்றலாமா? இவை ஆணாதிக்க வக்கிரப் புத்தியல்லவா?

விபச்சாரியிடம் சுந்தரமூர்த்திக்காகத் தூது போன சிவனின் ஒழுக்கம் என்ன? சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆணாதிக்க இந்து மதத்தைப் பாதுகாக்க மக்களுக்கு எதிராக, பார்ப்பனருக்காகப் பொய்யும் புரட்டுகளையும் கூறித்திரிந்த போது, இரண்டாவது வைப்பாட்டியாக விபச்சாரி மீது ஆசை கொள்ள, அவள் மறுக்க, சிவன் தரகு வேலை பார்த்து (ஏகாதிபத்தியத்துக்குச் செய்வது போல்) கடவுளின் பெயரில், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் ஆணாதிக்கக் காமத்தைத் தீர்த்து வைத்தார். இதை நாம் போற்றலாமா?

பல நூறு இந்து மதப் பிறப்புகள் இது போன்று வக்கிரித்த ஆணாதிக்கப் பிறப்பாகும். பெண்கள் மீதான கற்பழிப்புகள், வைப்பாட்டித் தனங்கள், விபச்சாரங்கள், ஓரினச் சேர்க்கை, சுயப் புணர்ச்சி என்ற வகைவகையான பிறப்புகளை, புணர்ச்சி வடிவங்களை இந்துப் புராண இதிகாசங்களாக இந்து மதம் நியாயப்படுத்தி, ஆணாதிக்க வக்கிரமாகக் காணப்படுகின்றது. இன்று பாலியலில் புரட்சி செய்வதாகக் கூறிக்கொள்ளும் பின்நவீனத்துவச் சாக்கடைகளின் பாலியல் தந்தைமார்கள், இந்து பார்ப்பனிய ஆணாதிக்க இந்து மதத்தில் செறிந்து, நிறைந்து காணப்படுகின்றனர். சில மாதிரி வடிவங்களை மட்டுமே இந்துமதப் புராண, இதிகாசங்கள் சார்ந்து தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து மதத்தையும், பின்நவீனத்துவ அழகல்களையும் புரிந்து கொள்ள இந்த வக்கிரங்களே எமக்குப் போதுமானவை.

இலக்கியத்தில் ஆணாதிக்கமும் பெண்களின் போராட்டங்களும்

ஆணாதிக்கம் சமூகப் பொருளாதார ரீதியாகப் பலம்பெறும்போது, மொழியிலும் அதன் செல்வாக்கு ஆழமாக ஊடுருவுகின்றது. இனவிருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பால்வேறுபாடு வேறு பிரிந்த ரீதியில் இனம் கண்டு விளக்குவதற்கு அப்பால், ஆணாதிக்க அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விளக்குவதாக மொழியுள்ளது. மொழி பாலியல் ரீதியாக வரையறைக்கு உட்பட்டும், வரையறைகளை மீறியும் பால்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. மொழியின் பயன்பாடு, அதன் உள்ளடக்கம், வெளிப்பாடு தொடர்பாக ஸ்டாலின் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

“மொழி மனிதனின் உற்பத்தி நடவடிக்கையுடன் நேரடித் தொடர்புடையது. உற்பத்தி நடவடிக்கையுடன் மாத்திரமல்லாது, அவனது தொழில் சம்பந்தப்பட்ட சகல துறைகளிலுமுள்ள நடவடிக்கைகளுடன் உற்பத்தி முதல் அடித்தளம் வரை, அடித்தளம் முதல் மேற்கட்டுமானம் வரையுள்ள சகல நடவடிக்கைகளுடனும் அது நேரடித் தொடர்புடையது. இதன் காரணமாக, உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றங்களை மொழி, உடனடியாகவும், நேரடியாகவும், அடித்தளத்தில் மாற்றம் ஏற்படும் வரை காத்திராமலும் தெரிவிக்கின்றது. இதன் காரணமாக, மனித நடவடிக்கையின் சகல அம்சங்களையும் தழுவி நிற்கும் மொழியானது மேற்கட்டுமானத்தால் சுட்டப் பெறும் நடவடிக்கைகளிலும் பார்க்க விசாலமானது. அவற்றில் இது முற்று முழுதான அமைப்பைக் கொண்டது.”³⁹

தொல்காப்பியமும் ஆணாதிக்கமும்

மொழி, ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பில் தன்னைப் பிரதிபலிக்கின்றது. தொல்காப்பியர் பால்வகைகளைப் பற்றிக் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

“பெண்மை சுட்டிய உயர்திணை மருங்கின்
ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்

தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும்
இவ்வென அறியும் அந்தம் தமக்கிலவே
உயர்திணை மருங்கிற்பால் பிரிந்திசைக்கும்”³⁹

- என்று பால் வகைகளை ஆணாதிக்க வரையறைக்குள் நின்று வகைப்படுத்துகின்றார். தமிழ் மொழியின் பால் வகை இயல்பாக ஆணாதிக்க எல்லைக்குள் பால் பிரிவதை இது காட்டுகின்றது. தமிழில் ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என ஐந்து பால்கள் இருப்பது போல், சமஸ்கிருதத்தில் மூன்று பால்கள் இருக்கின்றன. புலிங்கம், ஸ்திரிலிங்கம், நடிம்சகலிங்கம் அதாவது ஆண்பால், பெண்பால், அலிப்பால் என்று மொழி பிரிகின்றது. இந்தி மொழியில் மேசை ஆண்பாலாக இருக்க, குதிரை பெண்பாலாக இருக்கின்றது. பேனா ஆண்பாலாக இருக்க, பென்சில் பெண்பாலாக இருக்கின்றது. இது மொழியியலில் சிறந்தவை, உயர்ந்தவை எல்லாம் ஆண்பாலையும், அதைவிடக் இழிந்தவை, குறைந்தவை எல்லாம் பெண்பாலையும் குறிக்கின்றன. மொழியியலில் தமிழில் ஆணாதிக்கப் பண்பு குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் அல்லாது விரிந்த தளத்தில் பொருட்களை அடையாளம் காண, இந்தி - சமஸ்கிருதத்தில் குறுகிய பால் வேறுபாட்டில் மொழிக் குறுகிக் காணப்படுகின்றது. இங்கு தமிழில் பொருட்கள் பால் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. இந்தியில் பொருட்கள் பால்தன்மையைப் பெறுகின்றது. பிரெஞ்சு மொழியில் சொற்கள் பால் தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்றன. வரைமுறையற்ற பால் தன்மையைக் கொண்டிருக்கின்றது. மேசை பெண்பாலாக இருக்க, குதிரை பெண்பாலாகவும், பேனா ஆண்பாலாகவும் பென்சில் ஆண்பாலாகவும் இருக்கின்றது. இதற்கு எந்த வரைமுறையும் மொழியியல் ரீதியாகவே கிடையாது. பிரஞ்சுமொழியில் பொருட்கள் ஆண், பெண், பலர் என்று மூன்றாகவே பிரிகின்றது. இங்கு பால் அற்ற அலி உருவாகவில்லை. தமிழில் அ.றிணை, உயர்திணையில் பிரிந்த மொழி, மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கிடையில் வேறுபாட்டைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இது சமுதாயம் வளர்ந்து வந்த பாதையின் முரண்பட்ட தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது. மொழி பாலியல் ரீதியாகப் பால்தன்மைக் கொண்டே பிரதிபலிக்கின்றது. மொழியின் மீதான போராட்டம் சமூகப் பொருளாதார மாற்றத்துடன் தொடர்புடைய விடயமாக உள்ளது. ஆணாதிக்கச் சமூகம் ஒழியும் போது, பால் ரீதியான ஆண் - பெண் மொழிப்பிளவும் முடிவுக்கு வரும். இதற்கு முன் மொழியில் பொருளின் தன்மை மாறாமல் நடத்தும் மாற்றம் பிறிதோர் சொல்லால் பிரதியிடப்பட்டு, நீண்டகாலம் மொழிக்கு எதிரான சமுதாயப் போராட்டத்தை முடக்குவதாகவே இருக்கின்றது.

ஊ. திருக்குறளும் ஆணாதிக்கமும்

நாம் இனி இலக்கியத்தில் ஆணாதிக்கத்தை ஆராய்வோம். தமிழ், மொழி என்ற ரீதியிலும், இனம் என்ற ரீதியிலும், திருவள்ளுவரின் திருக்குறளை முன்னிலைப்படுத்துவது அதிகரிக்கின்றது. திருக்குறள் தனிச் சொத்துரிமையைப் பாதுகாத்தபடி ஆணாதிக்கத்தை ஒழுங்கமைத்ததுடன், அக்காலக் கட்டத்தின் சமுதாய ஒழுக்கத்தையும் சட்டத்திட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு தத்துவவியல் என்ற வகையிலும், இன்று காலம் கடந்த நிலையிலும் மாற்றாக முன் நிறுத்தப்படுவதாலும், இதன் பல பண்புகள் தொடர்வதால் பெண்ணியல் கண்ணோட்டத்தில் விமர்சனத்துக்குள்ளாவது அவசியம்.

திருக்குறள் அதிகாரம் 6 இல், பெண்களுக்கு மட்டும் விதிந்துரைக்கும் சட்டத் திட்ட ஒழுக்கக் கோவைகளைப் பார்ப்போம்.

“தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவான்
பெய் எனப் பெய்யும் மழை”⁴⁰

கடவுளை வழிபடாது கணவனைத் தொழும் பெண் மழை பெய் எனக் கூறின் மழை பெய்யும் என்பது கற்பு பற்றிய நடைமுறை விளக்கம். இது ஆணாதிக்கத்தின் வெற்றிகளைப் பறைசாற்றுகின்றது. பெண்ணின் ஒழுக்கத்தைப் புனிதமாக்குகின்ற போதே அவளுடைய வார்த்தைகளின் மகிமை கற்பின் பின்னால் ஏற்கப்படுகின்றது. ஆனால், எதார்த்தத்தில் மழை பெய் எனச் சொன்னால் மழை பெய்திருவதில்லை அல்லவா. இங்கு அவள் கற்பற்றவளாக மறைமுகமாக விளக்கப்படுகின்றது. பெண்ணின் சொற்களுக்கு எதார்த்தத்தில் சாத்தியமற்றதாகின்ற (சொன்னால் மழை பெய்வதில்லை) போது, கற்பிழந்தவளாகக் காட்டி அதனூடாக அவளின் வார்த்தைகளை இழிவுபடுத்தப்படுவது நடைமுறையாகின்றது. இதில் இருந்து தான் பெண் ஓட்டு மொத்தமாகக் கேவலப்படுத்தப்படுகின்றாள்.

இதில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்ற இந்துப் பண்பாட்டில் சொந்தத் தந்தை இறந்தபின் வாரிசுரிமையான மகன் செய்யும் கிரியையில் பார்ப்பான் (ஐயர்) கூறும் மந்திரத்தில், சொந்தத் தாயை விபச்சாரியாக்கிக் கேவலமாக்குவது நிகழ்கின்றது. மக்களுக்குப் புரியாத தேவ பாஷையான அந்த சமஸ்கிருத மந்திரத்தைப் பார்ப்போம். “யன்மே மாதா பிரலுவோப சரதி அனனு விருதா, தன்மே ரேதவற பிதா விரங்க்தா ஆபரண் யோப பத்யதாம் ரங்கராஜ சர்மணே ஸ்வாவறா. ரங்கராஜ அஸ்மத பிதரே இதம் நமம, கிருஷ்ண, கிருஷ்ண, கிருஷ்ண.”⁴¹ என்ற தேவ பாஷையின் தமிழ் ஆக்கம் “என் தாய் ஒழுக்கங் கெட்டவள். அந்தரேதலை (வீரியத்தை)

உமதாக நினைத்துக் கொண்டு விபச்சாரத்தில் பிறந்தவனாகிய நான் கொடுக்கிற இந்தப் பிண்டத்தைத் தன் மகனால் கொடுக்கப்படுகிறது என்று நினைத்து பெற்றுக் கொள்வாயாக.”³⁰ என்று சொந்தத் தாயையே இழிவுக்குள்ளாக்கும் தந்தை - மகன் உறவுமுறை பெண்ணை வக்கிரமாகச் சித்தரிக்கின்றது. பெண் பற்றிய வருணனை அவளை விபச்சாரியாகக் காட்டுகின்றபோதும், புணருகின்றபோதும், அப்பெண் தனது கற்புரிமைக்காகப் போராட வேண்டிய நிலையில் உள்ளாள். ஆணாதிக்கம் பெண்ணின் கற்புரிமையை மறுத்து, வருணிக்கும் கற்புக்குப் புறம்பாக, அப்பெண் தனது சொந்த நடத்தையைத் தீர்மானிக்கும் உரிமையை ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராக நிலை நாட்டிய போராட்டம் பெண்ணியத்தின் அங்கமாகின்றது. பெண்ணைப் பற்றிய ஆணாதிக்கச் சிந்தனை, பண்பாடு, மொழி அனைத்தும் கேவலமான மனித நடத்தைகளால் வரையறுக்கப்படுகின்றன. சமஸ்கிருத திருமண தேவ பாஷையான மந்திரத்தில் கூட ஆணின் வக்கிரப் புத்தியால் பெண் புணரப்படுகின்ற காட்சி சர்வ சாதாரணமாக எல்லா திருமணத்திலும் ஓதப்படுகின்றது.

“ப்ரதமோ விவிதே கந்தர்வோ விவித உத்தர: த்ருத்யோ அக நிஷ்டேபதி: துரியஸ்தே மனுஷ்யஜா”⁴¹ என்ற தேவ பாஷையின் தமிழ் விளக்கம் “லோமன் முதலில் இந்த மணப் பெண்ணை அடைந்தான். பிறகு கந்தர்வன் இவளை அடைந்தான். உன்னுடைய முன்றாவது கணவன் அக்னி. உன்னுடைய நான்காவது கணவன்தான் இந்த மனித ஜாதியில் பிறந்தவன்”⁴¹ என்று பெண்ணை விபச்சாரியாகப் பட்டம் (பெண்ணின் கற்புரிமையைச் சூறையாடியபடிதான்) சூட்டியே மந்திரத்தின் வடிவங்கள் உருவாகின்றன. தொடர்ந்து இந்த தேவ பாஷை மந்திரத்தைப் பார்ப்போம். “உதீர்ஷ்வாதோ விஷ்வாவஸோ நம ஸேடா மவேறத்வா, அந்யா மிச்ச ப்ரபர்வ்யகும் ஸஞ்ஜாயாம் கத்யா ஸ்குஜ!”⁴¹ என்றதன் தமிழ் விளக்கம் “விசுவாவசு என்னும் கந்தர்வனே, இந்தப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருப்பாயாக உன்னை வணங்கி வேண்டுகிறோம்.

முதல் வயதிலுள்ள வேறு கன்னிகையை நீ விரும்புவாயாக. என் மனைவியைத் தன் கணவனுடன் சேர்த்து வைப்பாயாக”⁴¹ என்று கூறும்போதே பெண் தொடர்ச்சியாகப் புணர்ந்தபடி வாழ்வதாக இழிவுபடுத்தப்படுகின்றாள். முதல் வயதிலுள்ள வேறு கன்னியை அடையக் கோரும்போதே ஆணாதிக்க வக்கிரம் கொப்பளிக்கின்றது. இதனால்தான் பல நாடுகளில் பிறந்தவுடன் பெண்ணின் பெண் உறுப்பு சிதைக்கப்படுகின்றதோ? இதனால்தான் சில ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் பெண் உறுப்பைத் திருமணம் வரை தைத்து விடுகின்றனரோ? இந்தத் திருமண மந்திரத்தில் தொடரும் வரிகள் அருவருப்பான தொடர்ச்சியாக நீடித்து செல்லுகின்றன. பெண்ணின் பிறப்பு

முதலே பெண் உறுப்பை மையமாக வைத்து மந்திர, தந்திர, சடங்குகள், பண்பாடுகள் எல்லாம் புனர்ச்சியை உள்ளடக்கி அடிமைப்படுத்துகின்றன. இழிந்த பிறவியாக, ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்டுச் சேவை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கின்றன. இதை மீறுவது கற்பிற்குக் களங்கமாக வருணித்து, பெண்ணின் கற்புரிமை சூறையாடப்படுகின்றது. இதைத்தான் திருவள்ளுவர் கோருகின்றார். அதை மேலும் பார்ப்போம்.

“சிறைகாக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை”⁴⁰

ஆணாதிக்க அடக்குமுறையை, ஒழுக்கத்தை, பண்பாட்டை வன்முறை மூலம் திணிக்காது பெண்களாலேயே ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் ஆணாதிக்கத்தை ஜனநாயக மயப்படுத்துவதைக் கோரும் பண்பாடுகள் தான் இவை. இதுதான் பெண்ணின் கற்புரிமைக்குப் பின்னால் ஆணாதிக்கக் கற்பை விபச்சாரம் செய்யக் கோரும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வடிவமாகின்றது. இன்று திருக்குறளை முன்நிறுத்தி நடத்தும் கூத்தும், சிலை வைப்பும், புத்தாண்டு வருடக் கணக்குகளின் பின் ஆணாதிக்கம் கோலோச்சுகின்றது என்பது தெளிவானது. தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

“மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகிதற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை”⁴⁰

கணவனின் வருமானத்துக்கு ஏற்ப செலவு செய்து, வாழ்க்கை நடத்துபவள் உண்மையான மனைவியாவாள். பெண் ஆணின் பொருளாதார அடிமை என்பதை இது காட்டுகின்றது. அதாவது ஆண் இந்தச் சுரண்டல் அமைப்பில் சுரண்டப்பட்டு நலிந்து கிடந்தாலும், இதை எதிர்த்து பெண் போராடக் கூடாது என்பதைக் கோருகின்றது. குடும்ப வறுமையை முன்வைத்து ஆணுடன் நடக்கும் போராட்டமும் சரி, சமுதாயத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் போராட்டமும் சரி, ஆணைச் சமுதாயத்துக்கு எதிராகப் போராட வைக்கும். அதுபோல் பெண் ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்கின்றபோதும் ஆண் இந்த அமைப்பின் ஊதாரித்தனத்தை எதிர்த்து போராடக் கூடாது என்பதால், பெண்ணை வருமானத்துக்கு உட்பட்டு அடங்கி செலவு செய்யக் கோருகின்றது. ஒரு பெண் ஊதாரியாக இருந்தாலும் சரி, வறுமையில் வதங்கினாலும் சரி, இந்தச் சமுதாயமே காரணமாகும். இதே காரணம் ஆணுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் பெண்ணை மட்டும் கோருவது ஏன்? உழைப்பின் உரிமை பெண்ணுக்கு இல்லை என்பதால்தான். தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

“மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல்.”⁴⁰

எவ்வளவு செல்வம் இருந்தாலும் குடும்ப வாழ்க்கைக்குரிய பண்பு இல்லாதவள் அவனின் வாழ்க்கையைப் பயனற்றவள் ஆக்குகின்றாள்.

“இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை”⁴⁰

நற்குணம் பொருந்திய மனைவியமையாவிட்டால் வாழ்க்கை குன்யமாகிவிடும். இந்தப் பண்பு, மற்றும் நற்குணம் என்பது ஆணின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாக வரையறுக்கின்றது. ஒவ்வொரு குடும்பமும் இந்த அமைப்பின் அரசு வடிவமாகின்றது. ஒவ்வொரு ஆணையும் திருப்தி செய்யும் நடைமுறை மட்டும் போதும், இந்த அமைப்பைக் களங்கமின்றி பாதுகாத்துவிடமுடியும். பெண் பூர்த்தி செய்யாத நிலையில் ஆண் இந்தச் சமுதாயத்தில் பயனற்ற ஒரு உறுப்பு மட்டுமின்றி, இந்த அமைப்பின் தகர்வை வெளிக்காட்டுவதாகின்றது. ஆணின் உழைப்பைச் சுரண்டும் ஜனநாயகத்தில், ஆண் இந்த அமைப்பின் சட்டத்தை மதிக்கக் கற்றுக் கொள்ளும் வடிவில், பெண் - ஆணை மதிக்கும் பண்பாட்டில் இந்த அமைப்பு படிமுறைவடிவில் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. மனிதனை மனிதன் அடக்கும் வடிவம் சிதைவின்றி பாதுகாக்க கோருவதே இதன் முழுவிளக்கமாகும். தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

“மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு”⁴⁰

கற்புடைய மனைவி நல்ல புதல்வர்களைப் பெறுவது பெண்ணின் அணிகலன் ஆகும்.

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின”⁴⁰

கற்புடைய மனைவி கிடைப்பின் அதைவிட செல்வம் கிடையாது. அதாவது ஆணின் இரத்த வாரிசரிமையை உறுதி செய்யும் உரிமையும், தனிச் சொத்துரிமை இரத்தவழியில் கடந்து செல்ல உதவுவதாக இந்த ஆணாதிக்கக் கற்பு உள்ளது. பெண்ணின் கற்புரிமை பறிக்கப்பட்டு, ஆணின் இரத்தக் கற்பு வாரிசரிமை பாதுகாக்கக் கோரும் ஒழுக்கம் ஆணுக்கு அவசியமற்றதாகின்றது. சொந்த இரத்த வாரிசரிமை குழந்தையை உறுதி செய்ய, சொந்த மனைவியிடம் முன்வைக்கும் ஆணாதிக்கக் கற்பு மட்டுமே அவசியமாகின்றபோது திருவள்ளுவர் என்ன விதிவிலக்கா?

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தன் சான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”⁴⁰

தனது கற்பையும், கணவன் சேர்த்த புகழையும் அறவழியில் காப்பவள் உண்மையான பெண்ணாவாள். சமுதாய ரீதியாக ஆணாதிக்கக் கற்பை மீறி சொந்தக் கற்புரிமையை நிலைநாட்டுமபோது சமுதாயத்தின் கூரிய தாக்குதலை எதிர்கொள்ள வைக்கின்றது. ஆண் தான் விதித்த ஆணாதிக்கக் கற்பு ஒழுக்கத்தை மீறி பெண் சொந்தக் கற்புரிமையைக் கையாளும்போது ஆணின் அதிகாரம் காக்கின்றது. இது ஆணுக்கு அவமானமாக, சமுதாயத்தின் கேவலமான பக்கமாக ஆணாதிக்க அமைப்பு கருதுகின்றது. பெண் தனது சொந்தக் கற்புரிமையைக் கையாளும்போது (இங்கு வேறு ஆணுடன் வாழ்ந்தாலும் அல்லது உறவு கொண்டாலும் அல்லது தனித்து வாழ்ந்தாலும்) அவளை விபச்சாரி என்று பட்டம் சூட்டுகின்றது. இதைத்தான் திருவள்ளுவர் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கின்றார். தொடர்ந்து திருவள்ளுவரிடம் ஒழுக்கம் பற்றிக் கேள்வி கேட்டுப் பார்ப்போம்.

“பெற்றான் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகம்.”⁴⁰

பண்பும் கற்பும் உடைய பெண் கணவனுக்குச் சேவை செய்யின் மறுமையில் மேலுலகம் செல்வாள் என்கிறது பாடல் வரிகள். பெண் மண்ணுலகில் அனுபவிக்கும் துன்பத்துக்கு மேலுலகம் சுகத்தைத் தரும் என்பது, ஆணாதிக்கத்தின் இன்பத்தை நிஜவுலகில் பாதுகாக்க கோருகின்றது. ஆணுக்குப் பெண் செய்யும் சேவையைத் திருவள்ளுவர், பண்பின் இருப்பிடமாகவும், கற்பின் சொர்க்கமாகவும் கூறுவதன் மூலம், பெண் அடிமைத்தனத்தை நிலைநிறுத்தப் போராடுகின்றார். ஆணுக்குப் பெண் சேவை செய்யப் பிறந்த ஒரு அடிமைதான் என்பதைத் தாண்டி திருவள்ளுவர் கருத்துக் கூறிவிடவில்லை.

“புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை”⁴⁰

கற்பில்லாத தலைவியைப் பெற்றவன் செருக்குடன் வீரத்தைப் பகைவருக்குக் காட்டமுடியாது. ஆணின் அதிகாரம், செல்வம் பெண்ணை அடக்கி ஆள்வதில் மையமிடுவதை இக்குறள் காட்டுகின்றது, போற்றுகின்றது. ஆண்மை பெண்மையை எவ்வளவு சிறுமைப்படுத்துகின்றதோ, அந்தளவுக்கு அந்தஸ்தும், அதிகாரமும் கிடைக்கின்றது. இன்றைய உலகில் அந்தஸ்துடன்

கூடிய அதிகாரம் எல்லாம், ஆணாதிக்கத்தின் தமிழீர்த்தனத்தின் வெளிப்பாடுகள் என்பதை இது காட்டுகின்றது. பெண்ணின் ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்த போராட்டத்தில், சொந்தக் கற்புரிமையைக் கையாளும் சுதந்திரத்தில், ஆண்மை கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றது. ஆணாதிக்க ஆண்மை இழந்து போகின்ற போது சமுதாயத்தில் இழிவாக்கப்பட்டு ஜடமாகக் கூனிக் குறுகுகின்ற அளவுக்கு, பெண்ணடிமைத்தனம் கொட்டமடிக்கின்றது. இதைத்தான் திருவள்ளுவர் தனது குறளின் ஊடாகக் கடைப்பிடிக்கும்படி கூறியுள்ளார். ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தைக் கட்டி காத்து பெண்ணை இழிவுபடுத்த வழிகாட்டி நின்றார், நிற்கின்றார். மனுவுக்கு எந்த விதத்திலும் குறைபாடு இல்லாத வகையில் திருவள்ளுவர் ஆணாதிக்கவாதியாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டார். அதை மேலும் அதிகாரம் 91 இல் பார்ப்போம்.

“மனைவிழைவார் மாண்பய நெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது”⁴⁰

மனைவி சொல் கேட்பவன் எந்தக் காரியத்தையும் சாதிக்க முடியாததுடன், பயன்களையும் அடையமாட்டான்.

“பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக தரும்”⁴⁰

இன்பத்திற்காகக் கடமை தவறி மனைவி சொல் கேட்பவன் செல்வம், ஆண்கள் எல்லோருக்கும் வெட்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது.

“இல்லாள்கட் டாழ்நஇத இயல்பின்மை எஞ்ஞானறும்
நல்லாருள் நானும் தரும்”⁴⁰

ஆண் பெருமைக்குப் புறம்பாக மனைவிக்குப் பயந்து நடப்பவன் ஆண்கள் முன் தலைகுனிந்து நடக்க வேண்டும்.

“மனையானை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று”⁴⁰

மனைவி சொல் கேட்பவன் அறம் செய்ய முடியாது, மறுமையில் பயன் பெறமாட்டான். அத்துடன் பெரியோர் மதிக்கமாட்டார்.

“இல்லானை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றம்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்”⁴⁰

மனைவி சொல் கேட்பவன் உறவினருக்கும், பெரியாருக்கும் உதவப் பயப்படுவான்.

“இமையாரின் வாழினும் பாடினே யில்லாள்
அமையார்தோ ளஞ்சு பவர்”⁴⁰

அழகிய தோளுடைய மனைவியிடம் அஞ்சுபவன் தேவர்போல் இனிய வாழ்க்கை நடத்தினாலும் மதிப்பைப் பெற மாட்டான்.

“பெண்ணைவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னானுடையப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து”⁴⁰

மனைவி சொல் கேட்டு செயல்படுபவன் ஆண்மையைவிட, நாணமுடைய பெண்ணின் பெண்மையே பெருமை பெற்றது.

“நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதான்
பெட்டாங் கொழுகு பார்”⁴⁰

மனைவி சொல் கேட்பவன் நண்பர்களின் குறையைப் போக்கமுடியாது. தர்ம காரியம் செய்யமுடியாது.

“அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணைவல் செய்வார்க ணில்”⁴⁰

மனைவியின் அடிமையானவன் தர்ம காரியத்துக்குப் பொருளிட்டவோ, மற்றைய காரியங்கள் செய்யவோ முடியாது.

“எண் சேர்த்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கொஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதமை யில்”⁴⁰

நல் லெண்ணம் பொருந்திய அதனால் உயர் நிலை அடைந்தவர்களுக்கு மனைவியின் அடிமையாகும் அறிவின்மை இருக்காது.

- என்று திருவள்ளுவர் பெண்ணை இழிவுபடுத்தி, ஆணாதிக்கத்தை மெச்சியபோதே மனுதர்மம் மீள ஒருமுறை அரங்கேறுகின்றது. பார்ப்பனியக் கூத்துகள் ஒருபுறம் இன்று அரங்கேற, திருவள்ளுவர் முதல் கொண்டு அரங்கேறும் தமிழ்ப் பண்பாடு என்ற கூத்தின் பின் இவை பெண்ணின் இழிவாடலில் ஒன்றுபடுவதையே குறள் காட்டுகின்றது. பெண்ணின் சொல் கேட்பது ஆண்களின் ஆண்மைக்கு இழுக்கு என்பதும், அறிவீனத்தின் பண்பு என்பதும் கொடுமானது, கேவலமானது. மற்றவனுக்குக் கொடுப்பதில் பெண் தடையான இழிபிறவி என்பது, ஆணாதிக்கத்தின் பொதுப்பண்பைத் தலைமாற்றி ஒட்ட வைப்பதாகும். ஆணாதிக்கம் தனிச்சொத்துரிமையுடாகச்

சொத்துரிமையை மற்றவனிடமிருந்து பறித்து, கொடுக்காமையைக் கைக்கொண்ட நடைமுறை வாழ்க்கையை, பெண்ணுக்குத் திரித்து குட்டுவது திருக்குறளின் தனிச்சொத்துரிமையுடன் கூடிய ஆணாதிக்க வக்கிரமாகும்.

மக்களின் சொத்துரிமையைத் தனிச்சொத்துரிமையாகக் கைப்பற்றி, ஆணாதிக்கமாக வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில், ஆண்வழிக் குடும்பம் பெண்ணின் சொத்துரிமையைக் கைப்பற்றி அடிமையாக்கியது. அதேநேரம், பெண்ணிடம் கைப்பற்றிய தனிச்சொத்தைப் பெண்வழி சமுதாயத்துக்குப் புறம்பாக, ஆண்வழி சமுதாய உறவினருக்கிடையில் அனுபவித்தபோது, பெண்ணின் எதிர்ப்புப் போராட்டம் இயல்பாக இருந்தது. இதை எதிர்த்து ஆண்வழிச் சமூகத்தை உருவாக்கப் போரிட்ட திருவள்ளுவருக்கு, பெண்ணினுடைய பெண் வழிப் போராட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத நிலையில், பெண் எதிர்ப்பை வக்கரித்துக் காட்டும் ஆணாதிக்கக் குறள்தான் பெண் விரோதத் தன்மையில் வெளிப்படுகின்றது.

பெண் சொல் கேட்டு நடப்பவனை இழிவுபடுத்தவும், பெண்ணை விட அவ்வாணை இழிநிலைக்குத் தாழ்த்திவிடவும் திருவள்ளுவர் தவறவில்லை. ஆண், பெண் புத்தி கேட்டு நடந்தால், அவனின் ஆண்மையை ஆணுக்கு அடிமையான பெண்ணின் பெண்மையை விடக் கீழானது என்று திருவள்ளுவர் குறள் எழுதி, தனது ஆணாதிக்கத் திமிரைப் பறைசாற்றுகின்றார். இன்று சமுதாயத்தில் ஆண்களுக்கிடையில் நடக்கும் மோதலில், எதிரியைப் பெண் குறித்த உறுப்பினூடாகக் கீழ் இறக்கி திட்டுவது அல்லது அது போன்ற சொற்களால் அவமானப்படுத்துவது இயல்பாக உள்ளது. இங்கு ஆணாதிக்கக் கொப்பளிப்புகள் பெண் அடிமைத்தனத்தின் மீதான ஆணாதிக்கத்தில் இருந்து வெளிக்கிளம்புகின்றன.

பெண்ணின் பாலியல் இன்பத்தைப்பெற அவள் சொல் கேட்பவன் என்றதன் மூலம், பெண்ணைப் பாலியல் இயந்திரமாகப் பயன்படுத்தக் கோருகின்றார், ‘மாமேதை’ திருவள்ளுவர். பெண்ணுடனான உறவை வெறும் பாலியல் நுகர்வுப் பண்டமாகக் கருதும் திருவள்ளுவர், அதைத் தாண்டிய மனித உறவுகளைக் கொச்சைப்படுத்துகின்றார். பாலியல் இன்பத்தை நுகர்வுச் சந்தையில் பெறுவது போல் பெற்று, உறவைத் துண்டிக்கும் இழிநிலைக்குத் திருவள்ளுவர் வழிகாட்டுகின்றார். பெண், ஆணின் ஒரு பாலியல் அடிமையாக இன்பத்தைத் தருவதுடன், ஆணுக்குச் சேவை செய்யும் ஒரு வளர்ப்பு நாய்தான் என்பதைத் தாண்டி குறளின் ஒழுக்கம் செல்லவில்லை.

மனைவி சொல் கேட்பவன் அல்லது பெண்ணுடன் தனது கருத்தைப் பகிர்ந்து கொள்பவன் மோட்சத்தை அடையமாட்டான் என்ற எச்சரிக்கை, மற்றும் பெரியோர் மதிப்பைப் பெற மாட்டான் என்பதன் ஊடாக, மனிதத் தன்மையுள்ள ஆண் மிரட்டப்படுகின்றான். இந்தப் பெரியோர் என்பது யார்? ஆணாதிக்கச் சமூகத் தகுதி பெற்ற தனிச் சொத்துரிமையின் கொள்ளைக்காரர்கள் ஆவர். பெரியவர்கள் என்பது ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமையைச் சமுதாயத்திடமிருந்து சூறையாடிப் பெற்ற சமுதாயத்தின் இழிந்த பிறவிகள் ஆவர். மற்றவனை அடக்கி அதில் தம்மைப் பெரியவர்கள் ஆக்கிக் கொண்டவர்கள். மற்றவனை அடக்கியபோது கிடைத்த அறிவு, செல்வம், அதிகாரம் போன்றவற்றால் பெரியவர்கள் ஆனவர்கள். இவர்கள் சிந்தித்தப்படி மனைவியுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்தவன், உயர்ந்த சமூகத் தகுதியைப் பெற்றவர்கள் ஆவர். ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதை அல்லது பெண்ணின் வழி காட்டுதலில் வாழ்வனின் வாழ்க்கையை, திருவள்ளுவர் திட்டவட்டமாக எதிர்த்துக் குறள் மூலம் ஆணாதிக்க அதிகார ஒழுக்கத்தைக் கோரினார். இதன் மூலம் பெண்ணை நாயினும் கீழான பிறவியாக இழிவுபடுத்தினார். ஆணாதிக்கக் குறள் என்பது ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்துக்கு மட்டும் உதவக் கூடிய எல்லைக்குட்பட்டதுதான். ஆணாதிக்கத்துக்கும், தனிச் சொத்துரிமைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் குறளும், அதன் ஒழுக்க விதிகளும், நொறுக்கப்படும். இன்று குறளை முன்னிலைப்படுத்தி, திருவள்ளுவருக்கு வைக்கும் சிலைகள், தமிழன் பெயரில் ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமையை, அதன் ஒழுக்கத்தை மீளவும் உறுதியான கோட்பாட்டின் ஊடாக நிலைநிறுத்துவதாகும். இதை மறுத்து, இதைத் தகர்க்கும் போராட்டத்தில், தனிச் சொத்துரிமைக்கு எதிரான போராட்டத்துடன் ஒன்றி நிற்கும் பெண்ணியப் போராட்டத்தில், திருவள்ளுவரின் நிர்வாணமான ஆணாதிக்கத்தின் சில பக்கங்களை வர்க்க அரசியல்மயமாக்கும் முயற்சியின் சிறுபகுதியே இவையாகும்

ஆ. சங்க இலக்கியத்தில் ஆணாதிக்கம்

கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டை உள்ளடக்கிய காலமே சங்க இலக்கியக் காலமாகும். கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தொல்காப்பியமும் ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தின் எதார்த்த நிலைமைகள் ஊடாகப் பல தகவல்களைத் தந்துள்ளன. இந்த எதார்த்தம் கூட மேல்மட்டச் சமூகப் பிரிவுகளின் நிலையை மட்டுமே பிரதிபலிக்கின்றது. இதை வரலாற்று ரீதியாகப் புரிந்து கொண்டு, சமூக வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். பொருளாதார ரீதியாக நசிவுற்ற பிரிவுகளின் வாழ்க்கையில் ஆணாதிக்கக் கூறுகள் பலவீனமாகவும், பெண்வழிச் சமுதாயத் தொடர்ச்சிகள் ஆழமாக வேருன்றி இருந்ததையும்

கவனத்தில் கொள்வது அவசியம். சமுதாயத்தில் முரண்பட்ட பிரிவுகளிடையே உள்ள ஆழமான வேறுபாட்டின் மீது, ஆணாதிக்கக் கூறுகள் கூட வேறுபட்ட அளவில் இருப்பது எதார்த்தமாகும். சமூக முரண்பாட்டில் அதிகாரத்திலுள்ள பலமான பிரிவுகளின் ஆணாதிக்கம் பண்பியல் ரீதியாக வளர்ச்சியுற்று இருக்கும் அதேநேரம், மற்றைய தளத்தில் நலிவுற்றும் காணப்படும். தொடர்ச்சியான இக்கட்டுரையின் பலபகுதிகளை இலகுவாக எடுத்த எழுத, தொகுக்கப்பட்ட பாடல் வரிகளை 'பத்தினித் தெய்வங்களும் பரத்தையர் வீதிகளும் - பிரேமா அருணாசலம்' என்ற நூல் துணையாக அமைகின்றது. இதைவிட பல நூல்களில் இருந்து இந்தப் பகுதியை ஆராய்வோம். அக்காலத்தில் காதல் எல்லை கடந்ததாக இருந்தது.

“எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்.”⁴²

இந்தத் தொல்காப்பியப் பாடல் சாதிகடந்த, நில எல்லை கடந்த காதலைக் குறித்து நிற்கின்றது. அரசு அமைப்புகளில், தொழில்கள், உழைப்புகள் எல்லை கடந்து விரிந்தபோது அங்கு காதலுக்கும், திருமணத்துக்கும் கட்டுபாடு இருப்பதில்லை. அங்கு ஆணும் பெண்ணும் விரும்புகின்ற வரையறை, குடும்ப இணைவைக் கோரியது. அறிமுகமில்லாத நிலையிலும் காதல் அவர்களை இணைக்கத் தயங்கவில்லை.

அன்று கற்பு திருமண விசுவாசத்தின் மட்டம் குறித்து, திருமணத்தின் பின்னான ஒழுக்கம் கோரப்பட்டது.

“கற்பெ ப்படுவது கரணமொடு புணரக்
கொள்ளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே”⁴³

அன்று கன்னிப் பெண்களிடையே கற்பு எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. இன்று இந்தியாவில் சில பழங்குடி இனங்களிடையே கன்னியில் கற்புக் கோரப்படுவதில்லை. அவர்கள் வரைமுறையற்ற புணர்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். (பார்க்க - இயல்பான புணர்ச்சி தெரிவுகள்) அன்று திருமணத்தின் பின் கணவனுக்கு விசுவாசமாக இருப்பதை ஆணாதிக்க “கற்பு” கோரியது. ஆனால், பெண்ணின் கற்புரிமை அனைத்துப் பெண்களின் உரிமையாக இருந்தது.

பெண், ஆணின் அடிமையாக இருப்பது நிபந்தனையாக இருந்தது. மொழியின் இலக்கண வழியில் பெண்ணின் இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியர்

ஏற்படுத்தினார். இந்த ஆணாதிக்க இலக்கணங்கள் பெண்ணின் வாழ்வு மீதான, தமிழ்ச்சி மீதான சிறையாக மாறியது. அதைப் பார்ப்போம்.

“அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறதல்
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய”⁴⁴ (தொல்- பொ - 96)

“உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே நாணினும்
செய்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந் தன்று”⁴⁴ (தொல்- பொ - 111)

“நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆகலின்
கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்

மெல்லியல் பொறையும் நிறையும் ...
... கிழவோள் மாண்புகள்”⁴⁴ (தொல்- பொ - 150)

பார்ப்பனியம் ஆழமாகத் தமிழ்நாட்டில் வேருன்றாத காலத்துப் பால்கள் பெண்ணின் கற்பு, ஒழுக்கம், அறியாமையுடன் வாழ்வதே பெண்ணின் நற்குணமாகப் பிரகடனம் செய்த அதேநேரம் பெண்ணின் நற்குணமாக அச்சம், நாணம், மடமையை அணிகலன்களாக்கினர். பெண் வீட்டு அடிமையாக ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்டு வாழும் வாழ்வைத் தனிச் சொத்துரிமை வடிவில் உருவாக்கினர். இது உலகளவிலான பொதுப்பண்பாக இருந்ததால், இருப்பதால் எங்கும் பெண்ணின் நிலையை ஒரேமாதிரியாகவே ஆண்கள் மதிப்பிட்டனர். பெண் கடமையை உலகளவில் ஒரே சீராக வரையறுத்த ஆண்கள், சூழல் சார்ந்த உற்பத்தி வேறுபாடுகளில்தான் சில விதிவிலக்குகள் காணப்பட்டன. தமிழ் நாட்டில் பார்ப்பனியம் ஊடுருவிய போது ஆணாதிக்கம் இந்துமயமானது. இப்படி பெண்களை அடிமைப்படுத்தி பாடிய தொல்காப்பியர், ஆண்கள் விபச்சாரிகளை அணுகுவதை அங்கீகரிக்கின்றார்.

“காமக்கிழத்தி மனையோள் என்றிவர்” (தொல். பொ - 144)

“மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியும்” (தொல். பொ - 145)

- என்று பாடும் தொல்காப்பியர், விபச்சாரம் சமூக அங்கீகாரமாக இருப்பதை மறுக்கவில்லை. பெண்ணின் ஒழுக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் பால்கள், ஆணின் விபச்சாரத்தைப் பெண்கள் ஏற்றுப்போகக் கோருகின்றன. இதை அவர் நூற்.171 இல், விபச்சாரியிடம் தாய் போல் பேசி அவளைத் தழுவி வாழவேண்டும் என்று பெண்களுக்கு அறிவுரை கூறுகின்றார். இதை நியாயப்படுத்த ஆண் துன்பப்படவும், சோர்வு அடையவும் கூடாத வகையில் பெண் இணங்கிப் போகவேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அதாவது ஆணின் விபச்சாரத்துக்குப் பாய்விரித்து ஊக்கம் கொடுத்து, அனுசரித்து நிற்க

வேண்டும் என்பதைப் பெண்ணுக்குரிய நல்லொழுக்கமாகக் கூறுகின்றார்.

“அவன் சோர்வு காத்தல் கடனெனப் படுதலின்
மகன்தா யுயர்புந் தன்னுயர் பாகுஞ்
செல்வன் பணிமொழி இயல்பாகலானஸ்”⁴⁴

(தொல். பொ.கற்பியல் - 33)

ஆணுக்கு அடங்கி, பாலியல் இயந்திரமாகிப் போகும் பெண்களைப் பரஸ்பரம் மதித்து உயர்வாகப் போற்றி வாழவேண்டும் என்று கோருகின்றார். விபச்சாரியைத் தொல்காப்பியர் ‘மகன் - தாய்’ என்று கூறுவதன் மூலம், வாரிசு வழியாக ஆணின் சமூக அடையாளத்தை உயர்த்திக் காட்டுகின்றார். ஆணைவிட உயர்ந்த அறிவும் தகுதியும் கொண்டிருந்தாலும், பெண் அடங்கி நடப்பதே பெண்மை என்கின்றார்.

“தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளத்தல்
எத்திறத் தானும் கிழத்திக் கில்லை
முற்பட வகுத்த இரண்டலங் கடையே”⁴⁴

(தொல். பொ.அடி - 178)

ஆண் தன்னைப் புகழவும், பெருமை பேசவும் உரிமையுண்டு என்று கூறும் தொல்காப்பியர், பெண்கள் அப்படிப் பேசுவது பெண்மையின் சிறுமையென்கின்றார். பெண்கள் அடக்க ஒடுக்கமாக, நசிந்து வாழ்வதையே உயரிய பண்பாக முன்வைக்கின்றார். ஒரு பெண் தனது சொந்தக் காதல் வேட்கையைக் கூறுவது அழகு அல்ல என்று சட்டம் போடுகின்றார்.

“தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணங் காலைக் கிழத்திக் கில்லை”⁴⁴

(தொல். பொ. அ - 116)

கணவனிடம் கூட பெண் தனது இயற்கையான பாலியல் தேவையைக் கோருவது, கூறுவது பெண்ணின் அடக்க ஒடுக்கமான நாணத்துக்குப் பங்கமானது என்பதை ஒழுக்கப் பண்பியலாக்குகின்றார். பெண்கள் வீட்டில் வாழ வேண்டியதன் தேவையையும், ஆண்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதையும் பெண்ணின் பணியாக்குகின்றார்.

“முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோடு இல்லை”⁴⁴ (தொல். பொ - 37)

“எண்ணருங் பாசறைப் பெண்ணோடும் புணரார்”⁴⁴

(தொல். பொ - 173)

பெண்கள் போருக்குச் செல்வது, வெளியிடங்களுக்குச் செல்வது தடுக்கப்பட்டதை இந்த வரிகள் காட்டுகின்றது. பெண்ணைச் சமுதாய உழைப்பில் இருந்து அன்னியப்படுத்தியதன் மூலம், அவளின் கடமைகள் எல்லைப்படுத்தப்படுகின்றன. மூலதனத்தைத் திரட்டித் தரும் வழியில் ஆண்களின் கடமை விரிவாகின்றது. வெளியிடம் செல்வது முதல் பொருளுக்கான யுத்தம் செய்வது வரை ஆணின் பணியாக வரையறுக்கப்பட்டதன் மூலம், ஆணாதிக்கத் தனியுடைமை அமைப்பிலான சுதந்திரம், ஜனநாயகம் பெண்ணுக்கு மறுக்கப்பட்டதன் மூலம், பெண் மேலும் பலவீனமான பயந்த அடிமையாக்கி இழிவாக்கப்பட்டாள். மாறாகப் பெண்ணின் கடமை வரையறுக்கப்பட்டது.

“விருந்துபுறந் தருதலும் சுற்றம் ஒம்பலும்
பிறவு மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்”⁴⁴

(தொல். பொ. அ - 150)

பெண் வருவோரை வரவேற்று உபசரித்து விருந்து கொடுத்து, சுற்றத்தாரை நயமாகப் பராமரிப்பதையே தமிழரின் பண்பாடு என்பது பெண்ணுக்கு இட்ட விலங்காகும். இந்த ஆணாதிக்கத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பின்னால் பார்ப்பனியம் கைகோர்த்து ஒன்று கலந்தபோது அது இந்து ஆணாதிக்கமாக வளர்ச்சிபெற்றது.

சங்க இலக்கியங்கள் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியவை. காதல் தொடர்பாகக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் என்ன கருத்தை முன்வைக்கின்றது எனப்பார்ப்போம்.

“யாவும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளீர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடைய நெஞ்சம் தாங்கலந் தாவே”⁴²

இயற்கையான புணர்ச்சியற்ற நிலையில் பாடுவதாக அமைகின்றது. அதில் காதல் புணர்ச்சிக்கு எந்த வரையறையும் அவசியமற்றது என்பதையும், அன்பான நெஞ்சங்களின் இணைப்பே போதும் என்றும் கூறிநிற்கின்றது. இதுபோன்று நற்றிணைப்பாட்டு காதலைத் தொழில் சார்ந்து விரிந்த தளத்தில் நடந்ததை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“இவளே கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீலநிறப் பெருங்கடல் கலங்க உள்புக்கு

மீனெறி பரதவர் மகளே நீயே
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நியம முதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதல் மகளே
நிணச்சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி
இனப்புள் ஒப்பும் எமக்குநலன் எவனோ
புலவுநாறுதும் செலறின் நீமோ
பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
நும்மொடு புரைவதோ அன்றே
எம்ம னோரின் செம்மலு முடைத்தே”⁴²

- என்ற பாடல் தொழில் சார்ந்த நிலையில் எல்லைகடந்த, சாதிகடந்த திருமணம் நடப்பதைக் காட்டுகின்றது. அன்று பார்ப்பனியம் ஆழமாக ஊடுருவாத நிலையில், உழைப்பு சார்ந்து சாதியிருந்த போதும், பரம்பரை சாதி உறவு உருவாகி விடவில்லை. அதாவது குடும்ப வழியாகச் சாதி தோன்றாத நிலையில் உழைப்பு சார்ந்து சாதி உருவானபோது, திருமணம் பரந்த எல்லைக்குள் நடப்பதைத் தடுத்துவிடவில்லை. குடும்பம் சார்ந்த உறவுதான் குறுகியத் திருமணத்துக்கான ஊற்றுமூலமாகியது. திருமணத்தின் எல்லை விரிந்திருந்த போது, பெண்ணின் சுதந்திரமும் விரிந்த தளத்திலேயே இருந்தது.

“சுடர்த் தொடிஇ கேளாய் தெருவில் நடமாடு”⁴² என்று தொடங்கும் குறிஞ்சிக்கலியில் அறிமுகமற்ற ஒருவன் குடிக்க நீர் கேட்டு வந்தபோது, தாய் ஒருத்தி மகளை நீர் கொடுக்க அனுப்புகின்றாள். அவன் தனது வலக்கையைப் பிடித்தான் என்று பாடல் வரிகள் கூறுகின்றன. அவளின் முதுகைத் தாய் தடவுவதும், தாய் அவனைக் கள்வன் (களவு தொழிலைச் செய்த மக்கள் கூட்டம் கள்வர் சாதியாக இருந்தது.) மகன் எனக் கூறுவதும், அவர்கள் பாலான உறவையும் குறிப்பிடுகின்றாள். இந்தத் திருமணத்தில் ஆணை வெளியிடத்தில் இருந்து வருபவனாக இருக்கின்றான். அதாவது பெண்வழிச் சமுதாயத்தின் எல்லை ஆண் - பெண் வீடு தேடி வருவது அன்றைய மரபாக இருந்துள்ளது. பெண் தனது தாய்வழிப் பிரதேசத்தைத் தாண்டிச் செல்வது என்பது கிடையாது. பெண்ணின் வாழ்க்கை தாய்வழி நிலத் தொடர்களிலேயே வாழ்ந்தாள். இங்கு பல வெளியிடத்து ஆண்கள் வந்து போவதும், பெண் அவர்களைக் காண்பதும் இயல்பான நிகழ்ச்சியாகும். இந்த ஆண்களில் இருந்தே பெண் ஆணைத் தெரிவு செய்கின்றாள். “மற்றிவன் மகளே தோழி” என்ற கருத்தின் மூலம் ஆணின் சமூகத் தகுதி எதையும் கோரவில்லை. உழைப்பு இயற்கை மீதே சார்ந்து இருந்ததால், உற்பத்திக்கான மூலம் அசையாச் சொத்தாக இருந்ததால், பெண்ணின் நிலையான சொத்தை நோக்கி ஆண் வரும்போது உழைப்பைத் தவிர

பொருளாதார ரீதியாகத் திருமணத் தகுதி என்பது எல்லைப்பட்டது. ஆண், பெண்ணுக்கும் பெண்ணின் குடும்பத்துக்கும் அன்பளிப்புகள் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

“சான்றோர் வருத்திய வருத்தம் தமது
வாந்தோய் வன்ன குடிமையும் நோக்கித்
திருமணி வரன்றும் குன்றம் கொண்டுவள்
வருமுலை ஆகம் வழங்கினோ மன்றே
அ.தான்று, அடைபொருள் கருதுவார் ஆயின் குடையொடு
கழுமலம் தந்த நற்றோர்ச் செம்பியன்
பங்குனி விழவின் உறந்தையொடு
உள்ளி விழவின் வஞ்சியும் சிறிதே”⁴²

ஆண், பெண் வீட்டை நோக்கிச் செல்லும்போது அன்பளிப்புகள் கொடுப்பது வழக்காக இருந்தது. இதன் மூலம்தான் பெண்ணை அடையமுடியும். இது இன்றைய ஆண் வழிச் சமூக நடைமுறைக்கு எதிரிடையானது. அத்துடன் பெண்ணின் குடும்பத்தில் கடினமாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. அகநானூறு பாடல் வரிகள் இதைத் தெளிவாக்கின்றன.

“பொன்னடர்ந் தன்ன ஒள்ளிணர்ச் செருந்திப்
பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதையள்
திணிமணல் அடைகரை அலவன் ஆட்டி
அசையின ளிருந்த ஆய்தொடிக் குறுமகள்
நலஞ்சால் விழப்பொருள் கலநிறை பொடுபின்னும்
பெறலருங் குரையளாயின் அறந்தெரிந்து
நாமுறை தேளம் மருஉப்பெயர்ந் தவனொடு
இருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்
படுத்தனம் பணித்தனம் அடுத்தனம் இருப்பின்
தருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரைக்
கண்டிரன் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்
தேனிமிர் அகன்கரைப் பகுக்கும்
கானலம் பெருந்துறைப் பாரவன் நமக்கே”⁴²

பெண்ணின் தந்தையுடன் உப்பங் கழனியில் உழன்றாக வேண்டும். மீன்பிடிக்க ஆழ்கடல் செல்லவேண்டும். அன்பைப் பலப்படுத்த வேண்டும். இந்த நிலையில் தான் பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் பெண்ணைத் தனக்கு தருவார்கள் என்றளவுக்கு ஆண் ஏங்குவதைப் பாடல் வரிகள் தெளிவாக்குகின்றன. அன்று, பெண் அடிமையாகி விடவில்லை. பெண்

திருமணம் இன்றி கன்னியாகப் புழுங்கி சிதையவில்லை. ஆண் - பெண்ணை அடைவது என்பது, பெண்ணைத் திருப்தி செய்வதைச் சார்ந்திருந்தது. பெண்ணும் ஆணும் காதல் செய்து இருந்தாலும், அவர்கள் குழந்தையைப் பெற்று இருந்தாலும், ஆணை அந்தக் குடும்பத்தில் அங்கீகரித்து திருமணம் செய்வது என்பது பெரியவர்களின் ஆசியில் தங்கியிருந்தது. அன்று காதல் திருமணத்துக்குத் தடை விதிப்பது சமூகப் பண்பாடல்ல. குறுந்தொகை 51.4-6 இல், இதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

“யானும் காதலென யாவும்நனி வெய்யள்
எந்தையுமங் கொடியர் வேண்டும்
அம்ப லூரும் அவனோடு மொழிமே”⁴²

ஆணும் பெண்ணும் விரும்பிக் காதல் செய்யும்போது சமூகம் அதற்குத் துணையாக, பக்கபலமாக இருந்துள்ளது. இன்றைய சமூகம் போல் காதலைக் குற்றமாகக் கருதவில்லை. கலித்தொகைப் பாடல் ஒன்றில்,

“தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்து
ஒருபக லெல்லா முரத்தெழுந் தாறி
இருவர்கட் குற்றமும் இல்லையா லென்று
தெருமத்து சாய்த்தார் தலை”⁴²

இது மாறிவந்த சமுதாய இயல்பைக் காட்டுகின்றது. காதலை எதிர்த்து நிற்கும் குடும்பம் பின் ஒத்துக்கொள்கின்றது. பெற்றோர் தனக்குப் பிடித்தவனைக் கட்டாயப்படுத்தித் திருமணம் செய்வதை விட, திருமணம் செய்பவர்களின் விருப்பத்துக்கு இணங்கிபோன நிலையைப் பாடல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இங்கு சாதி, பொருள், மதம் என எதுவும் தடைவிதித்ததில்லை. அவர்களின் பரஸ்பர காதல் முதன்மையான அம்சமாக இருந்தது. ஆணாதிக்கத் தனிச் சொத்துரிமை வளர்ச்சியின் விளைவால் பெண்ணின் கற்பு ஆண் சார்ந்து கோரப்படுகின்றது. தொல்காப்பியம் இதை வலியுறுத்துகின்றது.

“கற்புங் கபமமும் நற்பா லொழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விரும்புறத் தருதலும் சுற்றம் ஒம்பலும்
பிறவு மன்ன கிழவோள் மாண்புகள்”⁴²

பெண் கற்பைப் பாதுகாப்பதும், அதனூடாகச் சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதும் அவளின் ஒழுக்கமாக இருந்தது. ஆணின் ஒழுக்கம்

கோரப்படவில்லை. ஆணின் செயல்களைப் பெண் அங்கீகரித்து இணங்கிப் போவதே பெண்ணின் ஒழுக்கமாகியது. பரிபாடல் திரட்டு 1.18-21 இல்,

“பரத்தமை மறுத்தல் வேண்டியுங் கிழத்தி
மடத்தகு கிழமை உடைமை யானும்
அன்பிலை கொடியை என்றலும் உரியவள்.”⁴²

ஆண், விபச்சாரியிடம் போய் வந்தாலும் பெண் அதைச் சகித்து வாழவும், கணவனுக்கு அன்பான பணிவிடை செய்யவும் ஆணாதிக்க ஒழுக்கம் பெண்ணுக்கு உபதேசிக்கின்றது. சங்கப் பாடல்கள் பெண்ணிடம் ஒழுக்கமாக ஆணாதிக்கக் கற்பைப் பலவாக, அடைமொழியூடாக முன் வைக்கிறது. ‘நாணல்லது இல்லாக் கற்பு, வருவில் கற்பு, மாசில் கற்பு, ஆறிய கற்பு, கடவுள் சான்ற கற்பு, அறஞ்சால் கற்பு, முல்லை சான்ற கற்பு, அடங்கிய கற்பு, நன்றி சான்ற கற்பு’⁴² என்று கற்பு பற்றிய கூற்றுகள் பெண்ணின் மாறிவந்த ஆணாதிக்கச் சமுதாய வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது. புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, திருமுருகாற்றுப்படை, அகநானூறு, சிறுபாணாற்றுப்படை, குறுந்தொகை ஆகியவற்றை இயற்றிய வெவ்வேறு காலக்கட்டத்தில் இந்தக் கற்பு ஒழுக்கம் மாறிய வடிவில் இருந்ததை இது காட்டுகின்றது. பெண்ணுக்கு இதைத் திணித்தபோது ஒரேயடியாகத் திணித்துவிடவில்லை. மெதுவாக, காரணக் காரியத் தொடர்பூடாக, பெண்ணைப் படிப்படியாக ஏற்க வைக்கப்பட்டது. கற்பு இன்று இருப்பது போல் அன்று இருந்ததில்லை. அன்று மாறிய பல்வேறு வடிவில் கால இடைவெளிகளில் பெண்ணிடம் படிப்படியாக ஏற்கவைத்து திணிக்கப்பட்டதே இந்தக் கற்பு காட்டுகின்றது. குறுந்தொகை பாடல் 315 இல், பெண்ணின் கடமை ஆணின் ஒழுக்க மீறல்களைத் தாண்டி கோரப்படுவதைப் பார்ப்போம்.

“எழுதரு மதியங் கடற்கண் டாஅங்
கொழுவெள் ளருவி யோங்குமலை நாடன்
ஞாயி றனையன் றோழி
நெருஞ்சி யனையவென் பெரும்பணைத் தோளே”⁴²

கணவன் விபச்சாரியிடம் செல்வதால் ஏற்படும் பெண்ணின் துன்பத்தைப் பெண்ணின் கடமை சாந்தப்படுத்துவதாக ஆணாதிக்க ஒழுக்கம் புகட்டுகின்றது. குழந்தையைப் பெறுவதன் மூலம் ஆணின் வாரிசை வளர்க்கும் பெண்ணின் இயல்பான தாய்மை உணர்ச்சியை அன்பின் இலக்கணமாக்கினர். சொத்துரிமையற்ற பெண் இயந்திரமானாள். இந்த இயந்திரத்தில் இருந்து கணவனின் வாரிசைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் கடமையை ஐங்குறுநூற்றில் 405 பாடல்களும் எடுத்து இயம்புகின்றன. பெண்ணின் கற்பு வழியின் ஊடாக ஆணைப் புகழ்வது ஆணாதிக்க நரித்தனத்தில் ஒன்று. அதைப் பார்ப்போம்.

“செயிர்தீர் கற்பின் சேயிழை கணவ”⁴⁴ (புறம் 3)

“மனைக்கு விளக்காகிய வானுதல் கணவ”⁴⁴ (புறம் 314)

“சேணாறு நறுநுதல் சேயிழை கணவ”⁴⁴ (பதிற் 7:5)

“புரையோன் கணவ”⁴⁴ (பதிற் 7.10)

கண்ணகியின் பெயரில் கற்பு எப்படி போற்றப்பட்டுப் பண்பாடாக்கப் பட்டதோ, அதுபோல்தான் சங்க இலக்கியம் சில பெண்களின் பெயரால் ஆணாதிக்கத்தை மறுதலையாக நிறுவுவது வழக்காக உள்ளது. பெண்ணின் விசேட கடமைகள் ஊடாக இவை போற்றப்பட்டது. அதேநேரம் வீரத்தாய் மகனைப் போர் முனைக்கு அனுப்புவதை வீரமாகப் போற்றும் பண்பு, உண்மையில் தாய்மை மீதான ஆணாதிக்கக் கடமையை முன்வைப்பதாகும்.. தனிச்சொத்துரிமை யுத்தங்களில் தாய்மை காட்டும் எதிர்ப்பை, வீரத் தாயாகக் கட்டமைத்துக் காட்டும் நடத்தைகள் மூலம் யுத்தம் நியாயப்படுத்தப் படுகின்றது. தாய் மகன் இறந்த செய்தி கேட்டு போர்முனை சென்று கதறும் காட்சியைத் திசை திருப்ப, அம்பு எங்கே பட்டது என்று தேடுவதாகக் காட்டும் மரபு, உண்மையில் யுத்தக் கொடுமைக்குச் சமூக அங்கீகாரம் கோரிவிடும் விண்ணப்பமாகும்.

சொந்தக் குழந்தையை இழக்கும் எந்தத் தாய்மையும் மகிழ்வுறுவதில்லை. எவ்வளவுதான் நியாயமான போராட்டத்தில் மரணித்தாலும் தாய்மை ஜீரணிக்கமுடியாத துயரத்தைச் சந்திக்கின்றது. சுற்றத்தாரின் வாழ்வில் மாற்றத்தைச் சொந்த மகனின் இழப்பு ஏற்படுத்தும்போதே, இதனால் சுற்றத்தார் அப்பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை அவளின் மகனையிட்டுப் பெருமைப்படவைக்கின்றது. இங்கு மரணத்தையிட்டு அல்ல அவனின் சமூக நோக்கத்தையிட்டே. இதுவே கணவனின் மரணத்திலும் பெண்ணின் நிலையாகும். ஆனால் பெண்ணியவாதிகள் மரணத்தையிட்டு ஆணாதிக்க யுத்த அமைப்பு வழங்கிய ‘வீரத்தாய்’ பட்டத்தை, பெண்ணின் பெருமை சேர்க்கும் பகுதியாக வருணிக்கின்றனர். இது ஆணாதிக்க யுத்தத்தை நியாயப்படுத்த, அதற்கான வீரர்களைத் திரட்ட பெண்களின் தாய்மையை அழிக்கும் மோசடியாகும். “ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே”⁴⁵ என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்ணின் கடமையைப் பெண் வீரத்தினூடாகப் போற்றுவது உண்மையில் பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தை மேலும் உறுதி செய்வதாகும்.

“பிறரும் ஒருத்தியை எம்மனைத் தந்து வதுவை அயர்த்தனை”⁴⁴ என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் 46 இல், விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்ட பெண்களை ஆண்கள் வீட்டுக்குக் கூட்டிவந்து தமது மனைவியுடன் வைத்திருந்ததைக்

காட்டுகின்றது. சொந்த மனைவி ஒருதாரமணத்தில் இருக்க, பலதாரமணத்தில் இன்பம் காணும் ஆண்கள், அதை வீடுவரை கொண்டு வரவும் தயங்கவில்லை. அதை நியாயப்படுத்தவும் சமுதாயம் பின்நிற்கவில்லை. ஆண்களின் பாலியல் இன்பம் வரைமுறையற்ற கோட்பாட்டால் நியாயப்படுத்தப்பட்டது. ஆண்களின் வாரிசைப் பெண் பெற்றுப் போடமுடியாதபோது, ஆண் மறுமணம் செய்யும் உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அதை மனைவியே முன்நின்று நடத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டாள். ஐங்குறுநூறு பாடல் 292 இல்,

“நின்னினுஞ் சிறந்தவள் எமக்கே நீநயந்து
நன்மன அருங்கடி அயர
எம்நலம் சிறப்பயாம் இனிப் பெற்றோளே”⁴⁴

பெண் குழந்தை பெறாவிட்டால் அவள் சமுதாய ரீதியாக இழிவாகக் கருதும் தனிச் சொத்துரிமை வாரிசு சமூக அமைப்பில், ஆணின் மலட்டுத்தனம் நினைத்துக்கூட பார்க்கமுடியாது இருந்தது. ஆண் ஆண்மையுள்ளவனாகக் கருதும் பொது சமூகக் கண்ணோட்டத்தில், பெண்ணின் பெண்மை வாரிசு வளங்கள் ஊடாகப் போற்றப்பட்டது. இந்த வாரிசைப் பெற்றுப் போடாவிட்டால் அவள் மலடியாகிவிடுகின்றாள். இந்த நிலையில் ஆணாதிக்கம் வரையறுத்த பெண்மையை ஆணாதிக்கம் கேவலப்படுத்தி சிறுமைப்படுத்துகின்றது. இந்த இழிவில் சமூகக் கௌரவம் இழந்து வேலைக்காரியாக, கொத்தடிமையாக வாழ்வின் இழிநிலைக்குத் தள்ளிவிடும் வாழ்வில் இருந்து தப்பிப் பிழைக்க, கணவனுக்கு அவளாகவே முன்னின்று ஒரு திருமணத்தைச் செய்வதன் மூலம் மீள முயல்கின்றாள். மாற்றான் வயிற்றில் இருந்து பெறும் வாரிசு, தனக்கு எதிரான இழிவாடலைத் தடுக்கும் என்று நம்பி, கணவனின் பாலியல் மற்றும் வாரிசரிமையை நிறைவுச் செய்ய முனைகின்றாள். ஆனால், மலட்டுத்தனம் ஆணுக்கும் உண்டு என்பது, அவளால் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அறிவியல்பூர்வமான சமூக அமைப்பில் அவள் வாழ்ந்துவிடவில்லை. பெண் கருவளம் இழக்கின்ற போது, அவளின் சமூகத் தகுதி தாழ்த்தப்பட்டுக் கேவலமாக்கப்பட்டாள்.

பெண் ஆணுக்காக அலங்காரம் செய்யவேண்டும் என்பது மரபு. கணவன் வீடு வரமாட்டான் எனத் தெரிந்தால் அல்லது வெளியூர் சென்றால் பெண் தன்னை அலங்கரிப்பது சமூக ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அடக்க ஒடுக்கமாகக் கணவனின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது, அழகு குறித்த பார்வை ஆணுக்குச் சொந்தமானது. நற்றிணை பாடல் 42 இல்,

“... மெலென
மண்ணாக் கூந்தல் மாசறக் கழீஇச்
சில்போது கொண்டு பல்சூரல் அழுத்திய”⁴⁴

பூச்சூடுவது, அலங்காரம் செய்வது என்பது குறித்த கணவனுக்கு மட்டும் செய்யும் காலம் சங்ககாலம். இன்று பெண் அலங்காரம் செய்வது மொத்த ஆண் சமூகத்துக்கும் என்ற நிலைக்குச் சென்றுவிட்டது. ஆண்கள் கண்குளிர்ப் பெண்ணை அனுபவிப்பது என்ற நிலைக்கு, உலகமயமாதலின் அழகுராணி போட்டி முதல் மாடல் வரை நீண்டு கிடக்கின்றது. இந்த வழியில் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னைத்தான் அலங்கரிக்கின்றாள். நாம் ஏன் அலங்கரிக்கின்றோம் என்ற சூடுசுரணையற்ற பண்பாட்டில், பெண்ணின் அலங்காரம் ஆணாதிக்கத்தின் பாலியல் வக்கிரத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றது. பெண்கள், ஆண்கள் இரசிக்கின்ற அழகியாகின்றனர். இது ஒருதார மணத்தைத் தாண்டிச் செல்லுகின்றது. அன்று பெண் கணவனுக்காக அலங்கரித்தபோது, பெண்ணின் உணர்வுகளைப் புறக்கணித்தது. இன்று பெண் தன்னை அலங்கரிக்கின்றபோது, பெண் சமுதாயத்தின் பாலியல் பண்டமாக்கப்படுகின்றாள். இங்கு இதைப் பெண்ணின் தனிப்பட்ட உரிமையாக்கியதன் மூலம், பெண்ணின் சுயஉணர்வை ஜனநாயகம், சுதந்திரத்தின் பின்னால் ஆணாதிக்கம் விபச்சாரத்துக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளது.

பெண்கள், ஆண்களின் அன்பைப் பெற யானையின் எச்சிலை உண்ண வேண்டும் என்ற மத ஆணாதிக்க விளக்கங்களை அன்றைய பெண் கொண்டிருந்தாள். பரிபாடலில் 19 ஆம் பாடல்⁴⁴ இதை விளக்குகின்றது. பெண் கணவனின் எச்சில் சோற்றை உண்டு வாழ்வது அவளின் விதியாகியது. கணவன் உண்ட கோப்பையில் மிச்ச மீதிகளை உண்டு தனது அடிமைத்தனத்தை எடுத்துக்காட்டுவது பெண்ணின் உயர்ந்த பண்பாகச் சமூகம் கருதியது. சொத்துரிமையை இழந்த பெண், தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பில் ஆணிடம் பொருளாதார ரீதியாகச் சார்ந்து வாழவேண்டிய நிலையில், அந்த ஆணின் எச்சில் சோற்றை உண்டு வாழ்வதன் மூலம், அவளின் அடிமைத்தனத்தை ஜனநாயகப்படுத்தியது. இதனூடாக எதிர் கேள்வி அர்த்தமற்றதாகியது. சொத்துரிமையை ஆணின் உயிராக்கி, அதைப் பெண் சார்ந்து வாழ குறுந்தொகையில் 135 -ஆம்பாடல் ஒழுக்கமாகாக்குகின்றது.

“வினையே ஆடவர்க்குயிரே வாள்நுதல்
மணையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்”⁴⁴

ஆணின் உயிர் சொத்துரிமை தரும் உழைப்பாக இருக்க, பெண்ணுக்கு எச்சில் சோறு போடும் கணவன் பெண்ணின் உயிராக இருக்கின்றான். ஆண் மூலதனத்தை உயர்ந்த சமூக வடிவமாகக் காண்கின்ற தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பில், பெண் கணவனைத்தான் உயர்ந்த தெய்வமாகக் காண்கின்றாள். ஆணாதிக்க அமைப்பில் ஆணுக்குச் சொத்துரிமை அதிகாரத்தை வழங்க, பெண் அதை இழந்து ஆணின்

அடிமையானாள். இதையொத்த இன்னொரு வரியைக் குறுந்தொகையில் பார்ப்போம்.

“ஞாயிறு அணையன் தோழி
நெஞ்சி அணைய என் பெரும் பணைத்தோளே”⁴⁴

இங்கு ஆண் சூரியனாக இருக்க பெண் சூரியனை நோக்கித் திரும்பும் நெருஞ்சி மலர் என்று காட்டும் உவமைகள், பெண்ணின் சொத்துரிமையற்ற நிலையைக் காட்டுகின்றது. ஆண் எப்படி சூரியனாகின்றான். உழைப்பை உயிராக்குகின்றான். பெண்ணுக்கு உழைப்பு மறுக்கப்பட்டு, வீட்டில் ஆணின் கடமையைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நிலையில், பெண் ஆணின் அடிமையாகின்றாள். பெண் சொத்துரிமையை, உழைப்பைக் கொண்டு வாழும்போது இந்த ஆணாதிக்கத்தின் அன்றைய உவமைகள், வரைமுறைகள் அர்த்தமற்றுப் போவதைக் காணமுடியும். ஆணை நோக்கிப் பெண் நெருஞ்சி மலராகத் திரும்பவேண்டியதில்லை. அதுபோல் பெண் உழைப்பை உயிராகக் கருதமுடியும்.

பெண்ணின் கற்பு புற்றி மூன்று வரையறைகள் சங்க இலக்கியத்தில் கோரப்பட்டன. அவை தலைக்கற்பு, இடைக்கற்பு, கடைக்கற்பு ஆகும். இவை பெண்ணின் ஒழுக்கமாக, பண்பாடாக, மேன்மையாகக் கருதப்பட்டது. கணவன் இறந்ததை அறிந்து உடன் இறப்பது தலைக்கற்பாகவும், கணவனின் சிதையில் உடன்கட்டை ஏறுவது இடைக் கற்பாகவும், கணவன் இறந்த பின் நோன்பு பூண்டு வாழ்வது கடைக்கற்பாகவும் இருக்கின்றது. இதில் ஏதோ ஒன்றை இன்றும் பெண்களைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கக் கோருகின்றது ஆணாதிக்கம். உடன்கட்டை ஏற்றும் வழக்கம் இந்து மத வக்கிரத்தின் தொடர்ச்சியாக இன்றும் நடத்தப்படுவதுடன், இறந்தவரின் பெயரில் கோயில்களை அமைக்கின்றனர். பொதுவாக விதவைக் கோலம் இன்றும் பெண்ணுக்குப் பல்வேறு பழக்க வழக்கங்களை, ஒழுக்கங்களைச் சுமத்தி, அவளின் வாழ்வை ஆணாதிக்கம் சிதைக்கின்றது. சங்க இலக்கியம் பெண்ணுக்கு எது சாத்தியமோ அதை அமுல் செய்தது. அதைப் போற்றியது. அதைப் பார்ப்போம். புறநானூறு பாடல் 246 இல்,

“பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் நீரே
அணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
கடையிடைக் கிடைத்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சியாகப்

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்
உயவற் பெண்டிரேம் அல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கொட் டமம்
நுமக்கரி தாகுக தல்ல வெமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்தென வரும்பற
வள்ளித ழவிழ்த்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே”⁴⁴ (புறம் 240)

“ஆடநடைப் புரவியுங் களிரும் தேரும்
வாடா யாணர் நாடும் ஊரும்
பாடுநர்க்கு அரகா ஆய அண்டிரன்
கோடு ஏந்து அல்குல் குறந்தொடி மகளிரொடு
காலன் என்னம் கண்ணிலி யுய்ப்ப
மேலோர் உலகம் எய்தினன்.”⁴⁴

“கூந்தல் கொய்து குறந்தொடி நீக்கி
அல்லி உணவில் மணையோடு”⁴⁴ (புறம் 250)

கணவனை இழக்கின்ற பெண் எப்படி பலவகையில் வாழ்ந்தாள் என்பதைக் காட்டுகின்றது. பார்ப்பன (இந்து) மதம் தமிழ்ப் பகுதியில் ஆழமாக வேரூன்றும் முன்பே, விதவையின் பல்வேறு கோலங்களைச் சங்க இலக்கியம் அம்பலப்படுத்துகின்றது. அதாவது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் ஆணாதிக்கம் எப்படி கோலோச்சியிருந்தது என்பதையும், அதனுடன் பார்ப்பனியம் பின்னால் ஒன்றிணைந்ததையும் காட்டுகின்றது. கணவன் உயிருடன் வாழும் காலம் தாண்டி மரணத்தின் பிறகும் பெண்ணின் கற்பு கோரப்பட்டது. பெண்ணை மொட்டையடித்து, “நீர்சோற்றைக் (புறம் 246)”⁴⁴ கொடுத்து, சகலவிதமான அலங்காரங்களையும் நீக்கி, ஆணாதிக்க அழகியலில் இருந்து தனிமைப்படுத்தியதன் மூலம், பெண்ணின் பாலியல் நாட்டம் நலமடிக்கப்பட்டது. மறுதளத்தில் உயிருடன் நெருப்பில் இறக்கியது, ஆணாதிக்கம். இதனூடாகத்தான் பெண்ணின் ‘கற்பு’ ஆணாதிக்கத்தால் வலுக்கட்டாயமாகப் பாதுகாக்க முடிந்தது. இவை சமூக வடிவமாகிப் பொதுப் பண்பாகியபோது, இதை மீறுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் சமூகப் புறக்கணிப்புக் குள்ளாகி, சமூக அவமானத்தைப் பெண் சந்தித்தாள். இதனால் இதைப் பெண் கடைப்பிடித்து வாழ்வது சமூகத்தில் உயிர்வாழ்வதற்கான நிபந்தனையாகி, இது பெண்ணின் ஒழுக்கமாக மாறிவிடுகின்றது. பெண்ணின் கடமைகளை அன்றே திட்டவட்டமாக ஆணாதிக்கம் தீர்மானிக்கின்றது.

“ஈன்றுபுறந்தருதல் என் தலைக் கடனே
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே”⁴⁴

குழந்தை பெறுவது பெண்ணின் கடமை என்ற வரையறை பெண்ணின் கரு ஆற்றல் மீது திணிக்கப்படுகின்றது. இயற்கையான பெண்ணின் கரு ஆற்றலை, பெண்ணின் கடமையாக ஆணின் வாரிசைப் பெத்துப்போடும் ஒழுக்கமாக்குகின்றது ஆணாதிக்கம். ஆணின் கடமை மூலதனத்தைத் திரட்டி, அந்தத் தனியுடைமை அமைப்பின் சான்றோன் ஆக்குவதில் முடிகின்றது. இதைப் பெண் செய்ய சமூக அங்கீகாரம் கிடையாது. பெண் நினைத்தாலும் சொத்துரிமையற்ற பெண்ணால், கல்வி மறுக்கப்பட்ட பெண்ணால் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாதவாறு சமூக இருப்பு பெண்ணை அடக்கி வைத்துள்ளது. ஆணின் அதிகாரம் சொத்துடைமை சார்ந்து சமூக அங்கீகாரம் பெற்றுதுபோல், சொத்தற்ற பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தை அதே சமூகம் கீழ்த்தள்ளி அங்கீகரிக்கின்றது. இதில் இருந்து ஆணுக்கு அடங்கி, ஒடுங்கி, சொற்கேட்டு ஆணாதிக்கக் கடமைகளை நிறைவு செய்வதே பெண்ணின் கடமையாகின்றது.

“தகவுடைய மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றார்
இகழினும் கேள்வரை ஏத்தி இறைஞ்சுவார்” (பரிபாடல் 20-88.89)⁴⁵

கணவன் பெண்ணை அவமதித்தாலும், புறந்தள்ளினாலும் அதைப் பெண் சகித்து, கணவனின் தயவை எதிர்பார்த்து வாழ்வதே பெண்ணின் சிறப்பாக ஆணாதிக்க ஒழுக்கமாகியது. இது இன்றுவரை பொது எதார்த்தமாக உள்ளது.

“நல்கா யாயினும் நயனில செய்யினும்
நின் வழிப் படுஉம்என் தோழி” (நற்-247)⁴⁴

ஆணுக்கு அடங்கி, சகித்து வாழும் வாழ்க்கையுடாகப் பெண்ணின் விவாகரத்துரிமை மறுக்கப்படுகின்றது. ‘கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்’ என்ற நடைமுறை சார்ந்த பழமொழி, அன்று தனிச்சொத்துரிமை வளர்ந்து வந்த சமுதாயத்தில் தொடக்கி வைக்கப்பட்டதைச் சங்க இலக்கியம் நிர்வாணமாக்குகின்றது. ஆணின் ஒழுக்கம் பற்றி பெண் கேள்வி கேட்கமுடியாது. பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை ஆண் கேட்பதைப் பெண் மனப்பூர்வமாக விரும்பி ஏற்று நடக்கவேண்டும். அடக்குவதும், அடங்கிப்போவதும் பொதுவான ஒழுக்கமாகி ஜனநாயகமாகியது. இது சமூக அங்கீகாரம் பெற்ற வடிவமாகியது. பெண் அடங்கிப்போகும் இயல்பு பெண்ணின் அணிகலனானது.

“வை எயிற்று ஐயள்மடந்தை” (நற் -2)⁴⁴

கூரிய பற்களையுடைய மெல்லியளாகிய பெண் என்ற வருணனையுடாக அழகிய பதுமையாக, ஆணின் விளையாட்டுப்

பொம்மையாகப் பெண் வருணிக்கப்படுகின்றாள். இன்று மூடல், அழகுராணிப் போட்டி, விளம்பரங்கள் தோறும் வரும் பெண்கள் இந்தப் பண்பில் நோக்கப்படுவதும், காட்டப்படுவதும் நிகழ்கின்றது. இதையே சாதாரணப் பெண்கள் கடைப்பிடிக்கவும், இதை அடிப்படைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்வதும் நிகழ்கின்றது. ஆண்கள் இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே பெண்ணைக் காண்பதும், அணுகுவதும், எதிர்பார்ப்பதும் நிகழ்கின்றது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே திருமணம், கருஅழிப்பு, விவாகரத்துகள், வைப்பாட்டிகள், கட்டற்ற சுதந்திரமாக வாழ்ந்து விபச்சாரம் செய்வதுமென பல்வேறு ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டு விளைவுகளை வந்தடைகின்றனர், சந்திக்கின்றனர். சங்ககாலம் பெண்ணிடம் கோரிய அணிகலன்கள் சில இன்றும் வழக்கில் உள்ளன.

“உயிரினும் சிறந்த நாண்” (நற்-17)⁴⁴

“சேனும் எம்மொடு வந்த
நானும் விட்டேம் அலர்கவிவ் வூரே” (நற்-15)⁴⁴

- என்பதன் மூலம் பெண்ணின் அணிகலன்கள் ஒழுக்கமாகின்றது. ஆணுக்கு அல்லாது பெண்ணுக்குத் திணிக்கப்பட்டவைகள், பெண்ணின் பண்பாக, கலாச்சாரமாக மாறிவிடுகின்றது. இந்த இயல்புக்குள் பெண் தன்னை இசைவாக்கமடைந்து வாழத் தலைப்படுகின்றாள். இதை மீறுவது ஆணாதிக்கத்தின் முன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. மீறும்போது அவளைப் பெண்ணாக ஆணாதிக்கம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அடக்கமற்ற, நாணமற்ற பெண்ணாகக் காட்டி, சமூகத்தில் இருந்து வேறுபடுத்தி அன்னியப்படுத்துகின்றது. பெண்ணை ஆணாதிக்க அழகியல் கோலத்தில் சங்க இலக்கியம் வருணிக்கத் தயங்கவில்லை. இன்றைய உலகமயமாதல் கோருவதைப் போல் பெண்ணின் வரையறைகள் அன்றும் கோரப்பட்டது.

“நீரில் வளர்ந்த ஆம்பலின் உள்ளே துணையுடைய திரண்ட நாள்
உரித்தாற் போன்ற மாமை நிறத்தை உடையவள். குவளை போன்ற அழகிய குளிர்ந்த கண்களையும் பெரிய தோளையும் உடைய இளமகள்” (நற் -6)⁴⁴

தினைப் புறத்தைக் காவல் செய்யும் மழவர் தானியங்களைத் தின்று அழிக்க வந்த பன்றி முதலிய விலங்குகளை அம்பு எய்து கொண்டு, மீண்டும் விலங்குகளின் உடலிலிருந்து பறித்தெடுத்த அம்பு போன்ற செவ்வரி பரந்த குளிர்ச்சியுடைய கண்களையும் நல்ல பெரிய தோளையும் உடையவள்.”⁴⁴

பெண்ணின் அலங்காரம், அழகியல், உடல் கட்டு போன்ற அனைத்தும் ஆணாதிக்க இரசனை, ஆணாதிக்க அமைப்புக்கே உரியதேயாகும். இங்கு

பெண் சுதந்திரமான அழகை வெளிப்படுத்துவதில்லை. அழகு பற்றிய வரையறை சமூக எல்லைக்கு உட்பட்டது. ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பில் அழகும், அதன் வெளிப்பாடும், வெளிப்படுத்துதலும் ஆணின் இரசனைக்குட்பட்ட எல்லையால் வரம்பிடப்படுகின்றது. ஒரு பெண் பெண்ணாக இருப்பதன் அழகியல் எல்லையைக் கொண்டிருக்காதவரை, அப்பெண் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகின்றாள். “உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு” (பாடல் கொ.வே.5) என்று ஓளவையார் (அளவுக்கு அதிகமாக உண்ணாது விடுதல் பெண்களின் உடலழகைப் பேணும் வழியாகும்). கூறுகின்றார். (இதழ் 1998-4.4)

சங்ககால இலக்கியத்தில் புகழ் பெற்ற புலவர்களில் 26 பேர் பெண்கள் ஆவர். அவர்களில் ஓளவையார் முக்கியமானவர் என்பதுடன் இவரின் 58 பாடல்கள் முக்கியமான நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. பெண்கள் அழகு பற்றி ஓளவையாரின் கண்ணோட்டம் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பாகும். பெண் எப்படி பாலியல் பண்டமாக இருக்க வேண்டுமெனக் கற்றுக் கொடுப்பதே பெண்ணின் உடல் பற்றிய வரையறையாகும் ஆணுக்கு இதை ஓளவையார் கூறிவிடவில்லை. இதன் மூலம் ஆணின் காமப் பசிக்குத் தீனிபோடும் வகையில் பெண்ணின் உடல் வரையறைகளை ஆணாதிக்கம் சமூகப் பண்பாடாக்கியது. இதையே ஓளவையார் பெண்களின் ஒழுக்கமாக, கடமையாகக் கூறுவதன் ஊடாக, ஆணின் பாலியல் தேவையைப் பெண் நிறைவேற்றுவதன் அவசியத்தை மறைமுகமாகக் கோருகின்றார்.

சங்க இலக்கியத்தில், “ஈன்று புறந்தருதல்”²⁸ பெண்ணின் கடமையாகக் காட்டி பிள்ளையைப் பெற்றுப் போடுவதே ஒழுக்கமாகியபோது, ஆணாதிக்க வாரிசுரிமையைப் பூர்த்தி செய்யும் வழியில் பெண் அடிமையாகினாள். ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தின் பண்பாடு இந்த வகையில் பெண்ணின் உரிமைகளைத் தனக்கு அடிமையாக்கியது. பெண் உடல்சார்ந்த வெளிப்பாடுகளைச் சிறுமைப்படுத்தி, மறுதலத்தில் அதன் உள்ளார்ந்த, உயர்ந்த சமூக மதிப்பு இழிவாக்கப்பட்டது. சகல தமிழ் இலக்கியங்களும் ஆணாதிக்கத்தைப் போற்றி, அதைக் கடைப்பிடிக்கக் கோரி புதியவடிவில் அதைச் சமூகமயமாக்கினர். சங்க இலக்கியம் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பின் பாதுகாப்பிலும், ஆணாதிக்கத்தைப் பெண்ணுக்குத் திணித்ததிலும் உருவானது என்பது மறுக்கமுடியாது. ஒழுக்கங்களை உட்பதேசித்தல், நல்வழிப்படுத்தல்கள், விளக்கங்கள், புகழ்பாடுதல் எல்லாம் இந்த எல்லைக்குள் கையாளப்பட்டவைதான். அக்காலத்தின் சமூக நிலையைச் சங்க இலக்கியம் நியாயப்படுத்தி வெளிவந்ததன் ஊடாக, அக்காலத்துக்கேயுரிய ஆணாதிக்கம், தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பைத் தோலுரித்து காட்டுகிறது, அதனுடாக இன்றைய தொடர்ச்சியை நிர்வாணப்படுத்துகின்றது.

இ. திருப்பாவையின் ஆணாதிக்க வக்கிரம்

ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்கள் கணவனை வேண்டிப் பாடப்படுகிற பாடலாக, வழிபாடாக, மார்கழி மாத வழிபாடு அமைந்துள்ளது. ஆண்டாள் திருமணம் செய்யாது, தனது இயற்கையின் துயரத்தைக் கடவுளின் மேல் போட்டுப் பாடிய பாடல்கள்தான் இவை. ஆணாதிக்க அமைப்பில் ஒரு பெண் மீதான கற்பு பற்றிய புனைவுகள், பெண்ணின் இயற்கை உணர்ச்சிகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத சமூக இறுக்கம் கொண்டவை. ஒரு பெண் தனது பாலியல் தேவையைச் சமூகத்தை மீறி நடைமுறை ரீதியாகத் தீர்க்கும்போது, அவளை விபச்சாரியாகவும், பின்னால் விபச்சாரத் தொழிலுக்குரிய பெண்ணாகவும் மாற்றிவிடுகின்றனர். இங்கு பெண்ணின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் ஆண் தனது ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில், பெண்ணைப் பயன்படுத்தக் கூடிய விபச்சார நோக்கில் தான் அணுகுவதும் நிகழ்கின்றது.

இந்த நிலையில் அநாதையாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டு, தந்தை ஸ்தானத்தில் ஒரு ஆண் எடுத்து வளர்த்த வாழ்வில் ஆண்டாள் பாலியல் தேவையை, ஆணாதிக்கச் சமூகம் பூர்த்தி செய்யமுடியவில்லை. திருமணம் இன்றி வாடிய ஆண்டாள் தனது துயரத்தில் கண்ணனைக் காதலனாகக் கொண்டு பாடிய பாடல்கள் எல்லையற்ற விரசத்தைக் கொண்டவை. ஆண்டாளின் வழிபாடு மட்டும் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யாத நிலையில், ஆணாதிக்கக் கண்கொண்டு பெண்ணின் உறுப்பு சார்ந்து அதை நடத்தையாக்கிப் பாடிய பாடல்களைப் பெண் பாடுகின்றபோது தன்னைத்தான் இழிவுபடுத்துவதாகவும், ஆண் பாடுகின்ற போது பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்துவதாகவும் அமைகின்றன.

ஆண்டாளை நாயன்மார்களில் ஒருத்தியாக மாற்றிய இந்துமதம், பெண்களின் கற்புக்கான வேலியாக, ஒழுக்கத்தின் காவலாக இதைக் கண்டு கொண்டதன் மூலம், பெண்கள் தமது பாலியல் தேவையை இறைவனிடம் சொல்லிப் புலம்பும்படி வழிகாட்டியது. தீர்வற்ற கற்பனையான நினைப்பை நினைத்துவாழ, பெண்களைச் சிறுமைப்படுத்தும் வழிபாட்டு எல்லைக்கு இதன் ஊடாக ஆணாதிக்கம் வழிகாட்டுகின்றது. இந்த வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம்.

“குற்றமொன் நிலலத கோவலர்தம் பொற்கொடியே
புற்றற வல்குல் புனமயிலே போதராய்”²⁸

- என்ற பாடல் வரிகளில் “புற்றர வல்குல் புனமயிலே போதராய்” இதன் அர்த்தம் என்ன எனப் பார்ப்போம். புற்றில் வாழ்கின்ற பாம்பின் படத்தைப் போன்ற வடிவம் உடைய பெண் உறுப்பு உடைய பெண்ணே! எழுந்து வா! என்று ஒரு பெண்ணைக் கூப்பிடும் பாடல் வரிகளை, ஆண் பாடுவது கிராமங்களில் நடக்கின்றது. கேவலமாக நித்திரை பாயில் வைத்தே பெண்ணை இப்படிச் சொல்லி கூப்பிடும் பண்பாட்டை எப்படி அனுமதிக்கின்றோம். இதைப் பெண் உறுப்பை ஒப்பிடும் சிறந்த இலக்கிய உவமை என சிலர் வாதிடலாம். ஆனால் வீதிக்குவீதி, சந்திக்குச் சந்தி பெண்களின் உறுப்பைச் சொல்லி கதைப்பதும், வருணிப்பதும் இதன் போக்கில்தான் என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. ஒரு பெண்ணைப் பெண் உறுப்பு வழியாகக் காண்பதும், விழிப்பதும் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தின் கோரமான பக்கமாகும். பெண்ணைப் பெண்ணாகப் பார்க்க மறுத்து, அவளை உடல் உறுப்பு வழியாக, புணர்ச்சிக்கான ஒரு பொருளாகப் பார்த்து பாடும் இந்த வரிகள், மனிதக் குலத்தின் இழிவான ஆணாதிக்கப் பண்பாடும் நடத்தையுமாகும். இது எல்லா சமுதாயத்தினதும் பொதுவான இயல்பாகும். இன்றைய சினிமா மொழியே இப்படியாக இருப்பதும் விதிவிலக்கல்ல அல்லவா?

இந்தப் பாடலில் அடுத்து கண்ணின் மனைவியிடம், கணவனின் படுக்கையில் பங்கு கேட்டு விண்ணப்பிக்கும் பாடலைப் பார்ப்போம்.

“குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டிலின்மேல
மெத்தென்ற சயனத்தின் மேலேறிக்
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பை வாய்திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினாய் நீயுள் மணாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழு வொட்டாய்காண்
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லையால்...”³⁸

இதன் அர்த்தம் படுக்கை அறையில் குத்துவிளக்கேற்றிய நிலையில், அழகிய படுக்கை மெத்தையில் ஏறிய கண்ணன், நப்பின்னை மீது பாய்கின்றான். பலவாறு சுகம் கண்டவன் அவனின் முலை மேல் தனது தலையை வைத்து படுத்திருக்கின்றான். இந்த இடத்தில் ஆண்டாள் சென்று நப்பின்னையை எழுப்பி உன் கணவனை நொடிப் பொழுது படுக்கையை விட்டு எழுச் செய்ய மாட்டாயா? இமைப் பொழுது பிரிந்திருக்க மாட்டாயா?

இங்கு ஒரு பெண்ணின் அவலம் வெளிப்படுகின்றது. பெண்ணின் சுகம் ஆண் சார்ந்தது என்பதையும், பெண் அதில் பங்காற்றித் தனது தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய நினைக்கும் கண்ணோட்டமும் வெளிப்படுகின்றது. இயற்கையான பாலியல் தேவை மறுக்கப்பட்ட நிலையில், ஆண்டாள் கண்ணனைப் புணர்ந்து வாழ ஆசைப்படும் எண்ணம் தெளிவாக வெளிப்படுகின்றது. கடவுளாக இருக்கின்ற கல்லுக்கான காரணம், அவனுடைய மனைவியின் புணர்ச்சி மோகம் தடுப்பதாகப் பாசாங்கு செய்வதன் மூலம், உண்மையான புணர்ச்சி நடக்காத உள்ளக் குமுறலின் உணர்வு வெடித்துக் கிளம்புவதைக் காட்டுகின்றது. இங்கு பாடல் வரிகள் ஆணாதிக்கப் பாலியல் கண்ணோட்டத்தில் இருந்தே, பெண்ணின் மார்பு பற்றியும் புணர்ச்சிக் கண்ணோட்டமும் வெளிப்படுகின்றது. வீட்டுக்குள் அடைந்து கிடக்கும் இன்றைய பெண், வீடுதாண்டி பிறிதோர் ஆடவனைச் சந்திக்கின்ற போது, அவனின் பாலியல் தேவைக்கு இலகுவாகப் பலியாவது சமூக நடைமுறையாக உள்ளது. இங்கு சமூகத்தில் ஆண்களுடன் வாழ்கின்ற பெண் ஆணிடம் பலியாவது இல்லை. ஆண்டாள் தனது முதல் சந்திப்பே கண்ணன் என்ற ஆணாக (கடவுள்) இருப்பதால், அவனிடம் தன்னைப் பலியாக்குகின்றாள். இது மட்டுமே நினைப்பால் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தியாக்கும் உணர்வைக் கொடுக்கின்றது. வாழ்க்கையை இதற்குள் ஒட்டிவிடுகின்றாள், சமூகத்தின் முன் சிறந்த கடவுள் பக்திமான். ஆனால் அவளைப் பொறுத்தவரை அவன் தனது பாலியல் உணர்வுக்கு வடிகால் தேடும் ஓர் இடமாகும். இதை அவள் உணர்வாக்கிக் கனவு காண்கின்றாள். இதை நியாயப்படுத்தி கண்ணதாசன் தனது “அர்த்தமுள்ள இந்து மதம்” பாகம் இரண்டில் கூறுவதைப் பார்ப்போம்

“வாரணம் வந்ததாம், பூண்ப் பொற்குடங்கள் வந்தனவாம், தோரணம் நாட்டினார்களாம். வாழை, கமுகு தொங்கவிடப்பட்ட பந்தலாம். இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர் குழாமெல்லாம் வந்திருந்தார்களாம்... மத்தளம் கொட்டினார்களாம் சங்குகள் வரிசையாக நின்று ஊதினவாம்...” என்ற ஆண்டாள் தனது பாலியல் தேவைக்காகக் கண்ணனைத் திருமணம் செய்யும் வழியில் கனவு கண்டு பாடுகின்றாள். அவனின் உறுப்புகளின் சுவைபற்றிக் கூட நினைத்து பாடுவதைப் பார்ப்போம்.

“ஏ வெண் சங்கே: நீ சொல்”⁴⁶ “அவனின் வாய் இதழில் கற்பூரம் மணக்குமா? கமலப்பூ மணக்குமா? அந்தத் திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்திக்குமோ”⁴⁶ “ஏ, சங்கே, பெரும் சங்கே! வலம்புரிச் சங்கே! பாஞ்ச சன்னியமே!”⁴⁶ என்று கூறி வாயின் சுவையை ஆண்டாள் கேட்கின்றாள். சங்கு ஊதும் கண்ணின் வாய் மணத்தைச் சங்கிடம் கேட்கும் போது,

ஆண்டாளின் பாலியல் அவலம் தெளிவாக வெளிப்படுகின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பு பெண்களை நலமடித்ததன் விளைவில் எழுந்ததே, திருப்பாவை. இது பெண்ணின் இயற்கைத் துயரத்தைச் சொல்லும் அதேநேரம், ஆணாதிக்கப் பாலியல் வக்கிரத்தையும் எதார்த்தமாக அக்காலத்திற்கேயுரிய வகையில் வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஈ. திருமந்திரத்தில் ஆணாதிக்கம்

சித்தர்களில் திருமூலர் முக்கியமானவர். அவரால் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் பல ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பு சார்ந்தவை. பெண்களின் ஒழுக்கம் பற்றிய வரையறைகளைக் கொண்டு, பெண்ணை இழிவுபடுத்த பின்நிற்கவில்லை.

“இயலுறும் வாழ்க்கை இளம்பிடி மாதர்
புயலுறும் புல்லின் புணர்ந்தவ ரேயிலும்
மயலுறும்வானவர் சாரஇரும் என்பார்
அயலுறும் பேசி அவன்றொழிந் தாரே”⁴⁷

இதன் அர்த்தம் “அழகு பொருந்திய வாழ்க்கையுடைய இளம் பெண் யானையை ஒத்த பெண்கள், மழையைக் கண்ட புல்போலத் தளிர்ந்திருந்த போதிலும், மயங்கிய தேவரையொப்பார் வந்து பொருந்தும் முன்னமே புணர்ந்தவரை வெளியே இரும் என்று சொல்வர், மேலும் குறிப்புமொழியால் வெளியேறச் சொல்லி நீங்கிப் போவர்”⁴⁷ என்று பெண்ணை ஆணாதிக்கம் இழிவு செய்கின்றது. ஆணின் பலதார மணத்தில் உழுகின்ற ஆண்கள், பெண்ணைப் பாலியல் நுகர்வில் அனுபவிக்கின்ற போக்கில், பெண்ணின் எதிர்ப்பைக் கொச்சைப்படுத்தும் போதே இந்தப் பாடல் எழுகின்றது. பெண்ணை நுகர விரும்புகின்ற ஆணுடன் படுக்க தயாராக வேண்டும் என்ற பொதுவிபச்சார ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டமும், பெண் மூடிக்கட்டிப் பாதுகாக்கும் தனிச்சொத்துரிமை, கற்பு பற்றிய கண்ணோட்டமும் முரண்பட்ட போதும், ஒரே ஆணாதிக்க ஆண் வேறுபட்ட பெண்களிடம் கோரும் நடைமுறை சமூக வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது. தனது மனைவியைக் கற்புள்ளவளாக எதிர்பார்க்கும் ஆணாதிக்கம், பிறர் பெண்டிரைப் பொது படுக்கைக்கு அழைக்கும் விபச்சாரத்தைக் கோரும் முரண்பட்ட போக்கை வெளிப்படுத்தும்போது, அது ஆணாதிக்கத்தை உள்எடக்கமாகக் கொண்டது என்பதையே இப்பாடல் காட்டுகின்றது. இதை மேலும் பார்ப்போம்.

“இலைநல வாயினும் எட்டி பழுத்தாற்
குலைநல வாங்கனி கொண்டுண லாகா
முலைநலங் கொண்டு முறவல்செய வார்மேல்
விலகுறு நெஞ்சினை வெய்துகொள் ளீரே”⁴⁷

- இதன் அர்த்தம் “இலை முதலியவற்றால் அழகாயுள்ள எட்டிமரம் குலையாகப் பழுத்திருத்தாலும், அக்குலையில் கவர்ச்சியுடையதாகிய பழுத்தைப் பறித்து உண்ணலாகாது, அதுபோல, முலையால் கவர்ச்சியைக் காட்டிப் புன்முறுவல் செய்வார்மேல் அவரது கவர்ச்சியில் ஈடுபடாது விலகிவிட வேண்டும். அவ்வாறு அவர்பால் செல்லும் மனத்தினையும் கடியவேண்டும்” என்று பெண்ணை இழிவுபடுத்துகின்றார். ஏதோ ஆண்களைக் கவர முலையைக் கொண்டு திரிவதாகப் பெண்களைக் காட்டும் ஆணாதிக்கம், சொந்த மன வக்கிரத்தை எதிர்மறையாக்குகின்றது. பெண்கள் இதைப் பிடிக்க திரிவதாக இன்றைய பின்நவீனத்துவச் சாக்கடைகள் திருமூலரின் திருமந்திர வழியில் கூறும்போது, ஆணாதிக்க ஒற்றுமை மற்றும் பெண்பற்றிய ஒத்த ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டம் பிரதிபலிக்கின்றது. பெண்ணின் முலை ஒரு பால் சுரப்பி என்பதை ஆணாதிக்கம் மறுத்து, அதைக் கவர்ச்சி காட்டுவதாகவும், பிடிக்கக் கோருவதாகக் காட்டுகின்ற நிலப்பிரபுத்துவ, ஏகாதிபத்திய வெளிப்பாடுகள் கேவலமான மனிதச் சிந்தனை வக்கிரங்கள்தான்.

“பாலன் பசியாரும் பால் முலையடா சண்டாளா”

- என்று மட்டக்களப்பு நாட்டுப்புறப் பாடல் ஆணாதிக்க வக்கிரத்தை இழிவாக்கிக் காட்டுகின்றபோது, முலைபற்றி நிலப்பிரபுத்துவ, ஏகாதிபத்தியக் கண்ணோட்டத்தைப் பெண் எள்ளி நகையாடுகின்றாள். ஆண்கள் பெண்களின் பால் சுரப்பியைப் பாலியல் நுகர்வு அடிப்படையில் உருவாக்கும் சிந்தனைப் பண்பாடுகள், பெண்ணையும் பாதிக்கின்றது. ஆனால், அதை ஆண்தான் தனது ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமை வக்கிரத்தில் இரசிக்கின்றான், கோருகின்றான் என்பது எதார்த்தமாகும். இங்கு பெண் சார்ந்த குருட்டுப் பெண்ணியம் கவர்ச்சி காட்டுவதைக் கோட்பாடாக, உரிமையாகக் கூறுகின்ற போது, ஆணாதிக்கம் பெண்ணின் இயற்கையை விற்கின்ற, வாங்குகின்ற நுகர்வு வக்கிரத்தில் பெண்ணியத்தைக் கோட்பாட்டு ரீதியாகச் சிதைத்து, நகர்த்தியதைக் காட்டுகின்றது.

“மனைபுகு வார்கள் மனைவியை நாடில்
சுனையுகு நீர்போற் சுழித்துடன் வாங்குங்
கனவது போலக் கசிந்தெழும் இன்பம்
நனவது போலவும் நாடவொண் ணாதே”⁴⁷

இதன் அர்த்தம், “பிறர் மனை செல்வோர் அம்மனைக்குரிய மாதரை நாடினால், மலைச்சுனையில் புகுகின்ற நீரில் மூழ்குவாரைச் சுழிக்குள் சிக்க வைத்தல் போல, காமச்சுழலில் சிக்க வைத்துவிடும், கனவு போல அம்மாதர் மாட்டுச் சிறிது சுரக்கின்ற அன்பை, நனவு போல உண்மையானது என்று விரும்புதல் கூடாது.”⁴⁷

இங்கும் பெண் ஏதோ கவர்ந்து இழுப்பதாகப் பெண் மீது குற்றம் சாட்டுவது நிகழ்கின்றது. பலதாரமணத்தில் ஆணின் உரிமையே விபச்சாரத்தை உருவாக்குகின்றது. பெண்ணின் உரிமை மறுப்பே விபச்சாரம் செய்ய வைக்கின்றது. பெண் பொருளாதார ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்டு, பாலியல் ரீதியாக நலமடிக்கப்பட்ட நிலையில் விபச்சாரத்தின் பொதுத்தன்மை சமூக வடிவமாகின்றது. ஓர் ஆண், தனது மனைவியைத் தாண்டி பாலியல் இன்பத்தை விபச்சாரியிடம் பெறச் செல்லுகின்றபோதும் சரி, விபச்சாரி அதிகத் திருப்தியைக் கொடுக்கின்றாள் என்றாலும் சரி, தனியுடைமை, தனியார்மயமாக்கல் போல் காணப்படும் சிறந்த வாங்கும் - விற்கும் சந்தை உறவுகளே காரணமாகும். குடும்பத்தில் ஆண் - பெண்ணின் வரையறுக்கப்பட்ட கடமைகள், உணர்வுகள், பாலியல் நடத்தையில் வரைமுறைக்குள் தம்மை ஈடுபடுத்த நிர்ப்பந்திக்கும்போது, சுதந்திரமான பாலியல் ஈடுபாடு இருப்பதில்லை. ஆண் கோருகின்ற உரிமையும், கடமையும், உணர்ச்சியும் பெண் கோருகின்ற உரிமையும், கடமையும், உணர்ச்சியும் முரண்பட்ட வடிவில் ஆணாதிக்க எல்லையில் நெருக்கடியாகுகின்றபோது, பாலியல் இன்பம் நலமடிக்கப்படுகின்றது. இது விபச்சாரத்தில் சுதந்திரமாக இருப்பதால் ஆண் அதன் அடிமையாகின்றான். இது போன்று ஆண் - பெண்ணின் கள்ள உறவுகள் பூரணமான திருப்தியை, மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது. இருக்கின்ற ஆணாதிக்கக் குடும்ப அமைப்பே விபச்சாரத்தின் மூலமாகும். ஆண் - பெண் சுதந்திரமான மனிதர்களாக, சுதந்திரமான இணைவாக, கடமையும் உரிமையும் கோராததாக மாறுகின்றபோது விபச்சாரம் அற்றுவிடும். பாலியல் நெருக்கடி அருகிவிடும். இதைவிட்டு விபச்சாரியைக் கவரும் பேயாகக் காட்டுவதும், ஆணுக்கு ஒழுக்கத்தைப் போதிப்பதும் ஆணாதிக்க அமைப்பின் பாதுகாப்பை முன்னிட்டுத்தான். விபச்சாரத்தை உருவாக்கிப் பாதுகாப்பவனே அதைப் பெண் மீது குற்றம் சுமத்தி, ஆணை ஒழுக்கவாதியாகக் காட்டுவது ஆணாதிக்க நிதிக் கோவையாகும். ஆண்களின் கற்பு கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டதாக விளக்கும் ஆணாதிக்கம், விபச்சாரத்தைச் சமூக வடிவமாக்குகின்றது. ஆணின் கற்பு விதிவிலக்காகின்றபோது விபச்சாரத்தை நாடவைக்கின்றது. பெண்ணின் கற்பு கேள்விக்குட்பட்டு ஒழுக்கமாகின்றபோது, விபச்சாரம் அதன்

அடிப்படையாகின்றது. இதுபோன்ற ஆணாதிக்க விளக்கங்கள் எல்லையற்று காணப்படுகின்றது.

உ. சமயம் சார்ந்த பெண் வெறுப்பு - ஆணாதிக்கம்

திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடிய நாயன்மார்களில் ஒருவரான மாணிக்கவாசகர் தனது ஆணாதிக்க வக்கிரத்தில் இருந்து, பெண்களைக் காமத்தின் உருவகமாகக் கண்டு பெண் வெறுப்பை வெளிப்படுத்தத் தயங்கவில்லை.

“கொள் ஏர்(ப்) கள(வு) அகலாத் தடங் கொங்கையர்
கொவ்வைச் செவ்வாய் விள்ளேன் எனினும்...”⁴³

“கொழுமணியோர் நகையார் கொங்கைக் குன்றிடைச்
சென்று குன்றி விழுமடியேனை...”⁴³

“முதலைச் செவ்வாய்ச்சியர் வேட்கை வெந்நீர்ந் கடிப்ப
முழுகி விதவைச் செய்வேனை...”⁴³

“சுரள்புரி கூழையர் சுழலிற் பட்டுன் திறம் மறந்திங்
கிருள்புரியாகையிலே கிடந் தெய்தனன்”⁴³

பெண்ணை அங்க அங்கமாகச் சித்திரித்ததுடன், பெண்ணின் உறுப்புகளைக் கூட, ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் மாணிக்கவாசகர் வருணிக்க தவறவில்லை. இதில் இருந்து அவரால் மீள முடியவில்லை. பெண்களைக் குற்றம் சாட்டியபடி, கடவுளிடம் இதில் இருந்து மீள அருள் கோருகின்றார். அந்த ஆண் கடவுள்களும் இதைப் போன்று வக்கிரமானவர்கள் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, பெண் கடவுள்களும் இதையொத்த வெளிப்பாடுடையவர்கள் என்பதற்குத் திருஞான சம்பந்தரின் பல தேவாரப் பாடல்கள் சான்றாக இருக்கின்றன. திருஞானசம்பந்தர் உமாதேவியாரின் பெண் உறுப்புகளை வருணித்துப் பாடிய பாடல்கள் பல. மாணிக்கவாசகர் பெண்ணின் வாயை வருணிக்கின்றபோது, இன்றைய அழகு சாதனத்தின் உள்ளடக்கம் வெளிப்படுகின்றது. ஆண்கள், பெண்களின் உதடுகளை வருணித்த வழியில் விரும்பியதைப் பூர்த்தி செய்யவே, இன்றைய சொண்டு மை சந்தைக்கு வருகின்றது. ஆணாதிக்க அழகியல் நோக்கில் சொண்டு மை சந்தைக்கு வந்ததற்கு, மாணிக்கவாசகரின் அன்றைய ஆணாதிக்க வருணிப்புகள் அடித்தளமாகின்றன. ஆணாதிக்கத்தின் பெண்ணைப் பற்றிய விளக்கங்கள் கொச்சைத்தனமானவை. அதைப்

பண்பாடாகக் கொண்டு அதில் இருந்து பெண் மீது வெறுப்பைக் கக்குகின்றன. இதையே மாணிக்கவாசகர் தனது ஆணாதிக்கப் பாடலாக முன்வைக்கின்றார்.

ஊ. சித்தர்களின் ஆணாதிக்கம்

இன்று சித்தர்கள் பற்றிய பலவித பிரமைகளைப் பலரும் விதைத்துவிட முயலுகின்றனர். மோசடிகள் மூலம் பொறுக்கித் தின்ற பார்ப்பனர்களின் சில செயல்களை எதிர்த்துக் கொண்டு உருவான சித்தர்கள், ஆணாதிக்கவாதிகளாகவும் பெண் மீது வெறுப்பு கொண்டோராகவுமே இருந்தனர். இன்று பார்ப்பனியத்துக்கு எதிராக முன்றியுத்த முயலும் சித்தர்கள் ஊடாக, ஆணாதிக்கத்தைப் பூசி மெழுக அல்லது மௌனம் சாதிப்பதன் மூலம் சீர்திருத்தத்தையே சமுதாய மாற்றமாகக் காட்டமுயலுகின்றனர். ஆனால் பெண் வெறுப்பு கொண்ட சித்தர்கள் சமூக மாற்றத்தைச் சாதிக்க நேரடியாக வழிகாட்டமுடியாது. மாறாக, அக்காலத்தைப் புரிந்து கொள்ள, பார்ப்பனியத்தையும் அதன் கொடுமையையும் புரிந்துகொள்ள உதவமுடியும். இனி சித்தர்களின் பெண் வெறுப்பை, ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தைப் பார்ப்போம். பாம்பாட்டிச் சித்தர் பெண்ணாசை என்ற தலைப்பில்,

“செண்டு முலைவண்டுவிழி கொண்ட மாதரழகை

...

வட்டமுலை யென்றுமிக வற்றுந் தோலை
மகமேரு என உவமை வைத்துக் கூறுவார்
கெட்ட நாற்றமுள்ள யோனிக் கேணியில் வீழ்ந்தார்
கெடுவர் என்றே துணிந்து ஆடு பாம்பே
மலஞ்சொரி கண்ணை வடி வாழக்கொழுப்பாக
வருணித்துச் சொல்வார் மதிவன்மை இல்லாதார்
குலநலம் பேசுகின்ற கூகை மாந்தர்கள்
கும்பிக்கே இரையாவர் என்று ஆடுபாம்பே

சிக்குநாறுங் கூந்தலையே செலுமை வேகமாய்ச்
செப்புவர்கள் கொங்கைதனைச் செப்புக் கொப்பதாய்
நெக்கு நெக்கு உருகிப் பெண்ணை நெஞ்சில் நினைப்பாள்
நிமலனை நினையார் என்று ஆடுபாம்பே
நாறிவரும் எச்சில்தனை நல்லமுதென்றும்
நண்ணாஞ்சளி நாசிதனை நற்குமிழ் என்றும்

கூறுவார்கள் புத்தியில்லாக் கூகை மாந்தர்கள்
கோன்றிலையை அறியார் என்று ஆடுபாம்பே”⁴⁸

பெண் உறுப்புகள் பற்றிய இழிவுபடுத்தப்பட்ட, கேவலப்படுத்தப்பட்ட ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்துடன் கூடிய விளக்கம்தான் இவை. ஆண்களின் காமத்தையும் அதன் வக்கிரத்தையும் எதிர்ப்பதற்குப் பதில், பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்துவதன் ஊடாக ஆண்களின் ஒழுக்கம் கோரப்படுகின்றது. சமூக ஆணாதிக்க இழிவுகளுக்குப் பெண்ணைக் குற்றம் சாட்ட சித்தர்கள் தயங்கவில்லை. இதையொத்த பட்டினத்தார் பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

“வாய்நாறுமூழல் மயிர்ச்சிக்குநாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறுமாங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்
சீதாறும் யோனி யழனாறுமிந்திரியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறுமங்கையர்க்கோ லிங்ஙனேமனம் பற்றியதே”⁴⁸

“நகுவார்க்கு இடமாய் நான்கு வற்றும்
முலையைப் பார்த்து முனரி மொடடென்றாம்
குலையும் காமக் குருடர்க்கு உரைப்பேன்
நீட்டவும் முடக்கவும் நெடும் பொருள் வாங்கவும்

...

நச்சிக் காழுக நாய்தான் என்றும்
இச்சி திருக்கும் இடைக்கழி வாயில்
திங்கள் சடையோன் திருவருள் இல்லார்
தங்கித் திரியும் சவலைப் பெருவழி
புண்து என்று புடவையை முடி

...

பெண்ணும் ஆணும் பிறக்கும் பெருவழி
மலம் சொரியும் இழியும் வாயிற்கு அருகே
சலம் சொரிந்த இழியும் தண்ணீர் வாயில்
இத்தை நீங்கள் இனிது என வேண்டா
பச்சிலை இடினும் பக்தர்க்கு இரங்கி

...

பெண்ணாகி வந்தோரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால் வெருட்டி முலையால் மயக்கிக் கடி தடத்துப்
புண்ணாங் குழியிடைத் தள்ளி என் போதப் பொருள் பறிக்க
எண்ணாதுனை மறந்தேன் இறைவா கச்சி ஏகம்பனே!”⁴³

இது போன்ற பல பாடல்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. ஆண்களின் தவறுக்குப் பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுவது ஆணாதிக்க ஜனநாயகமாகும். இதுவே இன்றைய சமூக அமைப்பாகும். கற்பழிப்புகள் முதல் பெண் மீதான அத்து மீறல்கள் வரை பெண்ணின் மீதான குற்றமாக, அவளின் நடத்தை, உட்புகள், நடந்து கொண்ட முறைகள் என்று ஏராளமான விளக்கங்களின் ஊடாக இன்றும் ஆணாதிக்கச் சட்டம், ஆணைப் பாதுகாத்து பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுகின்றது. பெண்ணை இந்த எல்லைக்குள் தான் பூட்டி வைப்பதும், மூடிக்கட்டுவதும் என்ற ஆணாதிக்க நீதி சார்ந்த ஒழுக்கம் கோருகின்றது. கடவுளை நோக்கி துறவு மற்றும் ஏதோ ஒருவகையில் சமுதாய உழைப்பில் இருந்து அன்னியப்பட்ட பிரிவுகள், பெண்ணிடம் இருந்து விலகிய ஒழுக்கத்தை முன்வைக்கின்றபோது, அதை வைக்கின்ற ஆண் தவறுகின்றபோது, பெண் மீது குற்றம் சாட்டுகின்றனர். பெண்கள் முலையை 'இந்தா பிடி' என்று திரிபவர்கள் என்று பின்நவீனத்துவ ஏகாதிபத்தியச் சாக்கடை கைக்கூலிகள் தலித்துகள் பெயரில் கூறும்போதும் சரி, இவற்றைப் போற்றி நியாயப்படுத்தி நிற்கின்ற போதும் சரி, எழுதுகின்ற போதும் சரி, பட்டினத்தார், பெண்கள் 'முலையால் மயக்கி' ஆண்களைச் சிதைப்பவர்கள் என்று கூறும் போதும் சரி, சினிமாவில் "பிள்ளைக்குத் தாய்ப்பாலைத் தூக்கி கொடுக்கச் சொல்லு" (பெண்ணின் உறுப்பை ஓட்டி நிறைய பாடல்கள் சினிமாவில் உள்ளன) என்று பாடும்போதும் சரி, இவர்களுக்கிடையில் எந்த வேறுபாடும் இருப்பதில்லை. பெண்ணின் உறுப்புகள் மீதான ஆணின் வக்கிரமான காமமாக ஆணாதிக்கம் வெளிப்படுகின்றபோது, பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுவது அல்லது அதைப் போற்றி அனுபவிப்பது என்று சமூகத்தின் வேறுபட்ட நடைமுறைத் தேவை கருதியே பெண்ணின் உறுப்புகளையும், அவைகளின் செயல்களையும், நடத்தைகளையும் விளக்குகின்றனர். ஆனால், இவ்வாறு வேறுபட்ட தளத்திலும் ஒரே நோக்கில் பெண்ணைக் காண்பது பொதுவாக உள்ளது.

எ. மகாபாரதத்தில் ஆணாதிக்கமும் பெண்ணியமும்

மகாபாரதத்தில் வரும் திரௌபதி பல சகோதரக் கணவன் முறையில் இருந்ததைக் காட்டுகின்றது. அருச்சுனன், வீமன் மனைவியர்கள் பல ஆண் மணத்தில் வாழ்ந்ததைக் காட்டுகின்றது. இன்று இருக்கும் ஆணின் பலதார மணத்துக்குப் பதில் அன்று பெண்ணும் பல ஆண் மணத்தில் இருந்ததை மகாபாரதக் கற்பனை புனைவு இலக்கியம் சமுதாயத்தின் இயல்பில் இருந்து புனைந்து காட்டுகின்றது.

அல்லி அரசாணிமாலை புராணச் சார்பு கதைப் பாடலில் பாண்டியர்களிடம் கப்பம் வாங்கும் நீன்முகனை அல்லி ஏழு வயதில் அடக்குகின்றாள். பின் பட்டம் சூட்டிக் கொண்டு 12 வயதில் வேட்டைக்குப் புறப்படுகின்றாள். இதே நேரம் தவறு இழைத்த அருச்சுனன் கிருஷ்ணன் உடன் காட்டுக்கு வருகின்றான். அங்கு அல்லியைக் கேள்விப்பட்டதுடன் அவள் திருமணத்தை வெறுப்பதையும் அறிகின்றான். இவன் ஒரு தலைப்பட்டச் காதல்பட்டு அல்லி சேனை மீது கிருஷ்ணன் துணையுடன் மாய விலங்குகளை ஏவுகின்றான்.

அல்லி இதை எதிர்த்து அம்பு வீசுகின்றாள். அருச்சுனன் அம்பு பொறுக்கி கொடுக்கின்றான். அல்லி களைப்படைய, அருச்சுனன் அவளின் காலைப் பிடிக்க, அவன் ஆண் எனத் தெரிந்த அல்லி அருச்சுனனைத் துரத்துகின்றாள். கிருஷ்ணனுடைய சதி ஆலோசனைப்படி மருந்து கலக்கி அவள் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதை அறிந்த அல்லியின் சேனைப் பெண்கள் அவனைப் பிடித்து அல்லியின் ஆணைப்படி தண்டனை வழங்கப்படுகின்றது. கிருஷ்ணன் துணையால் அருச்சுனன் தப்புகின்றான். இப்படி அல்லிக்கும் அருச்சுனனுக்கும் இடையில் போராடுவதும், அல்லியின் வெற்றியைக் கிருஷ்ணன் துணையுடன் அருச்சுனன் தடுப்பதுமாகக் கதை தொடர்கின்றது. பின் அல்லியை நித்திரையில் கிருஷ்ணனின் துணையுடன் அருச்சுனன் கற்பழித்து விடுகின்றான். நித்திரையிலேயே தாலியும் கட்டி விடுகின்றான். தாலியை அறுக்கமுடியாத வரத்தைக் கிருஷ்ணன் இடம் அருச்சுனன் பெறுகின்றான். பின்னால் அல்லி இந்தப் போராட்டத்தில் பாண்டவர்களுடன் போர் செய்கின்றாள். அங்கு தந்திரமாகப் பிடித்து அல்லியைத் திருமணம் செய்கின்றான் அருச்சுனன். மீண்டும் அல்லி மதுரை சென்று அரசாள்கின்றாள்.

இந்த இழுபறி மற்றும் அருச்சுனன் கிருஷ்ணன் சதிகள் மூலம் பல பெண்களைக் கவர்ந்த நீண்ட கதையில் அருச்சுனன் அழகு பற்றி குறிப்பிடும் போது அல்லி கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

“அழகு வேண்டுமென்று சொல்லி யாரடி காத்திருந்தார்
மாப்பிளை வேண்டுமென்று மயங்கினவர் யாரடி
கணவனை வேண்டுமென்ற காத்திருந்தவர் யாரடி
.....

மண்ணாண்ட ராசத்தி மனையாட்டி யாயிருந்தால்
பூமியாண்ட ராசத்தி பெண்சாதியாயிருந்தால்
கண்டார் நகையாரோ கலியுகத்தார் எசாரோ”⁴⁹

பவளக் கொடியைக் கட்டாயப்படுத்தி அருச்சுனன் அடைந்தபோது, அருச்சுனன் கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

“மகுடத் துரைச்சியவள் வாழ்வரசியல்லி நல்லாள்
அல்லியவளுடைய ஆண்மையுனக்கில்லையடி”⁴⁹

அருச்சுனன் குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் வராமையால் அல்லி படை எடுத்து வரும் போது அருச்சுனன் பயப்படுவதை ஓட்டி,

“மதிமயக்க மாச்சது மாயவேரே என்ன செய்வேன்
எங்கே யொளித்து இருப்பேன்காண் மைத்துனரே
நான் எமலோகம் போவேனோ ஏழுலகம் கொண்டவனே
பிரமலோகம் போவேனோ பெருமாளே சொல்லுமென்றாள்”⁴⁹

அல்லி அருச்சுனனின் இயல்பை அறிந்து “வேறொருத்தி வாசலுக்குச் சென்றால் வெட்டிப் போட்டுவிடுவேன்”⁴⁹ என்று எச்சரித்த போது அருச்சுனன் பயப்படுவதைப் பார்ப்போம்.

“வெட்டத் துணிவாளே வீரியத்தைச் செய்வாளே
கணவனென்றும் பாராளே கண்டித்தும் போட்டிடுவாள்
.....
உயிரிருந்தானாக்கால் உப்பு விற்பும் உண்ணலாம்”⁴⁹

அல்லியிடம் அடைக்கலம் கொடுக்கப்பட்ட சபத்திரை மீது வெறி கொண்டு துரியோதனன் அல்லி அரண்மனையை நோக்கி வரும் போது அவனைச் சித்ரவதை செய்வேன் என அல்லி கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

“கிளிமொழியீர் நானிருக்கக் கிலேசம் உமக்கேனோ
புலி போல நானிருக்கக் பூவைமீர் அஞ்சுவதேன்
ஆணையின் மத்தகத்தைச் சிங்கம் பிளப்பது போல்
அவனுடைய சேனைகளை அடியோடு கொள்வேனே
உதிரம் புரள வைப்பேன் ஓட்டுவேன் ஊரை விட்டு
.....

அங்கம் அழுகியவன் ஆவிகள் அற்றவிழ்ச்
செய்கிறேன் பாருங்கள் தேர் விஜயன் தேவியரே”⁴⁹

அல்லியிடம் சிக்கி கொண்ட துரியோதனனைச் சவுக்கு கொண்டு தண்டிக்கும் காட்சியை,

“....அல்லி சவுக்கெடுத்து சாடுகிறாள் ஆனமட்டும்
வஞ்சம் தெளியுமட்டும் வாழ்வரசி சாடுகிறாள்
கோபம் அடங்கு மட்டும் சாடி...”⁴⁹

அல்லியின் மீது கிருஷ்ணன் என்ற இறைவன் துணையுடன் மாய நிலையில் நித்திரையில் கற்பழித்து கர்ப்பமாக்கிய நிலையில், வஞ்சத்தால் பிடித்த நிலையில், பாஞ்சாலி சொல் கேட்டு தாலி கட்ட சம்மதித்தபோது அல்லி கூறுகின்றாள்.

“கழுத்திலே தாலியது கட்டியிருக்கையிலே
வயித்திலே பிள்ளையது வந்துமிருக்கையிலே”⁴⁹

- என்று கூறியே குழந்தைக்காகத் திருமணத்தைச் சம்மதித்தாள்.

இந்த சமயப் புராணக் கதையிலேயே ஒரு பெண்ணின் ஆளுமையைப் புலப்படுத்துகின்றது. பெண்ணின் அதிகாரம், சமூக அந்தஸ்து என்பன பெண்ணின் உயர்ச்சியைப் போற்றுகின்றது. பெண்கள் மீதான ஆண்களின் அத்துமீறல்களுக்குத் தண்டனை அளிப்பதும், அதை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்து வென்ற வரலாற்றைக் காட்டுகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமூகம், பெண்ணாதிக்கச் சமூகம் என்ற இரு தளத்திலான போராட்டத்தில் பெண்ணின் போராட்டத்தை, பெண்ணின் பெண்மையில் இருந்து ஆணாதிக்கம் வரையறுக்கும்போது, அதை ஆண்மையாகக் காட்டுவதன் ஊடாக, பெண்ணை இழிவுபடுத்தும் ஆணாதிக்க விளக்கம் ஊடாக, பெண் அடிமைப்படுத்தப் படுகின்றாள். இது இன்று அடங்காப்பிடாரி, வாய்க்காரி போன்ற பதங்கள் ஊடாகக் கேவலப்படுத்தப்படுகின்றது. எப்போதும் ஆண்கள் பெண்ணை நோக்கி வலிந்து செல்வதும் பின்னால் உதறி எறிவதும், வேறு பெண்ணை நோக்கி அலைவதும் என்ற ஆணின் போக்கை எதிர்த்து எச்சரிக்கும் அல்லி அதற்குத் தண்டனையைக் கொடுக்கவும் தயங்கியதில்லை.

பெண்ணின் அதிகாரம், சொத்துரிமை அல்லியைச் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்துக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றது. பாண்டவர் நீதிக் கதைகளில் பாண்டவர் பக்கம் காட்டப்படும் நீதியில், ஆணாதிக்கம் கொலுசாகியிருப்பதை அல்லியின் நீதிக்கான போராட்டமும் காட்டுகின்றது. இன்று நாம் ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராகப் போராடும்போது அல்லியின் நிலையைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும். அதிகாரமும், சொத்துரிமையும் இன்றி ஆணாதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவோ, பெண்ணின் விடுதலையைச் சாதிக்கவோ முடியாது என்பதை இது நிறுவுகின்றது. பெண்ணின்

அதிகாரத்தையும், சொத்துரிமையையும் மீட்க இன்று போராடும் ஒரே மார்க்கம், பாட்டாளிவர்க்க வர்க்கப் போராட்டம் மட்டுமே என்பது எதார்த்தமான முரண்பாட்டுக்குள், மாற்றத்தைக் கோரும் இயங்கியலாக உள்ளது.

கணவன் ஒருவன் தேவையில்லை என்பதைப் பறைசாற்றும் அல்லி, வயிற்றில் குழந்தை உருவாகும்போது பெயரளவில் தந்தையைக் கோருவது என்பது, பெண்ணாதிக்கச் சமூகத்தில் இருந்து ஆணாதிக்கச் சமூகம் தோன்றி வளர்ந்து வந்த போராட்டச் சமுதாயத்தை இவை பிரதிபலிக்கின்றது. அதாவது ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவன் அவசியமில்லை. ஆனால் குழந்தைக்குத் தந்தை அவசியம் என்பதை இது காட்டுவதுடன், தாலியின் அவசியம் பற்றிய விதந்துரைகளும் புகுத்தப்படுகின்றன.

பேய் போன்றவற்றை ஆணாதிக்க அமைப்பு பெண்ணை இழிவுபடுத்தி வருணித்தது. நாலடியாரில் பேய் பற்றிய கூற்றில்,

“.. .. அட்டதனை

உண்டி உதவாதாள் இல்வாழ்பேய்”⁵⁰

- என்று குறிப்பிட்டுப் பெண்ணைப் பேய்க்கு ஒப்பிடுகின்றார். அதாவது கணவனுக்கு உணவு வைக்காத பெண் பேய் என்று கூறி இழிவுபடுத்துவது நிகழ்கின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்கள் ஆணுக்குக் கட்டுப்பாடாத பேய்களாக இருக்கின்றனர். அதாவது ஆணுக்கு அடிமைப்பட மறுக்கும் பெண்கள் பேய்களாகின்றனர் அல்லது தெய்வமாக்கப்படுகின்றனர். திருமணம் செய்யாத காளி போன்ற தெய்வங்கள், காரைக்கால் அம்மையார் போன்ற நாயன்மார்கள் அனைவரையும் பேயாக அல்லது சக்தி படைத்த மனுசியாக ஆணாதிக்க உலகம் வருணித்து, வணக்கத்துக்குரிய குறியீடாக மாற்றுவதன் மூலம் ஆணாதிக்க அமைப்பைப் பெண் மீறாது பாதுகாத்தனர், பாதுகாக்கின்றனர். பேய் பற்றிய பழமொழிகள் பெண்ணைக் குறித்தே எழுகின்றன. இது போன்று தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பில் வெளியாகும் இலக்கியங்கள், ஆணாதிக்க இலக்கியமாக இருப்பது பொது வழவமாகவுள்ளது. தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பின் அனைத்து இலக்கியங்களும் ஆணாதிக்கத் தன்மை கொண்டவை. அவை தனியான நூலுக்கு உரிய வகையில் விமர்சிக்கக் கூடிய அளவுக்கு விரிவானவை. சுருக்கம் கருதி சிறுபகுதியையே நான் இதில் விமர்சித்து அம்பலப் படுத்தியுள்ளேன்.

ஆணாதிக்கப் பழமொழிகள்

பெண்ணை அடிமைப்படுத்திய தனிச்சொத்துரிமை ஆணாதிக்கப் போக்கில் பழமொழிகள் உருவாகின்றன. இவை சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகின்றன. இந்தப் பழமொழிகள் ஆணாதிக்க அமைப்பின் ஒழுக்கமாகின்றது. இதை ஆராய்வோம்.

“விதவை எதிரே வருவது அபச குணம்.”³⁷

இந்த ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்ணின் திருமணமே அவளின் உயிர் வாழும் தகுதியை அங்கீகரிக்கின்றது. சாதிய ரீதியாக, தாழ்ந்த சாதி மக்கள், உயர் சாதி தெருவில் நடப்பது எப்படி குற்றமோ, அதுபோல் விதவைக்கும் நிகழ்கின்றது. ஆண் அற்ற பெண், விதவை நிலையில் வீட்டில் அடைந்து வாழ வேண்டும் என்ற, ஆணாதிக்கச் சமூக ஒழுக்கத்தில் இருந்து இந்தப் பழமொழி சமூக நடைமுறை விளக்கமாகின்றது.

“கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்”³⁷

- என்ற பழமொழி பெண்ணின் அடிமைத் தனத்தைப் பண்பாடாக்குகின்றது. கணவன் தான் பெண்ணுக்கு எல்லாம் என்ற விளக்கம், ஆணின் அதிகாரம் கட்டுப்பாடற்ற வகையில் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. கணவன் எவ்வளவு கீழ்த்தரமானவனாக இருந்தாலும், பெண் அவனுக்கு அடங்கி, அவனின் அடிமையாகச் சேவகம் செய்ய வேண்டும் என்பதையே இப்பழமொழி சமூக நடைமுறையாக்குகின்றது.

“சேறுகண்ட இடத்தில் மிதிச்சு, தண்ணிகண்ட இடத்தில் கழுவிப் போட்டுப் போறவன்தான் ஆம்பிளை”

- என்று சமூகம் விளக்கி நியாயப்படுத்தும்போது, ஆணின் பலதார மணம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. ஆண்களுக்குப் பல பெண்களை அனுபவிக்கும் உரிமையை வழங்கியது ஆணாதிக்க அமைப்பு; பெண்ணுக்கு

ஒருதார மணத்தை ஏற்படுத்தியபோது தனக்கு அதை விதிவிலக்காக்கியது. ஆண் விபச்சாரியிடம் செல்லவும், ஆணுக்குக் கற்பு அவசியமற்றதாகவும் கருதியதன் வெளிப்பாடே இந்தப் பழமொழியாகும்.

“தான் திருடி இதனால் பிறரை நம்பாள்”

- என்ற ஆணாதிக்க விளக்கம், ஆணின் விபச்சாரத்தைப் பாதுகாக்க பெண்ணையே குற்றம் சாட்டுவதாகும். பெண் ஆணிடம் கற்புரிமையை எதிர்பார்த்துக் கோரி போராடும்போது, அதை அவளுக்கு எதிராக மாற்றுவது ஓர் ஆயுதமாகும்.. அதாவது பெண் தான் திருடி என்பதால் பிறரை நம்பாள் என்பதன் மூலம், பெண் கள்ளப் பாலியல் உறவு கொள்பவள் என்பதால், சொந்தக் கணவனை நம்பாள் என்ற அர்த்தத்தைக் கொண்டே, ஆணாதிக்கம் பெண்ணை இழிவாடுகின்றது. தனது ஆணாதிக்க அதிகாரத்தைப் பெண் மீது நிறுவ, தனது விசேட உரிமையைத் தக்க வைக்க, பெண்ணை நிலை கலங்க வைக்க, அவளின் கற்புரிமை மீது எழுப்பும் பழமொழி குற்றச்சாட்டுகள், ஆணாதிக்க அமைப்பின் அச்சாணியாகும்.

“பேயானாலும் தாய், நீரானாலும் மோர்”⁵⁰

“பேய் பிள்ளையானாலும் தாய் தள்ளி விடுவாளா”⁵⁰

தாய்க்கும், குழந்தைக்கும் இடையில் உள்ள பந்தத்தைக் காட்டுகின்றது. தாய்மையின் உன்னதமான உணர்வுகளையும், கூட்டுச் சமூகக் கண்ணோட்டத்தையும் சமுதாய ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. ஆணின் வாரிசுரிமையைப் பெற்றுப்போடக் கோரும் சமுதாயத்தில், தாய்மையின் பண்புகள் சிறுமைப்படுத்தி வெறும் இயந்திரமான இயக்கத்தைக் குழந்தைப் பேற்றில் ஆணாதிக்கம் எதிர்பார்க்கின்றது. ஆனால், அந்தக் குழந்தையைக் கருவில் சுமப்பதில் இருந்து தாய்மை அடையும் உணர்வுகள் சார்ந்து, குழந்தை மீதான இயற்கையான கூட்டுத் தன்மையினால், பெண் உயர்ந்த மனிதத் தன்மையைக் கொண்டு வாழ்கின்றபோது, இப்பழமொழிகள் ஆணாதிக்கச் சமூகக் கண்ணோட்டத்தை மீறி பெண்ணின் உயர்வைப் போற்றுகின்றது.

“பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்” பெண் பற்றிய ஆணாதிக்க அமைப்பின் தாழ்வுக் கண்ணோட்டமாகும். பெண்ணை ஆணாதிக்கம் அடிமையாக்கி, அவள் ஆணின் தயவில் வாழ்கின்றபோது ஏற்படும் அவமானகரமான துன்பங்களையும், துயரத்தையும் பிரதிபலித்தே

இப்பழமொழிகள் உருவாகுகின்றன. ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண் அடிமையாக உழல்வதைக் கண்டு அனுதாபப்பட்டுக் கதைக்கின்ற போது, ஆணாதிக்க அமைப்பில் சீர்திருத்தத்தை அமைதியாக, மென்மையாகக் கையாளுகின்ற ஆணாதிக்க வடிவத்தைக்கோரும் கண்ணோட்டத்தில் இப்பழமொழி பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தை, பெண்ணின் இரண்டாவது நிலையை உறுதி செய்து பாதுகாக்கின்றது. பிச்சைக் காரனுக்கு அனுதாபப்பட்டுப் பிச்சை போடும் மனிதன், எப்படி சமூக மாற்றத்துக்குப் பதில் பிச்சை போடுவதன் மூலம் சமூகக் கடமையைப் பூர்த்தியாக்கு கின்றானோ அதுபோல், இப்பழமொழிகள் பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தை உறுதி செய்கின்றது. பெண் பற்றிய தாழ்வுக் கண்ணோட்டம் இதன் உள்ளடக்கமாகத் தொடர்வதையும், அதனால் அனுதாபப்படுவதும் இதன் பொது சமூகக் கண்ணோட்டமாகும்.

“பேயும் அறியும் பெண் சாதி பிள்ளையை” என்று கூறுகின்றபோது பெண்ணின் அடிமைத்தனம் பறைசாற்றப்படுகின்றது. மாட்டுக்குக் குறியிட்டுத் தனிச் சொத்துரிமையை அடையாளப்படுத்துவதுபோல், தாலி முதல் பொட்டு வரை பெண்ணின் மீதான ஆணின் அதிகாரத்தை, அடையாளத்தை, அடிமைத்தனத்தைக் குத்தி காட்டும் வழக்கமாகட்டும், ஊருக்கும், உலகத்துக்கும் அறிவித்து திருமணம் செய்வதாகட்டும், எல்லாம் பெண்ணின் மீதான ஆணின் முத்திரை குத்தப்படுகின்றது. இதன் வழியில் வாரிசுரிமையும், பெண்ணின் அடிமைத்தனமும் உறுதி செய்யப்படுகின்றது. பெண் மூலம் குழந்தை அடையாளம் உறுதி செய்தது போய், ஆணாதிக்க அமைப்பில் ஆண் மூலம் பெண்ணையும், குழந்தையையும் அடையாளம் காணும் ஆணாதிக்கம் நிலவுவதை, இந்தப் பழமொழி பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

“பெண்சாதி இல்லாதவன் பேயைக் கட்டித் தழுவினது போல” ஆணின் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய, ஆணுக்குச் சேவை செய்ய, பெண்ணின் அடிமைத்தனம் கொண்ட துணை, வாரிசைப் பெற்றுப் போட ஒரு பெண்ணின் தேவை, ஆணாதிக்க அமைப்பில் ஆணின் உரிமையாகின்றது. இது இல்லாத நிலையில் ஆணின் வாழ்க்கை கடுமையானதும், வாழ்க்கை வாழ்வதில் அர்த்தமற்றதும் என்பதையே இப்பழமொழி கூறி நிற்கின்றது. மனைவி இல்லாத நிலையில் அர்த்தமற்ற வகையில் பைத்தியமாக, ஒழுங்கற்ற வாழ்வை வாழ்வான் என்பதன் ஊடாக, பெண்ணின் அடிமைத்தனமான கடின உழைப்பு வெளிப்படுகின்றது.

“அப்பனுக்குப் பிள்ளை தப்பாமல் பிறந்திருக்கு” என்ற ஆணாதிக்க அமைப்பில் வாரிசுரிமை ஊடாகக் குழந்தையைக் காண்பது புலப்படுகின்றது.

தாய் பெற்ற குழந்தையின் அடையாளம் தந்தையுடாகக் காண்பது, பெண்ணின் இழிவான நிலையைக் காட்டுகின்றது. ஒரு பெண் பெற்று எடுக்கும் குழந்தையின் தந்தையைப் பெண் மட்டுமே உறுதி செய்ய முடியும். ஆனால் தனிச்சொத்துரிமை ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்ணுக்கு விதிக்கப்பட்ட ஒருதாரமணத்தில், ஆணின் வாரிசைச் சமூகம் குறித்துக் காட்ட இப்பழமொழி உதவுகின்றது. ஆணின் பலதாரமணத்தில் விரிந்த எல்லை இதற்கு எதிரான தன்மை கொண்டபோதும், பெண்ணின் கற்புரிமை மீதான ஆணின் கற்பு அதிகாரம் வாரிசரிமையை ஆண் சார்ந்து உறுதி செய்கின்றது. குழந்தை மீதான பெண் உரிமை மறுக்கப்பட்டு, ஆணின் உரிமையை உறுதி செய்யும் ஆணாதிக்க விளக்கத்தை இப்பழமொழி உறுதி செய்கின்றது. இன்றைய குருட்டுப் பெண்ணியம் ஆணாதிக்கமய மாதலில் சலுகைக்காகப் போராடுகின்றபோது, குழந்தை மீதான பெண்ணின் உரிமையை ஆணாதிக்க வழியில் கைவிட்டுச் செல்வது ஒருபோக்காக உலகமயமாதல் பாதையில் அதிகரிக்கின்றது.

“உனக்காகச் சாப்பிடு. ஊருக்காக உடுத்து” என்ற பழமொழியில் உடுத்துதல் தொடர்பான கண்ணோட்டம் தெளிவாக விளக்கப்படுகின்றது. மற்றவர்களுக்காக உடுக்கும் கண்ணோட்டம் மேவி நிற்பதைத் துல்லியமாக, துலாம்பாரமாக நிர்வாணமாக்குகின்றது. உடுப்பு உடல் ஆரோக்கியம் சார்ந்து, சூழலைச் சார்ந்து மட்டும் போடப்பட வேண்டிய நிலையில், கவர்ச்சி காட்ட, மற்றவரைக் கவர் என்ற நிலைக்குத் தரம் தாழ்ந்து மாறிவிட்டது. ஆணாதிக்கப் பாலியல் நெருக்கடியுடன் உடுப்பு மானத்தைக் காக்கும் ஓர் ஊடகமாக இருந்தது போய், அதையும் உரிந்து காட்டும் கவர்ச்சிகர உடுப்பாக்கி, வக்கரித்துக் காட்டும் நிர்வாண வக்கிரக் கவர்ச்சியில் சந்தைப் பொருளாதாரம் மக்களை வக்கரிக்க வைக்கின்றது.

“அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியாப் பெண்ணும் கறி சமைப்பாள்” என்பதன் மூலம் பெண்ணின் பாரம்பரியமிக்க கடமை, பண்பாடு ரீதியாக நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. சில கடமைகள் பெண்ணுக்கு உரித்தானவை என்பதையும், இதை அவளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்பதையும், ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டு வழியாக இப்பழமொழி விளக்குகின்றது.

“ஆட மாட்டாத தேவடியாள் தெருகோணல் என்றாளாம்” கடவுளின் பெயரில் கோயில்களில் விபச்சாரத்துக்குத் தள்ளப்படும் பெண்கள், ஆடிப் பாடியே விபச்சாரம் செய்ய ஆணாதிக்க இந்து மதம் கோருகின்றது.

அவள் சமுதாயம் மீது கருத்து கூறவோ, அபிப்பிராயம் சொல்லவோ எந்தத் தகுதியையும் மறுக்கும் இப்பழமொழி, பெண்ணின் பரதக் கலையில் இருந்து விபச்சாரம் பண்ணும் வடிவில் கொச்சைப்படுத்தி, இழிவுபடுத்துகின்றது. தேவடியாளாக, ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாக்கும் பணக்காரர் மற்றும் பார்ப்பனர்களால் பலாத்காரமாக உருவாக்கப்படும் கண்ணுக்கினிய அழகிய பெண்கள், மற்றைய பெண்களில் இருந்து விதிவிலக்காகக் கருத்துரைக்கும் வாழ்வில், அவளின் அபிப்பிராயத்தைப் பெண் என்ற அடிப்படையில் நின்று, சமுதாயம் மீதான எதிர்ப்பென்ற அடிப்படையில் நின்று வெளிவருவதைத் தடுக்கும், ஆணாதிக்கக் கொச்சைப் பழமொழிதான் இது.

“ஊருக்கொரு தேவடியாள் யாருக்கென்று ஆடுவாள்” இது அப் பெண்ணின் மீதான ஆணாதிக்கத்தின் விரிந்த பாலியல் ஆதிக்கத்தைக் காட்டுகின்றது. ஊரில் உள்ள ஆண்கள் எல்லோரினதும் பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும், பெண்ணின் நிலையைக் காட்டுகின்றது. சமுதாய ரீதியாக ஆணின் பலதார மணத்தைக் கோயில் சார்ந்து தேவடியாள் (தேவன் ✦ அடியாள்) மூலம் ஆண்கள் அடைந்ததை, அடைவதைச் சமூக அங்கீகாரமாகக் கொண்டு இருக்கும் போது, ஊருக்கு ஒரு பெண் இருப்பின் அவளின் துன்பத்தை விளக்குவதே இப்பழமொழி.

“தந்தை எவ்வழி தனயன் அவ்வழி” என்பது ஆணாதிக்க வாரிசரிமையையும், ஆணாதிக்க வழியையும், தந்தையுரிமை வழியில் நியாயப்படுத்துவதே இப்பழமொழி. வாரிசுகள் செய்யும் ஆணாதிக்கத் தவறுகளை, தந்தையின் ஆணாதிக்கச் சமூகப் பரம்பரையுடாக இனம் காட்டி அங்கீகரிக்கும் சமூக வெட்டு முகம், தாய்வழிக்கு எதிராக இப்பழமொழியைக் கையாளுகின்றது.

“தான் திருடி அசல் வீடு நம்பமாட்டாள்” பெண்ணின் கற்பு மீதான ஆணாதிக்கச் சந்தேகத்தை ஆண் வழியில் கொச்சைப்படுத்தி, பாதுகாக்கின்றது. பலதார மணத்தில் திளைக்கும் ஆண் மீதான பெண்ணின் போர்க்குரலைக் கொச்சைப்படுத்த, அதைப் பெண் மீது திருப்பும் இப்பழமொழி, பெண்ணின் கற்புரிமையைக் கொச்சைப்படுத்தி, கேவலப்படுத்துகின்றது. ஆணின் கற்பு மீது கேள்வி எழுப்புவன், தனது சொந்தச் சோரம் போகும் அனுபவத்தில் இருந்து கேட்பதாக, ஆணாதிக்கம் பெண்ணைக் கொச்சைப்படுத்தி, கேவலப்படுத்த இப்பழமொழி உதவுகின்றது. சமுதாயத்தில் ஆணாதிக்கம் பெண்ணை இழிவாடும் வெட்டு முகத்தை இது பிரதிபலிக்கின்றது.

“தாயைப் பார்த்து பெண்ணைக் கொள்ளு, பாலைப் பார்த்து பசுவைக் கொள்ளு” என்றதன் மூலம் ஆணாதிக்க அமைப்பில் பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆணின் சுகபோகத்தை இனம் காட்டுகின்றது. தாய் பற்றிய ஆணாதிக்கச் சமூக மதிப்பீட்டில் இருந்து, மகளின் ஒழுக்கத்தை, ஆணாதிக்கம் வரையறுத்து, புதிய அடிமையை இனம் காண்பதை இப்பழமொழி பிரதிபலிக்கின்றது.

“நல்ல மாட்டிற்கு ஓர் அடி, நல்ல பெண்ணுக்கு ஒரு சொல்” பெண் மீதான ஆணாதிக்க வரைமுறையற்ற உரிமையை விளக்குகின்றது. பெண்ணுக்கு ஆண் கட்டளையிடும் போது, கேள்வியின்றி அடங்கி வாழக் கோரும் இப்பழமொழி, இந்த ஆணாதிக்க அமைப்பில் ஆணின் தனித்துவத்தை எடுத்து இயம்புகின்றது.

“பிரியமில்லாத பெண்டிலும் பேய் நன்று” ஆணின் அடிமையாக மறுக்கும் பெண் பற்றி இப்பழமொழி இழிவுபடுத்துகின்றது. ஆணுக்குக் கட்டுப்பட்டு கட்டுப்பெட்டித் தனமாக வாழ மறுக்கும் பெண்ணை, பேய்க்கு ஒப்பிடும் ஆணாதிக்கம், ஆணுக்கு அடங்கி சேவை செய்யக் கோருகின்றது.

“பிள்ளைக்கு உபாத்தியாயரும் பெண்ணுக்கு மாமியாரும்” ஆணாதிக்கம் சார்ந்த, ஆண் வீடு புகும் பெண் மீதான மாமியாரின் கொடுமையை, ஆணாதிக்க அமைப்பின் ஜனநாயக அதிகார வடிவமாக இருக்கின்றது. திருமணம் செய்த பின் ஆண் வீடு வரும் பெண்ணை அடங்கி வாழ, மாமியார் வேடம் ஊடாக தனது அதிகாரத்தை ஆணாதிக்கம் நிறுவுகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமூக அமைப்பு சமுதாயத்தை ஒழுங்குபடுத்த உருவாக்கிய பல்வேறு அதிகார வடிவங்களில், மாமியார் பாத்திரமும் ஒன்றாகும்.

“பிள்ளை வரத்துக்குப் போனவிடத்தில் புருஷனைப் பறி கொடுத்தது போல” ஆணாதிக்க வாரிசைக் கோரி நிர்ப்பந்திக்கும் ஆணாதிக்க அமைப்பில், பிள்ளை வரம் கோரி ஆணாதிக்கக் கடவுள்கள் வாழும் இடம் செல்லும்போது, அங்கு பெண் மீதான அத்துமீறல் பிள்ளை வரத்தினூடாக நிகழ்கின்றது. பழைய சமுதாயத்தில் பிள்ளை வரம் அற்ற பெண்களை, பார்ப்பன முனிவர்களுடன் அனுப்பி, அவர்களுடன் படுக்க விட்டு வாரிசைப் பெற வழிகாட்டிய பார்ப்பன மதம், இன்று அதையே இந்து மதத்தின் ஊடாகச் செய்கின்றது. பக்தியின் பின்னால் ஏமாற்றி, பெண்ணின் கற்புரிமையைச் சூறையாடுவதும், மறுதளத்தில் பிள்ளை கோரிய

ஆணாதிக்க நச்சரிப்பு தாங்காது பெண் சோரம் போவதையும் இப்பழமொழி காட்டுகின்றது.

“பெண்டாட்டி கால்க்கட்டு, பிள்ளை வாய்க்கட்டு”, “கல்யாணம் கட்டினால் கால்க்கட்டு பிள்ளை பெற்றபின் வாய்க்கட்டு” ஆணாதிக்க அமைப்பில் திருமணம் ஊடான பெண்டாட்டி பாத்திரம், பெண்ணுக்குக் கால்க்கட்டாக அமையும் சிறையையும், பெண் குழந்தையின் பசித்த வயிற்றுக்கான சமூக அடித்தளத்தையும் இப்பழமொழி பெண் மீது ஒழுக்கமாக்குகின்றது. ஒரு பெண் சமுதாயத்தில் வாழும் நிலையை இது காட்டுகின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பு பெண்ணை எப்படியான நிலையில் வைத்து நடத்துகிறது என்பதும், இந்தச் சமுதாயத்தில் பெண்ணின் அவலமும் நிர்வாணமாகின்றது. ஆனால், பழமொழி பெண்ணை நிர்ப்பந்தித்த ஒழுக்கமாகப் போதிக்கின்றது.

“பெண்டுகள் இருந்த இடம் சண்டைகள் பெருத்த இடம்” பெண்களைப் பண்பாட்டு வேலி ஊடாக வீட்டில் சிறை வைக்கும்போது, நெருங்கி வாழும் பெண்களிடையே, சமூகப் பங்களிப்பு சிதைகின்றபோது, பெண்களின் புகைச்சலான நச்சரித்த வாழ்க்கை பெண்களிடையே வெடித்துக் கிளம்புகின்றது. பொருளாதார ரீதியாகப் பலவீனமான பெண், பற்றாக்குறையால் பல பெண்களிடையே பகிர்கின்றபோது ஏற்படும் மனக் கசப்பான தனியுடைமை நெருக்கடிகள், பெண்களிடையே பூசலைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆண், பெண் மீது செலுத்தும் அதிகாரம், அடக்குமுறை சமுதாய ரீதியாக மீற முடியாத பண்பாட்டால், அவை பெண்களுக்கிடையில் வெடிக்கின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பு பெண்ணைச் சிறை வைத்து அடக்கி ஒடுக்கி, கையேந்தி வாழ வைப்பதன் ஊடாக, நச்சரிப்பான இருண்ட வாழ்க்கையையும், புகைச்சல் கொண்ட பெண்களையும் உருவாக்கிய பின், அதையே பெண்ணுக்கு எதிரான பழமொழியூடாக ஆணாதிக்கம் கொச்சைப்படுத்துகின்றது.

“பெண்ணுக்குப் பொன் இட்டுப் பார். சுவருக்கு மண் இட்டுப் பார்” ஆணாதிக்க அழகியல் அமைப்புப் போகத்தை நோக்கி பெண்ணை அழகுபடுத்தி, அதில் பெண்ணை இலயித்துப் போக நிர்ப்பந்தித்தனர். பெண்ணை அழகுபடுத்தி, நிர்வாணப்படுத்தி, கவர்ச்சி காட்ட நிர்ப்பந்தித்த தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பின் எல்லா வளர்ச்சிக் கட்டமும் விபச்சாரமாகி வரும்போது, அதைப் பெண்ணின் சுதந்திரமாகக் காட்டி, அழகுபடுத்துவதில் தள்ளிச் சீரழித்தது. பெண் சிதைந்து நெருப்பாகி எரிகின்றபோது, அதற்கு

எண்ணெய் ஊற்றுவது ஆணாதிக்க அமைப்பின் தவிர்க்க முடியாத உள்ளடக்கமாகும். பெண்ணின் அழகு, கவர்ச்சியில் நவீனப்பட, பெண் அதில் ஆணாதிக்க, பிரதிநிதியாக, அழகு சாதனத்தை ஆணாதிக்கச் சுதந்திர, ஜனநாயக எல்லையில் கோரத் தொடங்குகின்றாள். இது கட்டுப்படுத்த முடியாத எல்லையில், இப்பழமொழி பெண்ணைச் சுட்டி வருகின்றது. தனிச்சொத்துரிமை மூலதனம் தொடர்ச்சியாக, விரிவாக ஊக்குவிக்கும் போக்கில், மூலதனத்தை உற்பத்தி செய்யும் உழைப்பாளர்கள் முன் இது ஒரு போராட்டமாக, சொந்த மனைவிக்கு எதிரான கண்ணோட்டமாக மாறுவதை இப்பழமொழி பறைசாற்றுகின்றது.

“பேதமை யென்பது மாதர்க் கழகாம்” அறிவற்ற முட்டாள்தனம் கொண்ட, வெகுளித்தனமான மந்த குணம் கொண்ட நடத்தையே, பெண்ணின் அழகு என்பதை இப்பழமொழி கோருகின்றது. சமூக அறிவின்றி, கணவனைக் “கண் கண்ட தெய்வமாகப் போற்றி” வாழும் சமூக அடிமைத்தனத்துடன் கூடிய, நசிந்து, இழிந்து வாழும் பேதமை வாழ்க்கையே, பெண்ணின் அழகு என்பதை இப்பழமொழி பெண்ணுக்கு எடுத்துரைக்கின்றது.

“வேண்டாப் பெண்டாட்டியின் கைபட்டால் குற்றம், கால் பட்டால் குற்றம்” மனைவியால் வெறுக்கப்படும் கணவன் மீது பெண் எல்லாவற்றின் மீதும் குற்றம் காணும் சமூக நடைமுறையை இப்பழமொழி எடுத்துரைக்கின்றது. இது ஆண் - பெண் என்று பரஸ்பரம் வெறுப்புற்றோர் செய்யும் பொதுவான நடைமுறையாகும். ஆனால், அதைப் பெண் மீது மட்டும் சுட்டிக்காட்டும் பழமொழி, இந்த ஆணாதிக்க ஒருதரக் குடும்ப அமைப்பின் வெட்டுமுகத்தைக் காட்டுகின்றது. வெறுப்பு உருவாகின்றபோது, அனைத்தையும் குற்றம் சாட்டும் நடைமுறை, தனிச்சொத்துரிமை அமைப்பின் பொதுப்பண்பாகும். ஆனால், அதைப் பெண் மீது மட்டும் சுமத்தும் ஆணாதிக்கச் சமூக அமைப்பு, ஆணைத் திட்டவட்டமாக இந்தப் பழமொழியூடாகப் பாதுகாக்கின்றது.

பாலியலை ஒட்டிய மனித முரண்பாடுகள்

புற உலகின் வெளிப்பாடான இயக்கத்துக்கு வெளியில் மனிதச் சிந்தனை தனக்குள், தன்னளவில் வெளிப்படுவதில்லை. புற உலகில் நடக்கும் மாற்றத்தையொட்டி மனிதச் சிந்தனை அனைத்துத் துறைகளிலும், புற உலகு மீதான வெளிப்பாடுகளைப் புரிந்து கொண்ட விதத்தில் மனிதன் வெளிப்படுத்துகின்றான், சிந்திக்கின்றான். இதைத் தாண்டிய சிந்தனைத் தளம் கிடையவே கிடையாது.

இந்த வகையில் பாலியல் பற்றிய அறிவும், அதன் வெளிப்படுத்துதலும் புற உலகின் வெளிப்பாடாகவே மனிதனுக்குள் வெளிப்படுகின்றது. இது மாறுபட்ட சமுதாயத்தின் ஏற்ற இறக்கத்துக்கு ஏற்ப மனிதச் சிந்தனையில் வெளிப்படுகின்றது. இந்த வெளிப்பாடுகளின் விளைவுகள், குறித்த பாலியல் நடத்தை மீது மட்டும் தொழிற்படுவதில்லை. மனிதனின் புறச் சூழல் பாதிப்பின் விளைவாக வெளிப்படும் பாலியல் நடத்தைகள் எல்லாம் மாறிக் கொண்டிருப்பதுபோல் மாறிய வண்ணம் நீடிக்கின்றது.

சமுதாயத்தின் பல்வேறு பாலியல் நடத்தைகள் மீது வைக்கப்படுகின்ற விமர்சனங்கள், போராட்டங்கள், தனித்து அதன் மீதான மாற்றத்தால் மட்டும் மாற்றி விடுவதில்லை.

ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் வெளிப்படும் ஆண் சார்ந்த பாலியல் ஆதிக்கம் வெறுமனே பாலியல் நடத்தை மீது கட்டமைக்கப்படுவதில்லை. மாறாக, புற உலகின் பொது வெளிப்பாட்டின் மீது, அது சார்ந்த குறித்த சமுதாய ஆதிக்கத்தின் மீது வெளிப்படுகின்றது. இந்தச் சமுதாயத்தில் நடந்து வரும் மாற்றங்கள், பெண்ணின் தொடர்ச்சியான போராட்டங்கள், பாலியலில் ஆணுக்கு நிகரான பாலியல் தெரிவுக்கான உரிமைகள் கூட புறச் சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பாகத் தான் இருக்கின்றது, நீடிக்கின்றது.

ஆணாதிக்கம் வழங்கும் பாலியல் சலுகைகள், பெண் போராடியெடுக்கும் பாலியல் உரிமைகள், ஆணாதிக்கத்துக்கு உட்பட்டுத் தெரிவு செய்யும் பாலியல் மாற்றுக்கள் என அனைத்தும் சுயாதீனமானவை அல்ல. மாறாக எப்போதும் புறச் சமுதாயத்தின் வெளிப்பாடாக, மாறுபட்ட வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தின் விளைவாக உள்ளது.

சுதந்திரமான பாலியல் தெரிவாக நம்பும் தெரிவுகளும் கூட, நடத்தைகளும் கூட சமுதாயத்துக்கு வெளியில் சுயாதீனமானவையல்ல. மாறாக, சமுதாயத்தின், அதிலும் வர்க்கப் பிளவுகளின் வேறுபட்ட நடத்தைகளால் ஆனது. இந்த நடத்தைகள் கூட பொது வர்க்க எல்லைக்குள் தனிமனிதர்களின் புற உலக பார்வைக்கேற்ப தனித்தனியாகவும் கூட பிளவுபடுகின்றது.

இன்று உலகளவில் பொதுப்படையாக இரண்டு பிளவுபட்ட சமுதாயக் கண்ணோட்டம் வெளிப்படுகின்றது. முதலாவதாகக் கூட்டுச் சமுதாயக் கண்ணோட்டமும், இரண்டாவதாகத் தனிமனிதச் சமுதாயக் கண்ணோட்டமும் வெளிப்படுகின்றன. இந்த இரு சமுதாயப் போக்கிலும் கூட பாலியல் நடத்தைகள் இதற்கு இசைவாக வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. அதிலும் இது மேற்கு நாடுகளுக்கும், மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கும் இடையில் கூர்மையாக வேறுபடுகின்றது.

மேற்கில் பாலியல் நடத்தைகள் சுதந்திரமானதாக இருப்பதாகப் பாசாங்கு செய்தபடி, சமுதாயத்தின் விளைவுகளான தனிநபர் சமூகச் கண்ணோட்டத்தின் பொதுப் போக்கில், இரண்டு வர்க்கப் பிரிவுகளும் நுகர்தலை முன்னிலைப்படுத்தி பாலியலை நுகர்கின்றனர். இங்கு மனிதர்களுக்கு இடையில் நுகர்தலில் காணப்படும் வேட்கை, சமுதாயத்தில் சூறையாடும் சமூகப் போக்குக்கு இசைவாக ஒருவரையொருவர் அதிகம் நுகர்தலைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பாலியலை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

மறு தளத்தில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பாலியல் சமுதாயத்தின் கூட்டு வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப, அதுவும் கூட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் வெளிப்படுகின்றது. ஆனால், பாலியலில் ஆணாதிக்கம் பெண்ணின் கூட்டுக் கலவியை மறுப்பதால் பெண்ணின் பாலியல் பூர்த்தியாக்கப்படுவதில்லை. ஆணின் கூட்டுக் கலவிக்குப் பெண் ஒத்துழைக்கும் மனிதப் பண்பை, ஆணாதிக்கம் ஆணின் தனித்த நுகர்வாகச் சீரழித்து விடுகின்றது. அதாவது மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பெண்ணின் பகிர்ந்து உண்ணும் கூட்டுப்

பண்பும், இதற்கு எதிரான ஆணின் பண்பும் முரண்பட்ட சமுதாயச் சிந்தனைகள் எப்படி கூட்டாக உள்ளதோ, அது பாலியலிலும் வெளிப்படுகின்றது. மேற்கில் தனிச் சொத்துரிமையில் பெண் நுகர்வோராக மாறியதால், மூன்றாம் உலகப் பெண்ணை விட அதிகமான சுதந்திரம் உள்ளவளாகக் காட்டப்படுகின்றது. இது பொருட்களை நுகர்வது போல் பாலியலிலும் சுதந்திரம் கொண்டதாகப் பிரமையை ஏற்படுத்துகின்றது.

இந்தப் போக்கு என்பது பெண்ணியல் நோக்கில் பெண்ணுக்கு எதிரானதாகும். பெண், ஆணைப் போல் நுகர்வோராக மாறுவது பெண்ணை விடுவிக்காது. மாறாக நுகர்வோராக ஆண் - பெண் பரஸ்பரம் மாறும்போது மனிதச் சமுதாயத்துக்கு எதிரான கண்ணோட்டமும், அதற்கு அஸ்திவாரமும் ஆகிவிடுகின்றது. பெண்ணின் கலவி முறை என்பது கூட்டுக் கலவியை முன்வைத்து ஆணை நோக்கி கோருவதாக இருக்க வேண்டும். இது பல பெண்ணியவாதிகளால் கவனத்தில் எடுக்கப்படவே இல்லை.

மாறாக, மேற்கில் (ஏகாதிபத்தியத்தில்) மாறிய சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தில் நுகர்வு என்பது முதன்மைப்பட, அதை ஒட்டிப் பெண்ணின் நுகர்வுக் கோரிக்கைகள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டனவே, ஒழிய பெண்ணின் கூட்டுவாழ்க்கை முன்னிலைப்படுத்தப்படவில்லை. இந்த நிலையில் பொருளாதார நுகர்வில் பல தெரிவுகள் எப்படி சமுதாயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதோ, அதேபோல் ஆண்-பெண், பல ஆண்-பெண்ணைப் பாலியலில் நுகரும் போக்கு பண்பாடாக அதைநோக்கி ஆவலாகத் தூண்டப்படுகின்றது. அதேநேரம் ஆணைப் போல் வாழும் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகள் சிலவற்றை வென்றெடுத்த பெண்ணியம் நுகர்வுக்குள் தனது விடுதலையை வெளிப்படுத்தியதே ஒழிய, கூட்டு வாழ்வுக்கு ஆணை வென்றெடுக்க அல்லது தனிமனிதக் கண்ணோட்டத்தை அழித்தொழிக்க முடியாது, பெண்ணியம் ஆணாதிக்கமாகித் தோற்றுப்போனது. இதுதான் மேற்கில் பெண்ணியத்தின் பொது வெளிப்பாடு. இந்த எல்லைக்குள் இன்று பல தத்துவங்கள் கோரிக்கைகள் முளைக்கின்றனவே, ஒழிய பெண்ணிய விடுதலைக்காகப் பெண்ணியக் கூட்டு வாழ்க்கைக்கு ஆணை முன்னேற்றத் தவறியுள்ளது. அத்துடன் இந்த நுகர்வுப் பண்பாடு என்பது பெண்ணியத்தின் கூட்டு வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டத்துக்கு எதிராக, புதிதாகத் தோன்றி, ஆணாதிக்கமாக மாறியுள்ளது.

ஒரு மனிதன் அது ஆணாக இருந்தாலும் சரி, பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி, கலவியில் ஈடுபடும் போது அதன் வெற்றி - தோல்வி என்பது தனித்த

அவர்களின் வெளிப்பாட்டில் தீர்மானகரமாவதில்லை. மாறாகக் கலவி தொடர்பாக அவர்கள் மீது புற உலகம் எதைக் கொடுத்துள்ளதோ அந்த எல்லைக்குள்ள்தான் பாலியல் வெற்றி, தோல்வி முடிவாகின்றது. ஒரு மனிதனுக்குப் பதில் இருவர் இதில் ஈடுபடுவதால் வெற்றி - தோல்வி இருவரின் பாலியல் பற்றிய புற உலகப் பார்வையில் ஒருமித்த பார்வை அல்லது விலகல், பாலியல் வெற்றியை அல்லது தோல்வியைத் தீர்மானிக்கின்றது. இன்றைய பாலியல் நெருக்கடிகள் புற உலகம் சார்ந்த தனிநபரின் சிந்தனை விலகலில் தான் தீர்மானகரமாகின்றது. தனிமனிதர்கள் வெறும் இயந்திரமாகப் புற உலகம் சார்ந்து இயங்கும் கருவியாகி விடுகின்றனர். இது உலகம் முழுக்கவும் பொதுவானதாக உள்ளது.

உதாரணத்துக்கு, பொதுவாக ஆணின் பாலியல் நடத்தைகளில் கலவிக்கு முன்பே விந்து வெளியேறிவிடுகின்றது. இது சில ஆண்களின் நோயாகக் கருதப்பட்டு மருந்துகளை நுகரும்படி உலகம் சிபாரிசு செய்கின்றது. ஆனால் அந்த ஆணின் புற உலகம் தழுவி, பெண்ணின் பாலியல் உறுப்பு பற்றிய வக்கிரங்கள் தான், அவனின் பாலியல் செயலை நோயாளியாகக் காட்டிவிடுகின்றது. இந்த நிலையில் பாதிக்கப்படும் பெண் புதிய பாலியல் நெருக்கடியைச் சந்திக்கின்றாள். இது பல புதிய பாலியல் விளைவுகளை, பல புதிய சமுதாய நடத்தைகளை, போராட்டங்களை .. விளைவிக்கின்றது. பெண்ணின் பாலியல் நடத்தையில் கூட இது பிரதிபலிக்கலாம். பெண்ணின் ஆரோக்கியமான பாலியல் நடத்தையை எதிர்பார்க்கும் ஆணின் புற உலகப் பார்வையை, ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து பெண் புரிந்து கொள்ளத் தவறின் அல்லது ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டுக் கட்டுப்பாட்டால் கூட பாலியல் நடத்தையில் நெருக்கடி ஏற்படும். இப்படி பல பாலியல் நடத்தையில் உள்ள நெருக்கடிகள் புறச் சமுதாய விளைவாக உள்ளதால் இந்தச் சமுதாயத்தின் பொருளாதாரப் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தில் மாற்றம் ஏற்படாதவரை பாலியல் நெருக்கடி என்பது புற உலகம் சார்ந்து புரிந்து கொள்ளும் வடிவில் தொடரும்.

பாலியல் வெற்றி என்பது பாலியல் பற்றி அனைத்து நடத்தையிலும் ஒருமித்த பார்வை உள்ளவர்களிடம் மட்டும் பொதுவாகச் சாத்தியமானது. அதாவது புற உலகம் சார்ந்த சிந்தனை மீது பாலியலில் ஒத்த பார்வையும், மாறிவரும் சமுதாயத்தின் போக்கில் இரு பகுதியிலும் தொடர்ந்த ஒத்த பார்வையும் வெற்றிக்கு முன்னிபந்தனையாகும். ஆனால் வர்க்க ஏற்றத் தாழ்வுக்கு உள்ளாகி உள்ள சமுதாயத்தில் இது பூர்த்தியாவது என்பது,

ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில், வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தில் ஒத்த பார்வையை முன்னிபந்தனையாகின்றது. வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தை நேரடியாக வெளிப்படுத்தாத மத்தியதர வர்க்கப் பிரிவில் பெண்ணியல் கண்ணோட்டம் ஆணாதிக்கம் சார்ந்து வெளிப்படுவதால், அதேநேரம் தனிமனிதச் சமுதாயக் கண்ணோட்டம் வர்க்கத்துக்கு எதிராக வெளிப்படுவதால் நுகர்வுக் கண்ணோட்டம் பாலியல் நெருக்கடியின் தோற்றுவாயாக உள்ளது.

பாலியல் நெருக்கடிக்குப் பொதுவாக ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் காணப்படும் பிளவு அடிப்படையாக உள்ளது. இதைத் தாண்டி ஒத்த ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டமும், நுகர்வுக் கண்ணோட்டமும் இணைந்த தனிமனித வாதத்தால் பாலியல் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகின்றது. பாலியல் வெற்றி என்பது ஆணாதிக்கத்தைக் கடந்த ஒரேயொரு நிலையில் மட்டுமே சாத்தியமானது.

இன்றைய பாலியல் போக்கில், மேற்கில் ஆண் - பெண் இருவரும், மூன்றாம் உலகில் ஆண்களும் தத்தம் பாலியல் நடத்தையில் இருந்து காத்தல், அன்பு என்ற குறைந்த பட்ச சமூக அடிப்படையைக் கூட இழந்த நிலையில் நுகர்வு முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மூன்றாம் உலகில் தொடர்ந்து பெரும்பான்மையான பெண்களும், சமுதாயத்தின் உழைக்கும் மக்களும் காதலிக் கவும், அன்பு செலுத்தவும் முடிகின்றது. நிலப்பிரபுத்துவத்தின் பண்பாடாக உள்ள இவ்விடயம் ஏகாதிபத்தியப் பண்பாட்டால் அச்சுறுத்தப்படுகின்றது.

இன்று பாலியல் திருப்தியின்மையால் ஏற்படும் விவாகரத்துக்கள், ஓரினச் சேர்க்கைகள், செயற்கையான உபகரணப் பயன்பாடுகள், மருத்துவ ரீதியான தேடுதல்கள், மனநோயாளிகள்... என சமூகத்தின் போக்கில் வெளிப்படும் பிரச்சனைகள் தனிமனிதச் சிந்தனையின், விளைவின் பிரதிபலிப்புகள் அல்ல. மாறாக, சமுதாயப் போக்கில் அதன் பிரதி விளைவுகளாக மனிதச் சிந்தனையின் பிரதிபலிப்புதான் இவைகள் ஆகும். இவைகளுக்கான தீர்வுகள், உண்மையில் வெளி உலகு சார்ந்த புறச் சமுதாயப் போக்கில் சார்ந்துள்ளதே ஒழிய தனிமனித உள்ளத்தைச் சார்ந்தது அல்ல. தனிமனிதர்கள் புற உலகின் போக்கில் சார்ந்து, அல்லது எதிர்த்து புற உலகக் கண்ணோட்டத்தில் பாலியல் போக்கைப் பிரதிபலிக்க முடிகின்றது. இதில் எப்படியான பாலியல் ஆரோக்கியமானது என்பதைப் புற உலகின் மீதான விமர்சனம், நடைமுறை மட்டுமே பூர்த்தி செய்கின்றது.

உலகில் உள்ள மனிதர்கள் எல்லோரும் புற உலகு சார்ந்து வெளிப்படும் பாலியல் சிந்தனையை ஆரோக்கியமாக, வெற்றிகரமாகக் கையாள, புற உலகம் சார்ந்த பாலியலை ஆரோக்கியமாகப் பார்க்கும் சமுதாயம் அவசியமாகின்றது.

இன்றைய சினிமாவைப் பார்க்கின் மேற்கிலும், மூன்றாம் உலகிலும் பெண் பற்றிய உடல் அங்கப் பார்வைகள், பாலியலின் நடத்தை குறித்த வெளிப்பாடுகள் ஆணின் முன், இரண்டு வேறுபட்ட சமுதாயத்திலும், வேறுபட்ட வடிவில், வேறுபட்ட பொருளாதார வடிவங்களுக்குள்ளும், வேறுபட்டுப் பிரதிபலிக்கின்றது. இந்தப் பிரதிபலிப்பு தன்னுடன் பாலியல் நடத்தையில் ஈடுபடும் பெண்ணிடம் இல்லாதபோது ஆணின் பாலியல் நோக்கம் சமுதாயத்திலும், தனக்குள்ளும் கேள்விக்கு உள்ளாகின்றது. இது பெண்ணின் தளத்திலும் நிகழ்கின்றது. இதற்குப் புறம்பான பாலியல் நோக்கம் சிந்தனையின் பிரதிபலிப்பில் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகின்றது.

இன்றைய சினிமா மற்றும் பெண்ணின் விளம்பரங்கள் பெண்ணின் அங்கங்கள் ஆணின் நுகர்வுக்குரிய வகையில், அதாவது பார்த்தல், தொடுதல், அனுபவித்தல், கேட்டு அனுபவித்தல் என்ற எல்லைக்குள் வரையறுத்து விடுவதால் ஆணின் நுகர்வு வேட்கை புறச் சூழல் விளைவால் தூண்டப்படுகின்றது. இந்தத் தூண்டதல் வரையறுக்கப்பட்ட பாலியல் நடத்தையில் தோல்விக்கான முதல்வழியைத் தொடங்குகின்றது. பெண்ணின் தளத்தில் ஆணின் வீரம், திடகாத்திரமான உடல், ஆணின் அன்பளிப்புகள்.. போன்ற எதிர்பார்ப்புகள் பெண்ணின் முன் தள்ளப்பட்டு இது பாலியல் அனுபவிப்பில் இவற்றைக் காணமுடியாதபோது, பாலியல் நெருக்கடிக்குள்ளாகின்றது.

பாலியல், சமுதாயப் பொருளாதார அமைப்புக்கு ஏற்ப, பொருளாதார நலன்களில் வென்றவர்கள் தமது பொருளாதார வெற்றிக்கான தேவையை ஒட்டிக் கையாளும் ஆண் - பெண் உறுப்புகள் பற்றிய வரையறைக்குள்ள்தான், பாலியல் நடத்தைகள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. இது அடிப்படையில் பாலியல் நெருக்கடியின் தோற்றத்தை அறைகூவுகின்றது.

தேவைகளில் இருந்து பாலியல் நடத்தைகள் கட்டமைக்கப் படவில்லை. இந்தக் கட்டமைப்பு ஆண் - பெண்ணின் கூட்டுக் கலவியாக இருக்கும். மாறாகப் பாலியல் நடத்தைகள் நுகர்வை நோக்கிய வகையில், சந்தையில் பொருட்களுக்கு எது நிகழ்கின்றதோ, அதே வழியில்

நிகழ்கின்றது. இன்று பொருட்கள் மீதான நுகர்வுத் தேவைக்கு வெளியில் நுகர்வுக்காகத் திட்டமிடப்பட்ட வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டு, அனைத்து சிந்தனைத்தளமும் அதன் போக்கில் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஒரு பொருளின் மீதான நுகர்வு முடிவின்றி, அதே மற்றொரு பொருளை நுகரத் துடிக்கும் சமுதாயத்தின் விளைவான தனிமனிதச் சிந்தனைப் போக்கே பாலியலை நுகர்வாகவும், அதை மாறிமாறி வேறுபட நுகரவும், தனிமனிதச் சிந்தனை புற சூழலில் இருந்து கோரவும், சிந்திக்கவும், நடத்தையுமாக முன்தள்ளுகின்றது. இன்று பல பாலியல் பற்றிய ஆய்வுகள், கோரிக்கைகள், விமர்சனங்கள், நடத்தைகள் நுகர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தச் சமுதாயத்தின் தனிமனிதனின் சூறையாடும் பொருளாதார நலன்களில் இருந்து வெளிப்படுகின்றது. இந்த தனிமனித நடத்தைகள், சிந்தனைகள் வெளியில் உள்ள புறச் சமூகப் பொருளாதார அமைப்புக்கு இசைவானதாக, அதைப் பலப்படுத்துவதாகப் பிரதிபலிக்கின்றது.

சரியான பாலியல் நடத்தைகள் என்பது சுற்றுச்சூழலிலுள்ள தனிமனிதச் சூறையாடும் நுகர்வுப் பொருளாதார அமைப்புக்கு எதிரான சிந்தனையில், நடைமுறையில் பாலியல் நடத்தையை ஆராயவும், சிந்திக்கவும், நடத்தைகளைத் தீர்மானிக்காத வரை உருவாக முடியாது. பாலியல் நடத்தைகளின் எல்லை இந்தப் பொருளாதார அமைப்பின் எல்லையால்தான் அதாவது புறநிலை சார்ந்த வாழ்நிலையையொட்டிய சிந்தனையில் உதிப்பதால் தீர்மானமாகின்றது. எனவே இந்தப் புறச் சமுதாயப் பொருளாதார அமைப்புகளை மாற்றக் கோராத அனைத்து பாலியல் கோரிக்கையும், அந்தப் பொருளாதார எல்லைக்குட்பட்ட பாலியல் நுகர்வுக் கோரிக்கைகளே. பொருளாதார அமைப்பை மாற்றக் கோருவதும், அதற்கு இசைவான பாலியல் கோரிக்கையுமே, ஆரோக்கியமான சமூக நோக்கம் கொண்ட தேவையிலான பாலியலாக இருக்கும். இதற்காகவே நாம் போராடக் கற்றுக் கொள்ளவும், மற்றதை இனம் கண்டு கொள்ளவும் வேண்டும்.

இலக்கியமும் பாலியலும்

ஐனநாயகம் மறுக்கப்பட்ட மண்ணில் இருந்து வந்தோரும், வராதோரும் இணைந்து, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சனையில் இருந்து நடுவிய, அதேநேரம் அதற்கு எதிரான புலம் பெயர் இலக்கியத்தைப் படைப்பாக்கினர், படைப்பாக்குகின்றனர். இதேபோல் நாட்டிலும் எந்தவிதத்திலும் முரண்படாத போக்குகளைக் கொண்டு சமமாகவே வளர்ச்சி பெற்றன. இதன் போக்கில் பல இலக்கியங்களை, சில எழுத்தாளர்கள் பாலியல் பிரச்சனை மீது அதிகளவு எழுதத் தொடங்கினர். இன்று அதுவே இலக்கியம் என்றளவுக்கு விடயம் மாறிச் செல்கின்றது. பாலியல் பிரச்சனைகளை இவர்கள் எப்படி புரிந்து கொள்கின்றனர் என்பது முதல், பாலியல் சிக்கல்களை ஆராய்வதும் முக்கியமானதாகின்றது.

இன்று அண்மைக் காலமாக இலக்கியத்தில் எழுதப்படும் பாலியல் எழுத்துக்கள் நாலாம் தரமான பண்பாட்டுச் சீரழிவின் வழியில் வெளிப்படுகின்றன. குறுகிய காலத்தில் எப்படி புகழ் அடைவது எனத் தேடியபோது, அதைப் பாலியல் பிரச்சனை மீது அன்றி பாலியல் வக்கிரங்கள் மீது தமது எழுத்தை எழுத அடையாளம் காண்கின்றனர். அதாவது ஐரோப்பாவில் தனது படங்களையும், பெயரையும், பத்திரிகையிலும் தொலைக்காட்சியிலும் போட்டுக் கதைக்க வேண்டும் என விரும்புவன், மக்கள் கூடிய இடத்தில் நிர்வாணமாக ஓடுவதுபோல், இந்தியாவில், தலைவரின் பெயரில் தற்கொலை பண்ணுவதுபோல், இலக்கியத்துக்குப் புகழ் நோய் தொற்றி, பாலியல் வக்கிரத்தைப் படைப்பாக்கி வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது.

பெண் - ஆணின் பரிணாமத் தெரிவில் பாலியல் தூண்டலை, இனவிருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இன்பத்தின் ஊடாகத் தூண்டிய இயற்கையின் போக்கில், மனித இனத்தின் தொடர்ச்சிக்கான ஆதாரத்தை மையமாக வைத்தே உருவானது. இந்தப் போக்கில் பெண்ணின் மார்பு, குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் உறுப்பாக இயற்கைப் போராட்டத்தில், பரிணாமம்

உருவாக்கியது. குழந்தை பெற்றவுடன் சுரக்கும் முதல் மஞ்சள் கரும் பால், குழந்தைக்கு நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை வழங்கும் இயற்கையான உயிர் வாழ்தலின் போராட்டத்தின் பரிணாமத் தெரிவாக இருந்தது.

ஆனால், இன்று ஆண் - பெண் இனவிருத்தி உறுப்புகள், அதன் இன்பம் எல்லாம் இயற்கையை மறுக்கும் நுகர்வுக்கான பண்பாக, படைப்பாகக் காட்டப்படுகின்றது, சிந்திக்கப்படுகின்றது. அது ஒரு குழந்தையின் உருவாக்கத்துக்கான, மனித மறு உற்பத்திக்கான இயற்கையின் பரிணாமத் தெரிவு என்பதை இச்சமூகம் ஆணாதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் மறுத்தாயிற்று. வெறும் இன்பத்துக்கான நுகர்வாகக் காணும் பாலியல், பண்பாட்டுத் தேவைக்கான பாலியலில் இருந்து சந்தைக்கான பாலியலாக மாறிவிட்டது.

சந்தையில் எப்படி பொருட்கள் தேவையில் இருந்து அன்னியப்பட்ட நிலையில் மனிதனின் வக்கிரமான கைகளில் சிக்கியதோ, அதன் போக்கில் மனிதன் இயற்கைக்குப் புறம்பாக நுகர்கின்றானோ, அப்படி பாலியலில் ஆண் - பெண்ணுக்கு இடையில் நுகர்வுப் பண்பாடாகியுள்ளது.

பெண்ணின் மார்பகம் குழந்தைக்கான பால் கொடுக்கும் ஒரு இயற்கையின் பாதுகாப்பு என்பது மாறி, பெண்ணின் மார்பு பாலியலில் ஒரு நுகரும் ஊடகம் என்ற ஒரு பண்பாட்டை மனிதச் சூழல் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதுவும் இன்று மேலும் பெண்ணின் மார்பு சந்தைக்கான பொருட்களை விற்கும் ஒரு விளம்பரப் பாலியல், நுகர்வுப் பண்பாடாக ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் கிள்கிளப்பூட்டுவதாகவும் மாறிவிட்டது. ஒவ்வொரு பெண்ணும் பாலியல் நுகர்வுக்காக ஆணைக் கவரும் எல்லைக்குள் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் அளவுக்கு, ஆணாதிக்கச் சந்தைப் பொருளாதாரம் திணிக்கின்றது. பெண்ணின் மார்பகம் குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்கும் ஊடகம் என்பதைச் செயற்கை, மறுதலித்தாகி விட்டது. இறுதியில் அவை குழந்தைக்கான பால்சுரப்பி என்ற அறிவியலுக்குப் புறம்பான விளக்கங்கள் கொடுக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். அதிலும் பூர்சுவாப் பெண்கள் தமது உடல் மீதான சுயக் கட்டுப்பாட்டுக் கோரிக்கையின் ஊடாக, இயற்கையை ஆணாதிக்க வழியில் அழித்து உயிரியலின் பொது உள்எடக்கம், தனிமனிதச் சுதந்திரத்தின் பின் காணாமல் போய்விடுகின்றது.

பெண்ணின் உடல் கட்டுப்பாடு என்பது சொந்தப் பாலியல் தெரிவு மீது, தனது அணிகலன்கள் மீது, சொந்த வடிவமைப்பு மீது, சொந்த உழைப்பு மீது, சொந்தச் சிந்தனை மீது சார்ந்தது. ஆனால், இரண்டாவது மனிதனுடன் பங்கு பெறும் நிகழ்வுகள் தொடங்கியவுடனேயே அது சமூக நிகழ்வாகி விடுகின்றது. சமூக நிகழ்வாக மனித நிகழ்வுகள் இருப்பதால் சமூகச் சுதந்திரத்துக்கு உட்பட்டே தனிமனிதச் சுதந்திரம் இருக்க முடிகின்றது. உடல் உறுப்புகளின் தனிமனிதச் செயல்கள் கூட சமூகக் கூட்டு செயலுக்கு உட்பட்டே இருக்க முடிகின்றது. இல்லாத தனிமனிதனுடைய கோரிக்கைகள், அடிப்படையில் ஆணாதிக்க வகையைச் சார்ந்தவை. இங்கு சமூக இயக்கம் சார்ந்த விடயத்தைச் சொந்த உடல் கட்டுப்பாடு சார்ந்தது என்ற வாதம் நுகர்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஏகாதிபத்தியத் தனிச் சொத்துரிமை கோட்பாட்டு எல்லைக்குட்பட்டது.

தனிமனிதன் சமூகத்துக்குப் புறம்பாக, சுதந்திரமாக இருப்பதாகக் கூறுவதும், பாசாங்கு செய்வதும், அதைக் கோருவதும், எப்படி சுரண்டும் நலன்களுடன் தொடர்புடையதோ, அதேபோல் பெண்ணின் உடல் கூறும், அது சார்ந்த செயல்பாடும் காணப்படுகின்றது. ஆணாதிக்கம் ஆண் சார்ந்து தனது உடற்கூறு மீது பெண்ணின் சுதந்திரத்தை மறுத்து எதைச் சுதந்திரமாக இருக்கின்றதாகக் கூறுகின்றதோ, அதையே பெண் கோருவது பெண்ணிய ஆணாதிக்கமாகும்.

இதையொட்டிய லெனின் கூற்றொன்றைப் பார்ப்போம். "... போராடுவது, உணவையும் உடைகளையும் கொள்முதல் செய்தல் 'தனியாரது' விவகாரமாகுமென்றும், வாங்குதலும் - விற்றலும் 'என்னை மட்டுமே பொறுத்த நடவடிக்கையாகுமென்றும்' கருதுமாறு மக்களுக்குக் கற்றுத் தந்த கேடுகெட்ட அந்தப் பழங்காலத்திலிருந்து துண்டித்துக் கொள்வதற்காகப் போராடுவது உலக வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பெரும் போராட்டமாகும்; சோஷலிஸ்டு உணர்வுக்கும் முதலாளித்துவ - அராஜகவாதத் தன்னியல்புக்கும் இடையிலான போராட்டமாகும்."⁵¹ சமுதாயத்தில் இருக்கும் தனிமனிதச் சுதந்திரங்கள் அபத்தமானவை. இந்தக் கோரிக்கைகள் அடிப்படையில் பூர்சுவா எல்லையில் சீழ்ப்படிகின்றவைதான். உடல் கட்டுப்பாட்டைச் சமூகத்துக்கு எதிராக வைக்கின்ற போது அதற்கு எதிரான போராட்டம் வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஆதாரமாகின்றது. இந்தப் போராட்டம் கோட்பாட்டில் அராஜகவாதமாகத் தொடங்குகின்றது. இது வரலாறு முழுக்க நீடித்த, நீடிக்கின்ற வர்க்கப் போராட்டமாக இருப்பது தற்செயலானவையல்ல.

இது வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு எதிரான சந்தர்ப்பவாதத்தின் அராஜகக் கோட்பாடாகும்.

இரண்டாம் நபர் சம்மந்தப்படாத வரைதான் சொந்த உடல் மீதான சுதந்திரம் நீடிக்கின்றது. சம்மந்தப்படும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சுதந்திரமென்பது ஒன்றை மறுப்பதாக இருக்கின்றது. தனிமனிதன் உலகில் எப்படி வாழ்வோ, நீடிக்கவோ முடியாது என்பது எதார்த்தமானதாகும். அப்படி மனிதனின் வாழ்வு கூட்டுச் சமூக எல்லையில் மட்டும் நீடிக்கமுடிகின்றது. சமூகக் கூட்டுக்கு உட்பட்டுதான் தனிமனிதச் சுதந்திரம், உடல் கட்டுப்பாடு நீடிக்கமுடியும். ஆனால், எல்லா அராஜகப் பெண்ணியமும், கோட்பாடுகளும் சமூகத்துக்குப் புறம்பாக உடல் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு செயல்படுவதாக நீடிக்கின்றன, கோருகின்றன.

பெண்ணின் உடல் மீது நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகள், சிதைப்புகளை எதிர்த்து போராடுவதற்கு மக்களை அணிதிரட்ட வேண்டியுள்ளது. ஆனால், அதை மறுக்கும் எல்லா அராஜகப் பெண்ணியவாதிகளும் தனிமனித விடுதலையை முன்நிற்கின்றனர். தனிமனிதன் திருந்துவதன் மூலம் உலகத்தை மாற்றக் கோருகின்றான். தனிமனித (பெண்) உடல் கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவதன் மூலம் ஆணாதிக்கத்தை ஒழிக்கமுடியும் என்கின்றனர். தன்னளவில் தான் சுதந்திரமானவர்களாகக் கற்பனை பண்ணுகின்றனர். இதைப் பொதுக் கோட்பாடாக்குகின்றனர். இவர்கள் தமது சொந்த அராஜகக் கோட்பாட்டில் இருந்து மக்கள் திரளமைப்பை மறுக்கின்றனர். இவர்களின் புரட்சிகரமான சொற்கூச்சலுக்கு இடையில் இலகுவான கற்பனையில் தம்மைத்தாம் விடுவித்ததாகக் கற்பனை பண்ணி, கற்பனைப் போதையில் மிதக்கின்றனர். இதை முன்நிறுத்தியே, மக்களை அணிதிரட்டிப் போராட முயல்பவர்களைக் கேலி செய்து திருத்ததை முன்வைக்கின்றனர், மார்க்சியத்தின் மீது வேண்டுகோள்களை விடுக்கின்றனர். மார்க்சியத்தைத் திருத்தி, திரித்த ஆணாதிக்கத்தை ஒழிக்க தனிமனிதக் கற்பனையில் அழைக்கின்றனர்.

தனிமனிதக் கற்பனைகள், நினைவுகள் போதையாகின்ற போது அதைச் சுயேட்சையான செயலாக எண்ணத் தொடங்குகின்றனர். இந்தச் சமூகத்தில் இருந்து அன்னியப்படுவது அதிகரிக்க, தாம் தம்மளவில் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுவிட்டதாகக் கூறுவதுடன், மற்றவருக்கும் அதைப் போதிக்கின்றனர். இது கோட்பாட்டளவில் அராஜகவாதமாகும். இது தம்மளவில் உடல் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதாகவும், செயல்

படுவதாகவும் பிரகடனம் செய்கின்றது. ஆனால் உண்மையில் இது மிக மோசமான ஆணாதிக்க எல்லைக்குள் ஆணாதிக்கமயமாகின்றது. ஆணைப்போல் தன்னையும் மாற்றிக் கொள்கின்றது. இது ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் போட்டியிடுவதன் மூலம் தன்னைப் புரட்சியாளனாகக் காட்டிக் கொள்கின்றது. இது பெண்ணின் விடுதலைக்கு எதிரானதாக இருப்பதால் எப்போதும், ஆணாதிக்கத்தை விளைவாக்குகின்றது. ஆணாதிக்க அமைப்பைத் தகர்க்காத அனைத்து கோமாளித்தனங்களும் புரட்சிகர வேஷங்களின் பின் சொந்த நுகர்வை அதிகளவுக்கு அனுபவிப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொள்கின்றது.

இயற்கையின் பரிணாமத் தெரிவை, செயற்கையில் ஆணாதிக்கம் தனது சுரண்டும் நலனில் படிப்படியாக மாற்றிய சமூகப் பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கலாச்சாரப் போக்கில் இருந்து ஆணை விடுவிப்பதற்குப் பதில், பெண் அதற்கு இசைவாகத் தன்னையும் மாற்றிக் கொண்டாள். அதற்கு இசைவான விளக்கங்களையும் பெண் கொடுக்கத் தொடங்கினாள். இதன் உச்சத்தில், இதன் போக்கில் பெண்ணின் உடல் மீதான பெண்ணின் கட்டுப்பாடு பற்றிய கூச்சலும், சுதந்திரம் பற்றிய பிதற்றலும் எழுந்தது.

ஒரு பெண் தன் உடல் மீதான கட்டுப்பாட்டை ஜனநாயக எல்லைக்குள் கோரிக்கையாகக் கோரும் போதும் சரி, அதை ஆண் கொண்டுள்ள போதும் சரி (இங்கு ஆணின் சுதந்திரம் என்பது ஆணாதிக்கச் சமுதாயச் சுதந்திரத்தைக் குறிக்கின்றது. தனிமனிதன் இதற்கு வெளியில் சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது.) இவை இந்த ஆணாதிக்க எல்லைக்குள் ளான சுரண்டும் சமுதாயத்தால் எல்லைப்படுத்திய சுதந்திரம்தான்.

பெண்கள் கோரும் சுதந்திரமும், ஆண்கள் வைத்துள்ள இந்தச் சமூகத்தின் ஆணாதிக்கச் சுதந்திரமும் பாலியல் நடத்தைகளை அதன் இயற்கையான தளத்தில் இருந்து அழித்துள்ளன. பாலியல் தேவையில் இருந்து பாலியல் நடத்தையைத் தீர்மானிப்பதற்குப் பதில், புறச் சூழலைத் தீர்மானிக்கும் சந்தைப் பொருளாதாரம் பாலியல் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும்போது, இந்த வெளிப்பாடுகள் மனித நடத்தைகள் ஆகின்றன.

ஆணிதனம், பெண்ணினதும் உறுப்புகள் எந்த நிலையில் தனது பொருளாதாரச் சந்தையைப் பலப்படுத்த, பயன்படுத்த முடிகின்றதோ, அதற்குட்பட்ட பாலியல் பண்பாடுகளைப் புறச் சமூகநிலை ஏற்படுத்துகின்றது. உறுப்புகள் மீதான பாலியல் எதிர் பார்வைகள், நோக்கங்கள் புறச் சூழலைச் சுற்றியுள்ள சமூகப் பொருளாதார நிலைக்குட்பட்டு வினையாற்றலைச் செயற்கையில் தூண்டவும், கோரவும் செய்கின்ற போக்கில் பல்வேறு பாலியல் போக்குகள், நெருக்கடிகள் ஏற்படுகின்றன.

பாலியல் நடத்தையைத் தீர்மானிக்கும் புறச் சூழலில் புரட்சியால் மாற்றம் ஏற்படும்போது அனைத்துப் பாலியல் நடத்தைகளும் கூடத் தலைகீழாக மாறுகின்றன. இது மாறும் பொருளாதார அமைப்புகளிலும் கூட மாற்றத்தை நிர்ணயிக்கின்றது. மேற்கிலும், மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் காணப்படும் பாலியல் வேறுபாடுகள் இதற்குள் திணறுகின்றது. இன்று உலகமயமாதல் ஆக்கிரமிக்கின்றபோது தீவிரமான மாற்றத்தைப் பாலியல் கோருகின்றது.

பாலியல் பற்றிய இந்தப் பார்வைகளை ஒட்டி லெனின்,

“..... வலிமை மிக்க அரசுகள் நொறுங்கி விழுந்து கொண்டிருக்கும் இச்சகாப்தத்தில், பழைய ஆதிக்க உறவுகள் பிய்த்தெறியப்படுகின்றபொழுது, ஒரு மொத்தச் சமூக உலகமும் அழியத் தொடங்குகின்றபொழுது, தனி மனிதனுடைய புலனுணர்ச்சிகள் சீக்கிரமாக மாற்றமடைகின்றன. பலவகையான இன்பத்தை அனுபவிக்கத் துடிக்கும் தாகம் தடுக்க முடியாத சக்தியைப் பெறுகிறது. திருமண மற்றும் பாலுறவு வடிவங்கள் - முதலாளித்துவ அர்த்தத்தில் - இனிமேல் திருப்தியளிப்பதில்லை.”⁵² (பக்கம்-63)

இந்த நிலையில் புலம்பெயர் சமூகம் (ஈழத் தமிழர்) சொந்த மண்ணில் நிலப்பிரபுத்துவச் சமூகப் பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தில் இருந்து, மேற்கு நாடுகளின் முதலாளித்துவ - ஏகாதிபத்தியச் சமூகப் பொருளாதாரப் பண்பாட்டில் தன்னை இன்று நிலை நிறுத்தியுள்ளது. சொந்த நாட்டில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகமற்ற நிலப்பிரபுத்துவக் கூட்டுக் குடும்பச் சிதைவில் இருந்து, தனிமனித ஜனநாயகத்தை முதன்மைப்படுத்தும் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியச் சமூகத்துக்குள் வந்துள்ளோம்.

இந்த இரு தளப் போராட்டத்தில் சிக்கிக் கொள்ளும் புலம்பெயர் சமூகத்தின் ஒருபகுதி மண்ணின் கலாச்சாரத்தைக் காட்டுமிராண்டித்தனமானது என்றும், மறுபகுதி வாழும் மண்ணின் (புலம் பெயர்ந்த மண்) கலாச்சாரத்தைச் சீரழிவுக் கலாச்சாரமாகவும் பார்க்க, விளக்கத் தொடங்கும்போது, அதையொட்டி இலக்கியங்களும் வெளிப்படுகின்றன. இதன் போக்கில் ஒன்றை ஒன்று எதிர்த்தும், பாதுகாத்தும் நடக்கும் பாலியல் பற்றிய வாதப்பிரதிவாதம் சர்ச்சைக்குரியதாக மாறுகின்றது, மாறிவிடுகின்றது.

நிலப்பிரபுத்துவப் பாலியல் நடத்தை சார்ந்த ஒழுக்கத்துக்கும் - பண்பாட்டுக்கும், ஏகாதிபத்தியப் பாலியல் நடத்தை சார்ந்த ஒழுக்கத்துக்கும் - பண்பாட்டுக்கும் உட்பட்டு வெளிவரும், பாலியல் சார்ந்த இலக்கியத்தில் 99.99 சதவீதமான விளைவு என்பது நிலப்பிரபுத்துவக் காட்டுமிராண்டித் தனத்தை நியாயப்படுத்தியும், ஏகாதிபத்திய நாலாம் தரச் சீரழிவுப் படைப்பைச் சுதந்திரமானதாகவும் காட்டியே பிரசவிக்கமுடிந்தது, முடிகின்றது.

ஒரு குடும்பத்தில் அல்லது தனிமனிதப் பாலியல் நடத்தையில் இலக்கியங்கள் முதன்மை கொடுக்கும் விடயம் தனிமனிதச் சுதந்திரம் என்ற தனிமனித வாதங்களே. அதாவது சமூகத்தில் தனிமனிதனின் பாத்திரம் என்ன? சமூக இயக்கத்தால் தனிமனித நடத்தைகள் எப்படி பாதிக்கின்றன? என்ற விடயத்துக்கு அப்பால், சமூகத்துக்குப் புறம்பான தனிமனிதச் சுதந்திரம் சார்ந்த பாத்திரச் சித்தரிப்புகளைப் பாலியல் புரட்சியாக்குகின்றனர்.

சமூகத்துக்குப் புறம்பாகச் சிலர் சுதந்திரமாக வாழும் உலக ஒழுங்கு எப்படி அனைத்தையும் தனிமனிதனில் இருந்து மொத்தச் சமூகத்துக்கும் தீர்மானிக்கின்றனவோ, அதேபோல் பாலியல் இலக்கியமும் சமூகத்தில் இருந்து அல்லாது தனிமனிதப் பாலியல் நடத்தைகளை, வக்கிரங்களைச் சமூகத்தின் நடத்தையாக்கக், கோரியும் தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சமுதாயத்தில் ஆண் - பெண் உறவுகளில், ஆண் எப்போதும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்ணை நாடுவது சமூக ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பெண் அப்படி அணுகுவது சமூக ரீதியில் மிக மோசமான நடத்தையாகக் காட்டப்படுகின்றது. ஆனால், இது ஐரோப்பியச் சமூகங்களில் இன்று சமூகக் குற்றமாக, மீறலாகப்

பார்க்கப்படுவதில்லை. இதையே பெண்ணுக்கான உரிமையாக, சுதந்திரமாக வைப்பதன் மூலம், பொது மகளிர் நுகர்வுக் கண்ணோட்டத்தின் பொதுப்போக்கில் விபச்சாரத்தை முன்தள்ளுகின்றனர்.

ஆண் - பெண் பாலியலில் ஏற்படும் நெருக்கடிக்கான தீர்வு என்ன? அதன் படைப்பு எல்லை என்ன? என்ற கேள்விகளில் சமூக விலகல்கள், அதாவது ஐரோப்பியப் போக்குகள் தீர்வை வழங்குமா?

இல்லை. ஒருக்காலும் இல்லை. இதை லெனினுடைய விளக்கத்தில் இருந்து பாப்போம். “பாலுறவு வாழ்க்கையைப் பற்றி இளைஞர்களின் மாறிய அணுகுமுறை ‘கோட்பாடு ரீதியானது’ அது தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதாகவே கருதப்படுகிறது. பலர் தங்களுடைய நிலை ‘புரட்சிகரமானது’ ‘கம்யூனிச’ நிலை என்று கூறுகிறார்கள். அது உண்மை என்று அவர்கள் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறார்கள். ஒரு வயோதிகனாகிய என்னை, இது கவர்ச்சிக்கவில்லை. நான் சிடுசிடுப்பான சந்நியாசி அல்ல. எனினும் இளைஞர்களின் - பல சமயங்களில் பெரியவர்களில் கூட - ‘புதுப் பாலுறவு வாழ்க்கை’ என்றழைக்கப்படுவது எனக்கு முற்றிலும் முதலாளித்துவ வர்க்கத் தன்மை உடையதாக, பழைய முதலாளி வர்க்க விபச்சார விடுதியின் மற்றொரு இரகமாகத்தான் தோன்றுகிறது. இதற்குக் கம்யூனிஸ்டுகளான நாம் புரிந்து கொள்கின்ற சுதந்திரமான காதலுக்கும் இதற்கும் கடுகளவு ஒற்றுமை கூட இல்லை. கம்யூனிசச் சமுதாயத்தில் ஒருவருடைய உடற்பசியைத் தீர்ப்பதும், காதலுக்காக ஏங்குவதும் ஒரு டம்ளர் தண்ணீரைக் குடிப்பதைப் போன்றதே என்ற பிரபலமான தத்துவத்தை நீங்கள் நிச்சயமாகக் கேட்டிருப்பீர்கள். நம்முடைய இளைஞர்கள் இந்த ‘ஒரு டம்ளர் தண்ணீர்’ தத்துவத்தைத் கேட்டு வெறியடைந்து விட்டார்கள்..... பிரபலமான ‘ஒரு டம்ளர் தண்ணீர்’ தத்துவத்தை நான் முற்றிலும் மார்க்சியம் அல்லாத தத்துவமாகக் கருதுகின்றேன். மேலும் அது சமூக விரோதமானது என்று நான் கருதுகின்றேன். பாலுறவு வாழ்க்கையில் மனிதனுக்கு இயற்கையால் தரப்பட்டவை மட்டும் வெளியாகவில்லை. கலாச்சாரத்திலிருந்து பெறப்பட்டவையும் - உயர்ந்த மட்டமோ, தாழ்ந்த மட்டமோ - வெளியாகின்றன. பாலுறவுக் காதல் வளர்ச்சியடைந்து, மேலும் நாகரிகமடைவது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை ‘ஏங்கெல்ஸ், குடும்பம், தனிச் சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்’ என்ற நூலில் சுட்டிக் காட்டினார்..... “பாலுறவு விவகாரங்களில் அடக்கமின்மை முதலாளி

வர்க்கத் தன்மையே. அது சீரழிவின் அறிகுறி.”⁵² (பக்கம் 64-65) என்றார் லெனின்.

அதாவது தேவையில் இருந்து அல்லாது நுகரும் ஆசைகளில் இருந்து புறப்படும் பாலியல் நாட்டங்கள் சீரழிவுக்கான முதற்படியாகும். இன்று பாலியலை நுகர்வுத்தளத்தில் நுகர்கின்றபோது அது பெண்ணை விடுவிக்கவில்லை. மாறாகச் சுரண்டலை அதிகரிக்கின்றது. இதில் பெண் போட்டி போட முயல்கின்றாள். முன்பு ஆண் மட்டும் நுகர்ந்த போக்கில் பெண் நுழைந்தது என்பது சமுதாயச் சீரழிவின் புதிய வடிவமாக உள்ளது. முன்பு விபச்சாரம் என்பது பாலியலைப் பணத்துக்கு வாங்குவது என்பதை ஒதுக்கியபடி, இப்போது சமுதாயமே விபச்சாரத்தின் எல்லையில் பாலியலை வைத்து சுரண்டுகின்றனர். இந்தப் போக்கு பாட்டாளிவர்க்கத்தின் கோரிக்கையல்ல. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் இழிவான ஆபாசமான நிர்வாணமாகும். ஐரோப்பியச் சமூகங்களில் இன்று பாலியலை மிக இலகுவாக அனுபவிக்கும்போது, அங்கு பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் சுரண்டுவதில் போட்டி போடுகின்றனர். இந்த உறவுக்கு முந்திய பிந்திய உறவுகள் வாங்குபவனுக்கும் விற்பவனுக்கும் இடையில் சந்தைப்படுத்தும் போக்கில் நிலவும் உறவைத் தாண்டியது அல்ல, ஒரு பாலியல் உறவு என்றளவுக்குச் சமுதாயம் சீரழிந்து போனது. எல்லாவற்றையும் பொருளாகவும், நுகர்வாகவும் காண்பதும் நுகர்வதும் இச்சமுதாயத்தின் பொதுப் போக்காகும். இது புதிய பாலியல் நெருக்கடிகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

ஆண் - பெண் ஏன் பாலியல் நெருக்கடியில் சிக்கிக் கொள்ளுகின்றனர் எனப் பார்ப்போம். பாலியல் பற்றிய சிந்தனை தனது சொந்த மனநிலை சார்ந்து மனதில் இருந்து உருவாவதில்லை. மாறாகப் புற உலகின் சுற்றுச் சூழலில் ஏற்படும் ஆணாதிக்க விளைவுகளில் இருந்து, நுகர்வுப் பண்டமாய் இலாபநட்ட நோக்கில், பாலியல் பற்றிய சிந்தனையும் அதையொட்டிய உளவியல் மனப்பாங்கும் ஏற்படுகின்றது. இதில் ஆண் - பெண் உளவியல் மனப்பாங்கு புரிந்து கொள்ளும் தளத்தில் வேறுபட்ட நிலையில் உள்ளதால், பாலியல் பற்றிய எதிர்பார்ப்பு வேறுபடுகின்றது. பாலியல் நடத்தைகளில் உடலின் ஒவ்வொரு அங்கமும் எந்த மாதிரியான வகையில் இயங்கவேண்டும், ஒவ்வொரு உறுப்பும் என்ன மாதிரி செயல் ஆற்ற வேண்டும் என்ற உளவியல் மனப்பாங்கு எதிர்பார்க்கின்ற போக்கில், முரண்பாடு ஏற்படுகின்றபோது பாலியல் நெருக்கடி ஏற்படுகின்றது.

இதன் மீதான எதிர்பார்ப்புகளை ஆண் - பெண் பேசித் தீர்க்க முடியாத ஆணாதிக்க மனப்பாங்கும் சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டமும், ஆணையும் - பெண்ணையும் ஒரு குடும்ப அமைப்புக்குள் நெருக்கடிக்குள்ளாக்கின்றது. ஆனால், குடும்பத்துக்கு வெளியில் ஏற்படும் இரண்டாவது உறவில், ஆணாதிக்க உலகில் இருந்து மீறி இரு தர்ப்பும் பாலியல் நடத்தையில் ஈடுபடும்போது (இங்கு ஆணாதிக்கத்தில் இருந்து அல்ல. மாறாக ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தை மீறி), முன்முயற்சியுள்ள பாலியலில் இரண்டு மனிதரின் விருப்பங்கள் பூர்த்தி செய்யும் பண்பு அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. ஆனாலும் இங்கு இந்த உறவுக்குள் நுகர்வுக் கண்ணோட்டமும், பயன்பாட்டுத் தன்மையும் ஊடுருவிக் காணப்படுகின்றது. இது விபச்சார மட்டத்துக்குக் கீழ் இறங்கிய வகையிலும் அவர்களின் சமூகப் பொருளாதாரப் பார்வைக்குட்பட்டும் நடக்கின்றது.

இந்தப் பாலியல் நடத்தையிலும் கூட, புறச் சமூக உளவியலே செயல் ஆற்றுவதால், புற உலகின் போக்கில் புதிய பாலியல் எதிர்பார்ப்பு நெருக்கடியைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

இன்றைய குடும்பங்களில் ஏற்படும் பாலியல் நெருக்கடிகள் குடும்பத்துக்குள் காணப்படும் ஆணாதிக்கச் சமூகப் பார்வை, ஆண் - பெண் இரு தளத்திலும் வரையறுக்கப்பட்ட ஒழுக்க எல்லை இதற்கான தூண்டும் கருவியாக உள்ளது. மறுதளத்தில் புற உலகம் பாலியல் நடத்தைகளை, நுகர்வுக் கண்ணோட்டத்தில் கலப்பற்ற சிற்றின்பப் பாலுணர்ச்சி உறவுகளைக் கோரும் பாலியல் வக்கிரங்கள், குடும்பத்துக்குள் புதிய பாலியல் நெருக்கடிகளை ஏற்படுத்துகின்றது.

இதற்கு வெளியில் குடும்பங்கள் பிரிந்து வாழும் பல்வேறு சூழல்கள் அதாவது வெளிநாட்டில் வேலை, பொருளாதார நெருக்கடிகள், மனித உணர்வை இழந்த பொருளின் உறுப்பாகும் நுகர்வுப் பொம்மைத்தனம், நிரந்தர இராணுவம், குடியரிமையை மறுத்து குடும்பத்தைப் பிரிக்கும் அரசுகள், குடும்பத்தைச் சேர்க்க இழுத்தடிக்கும் போக்குகள், திருமணத்துக்குத் தடையான சீதனம், பாலியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத ஆணாதிக்கச் சமூக ஒழுங்கு, கட்டாயத் திருமணங்கள், அகதி வாழ்க்கை..... போன்ற பற்பல காரணங்கள் குடும்ப நெருக்கடியின் அங்கமாக உள்ளன. இவை அனைத்துமே சமூக ரீதியானவையே ஒழிய தனிமனிதன் சார்பானவை அல்ல. இந்த நெருக்கடியில் சிக்கும் ஆண் -

பெண்ணின் பாலியல் நடத்தைகள், ஒழுங்கு மீறல்கள் தனிமனிதனின் குறித்த செயலாற்றலும் அல்ல.

இந்த மாதிரியான நிலைமையில், அத்துமீறும் பாலியல் நடத்தை மீது இந்த ஆணாதிக்கம் சமூகத் தண்டனையை வழங்கும்போது, இது தனிமனிதர்கள் மீது நடத்துவது எப்படி கடுமையான விமர்சனத்துக்குரியதோ, அதேபோல் இதைப் போற்றும் செயலும், நடத்தையும் அதே அரசியல் வழிப்பட்ட வழியில் உள்ளதுடன் விமர்சனத்துக்கும் கண்டனத்துக்குரியதும் ஆகும். தனிமனிதர்கள் சமூக நிகழ்வுகளின் மீதான தனித்த நடத்தைகளில் குற்றவாளியாக இருப்பது ஒரு சிறுபங்கு மட்டுமே ஒழிய உண்மையான குற்றவாளி இந்தச் சமூகமேயாகும். இந்தச் சமூகம் என்கின்றபோது சுரண்டும் சமூக அமைப்பே. இதேபோல் தனிமனித ஒழுக்க மீறல்கள் சமூகத்தில் இருந்து ஏற்படுவதால் தனிமனித நியாயப்படுத்தல்கள் சமூகத்தின் குற்றங்களை நியாயப்படுத்தி, சமூக அமைப்பைப் பாதுகாக்கும் கோட்பாடுகளைக் கோரப்படுவதாகி விடுகின்றது.

அடுத்து, புற உலகின் நுகர்வுப் பண்பாட்டில் சிக்கிக் கொண்ட உலகம் தழுவிய சமூகப் பொருளாதாரப் போக்குகளில், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அதே பொருட்களை விதம்விதமாக அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டு நுகரக் கோரும் பண்பாட்டில் பாலியல் மீறல்கள் நடக்கின்றன. இது ஐரோப்பியச் சமூகங்களில் இயல்பான போக்கில் அங்கீகாரம் பெற்ற சமூகப் பொருளாதாரப் பண்பாடாகியுள்ளது. ஆனால், எமது சமுதாயங்களில் இது நகர்ப்புறங்களில் அதிகரித்த அளவில் ஏகாதிபத்தியப் பண்பாட்டுக் கலாச்சார, பொருளாதாரச் சூழலால் பலாத்காரமாகத் திணிக்கப்படுகின்றது. இதற்கும் மரபான நிலப்பிரபுத்துவக் குடும்ப அமைப்பில் இருக்கும் ஒழுங்குக்கும் இடையிலான போராட்டம், புறச் சமூக நிலையால் பந்தாடப்படுவது அதிகரித்துள்ளது.

இவை நேரடியான பாலியல் நடத்தை சார்ந்த பாலியல் மீறலாக உள்ள அதேநேரம் பாலியல் அல்லாத பாலியல் மீறல்களைப் பார்ப்போம்.

இன்றைய ஆண் - பெண் காதல், மற்றும் திருமணங்கள் அவர்களின் விரும்புவனவற்றில் ஏதாவது ஒரு கூறில் மட்டும் பொதுவாக இணைப்புக் குள்ளாகின்றனர். பணம், கல்வி, அந்தஸ்து, எளிமை, அழகு, எதிர்பாராத ஒரு சந்திப்பு, தற்செயலான ஒரு பார்வை, தொடுதல்... போன்ற ஏதாவது

ஒன்றில் அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதில், இது போன்று இருவருக்கும் முன்னிலைப் பாத்திரம், கதைக்கும்முறை, பழகும்முறை, கவர்ச்சி..... போன்ற ஆயிரம் விடயங்களில் ஒன்று கூட ஒரு குடும்பத்தை உருவாக்குகின்றது. இந்த உருவாக்கத்திலேயே குடும்பம் நெருக்கடியைச் சந்திக்கின்றது. குறித்த துறை மீதான இணக்கத்துக்கு அப்பால் மற்றைய துறையில் ஏற்படும் முரண்பாடு ஆண் - பெண்ணின் பிளவுக்கான காரணமாகின்றது. குறித்த ஐக்கியத்துக்கான விடயத்துக்கு அப்பால் உள்ள விடயங்களில் எழும் முரண்பாட்டை, வெளியில் இருந்து மற்றொருவர் தீர்க்க முற்படும்போது குடும்பத்துக்குள் அதன் மீதான முரண்பாடு, மற்றவர் மீதான பாலியல் ஆர்வத்தையும் நடத்தையையும் தூண்டும் போக்கு உருவாகின்றது. ஏனெனின் அந்த உறவில் காணப்படும் பாலியல் அணுகுமுறை உரிமைக்கு வெளியில் இலகுவாகவும், ஆணாதிக்க உரிமைக் குடும்ப அமைப்பில் கடினமானதாகவும் ஆணாதிக்கப் போக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

பாலியல் மீதான மனிதப் போக்குகள், ஊசலாட்டங்கள், தெரிவுகள் இந்தச் சமூகப் போக்கின் வெளிப்பாடாக உள்ளது. இந்தப் பாலியல் போக்கின் தெரிவுகள் அனைத்தும் சமூகப் பொருளாதார, பண்பாட்டின் மாற்றங்களை ஒட்டிய எதிர்வினைகளாகப் பிரதிபலிக்கின்றது.

ஆரோக்கியமான பாலியல் நடத்தை, தெரிவு, போக்குகள் என்பது இன்று உள்ள ஏகாதிபத்தியப் பாலியல் நடத்தையையும், நிலப்பிரபுத்துவ நடத்தையையும் எந்தளவுக்கு விமர்சித்து, அதற்கு மாற்றான பாலியல் போக்கை எப்படி தெரிவு செய்கின்றோம் என்கிற சமூகப் பார்வை கொண்ட பாலியலாகும். இந்த ஆரோக்கியமான பாலியல் என்பது சமூகப் பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கலாச்சாரப் புரட்சிகளில் மட்டுமே வெற்றியைத் துல்லியமாக்கும். அந்தப் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரப் பாலியலைப் புரிந்து கொண்ட பாலியல் கோரிக்கைகளை ஏற்கும் இலக்கியங்கள் மட்டுமே உண்மையான, ஆரோக்கியமான, இலக்கிய மற்றும் பாலியல் புரட்சியாகும்.

பாலியல் ஈடுபாட்டை நுகர்வில் இருந்து, தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றுவதும், பாலியல் உறுப்புகளை நுகர்வுச் சந்தையில் இருந்து மீட்டு எடுப்பதும், சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் இருந்து பாலியல் நடத்தைகள், பண்பாடுகளை மீட்டு எடுக்கும் பாதையில் சமுதாயத்தை முன்னோக்கி நகர்த்தவேண்டும். அத்துடன் ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டில் பெண் மீதான பாலியல் நடத்தையை

மறுதலித்துப் போராடுவது அவசியமும் நிபந்தனையுமாகும். இதைப் பாதுகாத்தபடி பெண் இதைக் கோரின அதையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும்.

இன்றைய சமூகப் பாலியல் விளைவுகளால் ஏற்படும் பாலியலில் தனிநபர் விலகல், சமூக விலகல்களை இதன் கண்ணோட்டத்தில் அணுகவும், தேவையான போது விமர்சிக்கவும் தயங்கக் கூடாது. ஒரு தனிமனிதனின் பாலியல் தேவையை இருக்கின்ற சமூக ஒழுங்கில், அதன் போக்கில் மீறி அணுகும் போது, அதனை நியாயப்படுத்துவதற்குப் பதில், இச்சமூக அமைப்பில் அதற்கான காரணத்தை முதன்மை கொடுத்து எதிர்க்கவேண்டும். ஒவ்வொரு விலகலின் பின்பும் இச்சமூக அமைப்பு காரணமாக உள்ளதால், அதன் மீதான விமர்சனம் என்பது சமூகத்தைச் சரியான பாதையில் அழைத்துச் செல்லும்.

அவ்வாறு இல்லாது விலகலில் நின்று அதை நியாயப்படுத்தும் அனைத்தும், இச்சமூக அமைப்புக்குள் தீர்வை அதன் வழியில் நியாயப்படுத்துவதாகும். அது இருக்கும் ஆணாதிக்க நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தில் பாலியலைச் சந்தைப் பொருளாக்கி நியாயப்படுத்தும் பாலியல் கோட்பாடாக்கி விடுகின்றது.

÷©Ø÷PõÒ SÔ ``:;PÒ

1. \mhzøu ©vUPõ©À & CÁõB A°m:] £÷\òÆ
2. Ps Põo ``:xß Aµ]-· À & CµÃUS©õ°
3. Sk ®£®, uÛa ò\õz-x, Aµ- B.Q-· ÁØÕB ÷uõØØ®
& x. H[òPÀì
4. DÇ • µ- & xµõB:] À òÁÎ Á, ® |¼ BuµÄ £zv> UøP
5. ©PÎ ° Ãkuø» C-UP[PÒ & QÍ õµõ öámQB
6. \°Á÷u\z öuõË»õÍ ° ©ØÖ® P®.³ Ûì m C-UPzøu``
£ØÕ & ò» ÛB
7. CøÍ b°PøÍ `` £ØÕ & ò» ÛB
8. ö£s q > ø°]» £õ°øÁPÒ & ø°v-¼] Áµõ°B
9. E° > Û[PÍ B Áµ»õÖPs h hõ°ÁB & £. ò\ [Smk ÁB
10. ÷Áu[PÒ K° B `Ä & \n À Ch®, S
11. xµõ°n ©u® & ÷áõ\`` Ch®, S
12. ö£s & (÷© & i \®£° 1996) C£v-`` ö£s PÒ \g:]øP
13. £õ°``£Û- zvß òÁØÕ & x.B°. A®÷£zP°
14. £>_zu ÷ÁuõP®® (ø£xÒ)
15. ãÁ us p ° & öuBÛ £v- z v, a\ø£
& xõµg_ x> Ä òÁÎ ±k

“ஆண்கள், பெண்களை மட்டுமல்ல; அகில உலகத்திலும் மக்கள் ஒருவரையொருவர் ஏமாற்றாமலும், வஞ்சனை செய்யாமலும் இருக்க வேண்டுமென்று பொது உடைமைக் கொள்கைக்காரன் உறுதியாக விரும்புகின்றான். ஒரு பகுதியை முடமாக்கியோ அல்லது விலைக்கு வாங்கியோ அன்பு செலுத்த முடியாது என்பதும், ஒரு பக்கத்தின் விருப்பத்திற்கு விரோதமாகச் சமுதாயமோ அல்லது தனி மனிதனோ அச்சட்டிக் காதலைப் பெற முடியாது என்பதும் அவனுக்கு நன்கு தெரியும். உண்மையான அன்பு, காதலுக்குப் பொது உடைமைக் கொள்கையில்தான் இடமுண்டு. ஏனெனில் அங்கு ஆசைகாட்டுதலுக்கோ, பலாத்காரத்திற்கோ சிறிதும் இடமில்லை. இவ்விதம் பெண்களின் உண்மையான சுதந்திரம் பொதுஉடைமைக் கொள்கையில்தான் கிடைக்க முடியும். ஏனெனில் அதுதான் எல்லாச் சுதந்திரங்களுக்கும் பிறப்பிடமான, பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. அது சுதந்திரத்தின் விரோதியான சாதி, மதம், கடவுள் எதையும் பொருட்படுத்துவதில்லை. அது திருமணத்தைப் பெண்களின் வாழ்க்கைக்குரிய தொழிலாகச் செய்வதில்லை. அது பெண்கள் ஆண்களை விடக் குறைவான தகுதியுடைவர்கள் அல்ல என்று கருதுகின்றது.

உண்மையான இல்லாள்
உண்மையான தாய்
பெண்களின் புனிதமான கடமை
கற்புக் கொள்கை

— என்பன போன்ற பெண்களுக்குக் கொடுமை செய்யும் சொற்களின் சுழலிலே அது அகப் பட்டுக் கொள்வதில்லை.”

— இராசுல சாங்கி (நுத்தியாயன்
[பொதுஉடைமைதான் என்ன?
என்றநூலிலிருந்து])

Loolei Linn

